

മജ്ജിമനികായേ

ഉപരിപണ്ണാസ-ടീകാ

൧. ദേവദഹവഗ്ഗോ

൧. ദേവദഹസുത്തവണ്ണനാ

൧. ദിബ്ബന്തി കാമഗുണേഹി കീളന്തി, ലളന്തി, തേസു വാ വിഹരന്തി, വിജയസമത്ഥതായോഗേന പച്ചത്ഥികേ വിജേതും ഇച്ഛന്തി; ഇസ്സുരിയട്ഠാനാദിസക്കാദാനഗ്ഗഹണം തന്തം അത്ഥാന്നുസാസനഞ്ച കരോന്താ വോഹരന്തി, പുണ്ണാനുഭാവപ്പത്തായ ജുതിയാ ജോതേന്തി വാതി ദേവാ വുച്ചന്തിരാജാനോ. തമാ ഹി തേ ചതുഹി സങ്ഗഹവത്ഥുഹി ജനം രഞ്ജയന്താ സയം യമാവുത്തേഹി വിസേസേഹി രാജന്തി ദിബ്ബന്തി സോഭന്തിതി ച, “രാജാനോ”തി വുച്ചന്തി. തത്ഥാതി തസ്ഥിം നിഗമദേസേ. സാതി പോക്ഖരണീ. തന്തി തം, “ദേവദഹ”ന്തി ലദ്ധനാമം പോക്ഖരണിം ഉപാദായ, തസ്തു അദുരഭവത്താതി കേചി. സബ്ബം സുവാദിഭേദം വേദയിതം. പുബ്ബേതി പുരിമജാതിയം. കതകമ്മപച്ചയാതി കതസ്സ കമ്മസ്സ പച്ചയഭാവതോ ജാതം കമ്മം പടിച്ച. തേന സബ്ബാപി വേദനാ കമ്മഫലഭൂതാ ഏവ അനുഭവിതബ്ബാതി ദസ്സേതി. തേനാഹ “ഇമിനാ”തിആദി. അനിയമേത്ഥാ വുത്തന്തി, “സന്തി, ഭിക്ഖവേ, ഏകേ സമണ്ണബ്രാഹ്മണാ ഏവംവാദിനോ”തി ഏവം ഇമേ നാമാതി അവിസേസേത്ഥാ വുത്തമത്ഥം. നിയമേത്ഥാതി, “ഏവംവാദിനോ, ഭിക്ഖവേ, നിഗണ്ഠാ”തി ഏവം വിസേസേത്ഥാ ദസ്സേതി.

കലിസാസനന്തി പരാജയം. കലീതി ഹി അനത്ഥോ വുച്ചതി, കലീതി സസതി വിപ്ഫരതീതി കലിസാസനം, പരാജയോ. കലീതി വാ കോധമാനാദികിലേസജാതി, തായ പന അയുത്തവാദിതാ കലിസാസനം. തം ആരോപേതുകാമോ വിഭാവേതുകാമോ . യേ കമ്മം കതം അകതം വാതി ന ജാനന്തി, തേ കമം തം ഏദിസന്തി ജാനിസ്സന്തി. യേ ച കമ്മം പഭേദതോ ന ജാനന്തി, തേ കമം തസ്സ വിപാകം ജാനിസ്സന്തി; വിപാകപരിയോസിതഭാവം ജാനിസ്സന്തി, യേ ച പാപസ്സ കമ്മസ്സ പടിപക്ഖമേവ ന ജാനന്തി; തേ കമം തസ്സ പഹാനം കുസലകമ്മസ്സ ച സമ്പാദനവിധിം ജാനിസ്സന്തിതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ, “ഉത്തരി പുച്ഛായപി ഏസേവ നയോ”തി ആഹ.

൨. കിഞ്ചാപി ചുളുദുക്ഖക്ഖസേപി, (മം നിം ൧.൧൮൦) “ഏവം സന്തേ”തി ഇമിനാ തേസം നിഗണ്ഠാനം അജാനനഭാവോ ഏവ ഉജ്ജുകം പകാസിതോ ഹേട്ഠാ ദേസനായ തമാ പവത്തത്താ. തമാ ഹി അട്ഠകമായം (മം നിം അട്ഠം ൧.൧൮൦) വുത്തം - “ഏവം സന്തേതി തുമ്ഹാകം ഏവം അജാനനഭാവേ സതീ”തി, തമാപി തത്ഥ ഉപരിദേസനായ സമ്ബദ്ധോ ഏവമത്ഥോ വുച്ചമാനോ യുജ്ജതി, ന അത്തമാതി ദസ്സേതും ഇധ, “മഹാനിഗണ്ഠസ്സ വചനേ സച്ചേ സന്തേതി അത്ഥോ”തി വുത്തം. ഏത്തകസ്സ ഠാനസ്സാതി യമാവുത്തസ്സ പഞ്ചപരിമാണസ്സ കാരണസ്സ.

൩. അനേകവാരം വിസരഞ്ജനം ഇയ ഗാള്ഫാപലേപനം, ന സാടകസ്സു വിയ ലിത്തതാതി ആഹ - “ബഹലൂപ...പേ... ലിത്തേന വിയാ”തി. വുത്തമേവ, ന പുന വത്തഞ്ചം, തത്ത്വ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബന്തി അധിപ്പായോ.

ഇമേസം നിഗണ്ഠാനം താദിസസ്സ തേസം അഭാവതോ, “ജാനനകാലോ സിയാ”തി പരികപ്പവസേന വദതി. തേന ഏവം ജാനിതും തേഹി സക്കാ സിയാ, തേസഞ്ച ദസ്സനം സച്ചം സിയാ. യസ്മാ തേസം ദസ്സനം അസച്ചം, തസ്മാ തേ ന ജാനിംസൂതി ദസ്സേതി. ചതുസു കാലേസൂതി വണമുഖസ്സ പരികന്തനകാലോ, സല്ലസ്സ ഏസനകാലോ, അബ്ബുഹനകാലോ, വണമുഖേ അഗദണ്ഠാരദാദഹനകാലോതി ഇമേസു ചതുസു കാലേസു. സുദ്ധന്തേതി സുദ്ധകോട്ഠാസേ, ദുക്ഖസ്സ അനവസേസതോ നിജ്ജീരണട്ഠേന നിദുക്ഖഭാവേതി അത്ഥോ. ഏകായ ഉപമായാതി, “സല്ലേന വിദ്ധസ്സ ഹി വിദ്ധകാലേ വേദനായ പാകടകാലോ വിയാ”തി ഇമായ ഏകായ ഉപമായ. തയോ അത്ഥാതി പുബ്ബേ അഹുവമ്ഹാ വാ നോ വാ, പാപകമ്മം അകരിമ്ഹാ വാ നോ വാ, ഏവരൂപം വാ പാപകമ്മം അകരിമ്ഹാതി ഇമേ തയോ അത്ഥാ. ചതുഹി ഉപമാഹീതി വണമുഖപരികന്തനാദിഹി ചതുഹി ഉപമാഹി. ഏകോ അത്ഥോതി, “ഏത്തകം ദുക്ഖം നിജ്ജിണ്ണ”തിആദിനാ വുത്തോ ഏകോ അത്ഥോ. സോ ഹി ദുക്ഖനിജ്ജീരണഭാവസാമത്തോ ഏകോ അത്ഥോതി വുത്തോ.

൪. ഇമേ പന നിഗണ്ഠാ. ആസകായ വിദ്ധോസ്ഥിതിസത്തം ഉപ്പാദേത്വാ. പച്ചാഹരിതുന്തി പച്ചാവത്തിതും, പരിഹരിതുന്തി അത്ഥോ.

൫. അതീതവാദം സദുഹന്താനന്തി, “അത്ഥി ഖോ, ഭോ, നിഗണ്ഠാ പുബ്ബേ പാപകമ്മം കത”ന്തി ഏവം അതീതംസം ആരബ്ഭ പവത്തം മഹാനിഗണ്ഠസ്സ വാദം സദുഹന്താനം. ഭൂതത്താതി യമാഭൂതത്താ കിം അവിപരീതമേവ അത്ഥം ആരമ്മണം കത്വാ പവത്താതി പുച്ഛതി. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. സഹ ധമ്മേനാതി സഹധമ്മോ, സോ ഏവ സഹധമ്മികോ യമാ “വേനയികോ”തി (അം നിം വൃ.ചമ; പാരം വൃ). “ധമ്മോ”തി ഏത്ഥ കാരണം അധിപ്പേതന്തി ആഹ - “സഹേതുകം സകാരണ”ന്തി. പടിഹരതി പടിവത്തേതീതി പടിഹാരോ, വാദോ ഏവ പടിഹാരോ വാദപടിഹാരോ; തം, ഉത്തരന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ - “പച്ചാഗമനകവാദ”ന്തി, ചോദനം പരിവത്തേത്വാ പടിപാകതികകരണന്തി അത്ഥോ. തേസന്തി ഇദം ആവുത്തിവസേന ഗഹേതബ്ബം, “തേസം സദ്ധാചേദകവാദം നാമ തേസം ദസ്സേതി”തി.

൬. അവിജ്ജാ അത്താണാ സമ്മോഹാതി പരിയായവചനമേതം. അവിജ്ജാതി വാ അവിജ്ജായ കരണഭൂതായ. അത്താണേനാതി അജാനനേന. സമ്മോഹേനാതി സമ്മുയ്ഹനേന മഹാമുള്ഹതായ. സാമന്യേവ ഓപക്കമികാ ഏതരഹി അത്തനോ ഉപക്കമഹേതു ദുക്ഖവേദനം വേദിയമാനം - “യംകിഞ്ചായം...പേ... പുബ്ബേകതഹേതു”തി വിപരീതതോ സദുഹമ. പുബ്ബേകതഹേതുവാദസത്തിതം വിപല്ലാസഗ്ഗാഹം ഗണ്ഠമ.

൭. ദിട്ഠധമ്മോ വുച്ചതി പച്ചക്ഖഭൂതോ, തത്ത്വ വേദിതബ്ബം ഫലം ദിട്ഠധമ്മവേദനീയം. തേനാഹ - “ഇമസ്ഥിന്ധേവ അത്തഭാവേ വിപാകദായക”ന്തി. പയോഗേനാതി കായികേന പയോഗേന വാ വാചസികേന വാ പയോഗേന. പധാനേനാതി പദഹനേന ചേതസികേന ഉസ്സാഹനേന. ആസനേ ഭവന്തരേ വിപാചേതും ന സക്കാ, പഗേവ ദുരേതി ദസ്സേതും, “ദുതിയേ വാ തതിയേ വാ

അത്തഭാവേ"തി വൃത്തം. നിബൃത്തകഭാവതോ സുഖവേദനായ ഹിതന്തി സുഖവേദനീയം. സാ പന വിപാകവേദനാഭാവതോ ഏകന്തതോ ഇട്ഠാരമ്മണാ ഏവ ഹോതിതി ആഹ "ഇട്ഠാരമ്മണവിപാകദായക"ന്തി. വിപരീതന്തി അനിട്ഠാരമ്മണവിപാകദായകം. നിപ്ഫന്നേതി സദ്ധിം അന്തേന കമ്മേന നിബൃത്തേ. സമ്പരായവേദനീയസ്സാതി ഉപപജ്ജവേദനീയസ്സ അപരാപരിയവേദനീയസ്സ. ഏവം സന്തേപീതി കാമം പരിപക്കവേദനീയന്തി ദിട്ഠയമ്മവേദനീയമേവ വുച്ചതി, തമാപി അത്ഥേത്ഥ അതിസയോ ദിട്ഠയമ്മവിസേസഭാവതോ പരിപക്കവേദനീയസ്സാതി ദസ്സേതും, "അയമേത്ഥാ"തിആദി വൃത്തം. യസ്ഥിം ദിവസേ കതം, തതോ സത്തദിവസബ്ഭന്തരേ.

തത്രാതി തസ്ഥിം പരിപക്കവേദനീയകമ്മസ്സ സത്തദിവസബ്ഭന്തരേ വിപാകദാനേ. ഏകവാരം കസിത്വാ നിസീദി ഛാതജ്ജന്തോ ഹുത്വാ. ആഗച്ഛന്തി ആഹ - "ഉസ്സൂരേ ഭത്തം ആഹരീയിത്ഥാ"തി ദോമനസ്സം അനുപ്പാദേത്വാ യഥാ കതപുണ്ണം അനുമാദതി. വിജ്ജാതമാനം ദിസാ, "കിം നു ഖോ ഇദന്വി തപ്പകാരോ, മമ ചിത്തവികപ്പമത്തം, ഉദാഹു സുവണ്ണമേവാ"തി വീമംസന്തോ യട്ഠിയാ പഹരിത്വാ.

വാളയക്ഖസഞ്ചരണത്താ രാജഗഹൂപചാരസ്സ നഗരേ സഹസ്സഭണ്ഡികം ചാരേസും. ഉപ്പന്നരാഗോ ചൂളായ ഡംസി. രഞ്ഞ്ഞാ ആചിക്ഖിത്വാതി തം പവത്തിം രഞ്ഞ്ഞാ ആചിക്ഖിത്വാ. മല്ലികായ വത്സു ധമ്മപദവത്സുദ്ധി (ധം പം അട്ഠം ൨.മല്ലികാദേവീവത്സു) ആഗന്തേന നയേന കമ്മേതബ്ബം.

മരണസന്തികേപി കതം, പഗേവ തതോ പുരേതരം അതീതത്തഭാവേസു ച കതം. ഇധ നിബൃത്തിതവിപാകോതി വുത്തോ അവസ്സംഭാവിഭാവതോ. സമ്പരായവേദനീയമേവ ഭവന്തരേ വിപാകദായകഭാവതോ. ഇധ നിബൃത്തിതഗുണോത്പേവ വുത്തോ, ന ഇധ നിബൃത്തിതവിപാകോതി വിമുത്തിഭാവതോ. പരിപക്കവേദനീയന്തി വേദിതബ്ബം ഹേട്ഠാ വുത്തപരിപക്കവേദനീയലക്ഖണാനതിവത്തനതോ. സബ്ബലഹും ഫലദായികാതി ഏതേന ഫലുപ്പാദനസമത്ഥതായോഗേന കമ്മസ്സ പരിപക്കവേദനീയതാതി ദസ്സേതി.

ചതുപ്പഞ്ചക്ഖന്ധഫലതായ സഞ്ചാഭവൂപഗം കമ്മം ബഹുവേദനീയന്തി വൃത്തം. ഏകഖന്ധഫലത്താ അസഞ്ചാഭവൂപഗം കമ്മം അപ്പവേദനീയം. കേചി പന, "അരൂപാവചരകമ്മം ബഹുകാലം വേദിതബ്ബഫലത്താ ബഹുവേദനീയം, ഇതരം അപ്പവേദനീയം. രൂപാരൂപാവചരകമ്മം വാ ബഹുവേദനീയം, പരിത്തകമ്മം അപ്പവേദനീയ"ന്തി വദന്തി. സവിപാകം കമ്മന്തി പച്ചയന്തരസമവായേ വിപാകുപ്പാദനസമത്ഥം, ന ആരദ്ധവിപാകമേവ. അവിപാകം കമ്മന്തി പച്ചയവേകല്ലേന വിപച്ചിതും അസമത്ഥം അഹോസിക്ഖമാദിഭേദം.

വൃ. ദിട്ഠയമ്മവേദനീയാദീനന്തി ദിട്ഠയമ്മവേദനീയാദീനം ദസന്നം കമ്മാനം ഉപക്കമ്മേന കമ്മാനം അഞ്ചാമാഭാവസ്സ അനാപാദനീയത്താ യഥാസഭാവേനേവ കമ്മാനി തിട്ഠന്തി. തത്ഥ നിഗണ്ഠാനം ഉപക്കമോ നിപ്പയോജനോതി ആഹ "അഫലോ"തി. നിഗണ്ഠാനം പദഹനസ്സ മിച്ചാവായാമസ്സ നിപ്ഫലഭാവപ്പവേദനോ പധാനച്ഛേദകവാദോ. പരേഹി വുത്തകാരണേഹിതി യേഹി കാരണേഹി നിഗണ്ഠാനം വാദേസു ദോസം ദസ്സേന്തി. തേഹി പരേഹി

വുത്തകാരണേഹി. ന ഹി ലക്ഖണയുത്തേന ഹേതുനാ വിനാ പരവാദേസു ദോസം ദസ്സേതും സക്കാ. തേനാഹ “സകാരണാ ഹുത്വാ”തി. നിഗണ്ഠാനം വാദാ ച അനുവാദാ ചാതി നിഗണ്ഠേഹി വുച്ചമാനാ സകസകസമയപ്പവേദികാ വാദാചേവ സാവകേഹി വുച്ചമാനാ തേസം അനുവാദാ ച. വിഞ്ഞൂഹി ഗരഹിതഞ്ചം കാരണം ആഗച്ഛന്തിതി, “അയമേതമ ദോസോ”തി തത്ഥ തത്ഥ വിഞ്ഞൂഹി പണ്ഡിതേഹി ഗരഹാരഹം കാരണം ഉപഗച്ഛന്തി, പാപുണ്ണീതി അത്ഥോ. തസ്സേതേതിആദീസു അയം സങ്ഖേപത്ഥോ , “വുത്തനയേന പരേഹി വുത്തേന കാരണേന സകാരണാ ഹുത്വാ ദോസദസ്സനവസേന നിഗണ്ഠാനം വാദാ അനുപ്പത്താ, തതോ ഏവ തം വാദം അപ്പസാദനീയഭാവദസ്സനേന സോസേന്താ ഹേതുസമ്പത്തിവോഹാരസുക്ഖനേന മിലാപേന്താ ദുക്കടകമ്മകാരിനോതിആദയോ ദസ ഗാരയ്ഹാപദേസാ ഉപഗച്ഛന്തി”തി.

൯. സങ്ഗതിഭാവഹേതുതി തത്ഥ തത്ഥ യദിച്ഛായ സമുട്ഠിതസങ്ഗതിനിമിത്തം. സാ പന സങ്ഗതി നിയതിലക്ഖണാതി ആഹ “നിയതിഭാവകാരണാ”തി. അച്ഛേജ്ജസുത്താവുതഅഭേജ്ജമണി വിയ ഹി പടിനിയതതാ നിയതിപവത്തിതി. ഛരളഭിജാതിഹേതുതി കണ്ഠാഭിജാതി നീലാഭിജാതി ലോഹിതാഭിജാതി ഹലിദാഭിജാതി സുക്കാഭിജാതി പരമസുക്കാഭിജാതിതി ഇമാസു അഭിജാതീസു ജാതിനിമിത്തം. പാപസങ്ഗതികാതി നിഹീനസങ്ഗതികാ.

൧൦. അനദ്ധഭൂതന്തി ഏതഥ അധി-സദ്ദേന സമാനത്ഥോ അദ്ധ-സദ്ദോതി ആഹ - “അനദ്ധഭൂതന്തിഅനധിഭൂത”ന്തി. യഥാ ആപായികോ അത്തഭാവോ മഹതാ ദുക്ഖേന അഭിഭൂയതി, ന തഥാ അയന്തി ആഹ - “ദുക്ഖേന അനധിഭൂതോ നാമ മനുസ്സത്തഭാവോ വുച്ചതീ”തി. “അചേലകോ ഹോതീ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൩൯) വുത്തായ നാനപ്പകാരായ ദുക്കരകാരികായ കിലമഥേന. യദി ഏവം കഥം ധുതങ്ഗധരാതി ആഹ “യേ പനാ”തിആദി. നിയ്യാനികസാസനസ്ഥിന്ഹി വീരിയന്തി വിവട്ടസന്നിസ്സിതം കത്വാ പവത്തിയമാനം വീരിയം സരീരം വേദന്തസി സമ്മാവായാമോ നാമ ഹോതി ഞായാരദ്ധഭാവതോ.

മേരോതി ഏതഥ ആഗതമഹാരക്ഖിതത്ഥേരോ. തിസ്സോ സമ്പത്തിയോ മനുസ്സദേവനിബ്ബാനസമ്പത്തിയോ, സീലസമാധിപത്താസമ്പത്തിയോ വാ. ഖുരഗ്ഗേയേവാതി ഖുരേ സീസഗ്ഗേ ഏവ, ഖുരേ സീസഗ്ഗതോ അപനീതേ ഏവാതി അധിപ്പായോ. അയന്തി, “ഇസ്സരകുലേ നിബ്ബത്തോ”തിആദിനാ വുത്തോ. ന സബ്ബേ ഏവ സക്കാറപുബ്ബകം പബ്ബജിത്വാ അരഹത്തം പാപുണ്ണീതി ആഹ “യോ ദാസികുച്ഛിയ”തിആദി. രജതമുദികന്തി രജതമയം അങ്ഗുലിമുദികം. ഗോരകപിയങ്ഗുമത്തേനപീതി കപിത്ഥഛരല്ലികങ്ഗുപുപ്ഫഗന്ധമത്തേനപി.

ധമ്മേന ഞായേന ആഗതസുഖം ധമ്മസുഖന്തി ആഹ - “സങ്ഘതോ വാ... പേം... പച്ചയസുഖ”ന്തി. അമുച്ഛിതോതി അനജ്ജ്യാപന്നോ. ഇദാനി തം അനജ്ജ്യാപന്നതം തസ്സ ച ഫലം ദസ്സേതും “ധമ്മികം ഹീ”തിആദി വുത്തം. ഇമസ്സാതി സമുദയസ്സ. സോ ഹി പഞ്ചക്ഖന്ധസ്സ ദുക്ഖസ്സ കാരണഭൂതത്താ ആസന്നോ പച്ചക്ഖോ കത്വാ വുത്തോ. തേനാഹ “പച്ചുപ്പന്നാ”തിആദി. സങ്ഖാരന്തി യഥാരദ്ധായ സാതിസയം കരണതോ സങ്ഖാരന്തി ലദ്ധനാമം ബലവവീരിയം ഉസ്സോജ്ഛിം. പദഹതോതി പയുഞ്ജന്തസ്സ പവത്തേന്തസ്സ. മഗ്ഗേന വിരാഗോ ഹോതീതി അരിയമഗ്ഗേന ദുക്ഖനിദാനസ്സ വിരജ്ജനാ ഹോതി. തേനാഹ “ഇദം വുത്തം ഹോതീ”തി. ഇമിനാ സുഖാപടിപദാ വിപ്പാഭിഞ്ഞാ കമിതാ

അകസീരേനേവ സീഘതരം മഗ്ഗപജാനതായ ബോധിതത്താ.
മജ്ജിമുപേക്ഷാഭാതി വീരിയുപേക്ഷമാഹ. സഞ്ചാരം തത്ത്വ പദഹതിതി
പധാനസഞ്ചാരം തത്ത്വ ദുക്ഖനിദാനസ്സ വിരജ്ജനനിമിത്തം വിരജ്ജനത്ത്വം
പദഹതി. കഥം? മഗ്ഗപുച്ഛാനേ ചതുകീച്ചപുച്ഛാനേ അരിയമഗ്ഗേ വായാമേന
പദഹതി വായമതി. അജ്ജുപേക്ഷതോതി വീരിയസ്സ
അനച്ചാരദ്ധനാതിസിമിലതായ വീരിയസമതായോജനേ ബ്യാപാരാകരണേന
അജ്ജുപേക്ഷതോ. തേനാഹ “ഉപേക്ഷം ഭാവേന്തസ്സാ”തി. ഉപേക്ഷാഭാവനാ
ച നാമേത്ത്വ തമാപവത്താ അരിയമഗ്ഗഭാവനാ ഏവാതി ആഹ - “മഗ്ഗഭാവനായ
ഭാവേതി”തി.

ഏത്ത്വ ച ഏവം പാളിയാ പദയോജനാ വേദിതബ്ബാ, - “സോ ഏവം
പജാനാതി. കഥം? സഞ്ചാരം മേ പദഹതോ സഞ്ചാരപദഹനാ ഇമസ്സ
ദുക്ഖനിദാനസ്സ വിരാഗോ ഹോതി , അജ്ജുപേക്ഷതോ മേ ഉപേക്ഷവനാ
ഇമസ്സ ദുക്ഖനിദാനസ്സ വിരാഗോ ഹോതി”തി. പടിപജമാനസ്സ ചായം
പുബ്ബഭാഗവീമംസസ്സാതി ഗഹേതബ്ബം. തത്ത്വ സഞ്ചാരപുച്ഛാനാതി സമ്മസനപദേന
സുഖേനേവ വിപ്പതരം ഭാവനാഉസ്സുക്കാപനവീരിയം ദസ്സിതത്തി സുഖാപടിപദാ
വിപ്പാഭിഞ്ഞാ ദസ്സിതാ. അജ്ജുപേക്ഷതോതി ഏത്ത്വ കസ്സചി നാതിദുക്ഖം
കത്വാ പവത്തിതവീരിയേനപി ദുക്ഖനിദാനസ്സ വിരാഗോ ഹോതി
വിപസ്സനമനുയുജ്ജതീതി ദസ്സിതം. ഉഭയത്ത്വാപി ചതുമീയേവ പടിപദാ
വിഭാവിതാതി ദുക്ഖം. ഇദാനി, “യസ്സ ഹി ചാസ്സ...പേ... ഉപേക്ഷം തത്ത്വ
ഭാവേതി”തി വാരേഹി താസംയേവ പടിപദാനം വസേന തേസം പുഗ്ഗലാനം
പടിപത്തി ദസ്സിതാ. വട്ടദുക്ഖനിദാനസ്സ പരിജിണ്ണം ഇമേഹി വാരേഹി
ദുക്ഖേയോ വിഭാവിതോ.

൧൧. ബദ്ധചിത്തോതി സമ്ബദ്ധചിത്തോ. ബഹലച്ഛന്ദോതി
ബഹലതണ്ഹാഹരന്ദോ. അതിചരിതാതി അതിക്കമിതാ. നടസത്ത്വവിധിനാ
നച്ചനകാ നടാ, നച്ചകാ ഇതരേ. സോമനസ്സം ഉപ്പജ്ജതി, “ഈദിസം നാമ ഇത്ഥിം
പരിച്ചജി”തി. ഛരിജ്ജാതി ദിധാ ഹോതു. ഭിജ്ജാതി ഭിജ്ജതു. “ഛരിജ്ജ വാ
ഭിജ്ജവാ”തി പദദ്വയേനപി വിനാസമേവ വദതി. ഞ്ഞാതി പുബ്ബഭാഗത്തോണേന
ജാനിതാ. തദുഭയത്തി സഞ്ചാരപദഹനഉപേക്ഷാഭാവനം.

൧൨. പേസേന്തസ്സാതി വായമന്തസ്സ. തം സന്ധായാതി ദുക്ഖായ പടിപദായ
നിച്ചാനതം സന്ധായ.

ഉസുകാരോ വിയ യോഗീ തേജനസ്സ വിയ ചിത്തസ്സ ഉജ്ജുകരണതോ.
ഗോമുത്തവകം, ചന്ദലേഖാകുടിലം, നന്ദഗലകോടിജിമഹം ചിത്തം. അലാതാ
വിയ വീരിയം ആതാപന-പരിതാപനതോ. കഞ്ചികതേലം വിയ സദ്ധാ
സിനേഹനതോ. നമനദണ്ഡകോ വിയ ലോകുത്തരമഗ്ഗോ നിബ്ബാനാരമ്മണേ
ചിത്തസ്സ നാമനതോ. ലോകുത്തരമഗ്ഗേന ചിത്തസ്സ ഉജ്ജുകരണം
ഭാവനാഭിസമയതോ ദുക്ഖം. അന്തദ്വയവജ്ജിതാ മജ്ജിമുപേക്ഷാ പടിപത്തിതി കത്വാ
കിലേസഗണവിജ്ജയനം പഹാനാഭിസമയോ. ഇതരാ പന പടിപദാ
ദണ്ഡാഭിഞ്ഞാതി ഇമേസം ദിന്നം ഭിക്ഖൂനം ഇമാസു ദീസു യഥാവുത്താസു
വിപ്പാഭിഞ്ഞാസു കമിതാസു, ഇതരാപി കമിതാവ ഹോന്തി ലക്ഖണഹാരനയേന
പടിപദാസാമത്തേതോ. സഹാഗമനീയാപി വാ പടിപദാ കമിതാവ, “ന ഹേവ
അനദ്ധഭൂതം അത്ഥാന”തിആദിനാ പുബ്ബഭാഗപടിപദായ കമിതത്താ.
“ആഗമനീയപടിപദാ പന ന കമിതാ”തി ഇദം സവിസേസം അജ്ജുപേക്ഷസ്സ

അകമിതതം സന്ധായ വൃത്തന്തി ദട്ഠം. നിക്ഖമനദേസനന്തി നിക്ഖമനുപായം ദേസനം. സേസം സുവിഞ്ഞേയമേവ.

ദേവദഹസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൨. പഞ്ചത്തയസുത്തവണ്ണനാ

൨൧. ഏകേതി ഏതഥ ഏക-സദോ അത്തമോ, ന ഗണനാദിഅമോതി തം ദസ്സേനോ “ഏകച്ചേ”തി ആഹ. യം പന പാളിയം “സന്തി”തി വൃത്തം. തേന തേസം ദിട്ഠിഗതികാനം വിജ്ജമാനതായ അവിച്ഛിന്നതാ; തതോ ച നേസം മിച്ചാഗഹണതോ സിമിലകരണവിവേചനേഹി അത്തനോ ദേസനായ കിച്ചുകാരിതാ അവിതഥതാ ച ദീപിതാ ഹോതി. പരമത്ഥസമണ്ഡബ്രാഹ്മണേസു അപരന്തകപ്പികതായ ലേസോപി നത്ഥീതി ആഹ “പരിബ്ബജുപഗതഭാവേനാ”തിആദി. സസ്സതാദിവസേന അപരന്തം കപ്പേന്തിതി അപരന്തകപ്പിനോ, തേ ഏവ അപരന്തകപ്പികാ. യസ്മാ തേഹി അപരന്തം പുരിമതരസിദ്ധേഹി തണ്ഹാദിട്ഠികപ്പേഹി കപ്പേത്ഥാ ആസേവനബലവതായ ച വികപ്പേത്ഥാ അപരഭാഗസിദ്ധേഹി അഭിനിവേസഭൂതേഹി തണ്ഹാദിട്ഠിഗ്ഗാഹേഹി ഗണ്ഹന്തി അഭിനിവിസന്തി പരാമസന്തി; തസ്മാ വൃത്തം - “അപരന്തം കപ്പേത്ഥാ വികപ്പേത്ഥാ ഗണ്ഹന്തി”തി. തണ്ഹുപാദാനവസേന കപ്പനഗഹണാനി വേദിതബ്ബാനി. തണ്ഹാപച്ചയാ ഹി ഉപാദാനം. വൃത്തബിച്ഛേതം മഹാനിദുസേ ഉദ്ദാനതോ സങ്ഖേപതോ. തണ്ഹാദിട്ഠിവസേനാതി തണ്ഹായ ദിട്ഠിയാ ച വസേന. ദിട്ടിയാ വാ ഉപനിസ്സയഭൂതായ സഹജാതായ അഭിനന്ദനകായ ച തണ്ഹായ സസ്സതാദിആകാരേന അഭിനിവിസന്തസ്സ മിച്ചാഗാഹസ്സ ച വസേന. അനാഗതയമ്മവിസയാ അധിപ്പേതത്താ അനാഗതകാലവാചകോ ഇധ അപര-സദോ. രൂപാദിഖണ്ഡവിനിമുത്തസ്സ കപ്പനവത്ഥുനോ അഭാവാ അന്ത-സദോ ഭാഗവാചകോതി ആഹ - “അനാഗതം ഖണ്ഡകോട്ഠാസ”ന്തി. കപ്പേത്ഥാതി ച തസ്മിം അപരന്തേ തണ്ഹായ നാഭിനിവേസാനം സമത്തനം പരിനിട്ഠാപനമാഹ. റിതാതി തസ്സാ ലദ്ധിയാ അവിജഹനം.

അനുഗതാതി ആരമ്മണകരണവസേന അനു അനു ഗതാ അപരന്തേ പവത്താ. ആരബ്ഭാതി ആലമ്ബിത്ഥാ. വിസയോ ഹി തസ്സാ ദിട്ഠിയാ അപരന്തോ. വിസയഭാവതോ ഏവ ഹി സോ തസ്സാ ആഗമനട്ഠാനം ആരമ്മണപച്ചയോ ചാതി വൃത്തം “ആഗമ പടിച്ചാ”തി. അധിവചനപദാനീതി പഞ്ഞത്തിപദാനി, ദാസാദീസു സിരിവഡ്ഢകാദിസദോ വിയ വചനമത്തമേവ അധികാരം കത്ഥാ പവത്തിയാ അധിവചനം പഞ്ഞത്തി. അഥ വാ അധി-സദോ ഉപരിഭാവേ, വുച്ചതീതി വചനം, ഉപരി വചനം അധിവചനം, ഉപാദാനഭൂതരൂപാദീനം ഉപരി പഞ്ഞാപിയമാനാ ഉപാദാപഞ്ഞത്തിതി അത്ഥോ, തസ്മാ പഞ്ഞത്തിദീപകപദാനീതി അത്ഥോ. പഞ്ഞത്തിമത്തഞ്ഹേതം വുച്ചതി, യദിദം, “അത്താ ലോകോ”തി ച, ന രൂപവേദനാദയോ വിയ പരമത്ഥോ. അധികവൃത്തിതായ വാ അധിമുത്തിയോതി ദിട്ഠിയോ വുച്ചന്തി. അധികഞ്ഹി സഭാവധമ്മേസു സസ്സതാദിം പകതിആദിം ദ്രബ്യാദിം ജീവാദിം കായാദിഞ്ച അഭൂതമത്ഥം അജ്ഞാതാരോപേത്ഥാ ദിട്ഠിയോ പവത്തന്തിതി. അഭിവദന്തിതി, “ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ്”ന്തി അഭിനിവിസിത്ഥാ വദന്തി, “അയം ധമ്മോ, നായം ധമ്മോ”തിആദിനാ വിവദന്തി. അഭിവദനകിരിയായ അജ്ജാപി അവിച്ഛേദഭാവദസ്സനത്ഥം വത്തമാനകാലവചനം.

സഞ്ചാ ഏതസ്സ അത്ഥിതി സഞ്ചിതി ആഹ “സഞ്ചാസമങ്ഗീ”തി. നത്ഥി ഏതസ്സ രോഗോ ഭങ്ഗോതി അരോഗോതി അരോഗസദസ്സ നിചപരിയായതാ വേദിതഞ്ച. രോഗരഹിതതാസീസേന വാ നിബ്ബികാരതായ നിചതം പടിജാനാതി ദിട്ഠിഗതികോതി ആഹ “അരോഗോതിനിച്ഛോ”തി. ഇമിനാതി, “സഞ്ചി അത്താ അരോഗോ പരം മരണാ”തി ഇമിനാ വചനേന. സോളസ സഞ്ചിവാദാതി - രൂപീചതുക്കം, അരൂപീചതുക്കം, അന്തവാചതുക്കം, ഏകന്തസുഖീചതുക്കന്തി - ഇമേസം ചതുന്നം ചതുക്കാനം വസേന സോളസ സഞ്ചിവാദാ കമിതാ. ഇമേസുയേവ പുരിമാനം ദിന്നം ചതുക്കാനം വസേന അട്ഠ സഞ്ചിവാദാ അട്ഠ ച നേവസഞ്ചിനാസഞ്ചിവാദാ വേദിതഞ്ച. സത്ത ഉച്ഛേദവാദാതി മനുസ്സത്തഭാവേ കാമാവചരദേവത്തഭാവേ രൂപാവചരദേവത്തഭാവേ ചതുബ്ബിയാരുപ്പത്തഭാവേ ചവിത്ഥാ സത്തസ്സ ഉച്ഛേദപത്താപനവസേന സത്ത ഉച്ഛേദവാദാ കമിതാ. അസതോ വിനാസാസമഭവതോ അത്ഥിഭാവനിബന്ധനോ ഉച്ഛേദവാദോതി വുത്തം “സതോതിവിജ്ജമാനസ്സാ”തി. യാവായം അത്താ ന ഉച്ഛിജ്ജതി, താവ വിജ്ജതി ഏവാതി ഗഹണതോ നിരുദയവിനാസോ ഇയ ഉച്ഛേദോതി അധിപ്പേതോതി ആഹ “ഉപച്ഛേദ”ന്തി. വിസേസേന നാസോ വിനാസോ, അഭാവോ, സോ പന മംസചക്ഖു-പത്താചക്ഖു-ദസ്സനപമാതിക്കമോവാതി ആഹ “അദസ്സന”ന്തി. അദസ്സനേ ഹി നാസ-സദോ ലോകേ നിരുള്ഹോ. ഭവവിഗമന്തി സഭാവപഗമനം യോ ഹി നിരുദയവിനാസവസേന ഉച്ഛിജ്ജതി, ന സോ അത്തനോ സഭാവേനേവ തിട്ഠന്തി.

പഞ്ച ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനവാദാതി പഞ്ചകാമഗുണസുഖമനുഭോഗവസേന ചതുബ്ബിയാരുപജ്ജ്യാനസുഖപരിഭോഗവസേന ച ദിട്ഠയമ്മേ നിബ്ബാനപ്പത്തിപത്താപനവാദാ. ദിട്ഠയമ്മോതി ദസ്സനഭൂതേന ഞാനേന ഉപലദ്ധയമ്മോ. തത്ഥ യോ അനിന്ദ്രിയവിസയോ, സോപി സുപാകടഭാവേന ഇന്ദ്രിയവിസയോ വിയ ഹോതീതി ആഹ - “ദിട്ഠയമ്മോതി പച്ചക്ഖയമ്മോ വുച്ചതീ”തി. തേനേവ ച, “തത്ഥ തത്ഥ പടിലദ്ധഅത്തഭാവസ്സേതം അധിവചന”ന്തി വുത്തം. സഞ്ചിതി ആദിവസേന തീഹാകാരേഹി സന്തന്തി സഞ്ചി അസഞ്ചി നേവസഞ്ചിനാസഞ്ചിതി ഇമേഹി ആകാരേഹി വിജ്ജമാനം, സദാ ഉപലബ്ധമാനം സസ്സതന്തി അത്ഥോ. സഞ്ചി അത്താതിആദിനി തീണി ദസ്സനാനി. സന്തഅത്ഥവസേന ഏകന്തി സസ്സതസ്സ അത്തനോ വസേന ഏകം ദസ്സനം. ഇതരാനി ദേതി ഉച്ഛേദവാദ-ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനവാദസഞ്ചിതാനി ദേ ദസ്സനാനി. തീണിഹുത്ഥാ പഞ്ച ഹോന്തിതി ഇദം, “സന്തഅത്ഥവസേന ഏക”ന്തി സങ്ഗഹവസേന വുത്തസ്സ സഞ്ചിതി ആദിവിഭാഗവസേന വുത്തത്താ സുവിഞ്ഞ്ഞയന്തി അട്ഠകമായം ന ഉദ്ധടം.

൨൨. രൂപീം വാതി ഏത്ഥ (ദീം നിം ടീം ൧.൧൬-൧൭) യദി രൂപം അസ്സ അത്ഥിതി രൂപീതി അയമത്ഥോ അധിപ്പേതോ. ഏവം സതി രൂപവിനിമുത്തേന അത്തനാ ഭവിതഞ്ചം സഞ്ചായ വിയ രൂപസ്സപി അത്തനിയത്താ. ന ഹി സഞ്ചി അത്താതി ഏത്ഥ സഞ്ചാ അത്താ. തഥാ ഹി വുത്തം സുമങ്ഗലവിലാസിനിയം (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൧൬-൧൭) “തത്ഥ പവത്തസഞ്ചഞ്ചസ്സ സഞ്ചാതി ഗഹേത്ഥാതി വുത്ത”ന്തി. ഏവം സന്തേ, “കസിണരൂപം അത്താതി ഗണ്ഹാതീ”തി ഇദം കമന്തി? ന ഖോ പനേതം ഏവം ദട്ഠഞ്ചം - “രൂപം അസ്സ അത്ഥിതി രൂപീ”തി, അഥ ഖോ “രൂപനസീലോ രൂപീ”തി. രൂപനഞ്ചേത്ഥ രൂപസരിക്ഖതായ കസിണരൂപസ്സ വഡ്ഡിതാവഡ്ഡിതകാലവസേന വിസേസാപത്തി, സാ ച നത്ഥിതി ന സക്കാ വത്തും

പരിത്തവിപുലതാദിവിസേസസബ്ഭാവതോ. യദി ഏവം ഇമസ്സ വാദസ്സ സസ്സതദിട്ഠിസബ്ഭഹോ ന യുജ്ജതീതി? നോ ന യുജ്ജതി കായഭേദതോ ഉദ്ധം അത്തനോ നിബ്ബികാരതായ തേന അധിപ്പേതത്താ. തമാ ഹി വുത്തം “അരോഗോ പരം മരണാ”തി. അഥ വാ “രൂപം അസ്സ അത്ഥിതി രൂപീ”തി വുച്ചമാനേപി ന ദോസോ. കപ്പനാസിദ്ധേനപി ഹി ഭേദേന സാമിനിദ്ദേസദസ്സനതോ യഥാ “സിലാപുത്തകസ്സ സരീര”ന്തി . രൂപനം വാ രൂപസഭാവോ രൂപം, തം ഏതസ്സ അത്ഥിതി രൂപീ, അത്താ “രൂപിനോ യമ്മാ”തിആദീസു (ധം സം ച മ ദുകമാതികാ) വിയ. ഏവഞ്ച കത്വാ രൂപസഭാവത്താ അത്തനോ “രൂപം അത്താ”തി വചനം ഞായാഗതമേവാതി “കസിണരൂപം അത്താതി ഗബ്ഘാതീ”തി വുത്തം. അരൂപിന്തി ഏത്താപി വുത്തനയാനുസാരേന യഥാരഹം അത്ഥോ വത്തഞ്ചോ. സന്തസുഖമം മുഞ്ചിത്വാ തബ്ബിപരീതസ്സ ഗഹണേ കാരണം നത്ഥിതി ലാഭീ, “കസിണരൂപം അത്താ”തി ഗബ്ഘാതീതി ലാഭിതക്കിനോ റപേത്വാ, സേസതക്കി ലാഭിഗ്ഗഹണേനേവ ഗഹിതാ. അനുസ്സുതിതക്കികോപി സുദ്ധതക്കികോപി വാ നിരങ്കുസത്താ തക്കനസ്സ കസിണരൂപവി അത്താതി കദാചിപി ഗബ്ഘേയ്യാതി വുത്തം - “ഉഭോപി രൂപാനി ഗബ്ഘാതിയേവാ”തി. സുദ്ധതക്കികസ്സ ഉഭയഗ്ഗഹണം ന കതം, തസ്മാ സാസങ്കവചനം.

കസിണുഗ്ഘാടിമാകാസ-പഠമാരൂപവിത്താണ-
നത്ഥിഭാവആകിഞ്ചഞ്ഞായതനാനി അരൂപസമാപത്തിനിമിത്തം. റപേത്വാ സഞ്ഞാക്ഖണ്ഡന്തി ഇദം സഞ്ഞായ അത്തനിയതം ഹദയേ കത്വാ വുത്തം. “രൂപിം വാ”തി ഏതഥ വുത്തനയേന പന അത്ഥേ വുച്ചമാനേ സഞ്ഞാക്ഖണ്ഡം ബഹിദ്ധാ അകത്വാ “അരൂപധമ്മേ”ഇച്ചേവ വത്തഞ്ചം സിയാ. മിസ്സകഗ്ഗാഹവസേനാതി രൂപാരൂപസമാപത്തിനം നിമിത്താനി ഏകജ്ഞം കത്വാ, “ഏകോ അത്താ”തി, തത്ഥ പവത്തസഞ്ഞഞ്ചസ്സ, “സഞ്ഞാ”തി ഗഹണവസേന. അയബ്ബഹി ദിട്ഠിഗതികോ രൂപാരൂപസമാപത്തിലാഭിതായ തന്നിമിത്തം രൂപഭാവേന അരൂപഭാവേന ച ഗഹേത്വാ ഉപതിട്ഠതി, തസ്മാ, “രൂപീ അരൂപീ ചാ”തി അഭിനിവേസം ജനേതി അജ്ഞത്തവാദിനോ വിയ തക്കമത്തേനേവ വാ രൂപാരൂപധമ്മേ മിസ്സകവസേന ഗഹേത്വാ, “രൂപീ ച അരൂപീ ച അത്താ ഹോതീ”തി. തക്കഗാഹേനേവാതി സബ്ബാരാവസേസസുഖമഭാവപ്പത്തയമ്മാ വിയ ച അച്ചന്തസുഖമഭാവപത്തിയാ സകിച്ചസാധനാസമത്ഥതായ മമ്ഭകുട്ടഹത്ഥപാദാനം സബ്ബാതോ വിയ നേവ രൂപീ, രൂപസഭാവാനതിവത്തനതോ ന അരൂപിതി ഏവം പവത്തതക്കഗാഹേന. ലാഭിവസേനപി വാ അന്താനന്തികചതുത്ഥവാദേ വക്ഖമാനനയേന അഞ്ഞമഞ്ഞപടിപക്ഖവസേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. കേവലം പന തത്ഥ ദേസകാലഭേദവസേന തതിയചതുത്ഥവാദാ ഇച്ഛിതാ; ഇധ കാലവത്സു ഭേദവസേനാതി അയമേവ വിസേസോ. കാലഭേദവസേന ചേത്ഥ തതിയവാദസ്സ പവത്തി രൂപാരൂപനിമിത്താനം സഹ അനുപട്ഠാനതോ; ചതുത്ഥവാദസ്സ പന വത്സുഭേദവസേന പവത്തി രൂപാരൂപധമ്മാനം സമുഹതോ, “ഏകോ അത്താ”തി തക്കവസേനാതി തത്ഥ വക്ഖമാനനയാനുസാരേന വേദിതഞ്ചം.

യദിപി അട്ഠസമാപത്തിലാഭിനോ ദിട്ഠിഗതികസ്സ വസേന സമാപത്തിഭേദേന സഞ്ഞാനാനത്തസമ്ഭവതോ ദുതിയദിട്ഠിപി സമാപനകവസേന ലബ്ഭതി; തഥാപി സമാപത്തിയം ഏകരൂപേനേവ സഞ്ഞായ ഉപട്ഠാനതോ, “പഠമദിട്ഠി

സമാപനകവാദരേകമിതാ”തി ആഹ. തേനേവേത്ഥ സമാപനകഗ്ഗഹണം കതം. ഏകസമാപത്തിലാഭിനോ ഏവ വാ വസേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. സമാപത്തി ഭേദേന സന്താഭേദസമ്ഭവേപി ബഹിദ്ധാ പുമുത്താരമ്മണേ സന്താനാനത്തേന ഓളാരികേന നാനത്തസത്തിതി, “ദുതിയദിട്ഠി അസമാപനകവാദരേനാ”തി ആഹ. അവധ്വരിതകസിണവസേന പരിത്തസത്തിതം, വധ്വരിതകസിണവസേന അപ്പമാണസത്തിതം ദസ്സേതും, “തതിയദിട്ഠി സുപ്പമത്തേന വാ സരാവമത്തേന വാ”തിആദി വുത്തം. “അങ്ഗുട്ഠപ്പമാണോ വാ അത്താ യവപ്പമാണോ, അണുമത്തോ വാ അത്താ”തിആദിദസ്സനവസേന (ഉദാ° അട്ഠ° ൫൪; ദീ° നി° ദീ° ൧.൨൩-൨൪) പരിത്തോ സത്തിതി പരിത്തസത്തി. കപിലകണാദാദയോ (വിഭ° അനുടീ° ൧൮൯) വിയ അത്തനോ സബ്ബഗതഭാവപടിജാനനവസേന അപ്പമാണോ സത്തിതി അപ്പമാണസത്തിതി ഏവവേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ.

ഏതന്തി, “രൂപിം വാ”തിആദിനാ യമാവുത്തഅത്തവാദം. ഏകേസന്തി ഏകച്ചാനം. ഉപാതിവത്തന്തി അതിക്കമന്താനം. നിദ്ധാരണേ ചേതം സാമിവചനം. വിത്താണകസിണമേകേ അഭിവദന്തിതി യോജനാ. തേനാഹ - “സത്തം...പേ... അഭിവദന്തി”തി. തത്ഥ “സത്തം റപേത്ഥാ സേസാനി തീണീ”തി ഇദം സത്തായ ചതുക്കമ്പി പരിപുണ്ണമേവ ഗഹേത്ഥാ, അപരേ അട്ഠകന്തി വദന്തി. തദുഭയന്തി തം സത്താഅട്ഠകന്തി വുത്തം ഉഭയം. പരതോ ആവി ഭവിസ്സതിതി, “ചതസ്സോ രൂപസത്തി”തിആദിനാ ഉപരി പകാസേസ്സതി. വക്ഖതി ഹി - “കോട്ഠാസതോ അട്ഠ, അത്ഥതോ പന സത്ത സത്താ ഹോന്തി”തി (മ° നി° അട്ഠ° ൩.൨൨). ഏത്ഥാതി, “ഏതം വാ പനാ”തി ഏതസ്ഥിം വാക്യേ. സമതിക്കമിതും സക്കോന്തി തത്ഥ ആദിനവദസ്സനേന തദുദ്ധം ആനിസംസദസ്സനേന ച ബ്രൂഹിതസദ്ധാദി ഗുണത്താ, വിപരിയായേന അസക്കുണനം വേദിതബ്ബം. യേ സക്കോന്തി, തേവ ഗഹിതാ തേസംയേവ വസേന വക്ഖമാനസ്സ വിസേസസ്സ വത്തും സക്കുണേയുത്താ. സക്കോന്താനഞ്ച നേസം ഉപാതിവത്തനം അത്തനോ ഞാണബലാനുരൂപന്തി ഇമമത്ഥം ഉപമായ ദസ്സേതും, “തേസം പനാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അപ്പമാണന്തി അപ്പമാണാരമ്മണോ , അപ്പമാണാരമ്മണതാ ചസ്സ ആഗമനവസേന വേദിതബ്ബാ അനന്താരമ്മണതോ വാ. ന ഹി ആരമ്മണേ അനന്തന്തി പരമാനന്തസ്സ പമാണം വാ ഗണ്ഹാതി. സുഖദുക്ഖേഹി അനിഞ്ജനതോ രൂപവിരാഗഭാവനാവിസേസതായ ച ആനേഞ്ജം പത്ഥാ തിട്ഠന്തി, അയം നോ അത്താതി അഭിവദന്താ തിട്ഠന്തി.

വിത്താണകസിണമേകേതി വിത്താണഞ്ചായതനം ഏകേ ദിട്ഠിഗതികാ അത്താതി വദന്തി. തേനാഹ - “വിത്താണഞ്ചായതനം താവ ദസ്സേതും”ന്തി. തസ്സ പന ആരമ്മണഭൂതം കസിണുഗ്ഘാടിമാകാസേ പവത്തവിത്താണന്തി അപരേ. തത്ത്ഹി കസിണം മനസികാരവസേന, “വിത്താണകസിണ”ന്തി, വിത്താണഞ്ച തം ആരമ്മണട്ഠേന ആയതനഞ്ചാതി, “വിത്താണഞ്ചായതന”ന്തി ച വുച്ചതി. ആകിഞ്ചഞ്ചായതനമേകേതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ.

തയിദന്തി യ-കാരോ പദസന്ധികരോതി ആഹ “തം ഇദ”ന്തി. ദിട്ഠിഗതന്തി യമാ വുത്തം “സത്തി അത്താ”തി ഏവം വുത്തം ദിട്ഠിം. ദിട്ഠിയേവ ഹി ദിട്ഠിഗതം “മുത്തഗതം (മ° നി° ൨.൧൧൯; അ° നി° ൯.൧൧), സങ്ഖാരഗത”ന്തിആദിസു (മഹാനി° ൪൧) വിയ. ഗന്തബ്ബാഭാവതോ വാ ദിട്ഠിയാ ഗതമത്തം ദിട്ഠിഗതം, ദിട്ഠിയാ ഗഹണമത്തന്തി അത്ഥോ. ദിട്ഠിപകാരോ വാ ദിട്ഠിഗതം. ലോകിയാ ഹി വിധയുത്തഗതപകാരസദ്ദേ സമാനത്ഥേ ഇച്ഛന്തി. ദിട്ഠിപച്ചയോ ദിട്ഠികാരണം, അവിജ്ജാദി ദിട്ഠിട്ഠാനന്തി അത്ഥോ. തത്ഥ

അവിജ്ഞാപി ഹി ദിദ്ദിദ്ദാന്നം ഉപനിസ്സയാദിഭാവതോ. യഥാഹ - “അസ്സുതവാ, ഭിക്ഖവേ, പുമുജ്ജനോ അരിയാന്നം അദസ്സാവി അരിയയമ്മസ്സ അകോവിദോ”തിആദി (ധം സം ൧൦൦൭). ഫസ്സോപിദിദ്ദിദ്ദാന്നം. യഥാഹ “തദപി ഫസ്സപച്ചയാ”തി (ദീം നിം ൧.൧൧൮-൧൨൪). സന്താപിദിദ്ദിദ്ദാന്നം. യഥാഹ “സന്താനിദാനാ ഹി പപഞ്ചസഞ്ചാ”തി (സും നിം ൮൮൦; മഹാനിം ൧൦൯). വിതക്കോപിദിദ്ദിദ്ദാന്നം. യഥാഹ - “തക്കഞ്ച ദിദ്ദിസു പകപ്പയിത്ഥാ, സച്ചം മുസാതി ദ്വയയമ്മമാഹു”തി (സും നിം ൮൯൨; മഹാനിം ൧൨൧). അയോനിസോമനസികാരോപിദിദ്ദിദ്ദാന്നം. യഥാഹ - “തസ്സേവം മനസികരോതോ ഛന്നം ദിദ്ദിന്നം അഞ്ഞതരാ ദിദ്ദി ഉപ്പജ്ജതി, അത്ഥി മേ അത്താതി തസ്സ സച്ചതോ മേതതോ ദിദ്ദി ഉപ്പജ്ജതീ”തി (മം നിം ൧.൧൯). ദിദ്ദാറമ്മണന്തി ദിദ്ദിആരമ്മണഭൂതം ഉപാദാനക്ഖന്ധപഞ്ചകം. തേനാഹ - “രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതീ”തിആദി (പടിം മം ൧.൧൩൦). രൂപവേദനാദിവിനിമുത്തസ്സ ദിദ്ദിയാ ആരമ്മണസ്സ അഭാവതോ അനാദിയിത്ഥാ ഇദമേവ ദസ്സേതി - “ഇമിനാ പച്ചയേന ഇദം നാമ ദസ്സന്നം ഗഹിത”ന്തി. ഇമിനാ പച്ചയേനാതി വാ ഏത്ഥ പച്ചയഗ്ഗഹണേന ആരമ്മണമ്പി ഗഹിതമേവാതി ദിദ്ദംബം.

തദേവാതി ദിദ്ദിഗതഞ്ചേവ ദിദ്ദിപച്ചയഞ്ച. രൂപസന്താനന്തി ഏത്ഥ ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ. ഏവം-സദ്ദോ പകാരത്ഥോ, “യദി രൂപസന്താന”ന്തിആദിനാ പകാരേന വുത്തസന്താനന്തി അത്ഥോ. നിരൂപക്കിലേസാ നീവരണാദി ഉപക്കിലേസവിമുത്തിതോ. ഉത്തമാ പണീതഭാവപ്പത്തിതോ, തതോ ഏവ സേട്ഠാ, സേട്ഠത്താ ഏവ ഉത്തരിതരാഭാവതോ അനുത്തരിയാ. അക്ഖായതീതി ഉപട്ഠാതി. ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനസഞ്ഞായ വിസും വുച്ചമാനത്താ ചതുത്ഥാരൂപ്പസഞ്ഞായ ച ഇമസ്ഥിം സഞ്ചീവാദേ അനോതരണതോ, “യദി ആരൂപ്പസന്താനന്തി ഇമിനാ ആകാസാനഞ്ചായതന-വിഞ്ഞാണഞ്ചായതനസഞ്ഞാ”ഇച്ചേവ വുത്തം. ഇതരേഹി പന ദ്വീഹിതി, “യദി ഏകത്തസഞ്ഞാനം, യദി നാനത്തസഞ്ഞാന”ന്തി ഇമേഹി ദ്വീഹി പദേഹി. സമാപന്നകവാറോ ച തഥാ ഇധ കമിതോതി അധിപ്പായോ. കോട്ഠാസതോ അട്ഠ സഞ്ഞാ ചതുക്കദ്വയസങ്ഗഹതോ. ഏകത്തസഞ്ചീപദം റപേത്ഥാ അത്ഥതോ പന സത്ത സഞ്ഞാ ഹോന്തി അഗ്ഗഹിതഗ്ഗഹണേനാതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ - “സമാപന്നക...പേ... സങ്ഗഹിതോയേവാ”തി.

സന്താഗതന്തി സന്താവസേന ഗതം, സന്താസങ്ഗഹം ഗതം വാ. തസ്സ പന അദിദ്ദിഗതസ്സപി ഉപലബ്ധമാനത്താ, “സദ്ധിം ദിദ്ദിഗതേനാ”തി വുത്തം. പച്ചയേഹി സമാഗത്ഥാ കതന്തി സഹ കാരണഭൂതേഹി പച്ചയേഹി തേനേവ സഹ കാരണഭാവേന സമാഗത്ഥാ നിബ്ബത്തിതം; പടിച്ചസമുപ്പന്നന്തി അത്ഥോ. സഞ്ചതത്താ ഓളാരികം ഉപ്പാദവയഞ്ഞമത്തസഞ്ചാവതോ. യസ്സ ഹി ഉപ്പാദോ പഞ്ഞായതി, വയോ പഞ്ഞായതി, റിതസ്സ അഞ്ഞമത്തം പഞ്ഞായതി, തം ഖണേ ഖണേ ഭിജ്ജനസഭാവതോ പസ്സന്തസ്സ പാകടഭൂതവികാരം ഓളാരികം സിയാ. ന ചേത്ഥ മഗ്ഗഫലയമ്മാ നിദസ്സേതഞ്ചാ തേസം തഥാ അനനുപസ്സിതഞ്ചതോ; തേസമ്പി സഞ്ചതഭാവേന ഇതരേഹി സമാനയോഗക്ഖമതായ ദുന്നിവാറയഭാവതോ. തഥാ ഹി “അസേസവിരാഗനിരോധാ”തി (ഉദാം ൩) വചനതോ മഗ്ഗസ്സപി നിസ്സരണഭാവേന “അത്ഥി വോ പന സഞ്ചാരാനം നിരോധോ”തി നിബ്ബാനമേവേത്ഥ പടിയോഗഭാവേന ഉദ്ധടം “നിരുജ്ജന്ത്യന്തി ഏത്ഥാ”തി കത്ഥാ. നിരോധസഞ്ചാരം നിബ്ബാനം നാമ അത്ഥിതി ഏത്ഥ, - “അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, അജാതം അഭൂതം

അസംഖ്യത"നി സുത്തപദം (ഉദാ: ൧൩) ആനേതാ വത്തബ്ബം. നിബ്ബാനദസ്സിതി സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന നിബ്ബാനദസ്സി, തതോ ഏവ ഇതരാഭിസമയത്ഥസിദ്ധിയാ തം സഞ്ചതം അതിക്കന്തോ.

൨൩. അടംസു അസഞ്ചീവാദേസുതി ഇദം ബ്രഹ്മജാലേ (ദീ: നി: ൧.൧൮-൧൯) ആഗതനയേന വുത്തമേവ ഹി സന്ധായ ഹേട്ഠാ, "സഞ്ചീതി ഇമിനാ അടം അസഞ്ചീവാദാ കമിതാ"തി വുത്തം. ഇധ പന ചത്താരോ വാദാ ഏവ ഉദ്ധടാ. തേനാഹ "അസഞ്ചീ"തിആദി. ഏസ നയോ പരതോ "അടംസു നേവസഞ്ചീനാസഞ്ചീവാദേസു"തി ഏത്ഥാപി. സഞ്ചായ സതി തായ വേദനാഗാഹസബ്ഭാവതോ "ആബാധനട്ഠേന സഞ്ചാ രോഗോ"തി വുത്തം. ദുക്ഖതാസുലയോഗതോ കിലേസാസുചിപഗ്ഘരണതോ ഉപ്പാദജരാഭങ്ഗേഹി ഉദ്ധുമാതപക്കപഭിജ്ജനതോ ച സഞ്ചാ ഗണ്ഡോ; സ്വായമത്ഥോ ദോസദുട്ഠതായ ഏവ ഹോതീതി ആഹ - "സദോസട്ഠേന ഗണ്ഡോ"തി. പീളാജനനതോ അന്തോതുദനതോ ദുരുദ്ധരണതോ ച സഞ്ചാ സല്ലം; സ്വായമത്ഥോ അത്തഭാവം അനുപവിസിത്വാ അവട്ഠാനേനാതി ആഹ "അനുപവിട്ഠട്ഠേന സല്ല"തി. പടിസന്ധിഗ്ഗഹണേ വിത്താണം കുതോചി ആഗതം വിധ ഹോതീതി വുത്തം "പടിസന്ധിവസേന ആഗതി"തി. ഗതിന്തി പവത്തിം. സാ പന താസു താസു ഗതീസു വുത്തി ഹോതീതി വുത്തം - "ചുതിവസേന ഗതി"തി; വഡ്ഢനവസേന ഘനപബന്ധവസേനാതി അത്ഥോ. തേനാഹ "അപരാപര"തി. അപരാപരഞ്ഹി പബന്ധവസേന പവത്തമാനം വിത്താണം നന്ദുപസേചനം; ഇതരം ഖന്ധത്തയം വാ നിസ്സായ അഭിവുദ്ധിം പതിട്ഠം മഹന്തഞ്ച പാപുണാതീതി. പവഡ്ഢവസേന വാ ഗതിം, നിക്ഖേപവസേന ചുതിം, തതോ അപരാപരഞ്ച രൂപപവത്തനവസേന ഉപപത്തിം, ഇന്ദ്രിയപരിപാകവസേന വുഡ്ഢിം തസ്സ തസ്സ കമ്മസ്സ കതുപചിതഭാവേന വിരുജ്ജഹിം; തസ്സ കമ്മസ്സ ഫലനിബ്ബത്തിയാ വേപുല്ലന്തി യോജേതബ്ബം.

കാമഞ്ചാതിആദിനാ "അഞ്ചത്ര രൂപാ"തിആദികാ ചോദനാ ലക്ഖണവസേന വുത്താതി ദസ്സേതാ അയഞ്ച നയോ ചോദനായ അവിസിട്ഠവിസയതായ സിയാ; വിസിട്ഠവിസയാ പനായം ചോദനാതി ദസ്സേതും, "അയം പന പഞ്ഹോ"തിആദി വുത്തം. ഏത്തകേ ഖണ്ഡേതി യഥാവുത്തേ രൂപവേദനാദികേ ചത്താരോ ഖണ്ഡേ. അഞ്ചത്രരൂപാതി ഇമിനാ യത്ഥ കത്ഥചി രൂപേന വിനാ വിത്താണസ്സ പവത്തി നത്ഥീതി ദീപിതം ഹോതി. ഭവവിസേസചോദനായ സഭാവതോ ഏവ വിത്താണേന വിനാ രൂപസ്സപി പവത്തി നത്ഥീതി ദീപിതം ഹോതീതി ആഹ - "അരൂപഭവേപി രൂപം, അസഞ്ചാഭവേ ച വിത്താണം അത്ഥീ"തി. നിരോധസമാപന്നസ്സാതി സഞ്ചാവേദയിതനിരോധം സമാപന്നസ്സപി വിത്താണം അത്ഥി. ബൃജ്ജനച്ഛായായ ചേ അത്ഥം പടിബാഹസീതി യദി സദുത്ഥമേവ ഗഹേത്വാ അധിപ്പായം ന ഗണ്ഹസി നേയത്ഥം സുത്തന്തി. ഏത്ഥ ച അസഞ്ചഭവേ നിബ്ബത്തസത്തവസേന പഠമവാദോ; സഞ്ചം അത്തതോ സമനുപസ്സതീതി ഏത്ഥ വുത്തനയേന സഞ്ചംയേവ അത്താതി ഗഹേത്വാ തസ്സ കിഞ്ചനഭാവേന റിതായ അഞ്ചായ സഞ്ചായ അഭാവതോ അസഞ്ചീതി പവത്തോ ദുതിയവാദോ; തഥാ സഞ്ചായ സഹ രൂപധമ്മേ സബ്ബേ ഏവ വാ രൂപാരൂപധമ്മേ അത്താതി ഗഹേത്വാ പവത്തോ തതീയവാദോ; തക്കഗ്ഗാഹവസേനേവ പവത്തോ ചതുത്ഥവാദോ. തേസു യം വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. നേവസഞ്ചീനാസഞ്ചീവാദേപി അസഞ്ചഭവേ നിബ്ബത്തസ്സ സത്തസ്സ ചുതിപടിസന്ധീസു; സബ്ബത്ഥ വാ

പട്രസത്താകിച്ചും കാതും അസമത്വമായ സുഖമായ സത്തായ അത്മിഭാവപടിജാനനവസേന പഠമവാദോ; അസത്തിവാദേ വൃത്തനയേന സുഖമായ സത്തായ വസേന സഞ്ജാനനസഭാവതാപടിജാനനവസേന ച ദുതിയവാദാദയോ പവത്താതി. ഏവമേതഥ ഏതേസം വാദാനം സബ്ഭാവോ വേദിതബ്ബോ. സേസം വൃത്തനയമേവ.

൨൪. യത്ഥ ന സത്താ, തത്ഥ ഞാണസ്സ സമ്ഭവോ ഏവ നത്ഥീതി ആഹ - “അസത്താ സമ്മോഹോ”തി, അസത്തഭാവോ നാമ സമ്മോഹപ്പവത്തിതി അത്ഥോ. യഥാ നിയ്യന്തീതി നിയ്യാനിയായി ബഹുലം വചനതോ കത്തുസാധനോ നിയ്യാനിയസദ്ദോ, ഏവം ഇധ വിത്താതബ്ബസദ്ദോതി ആഹ - “വിജാനാതീതി വിത്താതബ്ബ”ന്തി, വിജാനനം വിത്താണന്തി അത്ഥോ. തേന ദിട്ഠസുതമുതവിത്താതബ്ബമത്തേനാതി ദിട്ഠസുതമുതവിത്താണപ്പമാണേനാതി അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. തേനാഹ - “പഞ്ചദാരികസത്താപവത്തിമത്തേനാ”തി, നിബ്ബികപ്പഭാവതോ പഞ്ചദാരികസത്താപവത്തിസമേന ഭാവനാഭിന്നീഹാരേനാതി അത്ഥോ. ഓളാരികസഞ്ചാരപ്പവത്തിമത്തേനാതി ഓളാരികാനം സഞ്ചാരാനം പവത്തിയാ. ഓളാരികസഞ്ചാരാതി ചേതഥ ആകിഞ്ചത്തായതനപരിയോസാനാ സമാപത്തിധമ്മാ അധിപ്പേതാ. ഉപസമ്പദന്തി യേ സത്തായ, അസത്തിഭാവേ ച ദോസം ദിസ്വാ നേവസത്താനാസത്തായതനം വണ്ണേന്താപി രൂപജ്ജ്യാനപടിലാഭമത്തേന തസ്സ സമ്പാദനം പടിലാഭം അധിഗമം പത്തേപേന്തി, തേസം തസ്സ ബൃസനം അക്ഖായതി അനുപായഭാവതോ. തേനാഹ “വിനാസോ”തിആദി. വുട്ഠാനന്തി സദിസസമാപജ്ജനപുബ്ബകം പരിവുട്ഠാനം. സമാപത്തി ഏവ തേസം നത്ഥി അനധിഗതത്താ. ഓളാരികസഞ്ചാരപ്പവത്തിയാ അന്തമസോ ആകിഞ്ചത്തായതനസഞ്ചാരപ്പവത്തിയാപി പത്തബ്ബന്തിന അക്ഖായതി തേപി സമതിക്കമിത്വാ പത്തബ്ബതോ. സഞ്ചാരാനന്തി നിദ്ധാരണേ സാമിവചനം. അവസേസാതി ഇതോ പരം സുഖമഭാവോ നാമ നത്ഥീതി സുഖമഭാവപത്തിയാ അവസേസാ. തേനാഹ - “ഭാവനാവസേന സബ്ബസുഖമഭാവം പത്താ സഞ്ചാരാ”തി. ഏതന്തി നേവസത്താനാസത്തായതനം, പത്തബ്ബം നാമ ഹോതി താദിസസഞ്ചാരപ്പത്തിയം തബ്ബോഹാരതോ. സഞ്ചതം സമേച്ച സമ്ഭുയ്യ പച്ചയേഹി കത്തത്താ.

൨൫. “യേ തേ സമണബ്രാഹ്മണാ സതോ സത്തസ്സ ഉച്ഛേദം വിനാസം വിഭവം പത്തേപേന്തീ”തി (മം നിം ന.൨൫) വക്ഖമാനത്താ സബുദ്ധിയം വിപരിവത്തമാനേ ഏകജ്ജ്യാം ഗഹേത്വാ, “തത്രാ”തി ഭഗവതാ വൃത്തന്തി ആഹ - “തത്രാതി സത്തസു ഉച്ഛേദവാദേസു ഭുമ്മ”ന്തി. ഉദ്ധം സരന്തി ഉദ്ധം ഗതം സരന്താതി തം ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഉദ്ധം വുച്ചതീ”തിആദി. സരന്താതി യത്ഥ പത്ഥേന്തി ന ലഭന്തി, തം ജാനന്താ. ആസത്തിന്തി ആസീസനം. പേച്ചാതി പരലോകേ. വാണിജ്യപമാ വിയാതി ഭവപരിയാപനഫലവിസേസാപേക്ഖായ പടിപജ്ജനതോ. സക്കായസ്സ ഭയാതി സന്തോ കായോതി സക്കായോ, പരമത്ഥതോ വിജ്ജമാനോ ധമ്മസമൂഹോതി കത്വാ ഉപാദാനക്ഖന്ധപഞ്ചകം, തതോ ഭായന്നേന. മാ വീയി മാ പരിക്ഖയം അഗമാസി. മാ ഓസീദി മാ ഹേട്ഠാ ഭസ്സി. അബ്ഭന്തി ആകാസം മാ ഉന്ദിയി മാ ഭിജ്ജിത്വാ പതി. ഗദ്ദുലേന ബദ്ധോ ഗദ്ദുലബദ്ധോ. ദള്ഘമമ്ഭോ വിയ വീലോ വിയ ച സക്കായോ ദുമ്മോചനീയതോ. സാ വിയ ദിട്ഠിഗതികോ തസ്സ അനുപരിവത്തനതോ. ദണ്ഡകോ വിയ ദിട്ഠി ചേദനകരണായ അസമത്വഭാവകരണതോ. രജ്ജു വിയ തണ്ഹാ ബന്ധനതോ ച,

ആരമ്മണകരണവസേന സമന്നാഗമനവസേന ച സമ്ബദ്ധഭാവതോ. തേന വുത്തം - “ദിട്ഠിദണ്ഡകേ പവേസിതായ തണ്ഹാരജ്ജയാ”തി.

൨൬. ഭഗവാ അത്തനോ ദേസനാവിലാസേന വേണേയുജ്ജ്യാസയവസേന (ചതുചത്താരിസ അപരന്തകപ്പികവാദാ തത്ഥ തത്ഥ അന്തോഗധാതി) ഉദേശവസേന പഞ്ചേവ സങ്ഗഹേത്യാ യമുദേശം നിഗമേന്തോ, “ഇമാനേവ പഞ്ചായതനാനീ”തി ആഹ. തത്ഥ ദുക്ഖസ്സ നിമിത്തഭാവതോ ദിട്ഠിഗതാനം കാരണട്ഠേന ആയതനത്ഥോതി വുത്തം - “ഇമാനേവ പഞ്ച കാരണാനീ”തി. സഞ്ചിആദിവസേന തീണി ഉച്ഛേദവാദോതി ചത്താരിഭാജിതാനി. ഇതരം പന ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനം കുഹിം പവിട്ഠം? സരൂപതോ അഭാജിതത്താ യമാഭാജിതേസു വാദേസു കത്ഥ അന്തോഗധന്തി പുച്ഛതി. ഉദേശേ പന സരൂപതോ ഗഹിതമേവ, “ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനം വാ പനേകേ അഭിവദന്തീ”തി. ഇതരോ ഏകത്തസഞ്ചിവാദേ നാനത്തസഞ്ചിവാദേ അന്തോഗധന്തി ദസ്സേന്തോ “ഏകത്ത...പേ... വേദിതബ്ബ”ന്തി ആഹ യമാസുഖഞ്ചേതം വുത്തം. പഠമോ ഹി ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനവാദോ നാനത്തസഞ്ചിവാദേ അന്തോഗധോ, ഇതരേ ചത്താരോ ഏകത്തസഞ്ചിവാദേ.

൨൭. അതീതകോട്ഠാസസഞ്ചാതന്തി അതീതം ഖണ്ഡകോട്ഠാസസഞ്ചാതം പുബ്ബന്തം. പുബ്ബേ നിവുത്ഥയമ്മവിസയാ കപ്പനാ ഇധാധിപ്പേതാ, തസ്മാ അതീതകാലവാചകോ ഇധ പുബ്ബസദോ, രൂപാദിഖണ്ഡവിനിമുത്തഞ്ച കപ്പനാവത്ഥു നത്ഥി, അന്തസദോ ച കോട്ഠാസവാചകോ. തേന വുത്തം “അതീതകോട്ഠാസസഞ്ചാതം പുബ്ബന്തം കപ്പേത്യാ”തി. “കപ്പേത്യാ”തി ച തസ്ഥിം പുബ്ബന്തേ തണ്ഹായനാഭിനിവിസാനം സമത്ഥനം പരിനിട്ഠാപനം വദതി. സേസമ്പീതി “പുബ്ബന്താനുദിട്ഠി”തി ഏവമാദികം. പുബ്ബേ വുത്തപ്പകാരന്തി “അപരന്താനുദിട്ഠിനോ”തിആദിസു വുത്തപ്പകാരം. ഏകേകസ്ഥിഞ്ച അത്താതി ആഹിതോ അഹംമാനോ ഏത്ഥാതി കത്ഥാ, ലോകോതി ലോകിയന്തി ഏത്ഥ പുണ്ണപാപാനി തബ്ബിപാകാ ചാതി കത്ഥാ, തം തം ഗഹണവിസേസം ഉപാദായ പണ്ണാപനം ഹോതീതി ആഹ - “രൂപാദിസു അത്തതരം അത്താതി ച ലോകോതി ച ഗഹേത്യാ”തി. സബ്ബദാഭാവേന സസ്സതോ. അമരോ നിച്ചോ യുവോതി തസ്സേവ വേവചനാനി. മരണാഭാവേന അമരോ, ഉപ്പാദാഭാവേന സബ്ബകാലം വത്തനതോ നിച്ചോ, മിരട്ഠേന വികാരാഭാവേന യുവോ, യമാഹാതിആദിനാ യമാവുത്തമത്ഥം നിദേശപടിസമ്ഭിദാപാളിഹി വിഭാവേതി. അയഞ്ച അത്ഥോ “രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതി, വേദനം... സഞ്ചം... സഞ്ചാരേ... വിഞ്ചാണം അത്തതോ സമനുപസ്സതി”തി (പടിം മം ൧.൧൩൦-൧൩൧) ഇമിസ്സാ പഞ്ചവിധായ സക്കാധദിട്ഠിയാ വസേന വുത്തോ. “രൂപവന്ത”ന്തിആദികായ (പടിം മം ൧.൧൩൦-൧൩൧) പന പഞ്ചദസവിധായ സക്കാധദിട്ഠിയാ വസേന ചത്താരോ ചത്താരോ ഖണ്ഡേ, “അത്താ”തി ഗഹേത്യാ തദഞ്ചം - “ലോകോ”തി പണ്ണപേന്തീതി അയമ്പി അത്ഥോ ലബ്ഭതി, തഥാ ഏകം ഖണ്ഡം, “അത്താ”തി ഗഹേത്യാ തദഞ്ചേ “ലോകോ”തി പണ്ണപേന്തീതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഏസേവനയോതി ഇമിനാ യഥാ “രൂപാദിസു അത്തതരം അത്താതി ച ലോകോതി ച ഗഹേത്യാ സസ്സതോ...പേ... യുവോ”തി അത്ഥോ വുത്തോ; ഏവം അസസ്സതോ അനിച്ചോ അധുവോ ഉച്ഛിജ്ജതി വിനസ്സതി ന ഹോതി പരം മരണാ; നിച്ചോ ച അനിച്ചോ ച നേവനിച്ചോ നാനിച്ചോതി ഏവമാദിമത്ഥം അതിദിസതി.

ചത്താരോ സസ്തതവാദാതി ലാഭീവസേന തയോ, തക്കീവസേന ഏകോതി ഏവം ചത്താരോ. പുണ്യേനിവാസുണാലാഭീ തിത്ഥിയോ മന്ദപണ്ണോ അനേകജാതിസതസഹസ്സമത്തം അനുസ്സരതി, മജ്ജിമപണ്ണോ ദസ സംവട്ടവിവട്ടകപ്പാനി, തിക്ഖപണ്ണോ ചത്താരിസ സംവട്ടവിവട്ടകപ്പാനി, ന തതോ പരം. സോ ഏവം അനുസ്സരന്തോ അത്താ ച ലോകോ ചാതി അഭിവദതി. തക്കീ പന തക്കപരിയാഹതം വീമംസാനുചരിതം സയംപടിഭാനം സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാതി അഭിവദതി. തേന വുത്തം - “ലാഭീവസേന തയോ, തക്കീവസേന ഏകോതി ഏവം ചത്താരോ സസ്തതവാദാ”തി. ഏതേനേവ ച അധിച്ചസമുപ്പത്തികവാദോ വിയ സസ്തതവാദോ കസ്ഥാ ദുവിധേന ന വിഭത്തോതി ചേ? പടിക്ഖിത്തത്താതി ദട്ഠം.

ഏതഥ ച, “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി വാദേ അയമയുത്തതാവിഭാവനാ - യദി ഹി പരേന പരികപ്പിതോ അത്താ, ലോകോ വാ സസ്സതോ സിയാ, തസ്സ നിബ്ബികാരതായ പുരിമരൂപാവിജഹനതോ കസ്സചി വിസേസാധാനസ്സ കാതും അസക്കുണേയ്യതായ അഹിതതോ നിവത്തനത്ഥം ഹിതേ ച പടിപത്തിഅത്ഥം ഉപദേസോ ഏവ നിപ്പയോജനോ സിയാ സസ്തതവാദിനോ. കഥം വാ സോ ഉപദേസോ പവത്തിയതി വികാരാഭാവതോ; ഏവഞ്ച അത്തനോ അജടാകാസസ്സ വിയ ദാനാദികിരിയാ ഹിംസാദികിരിയാ ച ന സമ്ഭവതി; തഥാ സുഖസ്സ ദുക്ഖസ്സ ച അനുഭവനനിബ്ബന്ധോ ഏവ സസ്തതവാദിനോ ന യുജ്ജതി കമ്മബദ്ധാഭാവതോ, ജാതിആദിനം അസമ്ഭവതോ കുതോ വിമോക്ഖോ. അഥ പന ധമ്മമത്തം തസ്സ ഉപ്പജ്ജതി ചേവ വിനസ്സതി ച, യസ്സ വസേനായം കിരിയാദിവോഹാരോതി വദേയ്യ. ഏവമ്പി പുരിമരൂപാവിജഹനേന അവട്ഠിതസ്സ അത്തനോ ധമ്മമത്തത്തി ന സക്കാ സമ്ഭാവേതും; തേ വാ പനസ്സ ധമ്മാ അവത്ഥാഭൂതാ തതോ അത്തേ വാ സിയും അനത്തേ വാ, യദി അത്തേ, ന താഹി തസ്സ ഉപ്പന്നാഹിപി കോചി വിസേസോ അത്ഥി. യോ ഹി കരോതി പടിസംവേദേതി ചവതി ഉപപജ്ജതി ചാതി ഇച്ഛിതം. തസ്ഥാ തദവത്ഥോ ഏവ യഥാവുത്തദോസോ, കിഞ്ച ധമ്മകപ്പന്നാപി നിരത്ഥകാ സിയാ. അഥ അനത്തേ, ഉപ്പാദവിനാസവന്തീഹി അവത്ഥാഹി അനത്തേസ്സ അത്തനോ താസം വിയ ഉപ്പാദവിനാസസമ്ഭവാപത്തിതോ കുതോ നിച്ചതാവകാസോ. താസമ്പി വാ അത്തനോ വിയ നിച്ചതാതി ബന്ധനവിമോക്ഖാനം അസമ്ഭവോ ഏവാതി ന യുജ്ജതി ഏവ സസ്തതവാദോ; ന ചേത്ഥ കോചി വാദീ ധമ്മാനം സസ്തതഭാവേ പരിസുദ്ധം യുത്തിം വത്തും സമത്ഥോ അത്ഥി; യുത്തിരഹിതഞ്ച വചനം ന പണ്ഡിതാനം ചിത്തമാരാധേതിതി വിത്തുഹി ഛരസ്സിതോ ഏവായം സസ്തതവാദോതി.

സത്ത ഉച്ഛേദവാദാതി ഏതഥ തേ സരൂപമത്തതോ ഹേട്ഠാ ദസ്സിതാ ഏവ, തത്ഥ ദേ ജനാ ഉച്ഛേദദിട്ഠിം ഗണ്ഹന്തി ലാഭീ ച അലാഭീ ച. തത്ഥ ലാഭീ നാമ ദിബ്ബചക്ഖുണാലാഭീ ദിബ്ബേന ചക്ഖുണാ അരഹതോ ചുതിം ദിസ്വാ ഉപപത്തിം അപസ്സന്തോ. യോ വാ പുമുജ്ജനാനമ്പി ചുതിമത്തമേവ ദട്ഠം സക്കോതി, പുണ്യയോഗാഭാവേന പരികമ്മാകരണേന വാ ഉപപാതം ദട്ഠം ന സക്കോതി. സോ “തത്ഥ തത്ഥേവ അത്താ ഉച്ഛിജ്ജതീ”തി ഉച്ഛേദദിട്ഠിം ഗണ്ഹാതി. അലാഭീ - “കോ പരലോകം ജാനാതി, ഏത്തകോ ജീവവിസയോ, യാവ ഇന്ദ്രിയഗോചരോ”തി അത്തനോ യീതുയാ ഹത്ഥഗ്ഗണ്ഹനകരാജാ വിയ കാമസുഖഗിദ്ധതായ വാ, “യഥാ രുക്ഖപണ്ണാനി രുക്ഖതോ പതിതാനി ന

പടിസന്ധിയന്തി, ഏവം സബ്ബേപി സത്താ അപ്പടിസന്ധികമരണമേവ ഗച്ഛന്തി, ജലബുബ്ബുളകൂപമാ സത്താ"തി തക്കമത്തവസേന വാ ഉച്ഛേദദിട്ഠിം ഗണ്ഹാതി. തത്ത്വ യം ഹേട്ഠാ വുത്തം - "മനുസ്സത്തഭാവേ കാമാവചരദേവത്തഭാവേ രൂപാവചരദേവത്തഭാവേ ചതുബ്ബിധഅരൂപത്തഭാവേ ചവിത്ഥാ സത്തസ്സ ഉച്ഛേദപഞ്ഞാപനവസേന സത്ത ഉച്ഛേദവാദാ കമിതാ"തി. തത്ത്വ യുത്തം താവ പുരിമേസു തീസു വാദേസു "കായസ്സ ഭേദാ"തി വുത്തം; പഞ്ചവോകാരഭവപരിയാപനം അത്തഭാവം ആരബ്ഭ പവത്തത്താ തേസം വാദാനം, ന യുത്തം ചതുവോകാരഭവപരിയാപനം അത്തഭാവം നിസ്സായ പവത്തേസു ചതുത്ഥാദീസു ചതുസു വാദേസു, "കായസ്സ ഭേദാ"തി വുത്തം. ന ഹി അരൂപീനം കായോ അത്ഥീതി? സച്ചമേതം, രൂപഭവേ പവത്തവോഹാരേണേവ ദിട്ഠിഗതികോ അരൂപഭവേപി കായവോഹാരമാരോപേത്ഥാ ആഹ "കായസ്സ ഭേദാ"തി. യഥാ ദിട്ഠിഗതികേഹി ദിട്ഠിയോ പഞ്ഞത്താ, തഥേവ ഭഗവാ ദസ്സേസീതി. അരൂപകായഭാവതോ വാ ഫസ്സാദിധമ്മസമുഹഭൂതേ അരൂപത്തഭാവേ കായനിദ്രേസോ ദട്ഠഞ്ചോ.

ഏത്ഥാഹ - "കാമാവചരദേവത്തഭാവാദിനിരവസേസവിഭവപതിട്ഠാപകാനം ദുതിയവാദാദീനം യുത്തോ അപരന്തകപ്പികഭാവോ അനാഗതദ്ധവിസയത്താ തേസം വാദാനം; ന പന ദിട്ഠിഗതിക-പച്ചക്ഖഭൂത-മനുസ്സത്തഭാവ-സമുച്ഛേദപതിട്ഠാപകസ്സ പഠമവാദസ്സ പച്ചുപ്പന്നവിസയത്താ"തി. യദി ഏവം യഥാ ഹി ദുതിയാദിവാദാനം, പുരിമപുരിമവാദസങ്ഗഹിതസ്സേവ അത്തന്നോ ഉത്തരുത്തരഭവോപപത്തിയാ സമുച്ഛേദനതോ യുജ്ജതി അപരന്തകപ്പികതാ, തഥാ ച "നോ ച ഖോ, ഭോ, അയം അത്താ ഏത്താവതാ സമ്മാ സമുച്ഛിന്നോ ഹോതി"തിആദി വുത്തം. ഏവം അനാഗതസ്സേവ മനുസ്സത്തഭാവസമുച്ഛേദസ്സ അധിപ്പേതത്താ പഠമവാദസ്സപി അപരന്തകപ്പികതാ യുജ്ജതി. ഏവം സബ്ബസ്സപി പുബ്ബന്തതോ ആഗതസ്സ ഉച്ഛേദപഞ്ഞാപനവസേന ഇധ പുബ്ബന്തകപ്പികേസു ദേസനാ ഗതാ. ഏതേ ഉച്ഛേദവാദാ ഹേട്ഠാ അപരന്തകപ്പികേസു ദേസനാ ഗതാ. ഏതേ ഉച്ഛേദവാദാ ഹേട്ഠാ അപരന്തകപ്പികേസു തത്ത്വ തത്ത്വേവ ഉച്ഛിജ്ജതി, ന തതോ ഉദ്ധം പവത്തി അത്ഥീതി ദസ്സനത്ത്വം വുത്താ. ജലബുബ്ബുളകൂപമാ ഹി സത്താതി തസ്സ ലദ്ധി.

ഇധാതി പുബ്ബന്തകപ്പികേസു. ഇധേവ മനുസ്സത്തഭാവാദികേ ഉച്ഛിജ്ജതി വിനട്ഠവിനാസവസേന. ഏവം അനാഗതേ അനുപത്തിദസ്സനപരാനം ഉച്ഛേദവാദാനം അപരന്തകപ്പികേസു ഗഹണം; പുബ്ബന്തതോ പന ആഗതസ്സ അത്തന്നോ ഇധേവ ഉച്ഛേദദസ്സനപരാനം പുബ്ബന്തകപ്പികേസു ഗഹണം. ഇതോ പരം ന ഗച്ഛതിതി പന ഇദം അത്ഥതോ ആപന്നസ്സ അത്ഥസ്സ ദസ്സനം. സത്തേസു സങ്ഖാരേസു ച ഏകച്ചസസ്സതന്തി പവത്തോ ഏകച്ചസസ്സതവാദോ . സോ പന ബ്രഹ്മകായിക-വിസ്സാപദോസിക-മനോപദോസികത്തഭാവതോ ചവിത്ഥാ ഇധാഗതാനം തക്കിന്നോ ച ഉപ്പജ്ജനവസേന ചതുബ്ബിധോതി ആഹ "ചത്താരോ ഏകച്ചസസ്സതവാദാ"തി. "സങ്ഖാരേകച്ചസസ്സതികാ"തി ഇദം തേഹി സസ്സതഭാവേന ഗയ്ഹമാനാനം ധമ്മാനം യഥാസഭാവദസ്സനവസേന വുത്തം, ന പന്നേകച്ചസസ്സതികമതദസ്സനവസേന. തസ്സ ഹി സസ്സതാഭിമതം അസങ്ഖതമേവാതി ലദ്ധി. തഥാ ഹി വുത്തം (ദിം നിം ച.൪൯) ബ്രഹ്മജാലേ - "ചിത്തന്തി വാ മനോതി വാ വിത്താണന്തി വാ അയം അത്താ നിച്ചോ യുവോ സസ്സതോ അവിപരിണാമധമ്മോ സസ്സതിസമം തഥേവ റസ്സതീ"തി. ന ഹി യസ്സ ഭാവസ്സ പച്ചയേഹി അഭിസങ്ഖതഭാവം പടിജാനാതി; തസ്സേവ

നിചയുവാദിഭാവോ അനുജ്ഞതേന ന സക്കാ പടിഞ്ഞാതും. ഏതേന,
“ഉപ്പാദവയധുവതായുത്തഭാവാ സിയാ നിചാ, സിയാ അനിചാ, സിയാ ന
വത്തഞ്ചാ”തിആദിനാ പവത്തസ്സ സത്തഭങ്ഗവാദസ്സ അയുത്തതാ വിഭാവിതാ
ഹോതി.

തത്ത്വായം (ദീം നിം ടീം ച.ന.വ) അയുത്തതാവിഭാവനാ - യദി, “യേന
സഭാവേന യോ ധമ്മോ അത്ഥിതി വുച്ചതി, തേനേവ സഭാവേന സോ ധമ്മോ
നത്ഥി”തിആദിനാ വുച്ചേയ്യ, സിയാ അനേകന്തവാദോ; അഥ അഞ്ഞേന, സിയാ ന
അനേകന്തവാദോ; ന ചേത്ഥ ദേസന്തരാദിസമ്ബദ്ധഭാവോ യുത്തോ വത്തും തസ്സ
സബ്ബലോകസിദ്ധത്താ വിവാദാഭാവതോ. യേ പന വദന്തി - “യഥാ സുവണ്ണഘടേ
മകുടേ കതേ ഘടഭാവോ നസ്സതി, മകുടഭാവോ ഉപ്പജ്ജതി, സുവണ്ണഭാവോ
തിട്ഠന്തിയേവ, ഏവം സബ്ബഭാവാനം കോചി ധമ്മോ നസ്സതി, കോചി ഉപ്പജ്ജതി,
സഭാവോ പന തിട്ഠന്തി”തി. തേ വത്തഞ്ചാ - കിം തം സുവണ്ണം, യം ഘടേ
മകുടേ ച അവട്ഠിതം? യദി രൂപാദി, സോ സദോ വിയ അനിചോ, അഥ
രൂപാദിസമൂഹോ, സമൂഹോ നാമ സമ്മുതിമത്തം. തസ്സ വോഹാരമത്തസ്സ
അത്ഥിതാ നത്ഥിതാ നിചതാ വാ ന വത്തഞ്ചാ. തസ്സ പരമത്ഥസഭാവേന
അനുപലബ്ധനേതോതി അനേകന്തവാദോ ന സിയാ. ധമ്മാ ച ധമ്മിതോ അഞ്ഞേ
വാ സിയും അനഞ്ഞേ വാ. യദി അഞ്ഞേ, ന തേസം അനിചതായ ധമ്മീ
അനിചോ അഞ്ഞത്താ. ന ഹി രൂപാ ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം അഞ്ഞത്താ, ന ച
രൂപേ ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസദോ ഹോതി; കിഞ്ച ധമ്മകപ്പനാപി നിരത്ഥികാ
സിയാ ധമ്മിനോ നിചാനിചതായ അസിജ്ജന്യനതോ അഥ അനഞ്ഞേ;
ഉപ്പാദവിനാസവന്തേഹി അനഞ്ഞസ്സ ധമ്മിനോ തേസം വിയ
ഉപ്പാദവിനാസസബ്ഭാവതോ കൂതോ നിചതാവകാസോ, തേസന്വി വാ ധമ്മിനോ
വിയ നിചതാപത്തി സിയാ. അപിച നിചാനിചനവത്തഞ്ചരൂപോ അത്താ ച
ലോകോ ച പരമത്ഥതോ വിജ്ജമാനതാപടിജാനനതോ യഥാ നിചാദിനം
അഞ്ഞത്തരം രൂപം, യഥാ വാ ദീപാദയോ. ന ഹി ദീപാദിനം
ഉദയബ്ബയസഭാവാനം നിചാനിചനവത്തഞ്ചസഭാവതാ സക്കാ വത്തും ജീവസ്സ
നിചാദിസു അഞ്ഞത്തരം രൂപം വിയാതി ഏവം സത്തഭങ്ഗസ്സ വിയ
സേസഭങ്ഗാനന്വി അസമ്ഭവോയേവാതി സത്തഭങ്ഗവാദസ്സ അയുത്തതാ
വേദിതഞ്ചാതി.

ഏത്ഥ ച, “ഇസ്സരോ നിചോ, അഞ്ഞേ സത്താ അനിചാ”തി ഏവം
പവത്തവാദാ സത്തേകച്ചസസ്സതവാദാ; സേയ്യമാപി ഇസ്സരവാദാദയോ.
“പരമാണവോ നിചാ ധുവാ, ദിഅണുകാദയോ അനിചാ”തി ഏവം
പവത്തവാദാ സബ്ബാരേകച്ചസസ്സതവാദാ; സേയ്യമാപി കണാദവാദാദയോ. നനു
ച “ഏകച്ചേ ധമ്മാ സസ്സതാ, ഏകച്ചേ അസസ്സതാ”തി; ഏതസ്ഥിം വാദേ
ചക്ഖാദിനം അസസ്സതതാസന്നിട്ഠാനം യഥാസഭാവാവബോധോ ഏവ, തയിദം
കഥം മിച്ചാദസ്സനന്തി, കോ ഏവമാഹ - “ചക്ഖാദിനം
അസസ്സതഭാവസന്നിട്ഠാനം മിച്ചാദസ്സന”ന്തി? അസസ്സതേസുയേവ പന കേസഞ്ചി
ധമ്മാനം സസ്സതഭാവാഭിനിവേസോ ഇധ മിച്ചാദസ്സനം; തേന പന ഏകവാദേ
പവത്തമാനേന ചക്ഖാദിനം അസസ്സതഭാവാവബോധോ വിദൂസിതോ
സംസട്ഠഭാവതോ; വിസസംസട്ഠോ വിയ സപ്പിമണ്ഡോ
സകിച്ചകാരണാസമത്തതായ സമ്മാദസ്സനപക്ഖേ റപേതബ്ബതം നാരഹതി. അഥ
വാ അസസ്സതഭാവേന നിച്ഛിതാപി ചക്ഖുആദയോ സമാരോപിതജീവസഭാവാ
ഏവ ദിട്ഠിഗതി കേഹി ഗയ്ഹന്തിതി തദവബോധസ്സ മിച്ചാദസ്സനഭാവോ ന

സക്കാ നിവാരേതും. തമാ ഹി വൃത്തം ബ്രഹ്മജാലേ (ദീം നിം ൧.൪൯) - “ചക്വന്തി വാ...പേ... കായോതി വാ അയം മേ അത്താ”തിആദി. ഏവഞ്ച കത്വാ അസഞ്ചതായ സഞ്ചതായ ച ധാതുയാ വസേന യമാക്കമം ഏകച്ചേ ധമ്മാ സസ്സതാ; ഏകച്ചേ അസസ്സതാതി ഏവം പവത്തോ വിഭജ്ജവാദോപി ഏകച്ചസസ്സതവാദോ ആപജ്ജതീതി ഏവംപകാരാ ചോദനാ അനോകാസാ ഹോതി അവിപരീതധമ്മസഭാവസമ്പടിപത്തിഭാവതോ.

ന മരതീതി അമരാ. കാ സാ? “ഏവന്തിപി മേ നോ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൬൨) നയേന പരിയന്തരഹിതാ ദിട്ഠിഗതികസ്സ ദിട്ഠി ച വാചാ ച, അമരായ ദിട്ഠിയാ വാചായ വിവിധോ വേപോതി അമരാവിക്ഖേപോ. സോ ഏതസ്സ അത്ഥമീതി അമരാവിക്ഖേപോ. അഥ വാ അമരാതി ഏകാ മച്ഛജാതി, സാ ഉമ്മുജ്ജനനിമ്മുജ്ജനാദിവസേന ഉദകേ സന്ധാവമാനാ ഗാഹം ന ഗച്ഛതി; ഏവമേവം അയസി വാദോ ഇതോ ചിതോ ച സന്ധാവതി, ഗാഹം നാഗച്ഛതീതി അമരാവിക്ഖേപോ, സോ ഏവ അമരാവിക്ഖേപികോ. സ്വായം വാദോ മുസാവാദഅനുയോഗാഹാരാഗമോഹഹേതുകതായ ചതുധാ പവത്തോതി ആഹ - “ചത്താരോ അമരാവിക്ഖേപികാ വൃത്താ”തി. നനു ചേത്ഥ (ദീം നിം ദീം ൧.൬൫-൬൬) ചതുബ്ബിധോപി അമരാവിക്ഖേപികോ കൂസലാദികേ ധമ്മേ പരലോകത്തികാദീനി ച യമാഭൂതം അനവബുജ്ജന്യമാനോ, തത്ഥ തത്ഥ പഞ്ചം പൂട്ഠോ പൂച്ഛായ വിക്ഖേപനമത്തം ആപജ്ജതീതി തസ്സ കഥം ദിട്ഠിഗതികഭാവോ. ന ഹി അവത്തുകാമസ്സ വിയ പൂച്ഛിതമത്ഥം അജാനന്തസ്സ വിക്ഖേപകരണമത്തേന ദിട്ഠിഗതികതാ യുത്താതി? ന ഹേവം പൂച്ഛാവിക്ഖേപകരണമത്തേന തസ്സ ദിട്ഠിഗതികതാ ഇച്ഛിതാ, അഥ വോ മിച്ചാഭിനിവേസേന. സസ്സതവസേന മിച്ചാഭിനിവിട്ഠോയേവ ഹി മന്ദബുദ്ധിതായ കൂസലാദിധമ്മേ പരലോകത്തികാദീനി ച, യാമാവതോ അപ്പടിപജ്ജമാനോ അത്തനാ അവിഞ്ഞാതസ്സ അത്ഥസ്സ പരം വിഞ്ഞാപേതും അസമത്ഥതായ മുസാവാദാദിഭയേന ച വിക്ഖേപം ആപജ്ജതീതി. തമാ ഹിസ്സ വാദസ്സ സസ്സതദിട്ഠിസഞ്ചഗഹോ വൃത്തോ. അഥ വാ പുണ്ണപാപാനം, തബ്ബിപാകാനഞ്ച അനവബോധേന, അസദുഹന്നേന ച, “തബ്ബിസയായ പൂച്ഛായ വിക്ഖേപകരണേയേവ യുത്തം സുന്ദരഞ്ചാ”തി, ഖന്തിം രുചിം ഉപ്പാദേത്വാ അഭിനിവിസന്തസ്സ ഉപ്പന്നാ വിസുന്ധേവേകാ ഏസാ ദിട്ഠി സത്തഭഞ്ചദിട്ഠി വിയാതി ദട്ഠഞ്ച. തമാ ചേവ വൃത്തം - “പരിയന്തരഹിതാ ദിട്ഠിഗതികസ്സ ദിട്ഠി ചേവ വാചാ ചാ”തി (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൬൧). കഥം പനസ്സാ സസ്സതദിട്ഠിസഞ്ചഗഹോ? ഉച്ഛേദവസേന അനഭിനിവേസതോ. “നത്ഥി കോചി ധമ്മാനം യമാഭൂതവേദി വിവാദബഹുലത്താ ലോകസ്സ; ‘ഏവമേവ’ന്തി പന സദുന്തരേന ധമ്മേ നിജ്ജ്യാനനാ അനാദികാലികാ ലോകേ”തി ഗാഹവസേന സസ്സതലേസോപേത്ഥ ലബ്ഭതിയേവ.

അമതി ഗച്ഛതി ഏത്ഥ സഭാവോ ഓസാനന്തി അന്തോ, മരിയാദോ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥമീതി അന്തവാ. തേനാഹ “സപരിയന്തോ”തി. അവധ്വശിതകസിണ്ണ പുഗ്ഗലസ്സ ഏവം ഹോതീതി യോജനാ. ദുതിയവാദോ “അനന്തവാ ലോകോ”തി വാദോ. തതീയവാദോ “അന്തവാ ച അനന്തവാ ചാ”തി വാദോ. ചതുത്ഥവാദോ “നേവന്തവാ നാനന്തവാ”തി വാദോ. ഏതേ ഏവ ചത്താരോ വാദിനോ സന്ധായ ബ്രഹ്മജാലേ (ദീം നിം ൧.൫൩) - “അന്താനന്തികാ അന്താനന്തം ലോകസ്സ പണ്ണപേന്തി ചതുഹി വത്ഥുഹി”തി വൃത്തം. തത്ഥ (ദീം നിം ദീം ൧.൫൩) യുത്തം താവ പുരിമാനം തിണ്ണം വാദീനം അന്തത്തഞ്ച അനന്തത്തഞ്ച

അന്താനന്തത്തെ ആരംഭിച്ച പവതവാദത്തോ അന്താനന്തികത്തം. പച്ചമിസ്സ പന തദ്യഭയപടിസേധവസേന പവതവാദത്താ കമ്മന്താനന്തികത്തന്തി? തദ്യഭയപടിസേധവസേന പവതവാദത്താ ഏവ. യസ്മാ പടിസേധവാദോപി അന്താനന്തവിസയോ ഏവ തം ആരംഭിച്ച പവതത്താ. അപരേ ആഹു - “യഥാ തതീയവാദേ സമ്ഭേദവസേന ഏതസ്സേവ അന്തവന്തതാ അനന്തതാ ച സമ്ഭവതി, ഏവം തക്കീവാദേപി കാലഭേദവസേന ഉഭയസമ്ഭവതോ അന്തമന്തപടിസേധേന ഉഭയന്തേവ വുച്ചതി. കഥം? അന്തവന്തതാപടിസേധേന ഹി അനന്തതാ വുച്ചതി, അനന്തതാപടിസേധേന ച അന്തവന്തതാ, അന്താനന്താനന്ത തതീയവാദഭാവോ കാലഭേദസ്സ അധിഷ്ഠിതത്താ. ഇദം വൃത്തം ഹോതി യസ്മാ അയം ലോകസഞ്ചിതോ അന്താ ത്യാധിഹി അധിഗതവിസേസേഹി അനന്തോ കദാചി സക്ഖി ദിട്ഠോ അനുസുയതി; തസ്മാ നേവന്തവാ. യസ്മാ പന തേഹി ഏവ കദാചി അന്തവാ സക്ഖി ദിട്ഠോ അനുസുയതി, തസ്മാ ന പന അന്തവാ”തി. യഥാ ച അനുസ്സുതിതക്കീവസേന, ഏവം ജാതിസ്സരതക്കിആദീനഞ്ച വസേന യഥാസമ്ഭവം യോജേതഞ്ചം. അയഞ്ച തക്കികോ അവധ്വശിതഭാവപുണ്യകത്താ പടിഭാഗനിമിത്താനം വധ്വശിതഭാവസ്സ വധ്വശിതകാലവസേന അപച്ചക്ഖകാരിതായ അനുസ്സവാദിമന്തേ റത്ഥാ - “നേവന്തവാ”തി പടിക്ഖിപതി, അവധ്വശിതകാലവസേന പന “നാനന്തോ”തി. ന പന അന്തവന്തതാനന്തതാനം അച്ചന്തമഭാവേന യഥാ തം “നേവസഞ്ചിനാസഞ്ചി”തി, അവസ്സഞ്ച ഏതം ഏവം വിഞ്ചാതഞ്ചം, അന്തമാ വിക്ഖേപപക്ഖംയേവ ഭജേയ്യ ചതുത്ഥവാദോ. ന ഹി അന്തവന്തതാനന്തതാതദ്യഭയവിനിമുത്തോ അന്തനോ പകാരോ അത്ഥി, തക്കീവാദീ ച യുത്തമിഗ്ഗകോ, കാലഭേദവസേന ച തദ്യഭയസി ഏകസ്ഥിം ന ന യുജ്ജതീതി. അനന്തരചതുക്കന്തി ഏകത്തസഞ്ചിതി ആഗതസഞ്ചിചതുക്കം.

അപരപ്പച്ചയം അത്തനിയേവ ഞാണം. തം പന അത്തപച്ചക്ഖം ഹോതീതി ആഹ “പച്ചക്ഖഞ്ചാണ”തി. സുവണ്ണസ്സ വിയ ദോസാപഗമേന ഉപക്കിലേസവിഗമേന ഞാണസ്സ വിസുദ്ധന്തി ആഹ “പരിസുദ്ധന്തി നിരുപക്കിലേസ”തി. കിലേസന്ധകാരവിഗമതോ സപ്പഭാസമുജ്ജലമേവ ഹോതീതി വുത്തം - “പരിയോദാത്തന്തി പഭസ്സര”തി ബാഹിരസമയസ്ഥിനി ഹോന്തി ധ്യാനസ്സ സമിജ്ജന്തോ. മയമിദം ജാനാമാതി “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ച ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ച”തി ച മിച്ചാഗാഹവസേന അഞ്ഞാണഭാഗമേവ പരിബ്രൂഹേത്വാ തതോ ഏവ യമാഗഹിതം ഗാഹം സന്ധായ - “മയമിദം അത്ഥം തത്ഥ ജാനാമാ”തി ഏവം തത്ഥ മിച്ചാഗാഹേ അവിജ്ജമാനം ഞാണകോട്ഠാസം ഓതാരേന്തിയേവ അനുപ്പവേസേന്തിയേവ. ന തം ഞാണം, മിച്ചാദസ്സനം നാമേതം, കിം പന തം മിച്ചാദസ്സനം നാമ? സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാതിആദിനാ മിച്ചാഭിനിവേസഭാവതോ. തേനാഹ “തദപി...പേ... അത്ഥോ”തി. യം തം ദിട്ഠിയാ ഉപനിസ്സയഭൂതം ഞാണം, തം സന്ധായാഹ - “ജാനനമത്തലക്ഖഞ്ചാണത്താ ഞാണഭാഗമത്തമേവാ”തി. ഞാണവി ഹി ദിട്ഠിയാ ഉപനിസ്സയോ ഹോതിയേവ ലാഭിനോ ഇതരസ്സ ച തഥാ തഥാ മിച്ചാഭിനിവേസതോ. അനുപാതിവത്തനതോ അനതിക്കമനതോ. അസാധാരണതോ ന ഉപാതിവത്തന്തി ഏതേനാതി അനുപാതിവത്തനം, തതോ. ഉപാദാനപച്ചയതോതി ഉപാദാനസ്സ പച്ചയഭാവതോ. ഏതേന ഫലൂപചാരേണേവ ഉപാദാനമാഹ. യദി ബ്രഹ്മജാലേ ആഗതാ സബ്ബാപി ദിട്ഠിയോ ഇയ കമിതാ ഹോന്തി, ഏവം സന്തേ ഇദം സുത്തം ബ്രഹ്മജാലസുത്തേന ഏകസദിസന്തി ആഹ - “ബ്രഹ്മജാലേ പനാ”തിആദി. “അഞ്ചേത്ര രൂപം അഞ്ചേത്ര വേദനാ സക്കായംയേവ അനുപരിയാവന്തി”തി വചനതോ ഇയ സക്കായദിട്ഠി ആഗതാ. ബ്രഹ്മജാലം കമിതമേവ ഹോതി തത്ഥ ആഗതാനം ദ്വാസദ്ഠിയാപി ദിട്ഠിനം ഇധാഗതത്താ. സസ്സതുച്ഛോദാഭിനിവേസോ അത്താഭിനിവേസപുണ്ണകോ, “അത്താ സസ്സതോ അത്താ ഉച്ഛേദോ”തി പവത്തനതോ.

൩൦. ദ്വാസദ്ഠി...പേ... ദസ്സേതുന്തി കഥം പനായമത്ഥോ “ഇയ, ഭിക്ഖവേ, ഏകച്ചോ”തിആദിപാളിയാ ദസ്സിതോ ഹോതീതി? അപ്പഹീനസക്കായദിട്ഠികസ്സ പുണ്ണന്താപരന്തദിട്ഠിഉപാദിയനജോതനതോ. പരിച്ചാഗേനാതി വിക്ഖമ്ഭന്തേ. ചതുത്ഥജ്ഞാന്തിരോധാ തതിയജ്ഞാന്തം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീതി ഏത്ഥ ന പരിഹീനചതുത്ഥജ്ഞാന്തി തതിയജ്ഞാന്തം ഭവതി, തതിയജ്ഞാന്താ വുട്ഠിതസ്സ പന ചതുത്ഥജ്ഞാന്താ വുട്ഠിതസ്സ ച തതിയം പടിലോമനയേന സമ്ഭവതി. തേനാഹ “അയം പനേത്ഥാ”തിആദി. ഏവംസമ്പദമിദം വേദിതബ്ബന്തി “പവിവേകാ പീതി നിരുജ്ജന്തീ”തി ഇദം, “നിരാമിസസുഖസ്സനിരോധാ”തി ഏത്ഥ വിയ വുട്ഠാനനിരോധവസേന വുത്തന്തി വേദിതബ്ബന്തി അത്ഥോ. ഹീനജ്ഞാന്തപരിയാദാനകദോമനസ്സന്തി നീവരണസഹഗതദോമനസ്സമാഹ. തത്ത്ഹി ധ്യാനപരിയാദാനകരം. കമ്മനീയഭാവോതി സമാപത്തിം പത്തോ വിയ സമാപത്തിസമാപജ്ജനഭാവേ കമ്മക്ഖമഭാവോ. സോമനസ്സവിധുരത്താ ദോമനസ്സം വിയാതി ദോമനസ്സന്തി വുത്തം. “ഉപ്പജ്ജതി പവിവേകാ പീതി”തി പുന വുത്താ പീതി ധ്യാനദ്വയപീതി. യം ഠാനം ഛായാ ജഹതീതി യം പദേസം ആതപേന അഭിഭൂയ്മാനം ഛായാ ജഹതി. തത്ഥ ആതപേ ഛായാതി പദേസേന ആതപസത്തിതാനം ഭൂതസഞ്ചതാനം പഹാനട്ഠാനമാഹ. തേനാഹ “യസ്ഥിം ഠാനേ”തിആദി.

൩൧. നിരാമിസം സുഖത്തി തതിയജ്ഞാനസുഖം
ദൂരസമുസ്സാരിതകാമാമിസത്താ.

൩൨. അദുക്ഖമസുഖത്തി ചതുത്ഥജ്ഞാനവേദനം, ന യം കിഞ്ചി
ഉപേക്ഖാവേദനം.

൩൩. നിഗൃഹണോതി മമംകാരഭാവേന കിഞ്ചിപി അഗണ്ഹന്തോ. നിബ്ബാനസ്സ
സപ്പായന്തി നിബ്ബാനാധിഗമസ്സ, നിബ്ബാനസ്സേവ വാ അവിലോമവസേന
ഏകന്തികുപായതായ സപ്പായം. തേനാഹ “ഉപകാരഭൂത”ന്തി. സബ്ബത്ഥാതി
സബ്ബേസു തേഭൂമകധമ്മേസു. ഏതന്തി ഏതം യമാവുത്തസമമഭാവനായ
കിലേസാനം വിക്ഖമ്ഭനം. സബ്ബത്ഥ നികന്തിയാ അസുക്ഖാപിതത്താ കഥം
നിബ്ബാനസ്സ ഉപകാരപടിപദാ നാമ ജാതം? ന ജായതേ വാത്യധിപ്പായോ.
സബ്ബത്ഥാതി പുബ്ബന്താനുദിട്ഠിആദികേ സബ്ബസ്ഥിം. അഗണ്ഹനവസേനാതി
തണ്ഹാഗാഹേന അഗൃഹണവസേന. യത്ഥ ഹി തണ്ഹാഗാഹോ വിമോചിതോ,
തത്ഥ ദിട്ഠിമാനഗ്ഗാഹാ സുക്ഖാ വിധ ഹോന്തി തദേകട്ഠഭാവതോ. താദിസസ്സ
നിബ്ബാനഗാമിനീ പടിപദാ ഏവ ആസന്നേ, ന ദൂരേ. തേന വുത്തം -
“ഉപകാരപടിപദാ നാമ ജാത”ന്തി. താദിസസ്സ ച സന്തോഹമസ്ഥിതിആദികാ
സമനുപസ്സനാ അധിമാനപക്ഖേ തിട്ഠതീതി ആഹ - “അഭിവദതീതി അഭിമാനേന
ഉപവദതീ”തി. ഇദമേവ ഉപാദിയതീതി നിയമാഭാവതോ “അട്ഠാരസവിധമ്പീ”തി
വുത്തം. സേസപദേപി ഏസേവ നയോ. ദിട്ഠുപാദാനേ സതി
സേസഉപാദാനസമ്ഭവോ അവുത്തസിദ്ധോതി തദേവ ഉദ്ധടം.

സേ ആയതനേ വേദിതബ്ബേതി നിരോധസ്സ കാരണം നിബ്ബാനം വേദിതബ്ബം.
ദ്വിനം ആയതനാനന്തി ചക്ഖായതനാദിനം ദ്വിനം ആയതനാനം. പടിക്ഖേപേന
നിബ്ബാനം ദസ്സിതം വേനേയുജ്ഞാസയവസേന.

ന ഗാധതീതി ന പതിട്ഠാതി. അതോതി അസ്ഥാ നിബ്ബാനാ. സരാതി
തണ്ഹാ. സഞ്ചാരപടിക്ഖേപേനാതി സഞ്ചാരേകദേശഭൂതാനം ചതുന്നം
മഹാഭൂതാനം പടിക്ഖേപേന.

വിത്താണന്തി വിസിട്ഠേന ഞാണേന ജാനിതബ്ബം. തതോ ഏവ അനിദസ്സനം
അചക്ഖുവിത്തേയ്യം അനിന്ദ്രിയഗോചരം. അനന്തന്തി അന്തരഹിതം, നിച്ചന്തി
അത്ഥോ. സബ്ബതോ പഭന്തി കിലേസന്ധകാരാഭാവതോ ച സമന്തതോ പഭസ്സരം.
“സബ്ബതോ പപ”ന്തി വാ പാരോ, സബ്ബതോ പതതിത്ഥന്തി അത്ഥോ.
ചത്താരീസകമ്മട്ഠാനസഞ്ചാരേഹി തിത്ഥേഹി ഓതരിത്ഥാ അനുപവിസിതബ്ബം
അമതസരന്തി വുത്തം ഹോതി. അനുപാദാ കഞ്ചി ധമ്മം അഗൃഹേത്ഥാ
വിമുച്ചന്തി ഏത്ഥാതി അനുപാദാവിമോക്ഖോ, നിബ്ബാനം. അനുപാദാ
വിമുച്ചതി ഏതേനാതി അനുപാദാവിമോക്ഖോ, അഗൃമഗ്ഗോ.
അനുപാദാവിമോക്ഖന്തികതായ പന അരഹത്തഫലം
അനുപാദാവിമോക്ഖോതി വുത്തം. സേസം സുവിത്തേയ്യമേവ.

പഞ്ചത്തയസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൩. കിന്തിസുത്തവണ്ണനാ

൩൪. ഭവോതി പരിത്തോ. അഭവോതി മഹന്തോ. വുദ്ധിഅത്ഥോ ഹി അയം അ-കാരോ, “സംവരാസംവരോ, ഫലാഫല”ന്തിആദീസു വിയ, തസ്മാ ഭവാഭവഹേതുതി ഖുദുകസ്സ മഹന്തസ്സ വാ ഭവസ്സ ഹേതു, തം പച്ചാസീസമാനോതി അത്ഥോ. തേനാഹ - “തസ്മിം തസ്മിം ഭവേ സുഖം വേദിസ്സാമീ”തിആദി.

൩൫. ലോകുത്തരബോധിപക്ഖിയയമ്മേ ഉദിസ്സ പുമുജ്ജനാനം വിവാദോ സമ്ഭവതീതി ആഹ - “ലോകിയലോകുത്തരാവ കമിതാ”തി. ലോകിയാപി ഹി ബോധിപക്ഖിയയമ്മാ ലോകുത്തരയമ്മാധിഗമസ്സ ആസന്നകാരണത്താ വിസേസകാരണന്തി യാവ അഞ്ഞേഹി ലോകിയയമ്മേഹി അഭിവിസിട്ഠോതി കത്വാ, “ഇമേസു സത്തതിംസബോധിപക്ഖിയയമ്മേസു”തി അവിസേസേന വുത്തം. അത്ഥതോ നാനം ഹോതീതി അത്ഥതോ ഭേദോ ഹോതി ബോധിപക്ഖിയയമ്മാനം സമധിഗതത്താ. ന ഹി കായാദയോ ഭാവേതബ്ബാ, സതിയേവ പന ഭാവേതബ്ബാതി. ബൃജ്ജനതോ നാനം ഭേദം. ഇമിനാപി കാരണേനാതി ഇമായപി യുത്തീയാ. ഇദാനി തം യുത്തിം ദസ്സേനോ - “അത്ഥഞ്ച ബൃജ്ജനഞ്ച”തിആദിമാഹ . തത്ഥ സമാനേത്വാതി സുത്തന്തരതോ സമാനേത്വാ, സുത്തന്തരപദേഹി ച സമാനേത്വാ. അഞ്ഞമാതി അഞ്ഞതോ, ഭൂതതോ അപഗതം കത്വാതി അത്ഥോ. മിച്ഛാ രോപിതഭാവോതി അയാമാവതോ ഽപിതഭാവോ. അത്ഥഞ്ച ബൃജ്ജനഞ്ച വിത്താപനകാരണമേവാതി അവിപരീതത്ഥസ്സ സദസ്സ ച ബുജ്ജന്തനഹേതുതായ.

൩൬. ഇധ ധമ്മവിനയട്ഠാനേ സതിയേവ സതിപട്ഠാനന്തി ഗഹിതാ, അത്ഥതോ സമേതി നാമ യാമാവതോ അത്ഥസ്സ ഗഹിതത്താ. അസഭാവനിരുത്തിഭാവതോ ബൃജ്ജനതോ നാനത്തന്തി തം ലിങ്ഗഭേദേന വചനഭേദേന ച ദസ്സേനോ, “സതിപട്ഠാനോതി വാ സതിപട്ഠാനാതി വാ മിച്ഛാ രോപേമാ”തി ആഹ. അപ്പമത്തകന്തി അണുമത്തം സല്ല്പഹുകം, ന ഗരുതരം അധനിതം കത്വാ വത്തബ്ബസി ധനിതം ഘോസവന്തം കത്വാ രോപിതേ വുത്തദോസാഭാവതോതി തേനാഹ - “നിബ്ബുതിം പത്തും സക്കാ ഹോതീ”തി.

ബൃജ്ജനസ്സ മിച്ഛാരോപനം ന വിസേസന്തരായകരം ഹോതീതി ഞാപനത്ഥം, ചതുസു മഗ്ഗേസു പഞ്ചം കമേത്വാവ പരിനിബ്ബുതോ. സുത്തന്തബൃജ്ജനം സന്ധായേതം വുത്തം - “അപ്പമത്തകം വോ പനാ”തി.

൩൭. അഥ ചതുത്ഥവാദേ വിവാദോ കസ്മാ ജാതോ? യാവതാ നേസം വചനം അത്ഥതോ ചേവ സമേതി ബൃജ്ജനതോ ചാതി അധിപ്പായോ. സഞ്ഞായ വിവാദോതി കിഞ്ചാപി സമേതി അത്ഥതോ ചേവ ബൃജ്ജനതോ ച, സഞ്ഞാ പന നേസം അവിസുദ്ധാ, തായ സഞ്ഞായ വസേന വിവാദോ ജാതോതി ദസ്സേനോ “അഹ”ന്തിആദിമാഹ. അഹം സതിപട്ഠാനന്തി വദാമി, അയം സതിപട്ഠാനോതി വദതീതി ഏവം തേസം ഞാണം ഹോതീതി ഇമമത്ഥം, “ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ അതിദിസതി.

൩൮. ന ചോദനത്ഥായ വേഗായിതബ്ബന്തി സീഘം സീഘം ന ചോദനാ കാതബ്ബാതി അത്ഥോ. തസ്മാതി യസ്മാ ഏകച്ചോ കോധനഭാവേന ഏവം പടിപ്ഫരി, തസ്മാ. അനാദാനദിട്ഠിതി ആദിയിത്വാ അനഭിനിവിസനതോ അനാദാനദിട്ഠി അദള്ഹഗ്ഗാഹീ. പക്ഖിപന്തോ വിയാതി ഗിലിത്വാ പക്ഖിപന്തോ വിയ.

ഉപഘാതോതി ചിത്തപ്പഘാതോ ഫരസുപഘാതോ വിയ. വണഘട്ടിതസ്സ വിയാതി വണേ ഘട്ടിതസ്സ വിയ ദുക്ഖുപ്പത്തി ചിത്തദുക്ഖുപ്പത്തി. ദേവാറേ വത്യാപി വിസജ്ജേതിതി സുപ്പടിനിസ്സഗ്ഗീ ഏവം പഗേവ ചോദിതമത്തേ വിസ്സജ്ജേതി ചേതി അധിപ്പായോ . കമനവസേന ച കായചിത്തകിലമമോ. ഏവരുപോതി സഹസാ അവിസ്സജ്ജേതേന ചോദകസ്സ വിഹേസാവാരോ ഹുത്യാപി അക്കോധനാദിസഭാവോ.

ഉപേക്ഖാതി സകേന കമ്മേന പത്തായിസ്സതീതി തസ്ഥിം പുഗ്ഗലേ അജ്ജ്യുപേക്ഖണാ. ഉപേക്ഖം അതിമത്തേതിനാമ തസ്സ അനാചാരസ്സ അനജ്ജ്യുപേക്ഖണേതോ.

൪൦. വചനസഞ്ചാരോതി പേസുത്തവസേന അത്തമാവചനുപസംഹാരോ. ദിട്ഠിപളാസോതി യുഗഗ്ഗാഹവസേന ലദ്ധി. സാ പന ചിത്തസ്സ അനാരായനിയഭാവോ സത്ത്വചിത്തസ്സ അനാരായകഭാവോ. കലഹോതി അധികരണുപ്പാവസേന പവത്തോ വിഗ്ഗഹോ ഭണ്ഡനസ്സ പുബ്ബഭാഗോ.

യേന കാരണേനാതി യേന ധമ്മേന സത്ത്വസാസനേന. തമേവ ഹി സന്ധായ വദതി - “ധമ്മോതി സാരണീയധമ്മോ അധിപ്പേതോ”തി. ഏത്ഥാതി “ധമ്മസ്സ ചാനുധമ്മ”ന്തി ഏത്ഥ. ധമ്മോതി സമ്ബുദ്ധസ്സ തസ്സ തമാ പവത്തം ബ്യാകരണം യഥാ വിവാദാപന്നാ സത്തത്തിം ഗച്ഛന്തി. തേനാഹ - “തേസം ഭിക്ഖുനം സത്തത്തികരണ”ന്തി. തദേവ ബ്യാകരണം അനുധമ്മോതി ഭിക്ഖുനാ വുച്ചമാനോ അനുപവത്തോ ധമ്മോ. തേനാഹ - “തദേവ ബ്യാകരോതി നാമാ”തി. കോചീതി യോ കോചി. സഹധമ്മികോ സകാരണോ. അത്തത്ഥോ അയം കിം സദോതി ആഹ “അത്തോ”തി. അസ്സാതി വുത്തനയേന പടിപന്നഭിക്ഖുനോ, തസ്സ പടിപത്തി ന കേനചി ഗരഹണീയാ ഹോതീതി അത്ഥോ. സേസം സബ്ബം സുവിഞ്ഞേയ്യമേവ.

കിന്തിസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൪. സാമഗാമസുത്തവണ്ണനാ

൪൧. ദേധികജാതാതി ജാതദേധികാ സഞ്ജാതഭേദോ. ദേജ്ജ്യാതാതി ദുവിധഭാവം പത്താ. ഭണ്ഡന്തി പരിഭാസന്തി ഏതേനാതി ഭണ്ഡനം, വിരുദ്ധചിത്തതാ. തന്തി ഭണ്ഡനം. ധമ്മവിനയന്തി പാവചനം. വിതുജ്ജന്താ മുഖസത്തിഹി. സഹിതം മേതി മയ്ഹം വചനം സഹിതം സിലിട്ഠം പുബ്ബാപരസമ്ബന്ധം അത്ഥയുത്തം. തേനാഹ “അത്ഥസംഹിത”ന്തി. അധിചിണ്ണന്തി ആചിണ്ണം. വിപരാവത്തന്തി വിരോധദസ്സനവസേന പരാവത്തിതം, പരാവത്തം ദുസിതന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ - “ചിരകാലവസേന... പേ... നിവത്ത”ന്തി. പരിയേസമാനോ ചര, തത്ഥ തത്ഥ ഗത്യാ സിക്ഖാഹിതി അത്ഥോ. സചേ സക്കോസി, ഇദാനിമേവ മയാ വേദിതദോസം നിബ്ബേഹേഹി. മരണമേവാതി അത്തമത്തഘാതവസേന മരണമേവ.

നാടപുത്തസ്സ ഇമേതി നാടപുത്തിയാ. തേ പന തസ്സ സിസ്സാതി ആഹ “അത്തേവാസിക്കേസു”തി. പുരിമപടിപത്തിതോ പടിനിവത്തനം പടിവാന്നം, തം രൂപം സഭാവോ ഏതേസന്തി പടിവാന്നരൂപാ. തേനാഹ “നിവത്തനസഭാവാ”തി. കമനം അത്ഥസ്സ ആചിക്ഖനം. പവേദനം തസ്സ ഹേതുദാഹരണാനി ആഹരിത്യാ

ബോധനം. ന ഉപസമായ സംവത്തതിതി അനുപസമസംവത്തനം, തദേവ അനുപസമസംവത്തനികം, തസ്മിം. സമുസ്സിതം ഹുത്വാ പതിട്ഠാഹേതുഭാവതോ മൂപം പതിട്ഠാതി ആഹ - “ഭിന്നമൂപേതിഭിന്നപതിട്ഠേ”തി. മൂപോതി വാ ധമ്മസ്സ നിയ്യാനഭാവോ വേദിതബ്ബോ, അത്തധമ്മേ അഭിഭുയ്യ സമുസ്സിതട്ഠേന. സോ നിഗണ്ഠസ്സ സമയേ കേഹിച്ചി അഭിന്നസമ്മതോപി ഭിന്നോ വിനട്ഠായേവ സബ്ബേന സബ്ബം അഭാവതോതി ഭിന്നമൂപോ. സോ ഏവ നിയ്യാനഭാവോ വട്ടഭുക്ഖതോ മുച്ചിതുകാമാനം പടിസരണം, തം ഏത്ഥ നത്ഥീതി അപ്പടിസരണോ, തസ്മിം ഭിന്നമൂപേ അപ്പടിസരണേതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

ആചരിയപ്പമാണന്തി ആചരിയമുട്ഠി ഹുത്വാ പമാണഭൂതം. നാനാനീഹാരേനാതി നാനാകാരേന. “വിവാദോ ന ഉപ്പജ്ജി”തി വത്വാ തസ്സ അനുപ്പത്തികാരണം ദസ്സേനോ, “സത്ഥാ ഹി...പേ... അവിവാദകാരണം കത്വാവ പരിനിബ്ബായീ”തി വത്വാ തം വിവരിതും “ഭഗവതാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. പതിട്ഠാ ച അവസ്സയോ ച, “അയം ധമ്മോ അയം വിനയോ ഇദം സത്ഥുസാസന”ത്തി വിനിച്ഛയനേ മഹാപദേസാ, പഞ്ചഹബ്ബാകരണാനി ച, യസ്മാ തേസു പതിട്ഠായ തേ അവസ്സായ ധമ്മവിനയധരാ ച നിച്ഛയം ഗച്ഛന്തി. തഥാ ഹി സുത്തന്തമഹാപദേസതോ വിനയേ കേനചി പുച്ഛിതോ അത്ഥോ ചതുന്ന് പഞ്ചഹബ്ബാകരണാനം വസേന സുവിനിച്ഛിതരുപോ, തസ്മാ ധമ്മവിനയോ ഇധ സത്ഥു കിച്ചം കാതും സക്കോതിതി ആഹ - “തേനേവാ”തിആദി, തസ്മാ ഉളാരായ ദേസനായ ഭാജനന്തി അധിപ്പായോ.

൪൨. പടിപവിട്ഠം കത്വാ ആഹരിതബ്ബതോ, സച്ചം കാരിതബ്ബതോ പാഭതം മൂലന്തി ആഹ - “കമാപാഭത”ന്തി, ധമ്മകമായ മൂലകാരണന്തി അത്ഥോ. യേസം വസേന വിവാദോ ഉപ്പന്നോ, തേയേവ അധമ്മവാദിനോ, തേസം താവ സോ അഹിതായ ദുക്ഖായ സംവത്തതു, തതോ അത്തേസം ദേവമനുസ്സാനം കഥന്തി, ചോദനാ പരമ്പരായ സംകിലേസവത്ഥുഭാവതോതി പരിഹാരോ. തേനാഹ - “കോസമ്ബകക്ഖന്ധകേ വിയാ”തിആദി.

൪൩. അഭിഞ്ഞാ ദേസിതാതി അഭിവിസിട്ഠായ പഞ്ഞായ ജാനിത്വാ ബോധിതാ. പതിസ്സയമാനരൂപാതി അപദിസ്സ പതിസ്സയമാനാ ഗരുകവസേന നിസ്സയമാനസഭാവാ. തേനാഹ - “ഉപനിസ്സായ വിഹരന്തീ”തി, ഗരുതരം നിസ്സയം കത്വാ വിഹരന്തീതി അത്ഥോ. പരിവാരേ പഞ്ഞത്താനീതി, “ആജീവഹേതു ആജീവകാരണാ”തി, ഏവം നിദ്ധാരേത്വാ പരിവാരപാളിയം (പരിം ൩൩൬) ആസങ്കരവസേന ഠപിതാനി. “ഏവഞ്ച പന, ഭിക്ഖവേ, ഇമം സിക്ഖാപദം ഉട്ടിസേയ്യാ”തി (പാരാ ൩൯, ൪൨, ൪൩) വിഭങ്ഗപാവസേനേവ ഹി താനി ഭഗവതാ പഞ്ഞത്താനി. താനി ഠപേത്വാ സേസാനി സബ്ബസിക്ഖാപദാനി അധിപാതിമോക്ഖം നാമാതി, ഇദം ഗോബലീബദുത്തായേന വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം തേസമ്പി അധിപാതിമോക്ഖഭാവതോ.

തത്രായം നയോതി തസ്മിം സുപ്പജഹനായ അപ്പമത്തകഭാവേ അയം വക്ഖമാനോ. താനീതി പണിതഭോജനാനി. യോ കോചീതി ഭിക്ഖു വാ ഭിക്ഖുനീ വാ. ദുക്കടവത്ഥുകന്തി യം കിഞ്ചി ദുക്കടാപത്തിവത്ഥുകം. തേനാതി സുപ്പജഹനഭാവേന മൂലാപത്തിവീതിക്കമസ്സ അണുമത്തതായ.

പുഞ്ചഭാഗമഗ്നതി ലോകിയമഗ്നം. തത്രാതി തസ്മിം പുഞ്ചഭാഗമഗ്നം നിസ്സായ വിവാദുപ്പാദേ. ഓഭാസത്താണന്തി ഓഭാസസ്സ ഉപ്പത്തിഹേതുഭൂതം ഞാണം. തത്ത്വ പന സോ മഗ്ഗസത്തിഭാവേന മഗ്ഗോ ച ചതുഞ്ചിയോതി സുതത്താ, “പട്ഠമഗ്ഗോ നാമാ”തിആദിമാഹ. ഏവന്തി ഏവം അസന്ദിദ്ധം അപരിസങ്കിതം പരിച്ഛത്തം കത്വാ കമ്മട്ഠാനം കഥേതും ന സക്കോതി.

ചേതിയം ന ദിട്ഠന്തി തസ്സ കതം മൂപം വദതി. നിന്ദിയേ പുമുജ്ജനഭാവേ റിതം പാസംസം അരിയഭാവം ആരോപേത്വാ തം മിച്ചാലദ്ധിം അഭിനിവിസ്സ പഗ്ഗയ്ഹ വോഹരണതോ സഗ്ഗോപി മഗ്ഗോപി വാരിതോയേവാതി. വുത്തഞ്ഹേതം -

“യോ നിന്ദിയം പസംസതി, തം വാ നിന്ദതി യോ പസംസിയോ; വിചിനാതി മുഖേന സോ കലിം, കലിനാ തേന സുഖം ന വിന്ദതീ”തി. (സു° നി° ന്നന്തന്; സം° നി° ച.ചവം-ചവച; അ° നി° ര.ന്; നേത്തി° ന്വ);

“ഖണ്ണേനേവ അരഹത്തം പാപുണിതും സമത്ഥകമ്മട്ഠാനകഥം ആചിക്ഖിസ്സാമീ”തി ഹി ഇമിനാ തത്ത്വ കോഹഞ്ഞമ്പി ദിസ്സതി; ഇതരേസു പന വത്തഞ്ചമേവ നത്ഥി. ഉപ്പാടേത്വാതി ഉദ്ധരിത്വാ. “അഥ തേ ഭിക്ഖു”തിആദി സേസം നാമ. “അമതം തേ പരിഭുഞ്ജന്തി, യേ കായഗതാസതിം പരിഭുഞ്ജന്തി”തി (അ° നി° ച.ന്റം) വചനം ദുഗ്ഗഹിതം ഗണ്ഹാപേത്വാ, “ഏത്താവതാ വോ അമതം പരിഭുത്തം നാമ ഭവിസ്സതീ”തി ആഹ.

രർ. ഏവന്തി ആകാരലക്ഖണമേതം, ന ആകാരനിയമനം. തേന ഇമിനാവ കാരണേന ച യോ വിവാദോ ഉപ്പജേജ്ജയാതി വുത്തം ഹോതി. ഗരുസ്ഥിം ഗരുതി പവത്തം ചിത്തം ഗരുവിസയത്താ തംസഹചരിതത്താ ഗരു, തസ്സ ഭാവോ ഗാരവം, ഗരുകരണം, തം ഏത്ഥ നത്ഥീതി അഗാരവോ. തേനാഹ “ഗാരവവിരഹിതോ”തി. ഗരുസ്സ ഗാരവവസേന പതിസ്സയനം പതിസ്സോതി വുച്ചതി നീചവുത്തിതാ, തപ്പടിപക്ഖതോ അപ്പതിസ്സോതി ആഹ - “അപ്പതിസ്സയോ അനീചവുത്തി”തി. ഏത്ഥ യമായം പുഗ്ഗലോ സത്ഥരി അഗാരവോ നാമ ഹോതി, തം ദസ്സേതും, “ഏത്ഥ പനാ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ തീസുകാലേസു ഉപട്ഠാനം ന യാതീതിആദി സമുദായകിത്തനഅനവസേസദസ്സനം, അവയവതോ പന അഗാരവസിദ്ധി യഥാ തം സാമഞ്ഞതോ സിക്ഖാപദസമാദാനം തഞ്ചിസേസോ ഭേദോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി.

സക്കച്ചം ന ഗച്ഛതീതി ആദരവസേന ന ഗച്ഛതി. സഞ്ഘേ കതോയേവ ഹോതി സഞ്ഘപരിയാപന്നത്താ തസ്സ, യഥാ സഞ്ഘം ഉദിസ്സ ദിന്നം ഏകേന ഭിക്ഖുനാ പടിഗ്ഗഹിതം സഞ്ഘസ്സ ദിന്നമേവ ഹോതി. അപരിപൂരയമാനോവ സിക്ഖായ അഗാരവോ. തേനാഹ ഭഗവാ - “സിക്ഖായ ന പരിപൂരകാരി”തി (മ° നി° ൨.൧൩൫). അത്തനോ പരിസായ ഉപ്പന്നം വിവാദമൂലം വിസേസതോ അത്തനാ വൂപസമേതഞ്ചതോ അത്തനോ ച അനത്ഥാവഹതോ “അജ്ജയത്ത”ന്തേവ വുത്തം. ഏസ നയോ ബഹിദ്ധാതി ഏത്ഥാപി.

രന്ത്ര. ഛരാനാനീതി ഛരമൂലാനി. യഥാ സമനവസേന സമമാനം വിവാദാദിസു അധികത്തുഭാവോ, ഏവം വിവാദാദിനം തേഹി അധികത്തഞ്ചതാപിതി ആഹ - “വൂപസമനത്ഥായ...പേ°... അധികരണാനീ”തി. തേന

അധികരണസദസ്സു കമ്മത്ത്ത് ആഹ. സമമാ വാ സമനവസേന അധികരീയന്തി ഏത്മാതി അധികരണാനി, വിവാദാദയോ.

വിവാദോ ഉപ്പന്നമത്തോവ ഹുത്യാ പരതോ കക്ഖളത്മായ സംവത്തനതോ യം വത്ത്ത് നിസ്സായ പഠമം ഉപ്പന്നോ വിവാദാനുസാരേന മൂലകം വിധ അനുബന്ധരോഗോ തമേവ തദത്തം വാ വത്ത്ത് കത്യാ പവഡ്ഡത്തോ വിവാദാധികരണം പത്യാ ഉപരി വഡ്ഡതി നാമ, അനുവാദാപത്തികിച്ചാധികരണം പത്യാ വിവാദസ്സ ച വഡ്ഡനം പാക്കടമേവ. തേന വുത്തം - “ചത്താരി അധികരണാനി പത്യാ ഉപരി വഡ്ഡത്തോ സോ വിവാദോ”തി. ഉപ്പന്നാനം ഉപ്പന്നാനന്തി (ദീം നിം ദീം ന.ന.ന.ച) ഉട്ഠിതാനം ഉട്ഠിതാനം. സമത്ത്ത്ത് സമനത്ത്ത്.

അട്ഠാരസഹിവത്ത്ത്ത്ത് ലക്ഖണവചനമേത്ത് യമാ “യദി മേ ബ്യാധീ ദാഹേയ്യം. ദാതബ്ബമിദമോസധ”ന്തി (സം നിം ദീം റ.ന.ന.ന.ൻ-ർവ; കണ്ഠാം അഭിം ദീം അധികരണസമത്ത്ത്ത്ത്), തസ്ഥാ തേസു അത്തേതരേന വിവദന്താ, “അട്ഠാരസഹി വത്ത്ത്ത്ത് വിവദന്തി”തി വുച്ചന്തി. ഉപവദനാതി അക്കോസോ. ചോദനാതി അനുയോഗോ.

അധികരണസ്സ സമ്മുഖാവ വിനയനതോ സമ്മുഖാവിനയോ. സന്നിപതിതപരിസായ ധമ്മവാദീനം യേഭുയ്യതായ യേഭുയ്യസികകമ്മസ്സ കരണം യേഭുയ്യസികാ. കാരകസങ്ഘസ്സ സാമഗ്ഗിവസേന സമ്മുഖീഭാവോ, ന യമാ തമാ കാരകപുഗ്ഗലാനം സമ്മുഖതാമത്തം. ഭൂതതാതി തച്ഛതാ. സച്ചപരിയായോ ഹി ഇധ ധമ്മ-സദോ “ധമ്മവാദീ”തിആദിസു (ദീം നിം ച.ൻ) വിധ. വിനേതി ഏതേനാതി വിനയോ, തസ്സ തസ്സ അധികരണസ്സ വുപസമായ ഭഗവതാ വുത്തവിധി, തസ്സ വിനയസ്സ സമ്മുഖതാ വിനയസമ്മുഖതാ. വിവാദവത്ത്ത്ത്ത്ത്ത് അത്ഥേ പച്ചത്ഥികാ അത്ഥപച്ചത്ഥികാ, തേസം അത്ഥപച്ചത്ഥികാനം. സങ്ഘസമ്മുഖതാ പരിഹായതി സമ്മതപുഗ്ഗലേഹേവ വുപസമനതോ.

നന്തി വിവാദാധികരണം. “ന ഛന്ദാഗതിം ഗച്ഛതീ”തിആദിനാ (പരിം ന.വ.ന) വുത്തം പഞ്ചങ്ഗസമന്നാഗതം. ഗുല്ല്ഹകാദിസു അലജ്ജസ്സന്നായ പരിസായ ഗുല്ല്ഹകോ സലാകഗ്ഗാഹോ കാതബ്ബോ; ലജ്ജസ്സന്നായ വിവദകോ, ബാലുസ്സന്നായ സകണ്ഠപ്പകോ. യസ്സാ കിരിയായ ധമ്മവാദിനോ ബഹുതരാ, സാ യേഭുയ്യസികാതി ആഹ - “ധമ്മവാദീനം യേഭുയ്യതായാ”തിആദി.

ഏവം വിനിച്ഛിതന്തി ആപത്തിം ദസ്സേത്യാ രോപനവസേന വിനിച്ഛിതം, പടികമ്മം പന ആപത്താധികരണസമത്ത്ത്ത് പരതോ ആഗമിസ്സതി. ന സമണസാരൂപ്പം അസ്സാമണകം, സമണേഹി അകാതബ്ബം, തസ്ഥിം. അജ്ജ്യാചാരേ വീതിക്കമേസതി. പടിചരതോതി പടിച്ഛാദേതസ്സ. പാപുസ്സന്നതായ പാപിയോ, പുഗ്ഗലോ, തസ്സ കാതബ്ബകമ്മം തസ്സപാപിയസികം.

സമ്മുഖാവിനയേനേവ വുപസമോ നത്ഥി പടിത്തായ, തമാരുപായ ഖന്തിയാ വാ വിനാ അവുപസമനതോ . ഏത്മാതി ആപത്തിദേസനായം. പടിത്താതേ ആപന്നഭാവാദികേ കരണകിരിയാ, “ആയതിം സംവരേയ്യാസീ”തി, പരിവാസദാനാദിവസേന ച പവത്തം വചികമ്മം പടിത്താതകരണം.

യമാനുരൂപത്തി “ദീഹി ചതുഹി തിഹി ഏകേന”തി ഏവം വൃത്തനയേന യമാനുരൂപം. ഏത്മാതി ഇമസ്ഥിം സുത്തേ, ഏതസ്ഥിം വാ സമമവിചാരേ. വിനിച്ഛയനയോതി വിനിച്ഛയേ നയമത്തം. തേനാഹ “വിത്ഥാരോ പനാ”തിആദി.

൪൭. സഞ്ചേപതോവ വുത്തോ, ന സമമക്ഖന്ധകേ വിയ വിത്ഥാരതോ. തമാതി ഇമിനാ “ധമ്മാ”തി പദം ആകഡ്ഢതി, ഏത്ഥ ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ, ഏവമാദിനാ ഇമിനാ പകാരേനാതി വാതി വൃത്തം ഹോതി. ബോധിപക്ഖിയധമ്മാനം ഏകന്താനവജ്ജഭാവതോ നത്ഥി അധമ്മഭാവോ, ഭഗവതോ ദേസിതാകാരം ഹാപേത്യാ വഡ്ഢേത്യാ വാ കഥനം യഥാധമ്മം അകതന്തി കത്യാ അധമ്മഭാവോതി ദസ്സേനോ ആഹ - “തയോ സതിപട്ഠാനാ”തിആദി.

നിയ്യാനികന്തി സപാടിഹീരം അപ്പടിവാന്തം ഹുത്യാ പവത്തതി. തഥേവാതി ഇമിനാ “ഏവം അമ്ഹാക”തിആദിനാ വൃത്തമത്ഥം ആകഡ്ഢതി. ഭൂതേന...പേ... കാതബ്ബകമ്മം ധമ്മോ നാമ യഥാധമ്മം കരണതോ, വൃത്തവിപരിയായതോ ഇതോ പരം അധമ്മോ. അയം വിനയോ നാമ രാഗാദീനം സംവരണതോ പഹാനതോ പടിസഞ്ചാനതോ ച. അയം അവിനയോ നാമ രാഗാദീനം അവിനയനതോ. അയം വിനയോ നാമ യഥാവിനയകരണതോ, വൃത്തവിപരിയായേന ഇതരോ അവിനയോ. വത്സുസമ്പത്തിആദിനാ ഏവ സബ്ബേസം വിനയകമ്മാനം അകുപ്പതാതി ആഹ - “വത്സുസമ്പത്തി...പേ... അയം വിനയോ നാമാ”തി, തപ്പടിപക്ഖതോ അവിനയോ വേദിതബ്ബോ. തേനാഹ “വത്സുവിപത്തി”തിആദി.

സമ്മാപടിപത്തിയാ നയനട്ഠേന യഥാവുത്തോ ധമ്മോ ഏവ നേത്തി, തതോ ഏവ സത്തസ്സ വിയ രജ്ജു അസിമിലപവത്തിഹേതുതായ ധമ്മരജ്ജുതി അത്ഥോ വുത്തോ. സുത്തന്തപരിയായേന താവ ദസ കൂസലകമ്മപഥാ ധമ്മോതി ഏവം വുത്താ. സാ ഏവ വാ ഹോതു ധമ്മനേത്തി, യോ ഇധ ഇമിസ്സാ വണ്ണനായ, “ഛരത്തിംസ ബോധിപക്ഖിയധമ്മാ”തിആദിനാ ധമ്മേന ച വിനയേന ച വുത്തോ, സോ ഏവ വാ ധമ്മനേത്തി ഹോതുതി ആനേത്യാ യോജനാ. തായ ധമ്മനേത്തിയാ സമേതി തായ യഥാവുത്തായ ധമ്മനേത്തിയാ സംസന്ദതി, ഏകലക്ഖണമേവ ഹോതീതി അത്ഥോ. ഏവം വിവാദവത്സുഭൂതോ ധമ്മോ ചേ “ധമ്മോ”തി, അധമ്മോ ചേ “അധമ്മോ”തി, വിനയോ ചേ “വിനയോ”തി, അവിനയോ ചേ “അവിനയോ”തി നിച്ഛിനന്തേന ഏകച്ചാനം വിവാദാധികരണമേവ ദസ്സിതം തസ്സ വൂപസമധമ്മാനം അപരിയോസാപിതത്താ.

൪൮. തം പനേതന്തി വിവാദാധികരണം പച്ചാമസതി. വാരേ അത്ഥസംവണ്ണനാവസേന പത്തേപി. ദീഹീതി യസ്ഥിം ആവാസേ വിവാദാധികരണം ഉപ്പന്നം, തത്ഥ വാസീഹി ദീഹിപി ഭിക്ഖുഹി അതിരേകതരാ.

൪൯. ഖന്ധസാമന്തന്തി ആപത്തിക്ഖന്ധഭാവേന സമീപം. ആപത്തിസാമന്തം നാമ പുബ്ബഭാഗാ ആപജ്ജിതബ്ബആപത്തി. മേമുനരാഗവസേന കായസംസഗ്ഗേ ദുക്കടസ്സ വത്സുതി ആഹ - “പാമപാരാജികസ്സ പുബ്ബഭാഗേ ദുക്കട”തി. സേസാനം തിണ്ണം പാരാജികാനം പുബ്ബഭാഗേ മുല്ലച്ചയമേവ.

൫൦. പരിക്കമിത്യാ ഉപക്കമിത്യാ. ആപത്താധികരണം ദസ്സിതം തത്ഥേവ വിസേസതോ പടിഞ്ഞായ കാരേതബ്ബതായ ഇച്ഛിതബ്ബത്താ.

൨൨. കമ്മസ്സ വത്സു ദസ്സിതം ന സമമോതി അധിപ്പായോ. നനു ചായം സമമാധികാരോതി? സച്ചം, സമമസ്സ പന കാരണേ ദസ്സിതേ സമമോ ദസ്സിതോവ ഹോതിതി ദസ്സേതും “ഏവരൂപസ്സ ഹീ”തിആദി വുത്തം.

൨൩. ഇദം കമ്മന്തി “ഇദം അമ്ഹാകം ഭണ്ഡനജാതാന”തിആദിനാ വുത്തകമ്മം. തിണവത്ഥാരകസദിസത്താതി തംസദിസതായ തബ്ബോഹാരോതി ദസ്സേതി യഥാ - “ഏസ ബ്രഹ്മദത്തോ”തി. ആകാരമത്തമേവ തിണവത്ഥാരകകമ്മം നാമ, ന പന തസ്സ സബ്ബസോ കരണവിധാനം. തേനാഹ “ഖന്ധകേ”തിആദി. ഗിഹീനം ഹീനേന ഖുംസനവമ്ഭനം യഥാ “തിലസംഗുളികാ നത്ഥീ”തി. ധമ്മികപടിസ്സവേസു വിസംവാദനവസേന ആപന്നാ ആപത്തി. അസ്സാതി കിച്ചാധികരണസ്സ. സമ്മുഖാവിനയേനേവ വൃപസമോ സഞ്ഘസമ്മുഖതാദിനാവ വൃപസമനതോ.

൨൪. സോതാപത്തിഫലസച്ഛികിരിയവചനതോ കോസമ്ബിയസുത്തേ (൧൦ നി. ൧.൪൯൨) സോതാപത്തിമഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠികമിതാ, ഇധ പന “ദിട്ഠിസാമഞ്ഞഗതോ വിഹരതി”ച്ചേവ വുത്തത്താ, “ഇമസ്ഥിം സുത്തേ സോതാപത്തിഫലസമ്മാദിട്ഠി വുത്താതി വേദിതബ്ബാ”തി വുത്തം. പാപകമ്മസ്സ അപ്പതാ മഹന്തതാ സാവജ്ജഭാവസ്സ മുദുതിക്ഖഭാവേന വേദിതബ്ബാതി ആഹ “അണുന്തി അപ്പസാവജ്ജം. മൂലന്തി മഹാസാവജ്ജ”ന്തി. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

സാമഗാമസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൨. സുനക്ഖത്തസുത്തവണ്ണനാ

൨൫. ഹേട്ഠിമമഗ്ഗേഹി ഞാതമരിയാദായ പജാനനതോ അഞ്ഞാ, മഗ്ഗപഞ്ഞാ. തസ്സ ഫലഭാവതോ അഗ്ഗഫലപഞ്ഞാ, തംസഹഗതാ സമ്മാസങ്കപ്പാദയോ ച “അഞ്ഞാ”തി വുത്താതി ആഹ “അഞ്ഞാതി അരഹത്ത”ന്തി. ചതൂഹി പദേഹി കമിതാ, “പരിചിണ്ണാ മേ ഭഗവാ”തിആദീസു വിധി ന ഏകപദേനേവ. “ലോകുത്തരോ ധമ്മോ അധിഗതോ മയാ”തി മഞ്ഞനാമത്തം അധിമാനോതി ദസ്സേനോ, “അപ്പത്തേ പത്തസഞ്ചിനോ”തിആദിമാഹ.

൨൬. ഇദം റാനന്തി ഇദം ഓഭാസാദിസമ്മുതിഹേതുഭൂതം ഉളാരതരം ഉദയബ്ബയണാണം. ഉളാരതരഭാവേന ഹി തം മഗ്ഗഫലപഞ്ഞായ പച്ചയോ ഹുത്വാ യാമാവതോ ദുബ്ബിഞ്ഞ്ഞയുതായ വിപസ്സകം വിസംവാദേതി. തേനാഹ “അവിഭൂതം അന്ധകാര”ന്തി. ഇമം പഞ്ചഹന്തി ഇമം സുത്തം ഗമ്ഭീരം ലോകുത്തരപടിസംയുത്തം അത്തനാ ഞാതും ഇച്ഛിതം അത്ഥം. ഉഗ്ഗഹേത്വാതി കേവലം പിക്സേസമ്പാദനവസേനേവ ഉഗ്ഗണ്ഹിത്വാ. തേനാഹ “അജാനിത്വാ”തി. വിസേവമാനാതി കിലേസവിസേ അവമാനേന്താ, സാസനസ്സ വാ അനുപകാരവിരൂപപച്ചയേ സേവമാനാ. ഏവമസ്സാതി ഏവം വുത്തനയേന തേസം കരണഹേതു അസ്സ ചിത്തസ്സ ധമ്മദേസനാവസേന പവത്തസ്സ. അഞ്ഞമാഭാവോ അദേസേതുകാമതാ ഹോതി. തന്തി യഥാവുത്തമത്ഥം സന്ധായ. ഏതന്തി “തസ്സപി ഹോതി അഞ്ഞമത്ത”ന്തി ഏവം വുത്തം.

൨൭. കിലേസേഹി ആമസീയതീതി ആമിസം, ലോകേപരിയാപനം ആമിസന്തി ഇധ പഞ്ച കാമഗുണാ അധിപ്പേതാതി തേസു വട്ടാമിസഭാവേപി ലഭിതേ കാമാമിസഭാവോ സിദ്ധോതി ആഹ -

“വട്ടാമിസകാമാമിസലോകാമിസഭൂതേസു”തി. കാമഗുണാ ഹി വട്ടസ്സ വഡ്ഡനതോ വട്ടാമിസം, കാമേതബ്ബതോ കാമതണ്ഹായ ആമസിതബ്ബതോ കാമാമിസം, യേഭൂയുതോ സത്തലോകസ്സ ആമിസഭാവതോ ലോകാമിസം. കാമഗുണസഭാഗാതി കാമഗുണാനുലോമാ കാമഗുണപടിസംയുത്താ. ആനേഞ്ജസമാപത്തിപടിസംയുത്തായാതി കിലേസിഞ്ജനരഹിതതായ ഇധ ആനേഞ്ജാതി അധിപ്പേതാഹി ഹേട്ഠിമാഹി അരുപസമാപത്തിഹി പടിസംയുത്തായ. ഏവരുപേതി ലോകാമിസഭൂതേസു പച്ചയേസു അധിമുത്തോ തന്നിനോ തഗ്ഗരുകോ തപ്പബ്ഭാരോ. ഏത്താവതാതി ഏവം സദ്ധാനം മനുസ്സാനം ദസ്സനേന തേസം പവത്തിതാസയേന ച. സീസം നിക്ഖന്തം ഹോതീതി ലാഭാസായ സീസം ബഹി നിക്ഖന്തം വിയ ഹോതി. ഉദരം ഫലിതന്തി അതിബഹുഭണ്ഡം പക്ഖിപിയമാനം പസിബ്ബകം വിയ ലദ്ധബ്ബസ്സ അതിപഹൂതഭാവേന ഉദരം ഫീതം ഹോതി.

൯. യഥാ പുരിമാ ദേ അരുപസമാപത്തിയോ അത്തനോ പച്ചനീകകിലേസേഹി അനിഞ്ജനതോ “അനിഞ്ജാ”തി വുച്ചന്തി, ഏവം ഇതരാപി. തം പവുത്തന്തി ലോകാമിസസംയോജനം വിഗതം.

൧൦. നിഘംസന്തി “ഏത്തകോ അയ”ന്തി പരിച്ഛേദന്തി അത്ഥോ. സിലേസേനാതി ചമ്മകാരസിദ്ധേസാദിസിദ്ധേസേന, വജിരലേപസിദ്ധേസേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. തം ഭിന്നന്തി ആനേഞ്ജസംയോജനം ഭിന്നം വിധമിതം സമതിക്കന്തം താസു സമാപത്തിസു അപേക്ഖാഭാവതോ. അജ്ഞാസയേന അസമ്ബദ്ധത്താ വുത്തം - “ദേധാഭിന്നാ സേലാ വിയ ഹോതീ”തി. തേനാഹ - “തം സമാപജ്ജിസ്സാമീതി ചിത്തം ന ഉപ്പജ്ജതീ”തി.

൧൧. വന്തന്തി ഛരസ്സിതം, വിസ്സട്ഠന്തി അത്ഥോ.

൧൨. ഉപരിസമാപത്തിലാഭിനോതി ഏതഥ ഉപരിസമാപത്തിതി അരഹത്തഫലസമാപത്തി അധിപ്പേതാ, അരഹതോ ച മഗ്ഗാധിഗമേനേവ അനാഗാമിഫലസമാപത്തി, സേക്ഖാനം വിസയാ ഹേട്ഠിമാ ഫലസമാപത്തിയോ പടിപ്പസ്സദ്ധാ. ലോകിയാ പന നികന്തിപ്പഹാനേന പടിനിസ്സട്ഠാതി ആഹ - “ഹേട്ഠാ...പേ... ന ഉപ്പജ്ജതീ”തി.

൧൩. “പഞ്ച ഖോ ഇമേ, സുനക്ഖത്ത, കാമഗുണാ”തിആദിനാ ആരദ്ധദേസനാ, “സമ്മാ നിബ്ബാനാധിമുത്തോ പുരിസപുഗ്ഗലോ”തി അരഹത്തകിത്തനേന നിട്ഠാപിതാതി തതോ പരം, “ഠാനം ഖോ പനാ”തിആദികാ ദേസനാ, “പാടിയേക്കോ അനുസന്ധീ”തി വുത്താ. തേനാഹ “ഹേട്ഠാ ഹീ”തിആദി. തത്ഥ യഥാ വീണാസവസ്സ സമാപത്തിലാഭിനോതി യോജനാ, ഏവം വാ വീണാസവസ്സ സുക്ഖവിപസ്സകസ്സാതി യോജേതബ്ബാ. പടിക്ഖിത്തം അട്ഠകമായം. തസ്സ പടിക്ഖേപസ്സ കാരണം ദസ്സേതും “സമാപത്തിലാഭിനോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. യഥാ സുക്ഖവിപസ്സകോ അധിമാനികോ സമാപത്തിലാഭിനോ സമാനയോഗക്ഖമോ അപ്പത്തേ പത്തസത്തിതായ ഭേദാഭാവതോ, ഏവം സുക്ഖവിപസ്സകോ വീണാസവോ സമാനയോഗക്ഖമോ വീണാസവഭാവേന വിസേസാഭാവതോ, തസ്മാ “സമാപത്തിലാഭിമ്ഹി കമിതേ ഇതരോപി കമിതോവ ഹോതീ”തി വുത്തം. ദിന്നം ഭിക്ഖുനന്തി സമാപത്തിലാഭിനോ അധിമാനികസ്സ വീണാസവസ്സ ച. തേനേവാഹ “പുഘുജ്ജനസ്സ താവാ”തിആദി.

യദഗ്ലേനാതി യേന ഭാഗേന. യദിപി വീണാസവസ്സ അസപ്പായാരമ്മണം കിലേസാനം ഉപ്പത്തിയാ പച്ചയോ ന ഹോതി തേസം സബ്ബസോ സമുച്ഛിന്നത്താ. സന്തവിഹാരപരിപന്നോ പന സിയാ വിസഭാഗതോതി വുത്തം - “വീണാസവസ്സപി അസപ്പായമേവാ”തി. തേനാഹ - “വിസം നാമ...പേ... വിസമേവാ”തി. ഏതേന “യഥാ വിസജാനനം അപ്പമാണം, വികാരുപ്പാദനതോ പന തം പരിഹരിതബ്ബം, ഏവം പരിഞ്ഞാതസി വത്തു അത്ഥവിസേസാഭാവേന ഏകരൂപമേവാതി തം പരിഹരിതബ്ബമേവാ”തി ദസ്സേതി. തേനാഹ “ന ഹീ”തിആദി. ന ഹി അസംവുതേന ഭവിതബ്ബം അസാരുപ്പഭാവതോ. യുത്തപയുത്തേനേവാതി സഭാഗാരമ്മണസ്സ ആലോകനാദീസു യുത്തേനേവ ഭവിതും വട്ടതി.

൬൪. യത്ഥ സയം നിപതതി ഉപ്പജ്ജതി, തസ്സ സന്താനസ്സ വിപ്പസന്നവസേന രൂപ്പനതോ, വിസസങ്ഖാതസ്സ ദുക്ഖസ്സ മൂലഭാവതോ ച “അവിജ്ജാസങ്ഖാതോ വിസഭോസോ”തി വുത്തം. രൂപ്പതീതി കത്തബ്ബാദിമുച്ഛാപാദനേന വികാരം ഉപ്പാദേതി. അനുദ്ധംസേയ്യാതി വിബാധേയ്യ. രാഗോ ഹി ഉപ്പജ്ജമാനോവ കുസലചിത്തപ്പവത്തിയാ ഓകാസം അദേന്തോ തം വിബാധതി; തമാഭൂതോ സദ്ധാസിനേഹസ്സ സമ്മവിപസ്സനാഭിവുഡ്ഡിയാ വമനേന ച തം വിസോസേതി മിലാപേതി. തേനാഹ “സോസേയ്യ മിലാപേയ്യാ”തി. സഗഹണസേസന്തി ഗഹേതബ്ബവിസം സാവസേസം കത്വാതി അത്ഥോ. ന അലം ന സമത്ഥന്തി അനലം. സൂകപരിയായോ പാളിയം വുത്തോ സൂക-സദോതി ആഹ - “വീഹിസുകാദി ച സൂക”ന്തി.

സഉപാദാനസല്ലുദ്ധാരോ വിയ അപ്പഹീനോ അവിജ്ജാവിസഭോസോ ദട്ഠഞ്ചോ മഹാനത്ഥുപ്പാദനതോ. അസപ്പായ...പേ... അസംവുതകാലോ ദട്ഠഞ്ചോ അത്തഭാവസ്സ അപരിഹരണഭാവതോ. മരണം വിയ സിക്ഖം പച്ചക്ഖായ ഹീനായാവത്തനം അധിസീലസങ്ഖാതസ്സ ആയുനോ അപേതത്താ. മരണമത്തം ദുക്ഖം വിയ ആപത്തിയാ ആപജ്ജനം യഥാവുത്തസ്സ ആയുനോ ഉപപിളനകഭാവതോ. ഇമിനാവ നയേന ഓപമ്മസംസന്ദനന്തി ഏത്ഥ അനുപാദിസേസസല്ലുദ്ധാരോ വിയ പഹീനോ അവിജ്ജാവിസഭോസോ; സപ്പായ... പേ... സുസംവുതകാലോ, തദുഭയേന വണേ പുമുത്തം ന ഗതേ മരണാഭാവോ വിയ സിക്ഖായ അപച്ചക്ഖാനം, മരണമത്തദുക്ഖാഭാവോ വിയ അത്തതരായ സംകിലിട്ഠായ ആപത്തിയാ അനാപജ്ജനന്തി യോജനാ വേദിതബ്ബാ.

൬൫. സതിയാതി ഏത്ഥ യസ്മാ “അരിയായാ”തി ന വിസേസിതന്തി ആഹ - “സതിപഞ്ഞാഗതികാ”തിആദി. പഞ്ഞാ ചേത്ഥ ലോകിയാ അധിപ്പേതാ, ന ലോകുത്തരാതി ആഹ - “പരിസുദ്ധായ വിപസ്സനാപഞ്ഞായാ”തി.

വീണാസവസ്സ ബലന്തി ഉളാരതമേസു ദിബ്ബസദിസേസുപി ആരമ്മണേസു മനച്ഛട്ഠാനം ഇന്ദ്രിയാനം അനുപനമനഹേതുഭൂതം സുസംവുതകാരിസങ്ഖാതം വീണാസവബലം ദസ്സേന്തോ, “സംവുതകാരി”തി വുത്തം, ഉക്കംസഗതസതിവേപുല്ലത്താ യഥാ അസംവരസ്സ അസംവരോ ഹോതി, ഏവം സതിസമ്പജ്ഞബലേന ചക്ഖാദിദാരാനി സംവരിത്വാ ദസ്സനാദികിച്ചകാരി. ഏവം ജാനിത്വാതി “ഉപധി ദുക്ഖസ്സ മൂല”ന്തി ഏവം വിപസ്സനാപഞ്ഞാസഹിതായ മഗ്ഗപഞ്ഞായ ജാനിത്വാ. ഉപധീയതി ദുക്ഖം ഏതേഹീതി ഉപധീ, കിലേസാതി ആഹ - “കിലേസുപധിപഹാനാ നിരുപധീ”തി.

തതോ ഏവ ഉപാദീയതി ദുക്ഖം ഏതേഹീതി കിലേസാ “ഉപാദാനാ”തിപി വുച്ചന്തിതി ആഹ - “നിരുപാദാനോതി അത്ഥോ”തി. ഉപധീ സമ്മദേവ വീയന്തി ഏത്താതി ഉപധിസഞ്ചയോ, നിബ്ബാനന്തി ആഹ - “ഉപധീനം സഞ്ചയഭൂതേ നിബ്ബാനേ”തി. ആരമ്മണതോതി ആരമ്മണം കത്വാ തദാരമ്മണായ ഫലവിമുത്തിയാ വിമുത്തോ. കാമുപധിസ്ഥിം കായം ഉപസംഹരിസ്സതീതി “കാമേസേവിസ്സാമീ”തി തത്ഥ കായം ഉപനാമേസ്സതി; കായുപസംഹാരോ താവ തിട്ഠതു, തമാ ചിത്തം വാ ഉപ്പാദേസ്സതീതി ഏതം കാരണം നത്ഥീതി. സേസം സുവിഞ്ഠേയമേവ.

സുനക്ഖത്തസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൬. ആനേഞ്ജസപ്പായസുത്തവണ്ണനാ

൬൬. ഖണ്ഡപഭിജ്ഞാതായ ന നിച്ചാ ന ധുവാതി അനിച്ചാ. തതോ ഏവ പണ്ഡിതേഹി ന ഇച്ചാ ന ഉപഗന്തബ്ബാതിപി അനിച്ചാ. സോ ചായം അനിച്ചത്ഥോ ഉദയവയപരിച്ഛിന്നതായ വേദിതബ്ബോതി ദസ്സേനോ, “ഹുത്വാ അഭാവട്ഠേന അനിച്ചാ”തി ആഹ; ഉപ്പജ്ജിത്വാ വിനസ്സനതോതി അത്ഥോ. അയഞ്ച അനിച്ചതാ വക്ഖമാനാ ച തുച്ഛാദിതാ ദിന്നന്വി കാമാനം സാധാരണോതി ആഹ - “വത്ഥുകാമാപി കിലേസകാമാപീ”തി. രിത്താ വിവിത്താ, തേസം നിച്ചസാരാദീനം അത്തന്തി അഭാവതോ തേഹി വിസുംഭുതാ. യഥാ പന സബ്ബസോ സഭാവരഹിതമാകാസം “തുച്ഛം രിത്ത”ന്തി വുച്ചതി, ന ഏവമേതേ. ഏതേ പന കേവലം നിച്ചസാരാദിവിരഹതോ ഏവ തുച്ഛാ രിത്താതി ദസ്സേനോ “ന പനാ”തിആദിമാഹ. “ന ഹി തുച്ഛമുട്ഠി നാമ നത്ഥീ”തി ഇദം ലോകസമത്താവസേന വുത്തം, ലോകസമത്താ ലോകിയകമാ ന ലഞ്ഛിതബ്ബാ.

മുസാതി ഇത്തരപച്ചുപട്ഠാനതായ ന ദിസ്സതീതി ആഹ “മുസാതി നാസനകാ”തി. വിസംവാദനട്ഠേന വാ മുസാ. ഏതേ ഹി അസുഭാദിസഭാവാപി ബാലാനം സുഭാദിഭാവേന ഉപട്ഠഹന്താ സുഭാദിഗൃഹണസ്സ പച്ചക്ഖഭാവേന സത്തേ വിസംവാദേന്തി. നസ്സനസഭാവാതി ഖണ്ഡഭിജ്ഞത്താ ഇത്തരപച്ചുപട്ഠാനതായ ദിസ്സമാനാ വിയപി ഹുത്വാ അപഞ്ഞായനകപകതികാ. തേനാഹ “ഖേത്തം വിയാ”തിആദി. ധമ്മസദ്ദോ ചേത്ഥ “ജാതിധമ്മാന”ന്തിആദിസു (ദീഃ നിഃ ൨.൩൯൮) വിയ പകതിപരിയായോ, തമാ സഭാവസദ്ദോ ചാതി ദട്ഠഞ്ചം. മോസധമ്മാതി മോസനപകതികാ, കൂസലഭണ്ഡഹരണസഭാവാതി അത്ഥോ. മായാകത്തന്തി മായായ കതം ഉദകാദിമണിആദിആകാരേന മായാദിനാ ഉപട്ഠാപിതം; മായാകതം വിയ മായാകതം അത്തസഭാവാ ഹുത്വാ അത്ഥാ ഉപട്ഠഹനതോ. തേനാഹ “യഥാ”തിആദി. ചക്ഖുപഥേ ഏവ കതവിജ്ജായ, ന തതോ പരന്തി വുത്തം - “ദസ്സന്തുപചാരേ റിതസ്സേവ തഥാ പഞ്ഞായതീ”തി. തയിദം സമ്ബരവിജ്ജാവസേന വുത്തം.

ഏവം താവകാലികഭാവേന കാമാനം മായാകതഭാവം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി തതോ അഞ്ഞേനപി പകാരേന ദസ്സേതും “യഥാ ചാ”തിആദി വുത്തം. അനിച്ചാദിസഭാവാനം കാമാനം നിച്ചാദിസഭാവദസ്സനം വിപല്ലാസസഹഗതതായ വേദിതബ്ബം. ബാലാനം ലാപനതോതി അപരിഞ്ഞാതവത്ഥുകാനം അന്ധബാലാനം പുഗ്ഗലാനം വിപല്ലാസഹേതുതോ. മനുസ്സലോകേ ഠത്വാ മനുസ്സാനം വാ വസേന

ഭഗവതാ ഭാസിതത്താ വൃത്തം - “ദിട്ഠധമ്മികാ കാമാതി മാനുസകാ പഞ്ച കാമഗുണാ”തി . തതോ ഏവ ച “സമ്പരായികാതിതേ റപേത്യാ അവസേസാ”തിആദി വൃത്തം. തത്ഥ ദിട്ഠധമ്മാ പച്ചക്ഖസഭാവാ ആരമ്മണഭൂതാ ഏതാസം അത്ഥീതി ദിട്ഠധമ്മികാ. സമ്പരായികേ കാമേ ആരബ്ഭ ഉപ്പന്നസത്താ സമ്പരായികാ. തേ സമേച്ച ധീയതി ഏത്ഥ ആണാതി യേയ്യം, ആണാപവത്തിട്ഠാനം. മാറസ്സ യേയ്യന്തി മാറയേയ്യം തസ്സ ഇസ്സരിയപവത്തനത്താ. തേനാഹ “യേഹീ”തിആദി. ഗഹിതന്തി വിസയവിസയീഭാവേന ഗഹിതം, ആരമ്മണവസേന ആരമ്മണകരണവസേന ച ഗഹിതന്തി അത്ഥോ. തത്ഥ ആരമ്മണകരണവസേന ഗഹണം നാമ “ഇദം മയ്ഹ”ന്തി അവിഭാഗേന പരിഗൃഹകരണം; ആരമ്മണവസേന പന ഗഹണം ഭാഗസോ ആരമ്മണാനുഭവനന്തി വദന്തി. ഉഭയസ്സപി പന തണ്ഹാരാഗവസേന ഗഹണം സന്ധായ, “ഉഭയമേതം ഗഹിത”ന്തി വൃത്തം. മാറോതി കിലേസമാറോ. യദഗ്ഗേന കിലേസമാറോ, തദഗ്ഗേന ദേവപുത്തമാറോപി തേ അത്തനോ വസം വത്തേതി. തം സന്ധായാതി ധമ്മമുഖേന പുഗ്ഗലഗൃഹണം സന്ധായ.

അപ്പഹീനവിപല്ലാസാ ഹി പുഗ്ഗലാ കാമാധിമുത്താ മാറസ്സ ഇസ്സരിയവത്തനട്ഠാനതായ “മാറയേയ്യ”ന്തി വൃത്താ, തഥാ മാറസ്സ നിവാപഗോചരപരിയായേഹിപി തേ ഏവം വൃത്താതി ദസ്സേനോ, “യഥാ ചോളസ്സാ”തിആദിമാഹ. നിവപതീതി നിവാപോ, സോ ഏവ ബീജന്തി നിവാപബീജം. തേതി കാമഗുണാ. യത്ഥാതി യസ്ഥിം പദേസേ.

മനസി ഭവാതി മാനസാതി ആഹ “ചിത്തസമ്ഭൂതാ”തി. തേ പന അവിജ്ജാദയോ പാളിയം ആഗതാ. ഏവഞ്ഹി ലോഹിതസന്നിസ്സയോ പുണ്ണോ വിയ അനുരോധൂപനിസ്സയോ വിരോധോതി ദസ്സേനോ, “മമായിതേ വത്ഥുസ്ഥി”ന്തിആദിമാഹ. തേയാതി ഏത്ഥ ഇധാതി നിപാതമത്തം “ഇധാഹം, ഭിക്ഖവേ, ഭുത്താവി അസ്സ”ന്തിആദീസു (മം നിം ൧.൩൦) വിയ. കാമലോകന്തി കാമഗുണസഞ്ചാതം സഞ്ചാരലോകം, യത്ഥ വാ ലോകേ കാമഗുണവന്തം ലോകം. ചിത്തേന അധിട്ഠഹിത്യാതി ത്യാനാരമ്മണം പടിഭാഗനിമിത്തം ഭാവനാചിത്തേന ഉപ്പാദേത്യാ. പരിത്തം നാമ വിക്ഖമ്ഭനഅസമത്ഥത്താ കിലേസേഹി പരിതോ ഖണ്ഡിതം വിയ ഹോതി. തസ്സ പടിക്ഖേപേനാതി പരിത്തഭാവപടിക്ഖേപേന. പമാണന്തിപി കാമാവചരമേവ പാപകാനം പമാണകരണധമ്മാനം വിക്ഖമ്ഭനവസേന അപ്പജഹനതോ. തപ്പടിക്ഖേപവസേന അപ്പമാണം നാമ മഹഗ്ഗതന്തി ആഹ - “രൂപാവചരം അരൂപാവചര”ന്തി. സമുച്ഛേദവസേന കിലേസാനം അപ്പഹാനേന മഹഗ്ഗതജ്ജ്യാനന്തി സുഭാവിതം നാമ ന ഹോതി, പഗേവ പരിത്തജ്ജ്യാനന്തി ആഹ - “സുഭാവിതന്തി...പേം... ലോകുത്തരസ്സേവേതം നാമ”ന്തി. ഏതസ്സ വസേനാതി “സുഭാവിത”ന്തി പദസ്സ വസേന.

തമേവ പടിപദന്തി തമേവ അഭിജ്ജ്യാദിപഹാനാവഹം ത്യാനപടിപദം. അരഹത്തേ തസ്സ ഉപായഭൂതായ വിപസ്സനായ വാ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനേ തസ്സ ഉപായഭൂതേ ഉപചാരേ വാ സതി ചിത്തം പസന്നമേവ ഹോതീതി ആഹ - “അരഹത്തം വാ...പേം... ഉപചാരം വാ”തി. അധിമോക്ഖസമ്പസാരോതി “അജേജവ അരഹത്തം ഗണ്ഹിസ്സാമീ”തി വാ വിപസ്സനായ വിമിപടിപന്നത്താ; “അജേജവ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനം നിബ്ബത്തേസ്സാമീ”തി വാ ഉപചാരസമാധിനാ ചിത്തസ്സ സമാഹിതത്താ അധിമുച്ചനഭൂതോ സമ്പസാരോ. പടിലാഭസമ്പസാരോതി

അരഹത്തസ്സു ചതുത്ഥജ്ഞാനസ്സു വാ അധിഗമസഞ്ചാരോ സമ്പസാദോ. പടിലാഭോപി ഹി കിലേസകാലുസീയാഭിവനതോ ചിത്തസ്സു സുപ്പസന്നഭാവാവഹത്താ “സമ്പസാദോ”തി വുത്തോ. പച്ചയാതി നാമരൂപപച്ചയാ അവിജ്ഞാദയോ. സബ്ബമാതി സമുദയതോ അത്ഥഞ്ചമതോ അസ്സാദതോ ആദിനവതോ നിസ്സരണതോതി സബ്ബപ്പകാരേന. ആസാതി അധിമുച്ചനവസേന ആസീസനാ. തേനാഹ - “ആസാ സന്തിട്ഠതി, അധിമോക്ഖം പടിലഭതീ”തി.

പാദകന്തി പദട്ഠാനം. കിലേസാ സന്നിസീദന്തിതി നീവരണസഹഗതാ ഏവ കിലേസാ വിക്ഖമ്ഭനവസേന വൂപസമന്തി. സതീതി ഉപചാരജ്ഞാനാവഹാ സതി സന്തിട്ഠതി. സഞ്ചാരഗതന്തി ഭാവനായ സമതായ പവത്തമാനത്താ, ഇമേ ധമ്മവിചയസമ്ബോജ്ഞഞ്ചാദയോ ഏകരസാ ഹുത്വാ പവത്തന്തിതി, ഭാവനാചിത്തുപ്പാദപരിയാപനം സഞ്ചാരഗതം വിഭൂതം പാകടം ഹുത്വാ ഉപട്ഠതി. ചിത്തുപ്പാദോതി ഭാവനാചിത്തുപ്പാദോ. ലേപപിണ്ഡേതി സിലേസപിണ്ഡേ ലഗ്ഗമാനോ വിയ അപ്പിതോ വിയ ഹോതി. ഉപചാരേന സമാധിയതി ഉപചാരജ്ഞാനേന സമാധിയതി. അയന്തി അയം ദുവിയോപി അധിമുച്ചനാകാരോ അധിമോക്ഖസമ്പസാദോ നാമ. തസ്ഥിം സമ്പസാദേ സതീതി ഏതസ്ഥിം വിപസ്സനാലക്ഖണേ, ഉപചാരജ്ഞാനേ വാ അധിമോക്ഖസമ്പസാദേ സതി. യോ പന അരഹത്തം വാ പടിലഭതി ചതുത്ഥജ്ഞാനം വാ, തസ്സ ചിത്തം വിപ്പസന്നം ഹോതിയേവ, അയം നിപ്പരിയായതോ പടിലാഭസമ്പസാദോ, ഏവം സന്തേപി ഇധാമിപ്പേതമേവ ദസ്സേതും , “ഇധ പനാ”തിആദി വുത്തം. വിപസ്സനാ ഹീതിആദി വുത്തസ്സ സമത്ഥനം. തത്ഥ പഞ്ഞായാതി അരഹത്തപഞ്ഞായ. അധിമുച്ചനസ്സാതി സദുഹനം ഉസ്സുക്കാപജ്ജനസ്സു. ഉപചാരന്തി ഉപചാരജ്ഞാനം. ആനേഞ്ജസമാപത്തിയാ അധിമുച്ചനസ്സു കാരണന്തി യോജനാ.

ഏതരഹിവാതി ഇദാനിമേവ. ആനേഞ്ജം വാതി ചതുത്ഥജ്ഞാനം വാ. സമാപജ്ജതീതി അധിഗച്ഛതി. ഇദം ഹീതിആദിനാ സഞ്ചേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരതി. അരഹത്തസച്ഛികിരിയാ നാമ അഗ്ഗമഗ്ഗഭാവനായ സതി അത്ഥതോ ആപനാ ഹോതി, അഗ്ഗമഗ്ഗപഞ്ഞാ ഏവ തദത്ഥം അധിമുച്ചിതബ്ബാതി ദസ്സേന്തോ, “അഥ വാ”തി വികപ്പന്തരമാഹ. തത്ഥ യഥാ നാമ പാസാദസ്സ അത്ഥായ സമാനീതദബ്ബസമ്ഭാരാവയവേ അപ്പഹോന്തേ കൂടാഗാരം കാതും ന പഹോന്തിയേവ, ഏവംസമ്പദമിദന്തി ദസ്സേന്തോ, “തം അനഭിസമ്ഭുണന്തോ ആനേഞ്ജം വാ സമാപജ്ജതീ”തി ആഹ. ചതുസച്ചം വാ സച്ഛികരോതി ഹേട്ഠിമമഗ്ഗാധിഗമനവസേന ആനേഞ്ജം വാ സമാപജ്ജതീ ഉഭയസ്സപി ഹേതുപരിഗൃഹിതത്താ.

തത്രാതി തസ്ഥിം “പഞ്ഞായ വാ അധിമുച്ചതി, ആനേഞ്ജം വാ സമാപജ്ജതീ”തി യഥാവുത്തേ വിസേസാധിഗമേ അയം ഇദാനി വുച്ചമാനോ യോജനാനയോ. ഏവം ഹോതീതി ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരേന ചിത്താഭിനീഹാരോ ഹോതി. കിച്ചന്തി പബ്ബജിതകിച്ചം. തതോതി അരഹത്താധിഗമനതോ. ഓസക്കിതമാനസോതി സംകുചിതചിത്തോ. അന്തരാ ന തിട്ഠതീതി അസമാഹിതഭൂമിയം ന തിട്ഠതി. ഇദാനി യഥാവുത്തമത്ഥം ഉപമായ വിഭാവേതും “യഥാ”തിആദി വുത്തം. തത്രായം സഞ്ചേപത്ഥോ - യഥാ തസ്സ പുരിസസ്സ വനമഹിംസം ഗഹേതും ഉസ്സാഹവതോ ഓസക്കന്തസ്സ സസഗോധാദിഗൃഹണേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി, ഏവം ഇമസ്സപി ഭിക്ഖുനോ അരഹത്തം ഗഹേതും ഉസ്സാഹവതോ തതോ ഓസക്കിത്വാ

ചതുർത്ഥജ്ഞാനസമാപജ്ഞേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥിതി. ഏസേവ നയോതി യമാവുത്തം ഉപമം ഉപമാസംസന്നഞ്ച മഗ്ഗഭാവനായോജനായം ചതുസച്ചസച്ഛികിരിയായോജനായഞ്ച അതിഭിസതി.

ഹേതുഅത്ഥജ്ഞാനോ യന്തി നിപാതോ, കരണേ വാ ഏതം പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “യേന കാരണേനാ”തി. തസ്സ സംവത്തനം അരഹതി, തം വാ പയോജനം ഏതസ്സാതി തംസംവത്തനികം. വിഞ്ഞാണന്തി വിപാകവിഞ്ഞാണം. ആനേഞ്ജസഭാവം ഉപഗച്ഛതിതി ആനേഞ്ജൂപഗം. യമാ കുസലം ആനേഞ്ജസഭാവം, ഏവം തം വിപാകവിഞ്ഞാണന്തി ആനേഞ്ജസഭാവം ഉപഗതം അസ്സ ഭവേയ്യ. തേനാഹ - “കാദിസമേവ ഭവേയ്യാതി അത്ഥോ”തി. കേചീതി അഭയഗിരിവാസിനോ. കുസലവിഞ്ഞാണന്തി വിപാകവിഞ്ഞാണന്തി തം കുസലം വിയ വദന്തി. തന്നാമകമേവാതി കുസലം വിയ ആനേഞ്ജനാമകമേവ സിയാ. ഏത്ഥ ച പുരിമവികപ്പേ “ആനേഞ്ജൂപഗ”ന്തി തംസഭിസതാ വുത്താ, ദുതിയവികപ്പേ തതോ ഏവ തംസമഞ്ഞതാ. സോ പനായമത്ഥോതി ആനേഞ്ജസഭിസതായ വിപാകകാലേപി തന്നാമകമേവ അസ്സാതി യമാവുത്തോ അത്ഥോ. ഇമിനാ നയേനാതി ഇമിനാ വുത്തനയേന. ഏത്ഥ ഹി ആനേഞ്ജാഭിസഞ്ചാരഹേതുവിപാകവിഞ്ഞാണം “ആനേഞ്ജൂപഗം ഹോതി വിഞ്ഞാണ”ന്തി വുത്തത്താ തന്നാമകമേവ കത്വാ ദീപിതം. അരഹത്തസ്സാപീതി അപിസദ്ദേന അഗ്ഗമഗ്ഗഭാവനായപി ഹേട്ഠിമമഗ്ഗഭാവനായപീതി അത്ഥോ സഞ്ചാരിതോതി ദട്ഠഞ്ചോ. സമാധി വസേന ഓസക്കനാ കമിതാതി “വിപുലേന മഹഗ്ഗത്തേ ചേതസാ വിഹരേയ്യ”ന്തി സമമനയം ദസ്സേത്വാ ദേസനാ കമിതാ.

൬൭. അയഞ്ചിഭിക്ഖുതി യം ഉദിസ്സ അയം ദുതിയാനേഞ്ജസപ്പായദേസനായ ഭിക്ഖു വുത്തോ. പഞ്ഞവന്തരോതി വത്വാ തം ദസ്സേതും, “ദിന്നമ്പി കമ്മട്ഠാനം ഏകതോ കത്വാ സമ്മസതി”തി വുത്തം. ഹേട്ഠിമസ്സ ഹി “യേ ച ദിട്ഠധമ്മികാ കാമാ”തിആദിനാ രൂപസദുഗന്ധരസഫോട്ഠഞ്ചാനേവ രൂപമുഖേന വിപസ്സനാഭിനിവേസോ കതോ, ഇമസ്സ പന “യം കിഞ്ചി രൂപ”ന്തിആദിനാ സകലരൂപധമ്മവസേന. ഭഗവാ ഹി കമ്മട്ഠാനം കമേനോ കമ്മട്ഠാനികസ്സ ഭിക്ഖുനോ കാരണബലാനുരൂപമേവ പഠമം ഭാവനാഭിനിവേസം ദസ്സേതി; സോ പച്ഛാ ഞാണേ വിപുലം ഗച്ഛന്തേ അനവസേസതോ ധമ്മം പരിഗൃണ്ഹാതി. രൂപപടിബാഹനേനാതി രൂപവിരാഗഭാവനായ സബ്ബസോ സമതിക്കമേന. സബ്ബത്ഥാതി സബ്ബസു തതിയാനേഞ്ജാഭിസു.

പഞ്ഞവന്തരോതി പഞ്ഞുത്തരോ. തിണ്ണമ്പി കമ്മട്ഠാനം ഏകതോ കത്വാതി കാമഗുണാ സബ്ബരൂപധമ്മാ കാമസത്താതി ഏവം തിണ്ണം പുഗ്ഗലാനം കമ്മട്ഠാനവസേന തിയാ വുത്തേ സമ്മസനുപഗധമ്മേ ഏകതോ കത്വാ, “സബ്ബമേതം അനിച്ച്”ന്തി ഏകജ്ഞം ഗഹേത്വാ, സമ്മസതി യമാ - “യം കിഞ്ചി സമുദയധമ്മം, സബ്ബം തം നിരോധധമ്മ”ന്തി (ദീ. നി. ൧.൨൯൮; സം. നി. ൫.൧൦൮൧; മഹാവ. ൧൬; ചുളനി. അജിതമാണവപുച്ഛാനിദ്ദേസ ൪, ൭, ൮; തിസ്സമേത്തേയ്യമാണവപുച്ഛാനിദ്ദേസ ൧൦, ൧൧; പടി. ൧. ൨.൩൦). തേനാഹ - “ഉഭയമേതം അനിച്ച്”ന്തിആദി. കാമരൂപസത്താവസേന ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികഭേദതോ അട്ഠ ഏകേകകോട്ഠാസാതി ഏവം കതം ഉഭയന്തി വുത്തന്തി ആഹ - “ദിട്ഠധമ്മിക...പേ... വസേന സഞ്ചിപിത്വാ ഉഭയന്തി

വുത്ത"ന്തി. തൺഹാദിട്ഠിവസേനാതി തൺഹാഭിനന്ദനാവസേന "ഏതം മമാ"തി, ദിട്ഠാഭിനന്ദനാവസേന "ഏസോ മേ അത്താ"തി ഏവം അഭിനന്ദിതും. ഏസേവ നയോതി ഇമിനാ തൺഹാദിട്ഠിവസേന "ഏതം മമ, ഏസോ മേ അത്താ"തി അഭിനന്ദിതും അജ്ഞോസായ ഗിലിത്വാ പരിനിട്ഠാപേത്വാ ഠാതുന്തി ഇമമത്ഥം അതിദിസതി. കാമപടിബാഹനേനാതി ഇദം ആഗമനപടിപദാദസ്സനത്ഥം, വണ്ണഭണനത്ഥഞ്ച വുത്തം. രൂപപടിബാഹനം ഹിസ്സ ആസന്നം, തതോപി ആകാസാനഞ്ചായതനസമതിക്കമോ, തംസമതിക്കമേന സഹേവ സബ്ബേ താ വിപസ്സനാവസേന ഓസക്കനാ കമിതാ "ഉഭയമേതം അനിച്ഛ"ന്തിആദിവചനതോ.

൬൮. ഇധ അത്തനോ ചാതി ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനകമ്മട്ഠാനം സന്ധായാഹ. നിരുജ്ജ്വന്തി തപ്പടിബദ്ധശരന്ദരാഗനിരോധേന, സമാപജ്ജനക്ഖണേ പന അനുപ്പാദനേനപി. തേനാഹ "ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനം പത്വാ"തി. അതപ്പകട്ഠേനാതി ഉളാരതരഭാവേന ത്യാനസമാപത്തിയാ അതിത്തികരഭാവേന. തമേവ പടിപദന്തി ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനഭാവനമാഹ. സമാധിവസേന ഓസക്കനാ കമിതാ തതിയാരുപ്പകമ്മട്ഠാനസ്സ വുത്തത്താ "യത്ഥേതാ"തിആദിനാ.

ഇധ അത്തനോതി ദിക്കോടികസുഞ്ഞതാമനസികാരസങ്ഖാതം വിപസ്സനാകമ്മട്ഠാനം. ഹേട്ഠാ വുത്തപടിപദന്തി അനന്തരം വുത്തആകിഞ്ചഞ്ഞായതനകമ്മട്ഠാനം. സതി സമമഭാവനായം സുഞ്ഞതാമനസികാരസ്സ ഇധ സാതിസയത്താ വുത്തം. "ദുതിയാകിഞ്ചഞ്ഞായതനേ വിപസ്സനാവസേന ഓസക്കനാ കമിതാ"തി.

൭൦. തതിയാകിഞ്ചഞ്ഞായതനേ അത്തനോതി ചതുകോടികസുഞ്ഞതാമനസികാരസങ്ഖാതം വിപസ്സനാകമ്മട്ഠാനം. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം സുഞ്ഞതാനുപസ്സനാധികാരേ. ക്വചീതി കത്ഥചി ഠാനേ, കാലേ, ധമ്മേ വാ. അഥ വാ ക്വചീതി അജ്ജന്ധത്തം, ബഹിദ്ധാ വാ. അത്തനോ അത്താനന്തി സകത്താനം. "അയം ഖോ, ഭോ ബ്രഹ്മാ...പേ... വസീ പിതാ ഭൂതഭവ്യാന"ന്തിആദിനാ (ദീ° നി° ൧.൪൨) പരപരികപ്പിതം അത്താനഞ്ച കസ്സചി കിഞ്ചനഭൂതം ന പസ്സതീതി ദസ്സേനോ "കസ്സചി"തിആദിമാഹ. തത്ഥ പരസ്സാതി "പരാ പജാ"തി "പരോ പുരിസോ"തി ച ഏവം ഗഹിതസ്സ. ന ച മമ ക്വചനീതി ഏത്ഥ മമ-സദോ അട്ഠാനപയുത്തോതി ആഹ "മമസദം താവ ഠപേത്വാ"തി. പരസ്സ ചാതി അത്തതോ അത്തസ്സ, "പരോ പുരിസോ നാമ അത്ഥി മമത്ഥായ സജിതോ, തസ്സ വസേന മയ്ഹം സബ്ബം ഇജ്ജന്ധതീ"തി ഏവം ഏകച്ഛദിട്ഠിഗതികപരികപ്പിതവസേന പരം അത്താനം, തഞ്ച അത്തനോ കിഞ്ചനഭൂതം ന പസ്സതീതി ദസ്സേനോ, "ന ച ക്വചനീ"തിആദിമാഹ. ഏത്ഥ ച നാഹം ക്വചനീതി സകഅത്തനോ അഭാവം പസ്സതി. ന കസ്സചി കിഞ്ചനതസ്ഥിന്തി സകഅത്തനോ ഏവ കസ്സചി അനത്തനിയതം പസ്സതി. ന ച, മമാതി ഏതം ദായം യമാസങ്ഖ്യം സമബന്ധിതബ്ബം, അത്ഥീതി പച്ഛേകം. "ന ച ക്വചനീ പരസ്സ അത്താ അത്ഥീ"തി പരസ്സ അത്തനോ അഭാവം പസ്സതി, "തസ്സ പരസ്സ അത്തനോ മമ കിസ്ഥിഞ്ചി കിഞ്ചനതാ ന ചത്ഥീ"തി പരസ്സ അത്തനോ അനത്തനിയതം പസ്സതി. ഏവം അജ്ജന്ധത്തം ബഹിദ്ധാ ച ഖണ്ഡാനം അത്തത്തനിയസുഞ്ഞതാ സുദ്ധസങ്ഖാരപുഞ്ജതാ ചതുകോടികസുഞ്ഞതാപരിഗൃഹ്ണേന ദിട്ഠാ ഹോതി. ഹേട്ഠാ വുത്തപടിപദന്തി ഇധാപി ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനകമ്മട്ഠാനമേവ വദതി.

വിപസ്സനാവസേനേവ ഓസക്കനാ കമിതാ

ചതുകോടികസുത്തതാദസ്സനവിസേസഭാവതോ, തപ്പധാനത്താ ചസ്സ മനസിങ്കാരസ്സ.

ഇധ അത്തനോതി നേവസത്താനാസത്തായതനകമ്മട്ഠാനമാഹ.
സബ്ബസത്താതി രൂപസത്താ പടിഘസത്താ നാനത്തസത്താ ഹേട്ഠിമാ തിസ്സോ
അരൂപസത്താതി ഏവം സബ്ബസത്താ അനവസേസാ നിരുജ്ജന്ധന്തിതി വദന്തി.
“ഹേട്ഠാ വുത്താ”തി പന വിസേസിതത്താ ഇമസ്ഥിം ആഗതാ
ചതുമജ്ജന്ധാനസത്താദയോ അപി സത്താതി അപരേ. തന്തി സമ്മുതിമത്തം
കാമസത്താപടിബാഹനവസേനേവ തേസം നാനത്തസത്താദിനിരോധസ്സ
അത്ഥസിദ്ധത്താ. സമാധിവസേന ഓസക്കനാ കമിതാ
നേവസത്താനാസത്തായതനഭാവനായ സമമകമ്മട്ഠാനഭാവതോ.

൧൧. പുബ്ബേ പഞ്ചവിധം കമ്മവട്ടന്തി പുരിമകമ്മഭവസ്ഥിം മോഹോ
അവിജ്ജാ ആയുഹനാ സഞ്ചാരാ നികന്തിതണ്ഹാ ഉപഗമനം ഉപാദാനം
ചേതനാ ഭവോതി ഏവമാഗതോ സപരിക്ഖാരോ കമ്മപ്പബ്ബന്ധോ. ന
ആയുഹിതം അസ്സാതി ന ചേതിതം പകപ്പിതം ഭവേയ്യ. ഏതരഹി ഏവം
പഞ്ചവിധം വിപാകവട്ടന്തി
വിത്താണനാമരൂപസളായതനഹസ്സവേദനാസഞ്ചാരോ പച്ചുപ്പന്നോ
വിപാകപ്പബ്ബന്ധോ നപ്പവത്തേയ്യ കാരണസ്സ അനിപ്ഫന്നത്താ. സചേ ആയുഹിതം
നഭവിസ്സതീതി യദി ചേതിതം പകപ്പിതം ന സിയാ. യം അത്ഥിതി യം
പരമത്ഥതോ വിജ്ജമാനകം. തേനാഹ “ഭൂത”ന്തി. തണ്ഹി പച്ചയനിബ്ബത്തായ
“ഭൂത”ന്തി വുച്ചതി. തം പജഹാമീതി തപ്പടിബദ്ധശരദരാഗപ്പഹാനേന തതോ ഏവ
ആയതിം അനുപ്പത്തിയമ്മതാപാദനവസേന പജഹാമി പരിച്ചജാമി.

പരിനിബ്ബായീതി സഹ പരികപ്പന്നേന അതീതത്ഥേതി ആഹ
“പരിനിബ്ബായേയ്യ”തി. പരിനിബ്ബായേയ്യ നുഖോതി വാ പാഠോ, സോ
ഏവത്ഥോ. ന കിഞ്ചി കമിതന്തി നേവസത്താനാസത്തായതനസമാപത്തിയാ
സഞ്ചാരാവസേസസുഖമഭാവേന ഞാണുത്തരസ്സേവ വിസയഭാവതോ
സരൂപതോ ന കിഞ്ചി കമിതം, നയേന പനസ്സ വിസേസം ഞാപേതുകാമത്താ.
ഭഗവതോ കിര ഏതദഹോസി - “ഇമിസ്സന്ധേവ പരിസതി നിസിന്നോ ആനന്ദോ
അനുസന്ധികുസലതായ നേവസത്താനാസത്തായതനം പാദകം കത്വാ റിതസ്സ
ഭിക്ഖുനോ പടിസന്ധിം അരഹത്തഞ്ച സന്ധായ പണ്ഹം പുച്ഛിസ്സതി, ഇമിനാ
പുച്ഛാനുസന്ധിനാ തമത്ഥം ദേസേസ്സാമീ”തി. ഓസക്കനായ ച ഇധാധിപ്പേതത്താ
ഭിന്നരസദേസനാ ഹോതീതി പുച്ഛാനുസന്ധി പുച്ഛിതാ. തസ്ഥിണ്ഹി അസതി
അനുസന്ധിഭേദഭിന്നേസാ ദേസനാ, ന ച ബുദ്ധാചിണ്ണാ ഭിന്നരസദേസനാതി.
വിപസ്സനാനിസ്സിതന്തി തന്നിസ്സിതം. തസ്സ ഭിക്ഖുനോ. ഉപാദിയതി ഏതേനാതി ച
ഉപാദാനം. ന പരിനിബ്ബായതി പഹാതബ്ബസ്സ അപ്പജഹനതോ. തേനാഹ ഭഗവാ -
“ധമ്മാപി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, പഹാതബ്ബാ, പഗേവ അധമ്മാ”തി (മ° നി° ൧.൨൪൦).
ഉപാദാനസേട്ഠന്തി ഇദം നേവസത്താനാസത്തായതനഭവസ്സ
സബ്ബഭവഗുതാദസ്സനപരം, ന പന അരിയഭവഗുസ്സ
ഉപാദാനസേട്ഠതാപടിസേധപരം.

൧൩. നിസ്സായാതി ഭവപരിയാപന്നം നാമ ധമ്മം നിസ്സായ തപ്പരിയാപന്നം
നാമ നിസ്സായ ഓഘനിത്ഥരണാ ഭഗവതാ അക്ഖാതാ; അഹോ അച്ഛരിയമേതം,
അഹോ അബ്ഭുതമേതന്തി.

നവസൂപി റാനേസു സമമായാനിക്സേവ വസേന ദേസനായ ആഗതത്താ, ഇയ ച കസ്സുചിപി പാദകജ്യാനസ്സ അനാമട്ഠത്താ വുത്തം - “അരിയസാവകോതി സുക്ഖവിപസ്സുകോ അരിയസാവകോ”തി. നവന്നമ്പി കമ്മട്ഠാനം ഏകതോ കത്വാ സമ്മസതീതി ഇദം ത്യാനയമ്മേപി അനുസ്സവലഭേ ഗഹേത്വാ സമ്മസനം സമ്ഭവതീതി കത്വാ വുത്തം; തേഭൂമകസഞ്ചാരഗതം ഇയ വുത്തന്തി അനവസേസതോ പരിഗൃഹണം സന്ധായ വുത്തം - “യാവതാ സക്കായോ”തി.

ഏതം അമതന്തി അമതം നിബ്ബാനം ആരബ്ഭ പവത്തിയാ ഏതം അരഹത്തം അമതരസം. തേനാഹ - “ഏതം അമതം സന്തം, ഏതം പണീത”ന്തി. “അനുപാദായ കിഞ്ചിപി അഗ്ഗഹേത്വാ ചിത്തം വിമുച്ചി”തി വുത്തത്താപി അനുപാദാ ചിത്തസ്സ വിമോക്ഖോ നിബ്ബാനം അഞ്ഞത്ഥ സുത്തേ വുച്ചതി.

തിണ്ണം ഭിക്ഖുനന്തി അഭിനിവേശഭേദേന തിവിധാനം. പാദകം കത്വാ റിതസ്സ ഓസക്കനായ അഭാവേ കാരണം ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. സമോധാനേത്വാതി സമ്മദേവ ഓദഹിത്വാ തസ്സമിം തസ്സമിം റാനേ അസങ്കരതോ വവത്ഥപേത്വാ. സുകമിതം നാമ ഹോതി കമേതബ്ബസ്സ അനവസേസേത്വാ കമിതത്താ.

ആനേഞ്ജസപ്പായസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൨. ഗണകമോഗ്ഗല്ലാനസുത്തവണ്ണനാ

൨൪. യഥാ ഹേട്ഠിമസോപാനഫലകം ഓരോഹന്തസ്സ പച്ഛിമം നാമ ഹോതി, ഏവം ആരോഹന്തസ്സ പഠമം നാമ ഹോതീതി വുത്തം - “യാവ പച്ഛിമസോപാനകളേവരാതി യാവ പഠമസോപാനഫലകാ”തി. വത്ഥും സോധേത്വാതി വത്ഥുവിജ്ജാചരിയേന വുത്തവിധിനാ പാസാദവത്ഥുനോ സോധനവിധിം കത്വാ. ഏത്ഥാതി പാസാദകരണേ. സത്തയാ ഭിന്നസ്സ വാലഗ്ഗസ്സ അംസുകോടിവേധകോ വാലവേധി നാമ. റാനസമ്പാദനന്തി വേസാഖമണ്ഡലാദിനം സമ്പാദനം. മുട്ഠികരണാദീഹീതി ഉസുമുട്ഠികരണജിയാഗാഹജിയാവിജ്ജയാദീഹി. ഏവം ഗണാപേമാതി ഏകം നാമ ഏകമേവ, ദേവ ദുകാ ചത്താരി, തീണി തികാനി നവ, ചത്താരി ചതുക്കാണി സോളസാതിആദിനാ ഏവം ഗണനം സിക്ഖാപേമ.

൨൫. കേരാടികാ ഹോന്തീതി സമയസ്സ അനുപക്കിലിട്ഠകരണമായാസാറേയ്യേന സമന്നാഗതാ ഹോന്തി. തം ദമനം ജീവിതഹേതുപി നാതിക്കമതി, അയമസ്സ ജാതിദോസാഭാവോ.

൨൬. സതിസമ്പജഞ്ഞാഹി സമഞ്ചിഭാവത്ഥായാതി സതതവിഹാരിഭാവസാധനേഹി സതിസമ്പജഞ്ഞേഹി സമന്നാഗമത്ഥായ. നനു ച ഖിണാസവാ സതിവേപുല്ലപ്പത്താ പത്താവേപുല്ലപ്പത്താ ച, കഥം തസ്സ സതിസമ്പജഞ്ഞം പയോഗസാധനീയം പവത്തന്തി ആഹ “ദേഹീ”തിആദി. സതതവിഹാരിതി സതതം സമാപത്തിവിഹാരിബഹുലാ, തസ്സമാ തേ ഇച്ഛിതിച്ഛിതക്ഖണേ ഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ജന്തി. വുത്തവിപരിയായേന നോസതതവിഹാരിനോ ദട്ഠഞ്ചാ. തേനാഹ “തത്ഥാ”തിആദി. അപ്പേതും ന സക്കോതി അനാചിണ്ണഭാവതോ.

തം വിതക്കേന്നോതി “സാമണേരസ്സ സേനാസനം നത്ഥി, അരഞ്ഞഞ്ച സീഹാദീഹി സപരിസ്സയം, കിം നു വോ തസ്സ ഭവിസ്സതി”തി തം വിതക്കേന്നോ. ഏവരുപോതി ഏദിസോ യമാവുത്തസാമണേരസദിസോ ഖിണാസവോ. ഇമേ യമ്മേതി ഇമസ്ഥിം സുത്തേ ആഗതേ സീലാദിധമ്മേ. ആവജ്ജിതാവാതി അത്തനോ പരിസുദ്ധസീലതാദിആവജ്ജനഹേതു ഏവ സമാപജ്ജിതും സക്ഖിസ്സതി.

൨൮. “യേമേ, ഭോ ഗോതമാ”തി വചനസ്സ സമ്ബന്ധം ദസ്സേതും, “തമാഗതേ കിരാ”തിആദി വുത്തം. ഏവന്തി “യേമേ, ഭോ ഗോതമാ”തിആദിആകാരേഹി വത്തുമാരദ്ധോ.

അജ്ജയമ്മേസുതി അപുരാതനധമ്മേസു. തക്കനമത്താനി ഹി തേഹി കപ്പേതാ സയംപടിഭാനം വിരചിതാനി. പുരാതനതായ പരിപുണ്ണതായ ഏകന്തനിയ്യാനികതായ ച പരമോ ഉത്തമോ. തേനാഹ - “തേസു...പേ... ഉത്തമോതി അത്ഥോ”തി. സേസം സുവിഞ്ഞേയ്യമേവ.

ഗണകമോഗ്ഗല്ലാനസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൮. ഗോപകമോഗ്ഗല്ലാനസുത്തവണ്ണനാ

൨൯. കമ്മംയേവ കമ്മനോ, സോ ഏത്ഥ അത്ഥീതി കമ്മകരണ്ഠാനം “കമ്മനോ”തി വുത്തം. തേനാഹ “കമ്മന്ഠാന”ന്തി. തേഹി ധമ്മേഹീതി ബുദ്ധഗുണേഹി. തേ പന സബ്ബത്തുതത്താണപ്പമുഖാതി കത്വാ ആഹ “സബ്ബത്തുതത്താണധമ്മേഹീ”തി. സബ്ബേന സബ്ബന്തി സബ്ബപ്പകാരേന അനവസേസം, ഏത്തകോ ഗുണാനം പകാരഭേദോ, തേസു കിഞ്ചിപി പകാരം അനവസേസേത്വാ. സബ്ബകോട്ഠാസേഹി സബ്ബന്തി യത്തകാ ഗുണഭാഗാ, തേഹി സബ്ബേഹി അനവസേസം നിസ്സേസമേവ കത്വാ. യോപി അഹോസീതി യോപി കോസമ്ബിവാസീനം ഭിക്ഖുനം വസേന കോസമ്ബിയം കലഹോ അഹോസി. സോപി തത്ഥേവ ഉപ്പന്നട്ഠാനേയേവ ഉപ്പന്നമത്തോ വൂപസമിതോ. പരിനിബ്ബുതകാലേ പനസ്സാതി അസ്സ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ പരിനിബ്ബുതകാലേ പന. ഭിച്ഛോസോമത്തായ ഭിക്ഖു സമഗ്ഗാ ജാതാ, കഥഞ്ച സംവേഗോ ജാതോതി ദസ്സേതും “അട്ഠസട്ഠീ”തിആദി വുത്തം. സാതിസയം അഭിണ്ഠഞ്ച ഉപസമപ്പത്തിയാ അതിവിയ ഉപസന്നുപസന്താ. അനുസംയായമാനോതി അനു അനു സമ്മദേവ ജാനന്തോ വിചാരേന്തോ പോസാസമാനോ. “അനുസന്തായമാനോ”തി വാ പാഠോ. തത്ഥ യ-കാരസ്സ ഞ-കാരം കത്വാ നിദ്രേസോതി ആഹ “അനുവിചരമാനോ”തി.

൩൦. ഹേട്ഠിമപുച്ഛമേവാതി ഗോപകമോഗ്ഗല്ലാനേന പുച്ഛിതപുച്ഛമേവ. സോ ഹി “തേഹി ധമ്മേഹീ”തിആദിനാ, “അത്ഥി കോചി തുമ്ഹാകം സാസനസ്സ സാരഭൂതോ ഭിക്ഖു”തി പുച്ഛി. അയഞ്ച തഥേവ “പടിസരണോ”തി പരിയായേന പുച്ഛി. അപ്പടിസരണേതി യം തുമ്ഹേ ഭിക്ഖും പടിബോധേയ്യാഥ, താദിസസ്സ അഭാവേന അപ്പടിസരണേ. തമാഗതേന പവേദിതോ ധമ്മോ പടിസരണം ഏതേസന്തി ധമ്മപടിസരണാ. തേനാഹ “ധമ്മോ അവസ്സയോ”തി.

൩൧. ആഗച്ഛതീതി വാചുഗ്ഗതഭാവേന ആഗച്ഛതി. വത്ഥുവീതിക്കമസഞ്ചാതേ ഗരുഗരുതരലഹുതരാദിഭേദേ അജ്ജയാചാരേ ആപത്തിസമത്താതി ആഹ -

“ആപത്തി...പേം... ആണാതിക്കമനമേവാ”തി. യഥാധമ്മന്തി ധമ്മാനുരൂപം. യമാസിട്ഠന്തി യമാനുസിട്ഠം. ധമ്മോ നോതി ഏതഥ നോ-സദ്ദോ അവധാരണേ “ന നോ സമം അത്ഥി തമാഗതേനാ”തിആദിസു (ഖു° പാ° ന്നു.൩; സു° നി° ൨൨൬) വിയ. തേനേവാഹ “ധമ്മോവ കാരേതീ”തി.

വൃ൩. “യഥാ തം തുച്ഛാദിസേഹി രക്ഖകേഹി ഗോപകേഹീ”തി ഏവം പസന്നവേസേന അത്താനം ഉക്കംസാപേതുക്കാമോ . അരിയൂപവാദപാപം ഖമാപനേ സതി അന്തരായായ ന ഹോതീതി ആഹ - “ഇച്ചേതം കൂസല”ന്തി. ഗോനങ്ഗലമക്കടോതി ഗോനങ്ഗുട്ഠമക്കടോ.

വൃ൪. അയം ഉക്കംസാപേതും ഇച്ഛിതം യഥാരദ്ധമത്ഥം വിസംവാദേതി അവണ്ണിതമ്പി വണ്ണിതം കത്വാ കഥേന്തോ; ഇമസ്സ വചനസ്സ പടിക്ഖേപേന ഇമിനാ ദാതബ്ബപിണ്ഡപാതസ്സ അന്തരായോ മാ ഹോതുതി ഏവം പിണ്ഡപാതം രക്ഖിതും ന ഖോ പന സക്കാതി യോജനാ. ഇദന്തി “ന ഖോ, ബ്രാഹ്മണ, സോ ഭഗവാ”തിആദിദേസനം. അബ്ഭന്തരം കരിത്വാതി നിബ്ബാനന്തോഗധം കത്വാ, അന്തരം വാ തസ്സ നിജ്ജ്യാനസ്സ കാരണം കത്വാ. കാമരാഗവസേന ഹി തം നിജ്ജ്യാനം ഹോതീതി. ഇധാതി ഇമസ്ഥിം സുത്തപദേസേ. സബ്ബസങ്ഗാഹികജ്ജ്യാനന്തി ലോകിയലോകുത്തരസ്സ അന്തരായോ മാ ഹോതുതി ഏവം കത്വാപി രൂപാവചരസ്സ മഗ്ഗത്യാനസ്സ ഫലത്യാനസ്സാതി സബ്ബസ്സപി സങ്ഗണ്ഹനവസേന ദേസിതത്താ സബ്ബസങ്ഗാഹകജ്ജ്യാനം നാമ കഥിതം.

യം നോ മയന്തി ഏതഥ നോതി നിപാതമത്തം. തം നോതി ഏതഥ പന നോതി അച്ഛാകന്തി അത്ഥോ. ഉസൂയതി രാജകിച്ചപസുതതായീനതായ ഏകത്ഥാഭിനിവേസഭാവതോ . മന്ദപത്തേതായ വസ്സകാരഗതഇസ്സാഭിഭൂതചിത്തതായ പരിപുണ്ണം കത്വാ വുത്തമ്പി അത്ഥം അനുപധാരേന്തോ ആഹ - “ഏകദേസമേവ കഥേസീ”തി. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ഗോപകമോഗ്ഗല്ലാനസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൯. മഹാപുണ്ണമസുത്തവണ്ണനാ

വൃ൫. തസ്ഥിം അഹൂതി തസ്ഥിം അഹനീതി ആഹ “തസ്ഥിം ദിവസേ”തി. അനസന്നേനാതി സബ്ബസോ ആഹാരസ്സ അഭുഞ്ജന്നേന സാസനികസീലേന ബാഹിരകഅനസന്നേന ഉപേതാ ഹുത്വാതി യോജനാ. വാ-സദ്ദേന വീരപാനമധുസായനാദിവിധിം സങ്ഗണ്ഹാതി. ഉപേച്ച വസിതബ്ബതോ ഉപോസമോ, പാതിമോക്ഖുദ്ദേസോ. ഉപേതേന സമന്നാഗതേന ഹുത്വാ വസിതബ്ബതോ സന്താനേ വാസേതബ്ബതോ ഉപോസമോ, സീലം. അനസന്നാദിധമ്മാദിം വാ ഉപേച്ച വസനം ഉപവാസോ ഉപോസമോ. തമാരുപേ ഹത്ഥിജാതിവിസേസേ ഉപോസമോതി സമത്താമത്തന്തി ആഹ - “ഉപോസമോ നാമ നാഗരാജാതിആദിസു പത്തേത്തീ”തി. വുത്തനയേന ഉപവസന്തി ഏത്ഥാതി ഉപോസമോ, ദിവസോ. സോ പന്നേസ ഉപോസമോ. മാസപുണ്ണതായാതി മാസസ്സ പൂരിതഭാവേന. സമ്പുണ്ണാതി സബ്ബസോ പുണ്ണാ. തായ ഹി രത്തിയാ വസേന മാസോ അനവസേസതോ പുണ്ണോ ഹോതി. മാസദ്ധമാസാദിഭേദം കാലം മാതി മിനന്തോ വിയ ഹോതീതി ച “മാ”ഇതി ചന്ദോ വുച്ചതി. ഏത്ഥാതി ഏതിസ്സാ

രത്തിയാ. പുണ്ണോ പരിപുണ്ണകലോ ജാതോതി പുണ്ണമാ. തത്ത്വഹി ചന്ദപാരിപൂരിയാ മാസപാരിപൂരിയാ ഏവമാഹ. ഏതേന തസ്സ ഉപോസഥഭാവം ദസ്സേതി.

ദിസ്സതി ഫലം സന്ദിസ്സതീതി ദേസോ, ഹേതുതി ആഹ “ദേസന്തികാരണ”ന്തി. സഞ്ചം കമേന്തി സഞ്ചം അത്തനാ പരിഗൃഹിതപ്പകാരം കമേന്തി. കമേതും ന സക്കോന്തി അവിസയത്താ. പാസാദപരിവേണേതി പാസാദസ്സ പുരതോ വിവടങ്ഗണേ. ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനാതി സേഖസുത്തേ (മം നിം അട്ഠം ൨.൨൨) വുത്തനയേന വിത്ഥാരേതഞ്ചം.

വൃന്ത. ഇമേ നുഖോതി ഏതഥ നൂതി സംസയജോതനോതി ആഹ - “വിമതിപുച്ഛാ വിയ കമിതാ”തി. ജാനന്തേനാതിആദി പുച്ഛാവത്തദസ്സനപരം ദട്ഠഞ്ചം, ന പുച്ഛകസ്സ സത്ഥു അത്തനോ അജാനനഭാവദീപനപരം. ജാനാതി ഹി ഭഗവാ. അജാനന്തേന വിയ ഹുത്ഥാ പുച്ഛിതേ. യമാഭൂതസഭാവം ജാനന്തോ വിയ പുച്ഛതി കോഹഞ്ഞേ റത്ഥാ. തേനാഹ - “മേരോ ഏവരുപം വചനം കിം കരീസ്സതീ”തി കാരണസ്സ സുപ്പഹീനത്താതി അധിപ്പായോ.

ഛന്ദമൂലകാതി തത്ത്വാഛന്ദമൂലകാ. തത്ത്വാ ഹി ദുക്ഖസമുദയോ. കൂസലസഞ്ജോ വാ മിരവിസദനിപുണസഞ്ജോ വാ, കൂസലസഞ്ചാരോ വാ തിവിണമിരവിസദസഞ്ചാരോ വാ; സുവിസുദ്ധവിപുലോദാരവിഞ്ചാണോ വാതി ഇമമത്ഥം “സഞ്ചാദീസുപി ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ അതിദിസതി. കസ്ഥാ പന്തേമ അനാഗതകാലവസേനേവ ദേസനാ ആഗതാതി ആഹ “യസ്ഥാ പനാ”തിആദി.

ഖന്ധാനം ഖന്ധപണ്ണത്തിതി ഖന്ധസദാഭിധേയ്യാനം രൂപ്പനാനുഭവനസഞ്ജാനനാഭിസഞ്ചരവിജാനനസഭാവാനം അത്ഥാനം “ഖന്ധോ”തി അയം സമഞ്ഞാ. കിത്തകേനാതി കിംപരിമാണേന അത്ഥേന, രാസത്ഥഭാഗത്ഥാദീസു കീദിസേനാതി അധിപ്പായോ.

ഹേതുഹേതുതി ഹേതുപച്ചയഭൂതോ ഹേതു. യോ ഹി ലോഭാദീനം സഹജാതയമ്മേസു മൂലട്ഠേനുപകാരകഭാവോ നിപ്പരിയായേന ഹേതുത്ഥോ; സോ പഥവീആദീസുപി പച്ചയഭാവമത്തേന ഹേതുപരിയായദസ്സനതോ ദുതിയേന ഹേതു-സദേന വിസേസേത്ഥാ വുത്തോ “ഹേതുഹേതു”തി. അവിജ്ജാ പൂഞ്ഞാഭിസഞ്ചാരാദീനം സാധാരണപച്ചയത്താ സാധാരണഹേതു, “അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്നാനം കമ്മസമാദാനാനം റാനസോ ഹേതുസോ വിപാക”ന്തി ഏതഥ വിജ്ജമാനേസുപി അഞ്ഞേസു പച്ചയേസു ഇട്ഠാനിട്ഠവിപാകനിയാമകത്താ കമ്മം തസ്സ പധാനകാരണന്തി ആഹ - “കൂസലാകൂസലം അത്തനോ അത്തനോ വിപാകദാനേ ഉത്തമഹേതു”തി. “മഹാഭൂതാ ഹേതു”തി അയമേവത്ഥോ “മഹാഭൂതാ പച്ചയോ”തി ഇമിനാപി വുത്തോതി ഹേതുസദുപച്ചയസദാനം സമാനത്ഥത്താ പച്ചയോ ഏവ ഹേതു പച്ചയഹേതു, യോ ച രൂപക്ഖന്ധസ്സ ഹേതു, സോ ഏവ തസ്സ പഞ്ചാപനായ പച്ചയോതി വുത്തോതി ആഹ - “ഇധ പച്ചയഹേതു അധിപ്പേതോ”തി. യദഗ്ഗേന പച്ചയയമ്മോ അത്തനോ പച്ചയുപ്പന്നസ്സ ഉപ്പാദായ റിതിയാ ച പച്ചയോ, തദഗ്ഗേന തസ്സ ഭാവതോ സമഞ്ഞാതോ പഞ്ചാപനായപി സോ പച്ചയോതി വത്തഞ്ചതം അരഹതീതി. പാളിയം അവിഭാഗേന വുത്തമത്ഥം വിഭാഗേന ദസ്സേതും, “തത്ഥ പഥവീധാതു”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ പഞ്ചാപനായാതി

സഹേതുഅഹേതുകന്തിആദിആകാരേഹി ബോധനായ . തം പന സഞ്ചോധനം ഞാണേന ദസ്സനം ഹോതീതി വുത്തം “ദസ്സനത്ഥായാ”തി.

ഫസ്സോതി ഫസ്സസമങ്ഗീഭാവോ. സോ ചേത്ഥ സകിച്ചനിപ്ഫാദനസമത്ഥസ്സ ഫസ്സസ്സ നിബുത്തി. നിബുത്തോ ഹി ഫസ്സോ തമാരുപായ വേദനായ പച്ചയോ ഹോതീതി. ഏതദത്ഥമേവേത്ഥ ഭഗവതാ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനാ ദേസനാ കതാ, തസ്മാ പച്ചുപ്പന്നാതീതകാലവസേന ദികാലികോ ഫസ്സസദ്ദോ വേദിതഞ്ചോ. ഫസ്സേ സതി വേദേതി ഫസ്സപച്ചയാ വേദനാഇച്ചേവ വുത്തം ഹോതി. സേസപദദ്വയേപി ഏസേവ നയോ. യഥേവ ഹി വേദനായ ഏവം സഞ്ഞായ സങ്ഖാരാനന്വി ഫസ്സോ വിസേസപച്ചയോ തസ്മിം അസതി അഭാവതോ. ചേതനാഗ്ഗഹണേന ആയുഹനാനുരൂപതായ തപ്പധാനത്താ സങ്ഖാരക്ഖന്ധധമ്മാ ഗഹിതാ. തമാ ഹി സുത്തന്തഭാജനീയേ സങ്ഖാരക്ഖന്ധഭാജനീയേ (വിഭ് ൨൧, ൨൨) ച “ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജാ ചേതനാ”തിആദിനാ ചേതനാവ നിദിട്ഠാ. വിഞ്ഞാണക്ഖന്ധസ്സാതി ഏത്ഥ ഏകസ്മിം ഭവേ ആദിഭൂതവിഞ്ഞാണസ്സ നാമരൂപപച്ചയതം ദസ്സേതും, “പടിസന്ധിവിഞ്ഞാണേന താവാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഗബ്ഭസേയ്യകസ്സ സഭാവകസ്സ രൂപപവത്തിം സന്ധായ “ഉപരിമപരിച്ഛേദേനാ”തി വുത്തം സമതിംസതോ ഉപരി പടിസന്ധിക്ഖണേ തസ്സ രൂപാനം അസമ്ഭവതോ. ഇദാനി പവത്തിവിഞ്ഞാണസ്സ നാമരൂപപച്ചയം ദ്വാരവസേന ദസ്സേതും, “ചക്ഖുദ്വാരേ”തിആദി വുത്തം. നനു ച വിഞ്ഞാണസ്സപി ഫസ്സോ പച്ചയോ, കസ്മാ തയോ ഏവ ഖന്ധാ ഫസ്സപച്ചയാ വുത്താതി? സച്ചമേതം, യഥാ പന വിഞ്ഞാണസഹിതോ ഫസ്സോ വേദനാദീനം പച്ചയോ, ന ഏവം വിഞ്ഞാണസ്സ. തേനാഹ ഭഗവാ - “തിണ്ണം സങ്ഗതി ഫസ്സോ”തി (മ് ൩൧.൩൦൪; മ് ൩൧.൩൦൫, ൩൦൬, ൩൦൭; സം ൩൧.൩൦൪, ൩൦൫, ൩൦൬, ൩൦൭) ഫസ്സോ വിയ നാമരൂപം വിഞ്ഞാണസ്സ വിസേസപച്ചയോ യഥാ നാമരൂപപച്ചയാപി വിഞ്ഞാണന്തി. തസ്മാ ഇമം വിസേസം ദസ്സേതും നാമരൂപസ്സേവ വിഞ്ഞാണപച്ചയതാ വുത്താ, ന ഫസ്സസ്സ.

വൃ൧. യാവ സക്കായദിട്ഠി സമുപ്പജ്ജതി, താവ വട്ടസ്സ പരിയന്തോ നത്ഥേവാതി അപ്പഹീനസക്കായദിട്ഠികോ വട്ടേ പരിബ്ഭമതീതി ആഹ - “കഥം പന, ഭന്തേതി വട്ടം പുച്ഛന്തോ”തി. യഥാ ച സക്കായദിട്ഠിജോതനാ വട്ടപുച്ഛാ, ഏവം തബ്ഭേദനജോതനാ വിവട്ടപുച്ഛാതി ആഹ - “സക്കായദിട്ഠി ന ഹോതീതി വിവട്ടം പുച്ഛന്തോ”തി.

വൃ൨. അയം രൂപേ അസ്സാദോതി യാമാവതോ ദസ്സനം പരിഞ്ഞാഭിസമയോ, ദുക്ഖസച്ചപരിയാപന്നഞ്ച രൂപന്തി ആഹ - “ഇമിനാ പരിഞ്ഞാപടിവേധോ ചേവ ദുക്ഖസച്ചഞ്ച കമിത”ന്തി. “യം രൂപം അനിച്ച്”ന്തിആദിവചനതോ അനിച്ഛാദിഭാവോ തത്ഥ ആദീനവോ, സോ ചസ്സ പച്ചയാധീനവുത്തിതായ പച്ചയോ സമുദയസച്ചന്തി സമുദയപ്പഹാനേന ആദീനവസമതിക്കമോതി ആദീനവഗ്ഗഹണേന സിദ്ധമത്ഥമാഹ - “പഹാനപടിവേധോ ചേവ സമുദയസച്ചഞ്ചാ”തി. സബ്ബസങ്ഖതനിസ്സരണം നിബ്ബാനഞ്ച സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന പടിവിജ്ജിതബുന്തി ആഹ - “ഇമിനാ സച്ഛികിരിയാപടിവേധോ ചേവ നിരോധസച്ചഞ്ചാ”തി. ഇമേസു തീസു റാനേസുതി യഥാവുത്തേസു ദുക്ഖാദീസു തീസു അഭിസമയട്ഠാനേസു. യേ സമ്മാദിട്ഠിആദയോ ധമ്മാതി യേ അരിയമഗ്ഗസഞ്ചിതാ സമ്മാദിട്ഠിആദയോ അട്ഠ, സത്ത വാ ധമ്മാ. ഭാവനാപടിവേധോ മഗ്ഗസച്ചന്തി ഭാവനാഭിസമയവസേന

പവത്തം മഗ്ഗസച്ചം. സേസപദേസുപീതി, “അയം വേദനായ അസ്സാദോ”തിആദിപദേസുപി.

വുൻ. ഇമസ്മിന്തി ആസന്നപച്ചക്ഖതായ സകഅത്തഭാവോ ഗഹിതോ, തദേവ അജ്ഞത്താ ഖണ്ഡാതി തപ്പടിയാഗിതായ, “ബഹിദ്ധാതി പരസ്സ സവിഞ്ഞാണകേ കായേ”തി വുത്തം. സബ്ബനിമിത്തേസൂതി സബ്ബേസു രൂപനിമിത്താദിസുപി . താനി പന ഇന്ദ്രിയബദ്ധാനിപി അനിന്ദ്രിയബദ്ധാനിപി തംസഭാവാനിതി ആഹ “അനിന്ദ്രിയബദ്ധനി സങ്ഗൺഹാതീ”തി. വിഞ്ഞാണഗുഹണേനേവേത്ഥ വേദനാദയോപി ഗഹിതാ അവിനാഭാവതോതി, “സവിഞ്ഞാണകേ കായേ”തി വുത്തം. “കായോ”തി വാ ഖണ്ഡസമൂഹോതി അത്ഥോ.

ൻം. അനത്തനിന്താതി അത്തരഹിതേ അനത്തസഭാവേ ഖണ്ഡകോട്ഠാസേ ഞ്ഠാ തം ആധാരം കത്വാ കതാനി കമ്മാനി. കതരസ്മിം അത്തനിന്താതി കീദിസേ അത്തനി നിസ്സയവിപാകം ദസ്സന്തി വിപച്ചിസ്സന്തി. ഏതേന കാരകവേദകരഹിതത്താ അത്തപക്ഖകമ്മകാനി ന യുജ്ജന്തീതി ദസ്സേതി, ഖണ്ഡാനം ഖണികത്താ ച കതനാസഅകതബ്ഭാഗമദോസോ ച ആപജ്ജതീതി.

തത്രായം (ഇതിവു് അട്ഠം ൨൪; സാരത്ഥം ടീം ൧.൫) ചോദനാസോധനാവിധി - പാണാതിപാതവസേന താവ കമ്മപഥസമ്ബന്ധവിഭാവനാ, ഖണേ ഖണേ ഹി നിരുജ്ജന്തസഭാവേസു സങ്ഖാരേസു കോ ഹന്തി, കോ വാ ഹന്തേതി, യദി ചിത്തചേതസികസന്താനോ, സോ അരൂപത്താ ന ഛേദനഭേദനാദിവസേന വികോപനസമത്ഥോ, നപി വികോപനീയോ. അഥ രൂപസന്താനോ, സോ അചേതനത്താ കട്ഠകലിങ്ഗരൂപമോതി ന തത്ഥ ഛേദനാദിനാ പാണാതിപാതാപുഞ്ഠം പസവതി യഥാ മതസരീരേ. പയോഗോപി പാണാതിപാതസ്സ പഹരണപ്പഹാരാദികോ അതീതേസു വാ സങ്ഖാരേസു ഭവേയു, അനാഗതേസു, പച്ചുപ്പന്നേസു വാ, തത്ഥ ന താവ അതീതാനാഗതേസു സമ്ഭവതി തേസം അഭാവതോ, പച്ചുപ്പന്നേസു ച സങ്ഖാരാനം ഖണികത്താ സരസേനേവ നിരുജ്ജന്തസഭാവതായ വിനാസാഭിമുഖേസു നിപ്പയോജനോ പയോഗോ സിയാ, വിനാസസ്സ ച കാരണരഹിതത്താ ന പഹരണപ്പഹാരാദിപ്പയോഗഹേതുക്കം മരണം, നിരീഹകതായ ച സങ്ഖാരാനം കസ്സ സോ പയോഗോ? ഖണികത്താ വധാധിപ്പായസമകാലഭിജ്ജനകസ്സ കിരിയാപരിയോസാനകാലാനവട്ഠാനതോ കസ്സ പാണാതിപാതകമ്മബദ്ധോതി?

വുച്ചതേയമാവുത്തവധകചേതനാസഹിതോ സങ്ഖാരപുഞ്ജോ സത്തസങ്ഖാതോ ഹന്തി. തേന പവത്തിതവധപ്പയോഗനിമിത്തം അപഗതഉസ്മാവിഞ്ഞാണജീവിതിന്ദ്രിയോ മതവോഹാരപവത്തിനിബന്ധനോ യഥാവുത്തവപ്പയോഗകരണേ ഉപ്പജ്ജനാരഹോ രൂപാരൂപധമ്മസമൂഹോ ഹന്തേതി, കേവലോ വാ ചിത്തചേതസികസന്താനോ. വധപ്പയോഗവിസയഭാവേപി തസ്സ പഞ്ചവോകാരഭവേ രൂപസന്താനാധീനവുത്തിതായ രൂപസന്താനേ പരേന പയോജിതജീവിതിന്ദ്രിയുപച്ഛേദകപയോഗവസേന തന്നിബ്ബത്തിതവിബന്ധകവിസദിരൂപുപ്പത്തിയാ വിഗതേ വിച്ഛേദോ ഹോതീതി ന പാണാതിപാതസ്സ അസമ്ഭവോ; നാപി അഹേതുക്കോ പാണാതിപാതോ, ന ച പയോഗോ നിപ്പയോജനോ പച്ചുപ്പന്നേസു സങ്ഖാരേസു കതപ്പയോഗവസേന തദനന്തരം ഉപ്പജ്ജനാരഹസ്സ സങ്ഖാരകലാപസ്സ തഥാ അനുപ്പത്തിതോ.

ഖണികാനം സഖ്വാരാനം ഖണികമരണസ്സ ഇയ മരണഭാവേന അന്ധിപ്പേതത്താ സന്തതിമരണസ്സ ച യമാവുത്തനയേന സഹേതുകഭാവതോ ന അഹേതുകം മരണം ; ന ച കത്തുരഹിതോ പാണാതിപാതപ്പയോഗോ നിരീഹകേസുപി സഖ്വാരേസു സന്നിഹിതതാമത്തേന ഉപകാരകേസു അത്തനോ അത്തനോ അനുരൂപഫലുപ്പാദനേ നിയതേസു കാരണേസു കത്തുവോഹാരസിദ്ധിതോ യമാ - “പദീപോ പകാസേതി, നിസാകരോ ചന്ദിമാ”തി. ന ച കേവലസ്സ വചാധിപ്പായസഹഭൂനോ ചിത്തചേതസികകലാപസ്സ പാണാതിപാതോ ഇച്ഛിതോ സന്താനവസേന അവർത്തിതസ്സേവ പടിജാനനതോ; സന്താനവസേന പവത്തമാനാനഞ്ച പദീപാദീനം അത്ഥകിരിയസിദ്ധി ദിസ്സതീതി അത്ഥേവ പാണാതിപാതേന കമ്മുനാ ബദ്ധോ; തതോ ഏവ യസ്മിം സന്താനേ പാണാതിപാതചേതനാ പവത്താ; തത്ഥേവ സന്താനേ പച്ചയന്തരസമവായേന ഭവന്തരേ നിരയാദീസു തസ്സാ ഫലപ്പവത്തിതി നത്ഥേവ കതവിനാസോ അകതബ്ഭാഗമോ ച. ഇമിനാ നയേന അദിന്നാദാനാദീനഞ്ച വസേന യമാരഹം കമ്മപഥസമ്ബന്ധവിഭാവനാ വേദിതബ്ബാതി.

സബ്ബോ ദിർഘിഗ്ഗാഹോ തൺഹാവസഗതസ്സേവ ഹോതീതി ആഹ “തൺഹാധിപതേയ്യേനാ”തി. തേസു തേസു ധമ്മേസൂതി മയാ ദേസീയമാനദസ്സനധമ്മേസു. പകതികമ്മട്ഠാനന്തി തസ്സ മേരസ്സ സന്തികേ ഗഹേത്വാ പരിഹരിയമാനകമ്മട്ഠാനം. അത്തം നവകമ്മട്ഠാനന്തി ഭഗവതോ ദേസനാനുസാരേന ഗഹിതം അത്തം നവം കമ്മട്ഠാനം. സേസം സുവിഞ്ഠേയ്യമേവ.

മഹാപുണ്ണമസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൧൦. ചുളപുണ്ണമസുത്തവണ്ണനാ

൯൧. തുൺഹീഭൂതം തുൺഹീഭൂതന്തി ആമേധിതവചനം ബ്യാപനിച്ഛാവസേന വുത്തന്തി ആഹ - “യം യം ദിസ”ന്തിആദി. അനുവിലോകേത്വാതി ഏത്ഥ അനുസദോപി ബ്യാപനിച്ഛായമേവാതി അനു അനു വിലോകേത്വാതി അത്ഥോ. തേനേവാഹ - “തതോ തതോ വിലോകേത്വാ”തി. അസന്തോ നീചോ പുരിസോതി അസപ്പുരിസോതി ആഹ - “പാപപുരിസോ ലാമകപുരിസോ”തി. സോതി അസപ്പുരിസോ. തന്തി അസപ്പുരിസം ജാനിതും ന സക്കോതി അസപ്പുരിസധമ്മാനം യാമാവതോ അജാനനതോ. പാപധമ്മസമന്നാഗതോതി കായദുച്ചരിതാദിഅസന്തുർഠിതാദിലാമകധമ്മസമന്നാഗതോ. അസപ്പുരിസേ ഭത്തി ഏതസ്സാതി അസപ്പുരിസഭത്തി. തേനാഹ - “അസപ്പുരിസസേവനോ”തി. അസപ്പുരിസധമ്മോ അസപ്പുരിസോ ഉത്തരപദലോപേന, തേസം ചിന്തനസീലോതി അസപ്പുരിസചിന്തീ. തേനാഹ “അസപ്പുരിസചിന്തായ ചിന്തകോ”തി, ദുച്ഛിന്തിതചിന്തീതി അത്ഥോ. അസപ്പുരിസമന്തനന്തി അസാധുജനവിചാരം അസപ്പുരിസവിമംസം. അസപ്പുരിസവാചന്തി ചതുബ്ബിധം ദുബ്ഭാസിതം. അസപ്പുരിസകമ്മം നാമ തിവിധമ്പി കായദുച്ചരിതം. അസപ്പുരിസദിർഘി നാമ വിസേസതോ ദസവത്സുകാ മിച്ഛാദിർഘി, തായ സമന്നാഗതോ അസപ്പുരിസദിർഘിയാ സമന്നാഗതോ, അസപ്പുരിസദാനം നാമ അസക്കച്ചദാനാദി. സബ്ബോപായമത്ഥോ പാളിതോ ഏവ വിഞ്ഠായതി.

“പാണം ഹനിസ്സാമീ”തിആദികാ ചേതനാ കാമം പരബ്യാബാധായപി ഹോതിയേവ, യമാ പന സാ അത്തനോ ബലവതരദുക്ഖത്ഥായ ഹോതി, തമാ

ന പരസ്സാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും, “അത്തനോ ദുക്ഖത്ഥായ ചിന്തേതി”ഇച്ചേവ വുത്തോ. യഥാ അസുകോ അസുകന്തിആദീഹി പാപകോ പാപവിപാകേകദേസം ബലവം ഗരുതരം വാ പച്ചനുഭോത്തോപി യഥാ പരോ പച്ചനുഭോതി, ന തഥാ സയന്തി ദസ്സേതി. തേനാഹ “പരബ്യാബാധായാ”തി. ഗഹേത്യാതി പാപകിരിയായ സഹായഭാവേന ഗഹേത്യാ.

അസക്കച്ചന്തി അനാദരം കത്യാ. ദേയ്യയമ്മസ്സ അസക്കരണം അപ്പസന്നാകാരോ, പുഗ്ഗലസ്സ അസക്കരണം അഗരുകരണന്തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതോ, “ദേയ്യയമ്മം ന സക്കരോതി നാമാ”തിആദിമാഹ. അചിത്തീകത്യാതി ന ചിന്തേ കത്യാ, ന പൂജേത്യാതി അത്ഥോ. പൂജേതോ ഹി പൂജേതബ്ബവത്ഥും ചിന്തേ റപേതി, തതോ ന ബഹി കരോതി. ചിത്തം വാ അച്ഛരിയം കത്യാ പടിപത്തി ചിത്തീകരണം, സമ്ഭാവനകിരിയാ. തപ്പടിക്ഖേപതോ അചിത്തീകരണം, അസമ്ഭാവനകിരിയാ. അപവിദ്ധന്തി ഉച്ഛിട്ഠാദിശരസ്സനീയയമ്മം വിയ അവവിത്തകം. തേനാഹ - “ശരസ്സേതുകാമോ വീയാ”തിആദി. രോഗം പക്ഖിപന്തോ വീയാതി രോഗികസരീരം ഓദനാദീഹി പമജ്ജിത്യാ വമ്മികേ രോഗം പക്ഖിപന്തോ വിയ. അദ്ധാ ഇമസ്സ ദാനസ്സ ഫലം മമേവ ആഗച്ഛതീതി ഏവം യസ്സ തഥാ ദിട്ഠി അത്ഥി, സോ ആഗമനദിട്ഠികോ, അയം പന ന താദിസോതി ആഹ “അനാഗമനദിട്ഠികോ”തി. തേനാഹ - “നോ ഫലപാടികങ്ഖി ഹുത്യാ ദേതീ”തി.

കാമഞ്ചായം യഥാവുത്തപുഗ്ഗലോ അസദ്ധമ്മാദീഹി പാപധമ്മേഹി സമന്നാഗതോ, തേഹി പന സബ്ബേഹിപി മിച്ചാദസ്സനം മഹാസാവജ്ജന്തി ദസ്സേതും, “തായ മിച്ചാദിട്ഠിയാ നിരയേ ഉപപജ്ജതീ”തി വുത്തം. വുത്തപടിപക്ഖനയേനാതി കണ്ഠപക്ഖേ വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ വിപരിയായേന സുക്കപക്ഖേ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. “സദേവകം ലോക”ന്തിആദീസു (പാരാഃ ൧) ദേവസദ്ദോ ശകാമാവചരദേവേസു, ഏവമിധാതി ആഹ “ശകാമാവചരദേവാ”തി. തത്ഥ ബ്രഹ്മാനം വിസും ഗഹിതത്താ കാമാവചരദേവഗുഹണന്തി ചേ? ഇയ ദാനഫലസ്സ അധിപ്പേതത്താ കാമാവചരദേവഗുഹണം , തത്ഥാപി ശകാമാവചരഗുഹണം ദട്ഠഞ്ചം ദേവമഹത്താദിവചനതോ. തിണ്ണം കുലാനം സമ്പത്തിതി ഖത്തിയമഹത്താദീനം തിണ്ണം കുലാനം സമ്പത്തി, ന കേവലം കുലസമ്പദാ ഏവ അധിപ്പേതാ, അഥ ലോ തത്ഥ ആയുവണ്ണയസഭോഗഇസ്സരിയാദിസമ്പദാപി അധിപ്പേതാതി ദട്ഠഞ്ചം ഉളാരസ്സ ദാനമയപുത്തസ്സ വസേന തേസമ്പി സമിജ്ജന്തോ. സുദ്ധവട്ടവസേനേവ കമിതം സുക്കപക്ഖേപി സബ്ബസോ വിവട്ടസ്സ അനാമട്ഠത്താ. സദ്ധാദയോ ഹി ലോകിയകുസലസമ്ഭാരാ ഏവേത്ഥ അധിപ്പേതാതി. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

ചുളപുണ്ണമസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

നിട്ഠിതാ ച ദേവദഹവഗ്ഗവണ്ണനാ.

൨. അനുപദവശ്ലോ

൧. അനുപദസുത്തവണ്ണനാ

൯൩. ഇദ്ധിമാതി ഗുണോ പാകടോ പരതോഘോസേന വിനാ പാസാദകമ്പനദേവചാരികാദീഹി സയമേവ പകാസഭാവതോ; ധുതവാദാദിഗുണാനന്വി തമാഭാവേ ഏതേനേവ നയേന തേസം ഗുണാനം പാകടയോഗതോ ച പരേസം നിച്ഛിതഭാവതോ ച. പഞ്ചവതോ ഗുണാതി പഞ്ചാപഭേദപഭാവീതേ ഗുണവിസേസേ സന്ധായ വദതി. തേ ഹി യേഭൂയേന പരേസം അവിസയാ. തേനാഹ - “ന സക്കാ അകമിതാ ജാനിതു”ന്തി. വിസഭാഗാ സഭാഗാ നാമ അയോനിസോമനസികാരബഹുലേസു പുമുജജനേസു, തേ പന അപ്പഹീനരാഗദോസതായ പരസ്സു വിജജമാനന്വി ഗുണം മക്ഖേത്യാ അവിജജമാനം അവണ്ണമേവ ഘോസേന്തിതി ആഹ - “വിസഭാഗ...പേ... കമേന്തി”തി.

യാ അട്ഠാരസന്നം ധാതുനം സമുദയതോ അത്ഥങ്ഗമതോ അസ്സാദതോ ആദിനവതോ യമാഭൂതം പജാനനാ, അയം ധാതുകുസലതാ. ആയതനകുസലതായപി ഏസേവ നയോ. അവിജജാദീസു ദ്വാദസസു പടിച്ചസമുപ്പാദങ്ഗേസു കോസല്ലം പടിച്ചസമുപ്പാദകുസലതാ. ഇദം ഇമസ്സ ഫലസ്സു റാനം കാരണം, ഇദം അട്ഠാനം അകാരണന്തി ഏവം റാനഞ്ച റാനതോ, അട്ഠാനഞ്ച അട്ഠാനതോ യമാഭൂതം പജാനനാ, അയം റാനാട്ഠാനകുസലതാ. യോ പന ഇമേസു ധാതുആദീസു പരിഞ്ഞാഭിസമയാദിവസേന നിസ്സങ്ഗഗതിയാ പണ്ഡാതി ലദ്ധനാമേന ഞാണേന ഇതോ ഗതോ പവത്തോ, അയം പണ്ഡിതോ നാമാതി ആഹ - “ഇമേഹി ചതുഹി കാരണേഹി പണ്ഡിതോ”തി. മഹന്താനം അത്ഥാനം പരിഗൃഹ്ണാനതോ മഹതീ പഞ്ചാ ഏതസ്സാതി മഹാപഞ്ചോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോതി ആഹ - “മഹാപഞ്ചാദീഹി സമന്നാഗതോതി അത്ഥോ”തി.

നാനത്തന്തി യാഹി മഹാപഞ്ചാദീഹി സമന്നാഗതത്താ മേരോ “മഹാപഞ്ചോ”തിആദിനാ കിത്തീയതി, താസം മഹാപഞ്ചാദീനം ഇദം നാനത്തം അയം വേമത്തതാ. യസ്സ കസ്സചി (ദീം നിം ടീം ൩.൨൧൬; സം നിം ടീം ൧.൧.൧൧൦; അം നിം ടീം ൧.൧.൫൮൪) വിസേസതോ അരൂപധമ്മസ്സ മഹത്തം നാമ കിച്ചസിദ്ധിയാ വേദിതഞ്ചന്തി തദസ്സ കിച്ചസിദ്ധിയാ ദസ്സേനോ, “മഹന്തേ സീലക്ഖന്ധേ പരിഗൃഹ്ണാതീതി മഹാപഞ്ചോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഹേതുമഹന്തതായ പച്ചയമഹന്തതായ നിസ്സയമഹന്തതായ പഭേദമഹന്തതായ കിച്ചമഹന്തതായ ഫലമഹന്തതായ ആനിസംസമഹന്തതായ ച സീലക്ഖന്ധസ്സ മഹന്തഭാവോ വേദിതഞ്ചോ. തത്ഥ ഹേതു അലോഭാദയോ, പച്ചയാ ഹിരോത്തപ്പസദ്ധാസതിവീരിയാദയോ. നിസ്സയാ സാവകബ്ബോധിപച്ചേകബ്ബോധിസമ്മാസമ്ബോധിനിയത്താ തംസമങ്ഗിനോ ച പുരിസവിസേസാ. പഭേദോ ചാരിത്താദിവിഭാഗോ. കിച്ചം തദങ്ഗാദിവസേന പടിപക്ഖസ്സ വിധമനം. ഫലം സഗ്ഗസമ്പദാ നിബ്ബാനസമ്പദാ ച. ആനിസംസോ പിയമനാപതാദി. അയമേത്ഥ സങ്ഖേപോ, വിത്ഥാരോ പന വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൧.൯) ആകങ്ഖേയസുത്താദീസു (മം നിം ൧.൬൪ ആദയോ) ച ആഗതനയേന വേദിതഞ്ചോ. ഇമിനാ നയേന സമാധിക്ഖന്ധാദിനന്വി മഹന്തതാ യഥാരഹം നിദ്ധാരേത്ഥാ വേദിതഞ്ചോ, റാനാട്ഠാനാദീനം പന മഹന്തഭാവോ

മഹാവിസയമായ വേദിതബ്ബോ. തത്ത്വ റാനാട്റാനാനം മഹാവിസയതാ ബഹുധാതുകസുത്തേ (മ് നി് ന.ചറർ ആദയോ) സയമേവ ആഗമിസ്സതി. വിഹാരസമാപത്തിനം സമാധിക്ഖണ്ഡേ നിദ്ധാരിതനയേന വേദിതബ്ബോ, അരിയസച്ചാനം സകലസാസനസങ്ഗഹണതോ സച്ചവിഭിങ്ഗേ (വിഭ് ചുവൻ ആദയോ) തംസംവണ്ണനാസു (വിഭ് അട്റ ചുവൻ ആദയോ) ആഗതനയേന. സതിപട്റാനാദീനം വിഭിങ്ഗാദീസു (വിഭ് ന.ഭ. ആദയോ) തംസംവണ്ണനാദീസു (വിഭ് അട്റ ന.ഭ. ആദയോ) ച ആഗതനയേന. സാമത്തേഫലാനം മഹതോ ഹിതസ്സ മഹതോ സുഖസ്സ മഹതോ അത്ഥസ്സ മഹതോ യോഗക്ഖേമസ്സ നിപ്ഫത്തിഭാവതോ സന്തപണീതനിപുണഅതക്കാവചരപണ്ഡിതവേദനീയഭാവതോ ച. അഭിത്താനം മഹാസമ്ഭാരതോ മഹാവിസയതോ മഹാകിച്ചതോ മഹാനുഭാവതോ മഹാനിപ്ഫത്തിതോ ച. നിബ്ബാനസ്സ മദനിമ്മദനാദിമഹത്ഥസിദ്ധിതോ മഹന്തതാ വേദിതബ്ബോ.

പുരുഷപത്താതി ഏത്ഥാപി വുത്തനയാനുസാരേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അയം പന വിസേസോ - നാനാവണ്ഡേസു ഞാണം പവത്തതീതി, “അയം രൂപക്ഖണ്ഡോ നാമ...പേ... അയം വിത്താണക്ഖണ്ഡോ നാമാ”തി, ഏവം പഞ്ചനം ഖണ്ഡാനം നാനാകരണം പടിച്ച ഞാണം പവത്തതി. തേസുപി “ഏകവിധേന രൂപക്ഖണ്ഡോ, ഏകാദസവിധേന രൂപക്ഖണ്ഡോ, ഏകവിധേന വേദനാക്ഖണ്ഡോ, ബഹുവിധേന വേദനാക്ഖണ്ഡോ, ഏകവിധേന സത്താക്ഖണ്ഡോ...പേ... ഏകവിധേന വിത്താണക്ഖണ്ഡോ, ബഹുവിധേന വിത്താണക്ഖണ്ഡോ”തി ഏവം ഏകേകസ്സ ഖണ്ഡസ്സ ഏകവിധാദിവസേന അതീതാദിഭേദവസേനപി നാനാകരണം പടിച്ച ഞാണം പവത്തതി. തഥാ “ഇദം ചക്ഖായതനം നാമ...പേ... ഇദം ധമ്മായതനം നാമ. തത്ത്വ ദസായതനാ കാമാവചരാ, ദേവ ചതുഭൂമകാ”തി ഏവം ആയതനനാന്തം പടിച്ച ഞാണം പവത്തതി.

നാനാധാതുസൂതി “അയം ചക്ഖുധാതു നാമ...പേ... അയം മനോവിത്താണധാതു നാമ. തത്ത്വ സോളസ ധാതുയോ കാമാവചരാ, ദേവ ചതുഭൂമകാ”തി ഏവം നാനാധാതുസു പടിച്ച ഞാണം പവത്തതി. തയിദം ഉപാദിണ്ണകധാതുവസേന വുത്തന്തി വേദിതബ്ബം. പച്ചേകബുദ്ധാനത്ത്ഹി ദിന്നഞ്ച അഗ്ഗസാവകാനം ഉപാദിണ്ണകധാതുസുയേവ നാനാകരണം പടിച്ച ഞാണം പവത്തതി. തഞ്ച ഖോ ഏകദേസതോവ, നോ നിപ്പദേസതോ, അനുപാദിണ്ണകധാതുനം പന നാനാകരണം ന ജാനന്തിയേവ. സബ്ബത്തുബുദ്ധാനംയേവ പന, “ഇമായ നാമ ധാതുയാ ഉസ്സന്നത്താ ഇമസ്സ രൂക്ഖസ്സ ഖണ്ഡോ സേതോ ഹോതി, ഇമസ്സ കണ്ഠോ, ഇമസ്സ ബഹലത്തചോ, ഇമസ്സ തനുത്തചോ, ഇമസ്സ പത്തം വണ്ണസണ്റാനാദിവസേന ഏവരൂപം, ഇമസ്സ പുപ്ഫം നീലം പീതം ലോഹിതം ഓദാതം സുഗന്ധം ദുഗ്ഗന്ധം, ഫലം ഖുദുകം മഹന്തം ദീഘം വട്ടം സുസണ്റാനം മട്റം ഫരുസം സുഗന്ധം മധുരം തിത്തകം അമ്ബിലം കടുകം കസാവം, കണ്ടകോ തിവിണോ അതിവിണോ ഉജുകോ കുടിലോ ലോഹിതോ ഓദാതോ ഹോതീ”തി ധാതുനാന്തം പടിച്ച ഞാണം പവത്തതി.

അത്ഥേസൂതി രൂപാദീസു ആരമ്മണേസു. നാനാപടിച്ചസമുപ്പാദേസൂതി അജ്ജയത്തബഹിദ്ധാഭേദതോ സന്താനഭേദതോ ച നാനപ്പഭേദേസു

പടിച്ചുസമുപ്പാദങ്ഗേസു. അവിജ്ഞാദിഅങ്ഗാനന്ദഹി പച്ചേകം
പടിച്ചുസമുപ്പാദസഞ്ചിതാതി. തേനാഹ - സഞ്ചാരപിടകേ “ദ്വാദസ പച്ചയാ
ദ്വാദസ പടിച്ചുസമുപ്പാദാ”തി. നാനാസുത്തമനുപലബ്ഭേസൂതി
നാനാസഭാവേസു നിച്ചുസാരാദിവിരഹതോ സുത്തസഭാവേസു, തതോ ഏവ
ഇത്ഥിപുരിസത്തത്തത്തനിയാദിവസേന അനുപലബ്ഭേസു സഭാവേസു. മ-
കാരോ ഹേതമ പദസന്ധികരോ. നാനാഅത്ഥേസൂതി
അത്ഥപടിസമ്ഭിദാവിസയേസു പച്ചയുപ്പന്നാദിനാനാഅത്ഥേസു. ധമ്മേസൂതി
ധമ്മപടിസമ്ഭിദാവിസയേസു പച്ചയാദിനാനാധമ്മേസു. നിരുത്തിസൂതി
തേസംയേവ അത്ഥധമ്മാനം നിദ്ധാരണവചനസഞ്ചാരാസു നാനാനിരുത്തിസു.
പടിഭാനേസൂതി ഏതമ അത്ഥപടിസമ്ഭിദാദീസു വിസയഭൂതേസു, “ഇമാനി
ഇദമത്ഥജോതകാനീ”തി (വിഭം ൧൨൫-൧൪൫) തഥാ തഥാ പടിഭാനതോ
പടിഭാനാനീതി ലദ്ധനാമേസു ഞാണേസു. പുമു നാനാസീലക്ഖണ്ഡേസൂതിആദീസു
സീലസ്സ പുമുത്തം നാനത്തഞ്ച വുത്തമേവ. ഇതരേസം പന
വുത്തനയാനുസാരേന സുവിഞ്ചെയ്യത്താ പാക്കടമേവ. യം പന അഭിന്നം
ഏകമേവ നിബ്ബാനം, തത്ഥ ഉപചാരവസേന പുമുത്തം ഗഹേതബ്ബന്തി ആഹ -
“പുമു നാനാജനസാധാരണേ ധമ്മേ സമതിക്കമ്മാ”തി. തേനസ്സ
മദനിമ്മദനാദിപരിയായേന പുമുത്തം പരിഭീപിതം ഹോതി.

ഏവം വിസയവസേന പഞ്ഞായ മഹത്തം പുമുത്തഞ്ച ദസ്സേതാ ഇദാനി
സന്ധയുത്തധമ്മവസേന ഹാസഭാവം, പവത്തിആകാരവസേന ജവനഭാവം,
കിച്ചവസേന തിക്ഖാദിഭാവഞ്ച ദസ്സേതും, “കതമാ ഹാസപഞ്ഞാ”തിആദി
വുത്തം. തത്ഥ ഹാസബഹുലോതി പീതിബഹുലോ. സേസപദാനി തസ്സേവ
വേവചനാനി. സീലം പരിപൂരേതീതി ഹട്ഠപഹട്ഠോ ഉദഗ്ഗുദഗ്ഗോ പുതാ
പീതിസഹഗതായ പഞ്ഞായ. പീതിസോമനസ്സസഹഗതാ ഹി പഞ്ഞാ
അഭിരതിവസേന ആരമ്മണേ ഫുല്ലാ വികസിതാ വിയ പവത്തതി; ന
ഉപേക്ഖാസഹഗതാതി പാതിമോക്ഖസീലം റപേതാ ഹാസനീയം പരം
തിവിധമ്പി സീലം പരിപൂരേതീതി അത്ഥോ. വിസും വുത്തത്താ പുന
സീലക്ഖണ്ഡമാഹ. സമാധിക്ഖണ്ഡന്തിആദീസുപി ഏസേവ നയോ.

രൂപം അനിച്ഛതോ വിപ്പം ജവതീതി രൂപക്ഖണ്ഡം അനിച്ഛന്തി സീലം
വേഗേന പവത്തിയാ പടിപക്ഖദ്വുരീഭാവേന പുബ്ബാഭിസഞ്ചാരസ്സ
സാതിസയത്താ ഇന്ദേന വിസ്സട്ഠവജിരം വിയ ലക്ഖണം പടിവിജ്ജ്ഞാതി
അദന്ധായന്തി രൂപക്ഖണ്ഡേ അനിച്ഛലക്ഖണം വേഗസാ പടിവിജ്ജ്ഞാതി, തസ്മാ
സാ ജവനപഞ്ഞാ നാമാതി അത്ഥോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. ഏവം
ലക്ഖണാരമ്മണികവിപസ്സനാവസേന ജവനപഞ്ഞം ദസ്സേതാ
ബലവവിപസ്സനാവസേന ദസ്സേതും, “രൂപ”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഖയട്ഠേനാതി
യത്ഥ യത്ഥ ഉപ്പജ്ജതി, തത്ഥ തത്ഥേവ ഭിജ്ജനതോ ഖയസഭാവത്താ.
ഭയട്ഠേനാതി ഭയാനകഭാവതോ. അസാരകട്ഠേനാതി അത്തസാരവിരഹതോ
നിച്ഛുസാരാദിവിരഹതോ ച. തുലയിത്ഥാതി തുലാഭൂതായ വിപസ്സനാപഞ്ഞായ
തുലേതാ. തീരയിത്ഥാതി തായ ഏവ തീരണഭൂതായ തീരേതാ.
വിഭാവയിത്ഥാതി യാമാവതോ പകാസേതാ പഞ്ചക്ഖണ്ഡം വിഭൂതം കതാ.
രൂപനിരോധേതി രൂപക്ഖണ്ഡസ്സ നിരോധഭൂതേ നിബ്ബാനേ
നിന്നപോണപഞ്ചഭാവസേന. ഇദാനി സിഖാപ്പത്തവിപസ്സനാവസേന
ജവനപഞ്ഞം ദസ്സേതും, പുന “രൂപ”ന്തിആദി വുത്തം.
വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാവസേനാതി കേചി.

ഞാണു തിക്ഖഭാവോ നാമ സവിസേസം പടിപക്ഖസമുച്ഛിന്നേന
വേദിതബ്ബോതി, “വിപ്പം കിലേസേ ഛരിന്ദതീതി തിക്ഖപഞ്ഞാ”തി വത്ഥാ തേ പന
കിലേസേ വിഭാഗേന ദസ്സേന്തോ, “ഉപ്പന്നം കാമവിതക്ക”ന്തിആദിമാഹ.
തിക്ഖപഞ്ഞോ ഹി വിപ്പാഭിഞ്ഞോ ഹോതി, പടിപദാ ചസ്സ ന ചലതീതി
ആഹ - “ഏകസ്ഥിം ആസനേ ചത്താരോ അരിയമഗ്ഗാ അധിഗതാ ഹോന്തി”തിആദി.

“സബ്ബേ സഞ്ചാരാ അനിച്ഛാ ദുക്ഖാ വിപരിണാമയമ്മാ സഞ്ചതാ
പടിച്ചസമുപ്പന്നാ ഖയയമ്മാ വയയമ്മാ നിരോധയമ്മാ”തി യാമാവതോ ദസ്സന്നേന
സച്ചസമ്പടിവേധോ ഇജ്ജന്തതി, ന അത്തമാതി കാരണമുഖേന നിബ്ബേധികപഞ്ഞം
ദസ്സേതും, “സബ്ബസഞ്ചാരേസു ഉബ്ബേഗബഹുലോ ഹോതീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ
ഉബ്ബേഗബഹുലോതി വുത്തനയേന സബ്ബസഞ്ചാരേസു അഭിണ്ഹം
പവത്തസംവേഗോ. ഉത്താസബഹുലോതി ഞാണുത്രാസവസേന
സബ്ബസഞ്ചാരേസു ബഹുസോ ഉത്രസ്തമാനസോ. തേന ആദിനവാനുപസ്സനമാഹ.
ഉക്കണ്ഠബഹുലോതി പന ഇമിനാ നിബ്ബിദാനുപസ്സനം ആഹ -
അരതിബഹുലോതിആദിനാ തസ്സാ ഏവ അപരാപരുപ്പത്തിം. ബഹിമുഖോതി
സബ്ബസഞ്ചാരേതോ ബഹിഭൂതം നിബ്ബാനം ഉദിസ്സ പവത്തണാണമുഖോ, തഥാ
വാ പവത്തിതവിമോക്ഖമുഖോ. നിബ്ബിജ്ജന്തതി നിബ്ബേധോ, സോ ഏതിസ്സാ
അത്ഥി, നിബ്ബിജ്ജന്തതി വാ നിബ്ബേധാ, സാവ പഞ്ഞാ നിബ്ബേധികാ. യം
പന്നേതമ അത്ഥേതോ അവിഭത്തം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയത്താ
സുവിഞ്ഞ്ഞയ്യമേവ.

പജ്ജതി ഏതേന വിപസ്സനാദികോതി പദം, സമാപത്തി, തസ്ഥാ അനുപദന്തി
അനുസമാപത്തിയോതി അത്ഥോ. പദം വാ സമ്മസനുപഗാ യമ്മാ വിപസ്സനായ
പവത്തിട്ഠാനഭാവതോ. തേനാഹ “സമാപത്തിവസേന വാ”തി .
ത്ഥാനങ്ഗവസേന വാതി ത്ഥാനങ്ഗവസേനാതി ച അത്ഥോ. അട്ഠകമായം പന
കമത്ഥോ ഇധ പദസദ്ദോ, തസ്ഥാ അനുപദം അനുക്കമേനാതി അയമേതമ
അത്ഥോതി ആഹ “അനുപടിപാടിയാ”തി. യമ്മവിപസ്സനന്തി
തന്തംസമാപത്തിചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നാനം യമ്മാനം വിപസ്സനം. വിപസ്സതീതി
സമാപത്തിയോ ത്ഥാനമുഖേന തേ തേ യമ്മേ യാമാവതോ പരിഗൃഹേത്ഥാ,
“ഇതിപി ദുക്ഖാ”തിആദിനാ സമ്മസതി. അദ്ധമാസേന അരഹത്തം പത്തോ
ഉക്കംസഗതസ്സ സാവകാനം സമ്മസനചാരസ്സ നിപ്പദേസേന പവത്തിയമാനത്താ,
സാവകപാരമീണാണസ്സ ച തഥാ പടിപാദേതബ്ബത്താ. ഏവം സന്തേപിതി യദിപി
മഹാമോഗ്ഗല്ലാനത്ഥേരോ ന ചിരസ്സേവ അരഹത്തം പത്തോ; യമ്മസേനാപതി
പന തതോ ചിരേന, ഏവം സന്തേപി യസ്ഥാ മോഗ്ഗല്ലാനത്ഥേരോപി
മഹാപഞ്ഞോവ, തസ്ഥാ സാരിപുത്തത്ഥേരോവ മഹാപഞ്ഞേതരോതി. ഇദാനി
തത്ഥം പാക്കടതരം കാതും, “മഹാമോഗ്ഗല്ലാനത്ഥേരോ ഹീ”തിആദി വുത്തം.
സമ്മസനം ചരതി ഏത്ഥാതി സമ്മസനചാരോ, വിപസ്സനാഭൂമി, തം
സമ്മസനചാരം. ഏകദേസമേവാതി സകഅത്തഭാവേ സഞ്ചാരേ അനവസേസതോ
പരിഗൃഹേതുമ്പേ സമ്മസിതുമ്പേ അസക്കോത്തം അത്തനോ
അഭിന്നിഹാരസമുദാഗതണാണബലാനുരൂപം ഏകദേസമേവ പരിഗൃഹേത്ഥാ
സമ്മസന്തോ. നനു ച “സബ്ബം, ഭിക്ഖവേ, അനഭിജാനം അപരിജാനം
അവിരാജയം അപ്പജഹം അഭബ്ബോ ദുക്ഖക്ഖയായാ”തി (സം. നി. ൪.൨൬)
വചനതോ വട്ടദുക്ഖതോ മുച്ഛിതുകാമേന സബ്ബം പരിഞ്ഞ്ഞേതും
പരിജാനിതബ്ബമേവ? സച്ചമേതം, തഞ്ചേ വോ സമ്മസനുപഗായമ്മവസേന വുത്തം.
തസ്ഥാ സസന്താനഗതേ സബ്ബയമ്മേ , പരസന്താനഗതേ ച തേസം

സന്താനവിഭാഗം അകത്ത് ബഹിഷ്കാരസാമന്തതയോ സമ്മതം, അയം സാവകാനം സമ്മതമാരോ. മേരോ പന ബഹിഷ്കാരമേപി സന്താനവിഭാഗേന കേചി കേചി ഉദ്ധരിതാ സമ്മതി, തഞ്ചേ വോ ഞാണേന ഹൃദയമന്തം കത്യാ. തേന വൃത്തം - “യദ്ദിഹോടിയാ ഉപ്പിളേനോ വിയ ഏകദേശമേവ സമ്മതനോ”തി. തത്ത്വ ഞാണേന നാമ യാവതാ നേയം പവത്തിതഞ്ചം, തമാ അപവത്തിതോ “യദ്ദിഹോടിയാ ഉപ്പിളേനോ വിയ”തിആദി വൃത്തം. അനുപദയമ്മവിപസ്സനായ അഭാവതോ “ഏകദേശമേവ സമ്മതനോ”തി വൃത്തം.

ബുദ്ധാനം സമ്മതമാരോ ദസസഹസ്സിലോകയാതൃയം സത്തസന്താനഗതാ, അനിന്ദ്രിയബദ്ധാ ച സഞ്ചാരാതി വദന്തി, കോടിസതസഹസ്സചക്രവാളേസൂതി അപരേ. തമാ ഹി അദ്ധത്തയവസേന പടിച്ചസമുപ്പാദനയം ഓസരിതാ ഛരത്തിംസകോടിസതസഹസ്സമുഖേന ബുദ്ധാനം മഹാവജിരഞാണം പവത്തം. പച്ചേകബുദ്ധാനം സസന്താനഗതേഹി സദ്ധിം മജ്ജിമദേശവാസിസത്തസന്താനഗതാ അനിന്ദ്രിയബദ്ധാ ച സമ്മതമാരോതി വദന്തി, ജമ്ബുദീപവാസിസത്തസന്താനഗതാതി കേചി. യമ്മസേനാപതിനോപി യമാവൃത്തസാവകാനം വിപസ്സനാഭൂമിയേവ സമ്മതമാരോ. തത്ത്വ പന മേരോ സാതിസയം നിരവസേസം അനുപദയമ്മം വിപസ്സി. തേന വൃത്തം - “സാവകാനം സമ്മതമാരം നിപ്പദേശം സമ്മതി”തി.

തത്ത്വ “സാവകാനം വിപസ്സനാഭൂമി”തി ഏതഥ സുഖവിപസ്സകാ ലോകിയാഭിഞ്ചത്താ പകതിസാവകാ അഗ്ഗസാവകാ പച്ചേകബുദ്ധാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാതി ഛരസു ജനേസു സുഖവിപസ്സകാനം ത്യാനാഭിഞ്ചാഹി അനധിഗതപഞ്ചാനേപുഞ്ചത്താ അന്ധാനം വിയ ഇച്ഛിതപദേശോക്തമനം വിപസ്സനാകാലേ ഇച്ഛികിച്ഛിതയമ്മവിപസ്സനാ നത്ഥി. തേ യമാപരിഗൃഹിതയമ്മമത്തേയേവ ഞ്ചാ വിപസ്സനം വഡ്ഡേന്തി. ലോകിയാഭിഞ്ചത്താ പന പകതിസാവകാ യേന മുഖേന വിപസ്സനം ആരഭന്തി; തതോ അത്തേന വിപസ്സനം വിത്ഥാരികം കാതും സക്കോന്തി വിപുലഞാണത്താ. മഹാസാവകാ അഭിനീഹാരസമ്പന്നത്താ തതോ സാതിസയം വിപസ്സനം വിത്ഥാരികം കാതും സക്കോന്തി. അഗ്ഗസാവകേസു ദുതിയോ അഭിനീഹാരസമ്പത്തിയാ സമാധാനസ്സ സാതിസയത്താ വിപസ്സനം തതോപി വിത്ഥാരികം കരോതി. പഠമോ പന തതോ മഹാപഞ്ചത്തായ സാവകേഹി അസാധാരണം വിത്ഥാരികം കരോതി. പച്ചേകബുദ്ധോ തേഹിപി മഹാഭിനീഹാരതായ അത്തനോ അഭിനീഹാരാനുരൂപം തതോപി വിത്ഥാരികവിപസ്സനം കരോന്തി. ബുദ്ധാനം, സമ്മദേവ, പരിപൂരിതപഞ്ചാപാരമിപഭാവവിത-സഞ്ചത്തുതത്താണാധിഗമനസ്സ അനുരൂപായാതി. യമാ നാമ കതവാലവേധപരിചയേന സരഭദഗസദിസേന ധനുഗ്ഗഹേന ഖിത്തോ സരോ അന്തരാ രുഖലതാദീസു അസജ്ജമാനോ ലക്ഷണേയേവ പതതി; ന സജ്ജതി ന വിരജ്ജതി, ഏവം അന്തരാ അസജ്ജമാനാ അവിരജ്ജമാനാ വിപസ്സനാ സമ്മതനീയയമ്മേസു യാമാവതോ നാനാനയേഹി പവത്തി. യം മഹാഞ്ചാണന്തി വുച്ചതി, തസ്സ പവത്തിആകാരഭേദോ ഗണതോ വുത്തോയേവ.

ഏതേസു ച സുഖവിപസ്സകാനം വിപസ്സനാചാരോ വജ്ജേജാതപഭാസദിസോ, അഭിഞ്ചത്തപകതിസാവകാനം ദീപപഭാസദിസോ, മഹാസാവകാനം ഓക്കാപഭാസദിസോ, അഗ്ഗസാവകാനം ഓസധിതാരകാപഭാസദിസോ, പച്ചേകബുദ്ധാനം ചന്ദപഭാസദിസോ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം

രസ്മിസഹസ്സപടിമണ്ഡിതസരദസൂരിയമണ്ഡലസദിസോ ഉപട്ഠാസി. തമാ
സുക്ഖവിപസ്സകാനം വിപസ്സനാചാരോ അന്ധാനം യട്ഠികോടിയാ
ഗമനസദിസോ, ലോകിയാഭിഞ്ഞപ്പത്തപകതിസാവകാനം
ദണ്ഡകസേതുഗമനസദിസോ, മഹാസാവകാനം ജങ്ഘസേതുഗമനസദിസോ,
അഗ്ഗസാവകാനം സകടസേതുഗമനസദിസോ, പച്ചേകബുദ്ധാനം
മഹാജങ്ഘമഗ്ഗഗമനസദിസോ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം മഹാസകമഗ്ഗഗമനസദിസോതി
വേദിതബ്ബോ.

അരഹത്തഞ്ച കിര പത്ഥാതി ഏതഥ കിര-സദോ അനുസ്സവലദ്ധോയമത്ഥോതി
ദീപേതും വുത്തോ. പത്ഥാ അത്താസി അത്തനോ വിപസ്സനാചാരസ്സ
മഹാവിസയത്താ തിക്ഖവിസദസൂരഭാവസ്സ ച സല്ലക്ഖണേന. കഥം പനായം
മഹാമേരോ ദണ്ഡം അരഹത്തം പാപുണന്തോ സീഘം അരഹത്തം പത്തത്തോ
പത്തായ അത്താനം സാതിസയം കത്ഥാ അത്താസീതി ആഹ - “യഥാ
ഹീ”തിആദി. മഹാജടന്തി മഹാജാലസാഖം അതിവിയ സിബ്ബിതജാലം. യട്ഠിം
പന സാരം വാ ഉജ്ജം വാ ന ലഭതി വേണുഗുഹണേ അനുച്ചിനിത്ഥാ വേണുസ്സ
ഗഹിതത്താ. ഏവംസമ്പദന്തി യഥാ തേസു പുരിസേസു ഏകോ വേളുഗുഹണേ
അനുച്ചിനിത്ഥാ വേളുയട്ഠിം ഗണ്ഹാതി, ഏകോ ഉച്ചിനിത്ഥാ, ഏവം
നിപ്ഫത്തികം. പയാനന്തി ഭാവനാനുയുജ്ജനം.

സത്തസട്ഠി ഞാണാനീതി പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ (പടിം മം ൧.൧൩ മാതികാ)
ആഗതേസു തേസത്തതിയാ ഞാണേസു റപേത്ഥാ ഛര അസാധാരണഞാണാനി
സുതമയഞാണാദിനി പടിഭാനപടിസമ്ഭിദാഞാണപരിയോസാനാനി സത്തസട്ഠി
ഞാണാനി. താനി ഹി സാവകേഹി പവിചിതബ്ബാനി, ന ഇതരാനി.
സോളസവിധം പഞ്ഞന്തി (സം നീം അട്ഠം ൩.൫.൩൧൯; സം നീം ടീം ൩.൫.൩൧൯)
മഹാപഞ്ഞാദികാ, നവാനുപുബ്ബവിഹാരസമാപത്തിപഞ്ഞാതി ഇദം
സോളസവിധം പഞ്ഞം.

തത്രാതി തസ്സ. ഇദം ഹോതീതി ഇദം ദാനി വുച്ചമാനം അനുപുബ്ബസമ്മസനം
ഹോതി. വിപസ്സനാകോട്ഠാസന്തി വിതക്കാദിസമ്മസിതബ്ബയമ്മവിഭാഗേന
വിഭത്തവിപസ്സനാഭാഗം.

൯൪. പഠമേത്ഥാനേതി ഉപസിദ്ധേസേ ഭുജ്ജം, തസ്ഥ യേ പഠമേത്ഥാനേ
ധമ്മാതി യേ പഠമജ്ജ്യാനസംസട്ഠാ ധമ്മാതി അത്ഥോ. അത്തോസമാപത്തിയന്തി
ച സമാപത്തിസഹഗതേ ചിത്തുപ്പാദേ സമാപത്തിസമഞ്ജം ആരോപേത്ഥാ
വുത്തം. വവത്ഥിതാതി കതവവത്ഥനാ നിച്ഛിതാ. പരിച്ഛിന്നാതി ഞാണേന
പരിച്ഛിന്നാ സലക്ഖണേതോ പരിച്ഛിജ്ജ ഞാതാ. ഓലോകേന്തോതി
ഞാണചക്ഖുനാ പച്ചക്ഖത്തോ പസ്സന്തോ. അഭിനിരോപനം ആരമ്മണേ ചിത്തസ്സ
ആരോപനം. അനുമജ്ജനം ആരമ്മണേ ചിത്തസ്സ അനുവിചാരണം. ഫരണം
പണീതരുപേഹി കായസ്സ ബ്യാപനം, വിപ്ഫാരികഭാവോ വാ. സാതന്തി
സാതമധുരതാ. അധിക്ഖേപോ വിക്ഖേപസ്സ പടിപക്ഖഭൂതം സമാധാനം.
ഘുസനം ഇന്ദ്രിയവിസയവിത്താണസ്സ തതോ ഉപ്പജ്ജിത്ഥാ ആരമ്മണേ
ഘുസനാകാരേന വിയ പവത്തി. വേദയിതം ആരമ്മണാനുഭവനം. സഞ്ജാനനം
നീലാദിവസേന ആരമ്മണസ്സ സല്ലക്ഖണം. ചേതയിതം ചേതസോ ബ്യാപാരോ.
വിജാനനം ആരമ്മണുപലദ്ധി. കത്തുകമ്യതാ ചിത്തസ്സ ആരമ്മണേന അത്ഥികതാ.
തസ്ഥിം ആരമ്മണേ അധിമുച്ചനം, സന്നിട്ഠാനം വാ അധിമോക്ഖോ.
കോസജ്ജപക്ഖേ പതിതും അദത്ഥാ ചിത്തസ്സ പഗ്ഗണ്ഹനം പഗ്ഗാഹോ,

അധിഗൃഹാതി അത്ഥോ. ആരമ്മണം ഉപഗന്താ റാനം, അനിസ്തജനം വാ ഉപട്ഠാനം. സമപ്പവത്തേസു അസ്സേസു സാരഥി വിയ സകിച്ചപസുതേസു സമ്പയുത്തേസു അജ്ജ്യപേക്ഖണം മജ്ജയത്തതാ. സമ്പയുത്തയമ്മാനം ആരമ്മണേ അനുനയനം സംചരണം അനുനയോ. സഭാവതോതി യമാഭൂതസഭാവതോ. സോളസന്നം ഏവ ചേത്ഥ ധമ്മാനം ഗഹണം തേസംയേവ മേരേന വവത്ഥാപിതഭാവതോ, തേ ഏവസ്സ തദാ ഉപട്ഠഹിംസു, ന ഇതരേതി വദന്തി. വീരിയസതിഗൃഹണേന ചേത്ഥ ഇന്ദ്രിയഭാവസാമഞ്ഞതോ സദ്ധാപഞ്ഞാ; സതിഗൃഹണേനേവ ഏകന്താനവജ്ജഭാവസാമഞ്ഞതോ പസ്സുദ്ധിആദയോ ഛ യുഗളാ; അലോഭാദോസാ ച സങ്ഗഹിതാ ത്യാനചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നത്താ തേസം ധമ്മാനം. മേരേന ച ധമ്മാ വവത്ഥാനസാമഞ്ഞതോ ആരദ്ധാ. തേ ന ഉപട്ഠഹിംസുതി ന സക്കാ വത്തുന്തി അപരേ.

വിദിതാ ഉപ്പജ്ജന്തിതി ഉപ്പാദേപി നേസം വേദനാനം പജാനനം ഹോതിയേവാതി അത്ഥോ. സേസപദദ്വയേപി ഏസേവ നയോ. തം ജാനാതിതി തംഞാണോ, തസ്സ ഭാവോ തംഞാണതാ, ഞാണസ്സ അത്തസംവേദനന്തി അത്ഥോ. തംസമാനയോഗക്ഖമാഹി സമ്പയുത്തയമ്മാ. ഞാണബഹുതാതി ഞാണസ്സ ബഹുഭാവോ, ഏകചിത്തുപ്പാദേ അനേകഞാണതാതി അത്ഥോ. ഇദാനി തമേവത്ഥം വിവരിതും, “യമാഹീ”തിആദി വുത്തം. ന സക്കാ ജാനിതും ആരമ്മണകരണസ്സ അഭാവതോ. അസമ്മോഹാവബോധോ ച ഞാദിസസ്സ ഞാണസ്സ നത്ഥി. ഏകേകമേവ ഞാണം ഉപ്പജ്ജതി തസ്ഥിം ഖണേ ഏകസ്സേവ ആവജ്ജനസ്സ ഉപ്പജ്ജനതോ, ന ച ആവജ്ജനേന വിനാ ചിത്തുപ്പത്തി അത്ഥി. വുത്തഞ്ജേഹേതം -

“ചുല്ലാസീതിസഹസ്സാനി, കപ്പാ തിട്ഠന്തി യേ മരൂ;
ന ത്വേവ തേപി ജീവന്തി, ദ്വീഹി ചിത്തേഹി സംയുതാ”തി. (മഹാനി-
ഹം, ൩൯) ച,

“നത്ഥി ചിത്തേ യുഗാ ഗഹീ”തി ച -

വത്ഥാരമ്മണാനം പരിഗൃഹിതതായാതി യസ്ഥിഞ്ച ആരമ്മണേ യേ ത്യാനധമ്മാ പവത്തന്തി, തേസം വത്ഥാരമ്മണാനം പഗേവ ഞാണേന പരിച്ഛിജ്ജ ഗഹിതത്താ. യമാ നാമ മിഗസൂകരാദീനം ആസയേപരിഗൃഹിതേ തത്ര റിതാ മിഗാ വാ സൂകരാ വാ തതോ ഉട്ഠാനതോപി ആഗമനതോപി നേസാദസ്സ സുഖഗൃഹണാ ഹോന്തി, ഏവംസമ്പദമിദം. തേനാഹ “മേരേന ഹീ”തിആദി. തേനാതി വത്ഥാരമ്മണാനം പരിഗൃഹിതഭാവേന. അസ്സാതി മേരസ്സ. തേസം ധമ്മാനന്തി ത്യാനചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നാനം ധമ്മാനം. ഉപ്പാദം ആവജ്ജന്തസ്സാതിആദിനാ ഉപ്പാദാദീസു യം യദേവ ആരബ്ഭ ഞാണം ഉപ്പജ്ജതി; തസ്ഥിം തസ്ഥിം ഖണേ തസ്സ തസ്സേവ ചസ്സ പാകടഭാവോ ദീപിതോ. ന ഹി ആവജ്ജനേന വിനാ ഞാണം ഉപ്പജ്ജതി. അഹുത്ഥാ സമ്ഭോന്തിതി പുണ്യേ അവിജ്ജമാനാ ഹുത്ഥാ സമ്ഭവന്തി, അനുപ്പന്നാ ഉപ്പജ്ജന്തിതി അത്ഥോ. ഉദയം പസ്സുതി തേസം ധമ്മാനം, “അഹുത്ഥാ സമ്ഭോന്തി”തി ഉപ്പാദക്ഖണസമങ്ഗിഭാവദസ്സനതോ. പുണ്യേ അഭാവബോധകോ ഹി അത്തലാഭോ ധമ്മാനം ഉദയോ. ഹുത്ഥാതി ഉപ്പജ്ജിത്ഥാ. പടിവേന്തിതി പടി ഖണേ ഖണേ വിനസ്സന്തി. വയം പസ്സുതി, “ഹുത്ഥാ പടിവേന്തി”തി തേസം ധമ്മാനം ഭങ്ഗക്ഖണസമങ്ഗിഭാവദസ്സനതോ. വിദ്ധംസഭാവബോധകോ ഹി ധമ്മാനം വിജ്ജമാനതോ വയോ.

തേസു യമ്മേസു നത്ഥി ഏതസ്സ ഉപയോ രാഗവസേന ഉപഗമനന്തി അനുപയോ, അനനുരോധോ. ഹുത്വാ വിഹരതീതി യോജനാ. തഥാ നത്ഥി ഏതസ്സ അപായോ പടിഛവസേന അപഗമനന്തി അനപായോ, അവിരോധോ. “ഏതം മമ, ഏസോ മേ അത്ഥാ”തി തസ്സ തണ്ഹാദിട്ഠിഅഭിനിവേസാഭാവതോ തണ്ഹാദിട്ഠിനിസ്സയേഹി അനിസ്സിതോ. അപ്പടിബദ്ധോതി അനുപയാനിസ്സിതഭാവതോ വിപസ്സനായ പരിബന്ധവസേന ഛന്ദരാഗേന ന പടിബദ്ധോ ന വിബന്ധിതോ. വിപ്പമുത്തോതി തതോ ഏവ വിക്ഖമ്ഭനവിമുത്തിവസേന കാമരാഗതോ വിമുത്തോ. വിസംയുത്തോ വിക്ഖമ്ഭനവസേനേവ പടിപക്ഖയമ്മേഹി വിസംയുത്തോ.

കിലേസമരിയാദാ തേന കതാ ഭവേയ്യാതി അന്തോസമാപത്തിയം പവത്തേ സോളസ യമ്മേ ആരബ്ഭ പവത്തമാനം വിപസ്സനാവീമിം ഭിന്ദിത്വാ സചേ രാഗാദയോ ഉപ്പജേജ്ജയ്യാം; തസ്സ വിപസ്സനാവീമിയാ കിലേസമരിയാദാ തേന ചിത്തേന, ചിത്തസമങ്ഗിനാ വാ കതാ ഭവേയ്യാ. തേസുതി തേസു യമ്മേസു. അസ്സാതി മേരസ്സ. ഏകോപീതി രാഗാദീസു ഏകോപീതി ച വദന്തി. വുത്താകാരേന ഏകച്ചാനം അനാപാമഗമനേ സതി വിപസ്സനാ ന തേസു യമ്മേസു നിരന്തരപ്പവത്താതി ആരമ്മണമരിയാദാ ഭവേയ്യാ. വിക്ഖമ്ഭിതപച്ചനീകത്താതി വിപസ്സനായ പടിപക്ഖയമ്മാനം പഗേവ വിക്ഖമ്ഭിതത്താ ഇദാനിപി വിക്ഖമ്ഭേതഞ്ചാ കിലേസാ നത്ഥീതി വുത്തം.

ഇതോതി പഠമജ്ജ്യാനതോ. അനന്തരോതി ഉപരിമോ ത്യാനാദിവിസേസോ. തസ്സ പജാനനസ്സാതി, “അത്ഥി ഉത്തരി നിസ്സരണ”തി ഏവം പവത്തജാനനസ്സ. ബഹുലീകരണേനാതി പുനപ്പുനം ഉപ്പാദനേന.

സമ്പസാദനട്ഠേനാതി കിലേസകാലുസിയാപഗമനേന, തസ്സ വിചാരക്ഖോഭവിഗമേന വാ ചേതസോ സമ്മദേവ പാസാദികഭാവേന.

വീരിയം സതി ഉപേക്ഖാതി ആഗതട്ഠാനേ പാരിസുദ്ധിഉപേക്ഖാ, അദുക്ഖമസുഖാവേദനാതി ഏത്ഥ ത്യാനുപേക്ഖാതി, “സുഖട്ഠാനേ വേദനുപേക്ഖാവാ”തി വുത്തം. സുഖട്ഠാനേതി ച പഠമജ്ജ്യാനാദീസു സുഖസ്സ വുത്തട്ഠാനേ. പസ്സദ്ധത്താതി സമധുരചേതയിതഭാവേന ആരമ്മണേ വിസദവിത്ഥതഭാവതോ യോ സോ ചേതസോ ആഭോഗോ വുത്തോ. സാമണ്ണെഫലാദീസു സതിയാ പാരിസുദ്ധി, സാ മന അത്ഥതോ സതിവിനിമുത്താ നത്ഥീതി ആഹ “പരിസുദ്ധാസതിയേവാ”തി. പാരിസുദ്ധിഉപേക്ഖാ, ന ത്യാനുപേക്ഖാദയോ.

൯൫. ഊദിസേസു റാനേസു സതിയാ ന കദാചിപി ഞാണവിരഹോ അത്ഥീതി ആഹ - “ഞാണേന സമ്പജാനോ ഹുത്വാ”തി. തഥാ ഹി തതിയജ്ജ്യാനേ, “സതിമാ സുഖവിഹാരി”തി ഏത്ഥ സമ്പജാനോതി അയമത്ഥോ വുത്തോ ഏവ ഹോതി . ന സാവകാനം അനുപദയമ്മവിപസ്സനാ ഹോതി സങ്ഖാരാവസേസസുഖമപ്പവത്തിയാ ദുവിണ്ണേയ്യത്താ വിനിബ്ഭുജിത്വാ ഗഹേതും അസക്കുണേയ്യഭാവതോ. തേനാഹ - “കലാപവിപസ്സനം ദസ്സേന്തോ ഏവമാഹാ”തി.

൯൬. പഞ്ഞായ ചസ്സദിസാ ആസവാ പരിക്ഖിണാ ഹോന്തീതി ദസ്സനസമകാലം വീയമാനാ ആസവാ, “ദിസാ പരിക്ഖിണാ ഹോന്തീ”തി

വുത്താ. സമാനകാലേപി ഹി ഏദിസോ സദൃപ്പയോഗോ ദിസ്സതി -

“ചക്ഖുഞ്ച പടിച്ച രൂപേ ച ഉപ്പജ്ജതി ചക്ഖുവിഞ്ഞാണ”തി (മം നിം ൧.൨൦൪, ൪൦൦; ൩.൪൨൧, ൪൨൫, ൪൨൬; സം നിം ൨.൪൩-൪൫; ൨.൪.൬൦; കഥാ ൪൬൫, ൪൬൭).

“നിഹന്താ തിമിരം സഞ്ചം, ഉഗ്ഗതേജോ സമുഗ്ഗതോ;
വേരോചനോ രസ്മിമാലീ, ലോകചക്ഖുപഭങ്കരോ”തി. (പട്ഠാ അനുടീ ൧.൨൫-൩൪; വിസുദ്ധിം മഹാടീം ൨.൫൮൦) ച -

ഏവമാദിസു. ഹേതുഅത്ഥോ വാ അയം ദിസ്വാസദ്ദോ അസമാനകത്തുകോ യഥാ - “ഘതം പിവിത്വാ ബലം ഹോതി, സീഹം ദിസ്വാ ഭയം ഹോതീ”തി (വിസുദ്ധിം മഹാടീം ൨.൮൦൨). ദസ്സനഹേതുക്കോ ഹി ആസവാന്തം പരിക്ഖയോ പരിഞ്ഞാസച്ഛികിരിയാഭാവനാഭിസമയേ സതി പഹാനാഭിസമയസ്സ ലബ്ഭനേതോ. യുഗന്തം ആഹരിത്വാതി പാമജ്ജയാന്തം സമാപജ്ജിത്വാ വുട്ഠായ തത്ത്വ ത്യാനയമ്മേ സമ്മസന്തോ സമമവിപസ്സന്തം യുഗന്തം ഭാവേതി. ഏവം യാവ നേവസന്താനാസന്തായതന്തം സമാപജ്ജിത്വാ വുട്ഠായ തത്ത്വ സമ്മസന്തോ സമമവിപസ്സന്തം യുഗന്തം കത്വാ യഥാ മേരോ അരഹത്തം പാപുണി. തം സന്ധായ വുത്തം - “അരഹത്തം പത്തവാറോ ഇധ ഗഹിതോ”തി. ഇധാതി ഇമസ്ഥിം സുത്തേ. ദീഘനഖസുത്തദേസനായ (മം നിം ൨.൨൦൫-൨൦൬) ഹി മേരോ അരഹത്തം പത്തോ. തദാ ച അനാഗാമീ പുത്വാ നിരോധം സമാപജ്ജതീതി വചനഅവസരോ നത്ഥി, തസ്ഥാ വുത്തം - “അരഹത്തം പത്തവാറോ ഇധ ഗഹിതോ”തി. യദി ഏവം - “സഞ്ചസോ നേവസന്താനാസന്തായതന്തം സമതിക്കമ്മ സന്താവേദധിതനിരോധം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ”തി ഇദം കസ്ഥാ വുത്തന്തി? മേരേ വിജ്ജമാനേ പണ്ഡിതഗുണേ അനവസേസതോ ദസ്സേത്വാ അരഹത്തനികുടേന ദേസന്തം നിട്ഠാപേതും. നിരോധസമാപജ്ജന്തം പന മേരസ്സ ആചിണ്ണസമാചിണ്ണം. തേനാഹ “നിരോധം പന...പേ... വദന്തി”തി. തേന ഫലസമാപത്തിന്വി അന്തരാ സമാപജ്ജതിയേവാതി ദസ്സേതി.

വോമിസ്സം വിവരിതും “തത്ത്വസ്സാ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ “നിരോധം സമാപജ്ജിസ്സാമീ”തി ആഭോഗേന സമമവിപസ്സന്തം യുഗന്തം ആഹരിത്വാ റിതസ്സ നിരോധസമാപത്തി സീസം നാമ ഹോതി, തസ്സ ആഭോഗവസേന നിരോധസ്സ വാരോ ആഗച്ഛതി. ഫലസമാപത്തി ഗുള്ഹോ ഹോതി, “ഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ജിസ്സാമീ”തി ആഭോഗസ്സ അഭാവതോ. ഫലസമാപത്തി സീസം ഹോതിതി ഏത്ഥാപി വുത്തനയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ഏതേന ആഭോഗപടിബദ്ധമേതേസം ആഗമനന്തി ദീപിതന്തി വേദിതബ്ബം. ജമ്ബുദീപവാസിനോ മേരോ പനാതിആദി അട്ഠകമാരുള്ഹമേവ തം വചനം. അന്തോസമാപത്തിയന്തി നിരോധം സമാപനകാലേ. തിസമുട്ഠാനികരൂപയമ്മേതി ഉതുകമ്മാഹാരവസേന തിസമുട്ഠാനികരൂപയമ്മേ.

൯൭. ചിണ്ണവസിതന്തി പടിപക്ഖദൂരിഭാവേന സുഭാവിതവസീഭാവം. നിപ്ഫത്തിം പത്തോതി ഉക്കംസപരിനിപ്ഫത്തിം പത്തോ. ഉരേ വായാമജനിതായ ഓരസോ. പഭാവിതന്തി ഉപ്പാദിതം. യമ്മേനാതി അരിയമഗ്ഗയമ്മേന. തസ്സ ഹി അധിഗമേന അരിയായ ജാതിയാ ജാതോ നിബ്ബത്തോതി കത്വാ, “യമ്മജോ യമ്മനിമ്മിതോ”തി വുച്ചതി. യമ്മദായസ്സാതി

നവവിധസ്സ ലോകുത്തരയമ്മദായസ്സ. ആദിത്യനതോതി ഗൺഹനതോ, സസന്താനേ ഉപ്പാദനതോതി അത്ഥോ. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

അനുപദസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൨. ഛബ്ബിസോധനസുത്തവണ്ണനാ

൯൮. ഖീണാ ജാതീതി അത്തനോ ജാതിക്ഖയം പടിജാനന്തേന അരഹത്തം ബ്യാകതം ഹോതി അരഹതോ തദഭാവതോ. തഥാ വുസിതം ബ്രഹ്മചരിയന്തി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയവാസോ മേ പരിയോസിതോതി പടിജാനന്തേനപി. കതം കരണീയന്തി ചതുഹി മഗ്ഗേഹി ചതുസു സച്ചേസു പരിഞ്ഞാദിവസേന സോളസവിധസ്സപി കിച്ചസ്സ അത്തനാ നിട്ഠാപിതഭാവം പടിജാനന്തേനപി. നാപരം ഇത്ഥത്തായാതി ആയതിം പുനബ്ഭവാഭാവം, ആയതിം വാ പരിഞ്ഞാദികരണീയാഭാവം പടിജാനന്തേനപിതി ആഹ - “ഏകേനപി പദേന അഞ്ഞാ ബ്യാകതാവ ഹോതീ”തി. ദിക്ഖത്തും ബദ്ധം പന സുബദ്ധം വിയാതി വുത്തം. ഇധ പന അഞ്ഞാബ്യാകരണം ചതുഹി പദേഹി ആഗതം, തസ്മാ വത്തബ്ബമേവ ചേത്ഥ നത്ഥീതി അധിപ്പായോ. ചേതനായ ദിട്ഠവാദിതാ നാമ അരിയവോഹാരോ. സഭാവോതി പകതിഅത്ഥോ ഹി അയം ധമ്മസദ്ദോ, “ജാതിധമ്മാ ജരാധമ്മാ”തിആദിസു (൧൦ നി ൧.൨൭൪-൨൭൫) വിയ തസ്മാ, അനുധമ്മോതി അരിയഭാവം അനുഗതാ പകതീതി അത്ഥോ. പരമപ്പിച്ചതായ അരിയാ അത്തനോ ഗുണേ അനാവികരോന്താപി സാസനസ്സ നിച്ചാനികഭാവപവേദനത്ഥഞ്ചേവ സബ്രഹ്മചാരിനം സമ്മാപടിപത്തിയം ഉസ്സാഹജനനത്ഥഞ്ച താദിസാനം പരിനിബ്ബാനസമയേയേവ ആവികരോന്തീതി അധിപ്പായേനാഹ - “പരിനിബ്ബുതസ്സ...പേ... കാതബ്ബോ”തി.

൯൯. ദുബ്ബലന്തി ഫേഗ്ഗു വിയ സുഭേജജനീയം ബലവിരഹിതം, അസാരന്തി അത്ഥോ. വിരാഗുതന്തി പലുജ്ജനസഭാവം. വിഗച്ഛനസഭാവന്തി വിനാസഗമനസഭാവം. അനിച്ചദുക്ഖവിപരിണാമത്താ അസ്സാസലേസസ്സപി അഭാവതോ അസ്സാസവിരഹിതം. ആരമ്മണകരണവസേന സമന്നാഗമനവസേന ച യഥാരഹം ഉപേന്തി ഉപഗച്ഛന്തീതി ഉപയാ, “ഏതം മമ, ഏസോ മേ അത്താ”തി ഉപാദിയന്തി ദള്ഹഗ്ഗാഹം ഗൺഹന്തീതി ഉപാദാനാ. അധിതിട്ഠതി ചേതസോ അഭിനന്ദനഭൂതാതി ചേതസോ അധിട്ഠാനം. താഹീതി തൺഹാദിട്ഠിഹി. തന്തി ചിത്തം. അഭിനിവിസതീതി അഭിരതിവസേന നിവിസതി, അയൺഹേത്ഥ അത്ഥോ - സക്കായധമ്മേസു ചിത്തം അഭിനിവിസതി “ഏതം മമം, ഏസോ മേ അത്താ”തി അജ്ജേയാസായ തിട്ഠതി ഏതാഹി അഭിനിവേസാഹി, തഥാ സക്കായധമ്മേസു ചിത്തം അനുസേതി ഏതാഹീതി അനുസയാ, തൺഹാദിട്ഠിയോ. യദഗ്ഗേന ഹി തേഭൂമകധമ്മേസു രാഗാദയോ അനുസേന്തി, തദഗ്ഗേന തംസഹഗതധമ്മാ തത്ഥ അനുസേന്തീതി പരിയായേന, “തം അനുസേതീ”തി വുത്തം. ഖയാ വിരാഗാതി ഹേതുമ്ഹി നിസ്സക്കവചനന്തി “ഖയേന വിരാഗേനാ”തി ഹേതുമ്ഹി കരണവസേന അത്ഥോ വുത്തോ. വിരാഗേനാതി ച ഇതിസദ്ദോ ആദി അത്ഥോ . തേന “നിരോധേനാ”തി ഏവമാദികം ഗഹിതം ഹോതി. അഞ്ഞമഞ്ഞവേവചനാനേവ ഉപയാദീനം സമുച്ഛേദസ്സേവ ബോധനതോ.

൧൦൦. പതിട്ഠതി ഏത്ഥ സേസഭൂതത്തയം ഉപാദാരുപഞ്ചാതി പതിട്ഠാനാ, നിജ്ജിവട്ഠേന ധാതുചാതി പതിട്ഠാനധാതു. ന്ഹാനീയചുണ്ണം ബാഹിരഉദകം

വിയ സേസഭൂതത്തയം ആബന്ധതീതി ആബന്ധനം. പചനീയഭത്തം ബാഹിരതേജോ വിയ സേസഭൂതത്തയം പരിപാചേതീതി പരിപാചനം. ബാഹിരവാതോ വിയ സേസഭൂതത്തയം വിത്ഥമ്ഭേതീതി വിത്ഥമ്ഭനം. ധാതുസദൃശോ വുത്തോയേവ. അസമ്ഘുട്ഠാതുതി അസമ്ഘുസിതഭാവോ തേസം വിപരിമട്ഠാഭാവതോ. വിജാനനം ആരമ്മണ്യപലധി. അഹം അത്താതി അഹം, “രൂപധമ്മോ മേ അത്താ”തി അത്തകോട്ഠാസേന അത്തഭാവേന ന ഉപഗമിം ന ഗണ്ഹിം. നിസ്സിതനിസ്സിതാപി നിസ്സിതാ ഏവ നാമാതി ആഹ “പഥവിധാതുനിസ്സിതാവാ”തി. അത്തനാ വാ പന തന്നിസ്സിതാതി “ഏകേന പരിയായേനാ”തി. ഉപാദാരുപസി കാമം നിസ്സിതസി ഹോതി. തഥാപി തം നിസ്സിതം ഹോതിയേവാതി തം ന ഉദ്ധടം. പരിച്ഛേദകരത്താ പരിച്ഛേദാകാസസ്സ “അവിനിബ്ഭോഗവസേനാ”തി വുത്തം. തേന ച തഥാ പരിച്ഛിന്നത്താ സബ്ബസി ഭൂതുപാദാരുപം ആകാസധാതുനിസ്സിതം നാമ. തം നിസ്സായ പവത്തിയാ ഉപാദാരുപം വിയ ഭൂതരൂപാനി, അരൂപക്ഖന്ധാ വിയ ച വത്സുരൂപാനി, “തംനിസ്സിതരൂപവത്സുകാ അരൂപക്ഖന്ധാ”തി വുത്തനയേന ആകാസധാതുനിസ്സിതചക്ഖാദിരൂപധമ്മവത്സുകാ വേദനാദയോ അരൂപക്ഖന്ധാ ആകാസധാതുനിസ്സിതാ നാമാതി ഇമമത്ഥം തഥാ-സദേന ഉപസംഹരതി. ഇധാപീതി ആകാസധാതുനിസ്സിതപദേപി, ന പഥവിധാതുനിസ്സിതപദാദിസു ഏവ. രൂപാരുപന്തി സബ്ബസി രൂപാരുപം ഗഹിതമേവ ഹോതി, അഗ്ഗഹിതം നത്ഥി. സഹജാതാ...പേ... നിസ്സിതന്തി ഇദം നിപ്പരിയായസിദ്ധം നിസ്സയത്തം ഗഹേത്വാ വുത്തം. ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന പരിയായസിദ്ധേ നിസ്സയത്തേ ഗയ്ഹമാനേ - “പച്ഛാജാതപച്ചയോതി പച്ഛാജാതാ ചിത്തചേതസികാ ധമ്മാ പുരേജാതസ്സ ഇമസ്സ കായസ്സ പച്ഛാജാതപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ° ൧.൧.൧൧) വചനതോ സബ്ബം ചതുസമുട്ഠാനികരൂപം, “വിഞ്ഞാണധാതുനിസ്സിത”ന്തി വത്തബ്ബം. തഥാ അനന്തരവിഞ്ഞാണധാതുപച്ചയാ പവത്തനതോ, “വിഞ്ഞാണധാതുനിസ്സിത”ന്തി വത്തബ്ബം.

൧൦൧. രൂപ്സതി വണ്ണവികാരം ആപജ്ജമാനം ഹദയങ്ഗതഭാവം പകാസേതീതി രൂപന്തി അയമത്ഥോ ചക്ഖുദ്വാരേ ആപാമഗതേ രൂപായതനേ നിപ്പരിയായതോ ലബ്ഭതി, ന ആപാമമനാഗതേ. ചക്ഖുവിഞ്ഞാണവിഞ്ഞാതബ്ബഭാവോ പന ആപാമമനാഗതേപി തസ്ഥിം ലബ്ഭതേവ തംസഭാവാനതിവത്ഥനതോ. രൂപായതനം ദിധാ വിഭജിത്വാ. മേരോ പന ആപാമം അനാഗതസ്സാപി രൂപായതനസ്സ രൂപഭാവം ന സക്കാ പടിക്ഖിപിതുന്തി ദിധാകരണം നാനുജാനന്തോ ഛരണോവാദം നിദസ്സേതി, “ഉപരി ഛരണോവാദേ കിന്തി കരിസ്സമാ”തി. തത്ഥ ഹി “ചക്ഖും, ആവുസോ ഛരണ, ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം ചക്ഖുവിഞ്ഞാണവിഞ്ഞാതബ്ബേ ധമ്മേ”തി (൧° നി° ൩.൩൯൧) ആഗതം, ന ചേത്ഥ ചക്ഖുദ്വാരേ ആപാമം ആഗതമേവ രൂപായതനം ചക്ഖുവിഞ്ഞാണവിഞ്ഞാതബ്ബപദേന ഗഹിതം, ന ആപാമം അനാഗതന്തി സക്കാ വിഞ്ഞാതും അവിസേസേനേവ രൂപായതനേന തണ്ഹാമാനദിട്ഠിഗാഹാഭാവസ്സ ജോതിതത്താ. തേനാഹ “ന യിദം ലബ്ഭതീ”തി. രൂപമേവാതി രൂപായതനമേവ. യദി ഏവം “ചക്ഖുവിഞ്ഞാണവിഞ്ഞാതബ്ബേസു ധമ്മേസു”തി പദം കഥം നേതബ്ബന്തി ആഹ - “ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസമ്പയുത്താ പനാ”തിആദി. ചക്ഖുവിഞ്ഞാണേന സദ്ധിം വിഞ്ഞാതബ്ബേസുതി യേന മനോവിഞ്ഞാണേന ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം അനിച്ഛന്തിആദിനാ ചക്ഖുവിഞ്ഞാണേന സദ്ധിം തേന വിഞ്ഞാതബ്ബേസു തംസമ്പയുത്തധമ്മേസുതി അത്ഥോ. തണ്ഹാഛരണോതി തസ്സനസഭാവോ ഛരണോ, ന കത്തുകമ്യതാ ഛരണോയേവാതി തണ്ഹാഛരണോ.

രജനവസേനാതി വത്ഥം വിയ രങ്ഗജാതം ചിത്തസ്സ അനുരഞ്ജനവസേന. അഭിനന്ദനവസേനാതി ആരമ്മണേ അഭിരമിത്വാ നന്ദനവസേന. സപ്പീതികതസ്ഹാ ഹി നന്ദിതി വുച്ചതി. തസ്ഹായനവസേന തസ്ഹാ.

൧൦൨. അഹങ്കാരോതി “സേയ്യോഹമസ്മി”തിആദിനാ (ധം സം ധമ൨൧, ധ൨൩൯; വിഭം വ൩൨, വ൩൩; സം നിം ര്.൧൦൮; മഹാനിം ൨൧, ൧൦൮) അഹംകരണം. യേന ഹി മമം കരോതി, ഏതം മമങ്കാരോ. സ്വേവാതി “അഹങ്കാരോ”തി വുത്തമാനോ. ഏവം ചതുത്ഥജ്ഞാനേ നിദിട്ഠേ സബ്ബാസു ലോകിയാഭിഞ്ഞാസു വുച്ചമാനാസു ഹേട്ഠാ വിജ്ജാദയം വത്തബ്ബന്തി അധിപ്പായേന, “പുബ്ബേനിവാസം ദിബ്ബചക്ഖുഞ്ച അവതാ കസ്മാ വുത്ത”ന്തി ആഹ? ഇതരോ ഇധ സബ്ബവാദേസുപി ലോകുത്തരയമ്മപുച്ഛാ അധികതാ തസ്മാ “സോ ഏവം സമാഹിതേ”തിആദിനാ തതിയാ വിജ്ജാ കഥിതാതി ദസ്സേനോ, “ഭിക്ഖു ലോകിയധമ്മം ന പുച്ഛന്തി”തിആദിമാഹ. ഏകവിസ്സജ്ജിതസുത്തം നാമേതം തതിയവിജ്ജായ ഏവ ആഗതത്താ. അരിയധമ്മവസേനപിസ്സ സമഞ്ഞാ അത്ഥേവാതി ദസ്സേനോ, “ഛരബ്ബിസോധനന്തിപിസ്സ നാമ”ന്തി വതാ തേസു ധമ്മേസു ഭേദം ദസ്സേതും, “ഏത്ഥ ഹീ”തിആദി വുത്തം. വിസുദ്ധാതി തസ്സാ ചോദനായ സോധനവസേന വിസോധിതാ. ഏകമേവ കത്വാതി ഏകവാദവസേനേവ പാളിയം ഏകജ്ഞം ആഗതത്താ ഏകമേവ കോട്ഠാസം കത്വാ. യദി ഏവം കഥം വാ ഛരബ്ബിസോധനതാതി ആഹ - “ചതുഹി ആഹാരേഹി സദ്ധി”ന്തി കഥം പന്നേത്ഥ ചത്താരോ ആഹാരാ ഗഹേതബ്ബാതി? കേചി താവ ആഹു - “സാധുതി ഭാസിതം അഭിനന്ദിത്വാ അനുമാദിത്വാ ഉത്തരി പഞ്ഹോ പുച്ഛിതബ്ബോ”തി ഹേട്ഠാ ആഗതേന നയേന ആഹാരവാദോ ആഹരിത്വാ വത്തബ്ബോതി. “ബഹിദ്ധാ സബ്ബനിമിത്തേസു”തി ഏത്ഥ ആഹാരാനന്വി സങ്ഗഹിതത്താ ആഹാരാ അത്ഥതോ ആഗതാ ഏവാതി അഞ്ജേ. അപരേ പന രൂപക്ഖണ്ഡഗുഹണേന കബളികാരോ ആഹാരോ , സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡഗുഹണേന ഫസ്സാഹാരോ, മനോസഞ്ചേതനാഹാരഗുഹണേന വിഞ്ഞാണാഹാരോ സരൂപതോപി ഗഹിതോതി വദന്തി.

“ഛരബ്ബിസോധന”ന്തി ഇമസ്സ സുത്തസ്സ സമഞ്ഞായ അന്യത്ഥതം ദസ്സേതാ ആയതിന്വി താദിസേന ബ്യാകരണേന ഭിക്ഖുനം പടിപത്തിന്വി ദസ്സനത്ഥം, “ഇമേ പനാ”തിആദി ആരദ്ധം. വിനയനിദ്രേസപരിയായേനാതി വിനയനിദ്രേസേ ആഗതേന കാരണേന. വിനയേ വാ ആഗതനിദ്രേസാനുക്കമേന.

അധിഗന്തബ്ബതോ അധിഗമോ, ത്യാനാദിഅധിഗമപുച്ഛാ. തേനാഹ - “ത്യാനവിമോക്ഖാദിസു”തിആദി. ഉപായപുച്ഛാതി അധിഗമോപായപുച്ഛാ. കിന്തിതി കേന പകാരേന വിധിനാതി അത്ഥോ.

കതമേസം ത്യാം ധമ്മാനം ലാഭീതി ഇദം പന പുബ്ബേ “കിം തേ അധിഗത”ന്തി അനിദ്ധാരിതഭേദാ ത്യാനാദിവിസേസാ പുച്ഛിതാതി ഇദാനി തേസം നിദ്ധാരേത്വാ പുച്ഛനാകാരദസ്സനം. തസ്മാതി യസ്മാ യഥാവുത്തേഹി ആകാരേഹി അധിഗമബ്യാകരണം സോധേതബ്ബം, തസ്മാ. ഏത്താവതാവാതി ഏത്തകേന ബ്യാകരണമത്തേനേവ ന സക്കാറോ കാതബ്ബോ. ബ്യാകരണഞ്ഹി ഏകച്ചസ്സ അയാമാവതോപി ഹോതി, യഥാ നാമ ജാതരൂപപതിരൂപം ജാതരൂപം വിയ വായതീതി ജാതരൂപം നിഘംസനതാപനചേദനേഹി സോധേതബ്ബം ഏവമേവം ഇമേസു ഇദാനേവ വുത്തേസു ഛരസു ഠാനേസു പക്ഖിപിത്വാ സോധനത്ഥം

വത്തഞ്ചോ വിമോക്വാദീസൂതി ആദി-സദേന സമാധി-സമാപത്തി-ഞാണദസ്സന-
മഗ്ഗഭാവനാ-ഫലസച്ഛികിരിയാ സങ്ഗണ്ഹാതി.

പാകടോ ഹോതി അധിഗതവിസേസസ്സ സതിസമ്മോസാഭാവതോ.
സേസപുച്ഛാസുപി “പാകടോ ഹോതീ”തി പദേ ഏസേവ നയോ.
ഉഗ്ഗഹപരിപുച്ഛാകുസലാതി സജ്ജായമഗ്ഗസംവണ്ണനാസു നിപുണാ. യായ
പടിപദായ യസ്സ അരിയമഗ്ഗോ ആഗച്ഛതി, സാ പുബ്ബഭാഗപടിപത്തി
ആഗമനപടിപദാ. സോധേതഞ്ചാതി സുദ്ധാ ഉദാഹു അസുദ്ധാതി
വിചാരണവസേന സോധേതഞ്ചാ. ന സുജ്ജയതീതി തത്ഥ തത്ഥ
പമാദപടിപത്തിഭാവതോ. അപന്നേതഞ്ചാ അത്തനോ പടിഞ്ഞായ.
“സുജ്ജയതീ”തി വത്ഥാ സുജ്ജയനാകാരം ദസ്സേതും, “ദീഘരത്ത”ന്തിആദി വുത്തം.
പഞ്ഞായതീതി ഏത്ഥ “യദീ”തി പദം ആനേത്ഥാ യദി സോ ഭിക്ഖു തായ
പടിപദായ യദി പഞ്ഞായതീതി സമ്ബന്ധോ. വീണാസവപടിപത്തിസദിസാ
പടിപദാ ഹോതി ദീഘരത്തം വിക്ഖമ്ഭിതകിലേസത്താ.

നദിയാ സമുദ്രം പക്ഖന്ദനട്ഠാനം നദീമുഖഭാരം. മദ്ദമാനോതി ബദരസാളവം
സരസം പത്തേ പക്ഖിത്തോ ഹുത്ഥാ മദ്ദമാനോ. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ഛരഞ്ചിസോധനസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൩. സപ്പുരിസധമ്മസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൫. സപ്പുരിസധമ്മന്തി സപ്പുരിസഭാവകരം ധമ്മം. സോ പന യസ്മാ
സപ്പുരിസാനം പവേണികോ ധമ്മോ ഹോതി. തസ്മാ ആഹ - “സപ്പുരിസാനം
ധമ്മ”ന്തി, ഏസ നയോ അസപ്പുരിസധമ്മന്തി ഏത്ഥാപി. ഏവം പധാനം
അനുട്ഠാതഞ്ചഞ്ച സപ്പുരിസധമ്മം ആദിം കത്ഥാ മാതികം റപേത്ഥാ
അയമാനുപുബ്ബിയാ നിദിസന്തോ “കതമോ ച, ഭിക്ഖവേ,
അസപ്പുരിസധമ്മോ”തിആദിമാഹ. തഥാ പന നിദിസന്തോ ഉദാഹരണപുബ്ബകം
ഹേതും ദസ്സേതും, “യഥാ നാമാ”തിആദി വുത്തം. തേന
ഇച്ഛിതബുപരിച്ചാഗപുബ്ബകം ഗഹേതബുഗ്ഗഹണം നാമ ഞായപടിപത്തി, തസ്മാ
സപ്പുരിസധമ്മാ സമ്പാദേതഞ്ചാതി ദീപേന്തോ സത്ഥാ അയമാനുപുബ്ബിയാ
നിദ്ധാരിയതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി. തഥാ അത്തത്ഥാപി “അസേവനാ ച
ബാലാനം, പണ്ഡിതാനഞ്ച സേവനാ”തി. ഏതദേവ ഹി കുലദയം “ഉച്ചകുല”ന്തി
വുച്ചതി നിപ്പരിയായതോ. തഥാഹി അന്തിമഭവിക്കാ ബോധിസത്താ തത്ഥേവ
പടിസന്ധിം ഗണ്ഹന്തി. സോതി സാമീചിപ്പടിപനോ ഭിക്ഖു. അന്തരം
കരിത്ഥാതി തം കാരണം കത്ഥാ. പടിപദാ ഹി വിത്തൂനം പുജായ കാരണം,
ന ഉച്ചകുലീനതാ. മഹാകുലാതി വിപുലകുലാ
ഉപാദിത്തോദിതകുലസമ്പവത്തികാതി അത്ഥോ.

൧൦൬. യസസദ്ദോ പരിവാരവാചകോ. യസസ്സീതി ച
സാതിസയപരിവാരവന്തതാ വുച്ചതീതി ആഹ “പരിവാരസമ്പനോ”തി.
ആധിപതേയ്യാഭാവതോ പരേസം ഉപരിനന്തി ഏതേസം ഈസോ ഈസനം
ഇസ്സരിയന്തി അക്ഖാതഞ്ചാതി അപ്പേസക്ഖാ. തേനാഹ “അപ്പപരിവാരാ”തി.
അഭാവത്ഥോ ഹി ഇയ അപ്പ-സദ്ദോ.

൧൦൭. നവേവ ധൃതങ്ഗാനി ആഗതാനീതി ഏതമ യഥാ ഉക്കട്ഠപംസുകൂലികസ്സ തേചീവരികതാ സുകരാ. ഏവം ഉക്കട്ഠപിണ്ഡപാതികസ്സ സപദാനചാരികതാ സുകരാ. ഏകാസനികസ്സ ച പത്തപിണ്ഡികഖലുപച്ഛാഭത്തികതാ സുകരാ ഏവാതി - “പംസുകൂലികോ ഹോതീ”തിആദിവചനേനേവ പാളിയാ അനാഗതാനമ്പി ആഗതഭാവോ വേദിതബ്ബോ പരിഹരണസുകരതായ തേസമ്പി സമാദാനസമ്ഭവതോ. തേനാഹ “തേരസ ഹോതീ”തി.

൧൦൮. കാമതണ്ഹാദികായ തായ തണ്ഹായ നിബ്ബത്താതി തമ്മയാ, പുമുജ്ജനാ, പകതിഭാവുപഗമനേന തേസം ഭാവോ തമ്മയതാ, തപ്പടിക്ഖേപതോ അതമ്മയതാ, നിത്തണ്ഹതാ. തംയേവ കാരണം കത്വാതി പഠമജ്ജയാനേപി തണ്ഹാപഹാനംയേവ കാരണം കത്വാ. ചിത്തേ ഉപ്പാദേത്വാതി അതമ്മയതാപരിയായേന വുത്തേ തണ്ഹായ പടിപക്ഖയമ്മേ സമ്പാദേത്വാ. ന മഞ്ഞതീതി മഞ്ഞനാനം അരിയമഗ്ഗേന സബ്ബസോ സമുച്ഛിന്നത്താ കിസ്സിമിഞ്ചി ഓകാസേ കാമഭവാദികേ കേനചി വത്സുനാ ഹത്ഥിഅസ്സവേത്തവത്ഥാദിനാ പത്തചീവരവിഹാരപരിവേണാദിനാ ച പുഗ്ഗലം ന മഞ്ഞതി. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

സപ്സുരിസധമ്മസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൪. സേവിതബ്ബാസേവിതബ്ബസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൯. അഞ്ഞമഞ്ഞന്തി അഞ്ഞം അഞ്ഞം. തേനാഹ “അഞ്ഞം സേവിതബ്ബ”തിആദി. സത്തഹി പദേഹീതി സത്തഹി വാക്യേഹി. പജ്ജതി ഏതേന യഥാധിപ്പേതോ അത്ഥോതി പദം, വാക്യം. സാരിപുത്തത്ഥേരസ്സ ഓകാസകരണം ധമ്മദായാദേ (൧൦ നീ൦ ൧.൩൧) വുത്തനയേന വേദിതബ്ബം.

൧൧൦. ദിട്ഠിയേവ പച്ചയവസേന പടിലദ്ധതായ ദിട്ഠിപടിലാഭോ. സഞ്ഞാപടിലാഭേപി ഏസേവ നയോ. മിച്ഛാദിട്ഠിസമ്മാദിട്ഠിയോ...പേ... ന ഗഹിതാ കമ്മപമപ്പത്താനം തേസം മനോസമാചാരഭാവേന ഗഹിതത്താ. യദി ഏവം കസ്സമാ ദിട്ഠി ചിത്തുപ്പാദവാറേ ന ഗഹിതാതി? കാമം മിച്ഛാദിട്ഠിയാ അവയവിഭാവോ ലബ്ഭതി, തഥാപി ചിത്തുപ്പാദക്ഖണേ ലോകിയലോകുത്തരചിത്തുപ്പാദേസു കമ്മപമകോട്ഠാസോ ന ഉദ്ധടോ.

൧൧൧. കാമസഞ്ഞാദിനന്തി ഏതമ ആദി-സദേന യഥാ ബ്യാപാദവിഹിംസാസഞ്ഞാ സങ്ഗഹിതാ, ഏവം അനഭിജ്ജയാഅബ്യാപാദഅവിഹിംസാസഞ്ഞാ സങ്ഗഹിതാ പഠമേന ആദിസദേന “അനഭിജ്ജയാസഹഗതായ സഞ്ഞായാ”തിആദിപാഠസ്സ സങ്ഗഹിതത്താ.

൧൧൨. തി കാമഭവാദിനം അപരിയോസാനായ പരിയോസാനം ഇച്ഛതോപി താദിസസ്സ ഭവാനം അപരിയോസാനമേവ ഹോതി . ചത്താരോ ഹോന്തി പുഗ്ഗലവസേന. തേനാഹ “പുമുജ്ജനോപിഹീ”തിആദി. അകുസലാ ധമ്മാ വഡ്ഡന്തീതി തേസം പഹാനായ അപ്പടിപജ്ജമാനസ്സാതി അധിപ്പായോ, തതോ ഏവ കുസലാ ധമ്മാ പരിഹായന്തി. തേനസ്സ കിലേസദുക്ഖേന വിപാകദുക്ഖേന ച സദുക്ഖമേവ അത്തഭാവം അഭിനിബ്ബത്തേതി. ഓരമ്ഭാഗിയസംയോജനാനി പഹായ സുദ്ധാവാസേസു നിബ്ബത്തനാരഹോ അനാഗാമീ കമം...പേ...

അഭിവർദ്ധത്തിൽ ആഹ “അനാഗാമിപി”തിആദി. സദുക്ഖമേവ അത്തഭാവം അഭിനിബ്ബത്തേതി, യായ ലബ്ഭമാനഅകുസലാഭിവുദ്ധിം കൂസലപരിഹാനിഞ്ച ഗഹേതാ അനാഗാമിനോപി സബ്ബാബ്ജ്ജയഅത്തഭാവാഭിനിബ്ബത്തനം വുത്തം. ഏവം യമാലബ്ഭമാനം അകുസലപരിഹാനിം കൂസലാഭിവുദ്ധിഞ്ച ഗഹേതാ പുമുജ്ജനസ്സപി അന്തിമഭവിക്കസ്സ അബ്ബാബ്ജ്ജയഅത്തഭാവാഭിനിബ്ബത്തനം വുത്തന്തി ദട്ഠം. തേനാഹ “പുമുജ്ജനോപി”തിആദി. അകുസലമേവ ഹായതി,ന കൂസലം തസ്സ ബുദ്ധിപക്ഖേ റിതത്താ. തത്ഥാപി വിപസ്സനമേവ ഗബ്ഭം ഗബ്ഭാപേതി, ന വട്ടഗബ്ഭം അന്തിമഭവിക്കതായ വിവട്ടുപനിസ്സിതത്താ അജ്ജയാസയസ്സ, ഞാണസ്സ ച പാകഗമനതോ.

൧൧൯. ഏകച്ചസ്സാതി സാമിവചനം “അഭിനന്ദതി”തിആദീസു പച്ചത്തവസേന പരിണാമേതബ്ബം, തഥാ “നിബ്ബിന്ദതി”തിആദീസുപി. ഉഗ്ഗണ്ഹിത്വാപീതി പി-സദോ ലുത്തനിട്ടിട്ഠോ. ഭഗവതോ ഭാസിതസ്സ അത്ഥം അജാനന്താ താവ ദീഘരത്തം ഹിതസുഖതോ പരിബാഹിരാ ഹോന്തു ജാനന്താനസി സബ്ബേസം ദീഘരത്തം ഹിതായ സുഖായ ഹോതീതി അനേകംസികതം ചോദേനോ “ഏവം സന്തേപി”തിആദിമാഹ. ഇതരോ സബ്ബേസസി ദീഘരത്തം ഹിതായ സുഖായ ഹോതിയേവാതി, “അപ്പടിസന്ധികാ”തിആദിനാ അനേകംസികതം പരിഹരതി. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

സേവിതബ്ബാസേവിതബ്ബസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൫. ബഹുധാതുകസുത്തവണ്ണനാ

൧൨൦. ഭയന്തി (അ° നി° ടീ° ൨.൩.൧) ചിത്തസംസപ്പതാതി ആഹ “ചിത്തുത്രാസോ”തി. ഉപദുവോതി അന്തരായോ. തസ്സ പന വിക്ഖേപകാരണത്താ വുത്തം “അനേകഗ്ഗതാകാരോ”തി. ഉപസഗ്ഗോതി ഉപസജ്ജനം. തതോ അപ്പതീകാരവിഘാതാപത്തി യസ്ഥാ പതീകാരാഭാവേന വിഹഞ്ഞമാനസ്സ കിഞ്ചി കാതും അസമത്ഥസ്സ ഓസീദനകാരണം, തസ്ഥാ വുത്തം - “തത്ഥ തത്ഥ ലഗ്ഗനാകാരോ”തി. വഞ്ചേത്വാ ആഗന്തും യമാവുത്തേ ദിവസേ അനാഗച്ഛന്തേസു. ബഹി അനിക്ഖമനത്ഥായ ദ്വാരേ അഗ്ഗിം ദത്വാ.

നളേഹീതി നളച്ഛന്നസഞ്ചേപേന ഉപരി ഛാദേത്വാ തേഹിയേവ ദാരുക്ഖദന്നിയാമേന പരിതോപി ഛാദിതാ. ഏസേവ നയോതി ഇമിനാ തിണേഹി ഛന്നതം, സേസസമ്ഭാരാനം രുക്ഖമയതഞ്ച അതിദിസതി. വിധവാപുത്തേതി അദന്തഭാവോപലക്ഖണം. തേ ഹി നിപ്പിതികാ അവിനീതാ അസംയതാ അകിച്ചകാരിനോ ഹോന്തി.

മത്ഥകം അപാപേത്വാവ നിട്ഠാപിതാതി കസ്ഥാ ഭഗവാ ഏവമകാസീതി? ആനന്ദത്ഥേരസ്സ പുച്ഛാകോസല്ലഭിപനത്ഥമേവ, തത്ഥ നിസിന്നാനം സന്നിപതിതഭിക്ഖുനം ദേസനായ ജാനനത്ഥഞ്ച. തേ കിര സഞ്ചേപതോ വുത്തമത്ഥം അജാനന്താ അന്ധകാരം പവിട്ഠാ വിയ റിതാ. പുച്ഛാനുസന്ധിവസേന പരിഗൃയ്ഹ ജാനിസ്സന്തിതി.

൧൨൧. രൂപപരിഗൃഹോവ കമിതോ, ന അഞ്ഞം കിഞ്ചിതി അത്ഥോ. ഇദാനി തതോ സച്ചാനി നിദ്ധാരേത്വാ ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനം ദസ്സേതും, “സബ്ബാപി”തിആദി വുത്തം. പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ ഹോന്തിതി അദ്ധേകാദസ ധാതുകയോ രൂപക്ഖണ്ഡോ,

അദ്ധ്യക്ഷമാ യാതുകയോ യഥാരഹം വേദനാദയോ ചത്താരോ അരുപിനോ
ഖന്ധാതി ഏവം അടാരസ യാതുകയോ പഞ്ചക്വന്ധാ ഹോന്തി. പഞ്ചപി ഖന്ധാ
തണ്ഹാവജ്ജാ ദുക്ഖസച്ചം. അപ്പവത്തിതി അപ്പവത്തിനിമിത്തം.
നിരോധപജാനനാതി പഞ്ചാസീസേന മഗ്ഗകിച്ചമാഹ. സമ്മാദിട്ഠിപമുഖോ ഹി
അരിയമഗ്ഗോ. മത്ഥകം പാപേത്യാ കമിതം ഹോതി സമ്മസനസ്സ ഭൂമിയാ
നിപ്ഫത്തിയാ ച കമിതത്താ. ജാനാതിപസ്സതിതി ഇമിനാ ഞാണദസ്സനം കമിതം
തം പന ലോകിയം ലോകുത്തരന്തി ദുവിധന്തി തദുഭയന്വി ദസ്സേനോ ആഹ -
“സഹ വിപസ്സനായ മഗ്ഗോ വുത്തോ”തി.

ഏത്താവതാപി ഖോതി പി-സദുഗ്ഗഹണേന അഞ്ഞേന പരിയായേന സത്ഥാ
യാതുകോസല്ലം ദേസേതുകാമോതി മേരോ , “സിയാ പന, ഭന്തേ”തി പുച്ഛതിതി
ഭഗവാ പഥവിയാതുആദിവസേനപി യാതുകോസല്ലം വിഭാവേതി. തത്ഥ
പഥവിയാതുആദിസദ്ദേന ദേസനാകാരണം വിഭാവേനോ, “പഥവിയാതു...പേ...
വുത്താ”തി ആഹ. താപി ഹി ആദിതോ ഛര യാതുകയോ. “വിത്താണയാതുകയോ
നീഹരിത്വാ പുരേതഞ്ചാ”തി വത്യാ കഥം രൂപയാതുകയോ നീഹരിയന്തിതി
ചോദനം സന്ധായ തം നയം ദസ്സേതും, “വിത്താണയാതുകയോ”തിആദി വുത്തം.
കാമഞ്ചേത്ഥ കായവിത്താണയാതുകയോ ആരമ്മണം ഫോട്ഠഞ്ചയാതുപഥവിയാതു
ആദിവസേന ദേസനാരുളമേവ, കായയാതു പന നീഹരിതഞ്ചാതി ഏകംസമേവ
നീഹരണവിധിം ദസ്സേനോ, “ഏസ നയോ സഞ്ചത്ഥാ”തി ആഹ.
പുരിമപച്ഛിമവസേന മനോയാതുകയോതി പച്ഛിമഭാഗവസേന കിരിയാമനോയാതു
ഗഹേതഞ്ചാ തസ്സാനുരൂപഭാവതോ. നനു ചേത്ഥ മനോയാതു നാമായം
മനോവിത്താണയാതുകയോ അസംസട്ഠാ, വിസുഞ്ചേവ ചേസാ യാതുകയോ?
സച്ചമേതം അടാരസയാതുകദേസനായ, ചിത്തവിഭത്തിനിദേസേ
ഛരവിത്താണകായദേസനായം പന സാ മനോവിത്താണകായസങ്ഗഹിതാവതി
ദട്ഠഞ്ചം. യം പനേത്ഥ വത്തഞ്ചം തം വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനായം (വിസുദ്ധിം
മഹാടീം ൨.൫൧൨) വുത്തനയേന വേദിതഞ്ചം. അഥ വാ പുരിമപച്ഛിമവസേനാതി
പുരേചരാനുചരവസേന. മനോയാതുകയോതി വിപാകമനോയാതു ഗഹേതഞ്ചാ
പുരേചരണതോ, പരതോ ഉപ്പജ്ജനകിരിയാമനോവിത്താണയാതുകയോ അനന്തരം
മനോയാതുകയോ, കിരിയാമനോയാതുകയോ അനന്തരം മനോവിത്താണയാതുകയോ
അനുപ്പജ്ജനതോ ച.

ധമ്മാനം യാവദേവ നിസ്സത്തനിജ്ജീവവിഭാവനത്ഥായ സത്ഥു യാതുകദേസനാതി
അഞ്ഞേസു സഭാവധാരണാദിഅത്ഥേസു ലബ്ധിമാനേസുപി അയമേത്ഥ അത്ഥോ
പയാനോതി ആഹ - “ഏസനയോ സഞ്ചത്ഥാ”തി. സപ്പടിപക്ഖവസേനാതി
സപ്പടിഭാഗവസേന സുഖം ദുക്ഖേന സപ്പടിഭാഗം, ദുക്ഖം സുഖേന, ഏവം
സോമനസ്സദോമനസ്സാതി. യഥാ സുഖാദീനഞ്ചേവ സമുദാചാരോ വിഭൂതോ, ന
ഉപേക്ഖായ, ഏവം രാഗാദീനഞ്ചേവ സമുദാചാരോ വിഭൂതോ, ന മോഹസ്സ,
തേന വുത്തം “അവിഭൂതഭാവേനാ”തി. കായവിത്താണയാതു പരിഗൃഹിതാവ
ഹോതി തദവിനാഭാവതോ. സേസാസു സോമനസ്സയാതുആദിസു, പരിഗൃഹിതാവ
ഹോതി അവിനാഭാവതോ ഏവ. ന ഹി സോമനസ്സാദയോ മനോയാതുകയോ
വിനാ വത്തന്തി. ഉപേക്ഖായാതുകയോ നീഹരിത്വാതി ഏത്ഥ
ചക്ഖുവിത്താണയാതുആദയോ ചതസ്സോ വിത്താണയാതുകയോ താസം
വത്ഥാരമ്മണഭൂതാ ചക്ഖുയാതുആദയോ ചാതി അട്ഠ രൂപയാതുകയോ,
മനോയാതു, ഉപേക്ഖാസഹഗതാ മനോവിത്താണയാതു, ഉപേക്ഖാസഹഗതാ
ഏവ ധമ്മയാതുകയോതി ഏവം പന്നരസ യാതുകയോ ഉപേക്ഖായാതുകയോ

നീഹരിതബ്ദം. സോമനസ്സയാതുആദയോ പന ചതസ്സോ ധാതുയോ
ധമ്മയാതുഅനോഗധാ , ഏവം സുഖയാതുതോ കായവിത്താണധാതുയാ തസ്സാ
വത്ഥാരമ്മണഭൂതാനം കായയാതുഫോട്ഠബ്ദയാതുനഞ്ച നീഹരണാ ഹേട്ഠാ
ദസ്സിതനയാതി, “ഉപേക്ഖാധാതുതോ നീഹരിത്വാ പൂരേതബ്ദം”ഇച്ചേവ വുത്തം.

കാമവിതക്കാദയോ ഇധ കാമയാതുആദിപരിയായേന വുത്താതി
“കാമയാതുആദിനം ദേധാവിതക്കേ കാമവിതക്കാദിസു വുത്തനയേന അത്ഥോ
വേദിതബ്ദം”തി ആഹ. തത്ഥ ഹി “കാമവിതക്കോതി കാമപടിസംയുത്തോ
വിതക്കോ, ബ്യാപാദവിതക്കോതി ബ്യാപാദപടിസംയുത്തോ വിതക്കോ,
വിഹിംസാവിതക്കോതി വിഹിംസാപടിസംയുത്തോ വിതക്കോ,
നേക്ഖമ്മപടിസംയുത്തോ വിതക്കോ നേക്ഖമ്മവിതക്കോ, സോ യാവ
പഠമജ്ജ്യാനാ വട്ടതി. അബ്യാപാദപടിസംയുത്തോ വിതക്കോ
അബ്യാപാദവിതക്കോ, സോ മേത്താപുബ്ബഭാഗതോ പട്ഠായ യാവ
പഠമജ്ജ്യാനാ വട്ടതി. അവിഹിംസാപടിസംയുത്തോ വിതക്കോ
അവിഹിംസാവിതക്കോ, സോ കരുണായ പുബ്ബഭാഗതോ പട്ഠായ യാവ
പഠമജ്ജ്യാനാ വട്ടതി”തി വുത്തം. അയം പനത്ഥോ അഭിധമ്മേ വിത്ഥാരതോ
ആഗതോ ഏവാതി ദസ്സേതും, “അഭിധമ്മേ”തിആദി വുത്തം. കാമയാതുതോ
നീഹരിത്വാതി ഏതഥ കാമഗ്ഗഹണേന ഗഹിതാ രൂപയാതുആദയോ ഛര,
തംവിസയാ സത്തവിത്താണധാതുയോ, തത്ഥ പഞ്ചന്നം വിത്താണധാതുനം
ചക്ഖുധാതുആദയോ പഞ്ചാതി അട്ഠാരസ. നേക്ഖമ്മധാതുആദയോ പന
ധമ്മയാതുഅനോഗധാ ഏവ.

കാമതണ്ഹായ വിസയഭൂതാ ധമ്മാ കാമയാതുതി ആഹ - “പഞ്ച
കാമാവചരക്ഖണ്ഡാ കാമയാതു”തി. തഥാ രൂപതണ്ഹായ വിസയഭൂതാ ധമ്മാ
രൂപധാതു, അരൂപതണ്ഹായ വിസയഭൂതാ ധമ്മാ അരൂപധാതുതി ആഹ -
“ചത്താരോ അരൂപാവചരക്ഖണ്ഡാ”തിആദി. കാമതണ്ഹാ കാമോ
ഉത്തരപദലോപേന, ഏവം രൂപാരൂപതണ്ഹാ രൂപാരൂപം.
ആരമ്മണകരണവസേന താ യത്ഥ അവചരന്തി, തേ കാമാവചരാദയോതി
ഏവം കാമാവചരക്ഖണ്ഡാദിനം കാമതണ്ഹാദിഭാവോ വേദിതബ്ദം. ആദിനാ
നയേനാതി ഏതേന “ഉപരിതോ പരനിമ്മിതവസവത്തിദേവേ അനോകരിത്വാ
ഏത്ഥാവചരാ”തിആദിപാളിം (വിഭം ൧൦൨൦) സങ്ഗണ്ഹാതി. ഏത്ഥാവചരാതി
അവിചിപരനിമ്മിതപരിച്ഛിന്നോകാസായ കാമതണ്ഹായ വിസയഭാവം സന്ധായ
വുത്തം, തദോകാസതാ ച തണ്ഹായ തന്നിന്നത്താ വേദിതബ്ദം.
സേസപദദ്വയേപി ഏസേവ നയോ. പരിപുണ്ണഅട്ഠാരസധാതുകത്താ
കാമാവചരധമ്മാനം “കാമയാതുതോ നീഹരിത്വാ പൂരേതബ്ദം”തി വുത്തം.
മനോവിത്താണധാതുധമ്മയാതു ഏകദേശമത്തമേവ ഹി
രൂപാരൂപാവചരധമ്മാതി.

സമാഗത്ത്വാതി സഹിതാ ഹുത്വാ. യത്തകണ്ഹി പച്ചയധമ്മാ അത്തനോ
ഫലസ്സ കാരണം, തത്ഥ തന്നിബ്ബത്തനേ സമാഗതാ വിധ ഹോതി വേകല്ലേ
തദനിബ്ബത്തനതോ. സങ്ഖതയാതുതോ നീഹരിത്വാ പൂരേതബ്ദം അസങ്ഖതായ
ധാതുയാ ധമ്മയാതുഏകദേശഭാവതോ.

൧൨൩. ഏവം പവത്തമാനാ മയം അത്താതി ഗഹണം ഗമിസ്സാമാതി
ഇമിനാ വിധ അധിപ്പായേന അത്താനം അധികിച്ച ഉദിസ്സ പവത്താ
അജ്ജ്യാത്താ, തേസു ഭവാ തപ്പരിയാപന്നത്താതി അജ്ജ്യാത്തികാനി. തതോ

ബഹിഭൂതാനി ബാഹിരാന്തി. ആയതനകമാ പടിച്ചസമുപ്പാദകമാ ച വിസുദ്ധിമഗ്നേ (വിസുദ്ധിം ൨.൫൧൦, ൫൧൦, ൫൧൧) വൃത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബാതി ന വിത്ഥാരിതാ.

൧൨൭. അവിജ്ഞാനം റാനം അട്ഠാനം (അം നിം ടീം ൧.൧.൨൩൮; വിഭം മൂലടീം ൮൦൯), നത്ഥി റാനന്തി വാ അട്ഠാനം. അനവകാസോതി ഏത്ഥ ഏസേവ നയോ. തദത്ഥനിഗമനമേവ ഹി “നേതം റാനം വിജ്ഞതീ”തി വചനന്തി. തേനാഹ “ഉഭയേനപീ”തിആദി. യന്തി കാരണേ പച്ചത്തവചനം, ഹേതുഅത്ഥോ ച കാരണത്ഥോതി ആഹ - “യന്തിയേന കാരണേനാ”തി. ഉക്തട്ഠനിദേശേന ഏത്ഥ ദിട്ഠിസമ്പത്തി വേദിതബ്ബാതി വൃത്തം “മഗ്ഗദിട്ഠിയാ സമ്പന്നോ”തി. കൂതോ പനായമത്ഥോ ലബ്ഭതീതി? ലിങ്ഗതോ. ലിങ്ഗങ്ഗേഹേതം, യദിദം നിച്ചതോ ഉപഗമനപടീക്ഖേപോ. ചതുത്ഥമകേസൂതി ഇദം ചതുത്ഥമകസഞ്ചാരാനം അരിയസാവകസ്സ വിസയഭാവുപഗമനതോ വൃത്തം; ന പന തേ ആരബ്ഭ നിച്ചതോ ഉപഗമനസഞ്ചാവതോ. വക്ഖതി ച “ചതുത്ഥമകസഞ്ചാരാ പനാ”തിആദിനാ. അഭിസഞ്ചതസഞ്ചാരഅഭിസഞ്ചരണകസഞ്ചാരാനം സപ്പദേസത്താ നിപ്പദേസസഞ്ചാരഗ്ഗഹണത്ഥം “സഞ്ചതസഞ്ചാരേസൂ”തി വൃത്തം. ലോകുത്തരസഞ്ചാരാനം പന നിവത്തനേ കാരണം സയമേവ വക്ഖതി. ഏതം കാരണം നത്ഥി സേതുഘാതത്താ. തേജസ്സദത്താതി സംകിലേസവിധമനതേജസ്സ അധികഭാവതോ. തഥാ ഹി തേ ഗമ്ഭീരഭാവേന ദുദുസാ. അകുസലാനം ആരമ്മണം ന ഹോന്തിതി ഇദം പകരണവസേന വൃത്തം. അപ്പഹിനവിപല്ലാസാനം സത്താനം കുസലധമ്മാനമ്പി തേ ആരമ്മണം ന ഹോന്തി.

അസുഖേ “സുഖ”ന്തി വിപല്ലാസോ ച ഇയ സുഖതോ ഉപഗമനസ്സ റാനന്തി അധിപ്പേതന്തി ദസ്സേനോ, “ഏകന്ത...പേ... വൃത്ത”ന്തി. അത്തദിട്ഠിവസേനാതി പധാനദിട്ഠിമാഹ . ദിട്ഠിയാ നിബ്ബാനസ്സ അവിസയഭാവോ ഹേട്ഠാ വൃത്തോ ഏവാതി “കസിണാദിപണ്ണത്തിസങ്ഗഹത്ഥ”ന്തി വൃത്തം. പരിച്ഛേദോതി സഞ്ചാരാനം പരിച്ഛേദോ സഞ്ചാരാനം പരിച്ഛിജ്ജഗഹണം. സ്വായം യേസം നിച്ചാദിതോ ഉപഗമനം ഭവതി തേസംയേവ വസേന കാതബ്ബോതി ദസ്സേനോ “സബ്ബവാരേസൂ”തിആദിമാഹ. സബ്ബവാരേസൂതി നിച്ചാദിസബ്ബവാരേസു. പുമുജ്ജനോഹീതി ഹി-സദ്ദോ ഹേതുഅത്ഥോ. യസ്മാ യം യം സഞ്ചാരം നിച്ചാദിവസേന പുമുജ്ജനകാലേ ഉപഗച്ഛതി, തം തം അരിയമഗ്ഗാധിഗമേന അനിച്ചാദിവസേന ഗങ്ഗഹന്തോ യാമാവതോ ജാനന്തോ തം ഗാഹം തം ദിട്ഠിം വിനിവേന്തേതി വിസ്സജ്ജേതി. തസ്മാ യത്ഥ ഗാഹോ തത്ഥ വിസ്സജ്ജനാതി ചതുത്ഥമകസഞ്ചാരാ ഇയ സഞ്ചാരഗ്ഗഹണേന ന ഗയ്ഹതീതി അത്ഥോ.

൧൨൮. പൂത്തസമ്ബന്ധേന മാതാപിതുസമഞ്ഞാ, ദത്തകിത്തിമാദിവസേനപി പൂത്തവോഹാരോ ലോകേ ദിസ്സതി, സോ ച ലോ പരിയായതോ നിപ്പരിയായസിദ്ധം തം ദസ്സേതും, “ജനികാ വ മാതാ ജനകോ പിതാ”തി വൃത്തം. തഥാ ആനന്തരിയകമ്മസ്സ അധിപ്പേതത്താ “മനുസ്സഭൂതോവ വീണാസവോ അരഹാതി അധിപ്പേതോ”തി വൃത്തം. “അട്ഠാനമേത”ന്തിആദിനാ മാതുആദിനംയേവ ജീവിതാ വോരോപനേ അരിയസാവകസ്സ അഭബ്ബഭാവദസ്സനതോ തദഞ്ജം അരിയസാവകോ ജീവിതാ വോരോപേതീതി ഇദം അത്ഥതോ ആപന്നമേവാതി മഞ്ഞമാനോ വദതി - “കിം പന അരിയസാവകോ അഞ്ജം ജീവിതാ വോരോപേയ്യാ”തി ? “അട്ഠാനമേതം,

ഭിക്ഖവേ, അനവകാസോ, യം ദിട്ഠിസമ്പന്നോ പുഗ്ഗലോ സഞ്ചിച്ച പാണ്ണം ജീവിതാ വോരോപേയ്യ, നേതം റാനം വിജ്ജതീ"തി വചനതോ, "ഏതസ്മി അട്ഠാന"ന്തി വുത്തം. തേനാഹ "സചേപിഹീ"തിആദി. ബലദീപനത്ഥന്തി സദ്ധാദിബലസമന്നാഗമദീപനത്ഥം. അരിയമഗ്ഗേനാഗതസദ്ധാദിബലവസേന ഹി അരിയസാവകോ താദിസം സാവജ്ജം ന കരോതി.

പഞ്ചഹി കാരണേഹീതി ഇദം അത്ഥനിപ്ഫാദകാനി തേസം പുബ്ബഭാഗിയാനി ച കാരണാനി കാരണഭാവസാമത്തേന ഏകജ്ജയം ഗഹേത്വാ വുത്തം, ന പന സഞ്ചേസം പഞ്ചന്നം സഹയോഗക്ഖമതോ. ആകാരേഹീതി കാരണേഹി. അനുസ്സാവന്നേനാതി അനുരൂപം സാവന്നേന. ഭേദസ്സ അനുരൂപം യഥാ ഭേദോ ഹോതി, ഏവം ഭിന്നിതബ്ബാനം ഭിക്ഖൂനം അത്തന്നോ വചനസ്സ സാവന്നേന വിത്താപന്നേന. തേനാഹ "നനു തുമ്ഹേ"തിആദി. കണ്ണമൂലേ വചിഭേദം കത്വാതി ഏതേന "പാകടം കത്വാ ഭേദകരവത്സുദീപനം വോഹാരോ, തത്ഥ അത്തന്നോ നിച്ഛിതമത്ഥം രഹസ്സവസേന വിത്താപനം അനുസ്സാവന്ന"ന്തി ദസ്സേതി.

കമ്മമേവ ഉദേശോ വാ പമാണന്തി തേഹി സങ്ഘഭേദസിദ്ധിതോ വുത്തം, ഇതരേ പന തേസം പുബ്ബഭാഗഭൂതാ. തേനാഹ "വോഹാരാ"തിആദി. തത്ഥാതി വോഹാരേ. ചുതിഅനന്തരം ഫലം അനന്തരം നാമ, തസ്സമിം അനന്തരേ നിയുത്താനി തന്നിബ്ബത്തന്നേന അനന്തരകരണസീലാനി, അനന്തരപ്പയോജനാനി ചാതി ആനന്തരിയാനി, താനി ഏവ "ആനന്തരിയകമ്മാനീ"തി വുത്താനി.

കമ്മതോതി "ഏവം ആനന്തരിയകമ്മം ഹോതി, ഏവം അനന്തരിയകമ്മസദിസ"ന്തി ഏവം കമ്മവിഭാഗതോ. ദ്വാരതോതി കായാദിദ്വാരതോ. കപ്പട്ഠിതിയതോതി "ഇദം കപ്പട്ഠിതികവിപാകം, ഇദം ന കപ്പട്ഠിതികവിപാക"ന്തി ഏവം കപ്പട്ഠിതിയവിഭാഗതോ. പാകാതി "ഇദമേത്ഥ വിപച്ചതി, ഇദം ന വിപച്ചതീ"തി വിപച്ചനവിഭാഗതോ. സാധാരണാദീഹീതി ഗഹട്ഠപബ്ബജിതാനം സാധാരണാസാധാരണതോ, ആദി-സദേന വേദനാദിവിഭാഗതോ ച.

യസ്ഥാ മനുസ്സത്തഭാവേ റിതസ്സേവ ച കുസലധമ്മാനം തിക്ഖവിസദസൂരഭാവാപത്തി, യഥാ തം തിണ്ണസ്മി ബോധിസത്താനം ബോധിത്തയനിബ്ബത്തിയം, ഏവം മനുസ്സഭാവേ റിതസ്സേവ അകുസലധമ്മാനസ്മി തിക്ഖവിസദസൂരഭാവാപത്തിതി ആഹ "മനുസ്സഭൂതസ്സേവാ"തി. പാകതികമനുസ്സാനസ്മി ച കുസലധമ്മാനം വിസേസപ്പത്തി വിമാനവത്സുഅട്ഠങ്കമായം (വിം വം അട്ഠം ൩) വുത്തനയേന വേദിതബ്ബാ. യഥാ വുത്തോ ച അത്ഥോ സമാനജാതിയസ്സ വികോപനേ കമ്മം ഗരുതരം, ന തഥാ വിജാതിയസ്സാതി വുത്തം - "മനുസ്സഭൂതം മാതരം വാ പിതരം വാ"തി. ലിങ്ഗേ പരിവത്തേ ച സോ ഏവ ഏകകമ്മനിബ്ബത്തോ ഭവങ്ഗപ്പബ്ബന്ധോ, ജീവിതിന്ദ്രിയപ്പബ്ബന്ധോ ച, ന അത്തോതി ആഹ "അപി പരിവത്തലിങ്ഗ"ന്തി. അരഹന്തേപി ഏസേവ നയോ. തസ്സ വിപാകത്തിആദി കമ്മസ്സ ആനന്തരിയഭാവസമത്ഥനം, ചതുകോടികഞ്ചേത്ഥ സമ്ഭവതി. തത്ഥ പഥാ കോടി ദസ്സിതാ, ഇതരാസു വിസങ്കേതം ദസ്സേതും, "യോ പനാ"തിആദി വുത്തം. യദിപി തത്ഥ വിസങ്കേതോ, കമ്മം പന ഗരുതരം ആനന്തരിയസദിസം ഭായിതബ്ബന്തി ആഹ - "ആനന്തരിയം ആഹച്ചേവ തിട്ഠതീ"തി. അയം പഞ്ഹോതി ഞാപനിച്ഛാനിബ്ബത്താ കഥാ.

ആനന്തരിയം ഫുസതി മരണാധിപ്തായേനേവ ആനന്തരിയവത്സുനോ വികോപിതത്താ. ആനന്തരിയം ന ഫുസതി ആനന്തരിയവത്സുഅഭാവതോ. സബ്ബത്ഥ ഹി പൂരിമം അഭിസന്ധിചിത്തം അപ്പമാണം, വധകചിത്തം പന തദാരമ്മണം ജീവിതിന്ദ്രിയഞ്ച ആനന്തരിയനാനന്തരിയഭാവേ പമാണന്തി ദട്ഠം. സങ്ഗാമചതൃക്കം സമ്പത്തവസേന യോജേതഞ്ചം.

തേനേവാതി തേനേവ പയോഗേന. അരഹന്തഘാതോ ഹോതിയേവ അരഹതോ മാരിതത്താ. പുമുജ്ജനസ്സേവ ദിനം ഹോതീതി യസ്മാ യമാ വധകചിത്തം പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണവി പബന്ധവിച്ഛേദവസേന ച ജീവിതിന്ദ്രിയം ആരമ്മണം കത്വാ പവത്തതി, ന ഏവം ചാഗചേതനാ, സാ ഹി ചജിതബ്ബവത്സും ആരമ്മണം കത്വാ ചജനമത്തമേവ ഹോതി, അഞ്ഞസന്തകഭാവകരണഞ്ച തസ്സ ചജനം, തസ്മാ യസ്സ തം സന്തകം കതം. തസ്സേവ ദിനം ഹോതീതി.

ലോഹിതം സമോ സരതീതി അഭിഘാതേന പകുപ്പമാനം സഞ്ചിതം ഹോതി. മഹന്തരന്തി ഗരുതരം. സരീരപടിജഗ്ഗേ വിയതി സത്സുരൂപകായപടിജഗ്ഗേ വിയ.

അസന്നിപതിതേതി ഇദം സാമഗ്ഗിയദീപനം. ഭേദോ ച ഹോതീതി സങ്ഘസ്സ ഭേദോ ഹോതി. വട്ടതീതി സഞ്ഞായാതി ഹുദിസകരണം സങ്ഘസ്സ ഭേദായ ന ഹോതീതി സഞ്ഞായ. നവതോ ഹുനപരിസായം കരോന്തസ്സ തമാതി യോജേതഞ്ചം, തമാതി ഇമിനാ “ന ആനന്തരിയകമ്മന്തി” ഇമം ആകഡ്ഢതി, ന പന “ഭേദോ ഹോതീ”തി ഇദം. ഹേട്ഠിമന്തേന ഹി നവനമേവ വസേന സങ്ഘഭേദോ. ധമ്മവാദിനോ അനവജ്ജാ യമാധമ്മം അവട്ഠാനതോ. സങ്ഘഭേദസ്സ പുബ്ബഭാഗോ സങ്ഘരാജി.

കായദാരുമേവ പൂരേന്തി കായകമ്മഭാവേനേവ ലക്ഖിതബ്ബതോ.

“സങ്ഘന്തേ ഹി...പേ... മുച്ചതീ”തി ഇദം കപ്പട്ഠകമായ ന സമേതി. തമാ ഹി കപ്പട്ഠകമായം (കമാം അട്ഠം ൩൪൭-൩൪൮) വുത്തം - “ആപായികോതി ഇദം സുത്തം യം സോ ഏകം കപ്പം അസീതിഭാഗേ കത്വാ തതോ ഏകഭാഗമത്തം കാലം തിട്ഠേയ്യ, തം ആയുകപ്പം സന്ധായ വുത്ത”ന്തി. കപ്പവിനാസേയേവാതി പന ആയുകപ്പവിനാസേയേവാതി അത്ഥേ സതി നത്ഥി വിരോധോ. ഏത ച സങ്ഘന്തേതി ഇദവി “സ്വേവവിനസ്സിസ്സതീ”തി വിയ അഭൂതപരികപ്പവസേന വുത്തം. ഏകദിവസമേവ നിരയേ പച്ചതി തതോ പരം കപ്പാഭാവേ ആയുകപ്പസ്സപി അഭാവതോതി അവിരോധതോ അത്ഥയോജനാ ദട്ഠം. സേസാനീതി സങ്ഘഭേദേതോ അഞ്ഞാനി ആനന്തരിയകമ്മാനി.

അഹോസികമ്മം...പേ... സങ്ഖ്യം ഗച്ഛന്തി, ഏവം സതി കമം നേസം ആനന്തരിയതാ ചുതിഅനന്തരം വിപാകദാനാഭാവതോ. അഥ സതി ഫലദാനേ ചുതിഅനന്തരോ ഏവ ഏതേസം ഫലകാലോ, ന അഞ്ഞോതി ഫലകാലനിയമേന നിയതതാ നിച്ഛിതാ, ന ഫലദാനനിയമേന, ഏവവി നിയതഫലകാലാനം അഞ്ഞേസവി ഉപപജ്ജവേദനീയാനം ദിട്ഠധമ്മവേദനീയാനഞ്ച നിയതതാ ആപജ്ജേയ്യ. തസ്മാ വിപാകധമ്മയമ്മാനം പച്ചയന്തരവികലതാദീഹി അവിപച്ചമാനാനവി അത്തനോ സഭാവേന വിപാകധമ്മതാ വിയ ബലവതാ ആനന്തരിയേന വിപാകേ ദിന്നേ അവിപച്ചമാനാനവി ആനന്തരിയാനം ഫലദാനേ

നിയതസഭാവാ ആനന്തരിയസഭാവാ ച പവത്തിതി അത്തനോ സഭാവേന ഫലദാനനിയമേനേവ നിയതതാ ആനന്തരിയതാ ച വേദിതബ്ബാ. അവസ്സബ്ബ ആനന്തരിയസഭാവാ തതോ ഏവ നിയതസഭാവാ ച തേസം പവത്തിതി സമ്പടിച്ഛിതബ്ബമേതം അത്തസ്സ ബലവതോ ആനന്തരിയസ്സ അഭാവേ ചുതിഅനന്തരം ഏകന്തേന ഫലദാനതോ.

നനു ഏവം അത്തേസമ്പി ഉപപജ്ജവേദനീയാനം അത്തസ്ഥിം വിപാകദായകേ അസതി ചുതിഅനന്തരമേകന്തേന ഫലദാനതോ നിയതസഭാവാ അനന്തരിയസഭാവാ ച പവത്തി ആപജ്ജതീതി? നാപജ്ജതി. അസമാനജാതികേന ചേതോപണിധിവസേന ഉപഘാതകേന ച നിവത്തേതബ്ബവിപാകത്താ അനന്തരേ ഏകന്തഫലദായകത്താഭാവാ. ന പന ആനന്തരിയകാനം പഠമജ്ജ്യാനാദീനം ദുതിയജ്ജ്യാനാദീനി വിധി അസമാനജാതികം ഫലനിവത്തകം അത്ഥി സബ്ബാനന്തരിയാനം അവിചിഫലത്താ. ന ച ഹേട്ഠുപപത്തിം ഇച്ഛതോ സീലവതോ ചേതോപണിധി വിധി ഉപരൂപപത്തിജനകകമ്മഫലം ആനന്തരിയഫലം നിവത്തേതും സമത്ഥോ ചേതോപണിധി അത്ഥി അനിച്ഛന്തസ്സേവ അവിചിപാതനതോ, ന ച ആനന്തരിയോപഘാതകം കിഞ്ചി കമ്മം അത്ഥി, തസ്ഥാ തേസംയേവ അനന്തരേ ഏകന്തവിപാകജനകസഭാവാ പവത്തിതി. അനേകാനി ച ആനന്തരിയാനി കതാനി ഏകന്തേനേവ വിപാകേ നിയതസഭാവത്താ ഉപരതാവിപച്ചനസഭാവാസങ്കത്താ നിച്ഛിതാനി സഭാവതോ നിയതാനേവ. തേസു പന സമാനസഭാവേസു ഏകേന വിപാകേ ദിനേ ഇതരാനി അത്തനാ കാതബ്ബകിച്ചസ്സ തേനേവ കത്തതാ ന ദുതിയം തതീയം വാ പടിസന്ധിം കരോന്തി. ന സമത്ഥതാവിഘാതത്താതി നത്ഥി തേസം ആനന്തരിയകതാ നിവത്തി; ഗരുതരഭാവോ പന തേസു ലബ്ഭതേവാതി സഞ്ഘഭേദസ്സ സിയാ ഗരുതരഭാവോതി, “യേന...പേ...വിപച്ചതീ”തി ആഹ. ഏകസ്സ പന അത്താനി ഉപത്ഥമ്ഭകാനി ഹോന്തിതി ദട്ഠബ്ബാനി. പടിസന്ധിവസേന വിപച്ചതീതി വചനേന ഇതരേസം പവത്തിവിപാകദായിതാ അനുത്താതാ വിധി ദിസ്സതി. നോ വാ തമാ സീലവതീതി യഥാ പിതാ സീലവാ, തമാ സീലവതീ നോ വാ ഹോതീതി യോജനാ. സചേ മാതാ സീലവതീ, മാതുഘാതോ പടിസന്ധിവസേന വിപച്ചതീതി യോജനാ.

പകതത്തോതി അനുക്ഖിത്തോ. സമാനസംവാസകോതി അപാരാജികോ. സമാനസീമായന്തി ഏകസീമായം.

സത്ഥുകിച്ചം കാതും അസമത്ഥോതി യം സത്ഥാരാ കാതബ്ബകിച്ചം അനുസാസനാദി, തം കാതും അസമത്ഥോതി ഭഗവന്തം പച്ചക്ഖായ. അത്തം തിത്ഥകരന്തി അത്തം സത്ഥാരം.

൧൨൯. അഭിജാതിആദിസു (അ° നി° ടീ° ൧.൧.൨൭൭) പകപ്പനേന ദേവതൂപസങ്കമനാദിനാ ജാതചക്കവാളേന സമാനയോഗക്ഖേമം ദസസഹസ്സപരിമാണം ഠാനം ജാതിവേത്തം, സരസേനേവ ആണാപവത്തിട്ഠാനം ആണാവേത്തം, വിസയഭൂതം ഠാനം വിസയവേത്തം. ദസസഹസ്സീ ലോകധാതുതി ഇമായ ലോകധാതുയാ സദ്ധിം ഇമം ലോകധാതും പരിവാരേത്ഥാ റിതാ ദസസഹസ്സീ ലോകധാതു. തത്തകാനംയേവ ജാതിവേത്തഭാവോ ധമ്മതാവസേന വേദിതബ്ബോ. “പരിഗൃഹവസേനാ”തി കേചി. “സബ്ബേസമ്പി ബുദ്ധാനം തത്തകം ഏവ ജാതിവേത്തം തന്നിവാസീനംയേവ ച ദേവതാനം ധമ്മാഭിസമയോ”തി ച

വദന്തി. മാതൃകുച്ഛിദാക്കമനകാലാദിനം ഛരണം ഏവ ഗഹണം നിദസ്സനമത്തം മഹാഭിന്നീഹാരാദികാലേപി തസ്സ പകമ്പനസ്സ ലബ്ധമാനതോ. ആണാവേത്തം നാമ യം ഏകജ്ജ്വലം സംവട്ടതി ച വിവട്ടതി ച. ആണാവത്തതി ആണായ തന്നിവാസീനം ദേവതാനം സിരസാ സമ്പടിച്ഛന്നേന, തഞ്ച വോ കേവലം ബുദ്ധാനം ആനുഭാവേനേവ, ന അധിപ്പായവസേന, അധിപ്പായവസേന പന “യാവതാ വാ പന ആകണ്ഠേയ്യ”തി (അം നിം ന.വൃച) വചനതോ തതോ പരമ്പി ആണാ പവത്തേയ്യ.

ന ഉപ്പജ്ജന്തിതി പന അത്ഥീതി, “ന മേ ആചരിയോ അത്ഥി, സദിസോ മേ ന വിജ്ജന്തി”തിആദിം (മം നിം ച.വൃച; വ.ന.വൃച; മഹാവം ച.ച; കമാം രംഭ; മിം പം രംഭ.ച.ച) ഇമിസ്സം ലോകയാതുകാലം ഠത്ഥാ വദന്തേന ഭഗവതാ, “കിം പനാവുസോ സാരിപുത്ത, അത്ഥേതരഹി അത്തേ സമണാ വാ ബ്രാഹ്മണാ വാ ഭഗവതാ സമസമാ സമ്ബോധിയന്തി, ഏവം പുട്ഠോ അഹം, ഭന്തേ, നോതി വദേയ്യ”തി (ദിം നിം ന.ചന്ദ്രച), വത്ഥാ തസ്സ കാരണം ദസ്സേതും, “അട്ഠാനമേതം അനവകാസോ, യം ഏകിസ്സാ ലോകയാതുകാലം ദേവ അരഹന്തോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ”തി ഇമം സുത്തം (ദിം നിം ന.ചന്ദ്രച; മിം പം രംഭ.ച.ച) ദസ്സേന്തേന ധമ്മസേനാപതിനാ ച ബുദ്ധവേത്തഭൂതം ഇമം ലോകയാതുകാലം ഠപേത്ഥാ അത്തത്ഥ അനുപ്പത്തി വുത്താ ഹോതീതി അധിപ്പായോ.

ഏകതോതി സഹ, ഏകസ്ഥിം കാലേതി അത്ഥോ. സോ പന കാലോ കഥം പരിച്ഛിന്നോതി ചരിമഭവേ പടിസന്ധിഗൃഹണതോ പട്ഠായ യാവ ധാതുപരിനിബ്ബാനാതി ദസ്സേന്തോ “തത്ഥാ”തിആദിമാഹ. നിസിന്നകാലതോ പട്ഠായാതി പടിപോമക്കമേന വദതി. പരിനിബ്ബാനതോ പട്ഠായാതി അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനയാതുകാലം പരിനിബ്ബാനതോ പട്ഠായ. ഏതമ്മന്തരേതി ചരിമഭവേ ബോധിസത്തസ്സ പടിസന്ധിഗൃഹണം ധാതുപരിനിബ്ബാനന്തി ഏതേസം അന്തരേ.

അത്തേസ്സ ബുദ്ധസ്സ ഉപ്പത്തി ന നിവാരിതാ, തത്ഥ കാരണം ദസ്സേതും “തീണി ഹീ”തിആദി വുത്തം. പടിപത്തിഅന്തരധാനേന ഹി സാസനസ്സ ഓസക്കിത്തതാ അപരസ്സ ബുദ്ധസ്സ ഉപ്പത്തി ലദ്ധാവസരാ ഹോതി. പടിപദാതി പടിവേധാവഹാ പുബ്ബഭാഗപടിപദാ. “പരിയത്തി പമാണ”തി വത്ഥാ തത്ഥം ബോധിസത്തം നിദസ്സനം കത്ഥാ ദസ്സേതും, “യഥാ”തിആദി വുത്തം തയിദം ഹീനം കതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. നിയ്യാനികധമ്മസ്സ റിതിന്ഹി ദസ്സേന്തോ അനിയ്യാനികധമ്മം നിദസ്സേതി.

മാതികായ അന്തരഹിതായാതി, “യോ പന ഭിക്ഖു”തിആദിനയപ്പത്താ സിക്ഖാപദപാളി മാതികാ, തായ അന്തരഹിതായ നിദാനുദേശസഞ്ചാരേ പാതിമോക്ഖുദേശേ പബ്ബജ്ജായുപസമ്പദാകമ്മേസു ച സാസനം തിട്ഠതീതി അത്ഥോ. അഥ വാ പാതിമോക്ഖേ ധരന്തേയേവ പബ്ബജ്ജാ ഉപസമ്പദാ ച, ഏവം സതി തദുഭയം പാതിമോക്ഖേ അന്തോഗധം തദുഭയാഭാവേ പാതിമോക്ഖാഭാവതോ, തസ്ഥാ തയിദം തയം സാസനസ്സ റിതിഹേതുതി ആഹ - “പാതിമോക്ഖപബ്ബജ്ജാഉപസമ്പദാസു റിതാസു സാസനം തിട്ഠതീ”തി. യസ്ഥാ വാ ഉപസമ്പദാധീനം പാതിമോക്ഖം, ഉപസമ്പദാ ച പബ്ബജ്ജാധീനാ, തസ്ഥാ പാതിമോക്ഖേ സിദ്ധേ, സിദ്ധാസു പബ്ബജ്ജാഉപസമ്പദാസു ച സാസനം തിട്ഠന്തി. പച്ഛിമപടിവേധതോ ഹി പരം പടിവേധസാസനം, പച്ഛിമസീലതോ ച പരം പടിപത്തിസാസനം വിനട്ഠം നാമ ഹോതി. ഓസക്കിതം നാമാതി

പച്ചമകപടിവേധസീലഭേദഭയം ഏകതോ കത്വാ തതോ പരം വിനട്ഠം നാമ ഹോതീതി അത്ഥോ.

തേന കാമം “സാസനട്ഠിതിയാ പരിയത്തി പമാണ്”തി വുത്തം, പരിയത്തി പന പടിപത്തിഹേതുക്കാതി പടിപത്തിയാ അസതി അപ്പതിട്ഠാ ഹോതി, തസ്മാ പടിപത്തിഅന്തരധാനം സാസനോസക്കനസ്സ വിസേസകാരണത്തി ദസ്സേത്വാ തയിദം സാസനോസക്കനം ധാതുപരിനിബ്ബാനോസാനന്തി ദസ്സേതും, “തീണി പരിനിബ്ബാനാനീ”തി വുത്തം.

കാരുണ്ണത്തി പരിഭേവനകാരുണ്ണം. ജമ്ബുദീപേ ദീപന്തരേസു ഭേവനാഗ്രബ്രഹ്മലോകേസു ച വിപ്പകിരിത്വാ റിതാനം ധാതുനം മഹാബോധിപല്ലങ്കേ ഏകജ്ഞം സന്നിപതനം, രസ്മിവിസ്സജ്ജനം, തത്ത്വ തേജോധാതുയാ ഉട്ഠാനം, ഏകജാലീഭാവോ ചാതി സബ്ബമേതം സത്ത്വ അധിട്ഠാനവസേനേവ വേദിതബ്ബം.

അനച്ഛരിയത്താതി ദീസുപി ഉപ്പജ്ജമാനേസു അച്ഛരിയത്താഭാവഭോസതോതി അത്ഥോ. ബുദ്ധാ നാമ മജ്ജേ ഭിന്നം സുവണ്ണം വിയ ഏകസദിസാതി തേസം ദേസനാപി ഏകരസാ ഏവാതി ആഹ - “ദേസനായ ച വിസേസാഭാവതോ”തി. ഏതേനപി അനച്ഛരിയത്തമേവ സാധേതി. വിവാദഭാവതോതി ഏതേന വിവാദാഭാവത്വം ദേവ ഏകതോ ന ഉപ്പജ്ജന്തീതി ദസ്സേതി.

തത്ത്വാതി മിലിന്ദപഞ്ചേ. ഏകം ബുദ്ധം ധാരേതീതി ഏകബുദ്ധധാരണീ. ഏതേന ഏവം സഭാവാ ഏതേ ബുദ്ധഗുണാ, യേന ദുതിയബുദ്ധഗുണേ ധാരേതും അസമത്ത്വാ അയം ലോകധാതുതി ദസ്സേതി. പച്ചയവിസേസനിപ്ഫന്നാനഞ്ചി ഗുണധമ്മാനം ഭാരിയോ വിസേസോ ന സക്കാ ധാരേതുന്തി, “ന ധാരേയ്യാ”തി വത്വാ തമേവ അധാരണം പരിയായന്തരേനപി പകാസേന്തോ “ചലേയ്യാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ ചലേയ്യാതി പരിപ്ഫന്ദേയ്യ. കമ്പേയ്യാതി പവേധേയ്യ. നമേയ്യാതി ഏകപസ്സേന നമേയ്യ. ഓനമേയ്യാതി ഓസീദേയ്യ. വിനമേയ്യാതി വിവിധം ഇതോചിതോ ച നമേയ്യ. വികിരേയ്യാതി വാതേന മുസമുട്ഠി വിയ വിപ്പകിരേയ്യ. വിധമേയ്യാതി വിനസ്സേയ്യ. വിദ്ധംസേയ്യാതി സബ്ബസോ വിദ്ധസതാ ഭവേയ്യ. തമാഭൂതാ ച കത്ത്വചി ന തിട്ഠേയ്യാതി ആഹ “ന ഠാനമുപഗച്ഛേയ്യാ”തി.

ഇദാനി തത്ത്വ നിദസ്സനം ദസ്സേന്തോ, “യഥാ, മഹാരാജാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ സമുപാദികാതി സമം ഉദ്ധം പജ്ജതി പവത്തതീതി സമുപാദികാ, ഉദകസ്സ ഉപരി സമം ഗാമിനീതി അത്ഥോ. വണ്ണേനാതി സന്ഠാനേന. പമാണേനാതി ആരോഹേന . കിസമൂലേനാതി കിസമൂലഭാവേന, പരിണാഹേനാതി അത്ഥോ.

ഛാദേന്തത്തി രോചേന്തം രുചിം ഉപ്പാദേന്തം. തന്ദീകതോതി തേന ഭോജനേന തന്ദീഭൂതോ. അനോനമിതദണ്ഡജാതോതി യാവദത്ത്വം ഭോജനേന ഓനമിതും അസക്കുണേയ്യതായ അനോനമിതദണ്ഡോ വിയ ജാതോ. സകിംഭുത്തോ വമേയ്യാതി ഏകമ്പി ആലോപം അജ്ജേയാഹരിത്വാ വമേയ്യാതി അത്ഥോ.

അതിധമ്മഭാരേന പഥവി ചലതീതി ധമ്മേന നാമ പഥവി തിട്ഠേയ്യ. സാ കിം തേനേവ ചലതി വിനസ്സതീതി അധിപ്പായേന പൂച്ഛതി. പുന മേരോ “രതനം നാമ ലോകേ കുടുമ്ബം സന്ധാരേന്തം അഭിമതഞ്ച ലോകേന അത്തനോ

ഗരുസഭാവതായ സകടഭിഗ്നസ്സു കാരണം അതിഭാരഭൂതം ദിട്ഠം. ഏവംയമോ ച ഹിതസുഖവിസേസേഹി തംസമഭിഗ്നിം ധാരേന്തോ അഭിമതോ ച വിഞ്ചുനം ഗമ്ഭീരപ്പമേയുഭാവേന ഗരുസഭാവത്താ അതിഭാരഭൂതോ പഥവിചലനസ്സു കാരണം ഹോതീ”തി ദസ്സേന്തോ, “ഇധ, മഹാരാജ, ദേവ സകടാ”തിആദിമാഹ. ഏതേനേവ തമാഗതസ്സു മാതുകുച്ഛിഛാക്കമനാദികാലേ പഥവികമ്പനകാരണം സംവണ്ണിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ഏകസകടതോ രതനന്തി ഏകസ്ഥാ, ഏകസ്സ വാ സകടസ്സു രതനം, തസ്ഥാ സകടതോ ഗഹേതപാതി അത്ഥോ.

ഓസാരിതന്തി ഉച്ചാരിതം, വുത്തന്തി അത്ഥോ. അഗ്ഗോതി സബ്ബസത്തേഹി അഗ്ഗോ.

സഭാവപകതീതി സഭാവഭൂതാ അകിത്തിമാ പകതി. കാരണമഹന്തതായാതി മഹന്തേഹി ബുദ്ധകാരകയമ്മേഹി പാരമിതാസഖ്വാതേഹി കാരണേഹി ബുദ്ധഗുണാനം നിബ്ബത്തിതോതി വുത്തം ഹോതി. പഥവിആദിനി മഹന്താനി വത്ഥുനി, മഹന്താ ച സക്കഭാവോദയോ അത്തനോ അത്തനോ വിസയേ ഏകേകാ ഏവ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധോപി മഹന്തോ അത്തനോ വിസയേ ഏകോവ, കോ ച തസ്സ വിസയോ? ബുദ്ധഭൂമി, യാവതകം വാ തേയ്യം. ഏവം “ആകാസോ വിധ അനന്തവിസയോ ഭഗവാ ഏകോവ ഹോതീ”തി വദന്തോ പരചക്കവാളേസു ദുതിയസ്സു ബുദ്ധസ്സു അഭാവം ദസ്സേതി.

ഇമിനാവ പദേനാതി “ഏകിസ്സാ ലോകധാതുയാ”തി ഇമിനാ ഏവ പദേന. ദസചക്കവാളസഹസ്സാനി ഗഹിതാനി ജാതിവേത്തത്താ. ഏകചക്കവാളേനേവാതി ഇമിനാ ഏകചക്കവാളേനേവ. യഥാ - “ഇമസ്ഥിംയേവ ചക്കവാളേ ഉപ്പജ്ജന്തീ”തി വുത്തേ ഇമസ്ഥിവി ചക്കവാളേ ജമ്ബുദീപേയേവ, തത്ഥപി മജ്ജിമപദേസേ ഏവാതി പരിച്ഛിന്ദിതും വട്ടതി; ഏവം “ഏകിസ്സാ ലോകധാതുയാ”തി ജാതിവേത്തേ അധിപ്പേതേപി ഇമിനാവ ചക്കവാളേന പരിച്ഛിന്ദിതും വട്ടതി.

വിവാദുപച്ഛേദതോതി വിവാദുപച്ഛേദകാരണാ. ദീസു ഉപ്പന്നേസു യോ വിവാദോ ഭവേയ്യ, തസ്സ അനുപ്പാദോയേവേത്ഥ വിവാദുപച്ഛേദോ. ഏകസ്ഥിം ദീപേതിആദിനാ ദീപന്തരേപി ഏകജ്ജ്വലം ന ഉപ്പജ്ജന്തി, പഗേവ ഏകദീപേതി ദസ്സേതി. സോ പരിഹായേമാതി ചക്കവാളസ്സു പദേസേ ഏവ വത്തിതബ്ബത്താ പരിഹായേയ്യ.

ചന്ദം. മനുസ്സത്തന്തി മനുസ്സഭാവോ തസ്സേവ പബ്ബജ്ജാദിഗുണസമ്പത്തിആദിനം യോഗഭാവതോ. ലിങ്ഗസമ്പത്തിതി പുരിസഭാവോ. ഹേതുതി മനോവചിപണിയാനപുബ്ബികാ ഹേതുസമ്പദാ. സത്ഥാരദസ്സനന്തി സത്ഥുസമ്മുഖീഭാവോ. പബ്ബജ്ജാതി കമ്മകിരിയവാദീസു താപസേസു, ഭിക്ഖുസു വാ പബ്ബജ്ജാ. ഗുണസമ്പത്തിതി അഭിഞ്ഞാദിഗുണസമ്പദാ. അധികാരോതി ബുദ്ധം ഉദിസ്സു അധികോ സക്കാറോ. ഛന്ദതാതി സമ്മാസമ്ബോധിം ഉദിസ്സു സാതിസയോ കത്തുകമ്യതാകുസലച്ഛന്ദോ. അട്ഠയമ്മസമോധാനാതി ഏതേസം അട്ഠനം ധമ്മാനം സമായോഗേന. അഭിനീഹാരോതി കായപണിയാനം. സമിജ്ജതീതി നിപ്ഫജ്ജതീതി അയമേത്ഥ സഖ്വേപോ, വിത്ഥാരോ പന പരമത്ഥദീപനിയാ ചരിയാപിടകവണ്ണനായ (ചരിയാം അട്ഠം പകിണ്ണകകമാ) വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബോ.

സബ്ബാകാരപരിപൂരമേവാതി പരിപൂണ്ണലക്ഖണതായ സത്തുസ്സദാഭിഹി സബ്ബാകാരേഹി സമ്പന്നമേവ. ന ഹി ഇത്ഥിയാ കോസോഹിതവത്ഥഗുയ്ഹതാ സമ്ഭവതി, ദുതിയപകതി ച നാമ പഠമപകതിതോ നിഹീനാ ഏവ. തേനേവാഹ അന്നന്തരവാറേ “യസ്മാ”തിആദി.

ഇധ പുരിസസ്സ തത്ഥ നിബ്ബത്തനതോതി ഇമസ്മിം മനുസ്സലോകേ പുരിസഭൂതസ്സ തത്ഥ ബ്രഹ്മലോകേ ബ്രഹ്മത്തഭാവേന നിബ്ബത്തനതോ. തേന അസതിപി പുരിസലിങ്ഗേ പുരിസാകാരാ ബ്രഹ്മാനോ ഹോന്തീതി ദസ്സേതി. തന്യേവ ഹി പുരിസാകാരം സന്ധായ വുത്തം - “യം പുരിസോ ബ്രഹ്മത്തം കരേയ്യാ”തി. തേനേവാഹ “സമാനേപീ”തിആദി. യദി ഏവം ഇത്ഥിയോ ബ്രഹ്മലോകേ ന ഉപ്പജ്ജന്തീതി ആഹ “ബ്രഹ്മത്ത”ന്തിആദി.

൧൩൧. കായദുച്ചരിതസ്സാതിആദിപാളിയാ കമ്മനിയാമോ നാമ കമിതോ. സമഞ്ജനം സമങ്ഗോ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി സമങ്ഗീ, സമന്നാഗതോ. സമഞ്ജനസീലോ വാ സമങ്ഗീ. പുബ്ബഭാഗേ ആയുഹനസമങ്ഗിതാ, സന്നിട്ഠാപകചേതനാവസേന ചേതനാസമങ്ഗിതാ. ചേതനാസന്തതിവസേന വാ ആയുഹനസമങ്ഗിതാ, തന്തഞ്ചേതനാവണവസേന ചേതനാസമങ്ഗിതാ. കതുപചിതസ്സ അവിപക്കവിപാകസ്സ കമ്മസ്സ വസേന കമ്മസമങ്ഗിതാ, കമ്മേ പന വിപച്ചിതും ആരഭേ വിപാകപ്പവത്തിവസേന വിപാകസമങ്ഗിതാ. കമ്മാദിനം ഉപട്ഠാനകാലവസേന ഉപട്ഠാനസമങ്ഗിതാ. കുസലാകുസലകമ്മായുഹനക്ഖണേതി കുസലകമ്മസ്സ ച അകുസലകമ്മസ്സ ച സമീഹനക്ഖണേ. തമാതി ഇമിനാ കുസലാകുസലകമ്മപദം ആകഡ്ഢതി. യഥാ കതം കമ്മം ഫലദാനസമത്ഥം ഹോതി, തഥാ കതം ഉപചിതം. വിപാകാരഹന്തി ദുതിയഭവാദിസു വിപച്ചനാരഹം. ഉപ്പജ്ജമാനാനം ഉപപത്തിനിമിത്തം ഉപട്ഠാതീതി യോജനാ. ചലതീതി പരിവത്തതി. ഏകേന ഹി കമ്മുനാ തജ്ജേ നിമിത്തേ ഉപട്ഠാപിതേ പച്ചയവിസേസവസേന തതോ അഞ്ഞേന കമ്മുനാ അഞ്ഞസ്സ നിമിത്തസ്സ ഉപട്ഠാനം പരിവത്തനം.

സുനഖജീവികോതി സുനഖേഹി ജീവനസീലോ. തലസന്മരണപൂജന്തി ഭൂമിതലസ്സ പുപ്ഫേഹി സന്തരണപൂജം. ആയുഹനചേതനാകമ്മസമങ്ഗിതാവസേനാതി കായദുച്ചരിതസ്സ അപരാപരം ആയുഹനേന സന്നിട്ഠാപകചേതനായ തസ്സേവ പകപ്പനേ കമ്മക്ഖയകരണാണേ അഖേപിതത്താ യമുപചിതകമ്മുനാ ച സമങ്ഗിഭാവസ്സ വസേന.

൧൩൨. ഏവം സസ്സിരികന്തി വുത്തപ്പകാരേന അനേകയാതുവിഭജനാദിനാ നാനാനയവിചിത്തതായ പരമനിപുണ്ണഗമഭീരതായ ച അത്ഥതോ ബൃജ്ജനതോ ച സസോഭം കത്വാ.

നം ധാരേഹീതി ഏത്ഥ നന്തി നിപാതമത്തം. ധാതുആദിവസേന പരിവട്ടീയന്തി അത്ഥാ ഏതേഹീതി പരിവട്ടാ, ദേസനാഭേദാ. ചത്താരോ പരിവട്ടാ ഏതസ്സ, ഏതസ്മിം വാതി ചതുപരിവട്ടോ, ധമ്മപരിയായോ. ധമ്മോ ച സോ പരിയത്തിഭാവതോ യഥാവുത്തേനത്ഥേന ആദാസോതി ധമ്മാദാസോ. ഉപട്ഠാനട്ഠേന യഥാധമ്മാനം ആദാസോതിപി ധമ്മാദാസോ. യഥാ ഹി ആദാസേന സത്താനം മുഖേ മലദോസഹരണം, ഏവം ഇമിനാപി സുത്തേന യോഗീനം മുഖേ മലദോസഹരണം. തസ്മാതി യസ്മാ ഇമിനാ സുത്തേന

കിലേസേ മദ്ദിതാ സമമാധിഗമേന യോഗിനോ ജയപ്പത്താ; തസ്മാ
അമതപുരപ്പവേസനേ ഉഗ്ഘോസനമഹാഭേരിതായ ച അമതദുന്ദുഭി. ഇധ
വുത്തന്തി ഇമസ്മിം സുത്തേ വുത്തം. അനുത്തരോ സങ്ഗാമവിജയോതി
അനുത്തരഭാവതോ കിലേസസങ്ഗാമവിജയോ, “വിജേതി ഏതേനാ”തി കത്വാ.
സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ബഹുധാതുകസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൬. ഇസിഗിലിസുത്തവണ്ണനാ

൧൩൩. സമഞ്ഞായതി ഏതായാതി സമഞ്ഞാ, നാമന്തി അത്ഥോ. അയമയം
നാമാതി പഞ്ഞാപേന്തി ഏതായ, തമാപഞ്ഞാപനമത്തന്തി വാ പഞ്ഞത്തി,
നാമമേവ. തേനാഹ “പുരിമപദസ്സേവ വേവചന”ന്തി. സേസേസുപീതി
“പണ്ഡവസ്സ പബ്ബതസ്സാ”തിആദീസു തീസു വാരേസുപി.

സമുട്ഠാനം താവ സുത്തസ്സ കമേത്വാ അത്ഥസംവണ്ണനം കാതും “തദാ
കിരാ”തിആദി വുത്തം. ന പബ്ബതേഹിഅത്ഥോതി ന ഭഗവതോ പബ്ബതേഹി
കമിതേഹി അത്ഥോ അത്ഥി. ഇസിഗിലിഭാവോതി ഇസിഗിലിനാമതാ. ഇതീതി
ഇമിനാ കാരണേന, ഇമം അട്ഠപ്പത്തിം അവേക്ഖന്തോതി അത്ഥോ.

ചേതിയഗബ്ഭേതി ചേതിയഘരേ ചേതിയസ്സ അബ്ഭന്തരേ.
യമകമഹാദാരന്തി യമകകവാടയുത്തം മഹന്തം ദാരം. ദേധാ കത്വാതി
പബ്ബതസ്സ അബ്ഭന്തരേ മണ്ഡപസങ്ഖേപേന ലേണം നിമ്മിനിത്വാ ദേധാ കത്വാ
തദാ തേ തത്ഥ വസിംസു.

വസിതകാലഞ്ച കമേന്തോ തേസം മാതുകയാ യാവ തതിയഭവതോ പട്ഠായ
സമുദാഗമം ദസ്സേതും, “അതീതേ കിരാ”തിആദി വുത്തം. പത്ഥേസീതി തസ്സാ കിര
ഖേത്തകുടിയാ വീഹയോ ഭജ്ജന്തിയാ തത്ഥ മഹാകരഞ്ജപുപ്ഫമാണാ
മഹന്താ മനോഹരാ പഞ്ചസതമത്താ ലാജാ ജായിംസു. സാ താ ഗഹേത്വാ
മഹന്തേ പദുമിനിപത്തേ റപേസി. തസ്മിഞ്ച സമയേ ഏകോ പച്ചേകബുദ്ധോ
തസ്സാ അനുഗൃഹത്ഥം അവിദുരേ ഖേത്തപാളിയാ ഗച്ഛതി. സാ തം ദിസാ
പസന്നമാനസാ സുപുപ്ഫിതം മഹന്തം ഏകം പദുമം ഗഹേത്വാ തത്ഥ ലാജേ
പക്ഖിപിത്വാ പച്ചേകബുദ്ധം ഉപസങ്കമിത്വാ പഞ്ചപതിട്ഠിതേന വന്ദിത്വാ,
“ഇമസ്സ, ഭന്തേ, പുത്തസ്സ ആനുഭാവേന ആനുഭാവസമ്പന്നേ പഞ്ചസതപുത്തേ
ലഭേയ്യ”ന്തി പഞ്ച പുത്തസതാനി പത്ഥേസി. തസ്മിന്യേവ ഖണ്ണേതി യദാ സാ
യമാവുത്തം പത്ഥനം പട്ഠപേസി; തസ്മിന്യേവ ഖണ്ണേ പഞ്ചസതാ മിഗലുദുക്കാ
സമ്ഭതസമ്ഭാരാ പരിപക്കപച്ചേകബോധിണാണാ തസ്സേവ പച്ചേകബുദ്ധസ്സ
മധുരമംസം ദത്വാ, “ഏതിസ്സാ പുത്താ ഭവേയ്യാമാ”തി പത്ഥയിംസു. അതീതാസു
അനേകജാതീസു തസ്സാ പുത്തഭാവേന ആഗതത്താ തമാ തേസം അഹോസീതി
വദന്തി. പാദുദ്ധാരേതി പാദുദ്ധാരേ പാദുദ്ധാരേ. പാദുദ്ധാരസീസേന ചേത്ഥ
നിക്ഖിപനം ആഹ.

ഗബ്ഭമലം നിസ്സായാതി ബഹി നിക്ഖന്തം ഗബ്ഭമലം നിസ്സയം കത്വാ
സംസേദജഭാവേന നിബ്ബത്താ . ഓപപാതികഭാവേനാതി കേചി. ഖയവയം
പട്ഠപേത്വാതി വിപസ്സനം ആരഭിത്വാ. വിപസ്സനാതി
അനിച്ഛാനുപസ്സനാപുബ്ബികാ സപ്പച്ചയനാമരൂപദസ്സനപുബ്ബികാ ച, സങ്ഖാരേ

സമ്മസന്തസ്സ അനിച്ഛക്ഖണേ ദിട്ഠേ, “യദനിച്ഛം തം ദുക്ഖം, യം ദുക്ഖം തദനത്താ”തി സേസലക്ഖണാനി സുവിഞ്ഠേയ്യാനേവ ഹോന്തി. പച്ചേകബോധിണാണം നിബുത്തയിംസൂതി ദേ അസഞ്ഛേയ്യാനി കപ്പാനം സതസഹസ്സഞ്ച പച്ചേകബോധിപാരമിതായ പരിനിപ്ഫന്നത്താ ഞാണസ്സ പരിപാകത്താ വുത്തനയേന സയമേവ വിപസ്സനം പവത്തേത്ഥാ മത്ഥകം പാപേത്ഥാ പച്ചേകബോധിണാണം അധിഗച്ഛിംസു. സഞ്ചേപി തേ തംയേവ ഗാഥം അഭാസിംസൂതി ആഹ - “അയം തേസം ബ്യാകരണഗാഥാ അഹോസീ”തി.

സരോരുഹന്തി സരസി ജാതം. പദ്മപലാസപത്തജന്തി ഖുദുകമഹന്തേഹി കമലദലേഹി സഹജാതം. ഖുദുകമഹന്തകമലദലസഞ്ഛാതാനി വാ പദ്മപലാസപത്താനി ഏതഥ സന്തീതി പദ്മപലാസപത്തം, പദ്മഗച്ഛം. തത്ഥ ജാതന്തി പദ്മപലാസപത്തജം. സുപുപ്ഫിതന്തി സുട്ഠു പുപ്ഫിതം സമ്മാ വികസിതം. ഭമരഗണാനുചിണ്ണന്തി ഭമരഗണേഹി അനുകുലഞ്ചേവ അനുപരിബ്ഭമിതഞ്ച. അനിച്ഛതായുപഗതന്തി ഖണേ ഖണേ വണ്ണഭേദാദിവസേന അനിച്ഛതായ ഉപഗതം. വിദിത്ഥാതി വിപസ്സനാപത്താസഹിതായ മഗ്ഗപത്തായ ജാനിത്ഥാ. ഏകോ ചരേതി തസ്ഥാ അത്തോപി മാദിസോ ഹോതുകാമോ ഏവം പടിപജ്ജിത്ഥാ ഏകോ ചരേ ഖഗ്ഗവിസാണകപ്പോതി.

൧൩൫. സതിസാരസീലസാരാദിസമന്നാഗമനേന സത്തേസു സാരഭൂതാ. സഞ്ചസോ വട്ടദുക്ഖസ്സ വിഗതത്താ നിദുക്ഖാ. സമുച്ഛിന്നതണ്ഹതായ നിത്തണ്ഹാ. മാനച്ഛിദോതി മുതിവചനം.

ഏതേസം ഏകനാമകായേവാതി ഏതേസം ആഗതാനം പച്ചേകബുദ്ധാനം പാളിയം അനാഗതാ അത്തേ പച്ചേകബുദ്ധാ സമാനനാമകാ ഏവ. വുത്തമേവത്ഥം പാകടീകരണത്ഥം “ഇമേസു ഹീ”തിആദി വുത്തം. വിസും വിസും അവത്ഥാതി പച്ചേകം സരൂപതോ അവത്ഥാ. അത്തേ ചാതി അസാധാരണത്താ ആഹ. സേസം സുവിഞ്ഠേയ്യമേവ.

ഇസിഗിലിസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൭. മഹാചത്താരിസകസുത്തവണ്ണനാ

൧൩൬. ദോസേഹി ആരകാതി അരിയം. തേനാഹ “നിദ്ദോസ”ന്തി. സാ പന നിദ്ദോസതാ ലോകുത്തരഭാവേന സവിസേസാതി ആഹ “ലോകുത്തര”ന്തി. സമ്മാ സുന്ദരോ പസത്ഥോ നിയ്യാനികോ സമാധി സമ്മാസമാധീതി ആഹ - “സമ്മാസമാധിന്തി മഗ്ഗസമാധി”ന്തി. ഉപനിസീദതി ഏതഥ ഫലം തപ്പടിബദ്ധവുത്തിതായാതി ഉപനിസം, കാരണന്തി ആഹ - “സഉപനിസന്തി സപ്പച്ചയ”ന്തി. പരികരോതി പരിവാരേതീതി പരിക്ഖാരോതി ആഹ - “സപരിക്ഖാരന്തി സപരിവാര”ന്തി.

പരിവാരിതാതി സഹജാതാദിപച്ചയഭാവേന പരിവാരത്തേഹി വിധി ഉപഗതാ. പുരേചാരികാതി വുട്ഠാനഗാമിനിഭാവനാ സഹജാതാദിപച്ചയവസേന പച്ചയത്താ പുരസ്സരാ. തേനാഹ - “വിപസ്സനാസമ്മാദിട്ഠി ചാ”തി. ഇദാനി താനി കിച്ചതോ ദസ്സേതും, “വിപസ്സനാസമ്മാദിട്ഠി”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ പരിവീമംസഗ്ഗഹണം തത്ഥ തത്ഥ ചിത്തുപ്പാദേ വീമംസാധിപതേയ്യേന പവത്തിയാ സമ്മാദിട്ഠിയാ പുബ്ബഞ്ജമഭാവദസ്സനത്ഥം. തേനസ്സ മഗ്ഗസമാധിസ്സ

നാനാവണികം പുണ്യഗമഭാവം ദസ്സേതി. വിമംസനപരിയോസാനേതി
തമാപവത്തഅനുലോമത്താണസ്സ ഓസാനേ. ഭൂമിലലം വട്ടം സമുഗ്ഘാടയമാനാതി
അത്തനോ സന്താനേ ദീഘരത്തം അനുസയിതം കിലേസവട്ടം സമുച്ഛിന്ദതി.
വുപസമയമാനാതി തസ്സേവ വേവചനം. വുപസമയമാനാതി വാ തതോ ഏവ
അവസിട്ഠമ്പി വട്ടം അപ്പവത്തികരണവസേന വുപസമേന്തി. തേനേവാഹ -
“മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠി...പേ... ഉപ്പജ്ജതി”തി. സാതി സമ്മാദിട്ഠി. ദുവിധാപീതി
യമാവുത്താ ദുവിധാപി. ഇയ അധിപ്പേതാ വിപസ്സനാപഞ്ഞാസഹിതായ
മഗ്ഗപഞ്ഞായ കിച്ചസ്സ ദസ്സിതത്താ.

ലക്ഖണേ പടിവിജ്ജയമാനേ ലക്ഖണികോ ധമ്മോ പടിവിദ്ധോ ഹോതീതി
ആഹ - “മിച്ഛാദിട്ഠി...പേ... ആരമ്മണതോ പജാനാതീ”തി.
വിപസ്സനാസമ്മാദിട്ഠിയമ്പി ഏസേവ നയോ. കിച്ചതോതി ഭാവനാകിച്ചതോ.
സമ്മാദിട്ഠിയം തദധിഗതഅസമ്മോഹതായ അസമ്മോഹതോ പജാനാതി.
കിച്ചതോതി പടിവേധകിച്ചതോ. തം പന സബ്ബമാ അസമ്മുയ്ഹനമേവാതി
ആഹ “അസമ്മോഹതോ”തി. ഏവം പജാനനാതി മിച്ഛാദിട്ഠി മിച്ഛാദിട്ഠിതി
യാമാവതോ അവബോധോ. അസ്സാതി തംസമങ്ഗിനോ പുഗ്ഗലസ്സ.

ദ്വായന്തി -കാരോ ദീഘം കത്വാ വുത്തോ. തേനാഹ “ദ്വയം വദാമീ”തി. ദേ
അവയവാ ഏതസ്സാതി ദ്വയം. തേനാഹ “ദുവിധകോട്ഠാസം വദാമീ”തി.
പുണ്ണസ്സ ഏകോ ഭാഗോ സോ ഏവ പുണ്ണഭാഗികോ , ക-കാരസ്സ യ-കാരം
കത്വാ ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന “പുണ്ണഭാഗിയാ”തി വുത്തം. ഉപധിസങ്ഖാതസ്സാതി
ഖണ്ഡപണ്ഡസങ്ഖാതസ്സ.

അമതദ്വാരത്തി അരിയമഗ്ഗം. പഞ്ഞപേതിതി നിയ്യാനാദിപകാരതോ
പഞ്ഞപേതി. തേനാഹ “വിഭജിത്വാ ദസ്സേതീ”തി. തത്ഥ സമ്മോഹസ്സ വിധംസന്നേന
അസമ്മോഹതോ ദസ്സേതി. തസ്ഥിം അത്ഥേതി അമതദ്വാരപഞ്ഞാപനേ അത്ഥേ.
ബോജ്ജയങ്ഗപ്പത്താതി ബോജ്ജയങ്ഗഭാവപ്പത്താ. മഗ്ഗഭാവേന നിയ്യാനഭാവേന
പവത്തിയാ മഗ്ഗപഞ്ഞായ അട്ഠന്നമ്പി സാധാരണത്താ സമുദായസ്സ ച
അവയവോ അങ്ഗത്തി കത്വാ സേസധമ്മേ അങ്ഗികഭാവേന ദസ്സേന്തോ
“അരിയമഗ്ഗസ്സ അങ്ഗ”തി ആഹ. സോ ഭിക്ഖുതി മിച്ഛാദിട്ഠിം “മിച്ഛാദിട്ഠി”തി
സമ്മാദിട്ഠിം “സമ്മാദിട്ഠി”തി ജാനന്തോ ഭിക്ഖു. പജഹനത്ഥായാതി
സമുച്ഛേദവസേന പജഹനായ. പടിലാഭത്ഥായാതി മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠിയാ
അധിഗമായ. കൂസലവായാമോതി വിപസ്സനാസമ്പയുത്തോവ കോസല്ലസമ്ഭൂതോ
വായാമോ. സരതീതി സതോ, തം പനസ്സ സരണം സതിസമങ്ഗിതായാതി ആഹ
“സതിയാ സമന്നാഗതോ”തി. കാമഞ്ചേത്ഥ വിപസ്സനാസമ്മാദിട്ഠിം യമാഭൂതാ
സമ്മാവായാമസതിയോ സഹജാതാ ച പുരേജാതാ ച ഹുത്വാ പരിവാരേന്തി,
“ഇതിയിമേ തയോ ധമ്മാ സമ്മാദിട്ഠിം അനുപരിയാവന്തി
അനുപരിവത്തന്തീ”തി പന വചനതോ, “ഏത്ഥ ഹീ”തിആദിനാ
മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠിയാ ഏവ സേസധമ്മാനം യമാരഹം സഹചരണഭാവേന
പരിവാരണം യോജിതം. സമ്മാസങ്കപ്പാദീനന്തി ആദി-സദേന
സമ്മാവചാകമ്മന്താജീവാനം ഗഹണം ഇതരേസം പരിവാരഭാവേന
ഗഹിതത്താ . ന ഹി സക്കാ തേ ഏവ പരിവാരേ പരിവാരവന്തേ ച കത്വാ
വത്തും സങ്കരതോ സമ്മോഹജനനതോ ച. തയോതി
സമ്മാദിട്ഠിവാായാമസതിയോ സഹജാതപരിവാരാവഹോന്തി മഗ്ഗക്ഖണികാനം
തേസം അധിപ്പേതത്താ വിപസ്സനാവണവിരതീനം അസമ്ഭവതോ.

൧൩൭. തക്കനവസേന ലോകസിദ്ധേനാതി അധിപായോ. “ഏവഞ്ചേവഞ്ച ഭവിതബ്ബ”ന്തി വിവിധം തക്കനം കൂപേ വിയ ഉദകസ്സ ആരമ്മണ്ഡ ആകഡ്ഡനം വിതക്കനം വിതക്കോ. സങ്കപ്പനവസേനാതി തം തം ആരമ്മണ്ഡം ഗഹേത്വാ കപ്പനവസേന. തക്കനം കപ്പനന്തി ച അതംസഹജാതാനമേവാതി ദട്ഠം. ഏകഗ്ഗോതി ഇമിനാ സമാധിനാ ലദ്ധുപകാരസ്സേവ വിതക്കസ്സ അപ്പനാപരിയായോ ഹോതീതി ദസ്സേതി. വിസേസേന വാ അപ്പനാ വിതക്കസ്സ വസേന ചിത്തം ആരമ്മണ്ഡം അഭിരോപേതി, വിതക്കേ അസതി കഥന്തി ആഹ “വിതക്കേ പനാ”തിആദി. അത്തനോയേവ ധമ്മതായ ചിത്തം ആരമ്മണ്ഡം അഭിരുഹതീതി, ഏതേന ആരമ്മണ്ഡമ്മാനം ഗഹണം നാമ സഭാവസിദ്ധം, ന ധമ്മന്തരമപേക്ഖതി, വിതക്കോ പന പവത്തമാനോ ആരമ്മണ്ഡാഭിനിരോപനവസേനേവ പവത്തതീതി ദസ്സേതി. ഏവം സന്തേപി സഭാവവിതക്കചിത്തുപ്പാദതോ സവിതക്കചിത്തുപ്പാദസ്സ ആരമ്മണ്ഡഗുഹണവിസേസോ വിതക്കേന ജാതോതി കത്വാ വിതക്കോ ചിത്തസ്സ ആരമ്മണ്ഡഗുഹണേ വിസേസപച്ചയോതി പാകടോയമത്ഥോ. അപരേ പന ഭണ്ണന്തി - യഥാ കോചി രാജവല്ലഭം, തംസമ്ബന്ധീനം മിത്തം വാ നിസ്സായ രാജഗേഹം ആരോഹതി അനുപവിസതി, ഏവം വിതക്കം നിസ്സായ ചിത്തം ആരമ്മണ്ഡം ആരോഹതി വിതക്കസ്സ ആരമ്മണ്ഡാഭിനിരോപനസഭാവത്താ, അത്തേസം ധമ്മാനഞ്ച അവിതക്കസഭാവതോ. തേനാഹ ഭഗവാ - “ചേതസോ അഭിനിരോപനാ”തി (ധം സം ൭).

യദി ഏവം കഥം അവിതക്കചിത്തം ആരമ്മണ്ഡം ആരോഹതീതി? വിതക്കബലേനേവ. യഥാ ഹി സോ പുരിസോ പരിചയേന തേന വിനാപി നിരാസകോ രാജഗേഹം പവിസതി, ഏവം പരിചയേന വിതക്കേന വിനാപി അവിതക്കം ചിത്തം ആരമ്മണ്ഡം ആരോഹതി. പരിചയേനാതി ച സന്താനേ പവത്തവിതക്കഭാവനാസഞ്ചാതേന പരിചയേന. വിതക്കസ്സ ഹി സന്താനേ അഭിണ്ഹം പവത്തസ്സ വസേന ചിത്തസ്സ ആരമ്മണ്ഡാഭിരുഹനം ചിരപരിചിതം; തേന തം കദാചി വിതക്കേന വിനാപി തത്ഥ പവത്തതേവ; യഥാ ഞാണസഹഗതം ചിത്തം സമ്മസനവസേന ചിരപരിചിതം കദാചി ഞാണരഹിതമ്പി സമ്മസനവസേന പവത്തതി; യഥാ വാ കിലേസസഹിതം ഹുത്വാ പവത്തം സബ്ബസോ കിലേസരഹിതമ്പി പരിചയേന കിലേസവാസനാവസേന പവത്തതി, ഏവം സമ്പദമിദം ദട്ഠം.

വാചം സഞ്ചരോതീതി വാചം ഉപ്പാദേതി, വചീഘോസുപ്പത്തിയാ വിസേസപച്ചയോ ഹോതീതി അത്ഥോ. ലോകിയവിതക്കോ ദ്വത്തിംസചിത്തസഹഗതോ വാചം സഞ്ചരോതി വചീവിത്തത്തിജനനതോ. വചീസഞ്ചാരോത്ഥേവ പനസ്സ നാമം ഹോതി രുക്ഖഹിതോ, തംസമത്ഥതാനിരോധതോ വാ സമ്ഭവതോ പന സഞ്ചാരോതി. “ലോകുത്തരസമ്മാസങ്കപ്പം പരിവാരേന്തീ”തി വത്വാ തിവിധേ സമ്മാസങ്കപ്പേ കദാചി കതമം പരിവാരേന്തീതി? ചോദനം സന്ധായാഹ “ഏത്ഥാ”തിആദി. നാനാചിത്തേസു ലബ്ധന്തി നാനാസമന്നാഹാരഹേതുക്തത്ഥാ, പുബ്ബഭാഗേയേവ ച തേ ഉപ്പജ്ജന്തീതി. തീണിനാമാനി ലഭതി തിവിധസ്സപി പടിപക്ഖസ്സ സമുച്ഛിന്ദനേന സാതിസയം തിണ്ണമ്പി കിച്ചകരണതോ. ഏസ നയോ സമ്മാവാചാദീസുപി.

൧൩൮. വിരമതി ഏതായാതി വേരമണീ വിരതി വുച്ചതി. സാ മുസാവാദതോ വിരമണസ്സ കാരണഭാവതോ ചേതനാപി വേരസ്സ മണനതോ വിനാസനതോ വിരതിപിതി ആഹ - “വിരതിപി ചേതനാപി വട്ടതീ”തി. ആരകാ രമതീതി സമുച്ഛിന്നേഹി ദൂരതോ സമുസ്സാരേതി. വിനാ തേഹി രമതീതി അച്ചന്തമേവ തേഹി വിനാ ഭവതി. തതോ തതോതി ദിട്ഠേ അദിട്ഠവാദാദിതോ മുസാവാദാ. വിസേസതോ അനുപ്പത്തിയമ്മത്താ പടിനിവത്താ ഹുത്ഥാ.

൧൪൦. തിവിധേന കുഹനവത്സുനാതി പച്ചയപടിസേവന-സാമന്തജപ്പന- ഇരിയാപഥപവത്തനസഞ്ചാതേന പാപിച്ഛതാ നിബ്ബത്തേന തിവിധേന കുഹനവത്സുനാ. ഏതായ കുഹനായ കരണഭൂതായ പച്ചയുപ്പാദനത്ഥം നിമിത്തം സീലം ഏതേസന്തി യോജനാ. അത്തവിസയലാഭഹേതു അക്കോസനഖുംസനവമ്ഭനാദിവസേന പിസനം ഘട്ടനം വിഹേറനം നിപ്പേസോ. ഇതോ ലദ്ധം അത്തസ്സ, തതോ ലദ്ധം പരസ്സ ദത്ഥാ ഏവം ലാഭേന ലാഭം നിജിഗീംസതീതി ലാഭേന ലാഭം നിജിഗീംസനാ. പാളിയം ആഗതോ കുഹനാദിവസേന മിച്ചാആജീവോ. കോ പന സോതി ആഹ “ആജീവഹേതു”തിആദി. താസംയേവാതി അവധാരണം, “ആജീവോ കുപ്പമാനോ കായവചിദാദാരേസു ഏവ കുപ്പതീ”തി കത്ഥാ വുത്തം.

൧൪൧. സമ്മാ പസത്ഥാ സോഭനാ നിച്ചാനികാ ദിട്ഠി ഏതസ്സാതി സമ്മാദിട്ഠി, പുഗ്ഗലോ. തസ്സ പന യസ്ഥാ സമ്മാദിട്ഠി സച്ചാഭിസമയസ്സ നിബ്ബാനസച്ഛികിരിയായ അവസ്സയോ, തസ്ഥാ വുത്തം - “മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠിയം റിതസ്സാ”തി. പഹോതി ഭവതി തായ സഹേവ ഉപ്പജ്ജതി പവത്തതി. പച്ചവേക്ഖണങ്ങളാം യാമാവതോ ജാനനട്ഠേന സമ്മാണാണന്തി ഇധാധിപ്പേതം, തഞ്ചേ വോ മഗ്ഗസമാധിമ്ഹി റിതേ ഏവ ഹോതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും ആഹ - “മഗ്ഗസമ്മാസമാധിമ്ഹി...പേ... സമ്മാണാണം പഹോതീ”തിആദി. ഇമിനാ കിം ദസ്സേതീതി? യഥാ മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠിയം റിതോ പുഗ്ഗലോ, “സമ്മാദിട്ഠി”തി വുത്തോ, ഏവം മഗ്ഗഫലപച്ചവേക്ഖണങ്ങളേ റിതോ, “സമ്മാണാണോ”തി വുത്തോ, തസ്സ ച മഗ്ഗഫലസമ്മാസമാധിപവത്തിയാ പഹോതി സമ്മാണാണസ്സ സമ്മാവിമുത്തിയാ പഹോതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി. ഫലസമാധി താവ പവത്തതു, മഗ്ഗസമാധി പന കഥന്തി? തന്വി അകുപ്പഭാവതായ അച്ചന്തസമാധിഭാവതോ കിച്ചനിപ്ഫത്തിയാ പവത്തതേവാതി വത്തബ്ബതം ലഭതി. റപേത്ഥാ അട്ഠഫലഞ്ചാനീതി ഫലഭൂതാനി സമ്മാദിട്ഠിആദിനി അട്ഠഞ്ചാനി, “സമ്മാദിട്ഠിസ്സ സമ്മാസങ്കപ്പോ പഹോതീ”തിആദിനാ വിസുറം ഗഹിതത്താ റപേത്ഥാ. സമ്മാണാണം പച്ചവേക്ഖണം കത്ഥാതി പച്ചവേക്ഖണങ്ങളാം സമ്മാണാണം കത്ഥാ. ഫലം കാതുന്തി ഫലധമ്മസഹചരിതതായ വിപാകസഭാവതായ ച “ഫല”ന്തി ലദ്ധനാമേ ഫലസമ്പയുത്തയമ്മേ സമ്മാവിമുത്തിം കാതും വട്ടതീതി വുത്തം. തഥാ ച വുത്തം സല്ലേഖസുത്തവണ്ണനായം (൧൦ നി൦ അട്ഠ൦ ൧.൮൩) “ഫലസമ്പയുത്താനി പന സമ്മാദിട്ഠിആദിനി അട്ഠഞ്ചാനി റപേത്ഥാ സേസധമ്മാ സമ്മാവിമുത്തിതി വേദിതബ്ബാ”തി.

൧൪൨. നിജ്ജിണ്ണാതി നിജ്ജിരിതാ, വിദ്ധസ്താ വിനാസിതാതി അത്ഥോ. ഫലം കഥിതന്തി “സമ്മാദിട്ഠിസ്സ, ഭിക്ഖവേ, മിച്ചാദിട്ഠി നിജ്ജിണ്ണാ ഹോതീ”തി ഇമിനാ വാരേന സാമന്തഫലം കഥിതന്തി വദന്തി, നിജ്ജിരണം പടിപ്പസ്സമ്ഭന്തന്തി അധിപ്പായോ. നിജ്ജിരണം പന സമുച്ഛിദനന്തി കത്ഥാ,

മജ്ജിമഭാണകാ...പേ... മഗ്ഗോ കമിതോതി വദന്തി. ദസ്സനട്ഠോനാതി പരിഞ്ഞാഭിസമയാഭിവസേന ചതുന്നം സച്ചാനം പച്ചക്ഖതോ ദസ്സനട്ഠേന. വിദിതകരണട്ഠോനാതി പച്ചക്ഖേന യമാദിട്ഠാനം മഗ്ഗഫലാനം പാകടകരണട്ഠേന. തദധിമുത്തട്ഠോനാതി തസ്ഥിം യമാസച്ഛികതേ നിബ്ബാനേ അധിമുച്ചനഭാവേന.

കുസലപക്ഖാതി അനവജ്ജകോട്ഠാസാ. മഹാവിപാകദാനേനാതി മഹതോ വിപുലസ്സ ലോകുത്തരസ്സ സുഖവിപാകസ്സ ചേവ കായികാദിദുക്ഖവിപാകസ്സ ച ദാനേന.

യഥാ മഹാവിപാകസ്സ ദാനേന മഹാചത്താരിസകം, തഥാ ബഹുതായപി മഹാചത്താരിസകോതി ദസ്സേതും, “ഇമസ്ഥിഞ്ച പന സുത്തേ പഞ്ച സമ്മാദിട്ഠിയോ കമിതാ”തിആദി വുത്തം. ബഹുഅത്ഥോപി ഹി മഹാ-സദ്ദോ ഹോതി “മഹാജനോ”തിആദിസു (മം നിം ൨.൬൫). ഏതഥ ച “നത്ഥി ദിന്ന”തിആദിനാ വത്ഥുഭേദേന ദസ മിച്ഛാദിട്ഠിയമ്മാ കമിതാ, വത്ഥുഭേദേനേവ, “അത്ഥി ദിന്ന”തിആദിനാ ദസ സമ്മാദിട്ഠിയമ്മാതി വീസതി ഹോതി. യഥാ “സമ്മാദിട്ഠിസ്സ, ഭിക്ഖവേ, സമ്മാസങ്കപ്പോ പഹോതീ”തിആദിനാ മഗ്ഗവസേന ദസ സമ്മത്തായമ്മാ, തപ്പടിപക്ഖഭൂതാ “മിച്ഛാദിട്ഠിസ്സ മിച്ഛാസങ്കപ്പോ പഹോതീ”തിആദിനാ അത്ഥതോ ദസ മിച്ഛത്തായമ്മാതി വീസതി, തഥാ ഫലവസേന തേസു ഏവം വീസതി. കഥം വാരേപി സമ്മാദിട്ഠിആദയോ ദസാതി വീസതി? ഏവമേതേ ദേ ചത്താരിസകാനി പൂരിമേന സദ്ധിം തയോ ചത്താരിസകാ വിഭാവിതാതി വേദിതബ്ബാ.

൧൪൩. പസംസിയസ്സ ഉജുവിപച്ചനീകം നിന്ദിയം പസംസന്തോപി അത്ഥതോ പസംസിയം നിന്ദന്തോ നാമ ഹോതി. പസംസിയസ്സ ഗുണപരിധംസനമുഖേനേവ ഹി നിന്ദിയസ്സ പസംസായ പവത്തനതോതി ആഹ - “മിച്ഛാദിട്ഠിനാമായം സോഭനാതി വദന്തോപി സമ്മാദിട്ഠിം ഗരഹതി നാമാ”തിആദി. ഏവമാദീതി ആദിസദ്ദേന “നത്ഥി ഹേതു നത്ഥി പച്ചയോ സത്താനം സംകിലേസായാ”തി (ദീം നിം ൧.൧൬൮; മം നിം ൨.൨൨൭) ഏവമാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി; തസ്ഥാ ഏവംവാദിനോതി ഏവം ഹേതു പടിക്ഖേപവാദിനോതി അത്ഥോ. ഓക്കന്തനിയാമാതി ഓഗാല്ല്ഹമിച്ഛത്തനിയാമാ. ഏവരൂപം ലദ്ധിം ഗഹേത്വാതിആദിസു യം വത്തബ്ബം, തം ചുളുപുണ്ണമസുത്തവണ്ണനായം വുത്തനയമേവ തസ്ഥാ തത്ഥ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. ഏദിസോ ഹി “ബുദ്ധാനന്വി അതേകിച്ഛോ”തിആദി വുത്തസദിസോ.

അത്തനോ നിന്ദാഭയേനാതി “സമ്മാദിട്ഠിഞ്ച നാമേതേ ഗരഹന്തീ”ആദിനാ ഉപരി പരേഹി വത്തബ്ബനിന്ദാഭയേന. ഘട്ടനഭയേനാതി തഥാ പരേസം ആസാദനാഭയേന. സഹധമ്മേന പരേന അത്തനോ ഉപരി കാതബ്ബനിഗ്ഗഹോ ഉപാരമ്ഭോ, ഗരഹതോ പരിത്താസോ ഉപാരമ്ഭഭയം, തം പന അത്ഥതോ ഉപവാദഭയം ഹോതീതി ആഹ “ഉപവാദഭയേനാ”തി. സേസം സുവിഞ്ഞേയമേവ.

മഹാചത്താരിസകസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

വൃ. ആനാപാനസ്സതിസുത്തവണ്ണനാ

൧൪൪. പുഞ്ചനാതി നിസ്സക്കേ കരണവചനം. “അപരം വിസേസ”ന്തി വുത്തത്താ വിസേസവിസയോ ച പുഞ്ചസദോതി ആഹ - “സീലപരിപൂരണാദിതോ പുഞ്ചവിസേസതോ”തി.

൧൪൫. ആരദ്ധോ യമാനുസിട്ഠം പടിപത്തിയാ ആരാധിതോ. യദത്ഥായ സാസനേ പഞ്ചജ്ജാ, വിസേസാപത്തി ച, തദേവേത്ഥ അപ്പത്തന്തി അധിപ്പേതം, തം ത്യാനവിപസ്സനാനിമിത്തന്തി ആഹ - “അപ്പത്തസ്സ അരഹത്തസ്സാ”തി. കോമുദീതി കുമുദവതീ. തദാ കിര കുമുദാനി സുപുപ്ഫിതാനി ഹോന്തി. തേനാഹ - “കുമുദാനം അത്ഥിതായ കോമുദീ”തി. കുമുദാനം സമൂഹോ, കുമുദാനി ഏവ വാ കോമുദാ, തേ ഏത്ഥ അത്ഥിതി കോമുദീതി. പവാരണസങ്ഗഹന്തി മഹാപവാരണം അകത്വാ ആഗമനീയസങ്ഗഹണം.

ആരദ്ധവിപസ്സകസ്സാതി ആരഭിതവിപസ്സനസ്സ, വിപസ്സനം വഡ്ഢേത്വാ ഉസ്സുക്കാപേത്വാ വിപസ്സിസ്സ. ഭിക്ഖു ഇധ ഓസരിസ്സന്തി വുത്ഥവസ്സാ പവാരിതപവാരണാ “ഭഗവന്തം വന്ദിസ്സാമ, കമ്മട്ഠാനം സോധേസ്സാമ, യമാലദ്ധം വിസേസഞ്ച പവേദിസ്സാമാ”തി അജ്ജ്യാസയേന. ഇമേ ഭിക്ഖുതി ഇമേ തരുണസമ്മവിപസ്സനാ ഭിക്ഖു. വിസേസം നിബ്ബത്തേതും ന സക്ഖിസ്സന്തി സേനാസനസപ്പായാദിഅലാഭേന. അപലിബുദ്ധന്തി അഞ്ഞേഹി അനുപദ്ദുതം. സേനാസനം ഗഹേതും ന ലഭന്തി അന്തോവസ്സഭാവതോ. ഏകസ്സ ദിന്നോപി സഞ്ചേസം ദിന്നോയേവ ഹോതി, തസ്മാ സുതസുതട്ഠാനേയേവ ഏകമാസം വസിത്വാ ഓസരിംസു.

൧൪൬. അലന്തിയുത്തം, ഓപായികന്തി അത്ഥോ, “അലമേവ നിബ്ബിന്ദിതു”ന്തിആദിസു (ദീം നിം ൨.൨൨൨; സംം നിം ൨.൧൨൪, ൧൨൮, ൧൩൪, ൧൪൩) വിയ. പുടബദ്ധം പരിഹരിത്വാ അസിതം പുടോസം അ-കാരസ്സ ഓ-കാരം കത്വാ. തേനാഹ “പാമേയ”ന്തി.

൧൪൭. വിപസ്സനാ കമിതാതി അനിച്ഛസത്താമുഖേനേവ വിപസ്സനാഭാവനാ കമിതാ. ന ഹി കേവലായ അനിച്ഛാനുപസ്സനായ വിപസ്സനാകിച്ഛം സമിജ്ജയതി. ബഹു ഭിക്ഖു തേ ച വിത്ഥാരരുചികാതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “തസ്മാ”തിആദി.

൧൪൯. സബ്ബത്ഥാതി സബ്ബവാദേസു. “തസ്മാ തിഹ, ഭിക്ഖവേ, വേദനാനുപസ്സി”ന്തിആദിസുപി പീതിപടിസംവേദിതാദിവസേനേവ വേദനാനുപസ്സനായ വുത്തത്താ, “സുഖവേദനം സന്ധായേതം വുത്ത”ന്തി ആഹ. സതിപട്ഠാനഭാവനാമനസികാരതായ വുത്തം - “സാധുക്കം മനസികാര”ന്തി. സത്താനാമേന പഞ്ഞാ വുത്താ തേസം പയോഗത്താ. മനസികാരനാമേന വേദനാ വുത്താ, ഭാവനായ പരിചിതത്താ ആരമ്മണസ്സ മനസികാരന്തി കത്വാ. വിതക്കവിചാരേ റപേത്വാതി വുത്തം വചിസങ്ഖാരത്താ തേസം.

ഏവം സന്തേപീതി യദിപി മനസികാരപരിയാപനതായ “മനസികാരോ”തി വുത്തം, ഏവം സന്തേ വേദനാനുപസ്സനാഭാവോ ന യുജ്ജതി, അസ്സാസപസ്സാസാ ഹിസ്സ ആരമ്മണം. വത്ഥുന്തി സുഖാദിനം വേദനാനം പവത്തിട്ഠാനഭൂതം വത്ഥും ആരമ്മണം കത്വാ വേദനാവ വേദിയതി, വേദനായ ഏകന്തഭാവദസ്സനേന തസ്സ വേദനാനുപസ്സനാഭാവോ യുജ്ജതി ഏവാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി. ഏതസ്സ അനുയോഗസ്സ.

ദീഹാകാരേഹീതി യേ സന്ധായ വൃത്തം, തേ ദസ്തേനോ “ആരമ്മണതോ അസമ്മോഹതോ ച”തി ആഹ. സപ്പീതികേ ദേധ്യാനേതി പീതിസഹഗതാനി പഠമദുതിയജ്ഞാനാനി പടിപാടിയാ സമാപജ്ഞതി. സമാപത്തിക്ഖണേതി സമാപജ്ഞക്ഖണേ. ധ്യാനപടിലാഭേനാതി ധ്യാനേന സമങ്ഗീഭാവേന. ആരമ്മണതോ ആരമ്മണമുഖേന തദാരമ്മണധ്യാനപരിയാപന്നാ പീതി പടിസംവിദിതാ ഹോതി ആരമ്മണസ്സ പടിസംവിദിതത്താ. യഥാ നാമ സപ്പപരിയേസനം ചരന്തേന തസ്സ ആസയേ പടിസംവിദിതേ സോപി പടിസംവിദിതോവ ഹോതി മന്താഗദബലേന തസ്സ ഗഹണസ്സ സുകരത്താ; ഏവം പീതിയാ ആസയഭൂതേ ആരമ്മണേ പടിസംവിദിതേ സാ പീതി പടിസംവിദിതാ ഏവ ഹോതി സലക്ഖണതോ സാമഞ്ഞലക്ഖണതോ ച തസ്സാ ഗഹണസ്സ സുകരത്താ. വിപസ്സനാക്ഖണേതി വിപസ്സനാപത്താപുബ്ബങ്ഗമായ മഗ്ഗപത്തായ വിസേസതോ ദസ്സനക്ഖണേ. ലക്ഖണപടിവേധാതി പീതിയാ സലക്ഖണസ്സ സാമഞ്ഞലക്ഖണസ്സ ച പടിവിജ്ഞാനേന. യത്ത്ഹി പീതിയാ വിസേസതോ സാമഞ്ഞതോ ച ലക്ഖണം, തസ്ഥിം വിദിതേ സാ യാമാവതോ വിദിതാ ഹോതി. തേനാഹ - “അസമ്മോഹതോ പീതി പടിസംവിദിതാ ഹോതീ”തി.

ഇദാനി തമത്ഥം പാളിയാ വിഭാവേതും, “വുത്തമ്പി ചേത”തിആദി വൃത്തം. തത്ഥ ദീഘം അസ്സാസവസേനാതി ദീഘസ്സ അസ്സാസസ്സ ആരമ്മണഭൂതസ്സ വസേന. ചിത്തസ്സ ഏകഗുതം അവിക്ഖേപം പജാനതോതി ധ്യാനപരിയാപന്നം അവിക്ഖേപോതി ലദ്ധനാമം ചിത്തസ്സേകഗുതം തംസമ്പയുത്തായ പത്തായ പജാനതോ. യഥേവ ഹി ആരമ്മണമുഖേന പീതി പടിസംവിദിതാ ഹോതി, ഏവം തംസമ്പയുത്തയമ്മാപി ആരമ്മണമുഖേന പടിസംവിദിതാ ഏവ ഹോതി. സതി ഉപദ്ഠിതാ ഹോതീതി ദീഘം അസ്സാസവസേന ധ്യാനസമ്പയുത്താ സതി തസ്ഥിം ആരമ്മണേ ഉപദ്ഠിതേ ആരമ്മണമുഖേന ധ്യാനേപി ഉപദ്ഠിതാ ഏവ നാമ ഹോതി. തായ സതിയാതി ഏവം ഉപദ്ഠിതായ തായ സതിയാ യഥാവുത്തേന തേന ഞാണേന സുപ്പടിവിദിതത്താ ആരമ്മണസ്സ തസ്സ വസേന തദാരമ്മണാ സാ പീതി പടിസംവിദിതാ ഹോതി. അവസേസപദാനിപീതി “ദീഘം പസ്സാസവസേനാ”തിആദിപദാനിപി.

ഏവം പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ വുത്തമത്ഥം ഇമസ്ഥിം സുത്തേ യോജേത്വാ ദസ്തേതും, “ഇതീ”തിആദി വൃത്തം. ഇമിനാപി യോഗിനാ മനസികാരേന പടിലഭിതബ്ബതോ പടിലാഭോതി വൃത്തം - “ധ്യാനസമ്പയുത്തേ വേദനാസങ്ഖാതമനസികാരപടിലാഭേനാ”തി.

അസ്സാസപസ്സാസനിമിത്തത്തി അസ്സാസപസ്സാസേ നിസ്സായ പടിലദ്ധപടിഭാഗനിമിത്തം ആരമ്മണം കിഞ്ചാപി കരോതി; സതിഞ്ച സമ്പജഞ്ഞഞ്ച ഉപദ്ഠപേത്വാ പവത്തനതോ ആരമ്മണമുഖേന തദാരമ്മണസ്സ പടിസംവിദിതത്താ ചിത്തേ ചിത്താനുപസ്സീയേവ നാമേസ ഹോതി. ഏവം ചിത്താനുപസ്സനാപി സതിസമ്പജഞ്ഞബലേനേവ ഹോതീതി ആഹ “ന ഹീ”തിആദി. പജഹതി ഏതേന, സയം വാ പജഹതീതി പഹാനം, ഞാണം. ദോമനസ്സവസേന ബ്യാപാദനീവരണം ദസ്സിതം തദേകദ്ഠഭാവതോ. തസ്സാതി നീവരണപബ്ബസ്സ. പഹാനകരണാണത്തി പജഹനണാണം. വിപസ്സനാപരമ്പരത്തി പടിപാടിയാ വിപസ്സനമാഹ. സമമപടിപന്നത്തി മജ്ജിമസമമനിമിത്തം പടിപന്നചിത്തം അജ്ജയുപേക്ഖതി. ഏകതോ ഉപദ്ഠാനത്തി പടിപക്ഖവിഗമേന ഏകഭാവേന ഉപദ്ഠാനം. സഹജാതാനം അജ്ജയുപേക്ഖനാ ഹോതീതി പഗ്ഗഹനിഗ്ഗഹസമ്പഹംസനേസു ബ്യാപാരസ്സ അനാപജ്ജിതത്താ ആരമ്മണാനം

അജ്ഞാപേക്ഷണ, “യദത്ഥി യം ഭൂതം തം പജഹതി ഉപേക്ഷം പടിലഭിതീ”തി,
ഏവം വൃത്തഅജ്ഞാപേക്ഷണ പവത്താതി പടിപന്നാ. കേവലം
നീവരണാദിയമ്മേതി നീവരണാദിയമ്മേ ഏവ പഹീനേ ദിസ്വാ, അഥ ഖോ
തേസം പജഹനണാണവി യാമാവതോ പഞ്ഞായ ദിസ്വാ അജ്ഞാപേക്ഷവിതാ
ഹോതി. വൃത്തഞ്ജേതം ഭഗവതാ “യമ്മാപി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, പഹാതബ്ബാ,
പഗേവ അയമ്മാ”തി (മ° നി° ൧.൨൪൦).

൧൭൦. അനിച്ഛാദിവസേന പവിചിനതീതി അനിച്ഛാദിപ്പകാരേഹി വിചിനതി
പസ്സതി. നിരാമിസാതി കിലേസാമിസരഹിതാ.
കായികചേതസികദരമപടിപ്പസ്സദ്ധിയാതി കായചിത്താനം സാധുഭാവുപഗമനേന
വിക്ഖമ്ഭിതത്താ. സഹജാതയമ്മാനം ഏകസഭാവേന പവത്തിയാ
സഹജാതഅജ്ഞാപേക്ഷണായ അജ്ഞാപേക്ഷവിതാ ഹോതി.

തസ്ഥിം കായേ പവത്താ കായാരമ്മണാ സതി, പുബ്ബഭാഗിയോ
സതിസമ്ബോജ്ജ്ഞേ. ഏസ നയോ സേസേസുപി.
സോമനസ്സസഹഗതചിത്തുപ്പാദവസേന ചേതം ഓക്കമനം ഓലിയനം കോസജ്ജം,
തതോ അതിവത്തനം അതിയാവനം ഉദ്ധച്ചം, തദുഭയവിധുരാ
ബോജ്ജ്ഞേഗുപേക്ഷവാഭൂതാ അനോസക്കനഅനതിവത്തനസഞ്ചാതാ
മജ്ജ്ഞത്താകാരതാ. ഇദാനി യഥേവ ഹീതിആദിനാ തഥേവ മജ്ജ്ഞത്താകാരം
ഉപമായ വിഭാവേതി. തുദനം വാ പതോദേന. ആകഡ്ഡനം വാ രസ്ഥിനാ.
നത്ഥി ന കാതബ്ബം അത്ഥി. ഏകചിത്തക്ഖണികാതി ഏകേകസ്ഥിം ചിത്തേ
വിപസ്സനാവസേന സഹ ഉപ്പജ്ജനകാ. നാനാരസലക്ഖണാതി നാനാകിച്ചാ ചേവ
നാനാസഭാവാ ച.

൧൭൧. വൃത്തത്ഥാനേവ സബ്ബാസവസുത്തവണ്ണനായം (മ° നി° അട്° ൨൭)
ആനാപാനാരമ്മണാ അപരാപരം പവത്തസതിയോ ആരമ്മണസീസേന
തദാരമ്മണാ യമ്മാ ഗഹിതാ, താ പനേകസന്താനേ ലോകിയചിത്തസമ്പയുത്താതി
ലോകിയാ, താ വഡ്ഡമാനാ ലോകിയം ചതുബ്ബിധസി സതിപട്ഠാനം
പരിപൂരേന്തി. വിജ്ജാവിമുത്തിഫലനിബ്ബാനന്തി വിമുത്തിനം ഫലഭൂതം
തേഹിയേവ വേദിതബ്ബം കിലേസനിബ്ബാനം, അമതമഹാനിബ്ബാനമേവ
വിജ്ജാവിമുത്തിനം അധിഗമേന അധിഗന്തബ്ബതായ തഥാ വൃത്തം.
പരിപൂരണഞ്ചസ്സ ആരമ്മണം കത്വാ അമതസ്സാനുഭവനമേവ. ഇധ സുത്തേ
ലോകിയാപി ബോജ്ജ്ഞേഗാ കമിതാ ലോകുത്തരാപിതി ഏത്തകം ഗഹേത്വാ,
“ഇതി ലോകിയസ്സ ആഗതട്ഠാനേ ലോകിയം കമിത”ന്തി ച അത്ഥവണ്ണനാവസേന
അട്ഠകമായം കമിതം. മേരോതി മഹായമ്മരക്ഖിതത്ഥേരോ. അത്തത്ഥ ഏവം
ഹോതീതി അത്തസ്ഥിം ലോകിയലോകുത്തരയമ്മാനം തത്ഥ തത്ഥ
വോമിസ്സകനയേന ആഗതസുത്തേ ഏവം ലോകിയം ആഗതം, ഇധ ലോകുത്തരം
ആഗതന്തി കഥേതബ്ബം ഹോതി. ലോകുത്തരം ഉപരി ആഗതന്തി വിജ്ജാവിമുത്തിം
പരിപൂരേന്തിതി ഏവം ലോകുത്തരം ഉപരി ദേസനായം ആഗതം; തസ്ഥാ
ലോകിയാ ഏവ ബോജ്ജ്ഞേഗാ വിജ്ജാവിമുത്തി പരിപൂരികാ കഥേതബ്ബാ
ലോകുത്തരാനം ബോജ്ജ്ഞേഗാനം വിജ്ജാഗഹണേന ഗഹിതത്താ, തസ്ഥാ
മേരേന വൃത്തോയേവേത്ഥ അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. സേസം വൃത്തനയത്താ
സുവിഞ്ഞ്ഞേയമേവ.

ആനാപാനസ്സതിസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൯. കായഗതാസതിസുത്തവണ്ണനാ

൧൫൩-൪. തപ്പടിസരണാനം കാമാവചരസത്താനം പടിസരണട്ഠേന ഗേഹാ കാമഗുണാ, ഗേഹേ സിതാ ആരബ്ഭ പവത്തിയാ അല്ലിനാതി ഗേഹസ്സിതാ. സരന്തീതി വേഗസാ പവത്തന്തി. വേഗേന ഹി പവത്തി ധാവതീതി വുച്ചതി. സങ്കപ്പാതി യേ കേചി മിച്ഛാസങ്കപ്പാ, ബ്യാപാദവിഹിംസാസങ്കപ്പാദയോപി കാമഗുണസിതാ ഏവാതി. ഗോചരജ്ജ്വലതത്ത്വമിന്ദ്രിയേവാതി പരിഗൃഹിതേ കമ്മട്ഠാനേ ഏവ വത്തന്തി. തത്ത്വഹി ധമ്മവസേന ഉപട്ഠിതായ ഭാവനായ ഗോചരഭാവതോ “ഗോചരജ്ജ്വലതത്ത്വമിന്ദ്രിയേവാതി പരിഗൃഹിതേ” വുത്തം. അസ്സാസപസ്സാസകായേ ഗതാ പവത്താതി കായഗതാ, തം കായഗതാസതിം. സതിസീസേന തംസഹഗതേ ഭാവനാധമ്മേ വദതി അസ്സാസപസ്സാസകായാദികേ തത്ത്വംകോട്ഠാസേ സമ്മവത്ത്വഭാവേന പരിഗൃഹേത്വാ സതിയാ പരിഗൃഹിതത്താ; തമാപരിഗൃഹിതേ വാ തേ ആരബ്ഭ അനിച്ഛാദിമനസിങ്കാരവസേന പവത്താ കായാരമ്മണാ സതീ സതിഭാവേന വത്വാ ഏകജ്ജ്വലതത്ത്വമിന്ദ്രിയേവാതി “കായപരിഗൃഹിക”തിആദിമാഹ.

സതിപട്ഠാനേതി മഹാസതിപട്ഠാനസുത്തേ (ഭിം നിം ൨.൩൭൮; മം നിം ൧.൧൧൧), ചുട്ടസവിധേന കായാനുപസ്സനാ കമിതാ, ചുണ്ണകജാതാനി അട്ഠികാനി പരിയോസാനം കത്വാ കായാനുപസ്സനാ നിദ്രിട്ഠാ, ഇധ പന കേസാദീസു വണ്ണകസിണവസേന നിബ്ബത്തിതാനം ചതുന്നം ത്യാനാനം വസേന ഉപരിദേസനായ വഡ്ഢിതത്താ അട്ഠാരസവിധേന കായഗതാസതിഭാവനാ.

൧൫൩. തസ്സ ഭിക്ഖുനോതി യോ കായഗതാസതിഭാവനായ വസിഭൂതോ, തസ്സ ഭിക്ഖുനോ. സമ്പയോഗവസേന വിജ്ജം ഭജന്തീതി സഹജാത-അന്തമന്ത-നിസ്സയ-സമ്പയുത്ത-അത്ഥി-അവിഗതപച്ചയവസേന വിജ്ജം ഭജന്തി, തായ സഹ ഏകീഭാവമിവ ഗച്ഛന്തീതി അത്ഥോ. വിജ്ജാഭാഗേ വിജ്ജാകോട്ഠാസേ വത്തന്തീതി വിജ്ജാസഭാഗതായ തദേകദേസേ വിജ്ജാകോട്ഠാസേ വത്തന്തി. താഹി സമ്പയുത്തധമ്മാ ഫസ്സാദയോ. നനു ചേത്ഥ വിജ്ജാനം വിജ്ജാഭാഗിയതാ ന സമ്ഭവതീതി? നോ ന സമ്ഭവതി. യായ ഹി വിജ്ജായ വിജ്ജാസമ്പയുത്താനം വിജ്ജാഭാഗിയതാ, സാ തംനിമിത്തായ വിജ്ജായ ഉപചരിയതീതി. ഏകാവിജ്ജാ വിജ്ജാ, സേസാ വിജ്ജാഭാഗിയതി അട്ഠസു വിജ്ജാസു ഏകം “വിജ്ജാ”തി ഗഹേത്വാ ഇതരാ തസ്സാ ഭാഗതായ “വിജ്ജാഭാഗിയാ”തി വേദിതബ്ബാ. സദ്ധിം പവത്തനസഭാവാസു അയമേവ വിജ്ജാതി വത്തബ്ബാതി നിയമസ്സ അഭാവതോ വിജ്ജാഭാഗോ വിയ വിജ്ജാഭാഗിയാപി പവത്തതി ഏവാതി വത്തബ്ബം. ആപോഹരണന്തി പടിഭാഗനിമിത്തഭൂതേന ആപോകസിണേന സബ്ബസോ മഹാസമുദുഹരണം ആപോഹരണം നാമ. ദിബ്ബചക്ഖുണാണസ്സ കിച്ചം ഫരണന്തി കത്വാ, ദിബ്ബചക്ഖുഅത്ഥം വാ ആലോകഹരണം ദിബ്ബചക്ഖുഹരണന്തി ദട്ഠബ്ബം. ഉഭയസ്ഥിവി പക്ഖേ സമുദുഗ്ഗമാനം കുന്ദീനം സമുദുന്തോഗധത്താ തേസം ചേതസാ ഫുടതാ വേദിതബ്ബാ. കുന്ദീഗൃഹണഞ്ചേത്ഥ കഞ്ചിമേവ കാലം സന്ദിത്വാ താസം ഉദകസ്സ സമുദുപരിയാപന്നഭാവുപഗമനത്താ, ന ബഹി മഹാനദിയോ വിയ പരിത്തകാലട്ഠിതികാതി.

ഓതാരന്തി കിലേസുപ്പത്തിയാ അവസരം, തം പന വിവരം ചരിദന്തി ച വുത്തം. ആരമ്മണന്തി കിലേസുപ്പത്തിയാ ഓലമ്ബനം. യാവ പരിയോസാനാതി മത്തികാപുഞ്ജസ്സ യാവ പരിയോസാനാ.

മരവ. അഭിഞ്ഞായാതി ഇദ്ധിവിധാദിഅഭിഞ്ഞായ. സച്ഛികാതബുസ്സാതി പച്ചക്വതോ കാതബുസ്സ അധിട്ഠാനവികുബുനാദിയമ്മസ്സ. അഭിഞ്ഞാവ കാരണത്തി ആഹ - “സച്ഛികിരിയാപേക്ഖായ, അഭിഞ്ഞാകാരണസ്സ പന സിദ്ധിയാ പാകടാ”തി. മരിയാദബദ്ധാതി ഉദകമാതികാമുവേ കതാ.

യുത്തയാനം വിയ കതായ ഇച്ഛിതിച്ഛിതേ കാലേ സുഖേന പച്ചവേക്ഖിതബുത്താ. പതിട്ഠാകതായാതി സമ്പത്തിനം പതിട്ഠാഭാവം പാപിതായ. അനുപ്പവത്തിതായാതി ഭാവനാബഹുലീകാരേഹി അനുപ്പവത്തിതായ. പരിചയകതായാതി ആസേവനദള്ഘതായ സുചിരം പരിചയായ. സുസമ്പഗ്ഗഹിതായാതി സബുസോ ഉക്കംസം പാപിതായ. സുസമാരദ്ധായാതി അതിവിയ സമ്മദേവ നിബുത്തികതായ. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

കായഗതാസതിസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൧൦. സങ്ഖാരുപപത്തിസുത്തവണ്ണനാ

൧൬൦. സങ്ഖാരുപപത്തിന്തി വിപാകക്ഖണ്ഡസത്തിതാനം സങ്ഖാരാനം ഉപ്പത്തിം, നിബുത്തിന്തി അത്ഥോ. യസ്മാ അവധാരണം ഏതസ്ഥിം പദേ ഇച്ഛിതബുന്തി, “സങ്ഖാരാനംയേവ ഉപപത്തി”ന്തി വത്ഥാ തേന നിവത്തിതം ദസ്സേന്തോ, “ന സത്തസ്സാ”തി ആഹ. തേന സത്തോ ജീവോ ഉപ്പജ്ജതീതി മിച്ചാവാദം പടിക്ഖിപതി. ഏവം ഉപ്പജ്ജനകയമ്മവസേന ഉപ്പത്തിം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി ഉപ്പത്തിജനകയമ്മവസേനപി തം ദസ്സേത്ഥം, “പുഞ്ഞാഭിസങ്ഖാരേന വാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ കാമേസു പുഞ്ഞാഭിസങ്ഖാരേനപി ഉപപത്തി ഹോതി, സാ പന ഇമസ്ഥിം സുത്തേ ഗഹിതാതി. പുഞ്ഞാഭിസങ്ഖാരേന വാതി വാ-സദ്ദോ അവുത്തത്ഥാപേക്ഖണ്ഡവികപ്പത്ഥോ, അവുത്തത്ഥാപേക്ഖായ പന ന ആഗതോ “ആനേഞ്ജാഭിസങ്ഖാരേനാ”തി. അഥ വാ ഉപപത്തി ആഗതാ, ഏവം കിച്ചം ആഗതം, ആനേഞ്ജാഭിസങ്ഖാരോ പനേത്ഥ സരൂപേന അനാഗതോപി പുഞ്ഞാഭിസങ്ഖാരഗ്ഗഹണേനേവ ഗഹിതോതി ദട്ഠഞ്ചം. കേചി പന “പുഞ്ഞാനേഞ്ജാഭിസങ്ഖാരേനാ”തി പഠന്തി. ഭവുപഗക്ഖണ്ഡാനന്തി സുഗതിഭവുപഗാനം ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാനം.

൧൬൧. ലോകികാ വട്ടന്തി കമ്മവട്ടസ്സ ഗഹണതോ. ഭവുപപത്തിഹേതുഭൂതാ ഓകപ്പനീയസദ്ധാ ചതുപാരിസുദ്ധിസീലം താദിസം ബുദ്ധവചനബാഹുസച്ചം ആമിസപരിച്ചാഗോ കമ്മസ്സകതാത്താണം കമ്മഫലദിട്ഠി ച ഇമേ സദ്ധാദയോ വേദിതബ്ബാ. റപേതീതി പണിദഹനവസേന റപേതി. പണിദഹതീതി ഹി അയമേത്ഥ അത്ഥോ. പതിട്ഠാപേതീതി തത്ഥ സുപ്പതിട്ഠിതം കത്ഥാ റപേതി. സഹപത്ഥനായാതി, “അഹോ വത്ഥാഹം...പേ... ഉപപജ്ജേയ്യ”ന്തി ഏവം പവത്തപത്ഥനായ സഹ. സദ്ധാദയോവാതി യഥാവുത്താ സദ്ധാദയോ ഏവ പഞ്ചയമ്മാ ഉപപത്തിയാ സങ്ഖരണട്ഠേന സങ്ഖാരാ, തസ്ഥാ ഏവ അഞ്ഞേഹി വിസിട്ഠഭവുപഹരണട്ഠേന വിഹാരാ നാമാതി. തസ്ഥിം റാനേതി തസ്ഥിം ഉപപത്തിട്ഠാനേ.

പഞ്ചയമ്മാവ തംസമങ്ഗീപുഗ്ഗലോ ഉപപത്തിം മഗ്ഗതി ഗവേസതി ഏതേനാതി മഗ്ഗോ. പടിപജ്ജതി ഏതായാതി പടിപദാ. ചേതനാ പനേത്ഥ സുദ്ധസങ്ഖാരതായ സദ്ധാദിഗ്ഗഹണേനേവ ഗഹിതാ, തസ്ഥാ അവധാരണം കതം.

ഉപപത്തിപകപ്പനവസേനേവ പവത്തിയാ പത്മനാഗഹണേനേവ തസ്സാ ഗഹണന്തി കേചി. ചിത്തകരയുത്തഗതിനിബൃത്തനയമ്മവസേന അവധാരണസ്സ കത്താ. ചേതനാ ഹി നാമ കമ്മം, തസ്സാ ഉപപത്തിനിബൃത്തനേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി, തസ്സാ പന കിച്ചകരണാ സദ്ധാദയോ പത്മനാ ചാതി ഇമേ ധമ്മാ സഹകാരിനോ ഭവുപപത്തിയാ നിയാമകാ ഹോന്തിതി തത്രൂപപത്തിയാ പവത്തന്തിതി തേസം മഗ്ഗാദിഭാവോ വുത്തോ. തേനാഹ “യസ്സ ഹീ”തിആദി. തേന സദ്ധാ പത്മനാ ചാതി ഉഭയേ ധമ്മാ സഹിതാ ഹുത്വാ കമ്മം വിസേസേന്താ ഗതിം നിയമേന്തിതി ദസ്സേതി, പടിസന്ധിഗൃഹണം അനിയതം കേവലസ്സ കമ്മസ്സ വസേനാതി അധിപ്പായോ. കാമഞ്ചേത്ഥ “കമ്മം കത്വാ”തി വുത്തം, കമ്മായുഹനതോ പന പശേവ പത്മനം റപേതുന്ധി വട്ടതിയേവ. കമ്മം കത്വാതി ചേത്ഥ “താപേത്വാ ഭുജ്ജതി, ഭുത്വാ സയതീ”തിആദീസു വിയ ന കാലനിയമോ, കമ്മം കത്വാ യദാ കദാചി പത്മനം കാതും വട്ടതീതി ച ഇദം ചാരിത്തദസ്സനം വിയ വുത്തം. യഥാ ഹി ഭവപത്മനാ യാവ മഗ്ഗേന ന സമുച്ഛിജ്ജതി, താവ അനുപ്പന്നാഭിനവകരുപചിതസ്സ കമ്മസ്സ പച്ചയോ ഹോതിയേവ. പുന തഥാ വിസേസപച്ചയോ, യഥാ നിയമേത്വാ ഉപ്പാദിതാ. തേന വുത്തം - “യസ്സ പഞ്ച ധമ്മാ അത്ഥി, ന പത്മനാ തസ്സ ഗതി അനിബദ്ധാ”തി.

൧൬൫. സബ്ബസോവാതി “ഇദം കാളകം സാമം സേതം ഹരിതം മണ്ഡലം അപരിമണ്ഡലം ചതുരംസം പരിപുണ്ണം ഖുദുകം മഹന്ത”ന്തിആദിനാ സബ്ബസോവ പാകടം ഹോതി.

൧൬൭. സുന്ദരോതി കാളകാദിദോസരഹിതതായ സോഭനോ. ആകരസമ്പന്നോ സമ്പന്നആകരുപ്പത്തിയാ. യോവനാദീഹീതി യോവനതാപനമജ്ജനാദീഹി.

൧൬൮. ലോകയാതൂനം സതസഹസ്സം അത്തനോ വസേ വത്തനതോ സതസഹസ്സോ. തസ്സ പന തത്ഥ ഓഭാസകരണം പാകടന്തി ആഹ “ആലോകഹരണബ്രഹ്മാ”തി. അയമേവ നയോ ഹേട്ഠാ “സഹസ്സോ ബ്രഹ്മാ”തിആദീസുപി. നിക്ഖേന കത്തന്തി നിക്ഖപരിമാണേന ജമ്ബോനദേന കതം. നിക്ഖം പന വീസതിസുവണ്ണന്തി കേചി. പഞ്ചവീസതിസുവണ്ണന്തി അപരേ. സുവണ്ണം നാമ ചതുധരണന്തി വദന്തി. ഘട്ടനമജ്ജനക്ഖമം ന ഹോതി പരിത്തഭാവതോ. അതിരേകേനാതി പഞ്ചസുവണ്ണഅതിരേകേന നിക്ഖപ്പമാണം അസമ്പത്തേന. വണ്ണവന്തം പന ന ഹോതി അവിപുലതായ ഉളാരം ഹുത്വാ അനുപട്ഠാനതോ. അവണ്ണവന്തതായ ഏവ ഫരുസധാതുകം ഖായതി. താസൂതി താസു ഭൂമീസു, യത്ഥ സാഖാ വഡ്ഢിത്വാ റിതാ. തേതി സുവണ്ണങ്കുരാ. പചിത്വാതി താപേത്വാ. സമ്പഹട്ഠന്തി സമുജ്ജലീകതന്തി ആഹ - “യോതഘട്ടിതപമജ്ജിത”ന്തി, തമ്ബമത്തികലേപം കത്വാ യോതഞ്ചേവ പാസാണാദിനാ ഘട്ടിതഞ്ച ഏളകലോമാദിനാ പമജ്ജിതഞ്ചാതി അത്ഥോ.

ഏതദേവാതി ആലോകം വഡ്ഢേത്വാ ഏത്ഥ ആലോകഹരണമേവ. അഥ വായം ദിബ്ബചക്ഖുഹരണം, ആലോകഹരണന്ധി ഏതദേവ. യത്തകഞ്ഹി റാനം യോഗീ കസിണാലോകേന ഫരതി; തത്തകം റാനം ദിബ്ബചക്ഖുണാണം ഫുസതീതി ദിബ്ബചക്ഖുഹരണേ ദസ്സിതേ ആലോകഹരണം ദസ്സിതമേവാതി അത്ഥോ. സബ്ബത്ഥാതി സബ്ബസ്ഥിം “ഫരിത്വാ”തി ആഗതട്ഠനേ. അവിനാസേന്തേനാതി അസമ്ഭിന്നേന.

കസിണഹരണം വിധാതി കസിണോഭാസേന ഹരണം വിയ ദിസ്സതി ഉപട്ഠാതി, മണിപഭാഹരണസ്സ വിയ ബ്രഹ്മലോകേ ധാതുഹരണസ്സ ദസ്സിതത്താതി അധിപ്പായോ. സരീരപഭാ പന നിക്ഖപഭാസദിസാതി, “നിക്ഖോപമേ സരീരഹരണം വിയ ദിസ്സതി”തി വുത്തം. അട്ഠകമാ നാമ നത്ഥീതി പാളിപദസ്സ അത്ഥവണ്ണനായ നാമ നിച്ഛിതായ ഭവിതഞ്ച, അവിനിച്ഛിതായ പന നത്ഥി വിധാതി അകഥനം നാമ അട്ഠകമായ അനാചിണ്ണന്തി തസ്സ വാദം പടിക്ഖിപിത്വാ. യഥാ ഹി വത്തഞ്ച, തഥാ അവത്വാ “വിധാ”തി വചനം കിമത്ഥിയന്തി അധിപ്പായോ. ബുദ്ധാനം ബ്യാമപ്പഭാ ബ്യാമപ്പദേസേ സബ്ബകാലം അധിട്ഠാതി വിയ തസ്സ ബ്രഹ്മുനോ സരീരഹരണം സരീരാഭായ പത്ഥരണം സബ്ബകാലികം. ചത്താരിമാനി ഇതരാനി ഹരണാനി അവിനാസേത്വാ അഞ്ഞമഞ്ഞമഭിന്ദിത്വാ കഥേതഞ്ച. ഹരണപദസ്സേവ വേവചനം “അധിമുച്ചനേനേവ ഹരണ”ന്തി. പത്ഥരതീതി യഥാവുത്തം ഹരണവസേന പത്ഥരതി. ജാനാതീതി അധിമുച്ചനവസേന ജാനാതി.

ചന്ദ്രൻ. ആദയോതി ആദി-സദേന സുഭേ സങ്ഗണ്ഹാതി. ആഭാതി ദുതിയജ്ജ്യാനഭൂമികേ ദേവേ ഏകജ്ജ്യാം ഗഹേത്വാ സാധാരണതോ വുത്തം. തതോ സുഭാതി തതിയജ്ജ്യാനഭൂമികേ. തേനാഹ - “പാടിയേക്കാ ദേവാ നത്ഥീ”തിആദി. സാധാരണതോ കതായപി പത്ഥനായ ത്യാനങ്ഗം പരിത്തം ഭാവിതഞ്ചേ, പരിത്താഭേസു ഉപപത്തി ഹോതി, മജ്ജിമഞ്ചേ, അപ്പമാണാഭേസു, പണീതഞ്ചേ, ആഭസ്സരേസു ഉപപത്തി ഹോതീതി ദട്ഠഞ്ച. സുഭാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ സുവിഞ്ഞ്ഞേയോതി ആഹ - “വേഹപ്ഫലാദിവാറാ പാകടായേവാ”തി.

കാമാവചരേസു നിബ്ബത്തതുതിആദിനാ സദ്ധാദീനം അജ്ജ്യാനവിപസ്സനാനം കഥം തദധിട്ഠാനം ഹോതീതി ആസങ്കതി. ഇതരോ സദ്ധാദീനം അജ്ജ്യാനസഭാവത്തേപി ത്യാനവിപസ്സനാനം അധിട്ഠാനം നിസ്സയപച്ചയാദിവസേന സപ്പച്ചയത്താ ബ്രഹ്മലോകൂപപത്തിം നിബ്ബാനഞ്ച ആവഹന്തിതി ദസ്സേനോ, “ഇമേ പഞ്ച ധമ്മാ”തിആദിമാഹ . തത്ഥ സീലന്തി സമ്ഭാരസീലം. അനാഗാമീ സമുച്ഛിന്നഓരമ്ഭാഗിയസംയോജനോ സമാനോ സചേ സബ്ബസോ ഉപപത്തിയോ അതിക്കമിതും ന സക്കോതി, അരിയഭൂമീസു ഏവ നിബ്ബത്തതി യമൂപചിതത്യാനകമ്മുനാതി ആഹ - “അനാഗാമി...പേ... നിബ്ബത്തതീ”തി. ഉപരിമഗ്ഗന്തി അഗ്ഗമഗ്ഗം ഭാവേത്വാ. ആസവക്ഖയന്തി സബ്ബസോ ആസവാന്നം ഖയം പഹാനം പാപുണാതി. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞേയുമേവ.

സങ്ഖാരൂപപത്തിസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

നിട്ഠിതാ ച അനുപദവഗ്ഗവണ്ണനാ.

ന. സുഞ്ഞതവല്ലോ

എ. ചുളുസുഞ്ഞതസുഞ്ഞവണ്ണനാ

എ. കലപരിച്ഛേദം കത്യാതി സമാപജ്ഞേഹി നാമ കാലപരിച്ഛേദോ കാതഞ്ചോ. മേരോ പന ഭഗവതോ വത്തകരണത്ഥം കാലപരിച്ഛേദം കരോതി, “ഏത്തകേ കാലേ വീതിവത്തേ ഇദം നാമ ഭഗവതോ കാതഞ്ച”ന്തി. സോ തത്ഥകംയേവ സമാപത്തിം സമാപജ്ഞിത്വാ വുട്ഠാതി, തം സന്ധായ വുത്തം “കാലപരിച്ഛേദം കത്വാ”തി. സുഞ്ഞതാഫലസമാപത്തിം അപ്പേത്യാതി ഏതേന ഇതരേ, “ന സോതാപന്നസകദാഗാമീ ഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ഞീ”തി വദന്തി, തം വാദം പടിസേധേതി. സുഞ്ഞതോതി അത്തസുഞ്ഞതോ ച നിചുസുഞ്ഞതോ ച സങ്ഖാരാ ഉപട്ഠഹിംസു. സേക്ഖാനന്ഹി സുഞ്ഞതാപടിവേധോ പാദേസികോ സുഭസുഖസഞ്ഞാനം അപ്പഹീനത്താ, തസ്മാ സോ മേരോ സുഞ്ഞതാകഥം സോതുകാമോ ജാതോ. ധുരേന ധുരം പഹരന്തേന വിയാതി രഥധുരേന രഥധുരം പഹരന്തേന വിധ കത്വാ ഉജുകമേവ സുഞ്ഞതാ...പേ... വത്ഥും ന സക്കാതി യോജനാ. ഏകം പദന്തി ഏകം സുഞ്ഞതാപദം.

പുണ്ണേപാഹന്തിആദിനാ ഭഗവാ പഠമബോധിയമ്പി അത്തനോ സുഞ്ഞതാവിഹാരബാഹുല്ല്വം പകാസേതീതി ദസ്സേന്തോ “പഠമബോധിയമ്പി”തി ആഹ. ഏകോതിആദി മേരസ്സ സുഞ്ഞതാകമായ ഭാജനഭാവദസ്സനത്ഥം. സോതുന്തി അട്ഠിം കത്വാ മനസി കത്വാ സഞ്ചുചേതസാ സമന്നാഹരിത്വാ സോതുമ്പി. ഉഗ്ഗഹേതുമ്പിതി യമാഭൂതം ധമ്മം ധാരണപരിപുച്ഛാപരിചയവസേന ഹദയേന ഉഗ്ഗഹിതം സുവണ്ണഭാജനേ പക്ഖിത്തസിഹവസാ വിധ അവിനട്ഠേ കാതുമ്പി. കമേതുമ്പിതി വിത്ഥാരേന പരേസം ദസ്സേതുമ്പി സക്കാ. തത്ഥാതി മിഗാരമാതുപാസാദേ. കട്ഠരൂപപോത്ഥകരൂപചിത്തരൂപവസേന കതാതി മമ്ഭാദീസു ഉത്തിരിത്വാ കതാനം കട്ഠരൂപാനം, നിയൂഹാദീസു പടിമാവസേന രചിതാനം പോത്ഥകരൂപാനം, സിത്തിപസ്സേ ചിത്തകമ്മവസേന വിരചിതാനം ചിത്തരൂപാനഞ്ച കതാ നിട്ഠപിതാ. വേസ്സവണമന്ധാതാദീനന്തി പടിമാരുപേന കതാനം വേസ്സവണമന്ധാതുസക്കാദീനം. ചിത്തകമ്മവസേനാതി ആരാമാദിചിത്തകമ്മവസേന. സന്ഠിതമ്പിതി അവയവഭാവേന സന്ഠിതം ഹുത്വാ റിതമ്പി. ജിണ്ണപടിസങ്ഖരണത്ഥന്തി ജിണ്ണാനം നിയൂഹകൂടാഗാരപാസാദാവയവാനം അഭിസങ്ഖരണത്ഥായ തസ്ഥിം തസ്ഥിം റാനേ രഹസ്സസഞ്ഞാണേന റപിതം. “പരിഭുഞ്ജിസ്സാമീ”തി തസ്ഥിം തസ്ഥിം കിച്ചേ വിനിയുഞ്ജനവസേന പരിഭുഞ്ജിതഞ്ചസ്സ. ഏതം വുത്തന്തി, “അയം മിഗാരമാതുപാസാദോ സുഞ്ഞോ”തിആദികം വുത്തം.

നിചുന്തി സഞ്ചകാലം രത്തിഞ്ച ദിവാ ച. ഏകഭാവം ഏകം അസുഞ്ഞതന്തി പച്ചത്തേ ഉപയോഗവചനം, ഏകത്തം ഏകോ അസുഞ്ഞതോതി അത്ഥോ. ഗാമോതി പവത്തനവസേനാതി ഗേഹസന്നിവേസവിമിചച്ചരസിങ്ഘാടകാദികേ ഉപാദായ ഗാമോതി ലോകുപ്പത്തിവസേന. കിലേസവസേനാതി തത്ഥ അനുനയപടിഘവസേന. ഏസേവ നയോതി ഇമിനാ “പവത്തവസേന വാ കിലേസവസേന വാ ഉപ്പനം മനുസ്സസഞ്ഞ”ന്തി ഇമമത്ഥം അതിദിസതി. ഏത്ഥ ച യഥാ ഗാമഗൃഹണേന ഘരാദിസഞ്ഞാ സങ്ഗഹിതാ, ഏവം മനുസ്സഗൃഹണേന ഇത്ഥിപുരിസാദിസഞ്ഞാ സങ്ഗഹിതാ. യസ്മാ രുക്ഖാദികേ പടിച്ച അരഞ്ഞസഞ്ഞാ തത്ഥ പബ്ബതവനസഞ്ചാദയോ അന്തോഗധാ, തസ്മാ തത്ഥ

വിജ്ഞാനവിതം വിഭാഗം അഗ്രഹേതാ ഏകം അരഞ്ഞംയേവ പടിച്ച അരഞ്ഞസഞ്ചം മനസി കരോതി. ഓതരതീതി അനുപവിസതി. അധിമുചതീതി നിച്ഛിനോതി. പവത്തദരമാതി തമാരുപായ പസ്സദ്ധിയാ അഭാവതോ ഓളാരികധമ്മപ്പവത്തിസിദ്ധാ ദരമാ. കിലേസദരമാതി അനുനയപടിപ്പസമ്ഭവാ കിലേസദരമാ. ദുതിയപദേതി “യേ അസ്സു ദരമാ മനുസ്സസഞ്ചം പടിച്ചാ”തി ഇമസ്ഥിം പദേ. മനസികാരസന്തായ, - “നായം പുണ്യേ വിയ ഓളാരിക, ധമ്മപ്പവത്തി”തി സഞ്ചാരദസ്സനദരമാനം സുഖമതാ സല്പഹുകതാ ച ചരിതത്ഥാതി ആഹ “പവത്തദരമമത്താ അത്ഥി”തി.

യം കിലേസദരമജാതം, തം ഇമിസ്സാ ദരമസഞ്ചായ ന ഹോതിതി യോജനാ. പവത്തദരമമത്തം അവസിട്ഠം ഹോതി, വിജ്ഞാനമേവ അത്ഥി ഇദന്തി പജാനാതീതി യോജനാ. സുഞ്ചതാ നിബ്ബത്തീതി സുഞ്ചതന്തി പവത്തി. സുഞ്ചതാ സഹചരിതത്ഥി സുഞ്ചം, ഇധ സുഞ്ചതാതി വുത്താ.

൧൦൭. അസ്സാതി ഭഗവതോ ഏവം ഇദാനി വുചമാനാകാരേണ ചിത്തപ്പവത്തി അഹോസി. അച്ചന്തസുഞ്ചതന്തി “പരമാനുത്തര”ന്തി വുത്തം അരഹത്തം ദേസേസ്സാമീതി. അരഞ്ഞസഞ്ചായ വിസേസാനധിഗമനതോതി, “അരഞ്ഞം അരഞ്ഞ”ന്തി മനസികാരേണ ത്യാനാദിവിസേസസ്സ അധിഗമാഭാവതോ, “പഥവി”തി മനസികാരേണ വിസേസാനധിഗമനതോ. ഇദാനി തമേവത്ഥം ഉപമായ വിഭാവേതും “യഥാ ഹി”തിആദി വുത്തം. ഏവം സന്തേതി ഏവം വപിതേ സാലിആദയോ സമ്പജ്ജന്തി. ധുവസേവനന്തി നിയതസേവനം പാരിഹാരിയകമ്മട്ഠാനം. പടിച്ചാതി ഏതഥ “സമ്ഭൂത”ന്തി വചനസേസോ ഇച്ഛിതോതി ആഹ “പടിച്ച സമ്ഭൂത”ന്തി. പഥവിം പടിച്ച സമ്ഭൂതാ ഹി സഞ്ചാതി.

പഥവികസിണേ സോ പഥവിസഞ്ചീ ഹോതി, ന പകതിപഥവിയം. തസ്സാതി പഥവികസിണസ്സ. തേഹീതി ഗണ്ഡാദീഹി. സുട്ഠു വിഹതന്തി യഥാ വലീനം ലേസോപി ന ഹോതി, ഏവം സമ്മദേവ ആകോടിതം. നദീതളാകാദീനം തീരപ്പദേസോ ഉദകസ്സ ആകരട്ഠേന കൂലം, ഉന്നതഭാവതോ ഉഗ്ഗതം കൂലം വിയാതി ഉക്കൂലം, ഭൂമിയാ ഉച്ചട്ഠാനം. വിഗതം കൂലന്തി വിക്കൂലം, നീചട്ഠാനം. തേനാഹ “ഉച്ചനീച”ന്തി. ഏകം സഞ്ചന്തി ഏകം പഥവിതിസഞ്ചംയേവ.

൧൦൮. സതിപി സഞ്ചാരനിമിത്തവിരഹേ യാദിസാനം നിമിത്താനം അഭാവേന “അനിമിത്ത”ന്തി വുചതി, താനി ദസ്സേതും, “നിച്ഛനിമിത്താദിവിരഹിതോ”തി വുത്തം. ചതുമഹാഭൂതികം ചതുമഹാഭൂതനിസ്സിതം. സളായതനപടിസംയുത്തം ചകഖായതനാദിസളായതനസഹിതം.

൧൦൯. വിപസ്സനായ പടിവിപസ്സനന്തി ധമ്മാനഞ്ച പുന വിപസ്സനം. ഇധാതി അത്തനോ പച്ചക്ഖഭൂതയഥാധിഗതമഗ്ഗഫലം വദതീതി ആഹ - “അരിയമഗ്ഗേ ചേവ അരിയഫലേ ചാ”തി. ഉപാദിസേസദരമദസ്സനത്ഥന്തി സബ്ബസോ കിലേസുപധിയാ പഹീനായ ഖണ്ഡോപധി അവിസിട്ഠാ, തപ്പച്ചയാ ദരമാ ഉപാദിസേസദരമാ, തം ദസ്സനത്ഥം. യസ്ഥാ വിസയതോ ഗാമസഞ്ചാ ഓളാരിക, മനുസ്സസഞ്ചാ സുഖമാ, തസ്ഥാ മനുസ്സസഞ്ചായ ഗാമസഞ്ചം നിവത്തേതാ. യസ്ഥാ പന മനുസ്സസഞ്ചാപി സഭാഗവത്ഥുപരിഗൃഹതോ ഓളാരിക,

സഭാഗവർത്തുതോ അരഞ്ഞസഞ്ഞാ സുഖുമാ, തസ്മാ അരഞ്ഞസഞ്ഞായ മനുസ്സസഞ്ഞം നിവത്തേതാ. പഥവീസഞ്ഞാദിനിവത്തനേ കാരണം ഹേട്ഠാ സുത്തന്തരേസു ച വുത്തമേവ. അനുപുഞ്ചേനാതി മഗ്ഗപ്പടിപാടിയാ. നിചുസാരാദിനം സഞ്ചസോ അവർത്തുതായ അച്ചന്തമേവ സുഞ്ഞത്താ അച്ചന്തസുഞ്ഞതാ.

൧൮൪. സുഞ്ഞതഫലസമാപത്തിന്തി സുഞ്ഞതവിമോക്ഖസ്സ ഫലഭൂതത്താ, സുഞ്ഞതാനുപസ്സനായ വസേന സമാപജ്ജിതബുത്താ ച സുഞ്ഞതഫലസമാപത്തിന്തി ലദ്ധനാമം അരഹത്തഫലസമാപത്തിം. യസ്മാ അതീതേ പച്ചേകസമ്ബുദ്ധാ അഹേസും, അനാഗതേ ഭവിസ്സന്തി, ഇദാനി പന ബുദ്ധസാസനസ്സ ധരമാനത്താ പച്ചേകബുദ്ധാ ന വത്തന്തി, തസ്മാ പച്ചേകബുദ്ധഗുഹണം അകത്ഥാ, “ഏതരഹിപി ബുദ്ധബുദ്ധസാവകസങ്ഖാതാ”ഇച്ചേവ വുത്തം. ന ഹി ബുദ്ധസാസനേ ധരന്തേ പച്ചേകബുദ്ധാ ഭവന്തി. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞേയമേവ.

ചുളസുഞ്ഞതസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൨. മഹാസുഞ്ഞതസുത്തവണ്ണനാ

൧൮൫. ഛരവിവണ്ണേന സോ കാളോ, ന നാമേന. പലാലസന്മാരോതി ആദിനീതി ആദി-സദേന കോച്ഛചിമിലികാകടസാരാദിനം ഗഹണം. ഗണഭിക്ഖുനന്തി ഗണബന്ധനവസേന ഭിക്ഖുനം.

യദി സംസയോ നാമ നത്ഥി, “സമ്ബഹുലാ നു ഖോ”തി ഇദം കഥന്തി ആഹ “വിതക്കപുബ്ബഭാഗാ”തിആദി. തത്ഥ വിതക്കോ പുബ്ബഭാഗോ ഏതിസ്സാതി വിതക്കപുബ്ബഭാഗാ, പുച്ഛാ. സാ “സമ്ബഹുലാ നോ ഏത്ഥ ഭിക്ഖുവിഹരന്തീ”തി വചനം, വിതക്കോ പന “സമ്ബഹുലാ നു ഖോ ഇയ ഭിക്ഖു വിഹരന്തീ”തി ഇമിനാ ആകാരേന തദാ ഭഗവതോ ഉപ്പന്നോ ചിത്തസങ്കപ്പോ, തസ്സ പരിവിതക്കസ്സ തബ്ഭാവജോതനോയം നു-കാരോ വുത്തോതി ദസ്സേനോ ആഹ - “വിതക്കപുബ്ബഭാഗേ ചായം നു-കാരോ നിപാതമത്തോ”തി. കിഞ്ചാപി ഗച്ഛന്തോ ദിസ്വാ, “സമ്ബഹുലാ നോ ഏത്ഥ ഭിക്ഖു വിഹരന്തീ”തി പുച്ഛാവസേന ഭഗവതാ വുത്തോ, അഥ ഖോ “ന ഖോ, ആനന്ദ, ഭിക്ഖു സോഭതി സങ്ഗണികാരാമോ”തിആദി (൧൦. നീ. ൩. ൧൮൫) ഉപരിദേസനാവസേന മത്ഥകം ഗച്ഛന്തേ അവിനിച്ഛിതോ നാമ ന ഹോതി, അഥ ഖോ വിസും വിനിച്ഛിതോ ഏവ ഹോതി, ദിസ്വാ നിച്ഛിനിത്ഥാവ കമാസമുട്ഠാപനത്ഥം തഥാ പുച്ഛതി. തഥാ ഹി വുത്തം - “ജാനന്താപി തഥാഗതാ പുച്ഛന്തീ”തി (പാരാ. ൧൬). തേനാഹ “ഇതോ കിരാ”തിആദി.

യഥാ നദീഓതിണ്ണം ഉദകം യഥാനിനം പക്ഖന്തി, ഏവം സത്താ ധാതുസോ സംസന്ദന്തി, തസ്മാ “ഗണവാസോ നദീഓതിണ്ണുദകസദിസോ”തി വുത്തം. ഇദാനി തത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും - “നിരയതിരച്ഛാനയോനീ”തിആദി വുത്തം. കുരുവിന്ദാദിന്ഹാനിയചുണ്ണാനി സങ്ഗസുഖമഭാവതോ നാളിയം പക്ഖിത്താനി നിരന്തരാനേവ തിട്ഠന്തീതി ആഹ - “ചുണ്ണഭരിതാ നാളി വിയാ”തി. സത്തപണ്ണാസ കുലസതസഹസ്സാനീതി സത്തസതസഹസ്സാധികാനി പത്താസ കുലാനംയേവ സതസഹസ്സാനി, മനുസ്സാനം പന വസേന സത്ത കോടിയോ തദാ തത്ഥ വസിംസു.

തതോ ചിന്തേസി, കഥം? കാമഞ്ചായം ലോകപകതി, മയ്ഹം പന സാസനേ അയുത്തോവ സോതി ആഹ - “മയാ”തിആദി. ധമ്മന്തി സഭാവസിദ്ധം. സംവേഗോതി സഹോത്തപ്പണാണം വുച്ചതി. ന വോ പനേതം സക്കാ ഗിലാനുപട്ഠാനഓവാദാനുസാസനിആദിവസേന സമാഗമസ്സ ഇച്ഛിതബുത്താ. ഗണഭേദനന്തി ഗണസങ്ഗണികായ വിവേചനം.

എവുന്തു. കതപരിഭണ്ഡന്തി പുണ്ണേ കതസംവിധാനസ്സ ചിവരസ്സ വുത്താകാരേണ പടിസങ്ഖരണം. നോതി അമ്ഹാകം. അനത്തമനോതി അനാരാധിതചിന്തോ.

സകഗണേന സഹഭാവതോ സങ്ഗണികാതി ആഹ “സകപരിസസമോധാന”ന്തി. ഗണോതി പന ഇയ ജനസമൂഹോതി വുത്തം “നാനാജനസമോധാന”ന്തി. സോഭതി യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനതോ. കാമതോ നിക്ഖമതീതി നിക്ഖമോ, ഏവം നിക്ഖമവസേന ഉപ്പന്നം സുഖം. ഗണസങ്ഗണികാകിലേസസങ്ഗണികാഹി പവിവിത്തി പവിവേകോ. പവിവേകവസേന ഉപ്പന്നം സുഖം. രാഗാദീനം ഉപസമാവഹം സുഖം ഉപസമസുഖം. മഗ്ഗസമബോധാവഹം സുഖം സമബോധിസുഖം. നിക്കാമേതബുസ്സ, നിക്കാമം വാ ലാഭി നിക്കാമലാഭീ. നിദുക്ഖം സുഖേനേവ ലഭതീതി അദുക്ഖലാഭീ. കസീരം വുച്ചതി അപ്പകന്തി ആഹ - “അകസീരലാഭീതി വിപുലലാഭീ”തി.

സാമാധികന്തി സമയേ കിലേസവിമുച്ചനം അച്ചന്തമേവാതി സാമാധികം മകാരേ അ-കാരസ്സ ദീഘം കത്വാ. തേനാഹ - “അപ്പിതപ്പിതസമയേ കിലേസേഹി വിമുത്ത”ന്തി. കന്തന്തി അങ്ഗസന്തരായ ആരമ്മണസന്തരായ ച കമനീയം മനോരമ്മം. അസാമാധികം അച്ചന്തവിമുത്തം.

ഏത്താവതാതിആദിനാ സങ്ഗണികാരാമസ്സ വിസേസാധിഗമസ്സ അന്തരായികഭാവം അന്വയതോ ബൃതിരേകതോ ച സഹ നിദസ്സനേന ദസ്സേതി. തത്ഥ സാ ദുവിധാ അന്തരായികതാ വോദാനധമ്മാനം അനുപ്പത്തിഹേതുക്കാ, സംകിലേസധമ്മാനം ഉപ്പത്തിഹേതുക്കാ ച.

തേ പഠമം “സങ്ഗണികാരാമോ”തിആദിനാ വിഭാവേത്വാ ഇതരം വിഭാവേതും, “ഇദാനി ദോസുപ്പത്തിം ദസ്സേനോ”തിആദി വുത്തം. “അട്ഠിഞ്ച പടിച്ച ന്ഹാരുഞ്ച പടിച്ച ചമ്മഞ്ച പടിച്ച മംസഞ്ച പടിച്ച ആകാസോ പരിവാരിതോ രൂപന്തേവ സങ്ഖം ഗച്ഛതീ”തിആദിസു (മം നിം ച.൩൦൬) വിയ ഇയ രൂപസദോ കരജകായപരിയായോതി “രൂപന്തി സരീര”ന്തി ആഹ. “നാഹം, ആനന്ദ...പേ... ദോമനസ്സുപായാസാ”തി കസ്ഥാ വുത്തം? നനു കായേ ച ജീവിതേ ച അനപേകഖചിത്താനം ആരദ്ധവിപസ്സകാനമ്പി അസപ്പായവജ്ജനസപ്പായസേവനവസേന കായസ്സ പരിഹരണം ഹോതീതി? സച്ചം, തം പന യോ കല്ല്യസരീരം നിസ്സായ ധമ്മസാധനായ അനുയുജ്ജിതുകാമോ ഹോതി, തസ്സേവ ധമ്മസാധനതാവസേന. ധമ്മസാധനഭാവണ്ഹി അപേക്ഖിത്വാ അസപ്പായം വജ്ജേത്വാ സപ്പായവസേന പോസേത്വാ സുട്ഠുതരം ഹുത്വാ അനുയുജ്ജനതോ കായസ്സ പരിഹരണം, ന സോ കായേ അഭിരതോ നാമ ഹോതി പച്ചവേക്ഖണായത്തത്താ അപേക്ഖായ വിനോദിതബ്ബോ താദിസോതി. ഉപാലിഗഹപതിനോതി ഏത്ഥാപി “ദസബലസാവകത്തുപഗമനസങ്ഖാതേനാ”തി ആനേത്വാ യോജേതബ്ബം.

൧൮൭. മഹാകരുണാവസേന പരിവൃതായ പരിസായ മജ്ജേ നിസിന്നോപി ഏകന്തവിവേകജ്ഞാസയത്താ ഏകകോവ. ഏതേന സത്ഥുനോ പവിവിത്തസ്സ പവിവേകത്തേന വിവിത്തതം ദസ്സേതി. രൂപാരൂപപടിഭാഗനിമിത്തേഹി നിവത്തനത്ഥം “രൂപാദീനം സഞ്ചതനിമിത്താന”തി വുത്തം. അതിവിയ സന്തരപണിതമഭാവേന വിസേസതോ സിന്നോതി ബന്ധതീതി വിസയോ, സോ ഏവ സസന്തതിപരിയാപന്നതായ അജ്ഞത്തം. കിം പന തന്തി ആഹ - “സുത്തതന്തി സുത്തതഫലസമാപത്തി”തി. ഉപധിവിവേകതായ അസഞ്ചതാ യാതു ഇയ വിവേകോതി അധിപ്പേതോതി ആഹ - “വിവേകനിന്നേനാ”തിആദി. ഭിഗ്ഗമത്തമ്പി അസേസേതാ ആസവട്ഠാനിയാനഞ്ച ധമ്മാനം തത്ഥ വിഗതത്താ തേസം വസേന വിഗതത്തേന, ഏവംഭൂതം തേസം ബൃന്തിഭാവം പത്തന്തി പാളിയം “ബൃന്തിഭൂതേനാ”തി വുത്തം. ഉയ്യോജനം വിസ്സജ്ജനം, തം ഏതസ്സ അത്ഥി, ഉയ്യോജേതി വിസ്സജ്ജതീതി വാ ഉയ്യോജനികം. യസ്ഥാ ന സബ്ബകമാ ഉയ്യോജനവസേനേവ പവത്തതി, തസ്ഥാ വുത്തം “ഉയ്യോജനികപടിസംയുത്ത”തി.

തേലപാകം ഗണ്ഹന്തോ വിയാതി യഥാ തേലപാകോ നാമ പരിച്ഛിന്നകാലോ ന അതിക്കമിതബ്ബോ, ഏവം അത്തനോ സമാപത്തികാലം അനതിക്കമിത്ഥാ. യഥാ ഹി കൂസലോ വേജ്ജോ തേലം പചന്തോ തം തം തേലകിച്ചം ചിന്തേത്ഥാ യദി വാ പത്ഥിനപാകോ, യദി വാ മജ്ജിമപാകോ, യദി വാ ഖരപാകോ ഇച്ഛിതബ്ബോ, തസ്സ കാലം ഉപധാരേത്ഥാ പചതി, ഏവം ഭഗവാ ധമ്മം ദേസേന്തോ വേണേയ്യാനം ഞാണപരിപാകം ഉപധാരേത്ഥാ തം തം കാലം അനതിക്കമിത്ഥാ ധമ്മം ദേസേത്ഥാ പരിസം ഉയ്യോജേന്തോ ച വിവേകനിന്നേനേവ ചിത്തേന ഉയ്യോജേതി. ദേവ പഞ്ചവിത്താണാനിപി തദഭിനീഹതമനോവിത്താണവസേന നിബ്ബാനനിന്നാനേവ. ബുദ്ധാനഞ്ഹി സഞ്ചാരാനം സുട്ഠ പരിത്താതതായ പണിതാനമ്പി രൂപാദീനം ആപാമഗമനേ പഗേവ ഇതരേസം പടികൂലതാവ സുപാകടാ ഹുത്ഥാ ഉപട്ഠാതി, തസ്ഥാ ഘമ്മാഭിതത്തസ്സ വിയ സീതജലട്ഠാനനിന്നതാ നിബ്ബാനനിന്നമേവ ചിത്തം ഹോതി, തസ്സ അതിവിയ സന്തപണിതഭാവതോ.

൧൮൮. അജ്ഞത്തമേവാതി ഇയ ത്യാനാരമ്മണം അധിപ്പേതന്തി ആഹ “ഗോചരജ്ഞത്തമേവാ”തി. ഇയ നിയകജ്ഞത്തം സുത്തതം. അപഗുണപാദകജ്ഞാതഞ്ഹി ഏത്ഥ “നിയകജ്ഞത്ത”തി അധിപ്പേതം വിപസ്സനാവിസേസസ്സ അധിപ്പേതത്താ, നിയകജ്ഞത്തം നിജ്ജീവനിസ്സത്തതം, അനത്തതന്തി അത്ഥോ. അസമ്പജ്ജനഭാവജാനന്നേനാതി ഇദാനി മേ കമ്മട്ഠാനം വീഥിപടിപന്നം ന ഹോതി, ഉപ്പമമേവ പവത്തതീതി ജാനന്നേന.

കസ്ഥാ പന്നേത്ഥ ഭഗവതാ വിപസ്സനായ ഏവ പാദകേ ത്യാനേ അവത്ഥാ പാദകജ്ഞാതം ഗഹിതന്തി ആഹ - “അപ്പഗുണപാദകജ്ഞാതോ”തിആദി. ന പക്ഖന്ദതി സമ്മാ ന സമാഹിതത്താ. സോ പന “അജ്ഞത്തയമ്മാ മയ്ഹം നിജ്ജടാ നിഗുമ്ബാ ഹുത്ഥാ ന ഉപട്ഠഹന്തി, ഹന്ദാഹം ബഹിദ്ധായമ്മേ മനസി കരേയ്യം ഏകച്ചേസു സഞ്ചാരേസു ഉപട്ഠിതേസു ഇതരേപി ഉപട്ഠഹേയ്യമേവാ”തി പരസ്സപേ... മനസി കരോതി. പാദകജ്ഞാതവസേന വിയ സമ്മസിതജ്ഞാതവസേനപി ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ ഹോതിയേവാതി ആഹ - “അരൂപസമാപത്തിയം നു ഖോ കമന്തി ആനേഞ്ജം മനസി കരോതീ”തി. ന മേ ചിത്തം പക്ഖന്ദതീതി മയ്ഹം വിപസ്സനാചിത്തം വീഥിപടിപന്നം ഹുത്ഥാ ന വഹതീതി. പാദകജ്ഞാതമേവാതി വിപസ്സനായ പാദകഭൂതമേവ ത്യാനം.

പുനപുനം മനസി കാതബ്ബന്തി പുനപുനം സമാപജ്ജിതബ്ബം വിപസ്സനായ തിക്ഖവിസദതാപാദനായ. അവഹന്തേ നിപുണാഭാവേന ഛേദനകിരിയായ അപ്പവത്തന്തേ. സമാപജ്ജിതാ വിപസ്സനായ തിക്ഖകമ്മകരണം സമ്മവിപസ്സനാവിഹാരേനാതി ആഹ - “കമ്മട്ഠാനേ മനസികാരോ വഹതീ”തി.

൧൮൯. സമ്പജ്ജതിമേതി വീഥിപടിപത്തിയാ പുണ്ണേനാപരം വിസേസാഭാവതോ സമ്പജ്ജതി മേ കമ്മട്ഠാനന്തി ജാനന്തേ. ഇരിയാപഥം അഹാപേത്യാതി യഥാ പരിസ്സമോ നാഗച്ഛതി, ഏവം അത്തനോ ബലാനുരൂപം തസ്സ കാലം നേത്യാ പമാണമേവ പവത്തന്തേ ഇരിയാപഥം അഹാപേത്യാ. സബ്ബവാരേസൂതി റാനനിസജ്ജാസയനവാദേസു. കമാവാദേസു പന വിസേസം തത്ഥ തത്ഥ വദന്തി. ഇദം വുത്തന്തി ഇദം, “ഇമിനാ വിഹാരേനാ”തിആദിവചനം വുത്തം.

൧൯൦. കാമവിതക്കാദയോ ഓളാരികകാമരാഗബ്ബാപാദസഭാഗാതി ആഹ - “വിതക്കപഹാനേന ദേവ മഗ്ഗേ കഥേത്യാ”തി. കാമഗുണേസൂതി നിദ്ധാരണേ ഭുജ്ജം. കിസ്ഥിഞ്ചിദേവ കിലേസുപ്പത്തികാരണേതി തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ കിലേസുപ്പത്തികാരണം സന്ധായ വുത്തം, അത്തമാ സബ്ബേപി പഞ്ച കാമഗുണാ കിലേസുപ്പത്തികാരണമേവ. സമുദാചരതീതി സമുദാചാരോതി ആഹ “സമുദാചരണതോ”തി. സോ പന യസ്ഥാ ചിത്തസ്സ, ന സത്തസ്സ, തസ്ഥാ വുത്തം പാളിയം “ചേതസോ”തി. മ-കാരോ പദസന്ധികരോ ഏ-കാരസ്സ ച അകാരോ കതോതി ആഹ “ഏവം സന്തേ ഏതന്തി.

൧൯൧. അനുസയോതി മാനാനുസയോ ഭവരാഗാനുസയോ അവിജ്ഞാനുസയോതി തിവിധോപി അനുസയോ പഹീയതി അരഹത്തമഗ്ഗേന. വുത്തനയേനേവാതി, “തതോ മഗ്ഗാനന്തരം ഫലം, ഫലതോ വുട്ഠായ പച്ചവേക്ഖമാനോ പഹീനഭാവം ജാനാതി, തസ്സ ജാനന്തേ സമ്പജ്ജാനോ ഹോതീ”തി വുത്തനയേന.

കുസലതോ ആയാതീതി ആയതോ, സോ ഏതേസന്തി കുസലായതികാ. തേനാഹ “കുസലതോ ആഗതാ”തി. തം പന നേസം കുസലായതികത്തം ഉപനിസ്സയവസേന ഹോതി സഹജാതവസേനപിതി തദുഭയം ദസ്സേതും, “സേയ്യമിദ”ന്തിആദി വുത്തം.

യസ്ഥാ പന യഥാവുത്തയമ്മേസു കേചി ലോകിയാ, കേചി ലോകുത്തരാ; അഥ കസ്ഥാ വിസേസേന “ലോകുത്തരാ”തി വുത്തന്തി ആഹ - “ലോകേ ഉത്തരാ വിസിട്ഠാ”തി. തേന ലോകിയയമ്മേസു ഉത്തമഭാവേന ത്യാനാദയോ ലോകുത്തരാ വുത്താ, ന ലോകസ്സ ഉത്തരണതോതി ദസ്സേതി. യം കിഞ്ചി മഹഗ്ഗതചിത്തം മാദസ്സ അവിസയോ അകാമാവചരത്താ, പഗേവ തം വിപസ്സനായ പാദകഭൂതം സുവിക്ഖാലിതമലന്തി ആഹ - “ജാനിതും ന സക്കോതീ”തി. ഏകോ ആനിസംസോ അത്ഥി ഭാവനാനുയോഗസ്സ സപ്പായയമ്മകമാപടിലാഭോ.

൧൯൨. ഏതദത്ഥന്തി കേവലസ്സ സുതസ്സ അത്ഥായ. സപ്പായാസപ്പായവസേനാതി കസ്ഥാ വുത്തം? നനു സപ്പായവസേന ദസകമാവത്ഥുനി ആഗതാനീതി? സച്ചമേതം, അസപ്പായകമാവജ്ജനപുണ്ഡികായ സപ്പായ കമായ വസേന ആഗതത്താ “സപ്പായാസപ്പായവസേന ആഗതാനീ”തി

വുത്തം. സുതപരിയത്തിവസേനാതി സരൂപേന തത്ത്വ അനാഗതാനിപി ദസകമാവതുമുനി സുത്തഗേയ്യാദിഅന്തോഗയത്താ, “സുതപരിയത്തിവസേന ആഗതാനീ”തി വുത്തം. പരിപൂരണവസേന സരൂപതോ ആഗതത്താ ഇമസ്ഥിം റാനേ റത്യാ കമേതബ്ബാനി. അത്ഥോതി സാമത്തേത്ഥോ.

൧൯൩. അനുആവത്തന്തിതി അനുഅനു അഭിമുഖാ പുത്യാ വത്തന്തി, പയിരുപാസനാദിവസേന അനുകൂലയന്തി. മുച്ഛനതണ്ഹന്തി പച്ചയേസു മുച്ഛനാകാരം. തണ്ഹായ പത്ഥനാ നാമ തേനാകാരേന പവത്തിതി ആഹ - “പത്ഥേതി പവത്തേതി”തി. കിലേസുപദവേനാതി കിലേസസഞ്ചാരേന ഉപദവേന. കിലേസാ ഹി സത്താനം മഹാനത്ഥകരണതോ “ഉപദവോ”തി വുച്ചന്തി. അത്തനോ അബ്ഭന്തരേ ഉപ്പന്നേന കിലേസുപദവേന അന്തേവാസിനോ, ഉപദവോ അന്തേവാസുപദവോ, ബ്രഹ്മചരിയസ്സ ഉപദവോ ബ്രഹ്മചാരുപദവോതി ഇമമത്ഥം “സേസുപദവേസുപി ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ അതിദിസതി. ഗുണമരണം കമിതം, ന ജീവിതമരണം.

അപ്പലാഭാതി അപ്പമത്തകലാഭീ വിസേസാനം. ഏവം വുത്തോതി യഥാവുത്തബ്രഹ്മചാരുപദവോ ദുക്ഖവിപാകതരോ ചേവ കടുകവിപാകതരോ ചാതി ഏവം വുത്തോ. ആചരിയന്തേവാസികുപദവോ ഹി ബാഹിരകസമയവസേന വുത്തോ, ബ്രഹ്മചാരുപദവോ പന സാസനവസേന. ദുരക്ഖാരേ ഹി ധമ്മവിനയേ ദുപ്പടിപത്തി ന മഹാസാവജ്ജാ മിച്ചാഭിനിവേസസ്സ സിമിലവായാമഭാവതോ; സ്വാഖ്യാതേ പന ധമ്മവിനയേ ദുപ്പടിപത്തി മഹാസാവജ്ജാ മഹതോ അത്ഥസ്സ ബാഹിരഭാവകരണതോ. തേനാഹ “സാസനേ പനാ”തിആദി.

൧൯൬. തസ്ഥാതി ഇദം പുബ്ബപരാപേക്ഖം പുരിമസ്സ ച അത്ഥസ്സ കാരണഭാവേന പച്ചാമസനന്തി ആഹ “യസ്ഥാ”തിആദി. മിത്തം ഏതസ്സ അത്ഥീതി മിത്തവാ, തസ്സ ഭാവോ മിത്തവതാ, തായ. മിത്തവസേന പടിപജ്ജനന്തി ആഹ “മിത്തപടിപത്തിയാ”തി. സപത്തവതായാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ.

ദുക്കടദുബ്ഭാസിതമത്തവീതി ഇമിനാ പഗേവ ഇതരം വീതിക്കമന്തോതി ദസ്സേതി. സാവകേസു ഹിതപരക്കമനം ഓവാദാനുസാസനീഹി പടിപജ്ജനന്തി ആഹ - “തഥാ ന പടിപജ്ജിസ്സാമീ”തി. ആമകമത്തന്തി കുലാലഭാജനം വുച്ചതി. നാഹം തുമ്ഹേസു തഥാ പടിപജ്ജിസ്സാമീതി കുമ്ഭകാരോ വിധ ആമകഭാജനേസു അഹം തുമ്ഹേസു കേവലം ജാനാപേന്തോ ന പടിപജ്ജിസ്സാമി. നിഗ്ഗണ്ഹിത്യാതി നീഹരിത്യാ. ലോകിയഗുണാപി ഇധ സാരോത്ഥേവ അധിപ്പേതാ ലോകുത്തരഗുണാനം അധിട്ഠാനഭാവതോ. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

മഹാസുത്തരസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൩. അച്ഛരിയബ്ഭുതസുത്തവണ്ണനാ

൧൯൭. വിഭത്തിപതിരുപകാ ച നിപാതാ ഹോന്തിതി യഥാരഹം തന്തംവിഭത്തിഅത്ഥദീപകാ, ഇധ പച്ചത്തവചനോ യത്രസദ്ദോ, ഹിസദ്ദോ ഹേതുഅത്ഥോ, നാമസദ്ദോ അച്ഛരിയത്ഥോ, പദത്തയസ്സ പന അച്ഛരിയത്ഥനിദിട്ഠതായ “അച്ഛരിയത്ഥേ നിപാതോ”തി വുത്തം. ഏകംസതോ

പനേതം പദത്തായം. തമാ ഹി വക്വതി, “യത്രാതി നിപാതവസേന അനാഗതവചന”ന്തി. പപഞ്ചസദോ ഹേട്ഠാ വുത്തോ. ഛരിന്നവടുമേതി ഇമിനാ സബ്ബകിലേസവട്ടസ്സ അകുസലകമ്മവട്ടസ്സ ച ഛരിന്നത്താ വിപാകവട്ടസ്സ ച ഉപരി വക്ഖമാനത്താ ആഹ - “വടുമന്തി കൂസലാകുസലകമ്മവട്ടം വുച്ചതീ”തി. നിപാതവസേന യത്രസദുയോഗേന. അനാഗതവചനന്തി ഇദം അനാഗതവചനസദിസത്താ വുത്തം. അനാഗതത്ഥവാചീ ഹി അനാഗതവചനം, അത്ഥോ ചേത്ഥ അതീതോതി. അനുസ്സരീതി ഇദം അനുസ്സരിതഭാവം സന്ധായ വുത്തം - “ന അനുസ്സരിസ്സതീ”തി സദുപയോഗസ്സ അതീതവിസയത്താ. യദാ പന തേഹി ഭിക്ഖുഹി യാ കമാ പവത്തിതാ, തതോ പച്ഛാപി ഭഗവതോ തേസം ബുദ്ധാനം അനുസ്സരണം ഹോതിയേവ.

വത്തിയജച്ചാതിആദികാലതോ പട്ഠായ അസമ്ഭിന്നായ വത്തിയജാതിയാ ഉദിതോദിതായ. ബ്രഹ്മജച്ചാതി ബ്രാഹ്മണജച്ചാ. ഏവംഗോത്തേപി ഏസേവ നയോ. ലോകിയലോകുത്തരസീലേനാതി പാരമിതാസമ്ഭൂതേന ബുദ്ധാവേണികത്താ അനഞ്ഞസാധാരണേന ലോകിയേന ലോകുത്തരേന ച സീലേന. ഏവംസീലാതി അനവസേസസീലാനം വിസും പച്ചവേക്ഖണകരണേന ഏവംസീലാതി അനുസ്സരിസ്സതി. ഏസ നയോ സേസേസു. യമാ വിജ്ജാഭാഗിയാ വിജ്ജാസമ്പയുത്തയമ്മാ, ഏവം സമാധിപക്ഖാ സമാധിസമ്പയുത്തയമ്മാപി സതിവിരിയാദയോതി ആഹ - “ഹേട്ഠാ സമാധിപക്ഖാനം ധമ്മാനം ഗഹിതത്താ വിഹാരോ ഗഹിതോവാ”തി. തസ്മാ സമാധിപക്ഖയമ്മവിനിമുത്തോ ഏവ ഇയ വിഹാരോ അധിപ്പേതോതി വുത്തം “ഇദം ഹീ”തിആദി.

യമാ വാ അട്ഠസമാപത്തിവിപസ്സനാമഗ്ഗഫലസങ്ഗഹിതാ ലോകിയലോകുത്തരാ സമാധിപഞ്ഞാ “ഏവംധമ്മാ ഏവംപഞ്ഞാ”തി പദേഹി ഹേട്ഠാ ഗഹിതാപി യമാസകം പടിപക്ഖതോ മുച്ചനസ്സ പവത്തിവിസേസം ഉപാദായ “ഏവംവിമുത്താ”തി ഏത്ഥ പുന ഗഹിതാ, തമാ “ഏവംധമ്മാ”തി ഏത്ഥ ഗഹിതാപി സമാധിപക്ഖയമ്മാ ദിബ്ബബ്രഹ്മആനേഞ്ജഅരിയവിഹാരസങ്ഖാതം അത്തനോ പവത്തിവിസേസം ഉപാദായ, “ഏവംവിഹാരീ”തി ഏത്ഥ പുന ഗഹിതാതി വുച്ചമാനേ ന കോചി വിരോധോ. ഫലധമ്മാനം പവത്തികാലേപി കിലേസാനം പടിപ്പസ്സദ്ധി ന തംആനുഭാവജാതാ, അഥ ഖോ അരിയമഗ്ഗേന കിലേസാനം സമുച്ഛിന്നത്താതി ആഹ - “മഗ്ഗാനുഭാവേന കിലേസാനം പടിപ്പസ്സദ്ധന്തേ ഉപ്പന്നത്താ”തി. യോ യം പജഹതി, സോ പഹായകോ പഹാതബ്ബതോ വിമുത്തോതി വുച്ചതി വിസംസട്ഠഭാവതോതി പഹാനവിഭാഗേന വുച്ചമാനേ അപഹായകസ്സ നിബ്ബാനസ്സ കഥം വിമുത്തതാ? വിസംസട്ഠഭാവതോ ഏവ. തത്ത്ഹി പകതിയാവ സബ്ബസോ കിലേസേഹി വിസംസട്ഠം വിനിസ്സടം സുവിദുരവിദുരേ റിതം, തസ്മാസ്സ തതോ നിസ്സടത്താ നിസ്സരണവിമുത്തി നിസ്സരണപഹാനന്തി വുച്ചതീതി ആഹ “നിബ്ബാന”തിആദി.

൧൯൯. ഇമേ തമാഗതസ്സ അച്ഛരിയഅബ്ഭുതയമ്മാ, ന സാവകവിസയാ, മമ പന ദേസനാ തയാ സുതാ ഏവാതി തേ മേരസ്സേവ ഭാരം കരോന്തോ, “തം ഭിയ്യോസോമത്തായ പടിഭന്തു”തി ആഹ. സതോ സമ്പജാനോതി ഏത്ഥ കാലഭേദവസേന ലബ്ഭമാനമ്പി സമ്പജാനഭാവം അനാമസിത്വാ ഗതിവിഭാഗേന തം ദസ്സേതും, “ദേ സമ്പജഞ്ഞാനീ”തിആദി വുത്തം - അട്ഠ വരേ ഗണ്ഹന്തോതി ഏത്ഥ കഥം വരം ദേവതാ ദേതി, പരസ്സ ദീയമാനഞ്ച തം കഥം പരസ്സ സമിജ്ജയതീതി? കമ്മബലേനേവ. യദി ഹി തം കമ്മം കതോകാസം യസ്സ

തദപദേസേന ഫലം വിപച്ചതി, ഏവം ദേവതായ തസ്സ വരം ദിനം, ഇതരേന ച ലദ്ധന്തി വോഹാരോ ഹോതീതി. അപിച്ച പരസ്സ പത്ഥിതവരാനി നാമ വിപച്ചമാനസ്സ കമ്മസ്സ പച്ചയഭൂതോ പയോഗവിസേസോതി ദട്ഠം. താനി വിപച്ചനേ ഏകന്തികാനിപി അപ്പേസക്ഖാ ദേവതാ - “അയമസ്സ പത്ഥനാ സമിജ്ജിസ്സതി, നോ”തി ന ജാനന്തി, സക്കോ പന പഞ്ഞവാ താനി ഏകച്ചം ജാനാതിയേവ. തേന വുത്തം - “സക്കേന പസീദിത്വാ ദിനേ അട്ഠ വരേ ഗണ്ഹന്തോ”തിആദി.

പഠമജവനവാരേതി ഉപ്പന്നസ്സ സബ്ബപഠമജവനവാരേ. സോ ഹി പടിസന്ധിയാ ആസന്നഭാവതോ അവിസദോ ഹോതി, ദേവഭാവേ നികന്തിവസേന ഉപ്പജ്ജനതോ ന ജാനാതി. അഞ്ഞാഹി ദേവതാഹി അസാധാരണജാനനം ഹോതി ദുതിയജവനവാരതോ പട്ഠായ പവത്തനതോ.

അഞ്ഞേപി ദേവാതിആദിനാ ബോധിസത്തസ്സ തത്ഥ സമ്പജഞ്ഞേനേവ ിതഭാവം ബൃതിരേകമുഖേന വിഭാവേതി. ആഹാരൂപച്ഛേദേന കാലങ്കരോന്തിതി ഇദം വിസ്സാപദോസികവസേന വുത്തം. ഇതരേസന്ധി ദിബ്ബഭോഗേഹി മുച്ഛിതം അജ്ജ്യാപന്നാനം തിട്ഠന്താനം സമ്പജഞ്ഞാഭാവോ ഹോതിയേവ. കിം തമാരൂപം ആരമ്മണം നത്ഥീതി യമാരൂപം ഉളാരം പണീതഞ്ച ആരമ്മണം പടിച്ച് തേ ദേവാ സംമുച്ഛിതാ ആഹാരൂപച്ഛേദന്ധി കരോന്തി, കിം തമാരൂപം ഉളാരം പണീതഞ്ച ആരമ്മണം ബോധിസത്തസ്സ നത്ഥീതി ബോധിസത്തസ്സ സമ്പജഞ്ഞാനുഭാവം വിഭാവേതും ചോദനം സമുട്ഠാപേതി? ബോധിസത്തോ ഹി യത്ഥ യത്ഥ നിബൃത്തതി, തത്ഥ തത്ഥ അഞ്ഞേ സത്തേ ദസഹി വിസേസേഹി അധിഗ്ഗണ്ഹാതി, പഗേവ തത്ഥ ദേവഭൂതോ, തമാപി “സതോ സമ്പജാനോ”തി അയമേത്ഥ അച്ഛരിയധമ്മോ വുത്തോ.

൨൦൦. സമ്പത്തിഭവേ ദീഘായുകതാ നാമ പഞ്ഞാബലേന ഹോതി, ബോധിസത്തോ ച മഹാപഞ്ഞോ, തസ്ഥാ തത്ഥ തത്ഥ ഭവേ തേന ദീഘായുകേന ഭവിതബ്ബന്തി അധിപ്പായേന, “സേസത്തഭാവേസു കിം യാവതായുകം ന തിട്ഠതീ”തി ചോദേതി. ഇതരോ “ആമ ന തിട്ഠതീ”തി പടിജാനിത്വാ, “അഞ്ഞദാ ഹി”തിആദിനാ തത്ഥ കാരണമാഹ. “ഇധ ന ഭവിസ്സാമീ”തി അധിമുച്ചനവസേന കാലകിരിയാ അധിമുത്തികാലകിരിയാ. പാരമിയമ്മാനണ്ഹി ഉക്കംസപ്പത്തിയാ തസ്ഥിം തസ്ഥിം അത്തഭാവേ അഭിഞ്ഞാസമാപത്തിഹി സന്താനസ്സ വിസേസിതത്താ അത്തസിനേഹസ്സ തനുഭാവേന സത്തേസു ച മഹാകരുണായ ഉളാരഭാവേന അധിട്ഠാനസ്സ തികഖവിസദഭാവപത്തിയാ ബോധിസത്താനം അധിപ്പായാ സമിജ്ജന്തി, ചിത്തേ വിയ കമ്മേസു ച തേസം വസിഭാവോ, തസ്ഥാ യത്ഥുപപന്നാനം പാരമിയോ സമ്മദേവ പരിബ്രൂഹേന്തി, വുത്തനയേന കാലം കത്വാ തത്ഥ ഉപപജ്ജന്തി. തമാ ഹി അയം മഹാസത്തോ ഇമസ്ഥിംയേവ കപ്പേ നാനാജാതീസു അപരിഹീനജ്ജ്യാനോ കാലം കത്വാ ബ്രഹ്മലോകേ നിബൃത്തോ അപ്പകമേവ കാലം തത്ഥ റത്വാ തതോ ചവിത്വാ ഇധ നിബൃത്തോ. തേനാഹ - “അയം കാലകിരിയാ അഞ്ഞേസം ന ഹോതീ”തി. സബ്ബപാരമീനം പൂരിതത്താതി ഇമിനാ പയോജനാഭാവതോ തത്ഥ റത്വാ അധിമുത്തികാലകിരിയാ നാമ ന ഹോതീതി ദസ്സേതി. അപിച്ച ചരിമഭവേ ചതുമഹാനിധിസമുട്ഠാനപുബ്ബികായ ദിബ്ബസമ്പത്തിസദിസായ മഹാസമ്പത്തിയാ നിബൃത്തി വിയ ബുദ്ധഭൂതസ്സ അസദിസദാനാദിവസേന അനഞ്ഞസാധാരണലാഭുപ്പത്തി വിയ ച ഇതോ പരം മഹാപൂരിസസ്സ

ദിബ്ബസമ്പത്തിഅനുഭവനം നാമ നന്മിതി യാവതായുകട്ഠാനം ഉസ്സാഹജാതസ്സ പുണ്ണസമ്ഭാരസ്സ വസേനാതി ദട്ഠഞ്ചം. അയത്ത്ഥേതഥ യമ്മതാ.

മനുസ്സഗണനാവസേന, ന ദേവഗണനാവസേന. പുബ്ബനിമിത്താനീതി ചുതിയാ പുബ്ബനിമിത്താനി. അമിലായിത്വാതി ഏതഥ അമിലാതഗ്ഗഹണേനേവ താസം മാലാനം വണ്ണസമ്പദാപി ഗന്ധസമ്പദാപി സോഭാസമ്പദാപി ദസ്സിതാതി ദട്ഠഞ്ചം. ബാഹിരബ്ഭന്തരാനം രജോജല്ലാനം ലേസസ്സപി അഭാവതോ ദേവാനം സരീരഗതാനി വത്ഥാനി സബ്ബകാലം പരിസുദ്ധപഭസ്സരാണേവ ഹുത്വാ തിട്ഠന്തിതി ആഹ “വത്ഥേസുപി ഏസേവ നയോ”തി. നേവ സീതം ന ഉണ്ഹന്തി യസ്സ സീതസ്സ പതീകാരവസേന അധികം സേവിയമാനം ഉണ്ഹം, സയമേവ വാ ഖരതരം ഹുത്വാ അധിഭവന്തം സരീരേ സേദം ഉപ്പാദേയ്യ, താദിസം നേവ സീതം ന ഉണ്ഹം ഹോതി. തസ്ഥിം കാലേതി യമാവുത്തേ മരണാസന്നകാലേ. ബിന്ദുബിന്ദുവസേനാതി മുത്തഗുളികാ വിയ ബിന്ദു ബിന്ദു ഹുത്വാ സേദാ മുച്ചന്തി. ദന്താനം ഖണ്ഡിതഭാവോ ഖണ്ഡിച്ചും. കേസാനം പലിതഭാവോ പാലിച്ചും. ആദി-സദുന വലിത്തചതം സങ്ഗണ്ഹാതി. കിലന്തരൂപോ അത്തഭാവോ ഹോതി, ന പന ഖണ്ഡിച്ചപാലിച്ചാദീഹീതി അധിപ്പായോ. ഉക്ഖണ്ഠിതാതി അനഭിരതി, സാ നന്മി ഉപരൂപരി ഉളാരുളാരാനമേവ ഭോഗാനം വിസേസതോ രൂചിജനകാനം ഉപതിട്ഠന്തോ.

പണ്ഡിതാ ഏവാതി ബുദ്ധിസമ്പന്നാ ഏവ ദേവതാ. യഥാ ദേവതാ “സമ്പതി ജാതാ കീദിസേന പുണ്ണകമ്മേന ഇയ നിബ്ബത്താ”തി ചിന്തേത്വാ, “ഇമിനാ നാമ പുണ്ണകമ്മേന ഇയ നിബ്ബത്താ”തി ജാനന്തി, ഏവം അതീതഭവേ അത്തനാ കതം ഏകച്ചം അത്തന്ധി പുണ്ണം ജാനന്തിയേവ മഹാപുണ്ണാതി ആഹ - “യേ മഹാപുണ്ണാ”തിആദി.

ന പഞ്ഞായന്തി ചിരതരകാലത്താ പരമായുനോ. അനിയ്യാനികന്തി ന നിയ്യാനാവഹം സത്താനം അഭാജനഭാവതോ. സത്താ ന പരമായുനോ ഹോന്തി നാമ പാപുസ്സന്നതായാതി ആഹ - “തദാ ഹി സത്താ ഉസ്സന്നകിലേസാ ഹോന്തി”തി. ഏത്ഥാഹ - “കസ്ഥാ സമ്ബുദ്ധാ മനുസ്സലോകേ ഏവ ഉപ്പജ്ജന്തി, ന ദേവബ്രഹ്മലോകേസു”തി. ദേവലോകേ താവ നുപ്പജ്ജന്തി ബ്രഹ്മചരിയവാസസ്സ അനോകാസഭാവതോ തഥാ അനച്ഛരിയഭാവതോ. അച്ഛരിയധമ്മാ ഹി ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ, തേസം സാ അച്ഛരിയധമ്മതാ ദേവത്തഭാവേ റിതാനം ന പാക്കടാ ഹോതി യഥാ മനുസ്സഭൂതാനം. ദേവഭൂതേ ഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധേ ദിസ്സമാനം ബുദ്ധാനുഭാവം ദേവാനുഭാവതോവ ലോകോ ദഹതി, ന ബുദ്ധാനുഭാവതോ, തഥാ സതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധേ നാധിമുച്ചതി ന സമ്പസീദതി ഇസ്സരകുത്തഗ്ഗാഹം ന വിസ്സജ്ജതി, ദേവത്തഭാവസ്സ ച ചിരകാലപവത്തനതോ ഏകച്ചസസ്സതവാദതോ ന പരിമുച്ചതി. “ബ്രഹ്മലോകേ നുപ്പജ്ജന്തി”തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സത്താനം താദിസഗാഹവിമോചനത്ഥണ്ഹി ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ മനുസ്സസുഗതിയംയേവ ഉപ്പജ്ജന്തി; ന ദേവസുഗതിയം, മനുസ്സസുഗതിയം ഉപ്പജ്ജന്താപി ഓപപാതികാ ന ഹോന്തി, സതി ച ഓപപാതികുപപത്തിയം വുത്തദോസാനതിവത്തനതോ. യമ്മവേനേയ്യാനം അത്ഥായ യമ്മതന്തിയാ റപനസ്സ വിയ ധാതുവേനേയ്യാനം അത്ഥായ ധാതുനം റപനസ്സ ഇച്ഛിതബ്ബത്താ ച. ന ഹി ഓപപാതികാനം പരിനിബ്ബാനതോ ഉദ്ധം സരീരധാതുയോ തിട്ഠന്തി, തസ്ഥാ ന ഓപപാതികാ ഹോന്തി, ചരിമഭവേ ച മഹാബോധിസത്താ, മനുസ്സഭാവസ്സ പാക്കടകരണായ ദാരപരിഗൃഹമ്പി കരോന്താ യാവ പുത്തമുഖദസ്സനാ അഗാരമജ്ജേ തിട്ഠന്തി. പരിപാകഗതസീലനേക്ഖമ്മപഞ്ഞാദിപാരമികാപി ന

അഭിനീക്ഷമന്തി, കിം വാ ഏതായ കാരണചിന്തായ? സബുബുദ്ധേഹി ആചിണ്ണസമാചിണ്ണാ, യദിദം മനുസ്സഭൂതാനംയേവ അഭിസമ്ബുജ്ജന്താനാ, ന ദേവഭൂതാനന്തി അയമേത്ഥ ധമ്മതാ. തഥാ ഹി തദത്ഥോ മഹാഭിനീഹാരോപി മനുസ്സഭൂതാനംയേവ ഇജ്ജന്തതി, ന ഇതരേസം.

കസ്ഥാ പന സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ ജമ്ബുദീപേയേവ ഉപ്പജ്ജന്തി, ന സേസദീപേസുതി? കേചി താവ ആഹു - “യസ്ഥാ പഥവിയാ നാഭിഭൂതാ ബുദ്ധാനുഭാവസഹിതാ അചലട്ഠാനഭൂതാ ബോധിമണ്ഡഭൂമി ജമ്ബുദീപേയേവ ഉപ്പജ്ജന്തി, തസ്ഥാ ജമ്ബുദീപേയേവ ഉപ്പജ്ജന്തി”തി; “തഥാ ഇതരേസന്തി അവിജഹിത്ഠാനാനം തത്ഥേവ ലബ്ഭമാനതോ”തി. അയം പനേത്ഥ അമ്ഹാകം ഖന്തി - യസ്ഥാ പുരിമബുദ്ധാനം മഹാബോധിസത്താനം പച്ചേകബുദ്ധാനഞ്ച നിബുത്തീയാ സാവകബോധിസത്താനം സാവകബോധിയാ അഭിനീഹാരോ സാവകപാരമീനം സമ്ഭരണം പരിപാചനഞ്ച ബുദ്ധവേത്തഭൂതേ ഇമസ്ഥിം ചക്കവാളേ ജമ്ബുദീപേയേവ ഇജ്ജന്തതി, ന അത്തത്ഥ. വേനേയ്യാനം വിനയനത്ഥോ ച ബുദ്ധുപ്പാദോതി അഗ്ഗസാവകാദിവേനേയ്യവിസേസാപേക്ഖായ ഏകസ്ഥിം ജമ്ബുദീപേയേവ ബുദ്ധാ നിബുത്തന്തി, ന സേസദീപേസു. അയഞ്ച നയോ സബുബുദ്ധാനം ആചിണ്ണസമാചിണ്ണോതി തേസം ഉത്തമപുരിസാനം തത്ഥേവ ഉപ്പത്തി സമ്പത്തിചക്കാനം വിധി അത്തമത്തുപനിസ്സയതോ അപരാപരം വത്തതീതി ദട്ഠഞ്ച. തേനാഹ - “തീസു ദീപേസു ബുദ്ധാ ന നിബുത്തന്തി, ജമ്ബുദീപേയേവ നിബുത്തന്തിതി ദീപം പസ്സതീ”തി. ഇമിനാ നയേന ദേസനിയമേപി കാരണം വത്തഞ്ചം.

ഇദാനി ച ഖത്തിയകുലം ലോകസമ്മതം ബ്രാഹ്മണാനന്തി പൂജനീയഭാവതോ. രാജാ മേ പിതാ ഭവിസ്സതീതി കുലം പസ്സി പിതുവസേന കുലസ്സ നിദ്രിസിതബ്ബതോ . ദസന്നം മാസാനം ഉപരി സത്ത ദിവസാനീതി പസ്സി തേന അത്തനോ അന്തരായാഭാവം അത്താസി, തസ്സാ ച തുസീതഭവേ ദിബ്ബസമ്പത്തിപച്ചനുഭവനം.

താ ദേവതാതി ദസസഹസ്സിചക്കവാളദേവതാ. കഥം പന താ ബോധിസത്തസ്സ പുരിതപാരമിഭാവം ഭാവിനഞ്ച സമ്ബുദ്ധഭാവം ജാനന്തിതി? മഹേസക്ഖാനം ദേവതാനം വസേന, യേഭൂയേന ച താ ദേവതാ അഭിസമയഭാഗിനോ. തഥാ ഹി ഭഗവതോ ച ധമ്മദാനസംവിഭാഗേ അനേകവാരം ദസസഹസ്സചക്കവാളവാസിദേവതാസന്നിപാതോ അഹോസി.

ചവാമീതി പജാനാതി ചുതിആസന്നജവനേഹി ഞാണസഹിതേഹി ചുതിയാ ഉപട്ഠിതഭാവസ്സ പടിസംവിദിതത്താ. ചുതിചിത്തം ന ജാനാതി ചുതിചിത്തക്ഖണ്ഡസ്സ ഇത്തരഭാവതോ. തഥാ ഹി തം ചുതുപപാതഞാണസ്സപി അവിസയോ ഏവ. പടിസന്ധിചിത്തേപി ഏസേവ നയോ. ആവജ്ജനപരിയായോതി ആവജ്ജനക്കമോ. യസ്ഥാ ഏകവാരം ആവജ്ജിതമത്തേന ആരമ്മണം നിച്ഛിനിതും ന സക്കാ, തസ്ഥാ തമേവാരമ്മണം ദുതിയം തതിയഞ്ച ആവജ്ജിതാ നിച്ഛിയതി, ആവജ്ജനസീസേന ചേത്ഥ ജവനവാരോ ഗഹിതോ. തേനാഹ - “ദുതിയതതിയചിത്തവാരേയേവ ജാനിസ്സതീ”തി. ചുതിയാ പുരേതരം കതിപയചിത്തവാരതോ പട്ഠായ മരണം മേ ആസന്നന്തി ജാനനതോ, “ചുതിക്ഖണ്ഡേപി ചവാമീതി പജാനാതീ”തി വുത്തം. പടിസന്ധിയാ പന അപുബ്ബഭാവതോ പടിസന്ധിചിത്തം ന ജാനാതി. നികന്തിയാ ഉപ്പത്തിതോ പരതോ അസുകസ്ഥിം റാനേ മയാ പടിസന്ധി ഗഹിതാതി പജാനാതി,

ദുതിയജവനതോ പട്ഠായ ജാനാതീതി വുത്തോവായമത്ഥോ. തസ്മിം കാലേതി പടിസന്ധിഗൃഹണകാലേ. ദസസഹസ്സീ കമ്പതീതി ഏതമ കമ്പനകാരണം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. മഹാകാരുണികാ ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ സത്താനം ഹിതസുഖവിധാനതപ്പരതായ ബഹുലം സോമനസ്സികാവ ഹോന്തീതി തേസം പഠമഹാവിപാകചിത്തേന പടിസന്ധിഗൃഹണം അട്ഠകമായം (ദീം നിം അട്ഠം ൨.൧൭; ധം സം രൻവ; മം നിം അട്ഠം ൩.൧൯൯) വുത്തം. മഹാസീവത്ഥേരോ പന യദിപി മഹാകാരുണികാ ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ സത്താനം ഹിതസുഖവിധാനതപ്പരാ, വിവേകജ്ഞാസയാ പന വിസങ്ഖാരനിന്നാ സബ്ബസങ്ഖാരേസു അജ്ഞാപേക്ഖണബഹുലാതി പഞ്ചമേന മഹാവിപാകചിത്തേന പടിസന്ധിഗൃഹണമാഹ.

പുരേ പുണ്ണമായ സത്തമദിവസതോ പട്ഠായാതി പുണ്ണമായ പുരേ സത്തമദിവസതോ പട്ഠായ, സുക്കപക്ഖേ നവമിതോ പട്ഠായാതി അത്ഥോ. സത്തമേ ദിവസേതി ആസാല്ല്ഹീപുണ്ണമായ. ഇദം സുപിന്നന്തി ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരം സുപിന്നം. നേസം ദേവിയോതി മഹാരാജുനം ദേവിയോ.

സോ ച വോ പുരിസഗബ്ഭോ, ന ഇത്ഥിഗബ്ഭോ, പുത്തോ തേ ഭവിസ്സതീതി ഏത്തകമേവ തേ ബ്രാഹ്മണാ അത്തനോ സുപിന്നസത്ഥനയേന കമേസും. സചേ അഗാരം അജ്ഞാവാസിസ്സതീതിആദി പന ദേവതാവിഗൃഹേന ഭാവിനമത്ഥം യാമാവതോ പവേദേസും.

ഗബ്ഭാവക്കന്തിയോതി ഏതമ ഗബ്ഭോ വുച്ചതി മാതുകുച്ഛി, തത്ഥ ഉപ്പത്തി അവക്കന്തി, താവ ഗബ്ഭാവക്കന്തി, യാവ ന നിക്ഖമതി. റീതകാവ നിക്ഖമന്തി ധമ്മാസനതോ ഓതരന്തോ ധമ്മകമികോ വിധി.

൨൦൧. വത്തമാനസമീപേ വത്തമാനേ വിധി വോഹരീയതീതി ഓക്കമതീതി വുത്തന്തി ആഹ - “ഓക്കന്തോ ഹോതീതി അത്ഥോ”തി. ഏവം ഹോതീതി ഏവം വുത്തപ്പകാരേനസ്സ സമ്പജാനനാ ഹോതി. ന ഓക്കമമാനേ പടിസന്ധിക്ഖണസ്സ ദുവിത്തേയുത്താ. തഥാ ച വുത്തം - “പടിസന്ധിചിത്തം ന ജാനാതീ”തി. ദസസഹസ്സചക്കവാളപത്ഥരണേന വാ അപ്പമാണോ. അതിവിധി സമുജ്ജലഭാവേന ഉളാരോ. ദേവാനുഭാവന്തി ദേവാനം പഭാനുഭാവം. ദേവാനഞ്ജി പഭംസോ ഓഭാസോ അധിഭവതി, ന തേസം ആധിപച്ചം. തേനാഹ “ദേവാന”ന്തിആദി.

രൂക്ഖഗച്ഛാദിനാ കേനചി ന ഹന്തതീതി അഘാ, അബാധാ. തേനാഹ “നിച്ഛവിവടാ”തി. അസംവുതാതി ഹേട്ഠാ ഉപരി ച കേന ചി ന പിഹിതാ. തേനാഹ “ഹേട്ഠാപി അപ്പതിട്ഠാ”തി. തത്ഥ പി-സദേന യഥാ ഹേട്ഠാ ഉദകസ്സ പിധായികാ പഥവി നത്ഥിതി അസംവുതാ ലോകന്തരികാ, ഏവം ഉപരിപി ചക്കവാളേസു വിധി ദേവവിമാനാനം അഭാവതോ അസംവുതാ അപ്പതിട്ഠാതി ദസ്സേതി. അന്ധകാരോ ഏതമ അത്ഥിതി അന്ധകാരാ. ചക്ഖുവിത്താണം ന ജായതി ആലോകസ്സാഭാവതോ, ന ചക്ഖുനോ. തഥാ ഹി “തേന ഓഭാസേന അന്തമന്തം സഞ്ജാനന്തി”തി വുത്തം. ജമ്ബുദീപേ റീതമജ്ഞാഹികവേലായം പുബ്ബവിദേഹവാസീനം അത്ഥമ്ഗമനവസേന ഉപധ്വം സൂരിയമണ്ഡലം പത്തായതി, അപരഗോയാനവാസീനം ഉഗ്ഗമനവസേന, ഏവം സേസദീപേസുപീതി ആഹ - “ഏകപ്പഹാരേനേവ തീസു ദീപേസു പത്തായന്തി”തി. ഇതോ അന്തമാ പന ദീസു ഏവ ദീപേസു ഏകപ്പഹാരേനേവ

പഞ്ഞായതീതി. ഏകേകായ ദിസായ നവ നവ യോജനസതസഹസ്സാനി അന്ധകാരവിധമനസി ഇമിനാ നയേന ദട്ഠം. പഭായ നപ്തഹോന്തിതി അത്തനോ പഭായ ഓഭാസിതും ന അഭിസമഭൂണന്തി. യുഗന്ധരപബ്ബതമത്ഥകപ്പമാണേ ആകാസേ വിചരണതോ, “ചക്കവാളപബ്ബതസ്സ വേമജ്ജേയേന ചരന്തി”തി വുത്തം.

വാവടാതി ഖാദനത്ഥം ഗൺഹിതും ഉപക്കമന്താ. വിപരിവത്തിത്ഥാതി വിവട്ടിത്ഥാ. ഛരിജ്ജിത്ഥാതി മുച്ഛാപത്തിയാ റിതട്ഠാനതോ മുച്ഛിത്ഥാ, അൺഗപച്ചൺഗച്ഛേദനവസേന വാ ഛരിജ്ജിത്ഥാ. അച്ചന്തവാരേതി ആതപസന്താപാഭാവേന അതിസീതഭാവം സന്ധായ അച്ചന്തവാരതാ വുത്താ സിയാ. ന ഹി തം കപ്പസൺഠാനഉദകം സമ്പത്തികരമഹാമേഘവുട്ഠം പഥവിസന്ധാരകം കപ്പവിനാസകഉദകം വിയ ഖാരം ഭവിതുമരഹതി. തഥാ ഹി സതി പഥവീപി വിലീയേയ്യ. തേസം വാ പാപകമ്മബലേന പേതാനം പകതിഉദകസ്സ പുബ്ബഖേളഭാവാപത്തി വിയ തസ്സ ഉദകസ്സ തദാ ഖാരഭാവാപത്തി ഹോതീതി വുത്തം “അച്ചന്തവാരേ ഉദകേ”തി. സമന്തതോതി സബ്ബഭാഗതോ ഛരപ്പകാരസി.

൨൦൨. ചതുന്നം മഹാരാജൂന്നം വസേനാതി വേസ്സവണാദിചതുരഹാരാജഭാവസാമഞ്ഞേന.

൨൦൩. സഭാവേണേവാതി പരസ്സ സന്തികേ ഗഹണേന വിനാ അത്തനോ സഭാവേണേവ സയമേവ അധിട്ഠഹിത്ഥാ സീലസമ്പന്നാ.

മനുസ്സേസൂതി ഇദം പകതിചാരിത്തവസേന വുത്തം - “മനുസ്സിത്ഥിയാ നാമ മനുസ്സപുരിസേസു പുരിസാധിപ്പായചിത്തം ഉപ്പജ്ജേയ്യാ”തി, ബോധിസത്തമാതു പന ദേവേസൂപി താദിസം ചിത്തം നുപ്പജ്ജതേവ. യഥാ ബോധിസത്തസ്സ ആനുഭാവേന ബോധിസത്തസ്സ മാതു പുരിസാധിപ്പായചിത്തം നുപ്പജ്ജതി, ഏവം തസ്സ ആനുഭാവേണേവ സാ കേനചി പുരിസേന അനതിക്കമനീയാതി ആഹ - “പാദാ ന വഹന്തി, ദിബ്ബസൺഖലികാ വിയ ബജ്ജന്തി”തി.

പുബ്ബേ “കാമഗുണൂപസംഹിതം ചിത്തം നുപ്പജ്ജതി”തി വുത്തം, പുന “പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമപ്പിതാ സമൺഗീഭൂതാ പരിചാരേതീ”തി വുത്തം, കഥമിദം അഞ്ഞമഞ്ഞം ന വിരുജ്ജന്തിതി ആഹ “പുബ്ബേ”തിആദി. വത്ഥുപടിക്ഖേപോതി അബ്രഹ്മചരിയവത്ഥുപടിസേയോ. തേനാഹ “പുരിസാധിപ്പായവസേനാ”തി. ആരമ്മണപടിലാഭോതി രൂപാദിപഞ്ചകാമഗുണാരമ്മണസ്സേവ പടിലാഭോ.

൨൦൪. കിലമമോതി വേദോ. കായസ്സ ഹി ഗരുഭാവകഠിനഭാവാദയോപി തസ്സാ തദാ ന ഹോന്തി ഏവ. “തിരോകുച്ഛിഗതം പസ്സതീ”തി വുത്തം, കദാ പട്ഠായ പസ്സതീതി ആഹ - “കലലാദികാലം അതിക്കമിത്ഥാ”തിആദി. ദസ്സനേ പയോജനം സയമേവ വദതി, തസ്സ അഭാവതോ കലലാദികാലേ ന പസ്സതി. പുത്തേനാതി ദഹരേന മന്ദേന ഉത്താനസേയ്യകേന. യം തം മാതൃതിആദി പകതിചാരിത്തവസേന വുത്തം. ചക്കവത്തിഗൺഭതോപി ഹി സവിസേസം ബോധിസത്തഗൺഭോ പരിഹാരം ലഭതി പുഞ്ഞസമ്ഭാരസ്സ സാതിസയത്താ, തസ്മാ ബോധിസത്തമാതാ അതിവിയ സപ്പായാഹാരാചാരാ ച ഹുത്ഥാ സക്കച്ചം പരിഹരതി. പുരത്ഥാഭിമുഖോതി മാതു പുരത്ഥാഭിമുഖോ. ഇദാനി

തിരോക്തൃഗതസ്സ ദിസ്സമാനതായ അബ്ഭന്തരം ബാഹിരഞ്ച കാരണം ദസ്സേതും, “പുണ്ണേ കതകമ്മ”തിആദി വുത്തം. അസ്സാതി ദേവിയാ. വത്സുന്തി കുച്ഛിം. ഫലികഅബ്ഭപടലാദിനോ വിയ ബോധിസത്തമാതുകുച്ഛിതചസ്സ പടലഭാവേന ആലോകസ്സ വിബന്ധാഭാവതോ യഥാ ബോധിസത്തമാതാ കുച്ഛിഗതം ബോധിസത്തം പസ്സതി, കിമേവം ബോധിസത്തോപി മാതരം അത്തഞ്ച പുരതോ രൂപഗതം പസ്സതി, നോതി ആഹ, “ബോധിസത്തോ പനാ”തിആദി. കസ്മാ പന സതി ചക്ഖുവ്വിഹി ആലോകേ ച ന പസ്സതീതി ആഹ - “ന ഹി അന്തോക്തൃഗതം ചക്ഖുവിത്താണാം ഉപ്പജ്ജതി”തി. അസ്സാസപസ്സാസാ വിയ ഹി തത്ത്വ ചക്ഖുവിത്താണവി ന ഉപ്പജ്ജതി തജ്ജാസമന്നാഹാരസ്സാഭാവതോ.

൨൦൫. യഥാ അത്താ ഇത്ഥിയോ വിജാതപച്ചയാ താദിസേന രോഗേന അഭിഭൂതാപി ഹുത്വാ മരന്തി, ബോധിസത്തമാതു പന ബോധിസത്തേ കുച്ഛിഗതേ ന കോചി രോഗോ ഉപ്പജ്ജതി; കേവലം ആയുപരിക്ഖയേനേവ കാലം കരോതി, സ്വായമത്ഥോ ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ. ബോധിസത്തേന വസിത്ഠാനം ഹീതിആദിനാ തത്ത്വ കാരണമാഹ. അപനേത്വാതി അഗ്ഗമഹേസിട്ഠാനതോ നീഹരിത്വാ. അനുരക്ഖിതും ന സക്കോതീതി സമ്മാ ഗബ്ഭപരിഹാരം നാനുയുഞ്ജതി, തേന ഗബ്ഭോ ബഹാബായോ ഹോതി. വത്സുവിസദം ഹോതീതി ഗബ്ഭാസയോ പരിസുദ്ധോ ഹോതി. മാതു മജ്ജിമവയസ്സ തതീയകോട്ഠാസേ ബോധിസത്തസ്സ ഗബ്ഭോക്കമനവി തസ്സാ ആയുപരിമാണവിലോകനേനേവ സങ്ഗഹിതം വയോവസേന ഉപ്പജ്ജനകവികാരസ്സ പരിവജ്ജനതോ, ഇത്ഥിസഭാവേന ഉപ്പജ്ജനകവികാരോ പന ബോധിസത്തസ്സ ആനുഭാവേനേവ വുപസമ്മതി.

സത്തമാസജാതോതി പടിസന്ധിഗൃഹണതോ സത്തമേ മാസേ ജാതോ. സോ സീതുണ്ഹക്ഖമോ ന ഹോതി അതിവിയ സുഖുമാലതായ. അട്ഠമാസജാതോ കാമം സത്തമാസജാതതോ ബുദ്ധിഅവയവോ, ഏകച്ചേ പന ചമ്മപദേസാ ബുദ്ധിം പാപുണന്താ ഘട്ടനം ന സഹന്തി, തേന സോ ന ജീവതി. സത്തമാസജാതസ്സ പന ന താവ തേ ജാതാതി വദന്തി.

ഠിതാവ ഹുത്വാതി നിദുക്ഖതായ ഠിതാ ഏവ ഹുത്വാ. ദുക്ഖസ്സ ഹി ബലവഭാവതോ തം ദുക്ഖം അസഹമാനാ അത്താ ഇത്ഥിയോ നീസിനാ വാ നിപന്നാ വാ വിജായന്തി. ഉപവിജത്താതി ഉപഗതവിജായനകാലാ. സകലനഗരവാസിനോതി കപിലവത്സും പരിവാരേത്വാ ഠിതേസു ദേവദഹാദീസു ഛരസു നഗരേസു വസന്താ.

ദേവാ നം പഠമം പടിഗുണ്ഹന്തീതി ലോകനാമം മഹാപുരിസം മയമേവ പഠമം പടിഗുണ്ഹാമാതി സഞ്ജാതഗാരവബഹുമാനാ അത്തനോ പീതിം പവേദേന്താ ഖിണാസവാ സുദ്ധാവാസബ്രഹ്മാനോ ആദിതോ പടിഗുണ്ഹന്തി. സൂതിവേസന്തി സൂതിജഗ്ഗനയാതിവേസം. ഏകേതി ഉത്തരവിഹാരവാസിനോ. മച്ഛക്ഖിസദിസം ഛരവിവസേന.

൨൦൬. അജിനപ്പവേണിയാതി അജിനചമ്മേഹി സിണ്ണേത്വാ കതപവേണിയാ. മഹാതേജോതി മഹാനുഭാവോ. മഹായസോതി മഹാപരിവാരോ വിപുലകിത്തിഘോസോ ച.

ഭൂവിഭൂതി സമ്ബാധ്യാനതോ നിക്ഖമന്നേ വിഭാവിതത്താ ഭൂഘാ
വിഭൂഘാ വിയ ച ഹുത്വാ. തേന നേസം അവിസദഭാവമേവ ദസ്സേതി. അലഗ്ഗോ
ഹുത്വാതി ഗബ്ഭാസയേ യോനിപദേസേ ച കത്ഥചി അലഗ്ഗോ അസത്തോ
ഹുത്വാ. ഉദകേനാതി ഗബ്ഭാസയഗതേന ഉദകേന അമക്ഖിതോ നിക്ഖമതി
സമ്മക്ഖിതസ്സ താദിസസ്സ ഉദകസേമ്ഹാദികസ്സേവ തത്ഥ അഭാവതോ.
ബോധിസത്തസ്സ ഹി പുത്താനുഭാവേന പടിസന്ധിഗുഹണതോ പട്ഠായ തം
ഠാനം വിസുദ്ധം പരമസുഗന്ധഗന്ധകുടി വിയ ചന്ദനഗന്ധം വായന്തം തിട്ഠതി.
ഉദകവട്ടിയോതി ഉദകക്ഖന്ധാ.

൨൦൭. മുഹുത്തജാതോതി മുഹുത്തേന ജാതോ ഹുത്വാ മുഹുത്തമത്തോവ.
അനുധാരിയമാനേതി അനുകൂലവസേന നീയമാനേ. ആഗതാനേവാതി തം ഠാനം
ഉപഗതാനി ഏവ.

അനേകസാവന്തി രതനമയാനേകസതപതിട്ഠാനഹീരകം. സഹസ്സമണ്ഡലന്തി
തേസം ഉപരി പതിട്ഠിതം അനേകസഹസ്സമണ്ഡലഹീരകം. മരൂതി ദേവാ.

ന ഖോ പന്നേവം ദട്ഠഞ്ചന്തി സത്തപദവിതിഹാരതോ പഗേവ
ദിസാവിലോകനസ്സ കത്താ. തേനാഹ “മഹാസത്തോ ഹീ”തിആദി.
ഏകങ്ഗണാനീതി വിവദഭാവേന വിഹാരങ്ഗണപരിവേണങ്ഗണാനി വിയ
ഏകങ്ഗണസദിസാനി അഹേസും. സദിസോപിനത്ഥീതി തുമ്ഹാകം ഇദം
വിലോകനം വിസിട്ഠേ പസ്സിതും ഇയ തുമ്ഹേഹി സദിസോപി നത്ഥി, കൂതോ
ഉത്തരിതരോതി ആഹംസു. സബ്ബപഠമോതി സബ്ബപ്പയാനോ. പധാനപരിയായോ
ഹി ഇയ പഠമസദോ. തേനാഹ “ഇതരാഹീ”തിആദി. ഏത്ഥ ച മഹേസക്ഖാ
താവ ദേവാ തഥാ വദന്തി, ഇതരേ പന കഥന്തി? മഹാസത്തസ്സ
ആനുഭാവദസ്സന്നേവ. മഹേസക്ഖാനങ്ഹി ദേവാനം മഹാസത്തസ്സ
ആനുഭാവോ വിയ തേന സദിസാനന്വി ആനുഭാവോ പച്ചക്ഖോ അഹോസി.
ഇതരേ പന തേസം വചനം സുത്വാ സദുഹന്താ അനുമിന്നന്താ തഥാ ആഹംസു.

ജാതമത്തസ്സേവ ബോധിസത്തസ്സ ഠാനാദീനി യേസം വിസേസാധിഗമാനം
പുബ്ബനിമിത്തഭൂതാനീതി തേ നിദ്ധാരേത്വാ ദസ്സേനോ, “ഏത്ഥ ചാ”തിആദിമാഹ.
തത്ഥ പതിട്ഠാനം ചതുഇദ്ധിപാദപടിലാഭസ്സ പുബ്ബനിമിത്തം ഇദ്ധിപാദവസേന
ലോകുത്തരയമ്മേസു സുപ്പതിട്ഠിതഭാവസമിജ്ജ്ഞാനതോ. ഉത്തരാഭിമുഖഭാവോ
ലോകസ്സ ഉത്തരണവസേന ഗമനസ്സ പുബ്ബനിമിത്തം. സത്തപദഗമനം
സത്തബോജ്ജ്ഞാദിഗമനസ്സ പുബ്ബനിമിത്തം, വിസുദ്ധചരത്തധാരണം
സുവിസുദ്ധവിമുത്തിചരത്തധാരണസ്സ പുബ്ബനിമിത്തം, പഞ്ചരാജകകുടഭണ്ഡാനി
പഞ്ചവിധവിമുത്തിഗുണപരിവാരതായ പുബ്ബനിമിത്തം,
അനാവദദിസാനുവിലോകനം അനാവദണായായ പുബ്ബനിമിത്തം,
“അഗ്ഗോഹമസ്ഥീ”തിആദിവചനം അപ്പടിവത്തിയയമ്മചക്ഖപവത്തനസ്സ
പുബ്ബനിമിത്തം; അയമന്തിമാ ജാതീതി ആയതിം ജാതിയാ അഭാവകിത്തനാ
അനുപാദി...പേ... പുബ്ബനിമിത്തത്തി വേദിതഞ്ചം; തസ്സ തസ്സ അനാഗതേ
ലദ്ധബ്ബവിസേസസ്സ തം തം നിമിത്തം അബ്യഭിചാരിനിമിത്തത്തി ദട്ഠഞ്ചം. ന
ആഗതോതി ഇമസ്ഥിം സുത്തേ അത്തത്ഥ ച വക്ഖമാനായ അനുപുബ്ബിയാ
അനാഗതതം സന്ധായ വുത്തം. ആഹരിത്വാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം സുത്തേ
അട്ഠകമാസു ച ആഗതനയേന ആഹരിത്വാ ദീപേതബ്ബോ.

ദസസഹസ്സിലോകയാതു കവീതി പന ഇദം സതിപി ഇധ പാളിയം
ആഗതത്തേ വക്ഖമാനാനമച്ഛരിയാനം മൂലഭൂതം ദസ്സേതും വുത്തം, ഏവം
അന്തരീദിസം ദട്ഠഞ്ച. തന്തി ബദ്ധാ വീണാ, ചമ്മബദ്ധാ ഭേരിയോതി
പഞ്ചങ്ഗികതൂരിയസ്സ നിദസ്സനമത്തം, ച-സദ്ദേന വാ ഇതരേസമ്പി സങ്ഗഹോ
ദട്ഠഞ്ചോ. ഭിജ്ജിംസൂതി പാദേസു ബദ്ധട്ഠാനേസുയേവ ഭിജ്ജിംസു.
വിഗച്ഛിംസൂതി വൂപസമിംസു. സകതേജോഭാസിതാനീതി അതിവിയ
സമുജ്ജലായ അത്തനോ പഭായ ഓഭാസിതാനി അഹേസും. ന പവത്തിതി ന
സന്ദീ. വാതോ ന വായിതി ഖരോ വാതോ ന വായി, മുദുസുഖോ പന
സത്താനം സുഖാവഹോ വായി. പഥവിഗതാ അഹേസും ഉച്ചട്ഠാനേ റാതും
അവിസഹന്താ. ഉതുസമ്പന്നോതി അനുണ്ഹാസീതതാസഖ്വാതേന ഉതുനാ
സമ്പന്നോ. വാമഹത്ഥം ഉരേ രപേത്വാ ദക്ഖിണേന പുമ്പാണിനാ
ഹത്ഥതാളനേന സദുകരണം അപ്ഫോടനം. മുഖേന ഉസ്സേളനം സദുമുഞ്ചനം
സേളനം. ഏകദ്ധജമാലാ അഹോസീതി ഏതഥ ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ. തേന
വിചിത്തപുപ്ഫസുഗന്ധപുപ്ഫവസ്സദേവാ വസ്സിംസു, സൂരിയേ ദിബ്ബമാനേ ഏവ
താരകാ ഓഭാസിംസു, അച്ഛം വിപ്പസന്നം ഉദകം പഥവിതോ ഉബ്ഭിജ്ജി,
ബിലാസയാ ദരിസയാ തിരച്ഛാനാ ആസയതോ നിക്ഖമിംസു;
രാഗദോസമോഹാപി തനു ഭവിംസു, പഥവിയം രജോ വൂപസമി,
അനിട്ഠഗന്ധോ വിഗച്ഛി, ദിബ്ബഗന്ധോ വായി, രൂപിനോ ദേവാ സരൂപേനേവ
മനുസ്സാനം ആപാഥമഗമംസു, സത്താനം ചുരുപപാതാ നാഹേസുന്തി ഇമേസം
സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. യാനി മഹാഭിന്നീഹാരസമയേ ഉപ്പന്നാനി ദത്തിംസ
പുബ്ബനിമിത്താനി, താനി അനവസേസാനി തദാ അഹേസുന്തി.

തത്രാപീതി തേസുപി പഥവികമ്പാദീസു ഏവം പുബ്ബനിമിത്തഭാവോ
വേദിതഞ്ചോ, ന കേവലം സമ്പതിജാതസ്സ റാനാദീസു ഏവാതി അധിപ്പായോ.
സബ്ബത്തുതത്താണപടിലാഭസ്സ പുബ്ബനിമിത്തം സബ്ബസ്സ തേയ്യസ്സ തിത്ഥകരമത്ത്സ
ച ചാലനതോ. കേനചി അനുസ്സാഹിതാനംയേവ ഇമസ്ഥിംയേവ
ഏകചക്കവാളേ സന്നിപാതോ, കേനചി അനുസ്സാഹിതാനംയേവ
ഏകപ്പഹാരേനേവ സന്നിപതിത്വാ ധമ്മപടിഗുണ്ണഹനസ്സ പുബ്ബനിമിത്തം, പഠമം
ദേവതാനം പടിഗുഹണം ദിബ്ബവിഹാരപടിലാഭസ്സ, പച്ഛാ മനുസ്സാനം പടിഗുഹണം
തത്ഥേവ റാനസ്സ നിച്ഛലസഭാവതോ ആനേഞ്ജവിഹാരപടിലാഭസ്സ പുബ്ബനിമിത്തം.
വീണാനം സയം വജ്ജനം പരൂപദേസേന വിനാ സയമേവ
അനുപുബ്ബവിഹാരപടിലാഭസ്സ പുബ്ബനിമിത്തം. ഭേരീനം വജ്ജനം
ചക്കവാളപരിയന്തായ പരിസായ പവേദനസമത്ഥസ്സ ധമ്മഭേരിയാ
അനുസാവനസ്സ അമതദുന്ദുഭിഘോസനസ്സ പുബ്ബനിമിത്തം. അനുബന്ധനാദീനം
ഛേദോ മാനവിനിബന്ധഛേദനസ്സ പുബ്ബനിമിത്തം; സുപട്ടനസമ്പാപുണനം
അത്ഥാദി അനുരൂപം അത്ഥാദീസു ഞാണസ്സ ഭോധിഗമസ്സ പുബ്ബനിമിത്തം.

നിബ്ബാനരസേനാതി കിലേസാനം നിബ്ബായനരസേന. ഏകരസഭാവസ്സാതി
സാസനസ്സ സബ്ബത്ഥ ഏകരസഭാവസ്സ. വാതസ്സ അവായനം കിസ്സ
പുബ്ബനിമിത്തത്തി ആഹ “ദാസട്ഠിദിട്ഠിഗതഭിന്ദനസ്സാ”തി.
ആകാസാദിഅപ്പതിട്ഠവിസമചഞ്ചലട്ഠാനം പഹായ സകുണാനം പഥവിഗമനം
താദിസം മിച്ഛാഗാഹം പഹായ സത്താനം പാണേഹി രതനത്തയസരണഗമനസ്സ
പുബ്ബനിമിത്തം. ദേവതാനം അപ്ഫോടനാദീഹി കീളനം പമോദനുപ്പത്തിഉദാനസ്സ
ഭവവന്തഗമനേന ധമ്മസഭാവബോധനേന ച പമോദവിഭാവനസ്സ പുബ്ബനിമിത്തം.
ധമ്മവേഗവസ്സനസ്സാതി ദേസനാഞ്ചാണവേഗേന ധമ്മാമതസ്സ വസ്സനസ്സ

പുണ്യനിമിത്തം. കായഗതാസതിവസേന ലഭ്യജ്ഞാനം പാദകം കത്വാ ഉപ്പാദിതമഗ്ഗഫലസുഖാനുഭവോ കായഗതാസതിഅമതപടിലാഭോ, തസ്സ പന കായസ്സപി അതപ്പകസുഖാവഹത്താ ഖുദാപിപാസാപീഠ്യാഭാവോ പുണ്യനിമിത്തം വുത്തോ. അരിയലജമാലാമാലിതായാതി സദേവകസ്സ ലോകസ്സ അരിയമഗ്ഗബോജ്ജയങ്ഗധജമാലാഹി മാലിതഭാവസ്സ പുണ്യനിമിത്തം. യം പന്നേതമ അനുദ്ധം, തം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

ഏതാതി “സമ്പതിജാതോ”തിആദിനാ ആഗതേ ഇമസ്ഥിം റാനേ. വിസ്സജ്ജിതോവ, തസ്ഥാ അമ്ഹേഹി ഇധ അപുണ്ണം വത്തഞ്ചം നന്മിതി അധിപ്പായോ. തദാ പഥവിയം ഗച്ഛന്തോപി മഹാസത്തോ ആകാസേന ഗച്ഛന്തോ വിയ മഹാജനസ്സ ഉപട്ഠാസീതി അയമേതമ നിയതി ധമ്മനിയാമോ ബോധിസത്താനം ധമ്മതാതി ഇദം നിയതിവാദവസേന കഥനം. “പുണ്യേ പുരിമജാതീസു താദിസസ്സ പുണ്ണസമ്ഭാരകമ്മസ്സ കത്താ ഉപചിത്താ മഹാജനസ്സ തഥാ ഉപട്ഠാസീ”തി ഇദം പുണ്യേകതകമ്മവാദവസേന കഥനം. ഇമേസം സത്താനം ഉപരി ഹുസനസീലതായ യമാസകം കമ്മമേവ ഇസ്സരോ നാമ, തസ്സ നിമ്മാനം അത്തനോ ഫലസ്സ നിബ്ബത്തനം, മഹാപുരിസോപി സദേവകം ലോകം അഭിഭവിതും സമത്ഥേന ഉളാരേന പുണ്ണകമ്മുനാ നിബ്ബത്തിതോ തേന ഇസ്സരേന നിമ്മിതോ നാമ, തസ്സ ചായം നിമ്മാനവിസേസോ, യദിദം മഹാനുഭാവതാ. യായ മഹാജനസ്സ തഥാ ഉപട്ഠാസീതി ഇദം ഇസ്സരനിമ്മാനവാദവസേന കഥനം. ഏവം തം തം ബഹും വത്വാ കിം ഇമായ പരിയായകമായാതി അവസാനേ ഉജുകമേവ ഏവം ബ്യാകാസി. സമ്പതിജാതോ പഥവിയം കഥം പദസാ ഗച്ഛതി, ഏവംമഹാനുഭാവോ ആകാസേന മഞ്ഞേ ഗച്ഛതിതി പരികപ്പനസ്സ വസേന ആകാസേന ഗച്ഛന്തോ വിയ അഹോസി. സീഘരം പന സത്തപദവിതിഹാരേന ഗതത്താ ദിസ്സമാനരൂപോപി മഹാജനസ്സ അദിസ്സമാനോ വിയ അഹോസി. അചേലകഭാവോ ഖുദുകസരീരതാ ച താദിസസ്സ ഇരിയാപഥസ്സ അനനുച്ഛവികാതി കമ്മാനുഭാവസഞ്ജനിതപാടിഹാരിയവസേന അലങ്കാരപടിയത്തോ വിയ; സോളസവസ്സുദേസികോ വിയ ച മഹാജനസ്സ ഉപട്ഠാസീതി വേദിതഞ്ചം; ബുദ്ധഭാവാനുച്ഛവികസ്സ ബോധിസത്താനുഭാവസ്സ യാമാവതോ പവേദിതത്താ ബുദ്ധേന വിയ...പേ... അത്തമനാ അഹോസി.

പാകടാ ഹുത്വാതി വിഭൂതാ ഹുത്വാ. ബുദ്ധാനം യേ യേ സഞ്ചാരേ വവത്ഥപേതുകാമാ, തേ തേ ഉപ്പാദക്ഖണേപി സബ്ബസോ സുപ്പടിവിദിതാ സുപാകടാ ഹത്ഥതലേ ആമലകം വിയ സുട്ഠ വിഭൂതാ ഏവ ഹുത്വാ ഉപട്ഠഹന്തി. തേനാഹ “യഥാ ഹീ”തിആദി. അനോകാസഗതേതി പരിഗൃഹസ്സ അനോകാസകാലേ പവത്തേ. നിപ്പദേസേതി നിരവസേസേ. ഓകാസപ്പത്തേതി റാനഗമനാദികാലേ ഉപ്പന്നേ, തേ ഹി സമ്മസനസ്സ യോഗ്യകാലേ ഉപ്പത്തിയാ ഓകാസപ്പത്താതി അധിപ്പായോ. സത്തദിവസബ്ഭന്തരേതി ഇദം ബുദ്ധാനം പാകതികസമ്മസനവസേന വുത്തം, ആകഞ്ചന്താ പന തേ യദാ കദാചി ഉപ്പന്നസഞ്ചാരേ സമ്മസന്തിയേവ. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

അച്ഛരിയബ്ഭുതസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൪. ബാകുലസുത്തവണ്ണനാ

൨൦൯. യഥാ “ദത്തിംസാ”തി വത്തഞ്ചേ ദി-സദുസ്സ ബാ-ആദേസം കത്വാ ബാത്തിംസാതി വുച്ചതി, ഏവം ഏതമ ബാ-കാരാദേസം കത്വാ ബാകുലോതി

സമഞ്ഞാ അഹോസി, സായം തസ്സ അന്യത്വസന്താതി ദസ്സേതും, “തസ്സ ഹീ”തിആദി വൃത്തം. സീസം ന്ഹാപേത്യാതി മങ്ഗലത്വം മഹാഗങ്ഗായ സീസം ന്ഹാപേത്യാ. നിമുജ്ജനവസേനാതി ജണ്ണുപമാണേ ഉദകേ മോകംയേവ നിമുജ്ജനവസേന. ഛരസ്സേത്യാ പലാതാ മരണഭയതജ്ജിതാ. പഹരിയമാനാ മരന്തി, ന ജാലേന ബന്ധിതമത്തേന. ദാരകസ്സ തേജേനാതി ദാരകസ്സ പുണ്ണതേജേന. നീഹടമത്തോവ മതോ, തസ്സ മരണത്വം ഉപക്കമോ ന കതോ, യേന ഉപക്കമേന ദാരകസ്സ ബാധോ സിയാ. തന്തി മച്ഛം. സകലമേവാതി പരിപുണ്ണാവയവമേവ.

ന കേലായതീതി ന മമായതി കിസ്ഥിഞ്ചി ന മഞ്ഞതി. ദാരകസ്സ പുണ്ണതേജേന പിട്ഠിതോ ഫാലേന്തി. ദാരകം ലഭതീതി ഉഗ്ഘോസനവസേന ഭേരിം ചരാപേത്യാ. പവത്തിം ആചിക്ഖി, അത്തനോ പുത്തഭാവം കമേസി. കുച്ഛിയാ ധാരിതത്താ അമാതാ കാതും ന സക്കാ ജനനീഭാവതോ. മച്ഛം ഗണ്ഹന്താപിതി മച്ഛം കിണിത്യാ ഗണ്ഹന്താപി. തമാ ഗണ്ഹന്താ ച തപ്പരിയാപന്നം സഞ്ചം ഗണ്ഹന്താതി നാമാതി ആഹ - “വക്കയകനാദീനി ബഹി കത്യാ ഗണ്ഹന്താ നാമ നത്ഥീ”തി. അയമ്പി അമാതാ കാതും ന സക്കാ സാമികഭാവതോ. ദാരകോ ഉഭിന്നമ്പി കുലാനം ദായാദോ ഹോതു ദിന്നം പുത്തഭാവതോ.

അസീതിമേതി ജാതിയാ അസീതിമേ വസ്സേ. പബ്ബജ്ജാമത്തേന കിലേസാനം അസമുച്ഛിജ്ജനതോ വിതിക്കമിതും കാമസന്താ ഉപ്പന്നപുണ്ണാതി പുച്ഛാ പന പുച്ഛിതഞ്ച. തേനാഹ - “ഏവഞ്ച ഖോ മം, ആവുസോ കസ്സപ, പുച്ഛിതഞ്ച”ന്തി.

൨൧൦. നിയമേത്യാതി തം തംവാരേ സേസവാറേന നിയമേത്യാ. കമ്മപഥഭേദകോതി കമ്മപഥവിസേസകരോ. തത്വ കാമവിതക്കോ യമാ കായവചിദാഭാരേസു ചോപനപ്പത്തോ കമ്മപഥപ്പത്തോ നാമ ഹോതി; മനോദാഭാരേ പരഭണ്ഡസ്സ അത്തനോ പരിണാമനവസേന പവത്തഅഭിജ്ഞാസഹഗതോ; ഏവം കാമസന്താതി, തമാ ബ്യാപാദവിഹിംസാവിതക്കസന്താതി മേരോ, “ഉഭയവേതം കമ്മപഥഭേദകമേവാ”തി ആഹ. കമ്മപഥം അപ്പത്തം സന്തം സന്ധായ, “സന്താ ഉപ്പന്നമത്താവാ”തി വുച്ചമാണേ വിതക്കിതമ്പി സമാനം കമ്മപഥം അപ്പത്തമേവ, ഉഭയസ്സ പന വസേന സുത്തപദം പവത്തന്തി മേരസ്സ അധിപ്പായോ.

൨൧൧. ആയുഹനകമ്മന്തി അത്തനാ ആയുഹിതഞ്ചകമ്മം. ലോമകിലിട്ഠാനീതി കിലിട്ഠലോമാനി, കിലിട്ഠംസൂനീതി അത്ഥോ. കിമേവം ഭോഗേസു പരനിമിതഭവേ വസവത്തിഭേവാന്നം വിധ സഞ്ചസോ ആയുഹനകമ്മേന വിനാ അത്തസ്സപി പബ്ബജിതസ്സ പച്ചയലാഭോ ദിട്ഠപുണ്ണോ സുതപുണ്ണോതി ആഹ “അനച്ഛരിയഞ്ചേത”ന്തി. കുലുപകമേരാനമേതം കമ്മം, മേരോ പന കദാചിപി കുലുപകോ നാഹോസി.

ഗദ്ദുഹനമത്തന്തി ഗോദ്ദുഹനമത്തകാലം. ഇധ പന സകലോ ഗോദ്ദുഹനോ അധിപ്പേതോതി ദസ്സേന്തോ, “ഗാവിം...പേം... കാലമത്തമ്പി”തി ആഹ. നിബന്ധിതി നിബദ്ധദാതഞ്ചം കത്യാ റപേസി.

സകിലേസപുഗ്ഗലസ്സ അസേരിഭാവകരണേന രണേന സദിസതായ രണോ, സംകിലേസോ. അത്താ ഉദപാദീതി പനാഹ, തസ്ഥാ അരഹത്തം ന പടിഞ്ഞാതന്തി ദസ്സേതി. നനു തമാ വചനം പടിജാനനം വിധ ഹോതീതി ആഹ “അപിചാ”തിആദി.

൨൧൨. അവാപുരതി ദ്വാരം ഏതേനാതി അവാപുരണം. പഠമസങ്ഗഹതോ പച്ഛാ ദേസിതത്താ ദുതിയസങ്ഗഹേ സങ്ഗിതം. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ബാകുലസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൫. ദന്തഭൂമിസുത്തവണ്ണനാ

൨൧൩. ഹുസേയ്യാതി ഞാണഹുസനാ നാമ അധിപ്പേതാ, തസ്മാ ലഭേയ്യാതി അധിഗച്ഛേയ്യ. ഏവം പടിപന്നോതി, “അപ്പമത്തോ ആതാപീ പഹിതത്തോ”തി വുത്തപ്പകാരേണ പടിപന്നോ. അജാനനകോട്ഠാസേയേവാതി അവധാരണേണ അത്തനി കതം ദോസാരോപനം നിവത്തേതി.

൨൧൪. അപ്പനാഉപചാരത്തി അപ്പനഞ്ചേവ ഉപചാരഞ്ച പാപേത്യാ കമേസീതി അത്ഥം വദന്തി, അപ്പനാസഹിതോ പന ഉപചാരോ അപ്പനാഉപചാരോ, തം പാപേത്യാ കമേസീതി അത്ഥോ.

നിക്ഖമതീതി നിക്ഖമോ, അവഗ്ഗാഹകാമതോ നിക്ഖമനം നിക്ഖമോ ഏവ നേക്ഖമ്മോ, പഠമജ്ഞാനാദി. സതി കിലേസകാമേ അത്തനോ ഉപഹാരം ഉപചാരേത്യാ അസ്സാദേത്യാ പരിഭുഞ്ജതി നാമാതി ആഹ - “ദുവിയേപി കാമേ പരിഭുഞ്ജമാനോ”തി. ദുവിയേപിതി ഹീനപണിതാദിവസേണ ദുവിയേ.

൨൧൫. കൂടാകാരത്തി ഗാല്ല്ഹസാഠേയ്യം അപ്പതിരുപേ ഠാനേ ഖന്ധഗതപാതനാദി. ദന്തഗമനത്തി ദന്തേഹി നിബ്ബിസേവനേഹി ഗന്ധബ്ബഗതിം. പത്തഞ്ചും ഭൂമിന്തി സമ്മാകിരിയായ ലദ്ധബ്ബസമ്പത്തിം.

൨൧൬. ബൃതിഹരണവസേന ലങ്ഘകം വിലങ്ഘകം, അത്തമഞ്ഞഹത്ഥഗൃഹണം. തേനാഹ - “ഹത്ഥേണ ഹത്ഥം ഗഹേത്യാ”തി.

൨൧൭. ഗഹേതും സമത്ഥോതി ഗണികാരഹത്ഥിനീഹി ഉപലാപേത്യാ അരഞ്ഞഹത്ഥിം വചനവസേന ഗഹേതും സമത്ഥോ. അതിപസ്സിത്യാ അതിട്ഠാനവസേന പസ്സിത്യാ. ഏത്ഥഗേധാതി ഏതസ്ഥിം അരഞ്ഞേ നാഗവനേ പവത്തഗേധാ. സുഖായതീതി സുഖം അയതി പവത്തേതി, “സുഖം ഹരതീ”തി വാ പാഠോ. ഡിണ്ഡിമോ ആനകോ. നിഹിതസബ്ബവക്ക്കദോസോതി അപഗതസബ്ബസാഠേയ്യദോസോ. അപനീതകസാവോതി അപേതസാരമ്ഭകസാവോ.

൨൧൯. പഞ്ചകാമഗുണനിസ്സിതസീലാനന്തി അകുസലാനം. ഗേഹസ്സിതസീലാനന്തി വാ വട്ടസന്നിസ്സിതസീലാനം.

൨൨൨. ഏസ നയോ സബ്ബത്ഥാതി, “മജ്ജിമോ, ദഹരോ”തി ആഗതേസു ഉപമാവാറേസു, “മേരോ”തിആദിനാ ആഗതേസു ഉപമേയ്യവാറേസൂതി പഞ്ചസു സംകിലേസപക്ഖിയേസു വാറേസു ഏസ യമാവുത്തോവ നയോതി വേദിതഞ്ചോ. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ദന്തഭൂമിസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൬. ഭൂമിജസുത്തവണ്ണനാ

൨൨൩. ആസഞ്ചേപി കരിതാതി, “ഇമിനാഹം ബ്രഹ്മചരിയേന ദേവോ വാ ഭവേത്യം ദേവത്തതരോ വാ, ദുക്ഖതോ വാ മുച്ചേത്യ”ന്തി പത്ഥനം കത്വാ ചേപി ചരന്തി, അഭഞ്ചാ ഫലസ്സ അധിഗമായ തസ്സഹായ ബ്രഹ്മചരിയസ്സ വിദൂസിതത്താതി അധിപ്പായോ. അനാസഞ്ചേപി കരിതാതി വുത്തനയേന പത്ഥനം അകത്വാ. അഭഞ്ചാ ഫലസ്സ അധിഗമായ അനിയമിതഭാവതോ. പണിയാനവസേന ഹി പുണ്ണഹലം നിയതം നാമ ഹോതി, തദഭാവതോ കതം പുണ്ണം ന ലഭതീതി അധിപ്പായോ. തതീയപക്ഖേ ഉഭയട്ഠാനേഹി വുത്തം, ചതുത്ഥപക്ഖോ സമ്മാവതാരോ ഇതി ചതുകോടികോ പഞ്ചോ ജാലവസേന ആഹടോ, തത്ഥ ആസാ നാമ പത്ഥനാ, മിച്ഛാഗാഹസ്ഥിം സതി ന വിപച്ചതി, സമ്മാഗാഹസ്ഥിം സതി വിപച്ചതി, ഉഭയമാപി ഉഭയാപേക്ഖാനാമ, യോ മിച്ഛത്തയമ്മേ പുരക്ഖത്വാ ബ്രഹ്മചരിയം ചരതി, തസ്സ യമാധിപ്പായഫലം സമിജ്ജയതീതി ന വത്തഞ്ചം അയോനിസോ ബ്രഹ്മചരിയസ്സ ചിണ്ണത്താ; യോ പന സമ്മത്തം പുരക്ഖത്വാ ബ്രഹ്മചരിയം ചരതി, തസ്സ യമാധിപ്പായം ബ്രഹ്മചരിയഫലം ന സമിജ്ജയതീതി ന വത്തഞ്ചം യോനിസോ ബ്രഹ്മചരിയസ്സ ചിണ്ണത്താ. തേന വുത്തം - “ആസഞ്ചേപി കരിതാ അയോനിസോ ബ്രഹ്മചരിയം ചരന്തി”തിആദി. സേസം സുവിഞ്ഞേയമേവ.

ഭൂമിജസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൭. അനുരുദ്ധസുത്തവണ്ണനാ

൨൨൪. ഉപസങ്കമിത്വാ ഏവമാഹംസൂതി വുത്തം ഉപസങ്കമനകാരണം ദസ്സേനോ, “തസ്സ ഉപാസകസ്സ അഹാസുകകാലോ അഹോസീ”തി ആഹ. അവിരാധിതന്തി അവിരജ്ജയനകം. യദി വാ തേ ധമ്മാ നാനത്ഥാ, യദി വാ ഏകത്ഥാ, യം തത്ഥ അവിരജ്ജയനകം, തം തന്യേവ പടിഭാതുതി യോജനാ. ഝാനമേവാതി അപ്പമാണജ്ജ്യാനമേവ, “ചേതോവിമുത്തീ”തി പന വുത്തത്താ ചിത്തേകഗ്ഗതായേവ ഏവം വുച്ചതീതി ഉപാസകസ്സ അധിപ്പായോ.

൨൨൫. യാവതാ മജ്ജന്ഹികേ കാലേ ഛായാ ഫരതി, നിവാതേ പണ്ണാനി പതന്തി, ഏത്താവതാ “രൂക്ഖമൂല”ന്തി വുച്ചതീതി ഏവം വുത്തം ഏകരൂക്ഖമൂലപ്പമാണട്ഠാനം. കസിണനിമിത്തേന ഓത്ഥരിത്വാതി കസിണാരമ്മണം ഝാനം സമാപജ്ജന്തോ തസ്ഥിം കസിണപേ... വിഹരതീതി വുത്തോ. ആഭോഗോ നത്ഥി ഝാനക്ഖണേ. കാമം സമാപത്തിക്ഖണേ ആഭോഗോ നത്ഥി തതോ പന പുണ്ണേ വാ സിയാ സോ ആഭോഗോ, തമ്പി സന്ധായ മഹഗ്ഗതന്തി കേചി. ഇദാനി താസം ചേതോവിമുത്തീനം സതിപി കേനചി വിസേസേന അഭേദേ വിസയാദിതോ ലബ്ഭമാനഭേദം ദസ്സേതും, “ഏത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. നിമിത്തം ന വഡ്ഠതി വഡ്ഠേതബ്ബസ്സ നിമിത്തസ്സേവ അഭാവതോ. പഥവീകസിണാദീനം വിയ ആകാസഭാവനായ ഉഗ്ഘാടനം ന ജായതി. താനി ഝാനാനീതി ബ്രഹ്മവിഹാരജ്ജ്യാനാനി. ചുട്ടസവിധേന പരിദമനാഭാവതോ അഭിഞ്ഞാനം പാദകാനി ന ഹോന്തി. നിമിത്തുഗ്ഘാടസ്സേവ അഭാവതോ അരൂപജ്ജ്യാനാനം അനധിട്ഠാനതായ നിരോധസ്സ പാദകാനി ന ഹോന്തിതി. കമ്മവട്ടഭാവേന കിലേസവട്ടവിപാകവട്ടാനം തിണ്ണം വട്ടാനം പച്ചയഭാവോ വട്ടപാദകതാ. ഉപപജ്ജനവസേനേവ തം തം ഭവം ഓക്കമതി ഏതേഹീതി ഭവോക്കമനാനി. ദുതിയനയസ്സ വുത്തവിപരിയായേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ഉഗ്ഘാടനസ്സ ലബ്ഭനേതോ അരൂപജ്ജ്യാനോപരി സമതിക്കമോ ഹോതീതി അയമേവ വിസേസോ. ഏവന്തി യമാവുത്തേന

നിമിത്താവധ്വനനിമിത്താവധ്വനാദിപ്പകാരേന. നാനത്മാതി നാനാസഭാവാ. ഏവന്തി അപ്പമാണമഹഗുതസദുവചനീയതായ നാനാബൃജ്ജനാ. കാമഞ്ചേത്ഥ അപ്പമാണസമാപത്തിതോപി നീഹരിത്വാ വക്ഖമാനഭവൂപപത്തികാരണം ദസ്സേതും സക്കാ, അട്ഠകമായം പന കസിണത്ഥാനതോവ നീഹരിത്വാ യോജനാ കതാതി തമാ വുത്തം. അഥ വാ മഹഗുതഗഹണേനേത്ഥ അപ്പമാണാതി വുത്തബ്രഹ്മവിഹാരാനന്വി സങ്ഗഹോ വേദിതഞ്ചോ തസ്സാ സമത്തായ ഉഭയേസന്വി സാധാരണഭാവതോ.

൨൩൨. ഏവം വുത്തോതി അസതിപി തമാരുപേ ആഭോഗേ “പരിത്താഭാതി ഫരിത്വാ അധിമുച്ചിത്വാ വിഹരതീ”തി വുത്തോ. അപ്പമാണം കത്വാ കസിണം വധ്വേന്തസ്സ കസിണവധ്വനവസേന ബഹുലികാരസമ്ഭവതോ സിയാ ത്യാനസ്സ ബലവതരതാ, തദഭാവേ ച ദുബ്ബലതാ, ആചിണ്ണവസിതായ പന പച്ചനീകധമ്മാനം സമ്മാ അപരിസോധനേ വത്തഞ്ചമേവ നത്ഥിതി പഞ്ചഹാകാരേഹി ത്യാനസ്സ അപ്പഗുണതം ദസ്സേന്തോ, “സുപ്പമത്തേ വാ”തിആദിമാഹ. ത്യാനസ്സ അപ്പാനുഭാവതായ ഏവ തന്നിമിത്താ പഭാപി അപ്പതരാ അപരിസുദ്ധാവ ഹോതിതി ആഹ - “വണ്ണോ...പേ... സംകിലിട്ഠോ ചാ”തി. ദുതിയനയോ വുത്തവിപരിയായേന വേദിതഞ്ചോ. തത്ഥാപി കസിണസ്സ പരിത്തഭാവേന വണ്ണസ്സ പരിത്തതാ, പരിത്താരമ്മണായ അനുരൂപതായ വാ നിമിത്തം പഭാമണ്ഡലകന്വി പരിത്തമേവ സിയാതി അധിപ്പായോ. വിപുലപരികമ്മന്തി വിപുലഭാവേന പരികമ്മം. സേസം തതിയചതുത്ഥനയേസു വത്തഞ്ചം പഠമദുതിയനയേസു വുത്തസദിസമേവ.

വണ്ണനാനത്തന്തി യദി പീതം യദി ലോഹിതം യദി വാ ഓദാതന്തി സരീരവണ്ണനാനത്തം. ആഭാനാനത്തന്തി പരിത്തവിപുലതാവസേന പഭായ നാനത്തം. അച്ചിനാനത്തന്തി തേജോധാതുസ്സ ദീഘാദിവസേന വേമത്തതാ. അഭിനിവിസന്തിതി അഭിരതിവസേന നിവിസന്തി നിസീദന്തി തിട്ഠന്തി. തേനാഹ “വസന്തി”തി.

൨൩൪. ആഭന്തി ദിബ്ബന്തിതി ആഭാതി ആഹ “ആഭാസമ്പന്നാ”തി. തദങ്ഗേനാതി വാ തസ്സാ പരിത്തതായ അപ്പമാണതായ ച ആഭാകാരണം, തം പന അത്ഥതോ ഭവൂപപത്തികാരണമേവാതി ആഹ - “തസ്സാ ഭവൂപപത്തിയാ അങ്ഗേനാ”തി. കായാലസിയഭാവോ തന്ദിആദിനം ഹേതുഭൂതാ കായസ്സ വിത്ഥായിതതാ.

൨൩൫. പാരമിയോതി മഹാസാവകസംവത്തനികാ സാവകപാരമിയോ പുരേന്തോ. ബ്രഹ്മലോകേതി ബ്രഹ്മത്തഭാവേ, ബ്രഹ്മലോകേ വാ ഉപ്പത്തിം പടിലഭി, വുത്തമ്പിചേതം മേരഗാമാസു. അപോകിണ്ണന്തി അഞ്ഞേഹി അസമ്മിസ്സന്തി അത്ഥോ. പുഞ്ചേ സഞ്ചരിതന്തി അതീതഭവേസു ജാതിവസേന സഞ്ചരണം മമ, സഞ്ചരിതന്തി തം മമസ്സാതി അത്ഥോ. സേസം സുവിഞ്ഞേയ്യമേവ.

അനുരൂഢസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

വൃ. ഉപക്കിലേസസുത്തവണ്ണനാ

൨൩൬. തസ്മാതി അത്ഥകാമത്താ ഏവമാഹ, ന ഭഗവതോ വചനം അനാദിയന്തോ. യേ പന തദാ സത്സുവചനം ന ഗണ്ഹിംസു, തേ കിഞ്ചി അവത്യാ തുണ്ഹീഭൂതാ മങ്കുഭൂതാ അട്ഠംസു, തസ്മാ ഉഭയേസമ്പി സത്ഥരി അഗാരവപടിപത്തി നാഹോസി.

യേനപി ജനേന ന ദിട്ഠോതി യേന ഉഭയജനേന അന്തവിഹിതതായ കുസ്സകവാടാദിഅന്തരികതായ വാ ന ദിട്ഠോ. ദമനത്ഥന്തി തേഹി ഉപാസകേഹി നിമ്മദഭാവം ആപാദിതാനം തേസം ഭിക്ഖുനം ദമനത്ഥം. റപയിംസൂതി യോ ഇമേസം ഭിക്ഖുനം ദേതി, തസ്സ സതം ദണ്ഡോതി, സഹസ്സന്തി ച വദന്തി.

൨൩൭. വഗ്ഗഭാവേനേവ (സാരത്ഥം ടീം മഹാവഗ്ഗോ ൩.൪൬൪) നാനാസദ്ദോ അസ്സാതി പുമുസദ്ദോ. സമജനോതി ഭണ്ഡനേ സമജ്ജയാസയോ ജനോ. ബാലലക്ഖണേ റിതോപി “അഹം ബാലോ”തി ന മന്തന്തി. ഭിച്ഛോ ചാതി അത്തനോ ബാലഭാവസ്സ അജാനനതോപി ഭിച്ഛോ ച ഭണ്ഡനസ്സ ഉപരി ഫോടോ വിയ സങ്ഘഭേദസ്സ അത്തനോ കാരണഭാവമ്പി ഉപ്പജ്ജമാനം ന മന്തന്തി നന്താസി.

കലഹവസേന പവത്തവാചായേവ ഗോചരോ ഏതേസന്തി വാചാഗോചരാ ഹുത്വാ. മുഖായാമന്തി വിവാദവസേന മുഖം ആയമേത്യാ ഭാണിനോ. ന തം ജാനന്തിതി തം കലഹം ന ജാനന്തി. കലഹം കരോന്തോ ച തം ന ജാനന്തോ നാമ നത്ഥി. യഥാ പന ന ജാനന്തി, തം ദസ്സേതും ആഹ - “ഏവം സാദീനവോ അയ”ന്തി. അയം കലഹോ നാമ അത്തനോ പരേസഞ്ച അത്ഥജാപനതോ അനത്ഥുപ്പാദനതോ ദിട്ഠേവ ധമ്മേ സമ്പരായേ ച സാദീനവോ, സദോസോതി അത്ഥോ.

ഉപനയ്ഹന്തിതി ഉപനാഹവസേന അനുബന്ധന്തി. പോരാണോതി പുരിമേഹി ബുദ്ധാദീഹി ആചിണ്ണസമാചിണ്ണതായ പുരാതനോ.

ന ജാനന്തിതി അനിചുസന്തം ന പച്ചുപട്ഠാപേന്തി.

തഥാ പവത്തവേരാനന്തി അട്ഠിചരിന്നാദിഭാവം നിസ്സായ ഉപനയവസേന ചിരകാലം പവത്തവേരാനം.

ബാലസഹായതായ ഇമേ ഭിക്ഖു കലഹപസുതാ, പണ്ഡിതസഹായാനം പന ഇദം ന സിയാതി പണ്ഡിതസഹായസ്സ ബാലസഹായസ്സ ച വണ്ണാവണ്ണദീപനത്ഥം വുത്താ. സീഹബ്ബഗ്ഘാദികേ പാകടപരിസ്സയേ രാഗദോസാദികേ പടിച്ചനപരിസ്സയേ ച അഭിഭവിത്വാ.

മാതങ്ഗോ അരഞ്ഞേ മാതങ്ഗരഞ്ഞേതി സരലോപേന സന്ധി. മാതങ്ഗസദ്ദേനേവ ഹത്ഥിഭാവസ്സ വുത്തത്താ നാഗവചനം തസ്സ മഹത്തവിഭാവനത്ഥന്തി ആഹ - “നാഗോതി മഹന്തായിവചനമേത”ന്തി. മഹന്തപരിയായോപി ഹി നാഗ-സദ്ദോ ഹോതി “ഏവം നാഗസ്സ നാഗേന, ഹുസാദന്തസ്സ ഹത്ഥിനോ”തിആദീസു (ഉദാ° ൨൫; മഹാവ° ൪൬൭).

൨൩൮. കിരസദ്ദോ അനുസ്സവസൂചനത്ഥോ നിപാതോ. തേന അയമേത്ഥ സുതിപരമ്പരാതി ദസ്സേതി. ഭഗവതാ ഹി സോ ആദീനവോ പഗേവ

പരിഞ്ഞാതോ, ന തേന സത്ഥാ നിബ്ബിണ്ണോ ഹോതി; തസ്മിം പന അന്തോവസ്സേ കേചി ബുദ്ധവേണേയ്യാ നാഹേസും; തേന അഞ്ഞത്ഥ ഗമനം തേസം ഭിക്ഖുനം ദമനുപായോതി പാലിലേയ്യകം ഉദ്ദിസ്സ ഗച്ഛന്തോ ഏകവിഹാരിം ആയസ്ഥന്തം ഭഗും, സമഗ്ഗവാസം വസന്തേ ച അനുരുദ്ധത്ഥേരാദികേ സമ്പഹംസേതും അനുരുദ്ധത്ഥേരസ്സ ച. ഇമം ഉപക്കിലേസോവാദം ദാതും തത്ഥ ഗതോ, തസ്മാ കലഹകാരകേ കിരസ്സാതി ഏത്ഥാപി കിരസദ്ദുഗ്ഗഹണേ ഏസേവ നയോ. വുത്തനയമേവ ഗോസിങ്ഗസാലസുത്തേ (മ° നി° ൧.൩൨൫ ആദയോ).

൨൪൧. “യഥാ കഥം പനാ”തി വുത്തപുച്ഛാനം പച്ഛിമഭാവതോ “അത്ഥി പന വോതി പച്ഛിമപുച്ഛായാ”തി വുത്തം, ന പൂന “അത്ഥി പന വോ”തി പവത്തനസ്സ പുച്ഛനസ്സ അത്ഥിഭാവതോ. സോ പന ലോകുത്തരയമ്മോ. മേരാനന്തി അനുരുദ്ധത്ഥേരാദിനം നത്ഥി. പരികമ്മോഭാസം പുച്ഛതീതി ദിബ്ബചക്ഖുണാണേ കതാധികാരത്താ തസ്സ ഉപ്പാദനത്ഥം പരികമ്മോഭാസം പുച്ഛതി. പരികമ്മോഭാസന്തി പരികമ്മസമാധിനിബ്ബത്തം ഓഭാസം, ഉപചാരജ്ഞാനസഞ്ജനിതം ഓഭാസന്തി അത്ഥോ. ചതുത്ഥജ്ഞാനലാഭീ ഹി ദിബ്ബചക്ഖുപരികമ്മത്ഥം ഓഭാസകസിണം ഭാവേത്ഥാ ഉപചാരേ റപിതോ സമാധി പരികമ്മസമാധി, തത്ഥ ഓഭാസോ പരികമ്മോഭാസോതി വുത്തോ. തം സന്ധായാഹ - “ഓഭാസഞ്ചേവ സഞ്ജാനാമാതി പരികമ്മോഭാസം സഞ്ജാനാമാ”തി. യത്തകേ ഹി റാനേ ദിബ്ബചക്ഖുനാ രൂപഗതം ദട്ഠുകാമോ, തത്തകം റാനം ഓഭാസകസിണം ഫരിത്ഥാ റിതോ. തം ഓഭാസം തത്ഥ ച രൂപഗതം ദിബ്ബചക്ഖുണാണേന പസ്സതി, മേരാ ച തഥാ പടിപജ്ജിംസു. തേന വുത്തം - “ഓഭാസഞ്ചേവ സഞ്ജാനാമ ദസ്സനഞ്ച രൂപാന”ന്തി. യസ്മാ പന തേസം രൂപഗതം പസ്സന്താനം പരികമ്മവാരോ അതിക്കമി, തതോ ഓഭാസോ അന്തരധായി, തസ്മിം അന്തരഹിതേ രൂപഗതമ്പി ന പഞ്ഞായതി. പരികമ്മന്തി ഹി യഥാവുത്തകസിണാരമ്മണം ഉപചാരജ്ഞാനം, രൂപഗതം പസ്സന്താനം കസിണോഭാസവസേന രൂപഗതദസ്സനം, കസിണോഭാസോ ച പരികമ്മവസേനാതി തദുഭയമ്പി പരികമ്മസ്സ അപ്പവത്തിയാ നാഹോസി, തയിദം കാരണം ആദികമ്മികഭാവതോ മേരാ ന മഞ്ഞിംസു, തസ്മാ വുത്തം “നപ്പടിവിജ്ഞാമാ”തി.

നിമിത്തം പടിവിജ്ഞിതബ്ബന്തി കാരണം പച്ചക്ഖതോ ദസ്സേത്ഥാ സുവിസുദ്ധദിബ്ബചക്ഖുണാണേ മേരം പതിട്ഠാപേതുകാമോ സത്ഥാ വദതി. കിം ന ആളുലേസ്സന്തീതി കിം ന ബ്യാമോഹേസ്സന്തി, ബ്യാമോഹേസ്സന്തി ഏവാതി അത്ഥോ. വിചികിച്ഛാ ഉദപാദീതി ദിബ്ബചക്ഖുണോ യഥാഉപട്ഠിതേസു രൂപഗതേസു അപുബ്ബതായ, “ഇദം നു വോ രൂപഗതം കിം, ഇദം നു വോ കി”ന്തി മഗ്ഗേന അസമുച്ഛിന്നത്താ വിചികിച്ഛാ സംസയോ ഉപ്പജ്ജി. സമാധി ചവീതി വിചികിച്ഛായ ഉപ്പന്നത്താ പരികമ്മസമാധി വിഗച്ഛി. തതോ ഏവ ഹി പരികമ്മോഭാസോപി അന്തരധായി, ദിബ്ബചക്ഖുനാപി രൂപം ന പസ്സി. ന മനസി കരിസ്സാമീതി മനസികാരവസേന മേ രൂപാനി ഉപട്ഠഹിംസു, രൂപാനി പസ്സതോ വിചികിച്ഛാ ഉപ്പജ്ജതി, തസ്മാ ഇദാനി കിഞ്ചി ന മനസി കരിസ്സാമീതി തുണ്ഹീ അഹോസി തം പന തുണ്ഹീഭാവപ്പത്തിം സന്ധായാഹ “അമനസികാരോ ഉദപാദീ”തി.

തഥാഭൂതസ്സ അമനസികാരസ്സ അഭാവം ആഗമ്മ ഉപ്പിലം ഉദപാദി. വീരിയം ഗാള്ഹം പഗ്ഗഹിതന്തി മിനമിദ്ധശര്മ്മഭിതത്താനം വുപസമനത്ഥം

അച്ചാരദ്ധവീരിയം അഹോസി, തേന ചിത്തേ സമാധിഭൂതികാ ഗേഹസ്തിതാ ബലവപിതി ഉപ്പന്നാ. തേനാഹ “ഉപ്പിലം ഉപ്പന്ന”തി. തതോതി സിമിലവീരിയത്താ. പതമേയ്യാതി അതിവിയ വിന്നം ഭവേയ്യ. തം മമാതി പത്മനാഅഭിഭവനീയമനസിസേന ജപ്പേതീതി അഭിജപ്പാ, തണ്ഹാ. നാനത്താ നാനാസഭാവാ സത്താ നാനത്തസത്താ. അതിവിയ ഉപരി കത്വാ നിജ്യാനം പേക്ഖനം അതിനിജ്യായിത്തം.

൨൪൩. പരികമ്മോഭാസമേവാതി പരികമ്മസമുട്ഠിതം ഓഭാസമേവ. ന ച രൂപാനി പസ്സാമീതി ഓഭാസമനസികാരപസുതതായ ദിബ്ബചക്ഖുനാ രൂപാനി ന പസ്സാമി. വിസയരൂപമേവാതി തേന ഫരിത്വാ റിതട്ഠാനേവ ദിബ്ബചക്ഖുനോ വിസയഭൂതം രൂപഗതമേവ മനസി കരോമി.

കസിണരൂപാനം വസേനേത്ഥ ഓഭാസസ്സ പരിത്തതാതി ആഹ “പരിത്തട്ഠാനേ ഓഭാസ”തി. പരിത്താനി രൂപാനീതി കതിപയാനി, സാ ച നേസം പരിത്തതാ റാനവസേനേവാതി ആഹ “പരിത്തകട്ഠാനേ രൂപാനീ”തി. “അപ്പമാണഞ്ചേവാ”തിആദിനാ വുത്തോ ദുതിയവാരോ. ഓഭാസപരിത്തതം സന്ധായ പരികമ്മസമാധി “പരിത്തോ”തി വുത്തോ തസ്സേവ ഓഭാസസ്സ അപ്പമാണതായ അപ്പമാണസമാധിതി വചനതോ. തസ്മിം സമയേതി തസ്മിം പരിത്തസമാധിനോ ഉപ്പന്നസമയേ. ദിബ്ബചക്ഖുപി പരിത്തകം ഹോതി പരിത്തരൂപഗതദസ്സനതോ.

൨൪൪. ദുകതികജ്യാനസമാധിന്തി ചതുക്കനയേ ദുകജ്യാനസമാധിം, പഞ്ചകനയേ തികജ്യാനസമാധിന്തി യോജനാ. ദുകജ്യാനസമാധിന്തി ചതുക്കനയേ തതീയചതുത്ഥവസേന ദുകജ്യാനസമാധിം, പഞ്ചകനയേ ചതുത്ഥപഞ്ചമവസേന ദുകജ്യാനസമാധിം. തികചതുക്കജ്യാനസമാധിന്തി ചതുക്കനയേ തികജ്യാനസമാധിം, പഞ്ചകനയേ ചതുക്കജ്യാനസമാധിന്തി യോജനാ.

തിവിധന്തി സപ്പിതികവസേന തിപ്പകാരം സമാധിം. തദന്തോഗധാതി സപ്പിതികാദിസഭാവാ. കാമം ഭഗവാ പുരിമയാമേ പുഞ്ചേനിവാസാനുസ്സതിഞാണം, പച്ഛിമയാമേ ദിബ്ബചക്ഖുഞാണം നിബ്ബത്തേന്തോപി ഇമാനി ഞാണാനി ഭാവേസിയേവ. വിപസ്സനാപാദകാനി പന ഞാണാനി സന്ധായ, “പച്ഛിമയാമേ”തി വുത്തം, തേനാഹ “ഭഗവതോ ഹീ”തിആദി. പഞ്ചമജ്യാനസ്സാതി പഞ്ചമജ്യാനികസ്സ വസേന പഠമജ്യാനികോ മഗ്ഗോ നത്ഥി. സോതി പഞ്ചകനയോ ഭഗവതോ ലോകിയോ അഹോസി. ഏതന്തി ഏതം, “സവിതക്കമ്പി സവിചാരം സമാധിം ഭാവേമീ”തിആദിവചനം. ലോകിയലോകുത്തരമിസ്സകം സന്ധായ വുത്തം, ന “ലോകിയം വാ ലോകുത്തരമേവ വാ”തി. സേസം സുവിഞ്ഞേയ്യമേവാതി.

ഉപക്കിലേസസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൯. ബാലപണ്ഡിതസുത്തവണ്ണനാ

൨൪൬. ഏതേഹീതി ദുചിന്തിതാദീഹി. ഏതേന ലക്ഖണസദസ്സ കരണത്ഥതമാഹ. താനേവാതി ലക്ഖണാനി ഏവ. തസ്സാതി ബാലസ്സ. “അയം ബാലോ”തി നിമീയതി സഞ്ചാനീയതി ഏതേഹീതി ബാലനിമിത്താനി. അപദാനം

വുച്ചതി വിഖ്യാതം കമ്മം. ദുചിന്തിതാദീനി ച ബാലേ വിഖ്യാതാനി, അവധാരണഭാവേ വാ, തസ്മാ ബാലസ്തു അപദാനാനിതി ബാലാപദാനാനി. അഭിജ്ഞാദീഹി ദുട്തം ദുസിതം ചിന്തേതീതി ദുചിന്തിതചിന്തി. ലോഭാദീഹി ദുട്തം ഭാസിതം മുസാവാദാദിം ഭാസതീതി ദുബ്ഭാസിതഭാസി. തേസം തേസംയേവ വസേന കത്തബ്ബതോ ദുക്കടകമ്മം പാണാതിപാതാദിം കരോതീതി ദുക്കടകമ്മകാരി. തേനാഹ “ചിന്തയന്തോ”തിആദി. താനി ഉപനിസ്സായ ജാതന്തി തജ്ജം. തതോ ഏവ തേസം സാരൂപ്പം അനുരൂപന്തി തസ്സാരൂപ്പം. തേനാഹ “തജ്ജാതിക”തിആദി. കച്ഛമാനായാതി കമിയമാനായ.

൨൪൮. യസ്മാ സത്താനം യമൂപചിതാനി കമ്മാനി കതോകാസാനി തദുപട്ഠാപിതാനി കമ്മനിമിത്തഗതിനിമിത്താനി മരണസ്തു ആസന്നകാലേ ചിത്തസ്തു ആപാമം ആഗച്ഛന്താനി, തദാ ഓലമ്ബന്താനി വിയ അഭിവന്താനി വിയ അജ്ഞോത്ഥരന്താനി വിയ ഉപട്ഠഹന്തി, തസ്മാ വുത്തം - “ഓലമ്ബനാദിആകാരേണ ഹി താനി ഉപട്ഠഹന്തി”തി. ഉപട്ഠാനാകാരോ ഏവ തദാ ചിത്തസ്തു ഗോചരഭാവം ഗച്ഛതീതി ആഹ - “തസ്മിം ഉപട്ഠാനാകാരേ ആപാമഗതേ”തി.

൨൪൯. ന സക്കാതിന വദതീതി ഏതേന ദേഹി പടിസേധാ പകതിഅത്ഥാതി അയമത്ഥോ വുത്തോ ഹോതി. ന സുകരാതി പന ഇമിനാ ദുക്കരഭാവോ ദീപിതോ, ദുക്കരഞ്ച താവ ഉപായേന സക്കാ കാതുന്തി ദസ്സേന്തോ ആഹ - “ന സുകരം പനാ”തിആദി. തേനാതി വിനിവിജ്ജ്യിത്വാ ഗമനേന അത്തമത്തം സംവിജ്ജ്യാനേന. അസ്സാതി ചോരസ്സ. ഇതോ ഉത്തരിപിതി മജ്ജന്ഹികസമയം സായന്ഹസമയഞ്ച സത്തിസതേന.

൨൫൦. സങ്ഖമ്പിന ഉപേതീതി ഇമിനാ സങ്ഖാതബ്ബമത്തം നത്ഥീതി ദീപിതം ഹോതീതി ആഹ - “ഗണനാമത്തമ്പിന ഗച്ഛതീ”തി. ഉപനിക്ഖേപനമത്തമ്പിതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. കലഭാഗന്തി കലാനം സങ്ഗണനകോട്ഠാസം. തേനാഹ “സതിമം കല”തിആദി. ഓലോകിതമത്തമ്പിതി ഉപനിക്ഖേപനവസേന ഓലോകനമത്തകമ്പി. തം കമ്മകാരണന്തി തം പഞ്ചവിധബന്ധനകമ്മകാരണം ചതുനമ്പി പസ്സാനം വസേന സമ്പരിവത്തേത്ഥാ കരോന്തിയേവ, പാളിയം പന ഏകപസ്സവസേന ആഗതാ. ഗേഹസ്സാതി മഹതോ ഗേഹസ്സ. സബ്ബതോതി സബ്ബാവയവതോ. സമ്പജ്ജലിതേ ഏകജാലിഭൂതേ. സുപക്കുന്തിതായാതി സുട്ഠ നിപക്കായ.

വിഭത്തോതി തത്ഥ നിബ്ബത്തകസത്താനം സാധാരണകമ്മുനാ വിഭത്തോ വിയ നിബ്ബത്തോ. അയോപാകാരേണ പരിതോ അത്തോ ഗഹിതോതി അയോപാകാരപരിയത്തോ പരിക്ഖിത്തോ.

യമകഗോളകാതി ദാരകാനം കീളനയുഗളാ. ഏവമ്പി ദുക്ഖോതി യമാവുത്തഉസ്സദനിരയവസേനപി സോത-ഘാന-ജിവ്ഹാ-കായ-മനോ-ഗോചരതാവസേനപി ഇമിനാ ആകാരേണ ദുക്ഖോതി.

൨൫൧. ദന്തേഹി ഉല്ലേഹിത്വാതി ഉത്തരദന്തേഹി അഞ്ചരിത്വാ. രസവസേന അതിത്തോ അസ്സാദോ രസാദോ. തേനാഹ “രസഗേധേന പരിഭുത്തരസോ”തി.

൨൫൨. ദുരൂപോതി വിരൂപോ. ദുദുസോതി തേനേവ വിരൂപഭാവേന അനിട്ഠസ്സനോ. ലകുണ്ഠകോതി രസ്സോ. പവിട്ഠഗീവോതി ഖണ്ഡന്തരം അനുപവിട്ഠഗീവോ. മഹോദരോതി വിപുലകുച്ഛി. യേഭുയേന ഹി ലകുണ്ടകാ സത്താ രസ്സഗീവാ പുമുലകുച്ഛികാവ ഹോന്തിതി തമാ വുത്തം. കാണോ നാമ ചക്ഖുവികലോതി വുത്തം - “ഏകക്ഖികാണോ വാ ഉഭയക്ഖികാണോ വാ”തി. കുണീതി ഹത്ഥവികലോ വുച്ചതീതി ആഹ - “ഏകഹത്ഥകുണീവാ ഉഭയഹത്ഥകുണീവാ”തി. വാതാദിനാ ഉപഹതകായപക്ഖോ ഇയ പക്ഖഹതോതി അധിപ്പേതോ, ന പക്ഖവിഹതോതി ആഹ - “പക്ഖഹതോതി പീംസപ്പി”തി. ദുക്ഖാനുപബന്ധദസ്സനത്ഥന്തി അപരാപരജാതിസു വിപാകദുക്ഖസ്സ അനുപബന്ധവസേന പവത്തിദസ്സനത്ഥം.

കലീയതി ഖലീയതി അപ്പഹീയതി സാസനം ഏതേനാതി കലി, ജുതപരാജയോ. സോ ഏവ ഗഹസദിസതായ “കലിഗൃഹോ”തി വുത്തോ. അധിബന്ധന്തി കുടുമ്ബസ്സ അധിവുത്ഥസ്സ മൂലഭൂതസ്സ അത്തനോ ബന്ധിതബുതം. തേനാഹ “അത്തനാപി ബന്ധം നിഗച്ഛേയ്യാ”തി. ബാലഭൂമിയാ ബാലഭാവസ്സ മത്ഥകപ്പത്തി നിരയഗാമികമ്മകാരിതാതി “നിരയേ നിബുത്തതി”ച്ചേവ വുത്തം. തഗ്ഗഹണേനേവ പന തതോ മുദുമുദുതരാദികമ്മവസേന സേസാപായേസു അപരാപരനിബുത്താദിബാലഭൂമി വിഭാവിതാ ഹോതീതി.

൨൫൩. വുത്താനുസാരേനാതി “ബാലോ അയ”ന്തിആദിനാ വുത്തസ്സ അത്ഥവചനസ്സ “പണ്ഡിതോ അയ”ന്തി ഏതേഹി ലക്ഖീയതീതിആദിനാ അനുസാരേന. മനോസുചരിതാദിനം വസേനാതി ചിന്തേനോ അനഭിജ്ഞാ- അബ്യാപാദ-സമ്മാദസ്സനം സുചിന്തിതമേവ ചിന്തേതീതിആദിനാ മനോസുചരിതാനം തിണ്ണം സുചരിതാനം വസേന യോജേതബ്ബാനി.

ചക്കരതനവണ്ണനാ

൨൫൪. ഉപോസഥം (ദീം നിം ദീം ൨.൨൪൩) വുച്ചതി അട്ഠങ്ഗസമന്നാഗതം സബുദിവസേസു ഗഹട്ഠേഹി രക്ഖിതബുസീലം, സമാദാനവസേന തം ഏതസ്സ അത്ഥമീതി ഉപോസഥികോ, തസ്സ. തേനാഹ “സമാദിനഉപോസഥങ്ഗസ്സാ”തി. തദാതി തസ്ഥിം കാലേ, യസ്ഥിം പന കാലേ ചക്കവത്തിഭാവസംവത്തനിയ- ദാന-സീലാദി-പുണ്ണസമ്ഭാരസമുദാഗമസമ്പന്നോ പുരിതചക്കവത്തിവത്തോ കാദീപദേസവിസേസപച്ചാജാതിയാ ചേവ കുലരൂപഭോഗാധിപതേയ്യാദിഗുണവിസേസസമ്പത്തിയാ ച തദനുരൂപേ അത്തഭാവേ റിതോ ഹോതി, തസ്ഥിം കാലേ. താദിസേ ഹി കാലേ ചക്കവത്തിഭാവി പുരിസുത്തമോ യമാവുത്തഗുണസമന്നാഗതോ രാജാ വത്തിയോ ഹുത്ഥാ മുദ്ധാവസിത്തോ വിസുദ്ധസീലോ അനുപോസഥം സതസഹസ്സവിസ്സജ്ജനാദിനാ സമ്മാപടിപത്തിം പടിപജ്ജതി, ന യദാ ചക്കരതനം ഉപ്പജ്ജതി, തദാ ഏവ. തേനാഹ - “പാതോ...പേ...ധമ്മതാ”തി. (തത്ഥ ദമോ ഇന്ദ്രിയസംവരോ, സംയമോ സീലസംവരോ.)

വുത്തപ്പകാരപുണ്ണകമ്മപച്ചയന്തി ചക്കവത്തിഭാവാവഹദാനദമസംയമാദിപുണ്ണകമ്മഹേതുക്കം. നീലമണിസങ്ഘാടസദിസന്തി ഇന്ദ്രനീലമണിസഞ്ചയസമാനം. ദിബ്ബാനുഭാവയുത്തത്താതി ദസ്സനീയതാ മനുണ്ണഘോസതാ ആകാസഗാമിതാ ഓഭാസവിസ്സജ്ജനാ അപ്പടിഘാതതാ രഞ്ഞോ ഇച്ഛിതത്ഥനിപ്ഫത്തികാരണതാതി

ഏവമാദീഹി ദിബ്ബസദിസേഹി ആനുകാലേഹി സമന്നാഗതത്താ. സഞ്ചേഹി ആകാരേഹിതി സഞ്ചേഹി സുന്ദരേഹി ആകാരേഹി. പരിപൂരന്തി പരിപുണ്ണം. സാ ചസ്സ പാരിപൂരി ഇദാനേവ വിത്ഥാരിയതി.

പനാളിതി ഛിദ്രം. സുദ്ധസിനിദ്ധദന്തപന്തിയാ നിബ്ബിവരായാതി അധിപ്പായോ. നാഭിപനാളി പരിക്ഖേപപട്ടേസൂതി നാഭിപരിക്ഖേപപട്ടേ ചേവ നാഭിയാ പനാളിപരിക്ഖേപപട്ടേ ച. സുവിഭിത്താവാതി അന്തമന്തം അസംകിണ്ണത്താ സുട്ഠ വിഭിത്താ. പരിച്ഛേദലേഖന്തരേസു മണികാ സുവിഭിത്താ ഹുത്ഥാ പന്തായന്തിതി വദന്തി.

പരിച്ഛേദലേഖാദീനീതി ആദി-സദേന മാലാകമ്മാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. സുരത്താതിആദീസു സുരത്തഗുഹണേന മഹാനാമവണ്ണതം പടികുപിപതി, സുദ്ധഗുഹണേന സംകിലിട്ഠതം, സിനിദ്ധഗുഹണേന ലുഖതം. കാമം തസ്സ ചക്കരതസ്സ നേമിമണ്ഡലം അസന്ധികംവ നിബ്ബത്തം, സബ്ബത്ഥകമേവ പന കേവലം പവാളവണ്ണോവ ന സോഭിതീതി പകതിചക്കസ്സ സന്ധിയുത്തേസു റാണേസു രത്തജമ്ബുനദപരിക്ഖതം അഹോസി, തം സന്ധായ വുത്തം “സന്ധീസു പനസ്സാ”തിആദി.

നേമിമണ്ഡലപിട്ഠിയന്തി നേമിമണ്ഡലസ്സ പിട്ഠിപദേസേ. ദസന്നം ദസന്നം അരാമന്തരേതി ദസന്നം ദസന്നം അരാമം അന്തരസമീപേ പദേസേ. ഛിദ്രമണ്ഡലചിത്തോതി മണ്ഡലസണ്ഠാനഛിദ്രവിചിത്തോ. സുകുസലസമന്നാഹതസ്സാതി സുട്ഠ കുസലേന സിപ്പിനാ പഹതസ്സ, വാദിതസ്സാതി അത്ഥോ. വഗ്ഗുതി മനോരമോ രജനീയോതി സുണ്ണാന്തം രാഗുപ്പാദകോ. കമനീയോതി കന്തോ. സമോസരിതകുസുമദാമാതി ഓലമബിതസുഗന്ധകുസുമദാമാ. നേമിപരിക്ഖേപസ്സാതി നേമിപരിയന്തപരിക്ഖേപസ്സ. നാഭിപനാളിയാ ദിന്നം പസ്സാനം വസേന “ദിന്നന്ധി നാഭിപനാളിന”ന്തി വുത്തം. ഏകാ ഏവ ഹി സാ പനാളി. യേഹീതി യേഹി ദീഹി സീഹമുഖേഹി. പുന യേഹീതി മുത്താകലാപേഹി.

ഓധാപയമാനന്തി സോതും അവഹിതാനി കുരുമാനം. ചന്ദോ പുരത്തോ, ചക്കരതനം പച്ഛാതി ഏവം പുബ്ബാപരിയേന പുബ്ബാപരഭാഗേന.

അന്തേ പുരസ്സാതി അനുരാധപുരേ രഞ്ജത്താ അന്തേപുരസ്സ ഉത്തരസീഹപഞ്ജരആസന്നേ തദാ രഞ്ജത്താ പാസാദേ താദിസസ്സ ഉത്തരദിസായ സീഹപഞ്ജരസ്സ ലബ്ഭമാനത്താ വുത്തം. സുഖേന സക്കാതി കീഞ്ചി അനാരൂഹിത്ഥാ സരീരഞ്ച അനുല്പണ്ഠിത്ഥാ യഥാഠിതേനേവ ഹത്ഥേന പുപ്ഫമുട്ഠിയോ വിപിത്ഥാ സുഖേന സക്കാ ഹോതി പുജേതും.

നാനാവിരാഗരതനപ്പഭാസമുജ്ജലന്തി നാനാവിധചിത്തവണ്ണരതനോഭാസപഭസ്സരം. ആകാസം അബ്ഭുഗുത്ഥാ പവത്തേതി. ആഗത്ഥാ റിതട്ഠാനത്തോ ഉപരി ആകാസം അബ്ഭുഗുത്ഥാ പവത്തേ.

സന്നിവേസക്ഖമോതി ഖന്ധവാദസന്നിവേസയോഗ്യോ. സുലഭാഹാരൂപകരണോതി സുഖേനേവ ലദ്ധബ്ബധത്തേഗോരസദാരൂതിണാദിഭോജനസാധനോ. പരചക്കന്തി പരസ്സ രഞ്ജത്താ സേനാ, ആണാ വാ.

ആഗതനന്ദനോതി ആഗതോ ഹൃത്യാ നന്ദിജനനോ. ആഗതം വാ ആഗമനം, തേന നന്ദതീതി ആഗതനന്ദനോ. ഗമനേന സോചേതീതി ഗമനസോചനോ. ഉപകപ്തോതി ഉപരൂപരി കപ്തേന സംവിഭവം, ഉപനേമാതി അത്ഥോ. ഉപപരിക്ഖിതാതി ഹേതുതോപി സഭാവതോപി ഫലതോപി ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികആദിനവതോപി വീമംസിതാ.

വിഭാവേന്തി പഞ്ഞായ അത്ഥം വിഭൂതം കരോന്തിതി വിഭാവീനോ, പഞ്ഞവന്തോ. അനുയന്താതി അനുവത്തകാ. ഓഗച്ഛമാനന്തി ഓസീദന്തം. യോജനമത്തന്തി വിത്ഥാരതോ യോജനമത്തം പദേസം. ഗമ്ഭീരഭാവേന പന യഥാ ഭൂമി ദിസ്സതി, ഏവം ഓഗച്ഛതി. തേനാഹ “മഹാസമുദൃതല”ന്തിആദി. അന്തേ ചക്കരതനം ഉദകേന സേനായ അനജ്ജയോത്ഥരണത്ഥം.

൨൫൭. പുരത്ഥിമോ സമുദോ പരിയന്തോ അസ്സാതി പുരത്ഥിമസമുദുപരിയന്തോ, പുരത്ഥിമസമുദം പരിയന്തം കത്വാ. ചാതുരന്തായാതി ചാതുസമുദന്തായ പുബ്ബവിദേഹാദിചതുക്കോട്ഠാസന്തായ.

ഹത്ഥിരതനവണ്ണനാ

൨൫൮. ഹരിചന്ദനാദീഹീതി ആദി-സദ്രേന ചതുജ്ജാതിയഗന്ധാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. ആഗമനം ചിന്തേമാതി വദന്തി ചക്കവത്തിവത്തസ്സ പൂരിതതായ പരിചിതത്താ. ഭൂമിഹുസനകേഹി വാലധി, വരങ്ഗം ഹത്ഥോതി ഇമേഹി ച തീഹി, ചത്യുഹി പാദേഹി ചാതി സത്തഹി അവയവേഹി റിതത്താ സത്തപതിട്ഠോ. ഇതരേസം അമച്ചാദീനം ചിന്തയന്താനം ന ആഗച്ഛതി. അപനേത്വാതി അത്തനോ ആനുഭാവേന അപനേത്വാ. ഗന്ധമേവ ഹി തസ്സ ഇതരേ ഹത്ഥിനോ ന സഹന്തി.

അസ്സരതനവണ്ണനാ

സിന്ധവകുലതോതി സിന്ധവസ്സാജാനീയകുലതോ.

മണിരതനവണ്ണനാ

സകടനാഭിസമപ്പമാണന്തി പരിണാഹതോ മഹാസകടസ്സ നാഭിയാ സമപ്പമാണം. ഉഭോസു അന്തേസൂതി ഹേട്ഠാ ഉപരി ചാതി ദ്വീസു അന്തേസു. കണ്ണികപരിയന്തത്തോതി ദ്വീനം കഞ്ചനപദുമാനം കണ്ണികായ പരിയന്തത്തോ. മുത്താജാലകേ ഽപേത്വാതി സുവിസുദ്ധേ മുത്താമയേ ജാലകേ പതിട്ഠപേത്വാ.

ഇത്ഥിരതനവണ്ണനാ

“ഇത്ഥിരതനം പാതുഭവതീ”തി വത്വാ അസ്സ പാതുഭവനാകാരം ദസ്സേതും, “മദുരാജകുലതോ വാ”തിആദി വുത്തം. മദുരട്ഠം കിര അഭിരൂപാനം ഇത്ഥീനം ഉപ്പത്തിട്ഠാനം. സങ്ഠാനപാരിപൂരിയാതി ഹത്ഥപാദാദിസരീരാവയവാനം സുസങ്ഠിതതായ. അവയവപാരിപൂരിയാ ഹി സമുദായപാരിപൂരിസിദ്ധി. രൂപന്തി സരീരം. ദസ്സനീയാതി സുരൂപഭാവേന പസ്സിതബ്ബയുത്താ. സോമനസ്സവസേന ചിത്തം പസാദേതി യോനിസോ ചിന്തേന്താനം കമ്മഫലസദ്ധായ വസേന. പസാദാവഹത്താതി കാരണവചനേന യഥാ പാസാദികതായ വണ്ണപോക്ഖരതാസിദ്ധി വുത്താ, ഏവം ദസ്സനീയതായ പാസാദികതാസിദ്ധി,

അഭിരുപതായ ച ദസ്സനീയതാസിദ്ധി വത്തബ്ബാതി നയം ദസ്സേതി. പടിപോമതോ വാ വണ്ണപോക്ഖരതായ പാസാദികതാസിദ്ധി, പാസാദികതായ ദസ്സനീയതാസിദ്ധി, ദസ്സനീയതായ അഭിരുപതാസിദ്ധി യോജേതബ്ബാ. ഏവം സരീരസമ്പത്തിവസേന അഭിരുപതാദികേ ദസ്സേത്വാ ഇദാനി സരീരേ ദോസാഭാവവസേനപി തേ ദസ്സേതും, “അഭിരുപാ വാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ യഥാ പമാണയുത്താ, ഏവം ആരോഹപരിണാഹയോഗതോ ച പാസാദികാ നാതിഭീഷതാദയോ. ഏവം മനുസ്സാനം ദിബ്ബരുപതാസമ്പത്തിപിതി “അപ്പത്താ ദിബ്ബവണ്ണ”ന്തി വുത്തം. കായവിപത്തിയാതി സരീരദോസസ്സ. അഭാവോതി അച്ചന്തമേവ ദുരീഭാവോ.

സതവിഹതസ്സാതി സതക്ഖത്തും വിഹതസ്സ. സതവിഹതസ്സാതി ച ഇദം കപ്പാസപിചുവസേന വുത്തം, തൂലപിചുനോ പന വിഹനനമേവ നത്ഥി. ക്കുക്കുമതഗരതുരുക്ഖയവനപുപ്ഫാനി ചതുജ്ജാതി. തമാലതഗരതുരുക്ഖയവനപുപ്ഫാനീതി അപരേ.

അഗ്ഗിദഡ്ഢാ വിയാതി ആസനഗതേന അഗ്ഗിനാ ദഡ്ഢാ വിയ. പഠമമേവാതി അഞ്ഞകിച്ചതോ പഠമമേവ, ദസ്സനസമകാലമേവാതി അത്ഥോ. തം തം അത്തനാ രഞ്ഞോ കാതബ്ബകിച്ചം കിം കരോമീതി പുച്ഛിതബ്ബതായ കിം കരണന്തി പടിസ്സാവേതീതി കിങ്കാരപടിസ്സാവിനീ.

മാതുഗാമോ നാമ യേഭൂയേന സംജാതികോ, ഇത്ഥിരതനസ്സ പന തം നത്ഥീതി ദസ്സേതും, “സ്വാസ്സാ”തിആദി വുത്തം. ഗുണാതി രൂപഗുണാ ചേവ ആചാരഗുണാ ച. പുരിമകമ്മാനുഭാവേനാതി തസ്സാ പുരിമകമ്മാനുഭാവേന. ഇത്ഥിരതനസ്സ തബ്ഭാവസംവത്തനിയപുരിമകമ്മസ്സ ആനുഭാവേന, ചക്കവത്തിനോപി പരിവാരസംവത്തനിയം പുഞ്ഞകമ്മം താദിസസ്സ ഫലവിസേസസ്സ ഉപനിസ്സയോ ഹോതിയേവ. തേനാഹ “ചക്കവത്തിനോ പുഞ്ഞം ഉപനിസ്സായാ”തി. ഏതേന സേസരതനേസുപി തേസം വിസേസാനം തദുപനിസ്സയതാ വിഭാവിതാ ഏവാതി ദട്ഠബ്ബം. പുബ്ബേ ഏകദേശവസേന ലബ്ഭമാനപാരിപൂരീ രഞ്ഞോ ചക്കവത്തിഭാവുപഗമനതോ പട്ഠായ സബ്ബാകാരപാരിപൂരാ ജാതാ.

ഗഹപതിരതനവണ്ണനാ

പകതിയാവാതി സഭാവേനേവ, ചക്കരതനപാതുഭാവതോ പുബ്ബേപി.

പരിണായകരതനവണ്ണനാ

നിസ്സായാതി ഉപനിസ്സായ.

ഫന്തം. കടഗ്ഗഹോ വുച്ചതി ജയഗ്ഗഹോ സകാനം പണാനം കടഭാവേന അത്ഥസിദ്ധിവസേന സങ്ഗണ്ഹനന്തി കത്വാ. തേനാഹ “ജയഗ്ഗാഹേനാ”തി. ഏകപ്പഹാരേനേവാതി ഏകപ്പയോഗേനേവ സതസഹസ്സാനി അധിഗച്ഛേയ്യാതി യോജനാ. സേസം വുത്തനയത്താ സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

ബാലപണ്ഡിതസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

ഫം. ദേവദൂതസുത്തവണ്ണനാ

൨൬൧. ദേ അഗാരാതിആദിതി ആദി-സദേന “സദാരാ...പേ... അനുവിചരണേപി”തി ഏതമത്ഥം സങ്ഗണ്ഹാതി. ഏത്തകമേവ ഹി അസ്സപുരസുത്തേ (മം നിം ൧.൪൩൨; മം നിം അട്ഠം ൧.൪൩൨) വിത്ഥാരിതം വേദിതബ്ബം. “ദിബ്ബേന ചക്ഖുനാ”തിആദി പന വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൨.൩൯൭) തഥാ വിത്ഥാരിതമ്പി സുത്തസംവണ്ണനാ ഹോതീതി കത്ഥാ, “അസ്സപുരസുത്തേ വിത്ഥാരിതമേവാ”തി വുത്തം.

൨൬൨. നിരയതോ പട്ഠായ ദേസനം ദേവലോകേന ഓസാപേതീതി സംകിലേസധമ്മേഹി സംവേജേത്ഥാ വോദാനധമ്മേഹി നിട്ഠാപേത്തോ. ദുതിയം പന വുത്തവിപരിയായേന വേദിതബ്ബം, തദിദം വേനേയുജ്ജ്യാസയവിസിട്ഠന്തി ദട്ഠബ്ബം. ഇദാനി സങ്ഖിപിത്ഥാ വുത്തമത്ഥം വിവരിത്ഥം, “സചേ”തിആദി വുത്തം. സോതി ഭഗവാ.

ഏകച്ചേ മേരാതി (കഥാ അനുടീം വൃത്തു-വൃത്തു; അം നിം ടീം ൨.൩.൩൬) അന്ധകാദികേ, വിത്താണവാദിനോ ച സന്ധായ വദതി. നേരയികേ നിരയേ പാലേന്തി തതോ നിഗ്ഗന്തുമപ്പദാനവസേന രക്ഖന്തിതി നിരയപാലാ. നേരയികാനം നരകദുക്ഖേന പരിയോനദ്ധായ അലം സമത്ഥാതി വാ നിരയപാലാ. തന്തി “നത്ഥി നിരയപാലാ”തിവചനം. പടിസേധിതമേവാതി “അത്ഥി നിരയേ നിരയപാലാ, അത്ഥി ച കാരണികാ”തിആദിനാ നയേന അഭിധമ്മേ (കഥാ വൃത്തു) പടിസേധിതമേവ. യദി നിരയപാലാ നാമ ന സിയും, കമ്മകാരണാപി ന ഭവേയ്യ. സതി ഹി കാരണികേ കമ്മകാരണായ ഭവിതബ്ബന്തി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “യഥാ ഹീ”തിആദി. ഏത്ഥാഹ - “കിം പനേതേ നിരയപാലാ നേരയികാ, ഉദാഹു അനേരയികാ”തി. കിഞ്ചേത്ഥ - യദി താവ നേരയികാ, ഇമേ നിരയസംവത്തനിയേന കമ്മുനാ നിബ്ബത്താതി സയമ്പി നിരയദുക്ഖം അനുഭവേയ്യും, തഥാ സതി അത്തേസം നേരയികാനം യാതനായ അസമത്ഥാ സിയും, “ഇമേ നേരയികാ, ഇമേ നിരയപാലാ”തി വവത്ഥാനഞ്ച ന സിയാ, യേ ച യേ യാതേന്തി, തേഹി സമാനരൂപബലപ്പമാണേഹി ഇതരേസം ഭയസന്താസാ ന സിയും. അഥ അനേരയികാ, നേസം തത്ഥ കഥം സമുഭവോതി വുച്ചതേ - അനേരയികാ നിരയപാലാ അനിരയഗതിസംവത്തനിയകമ്മനിബ്ബത്തിതോ. നിരയൂപപത്തിസംവത്തനിയകമ്മതോ ഹി അത്തേനേവ കമ്മുനാ തേ നിബ്ബത്തന്തി രക്ഖസജാതികത്താ. തഥാ ഹി വദന്തി സബ്ബത്ഥിവാദിനോ -

“കോധനാ കുരൂരകമ്മന്താ, പാപാഭിരുചിനോ സദാ;
ദുക്ഖിതേസു ച നന്ദന്തി, ജായന്തി യമരക്ഖസാ”തി. (കഥാ അനുടീം വൃത്തു-വൃത്തു; അം നിം ടീം ൨.൩.൩൬);

തത്ഥ യദേകേ വദന്തി “യാതനാദുക്ഖം പടിസംവേദേയ്യും, അഥ വാ അത്തമത്തം യാതേയ്യു”തിആദി, തയിദം അസാരം നിരയപാലാനം നേരയികഭാവസ്സേവ അഭാവതോ. യദിപി അനേരയികാ നിരയപാലാ, അയോമയായ പന ആദിത്തായ സമ്പജ്ജലിതായ സജോതിഭൂതായ നിരയഭൂമിയാ പരിക്കമമാനാ കഥം ദാഹദുക്ഖം നാനുഭവന്തിതി? കമ്മാനുഭാവതോ. യഥാ ഹി ഇദ്ധിമനോ ചേതോവസിപ്പത്താ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനാദയോ നേരയികേ അനുകമ്പന്താ ഇദ്ധിബലേന നിരയഭൂമിം ഉപഗതാ ദാഹദുക്ഖേന ന ബാധീയന്തി, ഏവംസമ്പദമിദം ദട്ഠബ്ബം.

ഇദ്ധിവിസയസ്സ അചിന്തേയുഭാവതോതി ചേ? ഇദമ്പി തംസമാനം കമ്മവിപാകസ്സ അചിന്തേയുഭാവതോ. തമാരുപേന ഹി കമ്മുനാ തേ നിബുത്താ. യമാ നിരയദുക്ഖേന അബാധിതാ ഏവ ഹുത്വാ നേരയികേ യാതേന്തി, ന ചേത്തകേന ബാഹിരവിസയാഭാവോ യുജ്ജതി ഇട്ഠാനിട്ഠതായ പച്ചേകം ദ്വാരപുരിസേസു വിഭത്തസഭാവത്താ. തമാ ഹി ഏകച്ചസ്സ ദ്വാരസ്സ പുരിസസ്സ ച ഇട്ഠം ഏകച്ചസ്സ അനിട്ഠം, ഏകച്ചസ്സ ച അനിട്ഠം ഏകച്ചസ്സ ഇട്ഠം ഹോതി. ഏവഞ്ച കത്വാ യദേകേ വദന്തി - “നത്ഥി കമ്മവസേന തേജസാ പരുപതാപന”ന്തിആദി, തദപാഹതം ഹോതി. യം പന വദന്തി - “അനേരയികാനം നേസം കഥം തത്ഥ സമ്ഭവോ”തി നിരയേ നേരയികാനം യാതനാസബ്ഭാവതോ. നേരയികസത്തയാതനായോഗ്യഞ്ഹി അത്തഭാവം നിബുത്തേന്തം കമ്മം താദിസന്നികന്തിവിനാമിതം നിരയട്ഠാനേയേവ നിബുത്തേതി. തേ ച നേരയികേഹി അധികതരബലാരോഹപരിണാഹാ അതിവിയ ഭയാനകദസ്സനാ കുരൂരതരപയോഗാ ച ഹോന്തി. ഏതേനേവ തത്ഥ നേരയികാനം വിബാധകകാകസുനഖാദീനമ്പി നിബുത്തി സംവണ്ണിതാതി ദട്ഠഞ്ചം.

കഥം അത്തഗതികേഹി അത്തഗതികബാധനന്തി ച ന വത്തഞ്ചം അത്തത്ഥാപി തമാ ദസ്സനതോ. യം പനേകേ വദന്തി - “അസത്തസഭാവാ ഏവ നിരയപാലാ നിരയസുനഖാദയോ ചാ”തി തമ്പി തേസം മതിമത്തം അത്തത്ഥ തമാ അദസ്സനതോ. ന ഹി കാചി അത്ഥി താദിസീ ധമ്മപ്പവത്തി, യാ അസത്തസഭാവാ, സമ്പതിസത്തേഹി അപ്പയോജിതാ ച സത്തകിച്ചം സായേന്തി ദിട്ഠപുഞ്ച. പേതാനം പാനീയനിവാറകാനം ദണ്ഡാദിഹത്ഥപുരിസാനമ്പി സബ്ഭാവേ, അസത്തഭാവേ ച വിസേസകാരണം നത്ഥി. സുപിനോപഘാതോപി അത്ഥി, കിച്ചസമത്ഥതാ പന അപ്പമാണം ദസ്സനാദിമത്തേനപി തദത്ഥസിദ്ധിതോ. തമാ ഹി സുപിനേ ആഹാരൂപഭോഗാദിനാ ന അത്ഥസിദ്ധി, ഇദ്ധിനിമ്മാനരൂപം പനേത്ഥ ലദ്ധപരിഹാരം ഇദ്ധിവിസയസ്സ അചിന്തേയുഭാവതോ. ഇധാപി കമ്മവിപാകസ്സ അചിന്തേയുഭാവതോതി ചേ? തം ന, അസിദ്ധത്താ. നേരയികാനം കമ്മവിപാകതോ നിരയപാലാതി അസിദ്ധമേതം, വുത്തനയേന പന പാളിതോ ച തേസം സത്തഭാവോ ഏവ സിദ്ധോതി. സക്കാ ഹി വത്തും, “സത്തസബ്ബാതാ നിരയപാലസഞ്ചിതാ ധമ്മപ്പവത്തി സാഭിസന്ധികപരുപഘാതീ അത്ഥി കിച്ചസബ്ഭാവതോ ഓജാഹാരാദിരക്ഖസസന്തതി വിയാ”തി. അഭിസന്ധിപുഞ്ചകതാ ചേത്ഥ ന സക്കാ പടീക്ഖിപിതും തമാ തമാ അഭിസന്ധിയാ യാതനതോ, തതോ ഏവ ന സഞ്ഘാതപഞ്ചതാദീഹി അനേകന്തികതാ. യേ പന വദന്തി - “ഭൂതവിസേസാ ഏവ ഏതേ വണ്ണസണ്ഠാനാദിവിസേസവന്തോ ഭേരവാകാരാ ‘നരകപാലാ’തി സമഞ്തം ലഭന്തി”തി. തദസിദ്ധം ഉജ്ജുകമേവ പാളിയം, - “അത്ഥി നിരയേസു നിരയപാലാ”തി (കഥാ° വൃന്ദ) വാദസ്സ പതിട്ഠാപിതത്താ.

അപിച യമാ അരിയവിനയേ നരകപാലാനം ഭൂതമത്തതാ അസിദ്ധാ, തമാ പത്തത്തിമത്തവാദിനോപി തേസം ഭൂതമത്തതാ അസിദ്ധാവ സബ്ബസോ രൂപധമ്മാനം അത്ഥി ഭാവസ്സേവ അപ്പടിജാനനതോ. ന ഹി തസ്സ ഭൂതാനി നാമ പരമത്ഥതോ സന്തി. യദി പരമത്ഥം ഗഹേത്വാ വോഹരതി, അഥ കസ്ഥാ ചക്ഖുരൂപാദീനി പടീക്ഖിപതിതി? തിട്ഠന്തേസാ അനവട്ഠിതതക്കാനം അപ്പഹിനസമ്മോഹവിപല്ലാസാനം വാദവീമംസാ, ഏവം, “അത്ഥേവ നിരയേ നിരയപാലാ”തി നിട്ഠമേത്ഥ ഗന്തഞ്ചം. സതി ച നേസം സബ്ഭാവേ, അസതിപി

ബാഹിരേ വിസയേ നരകേ വിയ ദേസാദിനിയമോ ഹോതീതി വാദോ ന സിജ്ഞതി, സതി ഏവ പന ബാഹിരേ വിസയേ ദേസാദിനിയമോതി ദട്തം.

ദേവദൂതസരാപനവസേന സത്തേ യഥൂപചിതേ പുണ്ണകമ്മേ യമേതി നിയമേതീതി യമോ, തസ്സ യമസ്സ വേമാനികപേതാനം രാജഭാവതോ രഞ്ഞോ. തേനാഹ - “യമരാജാ നാമ വേമാനികപേതരാജാ”തി. കമ്മവിപാകന്തി അകുസലകമ്മവിപാകം. വേമാനികപേതാതി കണ്ഠസുക്കവസേന മിസ്സകകമ്മം കത്വാ വിനിപാതികദേവതാ വിയ സുക്കേന കമ്മുനാ പടിസന്ധിം ഗണ്ഠഹന്തി. തഥാ ഹി തേ മഗ്ഗഫലഭാഗിനോപി ഹോന്തി, പവത്തിയം പന കമ്മാനുരൂപം കദാചി പുണ്ണഫലം, കദാചി അപുണ്ണഫലം പച്ചനുഭവന്തി. യേസം പന അരിയമഗ്ഗോ ഉപ്പജ്ജതി, തേസം മഗ്ഗാധിഗമതോ പട്ഠായ പുണ്ണഫലമേവ ഉപ്പജ്ജതീതി ദട്തം. അപുണ്ണഫലം പുണ്ണേ വിയ കടുകം ന ഹോതി. മനുസ്സത്തഭാവേ റിതാനം മുദുകമേവ ഹോതീതി അപരേ. ധമ്മികോ രാജാതി ഏതഥ തസ്സ ധമ്മികഭാവോ ധമ്മദേവപുത്തസ്സ വിയ ഉപ്പത്തിനിയമിതധമ്മവസേനേവ വേദിതബ്ബോ. ദ്വാരേസൂതി അവിചിമഹാനരകസ്സ ചതുസു ദ്വാരേസു.

ജാതിയമ്മോതി കമ്മകിലേസവസേന ജാതിപകതികോ. തേനാഹ “ജാതിസഭാവോ”തി. സഭാവോ ച നാമ തേജോധാതുയാ ഉണ്ഠതാ വിയ ന കദാചിപി വിഗച്ഛതീതി ആഹ “അപരിമുത്തോ ജാതിയാ”തിആദി.

൨൬൩. ഇദാനി ജാതിയാ ദേവദൂതഭാവം നിദ്ധാരേത്വാ ദസ്സേതും, “ഭഹരകുമാരോ”തിആദി വുത്തം. അത്ഥതോ ഏവം വദന്തി നാമാതി വാചായ അവദന്തോപി അത്ഥാപത്തിതോ ഏവം വദന്തോ വിയ ഹോതി വിഞ്ഞൂനന്തി അത്ഥോ. ഏവം തുമ്പാകമ്പി ജാതി ആഗമിസ്സതീതി ഏവം സംകിലിട്ഠജേഗുച്ഛഅസമത്ഥദഹരാവത്ഥാ ജാതി തുമ്പാകം ആഗമിസ്സതി. കാമഞ്ചായം ആഗതാ ഏവ, സാ പന അതീതാനാഗതായ ഉപരിപി ആഗമനായ പയോഗോ ഇച്ഛിതബ്ബോ, അനാഗതായ ന ഇച്ഛിതബ്ബോതി ആഹ “ജാതി ആഗമിസ്സതീ”തി. തേനേവാഹ - “ഇതിതസ്സാ...പേ... കരോമാ”തി. തേനാതി തേന കാരണേന വിഞ്ഞൂനം വേദവത്ത്വഭാവേനാതി അത്ഥോ.

ഊരുബലന്തി ഊരുബലീ. തേന ദൂരേപി ഗമനാഗമനലബ്ഠനാദിസമത്ഥതം ദസ്സേതി, ബാഹുബലന്തി പന ഇമിനാ ഹത്ഥേഹി കാതബ്ബകിച്ചസമത്ഥതം, ജവഗ്ഗഹണേന വേഗസ്സ പവത്തിസമത്ഥതം. അന്തരഹിതാ നട്ഠാ. സേസം പഥമദേവദൂതേ വുത്തനയമേവ.

വിവിധം ദുക്ഖം ആദഹതീതി ബ്യാധി, വിസേസേന വാ ആധീയതി ഏതേനാതി ബ്യാധി, തേന ബ്യാധിനാ. അഭിഹതോതി ബാധിതോ, ഉപദുതോതി അത്ഥോ.

൨൬൪. കാരണാ നാമ “ഹത്ഥച്ഛേദാദിഭേദാ അധികപിളാ കരീയതി ഏതായാ”തി കത്വാ യാതനാ, സാ ഏവ കാരണികേഹി കാതബ്ബട്ഠേന കമ്മന്തി കമ്മകാരണാ യാതനാകമ്മന്തി അത്ഥോ.

൨൬൫. ബഹും പാപം കത്തന്തി ബഹുസോ പാപം കതം. തേന പാപസ്സ ബഹുലീകരണമാഹ. ബഹൂതി വാ മഹന്തം. മഹത്ഥോപി ഹി ബഹുസദ്ദോ

ദിസ്സതി, “ബഹു വത കതം അസ്സാ”തിആദിസു, ഗരുകന്തി വുത്തം ഹോതി. സോതി ഗരുകം ബഹുലം വാ പാപം കത്വാ റിതോ നിരയേ നിബുത്തതിയേവ, ന യമപുരിസേഹി യമസ്സ സന്തികം നീയതി. പരിത്തന്തി പമാണപരിത്തതായ കാലപരിത്തതായ ച പരിത്തം, പുരിമസ്ഥിം പക്ഖേ അഗരുന്നി അത്ഥോ, ദുതിയസ്ഥിം അബഹുലന്തി. യമാവുത്തമത്ഥം ഉപമായ വിഭാവേതും, “യമാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. കത്തബ്ബമേവാതി ദണ്ഡമേവ. അനുവിജ്ജിതാ വിമംസിതാ. വിനിച്ഛയട്ഠാനന്തി അട്ടകരണ്ഠാനം. പരിത്തപാപകമ്മാതി ദുബ്ബലപാപകമ്മാ. തേ ഹി പാപകമ്മസ്സ ദുബ്ബലഭാവതോ കത്തുപചിതസ്സ ച ഓകാസാരഹകുസലകമ്മസ്സ ബലവഭാവതോ അത്തനോ ധമ്മതായപി സരന്തി.

ആകാസചേതിയന്തി ഗിരിസിഖരേ വിവടങ്ഗണേ കതചേതിയം. അഗ്ഗിജാലസദുന്തി “പടപടാ”തി പവത്തമാനം അഗ്ഗിജാലായ സദും സുത്വാ, “മയാ തദാ ആകാസചേതിയേ പൂജിതരത്ത്വപടാ വിയാ”തി അത്തനോ പൂജിതപടം അനുസ്സരി. പഞ്ചഹിപി ന സരതീതി ബലവതാ പാപകമ്മേന ബ്യാമോഹിതോ പഞ്ച സത്താണാനി ന ഗണ്ഹാതി. തുണ്ഹീഹോതി കമ്മാരഹോ അയന്തി തത്ഥ പതീകാരം അപസ്സന്തോ.

൨൬൭. അവിചിമഹാനിരയോ ഉബ്ബേധേനപി യോജനസതമേവാതി വദന്തി. നവനവയോജനികാ ഹോതി പുമുലതോ. മഹാനിരയസ്സ മഹന്തത്താ തമാപി ഭിത്തിസതം യോജനസഹസ്സം ഹോതീതി ഉസ്സദസ്സ സബ്ബസ്സ പരിക്ഖേപതോ “ദസയോജനസഹസ്സം ഹോതീ”തി വുത്തം.

൨൬൮. ഝായതീതി പടിപാകതികം ഹോതി. താദിസമേവാതി പുരിമസദിസത്താ “ഉബ്ഭതം സദിസമേവ ഹോതീ”തി ഏവം വുത്തം. ബഹുസമ്പത്തോതി വാ ബഹുട്ഠാനം അതിക്കമിത്വാ പുരത്ഥിമദ്വാരം സമ്പത്തോ ഹോതി.

ഛരണം ജാലാനന്തി ചതുഹി ദിസാഹി ഹേട്ഠാ ഉപരി ച ഉബ്ഭതാനം ഛരണം ജാലാനം. സത്താനം നിരന്തരതാ നിരയസംവത്തനിയകമ്മകതാനഞ്ച ബഹുഭാവതോ ജാലാനം താവ സത്താനഞ്ച നിരന്തരത്താ അവിചി ഹോതു; ദുക്ഖസ്സ പന കഥം നിരന്തരതാതി തം ദസ്സേന്തോ, “കായദ്വാരേ...പേ... ഏകം ദുക്ഖസഹഗത”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ആവജ്ജനം സമ്പടിച്ചനം സന്തീരണം പോട്ഠബ്ബനം ദേവ തദാരമ്മണചിത്താനീതി ഛര ഉപേക്ഖാസഹഗതാനി. ഏവം സന്തേപിതി യദിപി തത്ഥ ഉപേക്ഖാസഹഗതചിത്താനിപി പവത്തന്തി ഉപേക്ഖാവേദനാപി ലദ്ധാവസരാ; ദുക്ഖവേദനാ പന ബലവതരാ നിസിതനിസിതേന തിവിണേന സത്ഥേന നിരന്തരം സരീരം ഛരിന്ദന്തീ വിയ ദുക്ഖം ഉപന്നേതീ വിയ താ വേദനാ അഭിഭവന്തീ അജ്ജയോത്ഥരന്തീ ഉപ്പജ്ജന്തീ നിരന്തരാ വിയ ഹോതി. തേനാഹ “അനുദഹനബലവതായാ”തിആദി. ഉപേക്ഖാവേദനാതി വാ തത്ഥ അതിവിയ അനിട്ഠഫലതായ അനിട്ഠാരമ്മണാ ഉപേക്ഖാവേദനാ ദുക്ഖാതി വുച്ചതി, യഥാ ഇട്ഠഫലബഹുതായ ഇട്ഠാരമ്മണാ ഝാനാദിപരിയാപന്നേ ച സുഗതിഭവേ ച ഉപേക്ഖാവേദനാ സുഖാതി വുച്ചതി, ഏവം ദുക്ഖസ്സ നിരന്തരതായ അവിചിതി വേദിതബ്ബം.

൨൬൯. ഏകോ പാദോ മഹാനിരയേ ഹോതി, ഏകോ ഗുമനിരയേ നിപതതി, കമ്മവേഗുക്ഖിത്തോ അന്തരാ പദമാവഹതി സേസാരമ്ഭതായ. ഹത്ഥിഗീവപ്പമാണാ പരിണാഹേന. ഏകദോണികനാവാപ്പമാണാ ആയാമേന.

പോക്ഖരപത്താനീതി ഖുരയാരാസദിസാനി തിവിണ്ണാനി
അയോസുലമയാനേവ പദുമപത്താനി. ഹേട്ഠാ ഖുരയാരാതി ഹേട്ഠാഭൂമിയം
നിക്ഖിത്താ, വേത്തലതായോ ച തിവിണ്ണാറകളകാ അയോമയാ ഏവ.
തേനാഹ - “സോ തത്ഥദുക്ഖാ”തിആദി. കൂസതിണാനീതി കൂസതിണജാതിതായ
ത്ഥാ വുത്താനി. ഖരവാലികാതി ഖരാ തിവിണ്ണകോടികാ സിങ്ഘാടകസണ്ഠാനാ
വാലികാ.

൨൨൦. ദന്തേ സമ്ഘസേതീതി ഹേട്ഠിമദന്തേ യഥാ കിഞ്ചി മുഖേ
പക്ഖിപിതും ന സക്കാ, ഏവം സുഘുസിതേ കരോതി. തമ്ബലോഹപാനതോ
പട്ഠായാതി വുത്തകാരണതോ പടിലോമതോപി ഏവം കമ്മകാരണാനം
കാരണമാഹ. ദുതിയേനാതി കുഠാരിഹി തച്ഛന്നേന. തതിയേനാതി വാസീഹി
തച്ഛന്നേന. അവിജഹിതമേവ സംവേഗഹേതുതായ ലോകസ്സ മഹതോ അത്ഥസ്സ
സംവത്തനതോ.

൨൨൧. ഹീനകായം ഹീനം വാ അത്തഭാവം ഉപഗതാ. ഉപാദാനേതി
ചതുഞ്ചിയേപി ഉപാദാനേ. തം അത്ഥതോ തണ്ഹാദിട്ഠിഗ്ഗാഹോതി ആഹ
“തണ്ഹാദിട്ഠിഗ്ഗഹണേ”തി. സമ്ഭവതി ജരാമരണം ഏതേനാതി സമ്ഭവോ,
ഉപാദാനന്തി ആഹ - “ജാതിയാ മരണസ്സ ച കാരണഭൂതേ”തി. അനുപാദാതി
അനുപാദായ. തേനാഹ “അനുപാദിയിത്ഥാ”തി.

സബ്ബദുക്ഖാതിക്കന്താ നാമാതി സകലമ്പി വട്ടദുക്ഖം അതിക്കന്താ ഏവ
ഹോന്തി ചരിമചിത്തനിരോധേന വട്ടദുക്ഖലേസസ്സപി അസമ്ഭവതോ.

ദേവദൂതസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്കാസനാ സമത്താ.

നിട്ഠിതാ ച സുത്തതവഗ്ഗവണ്ണനാ.

ര. വിഭിജ്ഞവല്ലോ

ച. ഭദ്രകരതസുതവണ്ണനാ

൨൦൨. ഏകാ രത്തി ഏകരത്തോ, ഭദ്രോ ഏകരത്തോ ഏതസ്സാതി ഭദ്രകരത്തം, വിപസ്സനം പരിബ്രൂഹേന്തോ പുഗ്ഗലോ. തേനാഹ - “വിപസ്സനാനുയോഗസമന്നാഗതത്താ”തി. തം ഉദിസ്സ പവത്തിയാ പന ഭദ്രകരത്തസഹചരണതോ ഭദ്രകരത്തോ. തേനാഹ ഭഗവാ - “ഭദ്രകരത്തസ്സ വോ, ഭിക്ഖവേ, ഉദ്ദേശഞ്ച വിഭിജ്ഞഞ്ച ദേസേസ്സാമീ”തി. ദേസേതബ്ബമത്ഥം ഉദിസതി ഏതേനാതി ഉദ്ദേസോ, സഞ്ചേപദേസനാ ഏവ. യസ്മാ പന നിദ്ദേശപദാനം ജനനിട്ഠാനേ റിതത്താ മാതാ വിയാതി മാതികാതി വുച്ചതി, തസ്മാഹ “ഉദ്ദേശന്തിമാതിക”തി. ഉദിട്ഠമത്ഥം വിഭജതി ഏതേനാതി വിഭിജ്ഞോ വിത്ഥാരദേസനാ, തേനാഹ - “വിത്ഥാരഭാജനിയ”ന്തി “യമാഉദിട്ഠമത്ഥം വിത്ഥാരതോ ഭാജേതി വിഭജതി ഏതേനാ”തി കത്വാ.

ഉപ്പാദാദിഖണ്ണത്തയം പത്യാ അതിക്കമം അതിക്കന്തം അതീതം. തം പന അത്ഥമേതോ വിഗതം ഖണ്ഡപഞ്ചകന്തി ആഹ “അതീതേ ഖണ്ഡപഞ്ചകേ”തി. തണ്ഹാദിട്ഠിഹി നാനുഗച്ഛേയ്യാതി തണ്ഹാദിട്ഠാഭിനന്ദനാഹി നാനുഭവേയ്യ, നാഭിനന്ദേയ്യാതി അത്ഥോ. യമാ “നിച്ച്”ന്തിആദിനാ വിപരീതഗ്ഗാഹവസേന അതീതേസു രൂപാദീസു മിച്ചാഅഭിനിവിസനം പരാമാസോ ദിട്ഠാഭിനന്ദനാ; ഏവം “നിച്ച്”ന്തിആദിനാ വിപരീതഗ്ഗാഹവസേന അനാഗതേസു രൂപാദീസു മിച്ചാഅഭിനിവിസനം പരാമാസോ ദിട്ഠി കമ്മസമാദാനം ദിട്ഠിപത്ഥനാതി തം പടിക്ഖിപന്തോ ആഹ - “തണ്ഹാദിട്ഠിഹി ന പത്ഥേയ്യാ”തി. യദതീതന്തി ഏത്ഥ ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ. തേന “അപത്ത”ന്തി പദം സഞ്ചണ്ഹാതി. തന്വി ഹി കാരണവചനം. തേനാഹ “യസ്മാ ചാ”തി. തത്ഥായമധിപ്പായോ, “അതീതം തണ്ഹാദിവസേന നാഭിനന്ദിതഞ്ചം സബ്ബസോ അവിജ്ജമാനത്താ സസവിസാണം വിയ, തഥാ അനാഗതന്വി ന പത്ഥേതബ്ബ”ന്തി. തത്ഥ സിയാ - അതീതം നാഭിനന്ദിതഞ്ചം അഭിനന്ദനായ നിപ്പയോജനത്താ, അനാഗതപത്ഥനാ പന സഫലാപി സിയാതി ന സബ്ബസോ പടിക്ഖിപിതബ്ബാതി? ന, തസ്സാപി സവിചാരഭാവേന പടിക്ഖിപിതബ്ബതോ. തേനാഹ “യസ്മാ”തിആദി. തത്ഥ പഹീനന്തി നിസ്സട്ഠസഭാവം. നിരുദ്ധന്തി ഭഗ്ഗം. അത്ഥഞ്ചതന്തി വിനാസം. അപ്പത്തന്തി സഭാവം ഉപ്പാദാദികം അസമ്പത്തം. അജാതന്തി ന ജാതം. അനിബ്ബത്തന്തി തസ്സേവ വേവചനം.

യത്ഥ യത്ഥാതി യസ്മിം യസ്മിം ഖണ്ണേ, യസ്മിം യസ്മിം വാ ധമ്മപുണ്ണേ ഉപ്പന്നം, തം സബ്ബന്വി അസേസേത്വാ. അരഞ്ഞാദീസു വാതി വാ-സദ്ദോ അനിയമത്ഥോ. തേന അരഞ്ഞേ വാ രുക്ഖമൂലേ വാ പബ്ബതകന്ദരാദീസു വാതി റാനനിയമാഭാവാ അനുപസ്സനായ സാതച്ചകാരിതം ദസ്സേതി. യമകാദിവസേന പരിബ്രൂഹിയമാനാ വിപസ്സനാ വിയ പടിപക്ഖേഹി അകോപനിയാവ ഹോതീതി ആഹ - “അസംഹീരം അസംകുപ്പന്തി ഇദം വിപസ്സനാപടിവിപസ്സനാദസ്സനത്ഥം വുത്ത”ന്തി. ഗാമായമയമത്ഥോ വിപസ്സനാവസേന യുജ്ജതീതി ആഹ - “വിപസ്സനാ ഹീ”തിആദി. കിം ഏതായ പരിയായകമായാതി നിപ്പരിയായതോവ അസംഹീരം അസംകുപ്പം ദസ്സേതും, “അഥ വാ”തിആദി വുത്തം. കഥം പന നിച്ച്സ്സ നിബ്ബാനസ്സ അനുബ്രൂഹനാ ഹോതീതി ആഹ “പുനപ്പുന”ന്തിആദി. ഏതേന തദാരമ്മണ്ഡമ്മാ ബ്രൂഹനായ,

തേസം ആരമ്മണവി അത്ഥതോ അനുബ്രൂഹിതം നാമ ഹോതി ബഹുലം മനസികാരേനാതി ദസ്സേതി.

ആദിതോ താപനം ആതാപനം, തേന ആരമ്ഭയാതുമാഹ. പരിതോ താപനം പരിതാപനം, തേന നിക്ക്കമയാതുപരക്ക്കമയാതുയോ ചാതി. തസ്സ സേനാതി തസ്സ മച്ചുനോ സഹകരണട്ഠേന സേനാ വിയാതി സേനാ. സങ്ഗരോതിആദിസു മിത്താകാരഗ്ഗഹണേന സാമപയോഗമാഹ. ലഞ്ജഗ്ഗഹണേന ലഞ്ജദാനം, തേന ദാനപ്പയോഗം. ബലരാസീതി ഹത്ഥിഅസ്സാദിബലകായോ. തേന ദണ്ഡഭേദാനി വദതി. ഭേദോപി ഹി ബലവതോ ഏവ ഇജ്ജ്ഞതി, സ്വായം ചതുബ്ബിയോപി ഉപായയോഗേന സമ്പവത്തിയതി. തത്ഥ തത്ഥ ച സങ്ഗം ആസത്തിം അരതി ഭേതിതി സങ്ഗരോ പുബ്ബഭാഗേ വാ സങ്ഗരണവസേന തസ്സ പടിജാനനവസേന പവത്തനതോ.

ഉട്ഠാഹകം ഉട്ഠാനവിരിയസമ്പന്നം. സപരഹിതസീവനലക്ഖണേന അസാധുഭാവപരമുഖഭാവഗമനേന വാ സന്തോ.

൨൨൩. മനുഞ്ഞരൂപവസേനേവ ഏവംരൂപോ അഹോസീന്തി അതീതം അന്യാഗമേതി തത്ഥ നന്ദിയാസമന്യാനയനതോ. വേദനാദിസുപി ഏസേവ നയോ. കുമ്പസുഖസോമനസ്സവേദനാവസേനാതി കുമ്പവേദനാവസേന സുഖവേദനാവസേന സോമനസ്സവേദനാവസേനാതി പച്ചേകം വേദനാസദ്ദോ യോജേതബ്ബോ. തണ്ഹാഭിനന്ദനായ സതി ദിട്ഠാഭിനന്ദനാ സിദ്ധാ ഏവാതി - “തണ്ഹം സമന്യാനേതി”ഇച്ചേവ വുത്തം. ഹീനരൂപാദി...പേ... ന മഞ്ഞതി അമനുഞ്ഞോപി സമാനോ സമനുഞ്ഞഭാവസ്സേവ വസേന മഞ്ഞനായ പവത്തനതോ. നാനുപവത്തയതി വിക്ഖമ്ഭിനവസേന നന്ദിയാ ദുരീകതത്താ.

൨൨൪. ഉളാരസുന്ദരഭാവമുഖേനേവ അന്യാഗതേസുപി രൂപാദിസു തണ്ഹാദിട്ഠികപ്പനാ പവത്തതിതി ആഹ - “ഏവംരൂപോ...പേ... വേദിതബ്ബാ”തി.

൨൨൫. വത്തബ്ബം സിയാതി യഥാ നന്ദിയാ അസമന്യാനയനജോതനം ബൃതിരേകമുഖേന പതിട്ഠപേതും, “അതീതം ന ന്യാഗമേയ്യാ”തി ഉദ്ദേശസ്സ, “കമഞ്ച, ഭിക്ഖവേ, അതീതം അന്യാഗമേതീ”തിആദിനാ (മം നിം ൩.൨൨൩) വിഭിഞ്ജോ വുത്തോ, ഏവം “പച്ചുപ്പന്നഞ്ച യോ ധമ്മ”ന്തിആദികസ്സ ഉദ്ദേശസ്സ ബൃതിരേകമുഖേന വിഭിഞ്ജേ വുച്ചമാനേ വിപസ്സനാപടിക്ഖേപവസേന, “കമഞ്ച...പേ... വത്തബ്ബം സിയാ”തി വുത്തം. തയിദം പരമഗമ്ഭീരം സത്ഥുദേശനാനയം അനുപധാരേത്വാ ചോദിതം, യസ്മാ “പച്ചുപ്പന്നഞ്ച യോ ധമ്മ”ന്തിആദികസ്സ ഉദ്ദേശസ്സ ബൃതിരേകമുഖേനേവ വിപസ്സനാപടിക്ഖേപവസേന, “കമഞ്ച, ഭിക്ഖവേ, പച്ചുപ്പന്നേസു”തി വിഭിഞ്ജദേശനാ സമ്പവത്തി. തേനാഹ “യസ്മാ പനാ”തിആദി. തത്ഥ തസ്സാ ഏവാതി വിപസ്സനായ ഏവ. അഭാവം ദസ്സേതും സംഹീരതീതി മാതികം ഉദ്ധരിത്വാതി കഥേതുകമ്യതായ മാതികാവസേന പദുദ്ധാരം കത്വാ, “ഇധ, ഭിക്ഖവേ, അസുതവാ സുതവാ”തി ച ആദിനാ വിത്ഥാരോ വുത്തോ. വിപസ്സനായ അഭാവതോതി വിപസ്സനായ അഭാവിതതായ അവിക്ഖമ്ഭിതതായ തണ്ഹാദിട്ഠിഹി സപത്തേഹി വിയ തത്ഥ തത്ഥ റപനായ ആകഡ്ഢിയതി, തത്ഥ തത്ഥ വിസയേ തതോ ഏവ അപായസമുദം സംസാരസമുദം ആനീയതി. സുക്കപക്ഖോ വുത്തവിപരിയായേന വേദിതബ്ബോ. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ഭദ്ദേകരത്നസുതവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൨. ആനന്ദഭദ്ദേകരത്നസുതവണ്ണനാ

൨൦൬. ബഹിദ്ധാ പുമുത്താരമ്മണതോ നിവത്തേതാ ഏകസ്ഥിംയേവ ആരമ്മണേ ചിത്തസ്സ സമ്മദേവ ലയനം അപ്പനം പടിസല്ലാനം, യോ കോചി സമാപത്തിവിഹാരോ, ഇയ പന അരിയവിഹാരോ അധിപ്പേതോതി ആഹ - “പടിസല്ലാനാ വുട്ഠിതോ”തിആദി. ജാനന്തോവ ഭഗവാ കമാസമുട്ഠാപനത്ഥം പുച്ഛി. വുത്തഞ്ജേതം - “ജാനന്താപി തമാഗതാ പുച്ഛന്തി, ജാനന്താപി ന പുച്ഛന്തി”തിആദി (പാരാഃ ൧൬).

൨൦൮. സാധുകാരമദാസീതി സാധുസദുഃ സാവേസി. തം പന പസംസാ ഹോതീതി പസംസത്ഥോ സാധുസദുഃ. തേനാഹ “ദേസനം പസംസന്തോ”തി. വിജ്ജമാനേഹി വണ്ണേഹി ഗുണവന്തേ ഉദഗ്ഗതാകരണം സമ്പഹംസനം, കേവലം ഗുണസംകീർത്തനവസേന മോമനാ പസംസാതി അയമേതേസം വിസേസോ.

ആനന്ദഭദ്ദേകരത്നസുതവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൩. മഹാകച്ചാനഭദ്ദേകരത്നസുതവണ്ണനാ

൨൦൯. ഉണ്ഹഭാവേന തപനതോ തപം ഉദകം ഏതസ്സാതി തപോദാ, രഹദോ. തേനാഹ “തത്തോദകസ്സ രഹദസ്സാ”തി. സഞ്ചേപേന വുത്തമത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും, “വേഭാരപഞ്ചതസ്സാ”തിആദി വുത്തം. തതോ ഉദകരഹദതോ, തം രഹദം ഉപനിസ്സായാതി അത്ഥോ. നാഗഭവനാഗതോപി ഹി സോ രഹദോ തതോ ഉപരി മനുസ്സലോകേ ജലാസയേന സമ്ബദ്ധോ ഹോതി. തേന വുത്തം - “തപോദാ നാമ നദീ സന്ദതീ”തി. ഏദിസാതി കുമാതാ ഉണ്ഹാ, അന്യത്ഥനാമവസേന തപോദാതി ച വുച്ചതീതി അത്ഥോ. പേതലോകോതി പേതാനം വസന്ദാനം പച്ചേകനിരയം സന്ധായാഹ. ഇമസ്സ പന ആരാമസ്സാതി തപോദാരാമസ്സ. തതോതി തപോദാസഞ്ചാതനദിതോ. മഹാഉദകരഹദോതി മഹാഉദകഭരിതം പല്ലലം.

൨൧൦. സമിദ്ധോതി ഉളാരോ, പരിപുണ്ണോയേവാതി അത്ഥോ. ആദിമ്ഹി ബ്രഹ്മചരിയമസ്സാതി ആദിബ്രഹ്മചരിയോ, സോ ഏവ ആദിബ്രഹ്മചരിയകോ. തേനാഹ “പുണ്ണഭാഗപ്പടിപത്തിഭൂതോ”തി. “അതീതം അനാഗതം പച്ചുപ്പന്ന”ന്തി അദ്ധഭേദമുവേന സഞ്ചയത്ഥബോധവചനം.

൨൧൨. കാമം ഖന്ധാദിവസേന വിഭജനം സാധാരണം, പാമദുതിയചതുത്ഥസുത്തേസു പന ഖന്ധവസേന വിഭജനം കത്വാ ഇയ തമാ അകത്വാ ഏവം ദേസനായ രപനം തതോ അത്തമാ ആയതനവസേന വിഭജനത്ഥം. ഏവം വിഭിന്നാ ഹി സഞ്ചേപവിത്ഥാരതോ അനവസേസാ സമ്മസനുപഗാ ധമ്മാ വിഭജിത്വാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി; അയം കിരേത്ഥ ഭഗവതോ അജ്ഞാസയോ മേരേന നയതോ ഗഹിതോതി ദസ്സേതും, “ഇമസ്ഥിം കിരാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ദ്വാദസായതനവസേനേവ മാതികം രപേസീതി ലോകിയാനി ദ്വാദസായതനാനി ഏവ സന്ധായ മാതികം രപേസി, യഥാ തീസു സുത്തേസു ഖന്ധവസേന വിഭജ്ഞം, ഏവം യദി ഭഗവതാ ഇയാപി വിഭജനം ഇച്ഛിതം സിയാ, തഥാ വിഭജേയ, യസ്മാ പന തഥാ അവിഭജിത്വാവ

ഗന്ധകുടിം പവിട്റോ, തസ്മാ ദ്വാദസായതനവസേനേവേത്ഥ വിഭജനം ഭഗവതാ ച അധിപ്തേന്തി നയഗ്ഗാഹേ റത്യാ മേരോ വിഭജി. തേനാഹ - “നയം പടിലഭിത്യാ ഏവമാഹാ”തി. ഭാരിയം കതന്തി ദുക്കരം കതം. അപദേ പദം ദസ്സിതം ആകാസേ പദം കതം സാധാരണസ്സ അത്ഥസ്സ വിസിട്ഠവിസയതായ ദസ്സിതത്താ. നികന്തിവിത്താണന്തി നികന്തിതസ്ഹായ സമ്പയുത്തം വിത്താണം, “ഛന്ദരാഗപ്പടിബദ്ധം ഹോതീ”തി വചനതോ. മനോതിഭവങ്ഗചിത്തം മനോദ്ധാരികജവനാനം ദ്വാദഭൂതം.

൨൮൩. പത്മനാവസേന റപേസീതി പത്മനാവസേന ചിത്തം പവത്തേസി.

മഹാകച്ചാനഭദ്രേകരത്തസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ

സമത്താ.

൪. ലോമസകകങ്ഗിയഭദ്രേകരത്തസുത്തവണ്ണനാ

൨൮൩. ഘനനിചിതലോമോ ലോമസോ, അയം പന അപ്പതായ ലോമസകോതി ആഹ - “ഈസകലോമസാകാരതായാ”തി, ലോമസകോ അങ്ഗികോ ലോമസകകങ്ഗിയോ, പഠമോ ക-കാരോ അപ്പത്ഥോ, ദുതിയം പന പദവഡ്ഡനമേവ. രത്തകമ്ബലസിലായന്തി രത്തകമ്ബലവണ്ണസിലായം. ഓരൂയ്ഹാതി ആകാസതോ ഓതരിത്യാ. പാടിഹാരിയം ദിസാ ദിന്നലാഭസക്കാരസ്സ അസാദിയനതോ മനുസ്സപഥേ ന വസന്തി.

ദസഹി ചക്കവാളസഹസ്സേഹീതി നിസ്സക്കവചനതോ ആഗന്താതി അധിപ്പായോ. സന്നിപതിതാഹി ദേവതാഹീതി കരണവചനം. പത്താപയോഗമന്ദതായ പടിവിജ്ജ്യിതും അസക്കോത്താനം ദേവാനം ഞാണസ്സ തിക്ഖവിസദഭാവാപാദനേന സമുത്തേജേതും സംവേഗജനനത്ഥം...പേ... അഭാസി. തത്രാതി തസ്ഥിം ദേവസന്നിപാതേ, തിസ്സം വാ ദേസനായം. ദേവത്തസ്സാതി ദേവഭാവസ്സ, ദിബ്ബസമ്പത്തിയാതി അത്ഥോ. ഭദ്രേകരത്തസ്സ സുത്തസ്സ ഏതാതി ഭദ്രേകരത്തിയാ.

സവനമുഖേന ബൃങ്ങ്ജനസോ അത്ഥസോ ച ഉപധാരണം ഉഗ്ഗണ്ഹനന്തി ആഹ - “തുണ്ഹീഭൂതോ നിസീദിത്യാ സുണന്തോ ഉഗ്ഗണ്ഹാതി നാമാ”തി. വാചുഗ്ഗതകരണം പരിയാപുണനന്തി ആഹ - “വാചായ സജ്ജായം കരോന്തോ പരിയാപുണാതിനാമാ”തി. ഗന്ഥസ്സ പരിഹണം ധാരണം, തം പന പരേസു പതിട്ഠാപനം പാകം ഹോതീതി ആഹ - “അന്തേസം വാചേന്തോ ധാരേതി നാമാ”തി. സേസം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ.

ലോമസകകങ്ഗിയഭദ്രേകരത്തസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ

സമത്താ.

൫. ചുളുകമ്മവിഭങ്ഗസുത്തവണ്ണനാ

൨൮൩. അങ്ഗസുഭതായാതി അങ്ഗാനം ഹത്ഥപാദാദിസരീരാവയവാനം സുന്ദരഭാവേന. യം അപച്ചം കുച്ഛിതം മുദ്ധം വാ, തത്ഥ ലോകേ

മാണവവോഹാരോ, യേഭൂയേന സത്താ ദഹരകാലേ സുദ്ധയാതുകാ ഹോന്തിതി വുത്തം, “തരുണകാലേ വോഹരിംസു”തി. അധിപതിത്താതി ഇസ്സരഭാവതോ.

സമാഹാരന്തി സന്നിചയം. പണ്ഡിതോ ഘരമാവസേതി യസ്മാ അപ്പതരേപി ബൃയമാനേ ഭോഗാ വീയന്തി, അപ്പതരേപി സഞ്ചയമാനേ വഡ്ഡന്തി, തസ്മാ വിഞ്ഞുജാതികോ കിഞ്ചി ബൃയം അകത്വാ അയമേവ ഉപ്പാദേന്തോ ഘരാവാസം അനുതിട്ഠേയ്യാതി ലോഭാദേസിതമത്ഥം വദതി.

ധനലോഭേന...പേ... നിബുത്തോ. ലോഭവസികസ്സ ഹി ഗതി നിരയോ വാ തിരച്ഛാനയോനി വാ. വുത്തഞ്ഛേതം - “നിമിത്തസ്സാദഗമിതം വാ, ഭിക്ഖവേ, വിഞ്ഞാണം തിട്ഠമാനം തിട്ഠന്തി അനുബൃഞ്ജനസ്സാദഗമിതം വാ. തസ്മിം സമയേ കാലങ്കരേയ്യ, ദിന്നം ഗതീനം അത്തേതരം ഗതിം വദാമി - നിരയം വാ തിരച്ഛാനയോനിം വാ”തി (സം. നി. ൪.൨൩൫). നിരയേ നിബുത്തിസ്സതി കതോകാസസ്സ കമ്മസ്സ പടിബാഹിതും അസക്കുണേയ്യഭാവതോ.

പത്തക്ഖന്ധഅയോമുഖഭാവം സന്ധായ “ഓനാമേത്വാ”തി വുത്തം. ബ്രാഹ്മണചാരിത്തസ്സ ഭാവിതത്ഥം സന്ധായാഹ “ബ്രഹ്മലോകേ നിബുത്തോ”തി. തം പവത്തിം പുച്ഛിതി സുതമേതം മയാ, “മയ്ഹം പിതാ സുനഖോ ഹുത്വാ നിബുത്തോ”തി, ഏതം ഭോതാ ഗോതമേന വുത്തന്തി. കിമിദം വുത്തന്തി ഇമം പവത്തിം പുച്ഛി.

തഥേവ വത്വാതി യഥാ സുനഖസ്സ വുത്തം, തഥേവ വത്വാ. അവിസംവാദനത്ഥന്തി, “തോദേയ്യബ്രാഹ്മണോ സുനഖോ ജാതോ”തി അത്തനോ വചനസ്സ അവിസംവാദനത്ഥം, വിസംവാദനാഭാവദസ്സനത്ഥന്തി അധിപ്പായോ. ഞാതോമ്ഹി ഇമിനാതി ഇമിനാ മമ പുത്തേന മയ്ഹം പുരിമജാതിയം പിതാതി ഏവം ഞാതോ അമ്ഹിതി ജാനിത്വാ. ബുദ്ധാനുഭാവേന കിര സുനഖോ തഥാ ദസ്സേതി, ന ജാതിസ്സരതായ. ഭഗവന്തം ദിസാ ഭുക്കരണം പന പുരിമജാതിസിദ്ധവാസനായ. ഭവപടിച്ചന്നന്തി ഭവന്തരഭാവേന പടിച്ചന്നം. നാമ-സദ്ദോ സമ്ഭാവനേ. പടിസന്ധിഅന്തരന്തി അത്തജാതിപടിസന്ധിഗൃഹണേന ഹേട്ഠിമജാതം ഗതിം. അങ്ഗവിജ്ജാപാഠകോ കിരേസ, തേന അപ്പായുകദീഘായുകതാദിവസേന ചുട്ടസ പഞ്ഛേ അഭിസഞ്ചരി; ഏവം കിരസ്സ അഹോസി, “ഇമേസം സത്താനം അപ്പായുകതാദയോ വിസേസാ അങ്ഗപച്ചങ്ഗവസേന സല്ലക്ഖിയന്തി. ന ഖോ പനേതം യുത്തം ‘അങ്ഗപച്ചങ്ഗാനി യാവ തേസം തേസം കാരണ’ന്തി; തസ്മാ ഭവിതബുദ്ധേന അത്തേനേവ കാരണേന. സമണോ ഗോതമോ തം കാരണം വിഭജിത്വാ കഥേസ്സതി, ഏവായം സബുത്തുതി നിച്ഛയോ മേ അപണ്ണകോ ഭവിസ്സതീ”തി. അപരേ പന ഭണന്തി, “തിരച്ഛാനഗതം മനുസ്സം വാ ആവിസിത്വാ ഇച്ഛിതത്ഥകസാവനം നാമ മഹാമന്തവിജ്ജാവസേന ഹോതി; തസ്മാ ന ഏത്താവതാ സമണസ്സ ഗോതമസ്സ സബുത്തുതാ സുനിച്ഛിതാ ഹോതി. യം നൂനാഹം കമ്മഫലമസ്സ ഉട്ടിസ്സ പഞ്ഛം പുച്ഛേയ്യം, തത്ഥ ച മേ ചിത്തം ആരാധേന്തോ പഞ്ഛം ബ്യാകരിസ്സതി. ഏവായം സബുത്തുതി വിനിച്ഛയോ മേ ഭവിസ്സതീതി തേ പഞ്ഛേ പുച്ഛതീ”തി.

ഭണ്ഡകന്തി സാപതേയ്യം, സന്തകന്തി അത്ഥോ. കമ്മുനാ ദാതബ്ബം ആദിയന്തിതി കമ്മദായാദാ, അത്തനാ കതുപചിതകമ്മഫലഭാഗീതി അത്ഥോ. തം പന കമ്മദായജ്ജം കാരണോപചാരേന വദന്തോ, “കമ്മം ഏതേസം ദായജ്ജം

ഭണ്ഡകന്തി അരമോ"തി ആഹ - യമാ "കുസലാനം, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മാനം സമാദാനഹേതു ഏവമിദം പുണ്ണം പവഡ്ഡതി"തി (ഭി. നി. ൩.൮൦). യവതി ഫലം സഭാവതോ ഭിന്നസി അഭിന്നം വിയ മിസ്സിതം ഹോതി, ഏതേനാതി യോനീതി ആഹ - "കമ്മം ഏതേസം യോനികാരണ"ന്തി. മമത്തവസേന ബജ്ജതതി സംബജ്ജതതീതി ബന്ധു, ഞാതി സാലോഹിതോ ച. കമ്മം പന ഏകന്തസമ്ബന്ധമേവാതി ആഹ - "കമ്മം ഏതേസം ബന്ധു"തി. പതിട്ഠാതി അവസ്സയോ. കമ്മസദിസോ ഹി സത്താനം അവസ്സയോ നത്ഥി, അഞ്ഞോ കോചി ഇസ്സരോ ബ്രഹ്മാ വാ ന കരോതി താദിസം കത്തും സജ്ജിതും അസമത്ഥഭാവതോ. യം പന്നേത്ഥ വത്തഞ്ചം, തം വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനായം വുത്തനയേന വേദിതഞ്ചം. കമ്മമേവാതി കസ്മാ അവധാരിതം, നനു കിലേസാപി സത്താനം ഹീനപണിതഭാവകാരണം, ന കേവലന്തി ? സച്ചമേതം, കിലേസപയോഗേന വിപാകവട്ടം നിബ്ബത്തം കമ്മപവത്തിതമേവാതി കത്വാ വുത്തം. "കമിതസ്സ അത്ഥം ന സഞ്ജാനാസി"തി സഞ്ചേപതോ വത്വാ നനു ഭഗവാ മഹാകാരുണികോ പരേസം ഞാപനത്ഥമേവ ധമ്മം ദേസേതീതി ആഹ - "മാനനിസ്സിതോ കിരേസാ"തിആദി.

൨൯൦. സമത്തേനാതി പരിയത്തേന, യമാ തം ഫലം ദാതും സമത്ഥം ഹോതി, ഏവം കത്തേന, ഉപചിതേനാതി അരമോ. താദിസം പന അത്തനോ കിച്ചേ അന്നുനം നാമ ഹോതീതി ആഹ "പരിപുണ്ണേനാ"തി. സമാദിന്നേനാതി ഏത്ഥ സമാദാനം നാമ തത്ത്വാദിട്ഠിഹി ഗഹണം പരാമസനന്തി ആഹ - "ഗഹിതേന പരാമട്ഠേനാ"തി. പടിപജ്ജതി ഏതായ സുഗതിദുഗ്ഗതീതി പടിപദാ, കമ്മം. തമാ ഹി തം "കമ്മപമോ"തി വുച്ചതി.

ഏസാതി പടിപദാ. ദുബ്ബലം ഉപഘാതകമേവ സിയാതി ഉപപിളകസ്സ വിസയം ദസ്സേതും, "ബലവകമ്മേനാ"തിആദി വുത്തം. ബലവകമ്മേനാതി പുണ്ണകമ്മേന. വദതിനാമാതി വദന്തോ വിയ ഹോതി . നിബ്ബത്താപേയന്തി കസ്മാ വുത്തം, നനു ഉപപിളകസഭാവം കമ്മം ജനകസഭാവം ന ഹോതീതി? സബ്ബമേതം പരികപ്പനവചനം, യമാ മനുസ്സാ പച്ചത്ഥികം പടിപക്ഖം കിഞ്ചി കാതും അസമത്ഥാപി കേചി ആലമ്ബനവസേന സമത്ഥാ വിയ അത്താനം ദസ്സേന്തി, ഏവംസമ്പദമിദന്തി കേചി. അപരേ പന ഭണ്ണന്തി - യസ്സിദം കമ്മസ്സവിപാകം പീളേതി, സചേ തസ്ഥിം അനോകാസേ ഏവ സയം വിപച്ചിതും ഓകാസം ലഭേയ്യേ, അപായേസു ഏവ തംസമങ്ഗിപുഗ്ഗലം നിബ്ബത്താപേയ്യേ, യസ്മാ തം കമ്മം ബലവം ഹുത്വാ അവസേസപച്ചയസമവായേന വിപച്ചിതും ആരദ്ധം, തസ്മാ ഇതരം തസ്സ വിപാകം വിബാധേന്തം ഉപപിളകം നാമ ജാതം. ഏതദത്ഥമേവ ചേത്ഥ "ബലവകമ്മേന നിബ്ബത്ത"ന്തി ബലവഗ്ഗഹണം കതം. കിച്ചവസേന ഹി നേസം കമ്മാനം ഏതാ സമത്താ, യദിദം ഉപപിളകം ഉപച്ഛേദകം ജനകം ഉപത്ഥമ്ഭകന്തി, ന കുസലാനി വിയ ഉപത്ഥമ്ഭാനി ഹോന്തി നിബ്ബത്തത്ഥായ. പീളേത്വാതി വിഹേന്തോ പടിഘാടനാദിവസേന ഉച്ഛുതേലയന്താദയോ വിയ ഉച്ഛുതിലാദികേ വിബാധേത്വാ. നിരോജന്തി നിത്തേജം. നിയൂസന്തി നിരസം. കസടന്തി നിസ്സാരം. പരിസ്സയന്തി ഉപദുവം.

ഇദാനി പരിസ്സയസ്സ ഉപനയനാകാരം ദസ്സേന്തേന തത്ഥ, "ദാരകസ്സാ"തിആദിം വത്വാ ഭോഗാനം വിനാസനാകാരം ദസ്സേതും, പുന "ദാരകസ്സാ"തിആദി വുത്തം. കുമ്ഭദോഹനാതി കുമ്ഭപുരവീരാ. ഗോമണ്ഡലേതി ഗോയുമേ.

അട്റുസഭഗമനം കത്യാതി അട്റുസഭപ്പമാണം പദേസം പച്ചത്രികം ഉദ്ദിസ്സ ധനുഗൃഹോ അനുയായിം കത്യാ. തന്തി സരം. അഞ്ഞോതി പച്ചത്രികോ. തത്ത്വേവ പാതേയ്യ അച്ചാസന്നം കത്യാ സരസ്സ വിത്തത്താ. വാളമച്ഛോദകന്തി മകരാദിവാളമച്ഛവന്തം ഉദകം.

പടിസന്ധിനിബൃത്തകം കമ്മം ജനകകമ്മം നാമ
പരിപുണ്ണവിപാകദായിഭാവതോ, ന പവത്തിവിപാകമത്തനിബൃത്തകം. ഭോഗസമ്പദാദീതി ആദി-സദ്രേന ആരോഗ്യസമ്പദാദി-പരിവാരസമ്പദാദീനി ഗണ്ഹാതി. ന ദീഘായുകതാദീനി ഹി അപ്പായുകതാസംവത്തനീകേന കമ്മുനാ നിബൃത്താനി; അഞ്ഞം ദീഘായുകതാകരണേന ഉപത്ഥമ്ഭേതും സക്കോതി; ന അതിദുബ്ബണ്ണം അപ്പേസക്ഖം നീചകുലീനം ദുപ്പണ്ണം വാ വണ്ണവന്തതാദിവസേന. തഥാ ഹി വക്ഖതി, “ഇമസ്ഥിം പന പഞ്ഹവിസ്സജ്ജനേ”തിആദി, തം പന നിദസ്സനവസേന വുത്തന്തി ദട്റഞ്ചം.

പുരിമാനീതി ഉപപിളകോപച്ഛേദകാനി. ഉപപിളകുപഘാതാ നാമ കുസലവിപാകപടിബാഹകാതി അധിപ്പായേന “ഭേ അകുസലാനേവാ”തി വുത്തം. ഉപത്ഥമ്ഭേകം കുസലമേവാതി ഏത്ഥ യഥാ ജനകം ഉഭയസഭാവം, ഏവം ഇതരേസന്ധി ഉഭയസഭാവതായ വുച്ചമാനായ ന കോചി വിരോധോ. ദേവദത്താദീനഞ്ഹി നാഗാദീനം ഇതോ അനുപ്പവച്ഛിതാനം പേതാദീനഞ്ച നരകാദീസു അകുസലകമ്മവിപാകസ്സ ഉപത്ഥമ്ഭേനുപപിളനുപഘാതനാനി ന ന സമ്ഭവന്തി. ഏവഞ്ച കത്യാ യാ ഹേട്റാ ബഹുസു ആനന്തരീയേസു ഏകേന ഗഹിതപടിസന്ധികസ്സ ഇതരേസം തസ്സ അനുബലപ്പദായിതാ വുത്താ, സാപി സമത്ഥിതാ ഹോതി. യസ്ഥിഞ്ഹി കമ്മേ കതേ ജനകനിബൃത്തം കുസലഫലം വാ അകുസലഫലം വാ ബ്യാധിയാതുസമതാദിനിമിത്തം വിബാധീയതി, തമുപത്ഥമ്ഭേകം. യസ്ഥിം പന കതേ ജാതിസമത്ഥസ്സ പടിസന്ധിയം പവത്തിയഞ്ച വിപാകകടത്താരുപാനം ഉപ്പത്തി ഹോതി, തം ജനകം. യസ്ഥിം പന കതേ അഞ്ഞേന ജനിതസ്സ ഇട്റസ്സ വാ അനിട്റസ്സ വാ ഫലസ്സ വിബാധാവിച്ഛേദപച്ചയാനുപ്പത്തിയാ ഉപബ്രൂഹനപച്ചയുപ്പത്തിയാ ച ജനകസാമത്ഥിയാനുരൂപം പരിവുത്തിചിരതരപബന്ധാ ഹോതി, ഏതം ഉപത്ഥമ്ഭേകം. തഥാ യസ്ഥിം കതേ ജനകനിബൃത്തം കുസലഫലം അകുസലഫലം വാ ബ്യാധിയാതുസമതാദിനിമിത്തം വിബാധീയതി, തം ഉപപിളകം. യസ്ഥിം പന കതേ ജനകസാമത്ഥിയവസേന ചിരതരപബന്ധാരഹസി സമാനം ഫലം വിച്ഛേദകപച്ചയുപ്പത്തിയാ വിച്ഛിജ്ജതി, തം ഉപഘാതകന്തി അയമേത്ഥ സാരോ.

തത്ത്വാതി തേസു കമ്മേസു. ഉപച്ഛേദകകമ്മേനാതി ആയുനോ ഉപഘാതകകമ്മേന. സ്വായമുപഘാതകഭാവോ ദിധാ ഇച്ഛിതഞ്ചോതി തം ദസ്സേതും “പാണാതിപാതിനാ”തിആദി വുത്തം. ന സക്കോതി പാണാതിപാതകമ്മുനാ സന്താനസ്സ തഥാഭിസങ്ഖതത്താ. യസ്ഥിഞ്ഹി സന്താനേ നിബൃത്തം, തസ്സ തേന അഭിസങ്ഖതതാ അവസ്സം ഇച്ഛിതഞ്ചാ തത്ത്വേവ തസ്സ വിപാകസ്സ വിനിബന്ധനതോ. ഏതേന കുസലസ്സ കമ്മസ്സ ആയുഹനക്ഖണേയേവ പാണാതിപാതോ താദിസം സാമത്ഥിയുപഘാതം കരോതീതി ദസ്സേതി, തതോ കമ്മം അപ്പഫലം ഹോതി. “ദീഘായുകാ”തിആദിനാ ഉപഘാതസാമത്ഥിയേന ഖേത്തേ ഉപ്പന്നസസ്സം വിയ ഉപപത്തിനിയാമകാ ധമ്മാതി ദസ്സേതി. ഉപപത്തി നിയതവിസേസേ വിപച്ചിതും ഓകാസേ കരോന്തേ ഏവ കുസലകമ്മേ ആകഡ്ഡിയമാനപടിസന്ധികം പാണാതിപാതകമ്മം അപ്പായുകത്ഥായ നിയമേതീതി ആഹ - “പടിസന്ധിമേവ വാ നിയാമേത്യാ

അപ്പായുകും കരോതീ"തി. പാണാതിപാതചേതനായ അച്ചന്തകടുകുവിപാകത്താ സന്നിട്ഠാനചേതനായ നിരയേ നിബുത്തതി തസ്സാ അത്ഥസ്സ വീണാഭാവതോ; ഇതരേ പന ന തമാ ഭാരിയാതി ആഹ - "പുബ്ബാ...പേ...ഹോതീ"തി. ഇയ പന യം ഹേട്ഠാ വുത്തസദിസം, തം വുത്തനയേന വേദിതബ്ബം.

മനുസ്സാമനുസ്സപരിസ്സയാതി മാനുസകാ അമാനുസകാ ച ഉപദവാ. പുരതോതി പുബ്ബഭാരതോ. പച്ഛതോതി പച്ഛിമവത്ഥുതോ. പവട്ടമാനാതി പരിജനസ്സ, ദേവതാനം വാ ദേസേന പവട്ടമാനാ. പരേഹീതി പുരാതനേഹി പരേഹി. സമ്മുഖീഭാവന്തി സാമിഭാവവസേന പച്ചക്ഖത്തം. ആഹരിത്ഥാ ദേന്തി ഇണായികാ. കമ്മന്താതി വണിജ്ജാദികമ്മാനി. അപാണാതിപാതകമ്മന്തി പാണാതിപാതസ്സ പടിപക്ഖഭൂതം കമ്മം; പാണാതിപാതാ വിരതിവസേന പവത്തിതകമ്മന്തി അത്ഥോ. ദീഘായുകസംവത്തനികം ഹോതി വിപാകസ്സ കമ്മസരിക്ഖഭാവതോ . ഇമിനാ നയേനാതി ഇമിനാ അപ്പായുകദീഘായുകസംവത്തനികേസു കമ്മേസു യമാവുത്തേന തം സംവത്തനികവിഭാവനനയേന.

വിഹോനകമ്മാദീനിപിതി പി-സദേന

കോധഇസ്സാമനകമച്ഛേരമദ്ധഅവിദുസുഭാവവസേന പവത്തിതകമ്മാനി സങ്ഗണ്ഹാതി. തഥേവാതി യമാ പാണാതിപാതകമ്മം അത്ഥതോ ഏവം വദതി നാമാതി വുത്തം, തഥേവ വദമാനാനിവിധ. "യം യദേവാതിപത്ഥേന്തി, സബ്ബമേതേന ലബ്ഭതീ"തി (ഖു° പാ° വൃ.൧൦) വചനതോ യമാ സബ്ബകുസലം സബ്ബാസം സമ്പത്തിനം ഉപനിസ്സയോ, ഏവം സബ്ബം അകുസലം സബ്ബാസം വിപത്തിനം ഉപനിസ്സയോതി, "ഉപപീഠ്വേന നിബ്ഭോഗതം ആപാദേത്ഥാ"തിആദി വുത്തം . തമാ ഹി പാണാതിപാതകമ്മവസേനപി അയം നയോ ദസ്സിതോ. അവിഹോനാദീനീതി ഏത്ഥ ആദി-സദേന അക്കോധന-അനിസ്സാമന-ദാന-അനതിമാന-വിദുസുഭാവേന പവത്തിതകമ്മാനി സങ്ഗണ്ഹാതി.

൨൯൩. ഇസ്സാ മനോ ഏതസ്സാതി ഇസ്സാമനകോതി ആഹ "ഇസ്സാസന്ധയുത്തചിത്തോ"തി. ഉപക്കോസന്തോതി അക്കോസവത്ഥുഹി അക്കോസന്തോ. ഇസ്സം ബന്ധതീതി ഇസ്സം അനുബന്ധതി ഇസ്സാസഹിതമേവ ചിത്തം അനുപവത്തേതി. അപ്പേസക്ഖോതി അപ്പാനുഭാവോ അപ്പത്തോതോ. തേനാഹ "ന പത്തായതീ"തി. സാ പനസ്സ അപ്പാനുഭാവതാ പരിവാരാഭാവേന പാകടാ ഹോതീതി ആഹ "അപ്പപരിവാരോ"തി.

൨൯൪. മച്ഛരിയവസേന ന ദാതാ ഹോതീതി സബ്ബസോ ദേയ്യധമ്മസ്സ അഭാവേന ന ദാതാ ന ഹോതി. അമച്ഛരീ ഹി പുഗ്ഗലോ സതി ദേയ്യധമ്മേ യമാരഹം ദേതിയേവ.

൨൯൫. അഭിവാദേതബ്ബം വേത്തവസേന മത്ഥകപ്പത്തം ദസ്സേതും, "ബുദ്ധം വാ"തിആദി വുത്തം. അത്തേപി മാതുപിതുജേട്ഠഭാതരാദയോ അഭിവാദനാദിഅരഹാ സന്തി, തേസു മദ്ധാദിവസേന കരണം നീചകുലസംവത്തനികമേവ. ന ഹി പവത്തേ സക്കാ കാതുന്തി സമ്ബന്ധോ. തേന പവത്തിവിപാകദായിനോ കമ്മസ്സ വിസയോ ഏസോതി ദസ്സേതി. തേനാഹ "പടിസന്ധിമേവ പനാ"തിആദി.

൨൯൬. അപരിപുച്ഛനേന്തി അപരിപുച്ഛാമത്തേന നിരയേ ന നിബൃത്തതി; അപരിപുച്ഛാഹേതു പന കത്തബ്ബാകരണാദിഹി സിയാ നിരയനിബൃത്തീതി പാളിയം, “ന പരിപുച്ഛിതാ ഹോതീ”തിആദി വൃത്തന്തി ദസ്സേനോ, “അപരിപുച്ഛകോ പനാ”തിആദിമാഹ. യമാനുസന്ധിം പാപേസീതി ദേസനം യമാനുസന്ധിനിട്ഠാനം പാപേസി. സേസം വൃത്തനയത്താ സുവിഞ്ഠേയമേവ.

ചുളകമ്മവിഭിജ്ഗസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൬. മഹാകമ്മവിഭിജ്ഗസുത്തവണ്ണനാ

൨൯൮. കമ്മസ്സ മോഘഭാവോ നാമ ഫലേന തുച്ഛതാ ഫലാഭാവോതി ആഹ - “മോഘന്തി തുച്ഛം അഫല”ന്തി. തഥം ഭൂതന്തി സച്ചസദസ്സ അത്ഥമാഹ. പരിബ്ബാജകോ പന “സച്ച”ന്തി ഇമിനാ തമേവ സഫലന്തി വദതി. സഫലഞ്ചി കമ്മം സത്ഥു അഭിമതമനോകമ്മന്തി അധിപ്പായോ. ഇദഞ്ച “മോഘം കായകമ്മ”ന്തിആദിവചനം. തം ഗഹേത്വാതി പരമ്പരായ ഗഹേത്വാ. ഏസാതി പോതലിപുത്തോ പരിബ്ബാജകോ. അഭിസത്താനിരോധകഥം സന്ധായ വദതി. സാപി ഹി തിത്ഥിയാനം അന്തരേ പാകടാ ജാതാതി. മേരോതി സമിദ്ധിത്ഥേരോ. യമാ ഭഗവതാ വൃത്തം, തതോ ച അത്തമാവ ദോസാരോപനഭയേന ഗഹേത്വാ തതോ ഭഗവന്തം മേരോ രക്ഖതീതി അധിപ്പായേന പരിബ്ബാജകോ, “പരിരക്ഖിതഞ്ചം മഞ്ഞിസ്സതീ”തി അവോചാതി ആഹ - “പരിരക്ഖിതഞ്ചന്തി ഗരഹതോ മോചനേന രക്ഖിതഞ്ച”ന്തി. സഞ്ചേതനാ അസ്സ അത്ഥീതി സഞ്ചേതനികം. കമ്മന്തി സഞ്ചേതനികസ്സപി കമ്മസ്സ അത്തനോ സമയേ ഇച്ഛിതത്താ പരിബ്ബാജകേന വൃത്തം.

സഞ്ചതസഞ്ചാരതായ രൂപമേവ “തിലമത്തവി സഞ്ചാര”ന്തി വൃത്തം. തേനാഹ - “മംസചക്ഖുനാവ പസ്സതീ”തി. സമാഗമദസ്സനം സന്ധായാതി കത്ഥചിപി തസ്സ ദസ്സനം സന്ധായ, ന പരിഞ്ഞാദസ്സനം. തേനാഹ ഭഗവാ - “കുതോ പനേവരൂപം കമാസല്ലാപ”ന്തി.

൨൯൯. വട്ടഭുക്ഖന്തി സംസാരഭുക്ഖം. കിലേസഭുക്ഖന്തി കിലേസസമ്ഭവരാഗപരിളാഹഭുക്ഖം. സഞ്ചാരഭുക്ഖന്തി യദനിച്ചം, തം ഭുക്ഖന്തി ഏവം വൃത്തഭുക്ഖം. സചേ ഭാസിതം ഭവേയ്യാതി ഇമം ഹാദിസം ഭുക്ഖം സന്ധായ ആയസ്ഥതാ സമിദ്ധിനാ ഭാസിതം സിയാ നു ഭഗവാ, അവിഭജിത്വാ ബ്യാകരണം യുത്തമേവാതി അധിപ്പായോ.

൩൦൦. ഉമ്മഞ്ചന്തി ഉമ്മുജ്ജനം, കഥാമുജ്ജനേന അന്തരാ അത്താണവിസയപഞ്ചാ ഉമ്മഞ്ചം. തേനാഹ - “പഞ്ചാഉമ്മഞ്ച”ന്തി നേവ ദിബ്ബചക്ഖുനാതി കസ്ഥാ വൃത്തം. ന ഹി തം അയോനിസോ ഉമ്മുജ്ജനം ദിബ്ബചക്ഖുവിസയന്തി? കാമഞ്ചേതം ന ദിബ്ബചക്ഖുവിസയം, ദിബ്ബചക്ഖുപരിഭണ്ഡത്താവിസയം പന സിയാതി തഥാ വൃത്തം. അധിപ്പായേനേവാതി ഉദായിത്ഥേരസ്സ അധിപ്പായേനേവ ഗയ്ഹമാനേന തം അയോനിയോ ഉമ്മുജ്ജനം അത്താസി. സന്നിസീദിതും പുണ്യേ നിസിനാകാരേന സന്നിസീദിതും ന സക്കോതി. സമിദ്ധിത്ഥേരേന അനഭിസഞ്ചതസ്സേവ അത്ഥസ്സ കഥിതത്താ, “യം അഭൂതം, തദേവ കഥേസ്സതീ”തി വൃത്തം. തേനാഹ “അയോനിസോ ഉമ്മുജ്ജിസ്സതീ”തി. തിസ്സോ വേദനാ പുച്ഛിതാ, “കിം സോ വേദിയതീ”തി അവിഭാഗേന വേദിയമാനസ്സ ജാതിതത്താ. സുഖായ വേദനായ ഹിതന്തി

സുഖവേദനിയം. തേനാഹ - “സുഖവേദനായ പച്ചയഭൂത”ന്തി. സേസേസൂതി,
“ദുക്ഖവേദനിയ”ന്തിആദീസു.

ഹേട്ഠാ തികജ്ജ്യാനചേതനാതി ഏതഥ, “കുസലതോ”തി അധികാരതോ
രൂപാവചരകുസലതോ ഹേട്ഠാ തികജ്ജ്യാനചേതനാതി അത്ഥോ. ഏതമാതി
ഏതേസു കാമാവചരരൂപാവചരസുഖവേദനിയകമ്മേസു. അദുക്ഖമസുഖവീതി
പി-സദേന ഇട്ഠാരമ്മണേ സുഖവീതി ഇമമത്ഥം സമ്പിണ്ഡേതി.

യദി കായഭാരേ പവത്തതോ അത്തത്ഥ അദുക്ഖമസുഖം ജനേതി, അഥ
കസ്ഥാ, “ദുക്ഖസ്സേവ ജനനതോ”തി വുത്തന്തി ആഹ - “സാ പന
വേദനാ”തിആദി.

ചതുത്ഥജ്ജ്യാനചേതനാതി ഏതഥ അരൂപാവചരകുസലചേതനാതിപി
വത്തഞ്ചം. യഥാ ഹി “കായേന വാചായ മനസാ”തി ഏതഥ
യഥാലാഭഗ്ഗഹണവസേന മനസാ സുഖവേദനിയം അദുക്ഖമസുഖവേദനിയന്തി
അയമത്ഥോ അരൂപാവചരകുസലേപി ലബ്ഭിതീതി സുഖവീ ജനേതി ഉക്കട്ഠസ്സ
ഞാണസമ്പയുത്തകുസലസ്സ സോളസവിപാകചിത്തനിബ്ബത്തനതോ, അയഞ്ച നയോ
ഹേട്ഠാ, “അദുക്ഖമസുഖവീ”തി ഏതമാപി വത്തഞ്ചോ. പുഞ്ചേ പരിയായതോ
ദുക്ഖവേദനാ വുത്താ, സുത്തന്തസംവണ്ണാ ഹേസാതി ഇദാനി
നിപ്പരിയായതോ പുന ദസ്സേതും, “അപീചാ”തിആദി വുത്തം. തേന ഏതഥ
ദുക്ഖവേദനിയം പവത്തിവസേനേവ വട്ടതീതി. ഏതസ്സാതി ദുക്ഖവേദനിയസ്സ
പവത്തിവസേനേവ യുജ്ജമാനത്താ ഏതസ്സ വസേന സഞ്ചം സുഖവേദനിയം
അദുക്ഖമസുഖവേദനിയഞ്ച പവത്തിവസേനേവ വത്തും വട്ടതി.

ആലയോതി അഭിരുചി. മഹാകമ്മവിഭിജ്ഞാണന്തി മഹതി കമ്മവിഭജനേ
ഞാണം, മഹന്തം വാ കമ്മവിഭജനഞാണം. ഭാജനം നാമ നിദേസോ, അയം പന
ഉദേസോതി കത്വാ ആഹ - “കതമേ ചത്താരോ...പേ... മാതികാട്ഠപന”ന്തി.

നം.പ. പാടിയേക്കോ അനുസന്ധി യഥാഉദിട്ഠസ്സ മഹാകമ്മവിഭിജ്ഞാണസ്സ
അഭാജനഭാവതോ, പുച്ഛാനുസന്ധിഅജ്ജ്യാസയാനുസന്ധീസു ച അനന്തോഗധത്താ.
തേനാഹ “ഇദം ഹീ”തിആദി. ഇദം ആരമ്മണം കത്വാതി ഇയ, “പാണാതിപാതിം
അഭിന്നാദായി”ന്തിആദിനാ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന വുത്തം കമ്മവിഭിജ്ഞം ആരബ്ഭ.
ഇമം പച്ചയം ലഭിത്വാതി തസ്സേവ വേവചനം. ഇദം ദസ്സനം ഗൺഹന്തീതി ഇദം,
“അത്ഥി കിര, ഭോ, പാപകാനി കമ്മാനി, നത്ഥി കിര, ഭോ, പാപകാനി
കമ്മാനീ”തി ച ആദീനി ഹത്ഥിദസ്സകഅന്ധാവിധ ദിട്ഠമത്തേ ഏവ ഠത്വാ
അചിത്തകദസ്സനഞ്ച ഗൺഹന്തി. വീരിയം കിലേസാനം ആതാപനവസേന
ആതപ്പം, തദേവ പദഹവസേന പധാനം, പുനപ്പുനം യുജ്ജനവസേന
അനുയോഗോ, തഥാ ഭാവനായ നപ്പമജ്ജതി ഏതേനാതി അപ്പമാദോ, സമ്മാ
യോനിസോ മനസി കരോതി ഏതേനാതി സമ്മാമനസികാരോതി വുച്ചതീതി
അധിപ്പായേന, “പഞ്ചപി വീരിയസ്സേവ നാമാനീ”തി ആഹ. അപ്പമാദോ വാ
സതിയാ അവിപ്പവാസോ. യസ്ഥിം മനസികാരേ സതി തസ്സ ദിബ്ബചക്ഖുഞാണം
ഇജ്ജ്യാതി, അയമേത്ഥ സമ്മാമനസികാരോതി ഏതഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.
ചേതോസമാധിന്തി ദിബ്ബചക്ഖുഞാണസഹഗതം ചിത്തസമാധിം. തേനാഹ
“ദിബ്ബചക്ഖുസമാധി”ന്തി. അത്തമാതി അകുസലകമ്മകരണതോ അത്തമാ, തം
പന കുസലകമ്മകരണം ഹോതീതി ആഹ - “യേ ദസ്സനം കുസലാനം കമ്മപമാനം
പൂരിത്താ”തി ദിട്ഠിമാമേനാതി ദിട്ഠിവസേന ദിട്ഠിബലേന.

ദിട്ഠിപരാമാസേനാതി ദിട്ഠിവസേന ധമ്മസഭാവം അതിക്കമിത്വാ പരാമാസേന. അധിട്ഠഹിത്വാതി, “ഇദമേവ സച്ചം, മോഘമണ്ണ”ന്തി അധിട്ഠായ അഭിനിവിസിത്വാ. ആഭിയിത്വാതി ദജ്ജഹഗ്ഗാഹം ഗഹേത്വാ. വോഹരതീതി അത്തനോ ഗഹിതഗ്ഗഹണം പരേസം ദീപേന്തോ വോഹരതി.

൩൦൨. തത്രാനന്ദാതി ഏതഥ ഇതി-സദ്ദോ ആഭിഅത്ഥോ. ഇദമ്പീതി ഇദം വചനം. “തത്രാനന്ദാ”തി ഏവമാഭിവചനമ്പീതി അത്ഥോ. ന മഹാകമ്മവിഭിജ്ജണാണസ്സ ഭാജനം തസ്സ അനിദ്ദേസഭാവതോ. അസ്സാതി മഹാകമ്മവിഭിജ്ജണാണസ്സ മാതികാട്ഠപനമേവ ദിബ്ബചക്ഖുകാനം സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാനം വസേന അനുഞ്ഞാതബ്ബസ്സ ച ദസ്സനവസേന ഉദ്ദേസഭാവതോ. തേനാഹ “ഏതഥ പനാ”തിആഭി. തഥ ഏതഥ പനാതി “തത്രാനന്ദാ”തിആഭിപാഠോ. ഏതേസം ദിബ്ബചക്ഖുകാനന്തി ഏതേസം ഹേട്ഠാ ചതൃസുപി വാരേസു ആഗതാനം ദിബ്ബചക്ഖുകാനം. ഏത്തകാതി ഏകച്ചിയാ സച്ചഗിരാ. അനുഞ്ഞാതാതി അനുജാനിതാ. അനനുഞ്ഞാതാതി പടിക്പേപിതാ. ഇധ അനനുഞ്ഞാതമുഖേന ദീപിതം അനനുഞ്ഞാതഭാവമത്തം. തത്രാനന്ദാതിആഭികേ തത്രാതി നിദ്ധാരണേ ഭുജന്തി ദസ്സേന്തോ, “തേസു ചതൃസു സമണ്ഡബ്രാഹ്മണേസു”തി ആഹ. ഇദം വചനം “അത്ഥി കിര, ഭോ...പേ... വിപാകോ”തി ഇദം ഏവം വുത്തം. അസ്സാതി തമാവാദിനോ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണസ്സ. അഞ്ഞേനാകാരേനാതി “യോ കിര, ഭോ”തിആഭിനാ വുത്തകാരണതോ അഞ്ഞേന കാരണേന. ദീസു ാനേസുതി “അത്ഥി കിര, ഭോ... പേ... വിപാകോ”തി ച, “അപായം...പേ... നിരയം ഉപപന്ന”ന്തി ച ഇമേസു ദീസു പാഠപദേസേസു. അനുഞ്ഞാതാ തദത്ഥസ്സ അത്ഥിഭാവതോ. തീസു ാനേസുതി “യോ കിര, ഭോ...പേ... നിരയം ഉപപജ്ജതി”, “യമ്പി സോ...പേ... തേ സഞ്ജാനന്തി”, “യമ്പി സോ യദേവ...പേ... മോഘമണ്ണ”ന്തി ഇമേസു തീസു പാഠപദേസേസു. അനനുഞ്ഞാതാ തദത്ഥസ്സാനേകന്തികത്താ മിച്ഛാഭിനിവേസതോ ച. തേനാഹ ഭഗവാ - “അഞ്ഞമാ ഹി, ആനന്ദ, തമാഗതസ്സ മഹാകമ്മവിഭിജ്ജണാണ”ന്തി. യഥാ തേ അപ്പഹീനവിപല്ലാസാ പദേസഞ്ചാണസമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ കമ്മവിഭിജ്ജം സഞ്ജാനന്തി, തതോ അഞ്ഞമാവ സബ്ബസോ പഹീനവിപല്ലാസസ്സ തഥാ ആഗമനാഭിഅത്ഥേന തമാഗതസ്സ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ മഹാകമ്മവിഭിജ്ജണാണം ഹോതീതി അത്ഥോ.

൩൦൩. ഇമിനാ ദിബ്ബചക്ഖുകേന യം കമ്മം കരോന്തോ ദിട്ഠോ, തതോ പുബ്ബേതി യോജനാ. തതോതി തതോ കരിയമാനകമ്മതോ പുബ്ബേ. ഖന്ദോതി കുമാരോ. സിവോതി ഇസ്സരോ. പിതാമഹോതി ബ്രഹ്മാ. ഇസ്സരാദീഹിതി ഇസ്സരബ്രഹ്മപജാപതിആഭിഹി. വിസട്ഠോതി നിമ്മിതോ. മിച്ഛാദസ്സനേനാതി മിച്ഛാദസ്സനവസേന. യന്തി യം കമ്മം. തത്ഥാതി തേസു പാണാതിപാതാഭിവസേന പവത്തകമ്മേസു. ദിട്ഠേവ ധമ്മേതി തസ്സമിന്ധേവ അത്തഭാവേ വിപാകം പടിസംവേദേതീതി യോജനാ. ഉപപജ്ജിത്വാതി ദുതിയഭവേ നിബ്ബത്തിത്വാ. അപരസ്സമിം പരിയായേതി അഞ്ഞസ്സമിം യത്ഥ കത്ഥചി ഭവേ.

ഏകം കമ്മരാസിന്തി പാണാതിപാതാഭിഭേദേന ഏകം കമ്മസമുദായം. ഏകം വിപാകരാസിന്തി തസ്സേവ അങ്ഗേന ഏകം വിപാകസമുദായം. ഇമിനാതി യഥാവുത്തേന ദിബ്ബചക്ഖുകേന സമണ്ണേന ബ്രാഹ്മണേന വാ അഭിട്ഠാ. തയോതി “പുബ്ബേ വാസ്സ തം കതം ഹോതീ”തിആഭിനാ വുത്താ തയോ. ദേവ വിപാകരാസിതി ദിട്ഠധമ്മവേദനിയോ അപരാപരിയായവേദനിയോതി ദേവ

വിപാകരാസി. ഉപപജ്ജവേദനിയം പന തേന ദിട്ഠം, തസ്മാ “ഭേ”തി വുത്തം. ദിട്ഠോ ഏകോ, അദിട്ഠാ തയോതി ദിട്ഠേ ച അദിട്ഠേ ച ചത്താരോ കമ്മരാസി, തമാ ദിട്ഠോ ഏകോ, അദിട്ഠാ ഭേതി തയോ വിപാകരാസി. ഇമാനി സത്ത ാനാനീതി യമാവുത്താനി സത്ത ഞാണസ്സ പവത്തനട്ഠാനാനി. “ഇമസ്സ നാമ കമ്മസ്സ ഇദം ഫലം നിബ്ബത്ത”ന്തി കമ്മസ്സ, ഫലസ്സ വാ അദിട്ഠത്താ, “ദുതിയവാരേ ദിബ്ബചക്ഖുകേന കിഞ്ചി ന ദിട്ഠം”ന്തി വുത്തം. പഠമം വുത്തനയേന തയോ കമ്മരാസി വേദിതബ്ബാ, ഇധ ദിബ്ബചക്ഖുകേന ദിട്ഠസ്സ അഭാവതോ, “പച്ചത്തട്ഠാനാനീ”തി വുത്തം.

ഭവതി വഡ്ഢതി ഏതേനാതി ഭബ്ബം, വഡ്ഢിനിമിത്തം. ന ഭബ്ബം അഭബ്ബന്തി ആഹ “ഭൂതവിരഹിത”ന്തി. അത്തനോ ഫലേ ഭാസനം ദിബ്ബനം ആഭാസനന്തി ആഹ - “ആഭാസതി അഭിഭവതി പടിബാഹതീ”തി. ബലവകമ്മന്തി മഹാസാവജ്ജം കമ്മം ഗരുസമാസേവിതാദിഭേദം. ആസന്നേതി മരണേ, അഭിണ്ഠം ഉപട്ഠാനേന വാ തസ്സ മരണചിത്തസ്സ ആസന്നേ. ബലവകമ്മന്തി ഗരുസമാസേവിതാദിവസേന ബലവം കുസലകമ്മം. ദുബ്ബലകമ്മസ്സാതി അത്തനോ ദുബ്ബലസ്സ. ആസന്നേ കുസലം കത്തന്തി ഇധാപി ആസന്നതാ പുബ്ബേ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബാ.

ഉപട്ഠാനാകാരേനാതി മരണസ്സ ആസന്നകാലേ കമ്മസ്സ ഉപട്ഠാനാകാരേന. തസ്സാതി തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ. നിബ്ബത്തികാരണഭൂതം ഹുത്വാ ഉപട്ഠാതി അകുസലന്തി യോജനാ. തിത്ഥിയാ കമ്മന്തരവിപാകന്തരേസു അകുസലതായ യം കിഞ്ചി കമ്മം യസ്സ കസ്സചി വിപാകസ്സ കാരണം കത്വാ ഗണ്ഠന്തി ഹത്ഥിദസ്സകഅന്ധാദയോ വിയ ദിട്ഠമത്താഭിനിവേസിനോതി, “അഞ്ഞതിത്ഥിയാ... പേ... ഉപട്ഠാതീ”തി വുത്തം. ഇതരസ്ഥിന്തി ഭബ്ബഞ്ചേവ ഭബ്ബാഭാസഞ്ച, ഭബ്ബം അഭബ്ബാഭാസന്തി ഇമസ്ഥിം ദവയേ . ഏസേവ നയോ പഠമദുതിയപുഗ്ഗലവസേന പുരിമാനം ദിന്നം കമ്മാനം യോജനാനയോ വുത്തോ ഉപട്ഠാനാകാരവസേന. അയമേവ തതിയചതുത്ഥപുഗ്ഗലവസേന പച്ഛിമാനം ദിന്നം കമ്മാനം യോജനാനയോ. തതിയസ്സ ഹി കമ്മസ്സ കുസലത്താ തസ്സ ച സഗ്ഗേ നിബ്ബത്തത്താ തത്ഥ കാരണഭൂതം കുസലം ഹുത്വാ ഉപട്ഠാതി; തമാ ചതുത്ഥസ്സപി കമ്മസ്സ കുസലത്താ, തസ്സ പന നിരയേ നിബ്ബത്തത്താ തത്ഥ നിബ്ബത്തികാരണഭൂതം അഞ്ഞതിത്ഥിയാനം അകുസലം ഹുത്വാ ഉപട്ഠാതീതി. യം പന്നേത്ഥ അത്ഥതോ അവിഭത്തം, തം സുവിഞ്ഠേയ്യമേവ.

മഹാകമ്മവിഭങ്ഗസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൭. സളായതനവിഭങ്ഗസുത്തവണ്ണനാ

൩൦൪. വേദിതബ്ബാനീതി ഏത്ഥ യമാ വിദിതാനി ഛര അജ്ഞത്തികാനി ആയതനാനി വട്ടദുക്ഖസമതിക്കമായ ഹോന്തി, തമാ വേദനം അധിപ്പേതന്തി ആഹ - “സഹവിപസ്സന്നേന മഗ്ഗേന ജാനിതബ്ബാനീ”തി. തത്ഥ വിപസ്സനായ ആരമ്മണതോ മഗ്ഗേന അസമ്മോഹതോ ജാനനം ദട്ഠഞ്ചം. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. മനോ സവിസേസം ഉപവിചരതി ആരമ്മണേ പവത്തതി ഏതേഹീതി മനോപവിചാരാ, വിതക്കവിചാരാ. ആരമ്മണേ ഹി അഭിനിരോപനാനുമജ്ജനേഹി വിതക്കവിചാരേഹി സഹ ചിത്തം പവത്തതി, ന തബ്ബിരഹിതം. തേനാഹ “വിതക്കവിചാരാ”തിആദി. സത്താ പജ്ജന്തി ഏതേഹി യഥാരഹം വട്ടം വിവട്ടഞ്ചാതി സത്തപദാ , ഗേഹനിസ്സിതാ വട്ടപദാ. യോഗാനം

ദമനആചരിയാ യോഗാചരിയാ. തേനാഹ “ദമേതബ്ദമകാന”ന്തി. സേസന്തി വുത്താവസേസം ഏകസത്തതിവിധവിത്താണം സഫസ്സരൂപകസ്സേവ അധിപ്പേതത്താ.

൩൦൫. ഇധാതി ഇമിസ്സം ഛരവിത്താണകായദേസനായം. മനോധാതുത്തയവിനിമുത്തമേവ മനോവിത്താണധാതുതി വേദിതബ്ദം.

ചക്ഖുമ്ഹിസമ്ഫസ്സോതി ചക്ഖും നിസ്സായ ഉപ്പന്നോ സമ്ഫസ്സോ. തേനാഹ - “ചക്ഖുവിത്താണസമ്പയുത്തസമ്ഫസ്സേതം അധിവചന”ന്തി.

യഥാ കേവലേന വിത്താണേന രൂപദസ്സനം ന ഹോതി, ഏവം കേവലേന ചക്ഖുപസാദേനപിതി വുത്തം “ചക്ഖുവിത്താണേനാ”തി. തേന പാളിയം ചക്ഖുനാതി നിസ്സയമുവേന നിസ്സിതകിച്ചം വുത്തന്തി ദസ്സേതി. ആരമ്മണവസേനാതി ആരമ്മണപച്ചയഭാവേന. “ഉപവിചരതി”ച്ചേവ കസ്മാ വുത്തം, നനു തത്ത്വ വിതക്കബ്ധാപാരോപി അത്ഥിതി? സച്ചം അത്ഥി. സോ പന്നേത്ഥ തഗ്ഗതികോതി ആഹ - “വിതക്കോ തംസമ്പയുത്തോ ചാ”തി. സമ്പയുത്തയമ്മാനസി ഉപവിചരണം വിതക്കവിചാരാനംയേവേത്ഥ കിച്ചന്തി “വിതക്കവിചാരസഞ്ചാതാ മനോപവിചാരാ”തി വുത്തം. സോമനസ്സയുത്തോ ഉപവിചാരോ സോമനസ്സുപവിചാരോ യഥാ “ആജ്ഞത്തരഥോ”തി ആഹ “സോമനസ്സേന സദ്ധി”ന്തിആദി.

൩൦൬. ഉപവിചാരാനം ഉപസ്സയട്ഠേന ഗേഹം വിയാതി ഗേഹം, രൂപാദയോതി ആഹ - “ഗേഹസ്സിതാനീതി കാമഗുണനിസ്സിതാനീ”തി. നിച്ചസത്താദിനിക്ഖമനതോ നേക്ഖമ്മം വിപസ്സനാതി, “നേക്ഖമ്മസ്സിതാനീതി വിപസ്സനാനിസ്സിതാനീ”തി വുത്തം. ഇട്ഠാനന്തി കസിവണിജ്ജാദിവസേന പരിയിട്ഠാനന്തി ആഹ “പരിയേസിതാന”ന്തി. പിയഭാവോ പന കന്തസദേനേവ കഥിതോതി കാമിതബ്ബാനം മനോ രമേതീതി മനോരമാനം. ലോകേന ആമസീയതീതി ലോകാമിസം, തണ്ഹാ. തായ ഗഹേതബ്ബതായ ഇട്ഠഭാവപാദനേന പടിസഞ്ചതായ ച പടിസംയുത്താനം. അതീതേ കതം ഉപ്പജ്ജതി ആരമ്മണികഅനുഭവനസ്സ അസമ്ഭവതോതി അധിപ്പായോ. ഏദിസം അനുസ്സരണം ദിട്ഠഗ്ഗഹണാനുസ്സരേന ച ഹോതീതി ദസ്സേതും, “യഥാഹ”ന്തിആദി വുത്തം.

അനിച്ഛാകാരന്തി ഹുത്ഥാ അഭാവാകാരം. വിപരിണാമവിരാഗനിരോധന്തി ജരായ മരണേന ചാതി ദേധാ വിപരിണാമേതബ്ബഞ്ചേവ, തതോ ഏവ പലോകിതം ഭങ്ഗഞ്ച. അട്ഠകമായം പന യസ്മാ ഉപ്പന്നം രൂപം തേനേവാകാരേന ന തിട്ഠന്തി , അഥ ഖോ ഉപ്പാദാവത്ഥാസഞ്ചാതം പകതിം വിജഹതി, വിജഹിതഞ്ച ജരാവത്ഥായ തതോ വിഗച്ഛതി, വിഗച്ഛന്തഞ്ച ഭങ്ഗുപ്പത്തിയാ നിരുജ്ജയതീതി ഇമം വിസേസം ദസ്സേതും, “പകതിവിജഹനേനാ”തിആദി വുത്തം. കാമഞ്ചേത്ഥ “യഥാഭൂതം സമ്മപ്പണ്ണായ പസ്സതോ”തി വുത്തം, അനുബോധത്താണം പന അധിപ്പേതം വീഥിപടിപന്നായ വിപസ്സനായ വസേനാതി “വിപസ്സനാപണ്ണായാ”തി വുത്തം ഉപവിചാരനിദേസഭാവതോ. തഥാ ഹി വക്ഖതി - “ഛരസുദ്ധാരേസു ഇട്ഠാരമ്മണേ ആപാഥഗതേ”തിആദി. സഞ്ചാരാനം ഭേദം പസ്സതോതി സഞ്ചേസം സഞ്ചാരാനം ഖണേ ഖണേ ഭിജ്ജനസഭാവം വീഥിപടിപന്നേന വിപസ്സനാത്താണേന പസ്സതോ. തേനാഹ “സഞ്ചാരഗതമ്ഹി തിക്ഖേ”തിആദി.

തത്വ സഞ്ചാഗതമഹിതി സഞ്ചാരഗതേ വിസയഭൂതേ. തിക്ഖേതി ഭാവനാബലേന ഇന്ദ്രിയാനഞ്ച സമതായ തിബ്ബേ. സൂരേതി പടിപക്ഖേഹി അനഭിഭൂതതായ, തേസഞ്ച അഭിഭവനസമത്വതായ വിസദേ പടുഭൂതേ പവത്തന്തേ.

കിലേസാനം വിക്ഖമ്ഭനവസേന വൂപസന്തതായ സന്തചിത്തസ്സ, സംസാരേ ഭയസ്സ ഇക്ഖനേതോ ഭിക്ഖുനോ, ഉത്തരീമനുസ്സയമ്മസന്നിസ്സിതത്താ അമാനുസി രതീതി വിവേകരതി നേക്ഖമ്മരതി. യതോ യതോതി യഥാ യഥാ നയവിപസ്സനാദീസു യേന യേന സമ്മസനാകാരേനാതി അത്ഥോ. ഖണ്ഡാനം ഉദയഞ്ചയന്തി പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡാനം ഉപ്പാദഞ്ച ഭങ്ഗഞ്ച. അമതന്തം വിജാനതന്തി വിജാനന്താനം വിഞ്ചുനം ആരദ്ധവിപസ്സനാനം തം പീതിപാമോജ്ജം അമതായിഗമഹേതുതായ അമതന്തി വേദിതഞ്ചം.

ഛരസു ദ്വാരേസു ഇട്ഠാരമ്മണേ ആപാമഗതേതി രൂപാദിവസേന ഛരഞ്ചിയേ ഇട്ഠാരമ്മണേ യഥാരഹം ഛരസു ദ്വാരേസു ആപാമഗതേ. വിസയേ ചേതം ഭുമ്മവചനം.

൩൦൭. പച്ചുപ്പന്നന്തി സന്തതിപച്ചുപ്പന്നം. അനുത്തരവിമോക്ഖോ നാമ അരഹത്തം ഇധ അധിപ്പേതം ഉക്കട്ഠനിദേശേന. കഥം പന തത്വ പിഹം ഉപട്ഠപേതി, ന ഹി അധിഗതം അരഹത്തം ആരമ്മണം ഹോതി, ന ച തം ആരബ്ഭ പിഹാ പവത്തതീതി? കോ വാ ഏവമാഹ - “അരഹത്തം ആരമ്മണം കത്വാ പിഹം ഉപട്ഠപേതി”തി. അനുസ്സുതിലദ്ധം പന പരികപ്പസിദ്ധം അരഹത്തം ഉദിസ്സ പത്ഥനം റപേതി, തത്വ ചിത്തം പണിദഹതി. തേനാഹ ഭഗവാ - “കുദാസ്സു നാമാഹം തദായതനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരിസ്സാമീ”തി. ആയതനന്തി അരഹത്തമേവ ഛരജ്ജഗസമന്നാഗമാദികാരണഭാവതോ, മനായതനയമ്മായതനഭാവതോ ച തഥാ വുത്തം, തം പനേതം ദോമനസ്സം പത്ഥനം പട്ഠപേന്തസ്സ ഉപ്പജ്ജതി പത്ഥനായ സഹാവത്തനതോ. ന ഹി ലോഭദോസാനം സഹ വുത്തി അത്ഥി. പത്ഥനാമൂലകത്താതി ഇമിനാ ഉപട്ഠാപയതോ പദസ്സ ഹേതുഅത്ഥജോതകതമാഹ. ഏവന്തി “കുദാസ്സുനാമാ”തിആദിനാ വുത്താകാരേന. ഉസ്സുക്കാപേതുന്തി യഥാ മഗ്ഗേന ഘടേതി, ഏവം ഉസ്സുക്കാപേതും.

൩൦൮. അഞ്ഞാണുപേക്ഖാതി അഞ്ഞാണസഹിതാ ഉപേക്ഖാ അസമപേക്ഖനപവത്താ. തേന തേന മഗ്ഗോധിനാ തസ്സ തസ്സ അപായഗമനീയകിലേസോധിസ്സ അനവസേസതോ ജിതത്താ വീണാസവോ നിപ്പരിയായതോ ഓധിജിനോ നാമ; തദഭാവതോ പുമുജ്ജനോ നിപ്പരിയായതോവ അനോധിജിനോ നാമ; സേഖോ പന സിയാ പരിയായതോ ഓധിജിനോതി. തമ്പി നിവത്തേന്തോ, “അവീണാസവസ്സാതി അത്ഥോ”തി ആഹ. ആയതിം വിപാകം ജിനിത്വാതി അപ്പവത്തികരണവസേന സഞ്ചസോ ആയതിം വിപാകം ജിനിത്വാ റിതത്താ വീണാസവോവ നിപ്പരിയായതോ വിപാകജിനോ നാമ; തദഭാവതോ പുമുജ്ജനോ നിപ്പരിയായതോ അവിപാകജിനോ നാമ; സേഖോ പന സിയാ പരിയായതോ വിപാകജിനോതി. തമ്പി നിവത്തേന്തോ “അവീണാസവസ്സേവാതി അത്ഥോ”തി ആഹ. അപസ്സന്തസ്സ രൂപന്തി പാളിതോ പദം ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. പാളിയം പുഞ്ചേ “പുമുജ്ജനസ്സാ”തി വത്വാ പുന “അസ്സുതവതോ പുമുജ്ജനസ്സാ”തി വചനം അന്ധപുമുജ്ജനസ്സായം ഉപേക്ഖാ, ന കല്യാണപുമുജ്ജനസ്സാതി ദസ്സനത്ഥം. ഗേഹസ്സിതാ ഉപേക്ഖാ ഹി

യം കിഞ്ചി ആരമ്മണവത്സം അപേക്വസ്സേവ, ന നിരപേക്വസ്സാതി ഇട്ഠേ, ഇട്ഠമജ്ജന്തേ വാ ആരമ്മണേ സിയാതി വുത്തം “ഇട്ഠാരമ്മണേ ആപാമഗതേ”തി. അത്താണേന പന തത്ത്വ അജ്ജ്യുപേക്വനാകാരപ്പത്തി ഹോതി. തേനാഹ “ഗുളപിണ്ഡകേ”തിആദി.

ഇട്ഠേ അരജ്ജന്തസ്സ അനിട്ഠേ അദുസ്സന്തസ്സാതി ഇദം യേഭുയ്യേന സത്താനം ഇട്ഠേ രജ്ജനം, അനിട്ഠേ ദുസ്സന്താതി കത്വാ വുത്തം. അയോനിയോമനസിക്കാരോ ഹി തന്തംആരമ്മണവസേന ന കത്ത്വചിപി ജവനനിയമം കരോതീതി വുത്തവിപരീതേപി ആരമ്മണേ രജ്ജനദുസ്സന്തം സമ്ഭവതി, തമാപിസ്സ രജ്ജനദുസ്സന്തം അത്ത്വതോ പടിക്ഖിത്തമേവാതി ദട്ഠം. അസമപേക്വനേതി അസമം അയുത്തദസ്സന്തേ അയോനീസോ സമ്മോഹപുണ്ണകം ആരമ്മണസ്സ ഗഹണേ.

൩൦൯. പവത്തനവസേനാതി ഉപ്പാദനവസേന ചേവ ബഹുലീകരണവസേന ച. നിസ്സായ ചേവ ആഗമ്മ ചാതി ആഗമനട്ഠാനഭൂതേ നിസ്സായപച്ചയഭൂതേ ച കത്വാ. അതിക്കത്താനി നാമ ഹോന്തി വിക്ഖമ്ഭനേന ഉസ്സാരേന്താ സമുസ്സാരേന്താ.

സോമനസ്സഭാവസാമത്തം ഗഹേത്വാ, “സരിക്ഖകേനേവ സരിക്ഖകം ജഹാപേത്വാ”തി വുത്തം. ഇയാപി പഹായകം നാമ പഹാതബ്ബതോ ബലവമേവ, സംകിലേസധമ്മാനം ബലവഭാവതോ സാതിസയം പന ബലവഭാവം സന്ധായ “ഇദാനി ബലവതാ”തിആദി വുത്തം. ബലവഭാവതോ വോദാനധമ്മാനം അധിഗമസ്സ അധിപ്പേതത്താ ഹേത്വ നേക്ഖമ്മസ്സിതദോമനസ്സാനന്വി പഹാനം ജോതിതം.

ഉപേക്ഖായ പഹായകഭാവേന അധിപ്പേതത്താ “ഉപേക്ഖാകമാ വേദിതബ്ബാ”തി വുത്തം. ത്യാനസ്സ അലാഭിനോ ച ലാഭിനോ ച പകിണ്ണകസഞ്ചാരസമ്മസനം സന്ധായ, “സുദ്ധസഞ്ചാരേ ച പാദകേ കത്വാ”തി. ഉപേക്ഖാസഹഗതാതി ഭാവനായ പഗുണഭാവം ആഗമ്മ കദാചി അജ്ജ്യുപേക്ഖനവസേനപി ഹി സമ്മസനം ഹോതീതി. പാദകജ്ജ്യാനവസേന, സമ്മസിതധമ്മവസേന വാ ആഗമനവിപസ്സനായ ബഹുലം സോമനസ്സസഹഗതഭാവതോ “വുട്ഠാനഗാമിനീ പന വിപസ്സനാ സോമനസ്സസഹഗതാവ”തി നിയമേത്വാ വുത്തം. ഉപേക്ഖാസഹഗതാ ഹോതീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ചതുത്ഥജ്ജ്യാനാദിനീതി ആദി-സദുേന അരൂപജ്ജ്യാനാനി സഞ്ചരന്തീതി. പൂരിമസദിസാവതി പൂരിമസദിസാ ഏവ, ഉപേക്ഖാസഹഗതാ വാ ഹോതി സോമനസ്സസഹഗതാ വാതി അത്ത്വോ. ഇദം സന്ധായാതി യം ചതുത്ഥജ്ജ്യാനാദിപാദകതോ ഏവ ഉപേക്ഖാസഹഗതം വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനം നിസ്സായ സോമനസ്സസഹഗതായ വിപസ്സനായ പഹാനം, ഇദം സന്ധായ. പഹാനന്തി ചേത്വ സമതിക്കമലക്ഖണം വേദിതബ്ബം.

ഏതം വിസേസം വിപസ്സനായ ആവജ്ജനട്ഠാനഭൂതം. വുട്ഠാനഗാമിനിയാ ആസന്തേ സമാപനജ്ജ്യാനവിപസ്സനാ പാദകജ്ജ്യാനവിപസ്സനാ, സമ്മസിതധമ്മോതി വിപസ്സനായ ആരമ്മണഭൂതാ വന്ധാ. പുഗ്ഗലജ്ജ്യാസയോതി പാദകജ്ജ്യാനസ്സ സമ്മസിതജ്ജ്യാനസ്സ ച ഭേദേ സതി പടിപജ്ജനകസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ, “അഹോ വത മയ്ഹം പഞ്ചഞ്ചികം ത്യാനം ഭവേയ്യ ചതുരഞ്ചിക”തിആദിനാ പുണ്ണേ പവത്തഅജ്ജ്യാസയോ. തേസന്വി വാദേതി ഏത്ഥ പഠമമേരവാദേ. അയമേവ...പേ... നിയമേതി തതോ തതോ ദുതിയാദിപാദകജ്ജ്യാനതോ ഉപ്പന്നസ്സ

സബ്വാരുപേക്വാണാണസ്സ പാദകജ്ജ്യാനാതിക്കന്താനം അബ്ഗാനം അസമാപജ്ജിതുകാമതാ വിരാഗഭാവനാഭാവതോ ഇതരസ്സ ച അതബ്ഭാവതോ. ഏതേനേവ ഹി പഠമേരവാദേ അപാദകപഠമജ്ജ്യാനപാദകമഗ്ഗാ പഠമജ്ജ്യാനികാവ ഹോന്തി, ഇതരേ ച ദുതിയജ്ജ്യാനികാദിമഗ്ഗാ പാദകജ്ജ്യാനവിപസ്സനാനിയമേഹി തന്തന്ത്യാനികാവ. ഏവം സേസവാദേസുപി വിപസ്സനാനിയമോ യമാസമ്ഭവം യോജേതബ്ബോ. തേനാഹ - “തേസമ്പി വാദേ അയമേവ പുബ്ബഭാഗേ വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാവ നിയമേതീ”തി. വുത്താവ, തസ്മാ ന ഇധ വത്തബ്ബാതി അധിപ്പായോ.

൩൧൦. നാനത്താദി കാമാവചരാദികുസലാദിവിഭാഗതോ നാനാവിധാ. തേനാഹ “അനേകപ്പകാരാ”തി. നാനത്തസിതാതി രൂപസദാദിനാനാരമ്മണിസ്സയാ. ഏകത്താ ഏകസഭാവാ ജാതിഭൂമിആദിവിഭാഗഭാവതോ. ഏകാരമ്മണിസ്സിതാതി ഏകപ്പകാരേനേവ ആരമ്മണേ പവത്താ. ഹേട്ഠാ അഞ്ഞാണുപേക്വാ വുത്താ “ബാലസ്സ മുള്ഹസ്സാ”തിആദിനാ (൧൦ നി൦ ൩.൩൦൮). ഉപരി ഛരളബ്ഗുപേക്വാ വക്ഖതി “ഉപേക്ഖകോ വിഹരതീ”തിആദിനാ (൧൦ നി൦ ൩.൩൧൧). ദേ ഉപേക്ഖാ ഗഹിതാ ദിന്നമ്പി ഏകത്താ, ഏകജ്ജ്യാം ഗഹേതബ്ബതോ, നാനത്തസിതായ ഉപേക്ഖായ പകാസിതഭാവതോ ച.

അഞ്ഞാണുപേക്വാ അഞ്ഞാ സദാദീസു തത്ത്വ തത്ത്വേവ വിജ്ജമാനത്താ. രൂപേസൂതി ച ഇമിനാ ന കേവലം രൂപായതനവിസേസാ ഏവ ഗഹിതാ, അഥ ഖോ കസിണരൂപാനിപീതി ആഹ - “രൂപേ ഉപേക്ഖാഭാവഞ്ച അഞ്ഞാ”തിആദി. ഏകത്തസിതഭാവോപി ഇധ ഏകത്തവിസയസമ്പയോഗവസേനേവ ഇച്ഛിതോ, ന ആരമ്മണവസേന ചാതി ദസ്സേതും, “യസ്മാ പനാ”തിആദി വുത്തം. തേനേവാഹ “തത്ത്വാ”തിആദി. സമ്പയുത്തവസേനാതി സമ്പയോഗവസേന. ആകാസാനഞ്ചായതനം നിസ്സയതീതി ആകാസാനഞ്ചായതനനിസ്സിതാ, ആകാസാനഞ്ചായതനവന്ധനിസ്സിതാ. സേസാസുപീതി വിഞ്ഞാണഞ്ചായതനനിസ്സിതാദീസുപി.

അരൂപാവചരവിപസ്സനുപേക്ഖായാതി അരൂപാവചരയമ്മാരമ്മണായ വിപസ്സനുപേക്ഖായ. രൂപാവചരവിപസ്സനുപേക്ഖന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. തായ കാമരൂപാരൂപഭേദായ തബ്ബഹായ നിബ്ബത്താതി തമ്മയാ, തേഭൂമകയമ്മാ, തേസം ഭാവോ തമ്മയതാ, തബ്ബഹായ സ്സ ഗുണസ്സ വസേന അത്ത്വേ സദുനിവേസോ, തദഭിധാനകോതി ആഹ - “തമ്മയതാ നാമ തബ്ബഹായ”തി . അതമ്മയതാ തമ്മയതായ പടിപക്ഖോതി കത്വാ. വിപസ്സനുപേക്ഖന്തി, “യദത്ഥി യം ഭൂതം, തം പജ്ജഹതി ഉപേക്ഖം പടിലഭതീ”തി (ദീ൦ നി൦ ൩.൧൧; അ൦ നി൦ ൧.൫൫) ഏവമാഗതം സബ്വാറവിചിന്നനേ മജ്ജ്യാത്തഭൂതം ഉപേക്ഖം.

൩൧൧. യദരിയോതി ഏത്ത്വ ദ-കാരോ പദസന്ധികരോ, ഉപയോഗപുരുവചനേ ച യ-സദോതി ദസ്സേനോ, “യേ സതിപട്ഠാനേ അരിയോ”തി ആഹ. കാമം “അരിയോ”തി പദം സബ്ബേസമ്പി പടിവിധസച്ചാനം സാധാരണം, വക്ഖമാനസ്സ പന വിസേസസ്സ ബുദ്ധാവേണികത്താ, “അരിയോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി വുത്തം. ന ഹി പച്ഛേകബുദ്ധാദീനം അയമാനുഭാവോ അത്ഥി. തീസു ഠാനേസൂതി ന സുസ്സൂസന്തിതി വാ, ഏകച്ഛേ ന സുസ്സൂസന്തി ഏകച്ഛേ സുസ്സൂസന്തിതി വാ, സുസ്സൂസന്തിതി വാ, പടിപന്നാപടിപന്നാനം സാവകാനം പടിപത്തിസബ്വാതേസു തീസു സതിപട്ഠാനേസു. സതിം പട്ഠപേനോതി പടിഛാനുനയേഹി അനവസ്സുതത്താ തദുഭയനിവത്തത്താ

സബുദാ സതിം ഉപട്ഠപേന്തോ. ബുദ്ധാനമേവ സാ നിചും ഉപട്ഠിതസതിതാ, ന ഇതരേസം ആവേണികധമ്മഭാവതോ. ആദരേണ സോതുമിച്ഛാ ഇധ സുസ്സുസാതി തദഭാവം ദസ്സേന്തോ, “സദുഹിത്വാ സോതും ന ഇച്ഛന്തി”തി ആഹ. ന അഞ്ഞാതി “ന അഞ്ഞായാ”തി വത്തബ്ബേ യകാരലോപേന നിദുസോതി ആഹ “ന ജാനനത്ഥായാ”തി. സത്ഥു ഓവാദസ്സ അനാദിയനമേവ വോക്കമനന്തി ആഹ - “അതിക്കമിത്വാ...പേം... മഞ്ഞന്തി”തി.

ഗേഹസ്സിതദോമനസ്സവസേനാതി ഇദം ഇധ പടിക്ഖിപിതബ്ബമത്തദസ്സനപദം ദട്ഠഞ്ചം. നേക്ഖമ്മസ്സിതദോമനസ്സപി സത്ഥു പസങ്ഗവസേന “ന ചേവ അത്തമനോ ഹോതീ”തി അത്തമനപടിക്ഖേപേന അനത്തമനതാ വുത്താ വിയ ഹോതീതി തം പടിസേധേന്തോ - “അപ്പതീതോ ഹോതീതി ന ഏവമത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ”തി. തസ്സ സേതുഘാതോ ഹി തമാഗതാനം. യദി ഏവം കസ്മാ അത്തമനതാപടിക്ഖേപോതി ആഹ - “അപ്പടിപന്നകേസു പന അനത്തമനതാകാരണസ്സ അഭാവേനേതം വുത്ത”ന്തി. പടിഘഅവസ്സവേനാതി ഛരഹി ദ്വാരേഹി പടിഘവിസ്സന്ദനേന, പടിഘപ്പവത്തിയാതി അത്ഥോ. ഉപ്പിലാവിതോതി ന ഏവമത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ ഉപ്പിലാവിതത്തസ്സ ബോധിമൂലേ ഏവ പഹീനത്താ. പടിപന്നകേസുതി ഇദം അധികാരവസേന വുത്തം, അപ്പടിപന്നകേസുപി തമാഗതസ്സ അനത്തമനതാകാരണം നത്ഥേവ. ഏതം വുത്തന്തി ഏതം “അത്തമനോ ചേവ ഹോതീ”തിആദിവാചനം വുത്തം സാവകാനം സമ്മാപടിപത്തിയാ സത്ഥു അനവജ്ജായ ചിത്താരായനായ സമ്ഭവതോ.

൩൧൨. ദമിതോതി നിബ്ബിസേവനഭാവപാദനേന സിക്ഖാപിതോ. ഇരിയാപഥപരിവത്തനവസേന അപരിവത്തിത്വാ ഏകദിസായ ഏവ സത്തദിസാവിധാവനസ്സ ഇധാധിപ്പേതത്താ സാരിതാനം ഹത്ഥിദമ്മാദിനം ഏകദിസാധാവനസി അനിവത്തനവസേനേവ യുത്തന്തി ആഹ - “അനിവത്തിത്വാ ധാവന്തോ ഏകംയേവ ദിസം ധാവതീ”തി. കായേന അനിവത്തിത്വാവാതി കായേന അപരിവത്തിത്വാ ഏവ. വിമോക്ഖവസേന അട്ഠ ദിസാ വിധാവതി, ന പുരത്ഥിമാദിദിസാവസേന. ഏകപ്പഹാരേനേവാതി ഏകനീഹാരേനേവ, ഏകസ്ഥിംയേവ വാ ദിവസേ ഏകഭാഗേന. “പഹാരോ”തി ഹി ദിവസസ്സ തതിയോ ഭാഗോ വുച്ചതി. വിധാവനഞ്ചേത്ഥ ത്യാനസമാപജ്ജനവസേന അകലകമപ്പതിസാതം ജവനചിത്തപവത്തന്തി ആഹ “സമാപജ്ജതിയേവാ”തി. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

സളായതനവിഭിദ്ദഗസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൮. ഉദ്ദേശവിഭിദ്ദഗസുത്തവണ്ണനാ

൩൧൩. ദേസേതബ്ബസ്സ അത്ഥസ്സ ഉദിസനം ഉദ്ദേശോ, വിഭജനം വിഭിദ്ദഗോതി ആഹ - “മാതികഞ്ച വിഭജനഞ്ചാ”തി തുലേയ്യാതിആദിനി ചത്താരിപി പദാനി പഞ്ഞാവേവചനാനി. അഥ വാ തുലേയ്യാതി തുലനഭൂതായ പഞ്ഞായ തസ്സ ധമ്മസ്സ പഗ്ഗഹാദിവിധിനാ പരിതുലേയ്യ. തീരേയ്യാതി തീരണഭൂതായ പഞ്ഞായ തത്ഥ ഞാണകിരിയാസമാപനവസേന തീരേയ്യ. പരിഗ്ഗണ്ഹേയ്യാതി തമാസമാപനോ ആനിസംസേ അസ്സാദആദിനവേ ച വിചിനേയ്യ. പരിച്ഛിന്ദേയ്യാതി പരിച്ഛിന്ദഭൂതേന ഞാണേന അത്ഥം പരിച്ഛിന്ദിത്വാ ജാനേയ്യ. ആരമ്മണേസുതി രൂപാദിപുണ്ണാത്താരമ്മണേസു. നികന്തിവസേനാതി

നികാമനവസേന അപേക്ഖാവസേന. തിട്ഠമാനന്തി പവത്തമാനം. ഗോചരജ്ജ്വലത്തേതി ത്യാനാരമ്മണഭൂതേ. തത്ത്വഹി ഭാവനാചിത്തേനാഭിഭൂയ അവിസ്സജ്ജിതാ ഗയ്ഹമാനം അജ്ജ്വലത്തം വിയ ഹോതീതി “ഗോചരജ്ജ്വലത്ത”ന്തി വുച്ചതി. ഭാവനം ആരദ്ധസ്സ ഭിക്ഖുനോ യദി ഭാവനാരമ്മണേ നികന്തി ഉപ്പജേയ്യ, തായ നികന്തിയാ ഉപരി ഭാവനം വിസ്സജ്ജതാ ചിത്തസംകോചവസേന സണ്ഠിതം നാമ, തദഭാവേന അസണ്ഠിതം നാമ ഹോതീതി, “അജ്ജ്വലത്തം അസണ്ഠിത”ന്തി വുത്തന്തി ദസ്സേനോ, “ഗോചരജ്ജ്വലത്തേ നികന്തിവസേന അസണ്ഠിത”ന്തി ആഹ. തമാ ഹി വക്ഖതി - “നികന്തിവസേന ഹി അതിട്ഠമാനം ഹാനഭാഗിയം ന ഹോതി, വിസേസഭാഗിയമേവ ഹോതീ”തി. അഗ്ഗഹേതാതി രൂപാദീസു കിഞ്ചി തത്ത്വാദിഗ്ഗാഹവസേന അഗ്ഗഹേതാ. തമാ അഗ്ഗഹണേനേവ ഹി തത്ത്വാപരിതാസാദിവസേന ന പരിതസ്സേയ്യ. അവസേസസ്സ ച ഭുക്ഖസ്സാതി സോകാദിഭുക്ഖസ്സ. അവസേസസ്സ ച ഭുക്ഖസ്സാതി വാ ജാതിജരാമരണസീസേന വിപാകഭുക്ഖസ്സ ഗഹിതത്താ കിലേസഭുക്ഖസ്സ ചേവ സംസാരഭുക്ഖസ്സ ചാതി അത്ഥോ.

൩൧൬. രൂപമേവ കിലേസുപ്പത്തിയാ കാരണഭാവതോ രൂപനിമിത്തം. രാഗാദിവസേന തം അനുധാവതിതി രൂപനിമിത്താനുസാരി.

൩൧൭. നികന്തിവസേന അസണ്ഠിതന്തി അപേക്ഖാവസേന സണ്ഠിതം നികന്തിം പഹായ പവത്തമാനം ഉപരി വിസേസാവഹതോതി. തേനാഹ “നികന്തിവസേന ഹി”തിആദി.

൩൧൮. അഗ്ഗഹേതാ അപരിതസ്സനാതി പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡേ, “ഏതം മമാ”തിആദിനാ തത്ത്വാദിഗ്ഗാഹവസേന ഉപാദിയിതാ തത്ത്വാപരിതാസാദിവസേന പരിതസ്സനാ, വുത്തവിപരിയായേന അഗ്ഗഹേതാ അപരിതസ്സനാ വേദിതബ്ബാ. കഥം പനേസാ അനുപാദാപരിതസ്സനാ ഹോതീതി മഹാമേരസ്സ അധിപ്പായം വിവരിതും ചോദനം സമുട്ഠപേതി? ഉപാദാതബ്ബസ്സ അഭാവതോതി തസ്സ അനുപാദാപരിതസ്സനാഭാവേ കാരണവചനം. യദി ഹീതിആദി തസ്സ സമത്ഥനം. ഉപാദാപരിതസ്സനാവ അസ്സ തമാ ഉപാദാതബ്ബസ്സ തഥേവ ഉപാദിന്നത്താ. ഏവന്തി നിച്ഛാദിആകാരേന. ഉപാദിന്നാപീതി ഗഹിതപരാമട്ഠാപി. അനുപാദിന്നാവ ഹോന്തി അയോനിസോ ഗഹിതത്താ, വിത്തുസു നിസ്സായ ജാനിതബ്ബത്താ ച. ദിട്ഠിവസേനാതി മിച്ഛാദിട്ഠിയാ ഗഹണാകാരവസേന, തസ്സ പന അയമാഭൂതഗാഹിതായ പരമത്ഥതോ ച അഭാവതോ. അത്ഥതോതി പരമത്ഥതോ. അനുപാദാപരിതസ്സനായേവ നാമ ഹോതി ഉപാദാതബ്ബാകാരസ്സ അഭാവേന തം അനുപാദിയിതാ ഏവ പരിതസ്സനാതി കതാ.

പരിവത്തതീതി ന തദേവ രൂപം അത്തമാ പവത്തം പരിവത്തതി, അഥ ഖോ പകതിജഹന്നേന സഭാവവിഗമേന നസ്സതി ഭിജ്ജതി. വിപരിണതന്തി അത്തമത്തം ഗതം വിനട്ഠം. കമ്മവിത്താണന്തി അഭിസങ്ഖാരവിത്താണം. “രൂപം അത്താ”തിആദി മിച്ഛാഗാഹവസേന വിത്താണസ്സ രൂപഭേദേന വുത്തസ്സ ഭേദാനുപരിവത്തി ഹോതി. വിപരിണാമം അനുഗന്താ വിപരിവത്തനതം ആരബ്ഭ പവത്തം വിപരിണാമാനുപരിവത്തം; തതോ സമുപ്പന്നാ പരിതസ്സനാ വിപരിണാമാനുപരിവത്തജാ പരിതസ്സനാതി ദസ്സേനോ ആഹ - “വിപരിണാമസ്സ...പേ... പരിതസ്സനാ”തി. അകുസലധമ്മസമുപ്പാദാ ചാതി, “യം

അഹു വത മേ, തം വത മേ നത്മീ"തിആദിനാ പവത്താ അകുസലചിത്തുപ്പാദധമ്മാ. വേപേത്യാതി പവത്തിതും അപ്പദാനവസേന അനുപ്പത്തിനിമിത്തതായ വേപേത്യാ. ഭയതാസേനാതി ഭായനവസേനപി ചിത്തുത്രാസേന. തണ്ഹാതാസേനാതി തസ്സനേന. സവിഘാതോതി ചിത്തവിഘാതനവിഘാതേന സവിഘാതോ. തതോ ഏവ ചേതോദുക്ഖേന സദുക്ഖോ. മണികരണ്ഡകസത്തായാതി രിത്തകരണ്ഡംയേവ മണിപരിപുണ്ണകരണ്ഡാതി ഉപ്പന്നസത്തായ. അഗ്ഗഹേത്യാ പരിതസ്സനാതി ഗഹേതബ്ബസ്സ അഭാവേന ഗഹണസി അവിജ്ജമാനപക്ഖിയമേവാതി അഗ്ഗഹേത്യാ പരിതസ്സനാ നാമ ഹോതി.

൩൨൧. കമ്മവിത്താണമേവ നത്മി സതി കമ്മവിത്താണേ രൂപഭേദാനുപരിവത്തി സിയാതി കമ്മവിത്താണാഭാവദസ്സനമുഖേന ഖിണാസവസ്സ സബ്ബസോ കിലേസാഭാവം ദസ്സേതി. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ഉദ്ദേശവിഭിന്ദഗസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൯. അരണവിഭിന്ദഗസുത്തവണ്ണനാ

൩൨൩. ഗേഹസ്സിതവസേനാതി കിലേസനിസ്സിതവസേന അനുരോധവസേന. നേവ ഉക്ഖിപേയ്യാതി ന അനുഗൃണ്ഹേയ്യാ. ന അവക്ഖിപേയ്യാതി ഗേഹസ്സിതവസേന വിരോധവസേന ന നിഗൃണ്ഹേയ്യാ. അനുരോധേന വിനാ സമ്പഹംസനവസേന യമാഭൂതഗുണകമനം നേവുസ്സാദനാ വജ്ജാഭാവതോ; തമാ വിരോധേന വിനാ വിവേചനവസേന യമാഭൂതദോസകമനം ന അപസാദനം. സഭാവമേവാതി യമാഭൂതസഭാവമേവ കസ്സചി പുഗ്ഗലസ്സ അനാദേസകരണവസേന കമേയ്യ, സേയ്യമാപി ആയസ്മാ സുഭൂതിത്ഥേരോ. വിനിച്ഛിതസുഖന്തി, "അജ്ഞതം അനവജ്ജ"തിആദിനാ വിസേസതോ വിനിച്ഛിതസുഖായ ഹോതി. പരമ്മുഖാ അവണ്ണന്തി സ്വായം രഹോവാദോ പേസുത്തുപസംഹാരവസേന പവത്തോ ഇധാധിപ്പേതോതി ആഹ "പിസുണവാചന്തി അത്ഥോ"തി. ഖിണാതിതി ഖിണോ, യോ ഭാസതി, യഞ്ച ഉട്ടിസ്സ ഭാസതി, ദേപി ഹിംസതി വിബാധതീതി അത്ഥോ, തം ഖിണവാദം. സ്വായം യസ്മാ കിലേസേഹി ആകിണ്ണോ സംകിലിട്ഠോ ഏവ ച ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം - "ആകിണ്ണം സംകിലിട്ഠം വാച"ന്തി. തേന അവസിട്ഠം തിവിധസി വചിദുച്ചരിതമാഹ. അധിട്ഠഹിത്യാതി, "ഇദമേവ സച്ച"ന്തി അജ്ഞോസായ. ആദായാതി പഗ്ഗയ്ഹ. വോഹരേയ്യാതി സമുദാചരേയ്യ. ലോകസമത്തന്തി ലോകസങ്കേതം.

൩൨൪. ആരമ്മണതോ സമ്പയോഗതോ കാമേഹി പടിസംഹിതത്താ കാമപടിസന്ധി, കാമസുഖം. തേനാഹ "കാമുപസംഹിതേന സുഖേനാ"തി. സദുക്ഖോതി വിപാകദുക്ഖേന സംകിലേസദുക്ഖേന സദുക്ഖോ. തമാ സപരിളാഹോതി വിപാകപരിളാഹേന ചേവ കിലേസപരിളാഹേന ച സപരിളാഹോ.

൩൨൫. വട്ടതോ നിസ്സരിതും അദത്യാ തത്ഥേവ സീദാപനതോ മിച്ചാപടിപദാഭാവേന സത്തേ സംയോജേതീതി സംയോജനം, വിസേസതോ ഭവസംയോജനം തണ്ഹാതി ആഹ "തണ്ഹായേതം നാമ"ന്തി. ന തണ്ഹായേവ മാനാദയോപി സംയോജനത്തം സായേന്തി നാമ സബ്ബസോ സംയോജനതോ

സുട്ഠു ബന്ധനതോ. തേന വുത്തം - “അവിജ്ഞാനീവരണാനം, ഭിക്ഖവേ, സത്താനം തണ്ഹാസംയോജനാന”തി (സം. നി. ൨.൧൨൫-൧൨൬).

ഇമം ചതുക്കന്തി, “യേ കാമപടിസന്ധിസുഖിനോ സോമനസ്സാനുയോഗം അനുയുത്താ, യേ അത്തകിലമമാനുയോഗം അനുയുത്താ”തി ഏവമാഗതം ഇമം ചതുക്കം നിസ്സായ. “ഏതദഗ്ഗേ റപിതോ”തി, വത്ഥാ തം നിസ്സായ റപിതഭാവം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും, “ഭഗവതോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ഉസ്സാദനാഅപസാദനാ പഞ്ഞായന്തി തമാഗതേന വിനേതബുപുഗ്ഗലവസേന ധമ്മദേസനായ പവത്തേതബുതോ. അയം പുഗ്ഗലോ...പേ... ആചാരസമ്പന്നോതി വാ നത്ഥി പരേസം അനുദേസകവസേന ധമ്മദേസനായ പവത്തനതോ.

൩൨൯. പരമ്മുഖാ അവണ്ണന്തി നിന്ദിയസ്സ ദോസസ്സ നിന്ദനം. ന ഹി കദാചി നിന്ദിയോ പസംസിയോ ഹോതി, തം പന കാലം തത്ഥാവ കമേതബുന്തി ആഹ, “യുത്തപത്തകാലം തത്ഥാവ”തി. വീണവാദേപി ഏസേവ നയോ തസ്സ രഹോവാദേന സമാനയോഗക്ഖമത്താ.

൩൩൦. ഘാതീയതീതി വധീയതി. സദ്ദോപി ഭിജ്ജതി നസ്സതി, ഭേദോ ഹോതീതി അത്ഥോ. ഗേലഞ്ഞപ്പത്തോതി വേദം പരിസ്സമം പത്തോ. അപലിബുദ്ധന്തി ദോസേഹി അന്നനുപതിതം.

൩൩൧. അഭിനിവിസ്സ വോഹരതീതി ഏവമേതം, ന ഇതോ അഞ്ഞമാതി തം ജനപദനിരുത്തിം അഭിനിവിസിത്ഥാ സമുദാചരതി. അതിയാവനന്തി സമഞ്ഞം നാമേതം ലോകസങ്കേതസിദ്ധാ പഞ്ഞത്തിതി പഞ്ഞത്തിമത്തേ അട്ഠത്ഥാ പരമത്ഥതോ മാമസാ പരാമസ്സ വോഹരണം.

൩൩൨. അപരാമസന്തോതി അനഭിനിവിസന്തോ സമഞ്ഞാമത്തതോവ വോഹരതി.

൩൩൩. മരിയാദഭാജനീയന്തി യമാവുത്തസമ്മാപടിപദായ മിച്ചാപടിപദായ ച അഞ്ഞമഞ്ഞം സങ്കരഭാവവിഭാജനം. രണന്തി സത്താ ഏതേഹി കന്ദന്തി അകന്ദന്താപി കന്ദനകാരണഭാവതോതി രണാ; രാഗദോസമോഹാ, ദസപി വാ കിലേസാ, സബ്ബേപി വാ ഏകന്താകുസലാ, തേഹി നാനപ്പകാരദുക്ഖനിബുത്തകേഹി അഭിഭൂതാ സത്താ കന്ദന്തി; സഹ രണേഹിതി സരണോ. രണസദ്ദോ വാ രാഗാദിരേണുസു നിരുള്ഹോ. തേനാഹ “സരജോ സകിലേസോ”തി. പാളിയം പന “സദുക്ഖോ ഏസോ ധമ്മോ”തിആദിനാ ആഗതത്താ കാമസുഖാനുയോഗാദയോപി “സരണോ”തി വുത്താതി ദുക്ഖാദിനം രണഭാവോ തന്നിബുത്തകസഭാവാനം അകുസലാനം സരണതാ ച വേദിതബ്ബാ. അരണോതിആദിനം പദാനം വുത്തവിപരിയായേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

വത്ഥും സോധേതീതി നിരോധസമാപജ്ജനേന മഹപ്ഫലഭാവകരണേന ദക്ഖിണേയുവത്ഥുഭൂതം അത്താനം വിസോധേതി; നിരോധസമാപത്തിയാ വത്ഥുവിസോധനം നിരോധം സമാപജ്ജിത്ഥാ വുട്ഠിതാനം പച്ചേകബുദ്ധാനം മഹാകസ്സപത്ഥേരാദിനം ദിന്നദക്ഖിണാവിസുദ്ധിയാ ദിപേതബ്ബം. തേനാഹ “തമാ ഹീ”തിആദി. തഥേവാതി ഇമിനാ “പിണ്ഡായ ചരന്തോ”തിആദിം ഉപസംഹരതി. മേത്താഭാവനായ മുദുഭൂതചിത്തബഹുമാനപുബ്ബകം ദേന്തീതി, “സുഭൂതിത്ഥേരോ ദക്ഖിണം വിസോധേതി”തി വുത്തം. തേന ദായകതോപി ദക്ഖിണാവിസുദ്ധിം

ദണ്ഡേതി. വത്സുസോധനം പന പടിഭാഗതോ. ഏവം പന കാതും സക്കാതി സാവകാനസി കിമേവം ലഹുവുട്ഠാനാധിട്ഠാനം സാവകേസു ചിണ്ണവസീഭാവോ സമ്ഭവതീതി പുച്ഛതി. ഇതരോ അഗ്ഗസാവകമഹാസാവകേസു കിം വത്തഞ്ചം, പകതിസാവകേസുപി വസിപ്പത്തേസു ലബ്ഭതീതി തേ ദണ്ഡേനോ, “ആമ സക്കാ”തിആദിമാഹ. സേസം സുവിത്തേയുമേവ.

അരണവിഭങ്ഗസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൧൦. ധാതുവിഭങ്ഗസുത്തവണ്ണനാ

൩൪൨. അപരിക്ഖിണായുകം പുകുസാതികുലപുത്തം ഉദിസ്സ ഗമനന്തി കത്വാ വുത്തം “തുരിതഗമനചാരിക”ന്തി. മമ വാസുപഗമനേന തവ ചിത്തസ്സ അഹാസുകം അനിട്ഠം സചേനത്ഥി. സോതി പുണ്ണുപഗതോ. ദിനം ദിനമേവ വട്ടതീതി ഏകവാരം ദിനം ദിനമേവ യുത്തം, ന പുന ദാതഞ്ചന്തി അധിപ്പായോ. കതം കതമേവാതി സങ്ഗഹത്ഥം കതം അനുച്ഛവികകമ്മം കതമേവ, ന തം പുന വിപരിവത്തേതഞ്ചന്തി അധിപ്പായോ.

പുകുസാതിമ്ഹി ഉഭയമാപി കുലപുത്തഭാവോ പരിപുണ്ണോ ഏവാതി ആഹ - “ജാതികുലപുത്തോപി ആചാരകുലപുത്തോപീ”തി. തത്രാതി തസ്ഥിം തക്കസീലതോ ആഗമനേ. അക്കേ നിപന്നദാരകം വിയ ജനം തോസേതി തുട്ഠിം പാപേതി. രതനാനി ഉപ്പജ്ജന്തി പബ്ബതസമുദ്ദാദിസന്നിസ്സിതത്താ പച്ചന്തദേസസ്സ. ദസ്സനീയന്തി ദസ്സനേനേവ സുഖാവഹം. ഏവരുപന്തി ദസ്സനീയം സവനീയഞ്ച.

അനഗ്ഘകമ്ബലേ മഹഗ്ഘകമ്ബലേ. സാരകരണ്ഡകേതി ചന്ദനസാരാദിസാരമയകരണ്ഡകേ. ലിഖാപേത്വാ ഉക്കിരാപേത്വാ. ലാഖായ വട്ടാപേത്വാതി മുഖം പിദഹിത്വാ ലാഖാപരികമ്മം കാരേത്വാ.

അനോ ദുസ്സഭണ്ഡികം അത്ഥീതി അത്താസി നാതിഗരുകഭാവതോ. അനഗ്ഘാ അഹേസുന്തി വണ്ണസമ്പത്തിഹസ്സസമ്പത്തിപമാണമഹത്തദുന്നിമ്മാപിയതാഹി മഹഗ്ഘാ അഹേസും, മഹാപുണ്ണോ രാജാ തസ്സ അത്ഥേവാതി അധിപ്പായോ.

യദി ഏവം, “കിന്നു ഖോ പേസേമീ”തി കസ്ഥാ വീമംസം ആപജ്ജിതി ആഹ - “അപിച ഖോ പനാ”തിആദി. സോതി ബിമ്ബിസാരോ രാജാ. വിചിനിതും ആരദ്ധോ രതനസ്സ അനേകവിധത്താ ഉത്തരുത്തരിഞ്ച പണീതതരാദിഭാവതോ. സുവണ്ണരജതാദീതി സുവണ്ണരജതപവാളമണിമുത്താവേളുരിയാദി. ഇന്ദ്രിയബദ്ധന്തി ചക്ഖാദിഇന്ദ്രിയപടിബദ്ധം. പദേസന്തി ഗുണവസേന ഏകദേശം ന പാപുണാതി.

സാമം സച്ചാനം അഭിസമ്ബുദ്ധതാസാമത്തേന, “ബുദ്ധരതനസി ദുവിധ”ന്തി വുത്തം. ബുദ്ധരതനസമം രതനം നാമ നത്ഥി, യസ്ഥാ പന ഇമസ്ഥിം ലോകേ പരസ്ഥിം വാ പന ബുദ്ധേന സദിസോ ന വിജ്ജതീതി. പഠമബോധിയംയേവ പവത്തതീതി കത്വാ വുത്തം “ഘോസോപീ”തിആദി.

രാജാ തുട്ഠോ ചിന്തേസി, “തത്ഥ അവിജ്ജമാനംയേവ പേസേതും ലദ്ധ”ന്തി. തസ്ഥാതി യസ്ഥാ പരിപുണ്ണം ഏകദിവസസി തസ്ഥിം പദേസേ ബുദ്ധാനം

ആവാസപരിഗൃഹോ നന്മി, തസ്മാ. പുബ്ബദിസാമുഖന്തി പുബ്ബദിസാഭിമുഖം സീഹപഞ്ജരം. തേനസ്സ സുവിഭൂതാലോകതം ദസ്സേതി.

ഏവം അനന്തസാധാരണസ്സ ഭഗവതോ ഈദിസോ സമുദാഗമോതി ദസ്സേതും, “ഏവം ദസ പാരമിയോ പൂരേത്വാ”തിആദി വുത്തം. ഏവം സമ്പന്നസമുദാഗമസ്സ തദനുരൂപാ അയം ഫലസമ്പദാതി ദസ്സേതും, “തുസിതഭവനതോ”തിആദി വുത്തം.

അരിയധമ്മോ നാമ അരിയമഗ്ഗപ്പയാനോ, അരിയമഗ്ഗോ ച സത്തതിംസബ്ബോധിപക്ഖിയസങ്ഗഹോ, തേ ച ഉദ്ദേശമത്തേനേവ ഗഹിതാതി ആഹ - “സത്തതിംസബ്ബോധിപക്ഖിയേ ഏകദേശേന ലിഖിത്വാ”തി. ചൂളസീലാദിനി ബ്രഹ്മജാലേ (ദിം നിം ച.വ-ന്) ആഗതനയേന വേദിതബ്ബാനി. ഛാദാരസംവരം സതിസമ്പജ്ഞന്തി മനച്ഛട്ഠാനം ദ്വാരാനം സംവരണവസേന സത്തട്ഠാനികം സതിസമ്പജ്ഞം. ദ്വാദസപ്പഭേദം ചിവരാദിചതുപ്പച്ചയസന്തോസം. അരന്തരുക്ഖമൂലാദിനഞ്ച വിഭങ്ഗം ഭാവനാനുകൂലം സേനാസനം. “അഭിജ്ഞം ലോകേ പഹായാ”തിആദിനാ വുത്തം നീവരണപ്പഹാനം. പരികമ്മന്തി കസിണാദിപരികമ്മം. പാളിയം ആഗതനയേന അട്ഠതിംസ കമ്മട്ഠാനാനി. വിസുദ്ധിപടിപാടിയാ യാവ ആസവക്ഖയാ ഇമം പടിപത്തിം ഏകദേശേന ലിഖി. സോളസവിധന്തി സോളസവിധഭാവനായ പയോഗം.

കിലഞ്ജമയേതി നാനാവിധഭിത്തിവിഭത്തേ സന്ഹസുഖമരതനപരിസിബ്ബിതേ കിലഞ്ജമയസമുഗ്ഗേ. ബഹി വത്ഥേന വേതോതി പഠം സുഖമകമ്ബലേന വേതോതി പടിപാടിയാ തേത്തിംസായ സമുഗ്ഗേസു പക്ഖിപിത്വാ തതോ ബഹി സുഖമവത്ഥേന വേതോതി ഛാദേത്വാ. തിണ്ണഗച്ഛപഹാനസമ്മജ്ജനാദിനാ സോധിതമത്തകമേവ ഹോതു, കദലിപുണ്ണഘടപന്ധജപടാകുസ്സാപനാദിഅലങ്കരണേന മാ നിട്ഠാപേമാതി അത്ഥോ. രാജാനുഭാവേന പടിയാദേമാതി മമ രാജാനുരൂപം സജ്ജമ, അലങ്കരോമാതി അത്ഥോ. അന്തരഭോഗികാനന്തി അനുയുത്തരാജമഹാമത്താനം. ജവനഭൂതേതി വിപ്പം ഗച്ഛന്തകദൂതപുരിസേ. താളേഹി സഹ അവചരന്തിതി താളാവചരാ.

രന്താ പണ്ണാകാരം ഉദിസ്സ കതപൂജാസക്കാരസ്സ അമച്ചതോ സുതത്താ പണ്ണാകാരം ഉച്ചട്ഠാനേ റപേത്വാ സയം നീചാസനേ നിസിന്നോ. നായം അന്തസ്സ രതനസ്സ ഭവിസ്സതീതി അയം പരിഹാരോ അന്തസ്സ മണിമുത്താദിഭേദസ്സ രതനസ്സ ന ഭവിസ്സതി മണിമുത്താദിഹി അഭിസങ്ഖതത്താ. ബലവസോമനസ്സം ഉപ്പജ്ജി ചിരതനകാലം ബുദ്ധസാസനേ ഭാവിതഭാവനതായ വാസിതവാസനതായ ഘടേ ദിപോ വിയ അബ്ഭന്തരേ ഏവ സമുജ്ജലമാനപരിപക്കതിഹേതുകഭാവതോ.

ധാരേമിതി ഇച്ഛാമി, ഗണ്ഹാമിതി അത്ഥോ. ദേജ്ഞവചനന്തി ദേജ്ഞകഭാവോ. അന്തരം കരോതിതി ദിന്നം പാദാനം അന്തരം തം ലേഖം കരോതി, ഏകേന പാദേന അതിക്കമിതി അത്ഥോ. തസ്സാ ഗതമഗ്ഗേനാതി തായ ദേവീയാ വിവട്ടമാനായ നാസിതായ ഗതമഗ്ഗേന. തം പന ലേഖന്തി പൂക്കുസാതിനാ കതലേഖം. പണ്ണച്ഛത്തകന്തി താലപത്തമുട്ഠിം.

സത്ഥുഗാരവേനാതി സത്ഥരി ഉപ്പന്നപസാദപേമബഹുമാനസമ്ഭവേന. തദാ സത്ഥാരംയേവ മനസി കത്വാ തന്നിന്നഭാവേന ഗച്ഛന്തോ, “പുച്ഛിസ്സാമീ”തിപി ചിത്തം ന ഉപ്പാദേസി, “ഏത്ഥ നു ഖോ സത്ഥാ വസതീ”തി പരിവിതക്കസ്സേവ

അഭാവത്തോ; രാജഗഹം പന പത്യാ രണ്ടോ പേസിതസാസനവസേന തത്ത്വ ച വിഹാരസ്സ ബഹുഭാവത്തോ സത്ത്വാ കഹം വസതിതി പുച്ഛി. സത്ത്വ ഏകകസ്സേവ നിക്ഖമനം പഞ്ചചത്താലീസ യോജനാനി പദസാ ഗമനഞ്ച ധമ്മപുജാവസേന കത്തനി ദട്ഠഞ്ചം. ധമ്മപുജായ ച ബുദ്ധാനം ആചിണ്ണഭാവോ ഹേട്ഠാ വിത്ഥാരിതോയേവ. ബുദ്ധസോഭം പന പടിച്ഛാദേത്യാ അത്താതകവേസേന തത്ത്വ ഗമനം തസ്സ കുലപുത്തസ്സ വിസ്സത്ഥവസേന മഗ്ഗദരമപടിപസ്സമ്ഭവത്ത്വം. അപ്പടിപസ്സദ്ധമഗ്ഗദരമോ ഹി ധമ്മദേസനായ ഭാജനം ന ഹോതിതി. തമാഹി വകഖതി, “നനു ച ഭഗവാ”തിആദി.

ഉരുദ്ധന്തി വിസാലന്തി കേചി. അതിരേകതിയോജനസതന്തിആദിനാ അന്വയത്തോ ബൃതിരേകത്തോ ച മച്ഛേരവിനയനേ സബ്രഹ്മചാരിനം ഓവാദദാനം. അച്ചന്തസുഖമാലോതിആദിനാ സത്ത്വ ധമ്മഗാരവേന സദ്ധിം കുലപുത്തസ്സപി ധമ്മഗാരവം സംസന്ദതി സമേതിതി ദസ്സേതി. തേന ഭഗവത്തോ കത്തസ്സ പച്ചുഗ്ഗമനസ്സ റാനഗതഭാവം വിഭാവേന്തോ അത്തേസന്തി ഭബ്ബരൂപാനം കുലപുത്താനം യഥാരഹം സങ്ഗഹോ കാതഞ്ചോതി ദസ്സേതി.

ബ്രഹ്മലോകപ്പമാണന്തി ഉച്ചഭാവേന. ആനുഭാവേനാതി ഇദ്ധാനുഭാവേന യഥാ സോ സോതപഥം ന ഉപഗച്ഛതി, ഏവം വൂപസമേതും സക്കോതി. അവിബ്ഭന്തന്തി വിബ്ഭമരഹിതം നില്ലോലുപ്പം. “ഭാവനപുംസകം പനേത”ന്തി വത്യാ തസ്സ വിവരണത്ത്വം, “പാസാദികേന ഇരിയാപഥേനാ”തി വുത്തം. ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്ഖണേ ഏതം കരണവചനം ദട്ഠഞ്ചം. തേനാഹ “യഥാ ഇരിയത്തോ”തിആദി. അമനാപോ ഹോതി പസ്സന്താനം. സീഹസേയ്യായ നിപന്നസ്സപി ഹി ഏകച്ചേ സരീരാവയവാ അയോഖിത്തവിക്ഖിത്താ വിയ ദിസ്സന്തി. കടിയം ദിന്നം ഊരുസന്ധീനം ദിന്നഞ്ച ജാണുസന്ധീനം വസേന ചതുസന്ധികപല്ലകം. ന പതിട്ഠാതിതി നപ്പവത്തതി, “കംസി ത്വ”ന്തിആദിനാ അപുച്ഛിതേ കഥാപവത്തി ഏവ ന ഹോതി. അപ്പതിട്ഠിതായ കമായ ന സഞ്ജായതിതി തഥാ പന പുച്ഛാവസേന കമായ അപ്പവത്തിതായ ഉപരി ധമ്മകഥാ ന സഞ്ജായതി ന ഉപ്പജ്ജതി. ഇതിതി തസമാ. കഥാപതിട്ഠാപനത്ത്വം കഥാപവത്തനത്ത്വം കഥാസമുട്ഠാപനത്ത്വം വാ പുച്ഛി.

സഭാവമേവ കഥേതിതി അത്തനോ ഭഗവത്തോ അദിട്ഠപുണ്ണത്താ “അദിട്ഠപുണ്ണകം കഥമഹം ജാനേയ്യ”ന്തി സഭാവമേവ കേവലം അത്തനോ അജ്ഞാസയമേവ കഥേതി; ന പന സദേവകസ്സ ലോകസ്സ സുപാകടം സഭാവസിദ്ധം ബുദ്ധരൂപകായസഭാവം. അഥ വാ സഭാവമേവ കഥേതിതി “ഇദമേവ”ന്തി ജാനന്തോപി തദാ ഭഗവത്തോ രൂചിയാ തഥാപവത്തമാനം രൂപകായസഭാവമേവ കഥേതി അപ്പവിക്ഖമ്ഭന്തി അധിപ്പായോ. തേനാഹ - “തഥാ ഹി ന”ന്തിആദി, വിപസ്സനാലക്ഖണമേവ പടിപദന്തി അധിപ്പായോ.

൩൪൩. “പുണ്ണഭാഗപടിപദം അകഥേത്യാ”തി വത്യാ പുണ്ണഭാഗപടിപദായ അകഥനേ കാരണം പുണ്ണഭാഗപടിപദഞ്ച സരൂപത്തോ ദസ്സേതും, “യസ്സ ഹീ”തിആദി വുത്തം. അപരിസുദ്ധായപി പുണ്ണഭാഗപടിപദായ വിപസ്സനാ തഥാ ന കിച്ചുകാരി, പഗേവ അവിജ്ജമാനായാതി, “യസ്സ ഹി...പേ... അപരിസുദ്ധാ ഹോതി”ച്ചേവ വുത്തം. പുണ്ണഭാഗപടിപദാ ച നാമ സങ്ഖേപത്തോ പന്നരസ ചരണധമ്മാതി ആഹ - “സീലസംവരം...പേ... ഇമം പുണ്ണഭാഗപടിപദം ആചിക്ഖതി”തി. യാനകിച്ചം സായേതി മഗ്ഗഗമനേന അകിലന്തഭാവസാധനത്താ. ചിരകാലം പരിഭാവിതായ പരിപക്കഗതായ ഹേതുസമ്പദായ ഉപട്ഠാപിതം

സാമണേരസീലസി പരിപൂണ്ണം അവണ്യാദിഭാവപ്പത്തിയാ, യം പുബ്ബഹേതുത്താ “സീല”ന്തി വുച്ചതി.

ധാതുയോ പരമത്ഥതോ വിജ്ജമാനാ, പഞ്ഞത്തിമത്ഥോ പുരിസോ അവിജ്ജമാനോ. അഥ കസ്മാ ഭഗവാ അരഹത്തസ്സ പദട്ഠാനഭൂതം വിപസ്സനം കഥേന്തോ “ഛയാതുരോ”തി അവിജ്ജമാനപ്പയാനം ദേസനം ആരഭീതി ആഹ - “ഭഗവാ ഹീ”തിആദി. കത്ഥചി “തേവിജ്ജോ ഛള്ളഭിഞ്ഞോ”തിആദിസു വിജ്ജമാനേന അവിജ്ജമാനം ദസ്സേതി. കത്ഥചി - “ഇത്ഥിരൂപം, ഭിക്ഖവേ, പുരിസസ്സ ചിത്തം പരിയാദായ തിട്ഠന്തി”തിആദിസു (അം നിം ൧.൧) അവിജ്ജമാനേന വിജ്ജമാനം ദസ്സേതി. കത്ഥചി “ചക്ഖുവിത്താണം സോതവിത്താണം”തിആദിസു (വിഭം ൧൨൧) വിജ്ജമാനേന വിജ്ജമാനം ദസ്സേതി. കത്ഥചി - “ഖത്തിയകുമാരോ ബ്രാഹ്മണകത്തായ സദ്ധിം സംവാസം കപ്പേതീ”തിആദിസു (ഭീം നിം ൧.൨൨൭) അവിജ്ജമാനേന അവിജ്ജമാനം ദസ്സേതി. ഇധ പന വിജ്ജമാനേന അവിജ്ജമാനം ദസ്സേതി. “ഛയാതുരോ”തി ഹി സമാസത്ഥോ അവിജ്ജമാനോ പുഗ്ഗലവിസയത്താ, തസ്സ പദസ്സ അവയവത്ഥോ പന അപ്പയാനത്ഥോ വിജ്ജമാനോ, സോ സദുക്കമേന അപ്പയാനോപി അത്ഥക്കമേന പയാനോതി ആഹ - “വിജ്ജമാനേന അവിജ്ജമാനം ദസ്സേന്തോ”തി. പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായേത്ഥ ദേസനായ കാരണം ദസ്സേതും, “സചേ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ഉപട്ഠാപേയ്യാതി - “ധാതുയോ”ഇച്ചേവ കുലപുത്തസ്സ ചിത്തം നിവേസേയ്യ തഥാ സഞ്ജാനേയ്യ, ഏവം ധമ്മം ദേസേയ്യാതി അത്ഥോ. സന്ദേഹം കരേയ്യാതി അസതി പുരിസേ കോ കരോതി? കോ പടിസംവേദേതി, ധാതുയോ ഏവാതി കിം നു ഖോ ഇദം, കഥം നു ഖോ ഇദന്തി സംസയം ഉപ്പാദേയ്യ? സമ്മോഹം ആപജ്ജേയ്യാതി ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതേ അന്ധകാരേ വത്തമാനം വിധി ദേസിയമാനേ അത്ഥേ സമ്മോഹം ആപജ്ജേയ്യ . തഥാഭൂതോ ച ദേസനായ അഭാജനഭൂതത്താ ദേസനം സമ്പടിച്ഛിതും ന സക്കുണേയ്യ. ഏവമാഹാതി ഏവം “ഛയാതുരോ”തി ആഹ.

യം ത്വം പുരിസോതി സഞ്ജാനാസീതി യം രൂപാരൂപധമ്മസമൂഹം പഞ്ചസ്ഥവസേന പവത്തമാനം അധിട്ഠാനവിസേസവിസിട്ഠം - “പുരിസോ സത്തോ ഇത്ഥീ”തിആദിനാ ത്വം സഞ്ജാനാസി, സോ ഛയാതുരോ. സന്തേസുപി ഛയാതുവിനിമുത്തേസു ധാത്വന്തരേസു സുഖാവഗ്ഗഹണത്ഥം തഥാ വുത്തം തഗ്ഗഹണേനേവ ച തേസം ഗഹേതബ്ബതോ, സ്വായമത്ഥോ ഹേട്ഠാ ദസ്സിതോ ഏവ. സേസപദേസുതി “ഛഹസ്സായതനോ”തിആദിപദേസുപി. ചത്താരി അധിട്ഠാനാനി ചതസ്സോ പതിട്ഠാ ഏതസ്സാതി ചതുരാധിട്ഠാനോ, അധിതിട്ഠന്തി പതിട്ഠഹതി ഏതേനാതി അധിട്ഠാനം, യേസു പതിട്ഠായ ഉത്തമത്ഥം അരഹത്തം അധിഗച്ഛതി, തേസം പഞ്ഞാദീനം ഏതം അധിവചനം. തേനാഹ “സ്വായം ഭിക്ഖു”തിആദി. ഏത്തോതി വട്ടതോ. വിവട്ടിത്ഥാതി വിനിവട്ടിത്ഥാ അപസക്കിത്ഥാ. ഏത്തോതി വാ ഏതേഹി ഛയാതുആദിഹി. ഏത്ഥ ഹി നിവിട്ഠസ്സ ആയത്തസ്സ ഉത്തമായ സിദ്ധിയാ അസമ്ഭവോതി. പതിട്ഠിതന്തി അരിയമഗ്ഗാധിഗമവസേന സുപ്പതിട്ഠിതം. ഏവഞ്ഹി സബ്ബസോ പടിപക്ഖസമുച്ഛിന്ദനേന തത്ഥ പതിട്ഠിതോ ഹോതി. മഞ്ഞസ്സവാ നപ്പവത്തന്തിതി ഛഹിപി ദ്വാരേഹി പവത്തമാനസോതായ മഗ്ഗേന വിസോസിതായ സബ്ബസോ വിഗതായ സബ്ബസോ വിച്ഛേദപ്പത്തിയാ ന സന്ദന്തി. തേനാഹ “നപ്പവത്തന്തി”തി. യസ്മാ മാനേ സബ്ബസോ സമുച്ഛിന്നേ

അസമുച്ഛിന്നോ അനുപസന്തോ കിലേസോ നാമ നത്ഥി, തസ്മാ ആഹ - “മുനി സന്തോതി വുച്ചതി”തി രാഗഗ്ഗിആദിനം നിബ്ബാനേന നിബ്ബുതോ.

പഞ്ചം നപ്പമജ്ജയ്യാതി, “ദിവസം ചക്രമേന നിസജ്ജായ ആവരണീയേഹി ധമ്മേഹി ചിത്തം പരിസോധേതീ”തിആദിനയപ്പവത്തായ (മം നിം മ.൪൨൩; ൨.൨൪; ൩.൨൫; സം നിം ൪.൧൨൦; അം നിം ൩.൧൫; വിഭം ൫൧൯; മഹാനിം ൧൬൧) അപ്പമാദപ്പടിപത്തിയാ സമാധിവിപസ്സനാപഞ്ചം നപ്പമജ്ജയ്യാതി. ഏതേന പുബ്ബഭാഗിയം സമമവിപസ്സനാഭാവനമാഹ. സച്ചമനുരക്ഖേയ്യാതി സച്ചാനുരക്ഖനാപദേസേന സിലവിസോധനമാഹ; സച്ചേ റിതോ സമാദിന്നസീലം അവികോപേത്യാ പരിപുരേന്തോ സമാധിസംവത്തനിയതം കരോതി. തേനാഹ “വചിസച്ചം രക്ഖേയ്യാ”തി. കിലേസപരിച്ചാഗം ബ്രഹ്മേയ്യാതി തദങ്ഗാദിവസേന കിലേസാനം പരിച്ചജനവിധിം വഡ്ഡേയ്യാതി. കിലേസവുപസമനം സിക്ഖേയ്യാതി യഥാ തേ കിലേസാ തദങ്ഗാദിവസേന പരിച്ചത്താ യഥാസമുദാചാരപ്പവത്തിയാ സന്താനേ പരിളാഹം ന ജനേന്തി; ഏവം കിലേസാനം വുപസമനവിധിം സിക്ഖേയ്യാതി പഞ്ചാധിട്ഠാനാദിനന്തി ലോകുത്തരാനം പഞ്ചാധിട്ഠാനാദിനം. അധിഗമത്ഥായാതി പടിലാഭത്ഥായ.

൩൪൨. പുബ്ബേ വുത്താനന്തി, “ചതുരാധിട്ഠാനോ, യത്ഥ റിതം മത്തസ്സവാ നപ്പവത്തന്തി”തി (മം നിം ൩.൩൪൩) ഏവം പുബ്ബേ വുത്താനം.

൩൪൩. വത്തഞ്ചം ഭവേയ്യാതി നിദ്ദേസവസേന വത്തഞ്ചം ഭവേയ്യാതി. ആദിഹിതി ഏവമാദിഹി. കിച്ചം നത്ഥി കിച്ചാഭാവതോ. ഉപ്പടിപാടിയാതുകന്തി അയമാനുപുബ്ബികം. യഥാധമ്മവസേനേവാതി ദേസേതബ്ബധമ്മാനം യഥാസഭാവേനേവ. സപ്പായം ധുതങ്ഗതി അത്തനോ കിലേസനിഗ്ഗണ്ഹനയോഗം ധുതങ്ഗം. ചിത്തരുചിതന്തി അത്തനോ ചിത്തപകതിയാ ആചരിയേഹി വിരോചേതഞ്ചം, ചരിയാനുകൂലന്തി അത്ഥോ. ഹത്ഥിപദോപമസുത്താദിസൂതി ആദി-സദ്ദേന വിസുദ്ധിമഗ്ഗയാതുവിഭങ്ഗാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി.

൩൪൪. അയമ്പേത്ഥാതി പി-സദ്ദോ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ. തേന “അമാപരം ഉപേക്ഖായേവ അവസിസ്സതീ”തി ഉപരിദേസനം സമ്പിണ്ഡേതി. സോപി ഹി പാടിയേക്കോ അനുസന്ധിതി. നനു ചായം യഥാഉദ്ദിട്ഠായ വിത്താണയാതുയാ നിദ്ദേസോപി ഭവിസ്സതീതി യഥാനുസന്ധിനയോ വിജ്ജതീതി? ന, വിത്താണയാതുനിദ്ദേസനയേന ദേസനായ അപ്പവത്തത്താ തേനാഹ “ഹേട്ഠന്തോ”തിആദി. യം വാ പനാതിആദിനാ പന ദേസനായ സാനുസന്ധിതം വിഭാവേതി. ന ഹി ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ അനനുസന്ധികം ദേസനം ദേസേന്തി. ആഗമനീയവിപസ്സനാവസേനാതി യസ്സാ പുബ്ബേ പവത്തത്താ ആഗമനീയട്ഠാനേ റിതാ വിപസ്സനാ, തസ്സാ വസേന. കമ്മകാരകവിത്താണന്തി “നേതം മമ നേസോഹമസ്ഥി, ന മേസോ അത്താ”തി ഏവം വിപസ്സനാകിച്ചകാരകം വിപസ്സനാസഹിതം വിത്താണം. വിത്താണയാതുവസേനാതി യഥാഉദ്ദിട്ഠായ വിത്താണയാതുയാ ഭാജനവസേന. സത്ഥു കമ്മനത്ഥായാതി സത്ഥാരാ ഉദ്ദേസമേവ കത്യാ റപിതത്താ നിദ്ദേസവസേന കമ്മനത്ഥായ. അകമിതഭാവോ ഏവ ഹിസ്സ അവസിട്ഠതാ കമ്മനത്ഥായ പടിവിജ്ജന്തനത്ഥായ ച. പടിപക്ഖവിഗമേന തസ്സ ചിത്തസ്സ പരിസുദ്ധതാതി ആഹ “നിരുപക്കിലേസ”ന്തി. ഉപക്കിലേസാനം പന പഹിനഭാവതോ പരിയോദാതം. സമുദയവസേന ഉദയദസ്സനത്ഥഞ്ചേവ പച്ചയനിരോധവസേന അത്ഥമങ്ഗമദസ്സനത്ഥഞ്ച. കാരണഭാവേന സുഖായ വേദനായ ഹിതന്തി സുഖവേദനിയം. തേനാഹ “സുഖവേദനായ പച്ചയഭൂത”ന്തി.

൩൬൦. രൂപകമ്മട് ഓനമ്പി ചതുയാതുവവത്മാനവസേന, അരൂപകമ്മട് ഓനമ്പി സുഖദുക്ഖവേദനാമുഖേന പഗുണം ജാതം.

സത്മു കമനത്ഥം യേവ അവസിസ്സതീതി, “കുലപുത്തസ്സ പടിവിജ്ഞനത്ഥ”തി വുത്തമേവത്ഥം നിസേധേതി, തസ്മാ വുത്തമേവത്ഥം സമത്ഥേതും, “ഇമസ്ഥിം ഹീ”തി ആദി വുത്തം. കുലപുത്തസ്സ രൂപാവചരജ്ഞാനേതി കുലപുത്തേന അധിഗതരൂപാവചരജ്ഞാനേ. തേനാഹ - “ഭിക്ഖു പഗുണം തവ ഇദം രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ഞാന”തി. യം കിഞ്ചി സുവണ്ണതാപനയോഗ്യം അങ്ഗാരഭാജനം ഇധ “ഉക്കാ”തി അധിപ്പേതന്തി ആഹ “അങ്ഗാരകപല്ല”തി. സജ്ജയാതി യഥാ തത്ഥ പക്ഖിത്തസുവണ്ണഞ്ച തപ്പതി, ഏവം പടിയാദിയേയ്യ. നീഹദദോസന്തി വിഗതിഭൂതകാളകം. അപനീതകസാവന്തി അപഗതസുഖമകാളകം.

അരിയമഗ്ഗേ പതിട്ഠാപേതുകാമേന നാമ സബ്ബസ്ഥിമ്പി ലോകിയധമ്മേ വിരജ്ജനത്ഥായ ധമ്മോ കമേതഞ്ചോതി അധിപ്പായേന, “കസ്ഥാ പനാ”തി ആദിനാ ചോദനാ കതാ. വിനേയ്യദമനകുസലേന ഭഗവതാ വേനേയ്യജ്ഞാനായവസേന താവ ചതുത്ഥജ്ഞാനുപേക്ഖായ വണ്ണോ കമിതോതി തസ്സ പരിഹാരം വദന്തോ, “കുലപുത്തസ്സാ”തി ആദിമാഹ.

൩൬൧. തദനുധമ്മന്തി തസ്സ അരൂപാവചരസ്സ കുസലസ്സ അനുരൂപധമ്മം, യായ പടിപദായ തസ്സ അധിഗമോ ഹോതി, തസ്സ പുബ്ബഭാഗപടിപദന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “രൂപാവചരജ്ഞാന”തി. തഗ്ഗഹണാതി തസ്സ ഗഹണേന തസ്സാ പടിപത്തിയാ പടിപജ്ജമാനേന. ഇതോ ഉത്തരിന്തി “വിത്താണഞ്ചായതന”തി ആദീസു.

൩൬൨. തസ്സേവാതി അരൂപാവചരജ്ഞാനസ്സ. ഏതം പന സവിപാകം അരൂപാവചരജ്ഞാനം സമേച്ച സമ്ഭുയ്യ പച്ചയേഹി കതത്താ സങ്ഖതം. പകപ്പിതന്തി പച്ചയവസേന സവിഹിതം. ആയുഹിതന്തി സമ്പിണ്ഡിതം. കരോന്തേന കരീയതീതി പടിപജ്ജനകേന പടിപജ്ജീയതി സങ്ഖരീയതി. നിബ്ബാനം വിയ ന നിച്ചം ന സസ്സതം. അഥ ഖോ ഖണേ ഖണേ ഭിജ്ജനസഭാവതായ താവകാലികം. തതോ ഏവ ചവനാദിസഭാവന്തി സബ്ബമേതം രൂപാവചരധമ്മേസു ആദിനവവിഭാവനം. ദുക്ഖേ പതിട്ഠിതന്തി സങ്ഖാരദുക്ഖേ പതിട്ഠിതം. അതാണന്തി ചവനസഭാവാദിതായ താണരഹിതം. അലേണന്തി തതോ അരക്ഖത്താ ലീയനട്ഠാനരഹിതം. അസരണന്തി അപ്പടിസരണം. അസരണീഭൂതന്തി സബ്ബകാലമ്പി അപ്പടിസരണം.

സമത്തപത്തവിസേ ഖണ്ഡാദീസു ഗഹിതേ ദുത്തികിച്ഛാ സിയാതി, “ഖണ്ഡം വാ സീസം വാ ഗഹേതും അദത്ഥാ”തി വുത്തം. ഏവമേവാതി ഏത്ഥായം ഉപമാസംസന്ദനാ - ഛേദകോ ഭിസക്കോ വിയ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ. വിസവികാരോ വിയ കിലേസദുക്ഖാനുബന്ധോ, ഭിസക്കസ്സ വിസം ഓനതോ ചാവേത്ഥാ ഉപരി ആരോപനം വിയ ഭഗവതോ ദേസനാനുഭാവേന കുലപുത്തസ്സ കാമഭവേ നികന്തി പരിയാദായ അരൂപജ്ഞാനേ ഭവനം. ഭിസക്കസ്സ വിസം ഓതാരേത്ഥാ പഥവിയം പാതനം വിയ കുലപുത്തസ്സ ഓരമ്ഭാഗിയകിലേസദുക്ഖാപനയനം.

അസമ്പത്തസ്സാതി അരുപാവചരജ്ഞാനം അനധിഗതസ്സു. അപ്പടിലദ്ധസ്സേവാതി തസ്സ വേവചനം. സബ്ബമേതന്തി “അനിച്ഛം അധുവ”ന്തിആദിനാ വിത്ഥാരതോ വുത്തം സബ്ബമേതം ആദിനവം. ഏകപദേനേവ “സഞ്ചതമേത”ന്തി കഥേസി സഞ്ചതപദേനേവ തസ്സ അത്ഥസ്സ അനവസേസതോ പരിയാദിനത്താ.

നായുഹതീതി ഭവകാരണചേതനാവസേന ബ്യാപാരം ന സമുഹേതി ന സമ്പിണ്ഡേതി. തേനാഹ - “ന രാസിം കരോതി”തി. അഭിസഞ്ചരണം നാമ ചേതനാബ്യാപാരോതി ആഹ - “ന അഭിസഞ്ചേതയതി”തി. തം പന ഫലുപ്പാദനസമത്ഥതായ ഫലേന കപ്പനന്തി ആഹ “ന കപ്പേതി”തി. സചേ അഭിസഞ്ചാരചേതനാ ഉളാരാ, ഫലമഹത്തസഞ്ചാതായ വുഡ്ഡിയാ ഹോതി, അനുളാരാ ച അവുഡ്ഡിയാതി ആഹ - “വുഡ്ഡിയാ വാ പരിഹാനിയാ വാ”തി. ബുദ്ധവിസയേ ത്യാതി ഭഗവാ അത്തനോ ബുദ്ധസുബുദ്ധതായ സീഹസമാനവുത്തിതായ ച ദേസനം ഉക്കംസതോ സാവകേഹി പത്തബ്ബം വിസേസം അനവസേസേനോ തമാ വദതി, ന സാവകവിസയം അതിക്കമിത്ഥാ അത്തനോ ബുദ്ധവിസയമേവ ദേസേനോ. തേനാഹ - “അരഹത്തനികൂടം ഗംഹീ”തി. യദി കുലപുത്തോ അത്തനോ...പേ... പടിവിജ്ജയി, അഥ കസ്ഥാ ഭഗവാ ദേസനായ അരഹത്തനികൂടം ഗംഹീതി ആഹ “യഥാ നാമാ”തിആദി.

ഇതോ പുബ്ബേതി ഇതോ അനാഗാമിഫലാധിഗമതോ ഉത്തരി ഉപരി. അസ്സാതി കുലപുത്തസ്സു. കഥേന്തസ്സു ഭഗവതോ ധമ്മേ നേവ കഞ്ചാ ന വിമതി പഠമഗ്ഗേനേവ കഞ്ചായ സമുച്ഛിനത്താ. ഏകച്ചേസു ാനേസുതി തമാ വിനേയുഠാനേസു. തമാ ഹി അയമ്പി കുലപുത്തോ അനാഗാമിഫലം പത്ഥാ ഭഗവന്തം സഞ്ജാനി. തേന വുത്തം “യതോ അനേനാ”തിആദി.

൩൬൩. അനജ്ഞോസിതാതി അനജ്ഞോസനീയാതി അയമത്ഥോതി ആഹ - “ഗിലിത്ഥാ പരിനിട്ഠാപേത്ഥാ ഗഹേതും ന യുത്താ”തി.

൩൬൪. രാഗോവ അനുസയോ രാഗാനുസയോ, സോ ച പച്ചയസമവായേ ഉപ്പജ്ജനാരഹോതി വത്തബ്ബതം ലഭതീതി വുത്തം - “സുഖവേദനം ആരബ്ഭ രാഗാനുസയോ ഉപ്പജ്ജേയ്യാ”തി. ന പന തസ്സ ഉപ്പാദനം അത്ഥി ഖണത്തയസമായോഗാസമ്ഭവതോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. ഇതരന്തി അദുക്ഖമസുഖവേദനം. വിസംയുത്തോതി കേനചി സഞ്ഞോജനേന അസംയുത്തതായ ഏവ നിയതവിപ്പയുത്തോ. കായസ്സ കോടി പരമോ അന്തോ ഏതസ്സാതി കായകോടികം. ദുതിയപദേതി “ജീവിതപരിയന്തിക”ന്തി ഇമസ്ഥിം പദേ. വിസേവനസ്സാതി ഉപാദാനസ്സു. സീതിഭവിസ്സന്തിതി പദസ്സു “നിരുജ്ജയിസ്സന്തി”തി അത്ഥോ വുത്തോ, കഥം പന വേദയിതാനം ദ്വാദസസു ആയതനേസു നിരുജ്ജയനം സീതിഭാവപ്പത്തീതി ചോദനം സന്ധായാഹ - “കിലേസാ ഹീ”തിആദി. സമുദയപഞ്ചേനാതി മഹാസതിപട്ഠാനേ (ദീം നിം ൨.൪൦൦; മം നിം ൧.൧൩൩) സമുദയസച്ചനിരോധപഞ്ചേന. നനു സബ്ബസോ കിലേസപരിളാഹവിഗമേ സീതിഭാവോ നാമ വേദനാനിരോധമത്തേന അധിപ്പേതോ; തേന ഇധ വേദയിതാനി വുത്താനി, ന കിലേസാതി വേദയിതാനം അച്ചന്തനിരോധസഞ്ചാതോ സീതിഭാവോപി കിലേസസമുച്ഛേദേനേവാതി ആഹ “വേദയിതാനിപി”തിആദി.

൩൬൫. ഇദം ഓപമ്മസംസന്ദനന്തി ഏത്ഥ സഞ്ഞോജനാ ദീപസിവാ വിയ, അധിട്ഠാനകപല്ലികാ വിയ വേദനായ നിസ്സയഭൂതാ ചത്താരോ ഖന്ധാ, തേലം

വിയ കിലേസാ, വട്ടി വിയ കമ്മവട്ടം, ഉപഹരണകപുരിസോ വിയ വട്ടഗാമീ പുമുജ്ജനോ, തസ്സ സീസച്ഛേദകപുരിസോ വിയ അരഹത്തമഗ്ഗോ സന്താനസ്സ സമുച്ഛേദകരണതോ, അനാഹാരായ ദീപസിഖായ നിബ്ബായനം വിയ കമ്മകിലേസാനം അനന്തരപച്ചയതോ അനാഹാരായ വേദനായ അനുപാദിസേസവസേന നിബ്ബായനം.

ആദിമ്ഹി സമാധിവിപസ്സനാപഞ്ഞാഹീതി പുബ്ബഭാഗപടിപദാഭൂതാ തയാ പഗുണസമാധിതോ അരഹത്തസ്സ പദട്ഠാനഭൂതവിപസ്സനാപഞ്ഞാതോ ച. ഉത്തരിതരാതി വിസിട്ഠന്തരാ. ഏവം സമന്നാഗതോതി ഏതഥ ഏവം-സദോ ഇദംസദുത്ഥവചനോതി ആഹ - “ഇമിനാ ഉത്തമേന അരഹത്തഫലപഞ്ഞായിട്ഠാനേനാ”തി. സബ്ബം വട്ടദുക്ഖം വേപേതീതി സബ്ബദുക്ഖക്ഖയോ, അഗ്ഗമഗ്ഗോ, തംപരിയാപന്നതായ തത്ഥ ഞാണന്തി ആഹ - “സബ്ബദുക്ഖക്ഖയേ ഞാണം നാമ അരഹത്തമഗ്ഗേ ഞാണ”ന്തി. അരഹത്തഫലേ ഞാണം അധിപ്പേതം വുത്തനയേന സബ്ബദുക്ഖക്ഖയേ സന്തേ തന്നിമിത്തം വാ ഉപ്പന്നഞാണന്തി കത്വാ. തസ്സാതി, “ഏവം സമന്നാഗതോ ഭിക്ഖു ഇമിനാ പരമേന പഞ്ഞായിട്ഠാനേന സമന്നാഗതോ ഹോതീ”തി വുത്തഭിക്ഖുനോ.

൩൬൬. ഹീതി യസ്മാ. വിമുത്തീതി അരഹത്തഫലവിമുത്തി, തസ്മാ സബ്ബദുക്ഖക്ഖയേ ഞാണന്തി അരഹത്തഫലഞാണം അധിപ്പേതം. സച്ചന്തി പരമത്ഥസച്ചം നിബ്ബാനം, ന മഗ്ഗസച്ചം. കാമം അരഹത്തഫലവിമുത്തി പടിപക്ഖേഹി അകോപനീയതായ അകുപ്പാ, “സച്ചേ റിതാ”തി പന വചനതോ, “അകുപ്പാരമ്മണകരണേന അകുപ്പാതി വുത്താ”തി ആഹ. വിതഥന്തി നട്ഠം, ജരായ മരണേന ച വിപരിണാമേതബ്ബതായ യാദിസം ഉപ്പാദാവത്ഥായ ജാതം, തതോ അഞ്ഞാദിസന്തി അത്ഥോ. തഥാ ഹി തം ജരാമരണേഹി പരിമുസിതബ്ബരുപതായ “മുസാ”തി വുത്തം. തേനാഹ - “മോസധമ്മന്തി നസ്സനസഭാവ”ന്തി. തം അവിതഥന്തി തം വുത്തനയേന അവിതഥം നാമ, തം സഭാവോ സബ്ബകാലം തേനേവ ലബ്ഭിനതോ. സമമവിപസ്സനാവസേന വചീസച്ചതോതി സമമവിപസ്സനാവസേന യം വിസുദ്ധിമത്തം വചീസച്ചം, തതോ. ദുക്ഖസച്ചസമുദയസച്ചേഹി തച്ഛവിപല്ലാസഭൂതസഭാവേഹി. ഇതി നേസം യമാസകം സഭാവേന അവിതഥഭാവേ അമോസധമ്മതായ തേഹിപി അവിതഥഭാവോ പരമത്ഥസച്ചം നിബ്ബാനമേവ ഉത്തരിതരം. തസ്മാതി നിബ്ബാനസ്സേവ ഉത്തരിതരഭാവതോ.

൩൬൭. ഉപധീയതി ഏതഥ ദുക്ഖന്തി ഉപധീ, ഖന്ധാ കാമഗുണാ ച. ഉപദഹന്തി ദുക്ഖന്തി ഉപധീ, കിലേസാഭിസങ്ഖാരാ. പരിപൂരാ ഗഹിതാ പരാമട്ഠാതി പരിയത്തഭാവേന തണ്ഹായ ഗഹിതാ ദിട്ഠിയാ പരാമട്ഠാ. സമമവിപസ്സനാവസേന കിലേസപരിച്ചാഗതോതി വിക്ഖമ്ഭനവസേന തദങ്ഗപ്പഹാനവസേന ച കിലേസാനം പരിച്ചജനതോ. ഉത്തരിതരോ വിസിട്ഠന്തരസ്സ പഹാനപ്പകാരസ്സ അഭാവതോ.

൩൬൮. ആഘാതകരണവസേനാതി ചേതസി കാഘാതസ്സ ഉപ്പജ്ജനവസേന. ബ്യാപജ്ജനവസേനാതി ചിത്തസ്സ വിപത്തിഭാവവസേന. സമ്പദുസ്സനവസേനാതി സബ്ബസോ ദുസ്സനവസേന. തീഹി പദേഹി യദി അരഹത്തമഗ്ഗേന കിലേസാനം പരിച്ചാഗോ ചാഗാധിട്ഠാനം, അരഹത്തമഗ്ഗേനേവ നേസം വൂപസമോ ഉപസമാധിട്ഠാനം ഹോതീതി ദസ്സേതി. ഏതഥ വിസേസേന പരിച്ചാഗോ സമ്പജഹനം അനുപ്പത്തിയമ്മതാപാദനം ചാഗോ, തഥാ പന പരിച്ചാഗേന യോ

സോ നേസം തദാ വൃപസന്തതായ അഭാവോ, അയം ഉപസമോതി
അയമേതേസം വിസേസോ.

൩൬൯. മഞ്ഞിതന്തി മഞ്ഞനാ, “ഏതം മമാ”തിആദിനാ കപ്പനാതി അത്ഥോ.
അവിജ്ജാവിബന്ധനതസ്സഹാഗാഹാദിനം സാധാരണഭാവതോ അയമഹന്തി ഏതഥ
അഹന്തി ദിട്ഠിമഞ്ഞനാദസ്സനം, സാ പന ദിട്ഠി മാനമഞ്ഞനായ
അത്തനിയഗാഹവസേന ഹോതീതി സ്വേവ “അയ”ന്തി ഇമിനാ ഗഹിതോതി
ആഹ - “അയമഹന്തി ഏകം തസ്സഹാമഞ്ഞിതമേവ വട്ടതീ”തി. ആബാധട്ഠോനാതി
പടിപിളനട്ഠേന. മഞ്ഞനാവസേന ഹി സത്താനം തഥാ ഹോതി.
അന്തോദോസട്ഠോനാതി അബ്ഭന്തരദുട്ഠോഭാവേന. മഞ്ഞനാദുസിതത്താ ഹി
സത്താനം അത്തഭാവോ ദുക്ഖതാമൂലായത്തോ, കിലേസാസുചിപഗ്ഘരണതോ
ഉപ്പാദനീരോധഭണ്ഡേഹി ഉദ്ധമുദ്ധം പക്കപഭിന്നോ ഹോതീതി ഫലൂപചാരേന
“മഞ്ഞിതം ഗണ്ഡോ”തി വുത്തോ. അനുപവിട്ഠട്ഠോനാതി അനുപവിസിത്വാ
ഹദയമാഹച്ച അധിട്ഠാനേന. മഞ്ഞിതസ്സഹി പീളാജനനതോ അന്തോതുദനതോ
ദുരുദ്ധരണതോ സല്ലം. വീണാസവമുനി സബ്ബസോ കിലേസാനം സന്തത്താ, തതോ
ഏവ പരിളാഹാനം പരിനിബ്ബുതത്താ വൃപസന്തത്താ സന്തോ ഉപസന്തോ
നിബ്ബുതോതി വുച്ചതി. യത്ഥ റിതന്തി യസ്ഥിം അസേക്ഖഭൂമിയം റിതം. യദി
ഭഗവാ അത്തനോ ദേസനാണാണാനുരൂപം ദേസനം പവത്താപേയ്യ,
മഹാപഥവിം പത്ഥരന്തസ്സ വിയ, ആകാസം പസാരേന്തസ്സ വിയ,
അനന്താപരിമേയ്യലോകയാതുകയോ പടിച്ച് തേസം റിതാകാരം അനുപ്പൂരം
വിചിനന്തസ്സ വിയ ദേസനാ പരിയോസാനം ന ഗച്ഛേയ്യ. യസ്ഥാ പനസ്സ
വിനേയ്യജ്ജ്യാസയാനുരൂപമേവ ദേസനാ പവത്തി, ന തതോ പരം
അബുദ്ധമന്തസി വഡ്ഢതി. തസ്ഥാ വുത്തം - “സബ്ബാപി ധമ്മദേസനാ
സംഖിത്താവ, വിത്ഥാരദേസനാ നാമ നത്ഥീ”തി. നനു സത്തപകരണദേസനാ
വിത്ഥാരകമാതി? ന സാപി വിത്ഥാരകമാതി ആഹ - “സമന്തപട്ഠാനകമാപി
സംഖിത്തായേവാ”തി. സന്നിപതിതദേവപരിസായ അജ്ജ്യാസയാനുരൂപമേവ
ഹി തസ്സാപി പവത്തി, ന സത്ഥമുദേസനാണാണാനുരൂപന്തി. യമാനുസന്ധിം
പാപേസി യമാഉദിട്ഠേ അനുപുബ്ബേന അനവസേസതോ വിഭജനവസേന
ദേസനായ നിട്ഠാപിതത്താ. വിപഞ്ചിതത്തു...പേ... കഥേസി
നാതിസങ്ഖേപവിത്ഥാരവസേന ദേസിതത്താ.

൩൭൦. അട്ഠന്നം പരിക്ഖാരാനന്തി നയിദമനവസേസപരിയാദാനം,
ലക്ഖണവചനം പന്നേതം, അത്തതരസ്സാതി വചനസേസോ. തഥാ ഹി, “മയ്ഹം
ഇദ്ധിമയപരിക്ഖാരലാഭായ പച്ചയോ ഹോതു”തി പത്ഥനം പട്ഠപേത്വാ
പത്തചീവരം, പത്തം, ചീവരമേവ വാ ദിന്നേ ചരിമഭവേ
ഇദ്ധിമയപരിക്ഖാരോ നിബ്ബത്തതീതി വദന്തി. അദിന്നത്താതി കേചിവാദോ,
തേനാഹ “കുലപുത്തോ”തിആദി. ഓകാസാഭാവതോതി ഉപസമ്പദാലക്ഖണസ്സ
അസമ്ഭവതോ. തേനാഹ - “കുലപുത്തസ്സ ആയുപരിക്ഖീണ്”ന്തി. ഉദകതിത്ഥ...
പേ... ആരഭോ പരമപ്പിച്ഛഭാവതോ.

വിബ്ഭന്താതി ഭന്തചിത്താ. സിങ്ഗേന വിജ്ജിത്ഥിത്വാ ഘാതേസി
പുരിമജാതിബദ്ധാഘാതതായാതി വദന്തി.

മാനുസം യോഗന്തി മനുസ്സത്തഭാവം. അത്തഭാവോ ഹി യുജ്ജതി
കമ്മകിലേസേഹിതി “യോഗോ”തി വുച്ചതി. ഉപച്ചഗുന്തി ഉപഗച്ഛിംസു.
ഉപകോതിആദി തേസം നാമാനി.

ഗന്ധകട്ഠേഹീതി ചന്ദനാഗരുസമുലഭേദഭാവോരുത്ഭവീതി ഗന്ധഭാരൂഹി. സേസം സുവിഞ്ചൈതുമേവ.

ധാതുവിഭിന്ദഗസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്വപ്രകാസനാ സമത്ത്.

൧൧. സച്ചവിഭിന്ദഗസുത്തവണ്ണനാ

൩൭൧. ആചിക്ഖനാതി - “ഇദം ദുക്ഖം അരിയസച്ചം, അയം ദുക്ഖനിരോധഗാമിനീ പടിപദാ അരിയസച്ച”ന്തി ആദിതോ കഥനം. ദേസനാതി തസ്സേവ അത്ഥസ്സ അതിസജ്ജനം പബോധനം. പഞ്ചാപനാതി പകാരേഹി ഞാപനാ, സാ പന യസ്മാ ഇത്ഥമിദന്തി വേണേയ്യാനം പച്ചക്ഖതോ ദസ്സനാ, തേസം വാ സന്താനേ പതിട്ഠാപനാ ഹോതി, തസ്മാ ആഹ - “ദുക്ഖസച്ചാദിനം റപനാ”തി. പട്ഠപനാതി പതിട്ഠാപനാ. യസ്മാ പട്ഠപിയമാനസഭാവാ ദേസനാ ഭാജനം ഉപഗച്ഛന്തി വിയ ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം - “പഞ്ചാപനാ”തി, ജാനാപനാതി അത്ഥോ. വിവടകരണാതി ദേസിയമാനസ്സ അത്ഥസ്സ വിവടഭാവകരണം. വിഭാഗകിരിയാതി യഥാവുത്തസ്സ അത്ഥവിഭാഗസ്സ വിത്ഥാരകരണം. പാകടഭാവകരണന്തി അഗമ്ഭീരഭാവാപാദനം. അപരോ നയോ - ചതുസച്ചസഞ്ചിതസ്സ അത്ഥസ്സ പച്ചേകം സരുപതോ ദസ്സനവസേന ഇദന്തി ആദിതോ സിക്ഖാപനം കഥനം ആചിക്ഖനാ, ഏവം പരസന്താനേ പബോധനവസേന പവത്താപനാ ദേസനാ, ഏവം വിനേയ്യാനം ചിത്തപരിതോസജനനേന തേസം ബുദ്ധിപരിപാചനം “പഞ്ചാപനാ”തി വുച്ചതി. ഏവം പഞ്ചാപേന്തി ച സാ ദേസിയമാനം അത്ഥം വേണേയ്യാസന്താനേ പകാരതോ റപേതി പതിട്ഠപേതിതി “പട്ഠപനാ”തി വുച്ചതി. പകാരതോ റപേന്തി പന സംഖിത്തസ്സ വിത്ഥാരതോ പടിവുത്തസ്സ പുനാഭിധാനതോ “വിവരണാ”തി, തസ്സേവത്ഥസ്സ വിഭാഗകരണതോ “വിഭജനാ”തി, വുത്തസ്സ വിത്ഥാരണാഭിധാനതോ വിഭത്തസ്സ ഹേതുദാഹരണദസ്സനതോ, “ഉത്താനീകമ്മ”ന്തി വുച്ചതി. തേനാഹ - “പാകടഭാവകരണ”ന്തി, ഹേതുപമാവസേനത്ഥസ്സ പാകടഭാവകരണതോതി അത്ഥോ.

അനുഗ്ഗാഹകാതി അനുഗ്ഗണ്ഠനകാമാ. സ്വായമനുഗ്ഗഹോ സങ്ഗഹവത്ഥുവസേന പാകടോ ഹോതീതി ആഹ “ആമിസസങ്ഗഹേനാ”തിആദി. ജനേതാ ജനേന്തീതി ആഹ “ജനികാ മാതാ”തി. വുദ്ധിം പരിസം ആപാദേതീതി ആപാദേതാ. തേനാഹ “പോസേതാ”തി. ഇദാനി ദിന്നം മഹാമേരാനം യഥാക്കമം സബ്രഹ്മചാരിനം ഭഗവതാ വുത്തേഹി ജനികപോസികമാതുട്ഠാനിയേഹി സങ്ഗാഹകതം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും, “ജനികമാതാഹീ”തിആദി വുത്തം. പരതോഘോസേന വിനാപി ഉപരിമഗ്ഗാധിഗമോ ഹോതീതി “പച്ചത്തപുരിസകാരേനാ”തി വുത്തം. പഠമമഗ്ഗോ ഏവ ഹി സാവകാനം ഏകന്തതോ ഘോസാപേക്ഖോതി. പത്തേസുപീതി പി-സദ്ദേന പഗേവ അപ്പത്തേസുതി ദസ്സേതി. ഭവസ്സ അപ്പമത്തകതാ നാമ ഇത്തരകാലതായാതി ആഹ “അച്ഛരാസങ്ഘാതമത്തമ്പി”തി. ജനേതാതി ജനകോ, മേരോ പന അരിയായ ജനയിതാ. ആപാദേതാതി വഡ്ഢേതാ പരിബ്രൂഹേതാ. പുരിമസ്ഥിം സച്ചദ്വയേ സമ്മസനഗ്ഗഹണം ലോകിയത്താ തസ്സ, ഇതരസ്ഥിം തസ്സ അഗ്ഗഹണം ലോകുത്തരത്താ.

കാമേഹി നിക്ഖന്തോ സങ്കപ്പോ നേക്ഖമ്മസങ്കപ്പോ. സ്വായമസ്സ തതോ നിക്ഖമനത്ഥോ തേസം പടിപക്ഖഭാവതോ തേഹി വിസംസഗ്ഗതോ

വിരജനതോ സമുച്ഛിന്നതോ സബ്ബസോ വിവിത്തഭാവതോ ച ഹോതീതി ദസ്സേതും, “കാമപച്ചനീകട്ഠേനോ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ കാമപദഘാതത്തി യഥാ കാമോ പദം പതിട്ഠം ന ലഭതി, ഏവം ഹന്നം, കാമസമുച്ഛേദത്തി അത്ഥോ. കാമേഹി സബ്ബസോ വിവിത്തത്താ കാമവിവിത്തേ, അരിയമഗ്ഗോ, തസ്സ അന്തോ, അരിയഫലം, തസ്ഥിം കാമവിവിത്തത്തേ. ഏസേവ നയോതി ഇമിനാ “ബ്ബാപാദപച്ചനീകട്ഠേനോ”തിആദിയോജനം അതിദിസതി. സബ്ബേ ചേതേ നേക്ഖമ്മസങ്കപ്പാദയോ നാനാചിത്തേസു ലബ്ഭന്തീതി യോജനാ. യദി ഏകചിത്തേ ലബ്ഭന്തി, കഥം തിവിധമിച്ഛാസങ്കപ്പാനം സമുഗ്ഘാതോതി ആഹ “തത്ര ഹീ”തിആദി. ന നാനാ ലബ്ഭന്തീതി ഇമിനാ തിവിധകിച്ചകാരിതം സമ്മാസങ്കപ്പസ്സ ദസ്സേതി. കിച്ചവസേന ഹി തസ്സ നാമസ്സ ലാഭോ. സമ്മാവാചാദിനസി മഗ്ഗക്ഖണേ ഏകചിത്തേ ലബ്ഭമാനാനസി ചതുകിച്ചകാരിതായ ചതുബ്ബിധനാമാദിതാ വേദിതബ്ബാ. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

സച്ചവിഭിന്ദഗസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൧൨. ദക്ഖിണാവിഭിന്ദഗസുത്തവണ്ണനാ

൩൨൬. മഹാപജാപതിഗോതമീതി ഏത്ഥ ഗോതമീതി തസ്സ ഗോതമഗോത്തതോ ആഗതം നാമം, മഹാപജാപതി പന ഗുണതോ. തം വിവരിതും, “നാമകരണദിവസേ പനസ്സാ”തിആദി വുത്തം. മഹതിം ഉളാരം പജം ജനനപോസനേഹി പരിരക്ഖന്തീതി മഹാപജാപതി. പരിഭോഗവസേന ന ഹന്തേതീതി അഹതം. സിപ്പികാനന്തി തന്തവായാനം. വായനട്ഠാനന്തി വിനട്ഠാനം. താനി മം ന തോസേന്തി കായികസ്സ പുണ്തസ്സ അഭാവതോ. തേനാഹ - “സഹത്ഥാ കതമേവ മം തോസേതീ”തി. പിസിത്വാ നിബ്ബത്തനം കത്വാ. പോഥേത്വാതി സുഖമഭാവപാദനത്ഥം ധനുക്കേ നേത്വാ. കാലാനുകാലഞ്ച ധാതിഗണപരിവൃതാ ഗന്ത്വാ വേമകോടിം അഗ്ഗഹേസി ഏകദിവസന്തി അധിപ്പായോ. ഏവഞ്ച “ഏകദിവസം പന...പേ... അകാസീ”തി പുരിമവചനേന തം ന വിരുജ്ജേയ്യ.

ഛര ചേതനാതി ഛരബ്ബിധാ ചേതനാ. ന ഹി താ ഛരയേവ ചേതനാതി. സങ്ഘേ ഗോതമി ദേഹീ...പേ... സങ്ഘോ ചാതി ഇദമേവ സുത്തപദം. സങ്ഘേ ഗോതമി ദേഹീതി സങ്ഘസ്സ ദാനായ നിയോജേസി, തസ്ഥാ സങ്ഘോവ ദക്ഖിണേയുതരോതി അയമേവേത്ഥ അത്ഥോ. യദി ഏവന്തിആദിനാ തത്ത്വ ബൃഭിചാരം ദസ്സേതി. രാജമഹാമത്താദയോതിആദിനാ തത്ത്വ ബൃതിരേകതോ നിദസ്സനം ആഹ. മഹന്തരാഭവേയുന്തി ആനുഭാവദിനാ മഹന്തരാഭവേയു, ന ച തം അത്ഥീതി. തസ്ഥാതി യസ്ഥാ ഗുണവിസിട്ഠഹേതുകം ദക്ഖിണേയുതം അനപേക്ഖിത്വാ അത്തനോ ദീയമാനസ്സ ദാപനം ലഭതി, തസ്ഥാ. മാ ഏവം ഗണ്ഹാതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധതോ സങ്ഘോവ ദക്ഖിണേയോ”തി മാ ഗണ്ഹ.

തത്ത്വ നിച്ഛയസാധകം സുത്തപദം ദസ്സേന്തോ, “നയിമസ്ഥിം ലോകേ...പേ... വിപുലഫലേസിന”ന്തി ആഹ. സ്വായമത്ഥോ രതനസുത്തേ (ഘും പാ൬൬.൩; സു൬.൩൨൬), “യം കിഞ്ചി വിത്ത”ന്തി ഗാഥായ, അഗ്ഗപസാദസുത്താദിഹി (ഇതിവു൬.൯൦) ച വിഭാവേതബ്ബോതി. തേനാഹ - “സത്ഥാരാ ഉത്തരിതരോ ദക്ഖിണേയോ നാമ നത്ഥീ”തി.

ഗോതമിയാ അന്തിമഭവിക്കതായ ദാനസ്സ ദീഘരത്നം ഹിതായ സുഖായ അനുപാദനതോ ന തം ഗരുതരം സഞ്ചസ്സ പാദാപനേ കാരണന്തി ആഹ - “പച്ഛിമായ ജനതായാ”തിആദി. വചനതോപിതി തസ്സ വത്ഥയുഗസ്സ സത്ഥു ഏവ പടിഗുഹണായ വചനതോപി. തേനാഹ “ന ഹീ”തിആദി.

സത്ഥാ സഞ്ചപരിയാപനോവ ഈദിസേ റാനേ അഗ്ഗഫലട്ഠതായ അട്ഠ-അരിയപുഗ്ഗലഭാവതോ, സചേ പനസ്സ ന സയം സഞ്ചപരിയാപനതാ, കഥം സഞ്ചേ പൂജിതേ സത്ഥാ പൂജിതോ നാമ സിയാതി അധിപ്പായോ. തീണി സരണഗമനാനി തയോ ഏവ അഗ്ഗപസാദാതി വക്ഖതീതി അധിപ്പായോ. അഭിധേയ്യാനുരൂപാനി ഹി ലിങ്ഗവചനാനി. ന രൂഹതി അയാമാവപടിപത്തിഭാവതോ, ന ഗിഹിവേസഗ്ഗഹണാദിനാ ഗിഹിഭാവസ്സ പടിക്ഖിപിതത്താ. ന വത്തബ്ബമേതം “സത്ഥാ സഞ്ചപരിയാപനോ”തി സത്ഥുഭാവതോ. സാവകസമൂഹോ ഹി സഞ്ചോ . സഞ്ചഗണേ ഹി സത്ഥാ ഉത്തരിതരോ അനഞ്ഞസാധാരണഗുണേഹി സമന്നാഗതഭാവതോ മൂലരതനഭാവതോ ച.

൩൨൨. സമ്പതിജാതസ്സ മഹാസത്തസ്സ സത്തപദവിതിഹാരഗമനം ധമ്മതാവസേന ജാതം, പരം തദന്തദഹരസദിസീ പടിപത്തിതി ആഹ - “ഹത്ഥപാദകിച്ചം അസാധേന്തേസു”തി.

൩൨൩. പച്ഛുപകാരം ന സുകരം വദാമി അനുച്ഛവികകിരിയായ കാതും അസക്കുണേയുത്താ. അഭിവാദേന്തി ഏതേനാതി അഭിവാദനം. വന്ദമാനേഹി അന്തേവാസിനേഹി ആചരിയം “സുഖീ ഹോതു”തിആദിനാ അഭിവാദേന്തി നാമ. തേന വുത്തം “അഭിവാദന”ന്തി. തദഭിമുഖോ...പേ... വന്ദിത്വാ നിപജ്ജതി, സേയുമാപി ആയസ്ഥാ സാരിപുത്തോ. കാലാനുകാലം ഉപട്ഠാനം ബീജയനപാദസമ്ബാഹനാദി അനുച്ഛവികകമ്മസ്സ കരണം നാമ. അനുച്ഛവികം കിരിയം കാതും ന സക്കോതിയേവ, യസ്ഥാ ആചരിയേന കതസ്സ ധമ്മാനുഗുഹസ്സ അന്തേവാസിനാ കരിയമാനോ ആമിസാനുഗുഹോ സഞ്ചമ്പി കലമ്പി കലഭാഗമ്പി ന ഉപേതിയേവാതി. തേന വുത്തം “ന സുപ്പതികാരം വദാമി”തി.

൩൨൪. പാടിപുഗ്ഗലികം ദക്ഖിണം ആരബ്ഭ സമുട്ഠിതം, “തം മേ ഭഗവാ പടിഗുണ്ഹത്ത്വ”തി മഹാപജാപതിഗോതമിയാ വചനം നിമിത്തം കത്വാ ദേസനായ ഉട്ഠിതത്താ. ന കേവലഞ്ച തസ്സാ ഏവ വചനം, അഥ ഖോ ആനന്ദത്ഥേരോപി...പേ... സമാദപേസി, തസ്ഥാ വിഭാഗതോ ചുട്ടസസു...പേ... ഹോതീതി ദസ്സേതും, ഇമം ദേസനം ആരഭി. തത്ഥ പതിപച്ചേകം പുഗ്ഗലം ദീയതീതി പാടിപുഗ്ഗലികം. പഠമസദ്ദോ യഥാ അഗ്ഗത്ഥോ, ഏവം സേട്ഠപരിയായോപിതി ആഹ “ജേട്ഠകവസേനപീ”തി. അഗ്ഗാ ഉത്തമേ ഖേത്തേ പവത്തത്താ. ദുതിയതതിയാപി പരമദക്ഖിണായേവ സബ്ബസോ സമ്മാവിക്ഖമ്ഭിതരാഗാദികിലേസത്താ. രാഗാദയോ ഹി അദക്ഖിണേയുഭാവസ്സ കാരണം. തേനേവാഹ - “തിണദോസാനി ഖേത്താനി, രാഗദോസാ അയം പജാ”തിആദി (ധം പം ൩൫൬). യസ്ഥാ പന സവാസനം സബ്ബസോ സമുച്ഛിനകിലേസേഹി തതോ ഏവ സബ്ബസോ അപ്പടിഹതണാണചാരേഹി അനന്താപരിമേയുഗുണഗണാധാരേഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധേഹി സദിസോ സദേവകേ ലോകേ കോചി ദക്ഖിണേയോ നത്ഥി. തസ്ഥാ “പരമദക്ഖിണായേവാ”തി സാസകം വദതി. യസ്ഥാ പഞ്ചാഭിഞ്ഞോ അട്ഠസമാപത്തിലാഭീ ഏവ ഹോതി ലോകിയാഭിഞ്ഞാനം അട്ഠസമാപത്തിഅധിട്ഠാനത്താ, തസ്ഥാ

“ലോകീയപഞ്ചാഭിഞ്ഞേ”ഇച്ചേവ വൃത്തം, ന “അട്ഠസമാപത്തിലാഭിമ്ഹീ”തി തായ അവുത്തസിദ്ധത്താ. ഗോസീലധാതുക്കോതി ഗോസീലസഭാവോ, സീലവതാ സദിസസീലോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “അസരോ”തിആദി. തേന ന അലജ്ജിയാതുക്കോ പകതിസിദ്ധോ ഇയ പുമുജ്ജനസീലവാതി അധിപ്പേതോതി ദസ്സേതി.

പരിച്ഛിന്ദന്തോതി ഏത്തകോതി പച്ചേകപ്പമാണതോ തതോ ഏവ അത്തമഞ്ഞം അസങ്കരതോവ പരിച്ഛിന്ദന്തോ. കഥം പന അസഞ്ചേയ്യഭാവേന വുച്ചമാനോ വിപാകോ പരിച്ഛിന്നോ ഹോതി? സോപി തസ്സ പരിച്ഛേദോ ഏവ ഇതരേഹി അസംകിണ്ണഭാവദീപനതോ, ഏതദത്ഥമേവ പുണ്യേ അസങ്കരഗുഹണം കതം. ഗുണവസേനാതി ലക്ഖണസമ്പന്നാദിഗുണവസേന. ഉപകാരവസേനാതി ഭോഗരക്ഖാദിഉപകാരവസേന. യം പോസനത്ഥം ദിന്നം, ഇദം ന ഗഹിതം ദാനലക്ഖണായോഗതോ. അനുഗൃഹപൂജനിച്ഛാവസേന ഹി അത്തനോ ദേയുവത്ഥുപരിച്ഛാഗോ ദാനം ഭയരാഗലധുകാമകുലാദിവസേന സാവജ്ജാഭാവതോ. തന്വിന ഗഹിതം അയാവദത്ഥതാഅപരിപുണ്ണഭാവേന യഥാധിപ്പേതഫലദാനാസമത്ഥഭാവതോ. സമ്പത്തസ്സാതി സന്തികാഗതസ്സ. തേന സമ്പത്തിപയോജനേ അനപേക്ഖതം ദസ്സേതി. ഫലം പടികങ്ഖിത്വാതി “ഇദം മേ ദാനമയം പുണ്ണം ആയതിം സുഖഹിതഭാവായ ഹോതു”തിആദിനാ ഫലം പച്ചാസീസിത്വാ. തേനസ്സ ഫലദാനേ നമിയതം ദസ്സേതി, യാവദത്ഥന്തി ഇമിനാ പരിപുണ്ണഫലതം. സതഗുണാതി ഏത്ഥ ഗുണസദോ ന “ഗുണേന നാമം ഉദ്ധരേയ്യ”തിആദിസു (ധം സം അട്ഠം ൧൩൧൩; ഉദാം അട്ഠം ൫൩; പടിം മം അട്ഠം ൧.൧.൨൩; നേത്തിം അട്ഠം ൪.൩൮) വിയ സമ്പത്തിഅത്ഥോ, “തദിഗുണ”തിആദിസു വിയ ന വഡ്ഢനത്ഥോ, “പഞ്ച കാമഗുണാ ലോകേ, മനോഹരട്ഠാ പവേദിതാ”തിആദിസു (സും നിം ൧൨൩) വിയ ന കോട്ഠാസത്ഥോ, “അന്തം അന്തഗുണ”തിആദിസു (ദീം നിം ൨.൩൨൨; മം നിം ൧.൧൧൦; ഖും പാ൩) വിയ ന അന്തഭാഗത്ഥോ, അഥ ഖോ ആനിസംസത്ഥോതി ദസ്സേന്തോ, “സതാനിസംസാ”തി ആഹ, തേ ആനിസംസേ സരൂപതോ ദസ്സേതും, “ആയുസത”തിആദി വൃത്തം. സതഗുണാതി വാ സതവഡ്ഢികാതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. നിപ്പരിതസം കരോതീതി ആയുആദിനം ആനിസംസാനം അപരിത്താസം കരോതി. അഥ വാ നിപ്പരിതസം കരോതീതി ആയുആദിനിമിത്തം അപരിത്താസം കരോതി. അഥ വാ നിപ്പരിതസം കരോതീതി ആയുആദിനി തതോ ഉത്തരിമ്പി ആഹാരാദിഹേതു അപരിത്താസം കരോതി. അത്തഭാവവിനിമുത്തസഞ്ചരണസ്സ അഭാവ, “ഭവസതേപി വുത്തേ അയമേവത്ഥോ”തി വൃത്തം. സബ്ബത്ഥാതി, “പുമുജ്ജനദുസ്സീലേ”തിആദിസു സബ്ബവാരേസു. നയോ നേതഞ്ചോതി, “ആയുസഹസ്സം വണ്ണസഹസ്സ”തിആദികോ നയോ.

സാസനാവതരണം നാമ യാവദേവ വട്ടദുക്ഖനിത്ഥരണത്ഥം, തഞ്ച മഗ്ഗപടിവേധനം, തസ്ഥാ നിബ്ബേധഭാഗിയസരണഗമനം സിക്ഖാപദസമാദാനം പബ്ബജ്ജാ ഉപസമ്പദാ സീലപരിപൂരണം അധിചിത്തസിക്ഖാസുയോഗോ വിപസ്സനാഭാവനാതി സബ്ബാപേസാ സോതാപത്തിഫലസച്ഛികിരിയായ പടിപത്തി ഏവ ഹോതീതി ആഹ - “തിസരണം ഗതോ ഉപാസകോപീ”തിആദി. തത്ഥ യഥാ നിബ്ബേധഭാഗിയോ സമാധി താവ നാമ പരമ്പരായ അരിയമഗ്ഗാധിഗമസ്സ പച്ചയഭാവതോ ഉപനിസ്സയോ; തഥാ നിബ്ബേധഭാഗിയം സീലപരിപൂരണം ഉപസമ്പദാ പബ്ബജ്ജാ ഉപാസകസ്സ ദസസു പഞ്ചസു സീലേസു പതിട്ഠാനം

അന്തമസോ സരണാദിഗമനമ്പി നിബ്ബേധഭാഗിയം അരിയമഗ്ഗാധിഗമസ്സ ഉപനിസ്സയോ ഹോതിയേവാതി, “സബ്ബാപേസാ സോതാപത്തിഫലസച്ഛികിരിയായ പടിപത്തി”തി വുത്താ. തത്ത്വ അനന്തസാധാരണ-വിജ്ഞാചരണാദി- അസങ്ഖ്യേയഅപരിമേയ-ഗുണ-സമുദയപൂരിതേ ഭഗവതി സദ്ധമ്മേ അരിയസങ്ഘേ ഉളാരതരബഹുമാനഗാരവതം ഗതോ. “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഭഗവാ, സ്വാഖാതോ ധമ്മോ, സുപ്പടിപന്നോ സങ്ഘോ”തി തപ്പരായണതാദിആകാരപ്പത്തോ ഞാണപരിസോധിതോ പസാദോ സരണഗമനന്തി തേന വത്സുഗതേന പസാദേന പരിഭാവിതേ സന്താനേ കതം പുണ്ണകവേത്തസമ്പത്തിയാ മഹപ്ഫലം മഹാനിസംസമേവ ഹോതീതി ആഹ - “തസ്ഥിം ദിന്നദാനമ്പി അസങ്ഖ്യേയം അപ്പമേയ”ന്തി. തയിദം സരണം വത്സുത്തയേ പസാദഭാവേന അജ്ഞാസയസമ്പത്തിമത്തം, താദിസസ്സ പന പഞ്ചസീലം അജ്ഞാസയസമ്പത്തിഉപമമ്ഭിതോ കായവചീസംയമോതി തത്ത്വ ദിന്നം തതോ ഉത്തരി മഹപ്ഫലന്തി, ദസസീലം പന പരിപുണ്ണുപോസമസീലം, തത്ത്വ ദിന്നം മഹപ്ഫലന്തി, “തതോ ഉത്തരി മഹപ്ഫല”ന്തി വുത്തം. സാമണേരസീലാദിനം പന ഉത്തരി വിസിട്ഠതരാദിഭാവതോ തത്ത്വ തത്ത്വ ദിന്നസ്സ വിസേസമഹപ്ഫലതാ വുത്താ.

മഗ്ഗസമങ്ഗിതാ നാമ മഗ്ഗചിത്തക്ഖണപരിച്ഛിന്നാ, തസ്ഥിഞ്ച ഖണേ കഥം ദാതും പടിഗുഹേതുഞ്ച സമഭവതീതി ചോദേതി “കിം പന മഗ്ഗസമങ്ഗിസ്സ സക്കാ ദാനം ദാതു”ന്തി. ഇതരോ താദിസേ സതി സമയേതി ദസ്സേന്തോ, “ആമ സക്കാ”തി പടിജാനിത്വാ, “ആരദ്ധവിപസ്സകോ”തിആദിനാ തമത്ത്വം വിവരതി. തസ്ഥിം ഖണേതി തസ്ഥിം പക്ഖിപനക്ഖണേ. യദി അട്ഠമകസ്സ സോതാപന്നസ്സ ദിന്നദാനം ഫലതോ അസങ്ഖ്യേയമേവ, കോ നേസം വിസേസോതി ആഹ “തത്ത്വാ”തിആദി. തേന സതിപി അസങ്ഖ്യേയഭാവസാമന്തേ അത്ഥി നേസം അപ്പബഹുഭാവോ സംവട്ടട്ഠായി അസങ്ഖ്യേയമഹാകപ്പാസങ്ഖ്യേയാനം വിയാതി ദസ്സേതി. മഗ്ഗസമങ്ഗിനം തേന തേന ഓധിനാ സംകിലേസധമ്മാനം പഹീയമാനത്താ വോദാനധമ്മാനം വഡ്ഢമാനത്താ അപരിയോസിതകിച്ചത്താ അപരിപുണ്ണഗുണതാ, പരിയോസിതകിച്ചത്താ ഫലസമങ്ഗിനം പരിപുണ്ണഗുണതാതി തത്ത്വമഗ്ഗട്ഠേഹി ഫലട്ഠാനം വേത്താതിസയതാ വേദിതബ്ബാ. ഹേട്ഠിമഹേട്ഠിമേഹി പന മഗ്ഗട്ഠേഹി ഉപരിമാനം മഗ്ഗട്ഠാനം ഫലട്ഠേഹി ഫലട്ഠാനം ഉത്തരിതരതാ പാകടാ ഏവ. തമാ ഹി ഉപരിമാനം ദിന്നദാനസ്സ മഹപ്ഫലതാ വുത്താ.

൩൮൦. കാമഞ്ചേത്ഥ ബുദ്ധപ്പമുഖേ ഉഭതോസങ്ഘേ കേവലേ ച ഭിക്ഖുസങ്ഘേ ദാനം അത്ഥി ഏവ, ന പന ബുദ്ധപ്പമുഖേ ഭിക്ഖുസങ്ഘേ, തം പന ബുദ്ധപ്പമുഖേഉഭതോസങ്ഘേനേവ സങ്ഗഹിതന്തി അവിരുദ്ധം. ന പാപുണന്തി മഹപ്ഫലഭാവേന സദിസതമ്പി, കൂതോ അധികതം.

“തമാഗതേ പരിനിബ്ബുതേ ഉഭതോസങ്ഘസ്സ” ഇച്ചേവ വുത്തത്താ - “കിം പനാ”തിആദിനാ ചോദേതി . ഇതരോ പരിനിബ്ബുതേ തമാഗതേ തം ഉദിസ്സ ഗന്ധപുപ്ഫാദിപരിച്ചാഗോ വിയ ചീവരാദിപരിച്ചാഗോപി മഹപ്ഫലോ ഹോതിയേവാതി കത്വാ പടിപജ്ജനവിധിം ദസ്സേതും, “ഉഭതോസങ്ഘസ്സാ”തിആദി വുത്തം. “ഏത്തകായേവ, ഭിക്ഖു ഉദിസമാ”തി ഏവം പരിച്ഛേദസ്സ അകരണേന ഉപചാരസീമാപരിയാപന്നാനം വേത്തപരിയാപന്നാനം വസേന അപരിച്ഛിന്നകമഹാഭിക്ഖുസങ്ഘേ.

ഗോത്തം വുച്ചതി സാധാരണനാമം, മത്തസദ്ദോ ലുത്തനിദിട്ഠോ, തസ്മാ സമണാതി ഗോത്തമത്തം അനുഭവന്തി ധാരേന്തിതി ഗോത്രഭൂനോ. തേനാഹ “നാമമത്തസമണാ”തി. ദിട്ഠിസീലസാമഞ്ഞേന സംഹതോ സമണഗണോ സങ്ഘോ, തസ്മാ സങ്ഘോ ദുസ്സിലോ നാമ നത്ഥി. ഗുണസങ്ഖായാതി ആനിസംസഗണനായ, മഹപ്ഫലതായാതി അത്ഥോ. കാസാവ...പേ... അസങ്ഖ്യേയ്യാതി വുത്താ സങ്ഘം ഉദിസ്സ ദിന്നത്താ. യഥാ പന സങ്ഘം ഉദിസ്സ ദാനം ഹോതി, തം വിധിം ദസ്സേതും, “സങ്ഘഗതാ ദക്ഖിണാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ചിത്തീകാരന്തി ഗാരവം.

സങ്ഘതോ ന പുഗ്ഗലതോ. അഞ്ഞമത്തം ആപജ്ജതീതി “ഇമസ്സ മയാ ദിന്നം സങ്ഘസ്സ ദിന്നം ഹോതി”തി ഏവം ചിത്തം അനുപ്പാദേത്വാ, “സങ്ഘസ്സ ദസ്സാമീ”തി ദേയ്യധമ്മം പടിയാദേത്വാ സാമണേരസ്സ നാമ ദാതബ്ബം ജാതന്തി അഞ്ഞമത്തം ആപജ്ജതി; തസ്മാ തസ്സ ദക്ഖിണാ സങ്ഘഗതാ ന ഹോതിയേവ പുഗ്ഗലവസേന ചിത്തസ്സ പരിണാമിതത്താ. നിബ്ബേമതികോ ഹുത്വാതി “കിം നു വോ മയാ ഇമസ്സ ദിന്നം ഹോതി വാ ന വാ”തി വിമതിം അനുപ്പാദേത്വാ, “യോ പനാ”തിആദിനാ വുത്താകാരേന കരോതി.

തത്ഥാതിആദിനാ വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ പാക്കടകരണത്ഥം വത്ഥും നിദസ്സേതി, “പരസമുദുവാസിനോ”തിആദിനാ. ഓപുണ്ജാപേത്വാ പരിഭണ്ഡം കാരേത്വാ, ഹരിതഗോമയേന ഉപലിമ്പിത്വാതി അത്ഥോ. കാസാവകണ്ഠസങ്ഘസ്സാതി കാസാവകണ്ഠസമുഹസ്സ. കോ സോധേതീതി മഹപ്ഫലഭാവകരണേന കോ വിസോധേതി. മഹപ്ഫലഭാവപത്തിയാ ഹി ദക്ഖിണാ വിസുജ്ജന്തതി നാമ. തത്ഥ യേസം ഹത്ഥേ ദിന്നം, തേസം വസേന പടിഗ്ഗാഹകതോ ദക്ഖിണായ വിസുദ്ധത്താ, - “തദാപാഹം, ആനന്ദ, സങ്ഘഗതം ദക്ഖിണം അസങ്ഖ്യേയ്യം അപ്പമേയ്യം വദാമീ”തി (മ° നി° ൩.൩൮൦) ച വുത്തം, തസ്മാ കമ്മവസേനേവ ദക്ഖിണാവിസുദ്ധിം പുച്ഛതി. ഇതരോ അരിയസങ്ഘേ ദിന്നദക്ഖിണായ നിബ്ബിസിട്ഠം കത്വാ വുത്തത്താ മത്ഥകപ്പത്തസ്സേവ അരിയസങ്ഘസ്സ വസേന ദക്ഖിണാവിസുദ്ധിം ദസ്സേന്തോ, “സാരിപുത്ത...പേ... സോധേന്തി”തി വത്വാ പുന, “യേ കേചി അരഹന്തോ സോധേന്തി”തി ദസ്സേന്തോ, “അപിചാ”തിആദിമാഹ. മേരാ ചിരപരിനിബ്ബുതാതി ഇദം അജ്ജതനാനവി അരിയാനം സാവകതം ദസ്സേന്തേന മഗ്ഗസോധനവസേന വുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം, ന ഉദിസ്സ പുണ്ണകരണേ സതി അകരണപ്പത്തിയാ. ഏവഞ്ച “അസീതിമഹാമേരാ സോധേന്തി”തി ഇദം സുവുത്തം ഹോതി, ന അഞ്ഞമാ.

“സങ്ഘഗതായ ദക്ഖിണായാ”തി കാമഞ്ചേതം സാധാരണവചനം, തഥാപി തത്ഥ തത്ഥ പുഗ്ഗലവിസേസോ ഞാതബ്ബോതി ദസ്സേന്തോ, “അത്ഥി ബുദ്ധപ്പമുഖോ സങ്ഘോ”തിആദിമാഹ. ന ഉപനേതബ്ബോ ഭഗവതോ കാലേ ഭിക്ഖുനം അഭിഞ്ഞാപടിസമ്ഭിദാഗുണവസേന അതിവിധി ഉളാരഭാവതോ, ഏതരഹി തദഭാവതോ. ഏതരഹി സങ്ഘോ...പേ... ന ഉപനേതബ്ബോതി ഏത്ഥ നയാനുസാരേന അത്ഥോ വത്തബ്ബോ. തേന തേനേവ സമയേനാതി തസ്സ തസ്സ കാലസ്സ സമ്പത്തിവിപത്തിമുഖേന പടിപത്തിയാ ഉളാരതം അനുളാരതഞ്ച ഉല്ലിങ്ഗേതി. യത്ഥ ഹി ഭിക്ഖു ഗുണേഹി സബ്ബസോ പരിപുണ്ണാ ഹോന്തി, തസ്ഥിം സമയേ സങ്ഘഗതാ ദക്ഖിണാ ഇതരസ്ഥിം സമയേ ദക്ഖിണതോ മഹപ്ഫലതരാതി ദട്ഠബ്ബാ. സങ്ഘേ ചിത്തീകാരം കാതും സക്കോന്തസ്സാതി സുപ്പടിപന്നതാദിം സങ്ഘേ ആവജ്ജിത്വാ സങ്ഘഗതേന പസാദേന സങ്ഘസ്സ

സമ്മുഖാ വിയ തസ്മിം പുഗ്ഗലേ ച ഗാരവവസേന ദേന്തസ്സ പുമുജ്ജനസമണേ ദിന്നം മഹപ്ഫലതരം സഞ്ചതോ ഉട്ടിസിത്വാ ഗഹിതത്താ, “സഞ്ചസ്സ ദേമീ”തിയേവ ദിന്നത്താ ച.

ഏസേവ നയോതി ഇമിനാ, “സോതാപണേ ദിന്നം മഹപ്ഫലതര”ന്തി ഏവമാദിം അതിദിസതി. ആദി-സദ്ദേന ഉട്ടിസിത്വാ ഗഹിതോ സകദാഗാമീ, പാടിപുഗ്ഗലികോ അനാഗാമീതി ഏവമാദി സഞ്ഗഹിതം. മഹപ്ഫലതരമേവ. തേനാഹ ഭഗവാ - “ന ത്വേവാഹം, ആനന്ദ, കേനചി പരിയായേന സഞ്ചഗതായ ദക്ഖിണായ പാടിപുഗ്ഗലികം ദാനം മഹപ്ഫലതരം വദാമീ”തി (മ° നി° ൩.൩൮൦). യദി വീണാസവേ ദിന്നദാനതോ സഞ്ചതോ ഉട്ടിസിത്വാ ഗഹിതദുസ്സീലേപി ദിന്നദാനം മഹപ്ഫലം, ഏവം സന്തേ - “സീലവതോ, മഹാരാജ, ദിന്നം മഹപ്ഫലം, നോ തമാ ദുസ്സീലേ”തി ഇദം കഥന്തി ആഹ - “തം ഇമം നയം ഗഹായാ”തിആദി. സഞ്ചതോ ഉട്ടിസിത്വാ ഗഹണവിധിം പഹായ ദുസ്സീലസ്സേവ ഗഹണവസേന വുത്തം. ഇമസ്മിം ചതുക്കേ ദട്ഠഞ്ചന്തി ഇമസ്സ പദസ്സ വസേന ദട്ഠഞ്ചം. തഥ ഹി “പടിഗ്ഗാഹകാ ഹോന്തി ദുസ്സീലാ പാപധമ്മാ”തി ആഗതം.

൩൮൧. വിസുജ്ജന്തീതി ന കിലിസ്സതി, മഹാജുതികാരി മഹാവിപ്ഫാരാ ഹോതീതി അത്ഥോ. സുചിധമ്മോതി രാഗാദിഅസുചിവിധമന്നേന സുചിസഭാവോ. ന പാപധമ്മോതി ന നിഹീനസഭാവോ പാപകിരിയായ. അകുസലധമ്മോ ഹി ഏകന്തനിഹീനോ. ജുജ്ജകോ സീലവാ കല്യാണധമ്മോ ന ഹോതി. തസ്സ മഹാബോധിസത്തസ്സ അത്തന്നോ പുത്തദാനം ദാനപാരമിയാ മത്ഥകം ഗണഹന്തം മഹാപഥവികമ്പനസമത്ഥം ജാതം, സ്വായം ദാനഗുണോ വേസ്സന്തരമഹാരത്താ കഥേതബ്ബോതി.

ഉദ്ധരതീതി ബഹുലം കതപാപകമ്മവസേന ലദ്ധവിനിപാതതോ ഉദ്ധരതി. തസ്മാ നത്ഥി മയ്ഹം കിഞ്ചി ചിത്തസ്സ അത്തമത്തന്തി അധിപ്പായോ.

പേതദക്ഖിണന്തി പേതേ ഉട്ടിസ്സ ദാതബ്ബദക്ഖിണം. പാപിതകാലേയേവാതി, “ഇദം ദാനം അസുകസ്സ പേതസ്സ ഹോത്ഥു”തി ഉട്ടിസനവസേന പത്തേ പാപിതകാലേയേവ. അസ്സാതി പേതസ്സ. പാപുണീതി ഫലസമാപത്തിയാ വസേന പാപുണി. അയഞ്ചി പേതേ ഉട്ടിസ്സ ദാനേ ധമ്മതാ.

തദാ കോസലരത്തോ പരിച്ചാഗവസേന അതിവിയ ഉളാരജ്ജ്യാസയതം, ബുദ്ധപ്പമുഖസ്സ ച ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ ഉക്കംസഗതഗുണവിസിട്ഠതം സന്ധായാഹ, “അസദിസദാനം കഥേതബ്ബ”ന്തി.

അസാരമ്പി വേത്തന്തി സാരഹീനം ദുക്ഖേത്തം. സമയേതി കസന്നാരഹേ കാലേ. പംസും അപന്നേത്വാതി നിസ്സാരം പംസും നീഹരിത്വാ. സാരബീജാനീതി സഭാവതോ അഭിസഞ്ചാരതോ ച സാരഭൂതാനി ബീജാനി. പതിട്ഠപേത്വാതി വപിത്വാ. ഏവന്തി യഥാ കസ്സകോ അത്തന്നോ പയോഗസമ്പത്തിയാ അസാരേപി വേത്തേ ഫലം അധിഗച്ഛതി. ഏവം സീലവാ അത്തന്നോ പയോഗസമ്പത്തിയാ ദുസ്സീലസ്സപി ദത്വാ ഫലം മഹന്തം അധിഗച്ഛതി. ഇമിനാ ഉപായേനാതി ഇമിനാ പഠമപദേ വുത്തനയേന. സബ്ബപദേസൂതി സബ്ബകോട്ഠാസേസു വിസുജ്ജന്തം വുത്തം, തതിയപദേ പന വിസുജ്ജന്തം പടിക്ഖിത്തമേവ.

൩൮൨. അരഹതോ ദിന്നദാനമേവ അഗ്നം ദാനചേതനായ കേനചി ഉപക്കിലേസേന അനുപക്കിലിട്ത്താ, പടിഗ്ഗാഹകസ്സ അഗ്നദക്ഖിണേയുത്താ. തേനാഹ - “ഭവാലയസ്സ ഭവപത്ഥനായ അഭാവതോ”തി, “ഉഭിന്നബി”തി വചനസേസോ. വീണാസവോ ദാനഫലം ന സദുഹതീതി ഇദം തസ്സ അപ്പഹീനകിലേസജനസ്സ വിയ കമ്മകമ്മഫലാനം സദുഹനാകാരേന പവത്തി നത്ഥിതി കത്വാ വുത്തം, യതോ അരഹാ “അസദ്ധോ അകതത്തു ച...പേ... പോരിസോ”തി (ധം പം ൯൭) മോമീയതി. അസദുഹനം അനുമാനപക്ഖികം, അനുമാനഞ്ച സംസയപുബ്ബകം, നിസ്സന്ദിദ്ധോ ച കമ്മകമ്മഫലേസു പച്ചക്ഖഭാവം ഗതോ. തമേവ ഹി നിച്ഛിതഭാവസിദ്ധം നിസ്സന്ദിദ്ധതം സന്ധായ - “ദാനഫലം സദുഹന്താ”തിആദി വുത്തം. യദി ഏവം തേന കതകമ്മം കമ്മലക്ഖണ്ഡപ്പത്തം ഹോതീതി ആഹ “വീണാസവേനാ”തിആദി. തേനേവാഹ - “നിച്ഛന്ദരാഗത്താ”തി, ഏതഞ്ച ലക്ഖണ്ഡവചനം, കേനചി കിലേസേന അനുപക്കിലിട്ത്താതി അധിപ്പായോ. അസ്സാതി വീണാസവസ്സ ദാനം.

കിം പന സമ്മാസമ്ബുദ്ധേനാതിആദിനാ ദായകതോ ദക്ഖിണാവിസുദ്ധി ചോദിതാ, സാരിപുത്തത്ഥേരേനാതിആദിനാ പന പടിഗ്ഗാഹകതോതി വദന്തി; തദയുത്തം, സാവകസ്സ മഹപ്ഫലഭാവേ സംസയാഭാവതോ, ഹേട്ഠാ നിച്ഛിതത്താ ച, തസ്മാ ഉഭയേനപി ദായകതോ ദക്ഖിണാവിസുദ്ധി ഏവ ചോദിതാ. സാ ഹി ഇധ സാധാരണവസേന നിച്ഛിതത്താ സംസയവത്ഥു. തേനാഹ - “സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന...പേ... വദന്തി”തി. സമ്മാസമ്ബുദ്ധം ഹീതിആദി യമാവുത്തഅത്ഥസ്സ കാരണവചനം. അഞ്ഞോ ദാനസ്സ വിപാകം ജാനിതും സമത്ഥോ നാമ നത്ഥി സബ്ബസോ സത്താനം കമ്മവിപാകവിഭാഗജാനനണാണസ്സ അനനുത്താതത്താ. തേനാഹ ഭഗവാ - “യസ്മാ ച ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സത്താ ന ജാനന്തി, ദാനസംവിഭാഗസ്സ വിപാകം യമാഹം ജാനാമി, തസ്മാ അദത്വാ ഭുഞ്ജന്തി”തിആദി (ഇതിവു ൨൬). ഏതേന ഏത്ഥ ണാണവിസോധനം നാമ കമിതം, ന ദക്ഖിണായ വിസുദ്ധി നാമ ദായകതോ പടിഗ്ഗാഹകതോ ച വസേന ഹോതീതി; സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന സാരിപുത്തത്ഥേരസ്സ ദിന്നദാനം സബ്ബസോ ഉപക്കിലേസവിസുദ്ധിയാ ണാണസ്സ ച അതിവിയ ഉളാരത്താ മഹാനുഭാവം നാമ സിയാ മഹാതേജവന്തഞ്ച; ന മഹപ്ഫലം തേസം സന്താനേ പരിപുണ്ണഫലസ്സ അസമ്ഭവതോ. യദി ദിന്നദാനം പരിപുണ്ണഫലം ന ഹോതി ഉഭയവിപാകദാനാഭാവതോ, പവത്തിവിപാകദായീ പന ഹോതീതി ദസ്സേന്തോ, “ദാനം ഹീ”തിആദിമാഹ.

ചതുഹീതി സഹയോഗേ കരണവചനം, ചതുഹി സമ്പദാഹി സഹഗതാ സഹിതം കത്വാതി അത്ഥോ. ഇമാ ചതസ്സോ സമ്പദാ സബ്ബസാധാരണവസേന വുത്താ, ന യമാധിഗതപുഗ്ഗലവസേന. തേനാഹ - “ദേയ്യയമ്മസ്സ ധമ്മേനാ”തിആദി. തസ്മിന്ധേവ അത്തഭാവേതി യസ്മിന് അത്തഭാവേ തം ദാനമയം പുത്തം ഉപ്പന്നം, തസ്മിന്ധേവ അത്തഭാവേ വിപാകം ദേതി, ചേതനായ മഹന്തത്താ ദിട്ഠയമ്മവേദനീയം ഹുത്വാ വിപച്ചതീതി അത്ഥോ. പുബ്ബചേതനാദിവസേനാതി സന്നിട്ഠാപകജവനവീമിതോ പുബ്ബാപരവീമിചേതനാവസേന, അത്തമാ സന്നിട്ഠാപകവീമിധേവ പുബ്ബചേതനാദിവസേനാതി വത്തഞ്ചം സിയാ. സാ ഹി ചേതനാ ദിട്ഠയമ്മവേദനീയഭൂതാ തസ്മിന്ധേവ അത്തഭാവേ വിപാകം ദേതി, ന ഇതരാ. മഹത്തതാതി പുബ്ബാഭിസഖ്വാറവസേന ണാണസമ്പയോഗാദിവസേന ചേതനായ ഉളാരതാ. വീണാസവഭാവേനാതി യസ്സ ദേതി, തസ്സ വീണാസവഭാവേന. വത്ഥുസമ്പന്നതാതി ഏത്ഥ യമാ പടിഘസത്താ

നാനത്തസത്താനം വിഗമേന ദിബ്ബവിഹാരാനം വസേന, ബ്യാപാദസത്താദീനം വിഗമേന ബ്രഹ്മവിഹാരാനം വസേന, സബ്ബസോ രൂപസത്താനാനത്തസത്താനം വിഗമേന ആനേഞ്ജവിഹാരാനം വസേന സബ്ബസോ നിചുസത്താദീനം പടിപ്പസ്സദ്ധിയാ സബ്ബസഞ്ചാരവിമുഖതായ അരിയവിഹാരാനം വസേന വത്ഥുസമ്പന്നതാ ഇച്ഛിതാ. തംതംസമാപത്തിസമാപജ്ജനേന സന്താനസ്സ നിരോധസാധനതാ തം ദിവസം നിരോധസ്സ സാധനതാ നാമ. വത്ഥുസമ്പന്നതാതി സബ്ബസോ നിരോധസമാപത്തിസമാപജ്ജനേന വത്ഥുസമ്പന്നതാ ഇച്ഛിതാ; ന സബ്ബസോ അനവസേസസത്താനിരോധതായാതി ആഹ - “തം ദിവസം നിരോധതോ വുട്ഠിതഭാവേന വത്ഥുസമ്പന്നതാ”തി. സത്താനിരോധസ്സ ചേത്ഥ അച്ചാസന്നതം സന്ധായ, “തം ദിവസ”ന്തി വുത്തം. യം പനേത്ഥ അത്ഥതോ അവിഭത്തം, തം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

ദക്ഖിണാവിഭങ്ഗസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

നിട്ഠിതാ ച വിഭങ്ഗവഗ്ഗവണ്ണനാ.

൫. സഭായത്നവഗ്ലോ

൧. അനാഥപിണ്ഡികോവാദസുത്തവണ്ണനാ

൩൮൩. അധിമത്തഗിലാനോതി അധികായ മത്തായ മരണസ്സ ആസന്നതായ അതിവിയ ഗിലാനോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “മരണസേയ്യം ഉപഗതോ”തി. അവണ്ഡം അകാസി ഗഹപതിനോ സത്ഥരി പരമപേമത്താ. യത്തകം ചസ്സാതി, “സകിം വാ ദിക്ഖത്തും വാ”തി വുത്തം യത്തകം അസ്സ ഗഹപതിസ്സ.

൩൮൪. ഓസക്കന്തിതി പരിഹായന്തി. ഓത്ഥരന്തിതി അഭിഭവന്തി. ഉസ്മാ നാമ കമ്മജതേജോധാതു, സാ സഹ ജീവിതിന്ദ്രിയനിരോധാ പരിയാദിയതി, യാവ താ ആയുഃസമാ വത്തന്തി, താവ മരണന്തികാ വേദനാ വത്തന്തേവ വിത്താണസ്സ അനിരുദ്ധത്താ. തേനാഹ “യാവ ഉസ്മാ”തിആദി.

൩൮൫. തീഹിഗാഹേഹീതി തണ്ഹാമാനദിട്ഠിഗ്ഗാഹേഹി. പടിബാഹിതും വിക്ഖമ്ഭേതും. ചക്ഖും തീഹിഗാഹേഹി ന ഗണ്ഹിസ്സാമീതി മാനഗ്ഗാഹപടിക്ഖേപമുവേന ചക്ഖുസ്മിം അനിച്ഛാനുപസ്സനാതി ദസ്സേതി. അനിച്ഛാനുപസ്സനായ ഹി സതി അപ്പതിട്ഠോ മാനഗ്ഗാഹോ, ദുക്ഖാനുപസ്സനായ സതി അപ്പതിട്ഠോ തണ്ഹാഗ്ഗാഹോ, അനത്താനുപസ്സനായ സതി അപ്പതിട്ഠോ ദിട്ഠിഗ്ഗാഹോതി, ഗാഹോ ച നാമ ഓളാരികോ, തസ്മിം വിഗതേപി നികന്തി തിട്ഠേയ്യാതി തം വിജഹാപേതുക്കാമേന, - “ന ച മേ ചക്ഖുനിസ്സിതം വിത്താണം ഭവിസ്സതീ”തി വുത്തന്തി ആഹ - “വിത്താണഞ്ചാപി മേ ചക്ഖുനിസ്സിതം ന ഭവിസ്സതീ”തി. സബ്ബം കാമഭവരൂപന്തി കാമഭൂമിപരിയാപണം സബ്ബം രൂപക്ഖണ്ഡമാഹ - “കാമരൂപഭവരൂപ”ന്തി വാ പാഠോ. സോ യുത്തോ ഇമസ്സ വാരസ്സ ഏവ അനവസേസപഞ്ചവോകാരഭവപരിയാപണത്തോ. തമാ ഹി ഉപരി ചതുവോകാരഭവോ അനവസേസത്തോ വുത്തോ.

൩൮൬. ഇയലോകന്തി ഏത്ഥ സങ്ഖാരലോകവിസയോതി അധിപ്പായേന, “വസനട്ഠാനം വാ”തിആദി വുത്തം, തഞ്ച ഖോ പഠമദുതിയവാറേഹി ഇയലോകോ ഗഹിതോതി കത്വാ. പഠമദുതിയവാറേഹി പന ഇയലോകോ പരലോകോതി വിഭാഗേന വിനാ പഞ്ചവോകാരഭവോ ഗഹിതോ; തമാ തതിയവാറേ പഞ്ചവോകാരഭവോ ചതുവോകാരഭവോ ച ഗഹിതോതി പുന ദിട്ഠയമ്മസമ്പരായവസേന തം വിഭജിത്വാ ദസ്സേതും, “ന ഇയലോക”ന്തിആദി വുത്തം. ഇയലോകന്തി ച സത്തസങ്ഖാരവസേനേവ ഗഹിതം. സബ്ബവി സങ്ഖാരവസേന പരിഗൃഹേത്വാ ദസ്സേതും, “യന്വി മേ ദിട്ഠ”ന്തിആദി വുത്തന്തി കേചി. അപരിതസ്സനത്ഥം തണ്ഹാപരിതസ്സനായ അനുപ്പാദനത്ഥം. യസ്സ ദിട്ഠയമ്മോതി വുച്ചതി, തസ്സ പന അഭാവത്തോ, “മനുസ്സലോകം ഠപേത്വാ സേസാ പരലോകാ നാമാ”തി വുത്തം. യേസം പന “ഇയലോക”ന്തി ഇമിനാ സത്തലോകസ്സപി ഗഹണം ഇച്ഛിതം. തേസം മതേന, “മനുസ്സലോകം ഠപേത്വാ”തി യോജനാ.

൩൮൭. അല്ലീയസീതി അത്തഭാവേ ഭോഗേസു ച അപേക്ഖം കരോസീതി അത്ഥോ. ഏവരൂപീതി യാദിസീ തദാ ധമ്മസേനാപതിനാ കമിതാ, ഏവരൂപീ. ധമ്മകമാ ന സുതപുബ്ബാതി യമാകമിതാകാരമേവ സന്ധായ പടിക്ഖേപോ, ന

സുഖമഗമ്ഭീരസുന്തതാപടിസംയുത്തതാസാമന്തം. തേനാഹ “ഏവം പനാ”തിആദി.

മയാ ഗതമഗ്ഗമേവ അനുഗച്ഛസീതി ദാനമയപുണ്ണഭാവസാമന്തം ഗഹേത്വാ വദതി, ന ബോധിസത്തദാനഭൂതം ദാനപാരമിതം. ന പടിഭാതീതി രുച്ചനവസേന ചിത്തേ ന ഉപതിട്ഠതി. തേനാഹ “ന രുച്ചതീ”തി. തമാ ഹേസ വട്ടാഭീരതോതി. ഉജുമഗ്ഗാവഹാ വിപസ്സനാ ഭഗവതാ പനസ്സ കമിതപുഞ്ചാ.

൩൮൮. ഏസിതഗുണത്താ ഏസിയമാനഗുണത്താ ച ഇസി, അസേക്ഖാ സേക്ഖാ കല്യാണപുമുജ്ജനാ ച, ഇസീനം സങ്ഘോ, തേന നിസേവിതന്തി ഇസിസങ്ഘനിസേവിതം. കാമം തസ്സ വിഹാരസ്സ ഗന്ധകുടിപാസാദകൂടാഗാരാദിവസേന നിസീദനനിപജ്ജനായ രുക്ഖലതാദിവസേന ഭൂമിസയാദിവസേന ച അനന്തസാധാരണാ മഹതീ രമണീയതാ അത്ഥേവ, സാ പന ഗേഹസ്സിതഭാവേന അരിയാനം ചിത്തം തമാ ന തോസേതി; യഥാ അരിയാനം നിസേവിതഭാവേനാതി ആഹ - “പഠമഗാമായ ജേതവനസ്സ വണ്ണം കഥേത്വാ”തി. തേനാഹ ഭഗവാ - “യത്ഥ അരഹന്തോ വിഹരന്തി, തം ഭൂമിരാമണേയുക”ന്തി (ധം പം ൯൮; മേരഗാം ൯൯൧; സം നിം ൧.൨൬൧). അപചയഗാമിനീ ചേതനാ സത്താനം സുദ്ധിമാവഹതീതി ആഹ - “കമ്മന്തി മഗ്ഗചേതനാ”തി. ചതുന്നം അരിയസച്ചാനം വിദിതകരണ്ഠേന കിലേസാനം വിക്ഖമ്ഭനേന ച വിജ്ജാ, മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠിതി ആഹ - “വിജ്ജാതി മഗ്ഗപണ്ണാ”തി. സമാധിപക്ഖികോ ധമ്മോ നാമ സമ്മാവായാമസതിസമാധയോ. തമാ ഹി വിജ്ജാഭാഗിയോ സമാധിപി സമാധിപക്ഖികോ. സീലം തസ്സ അത്ഥിതി സീലന്തി ആഹ - “സീലേ പതിട്ഠിതസ്സ ജീവിതം ഉത്തമ”ന്തി. ദിട്ഠിസങ്കപ്പോതി സമ്മാസങ്കപ്പോ. തത്ഥ സമ്മാസങ്കപ്പസ്സ ഉപകാരകഭാവേന വിജ്ജാഭാഗോ . തമാ ഹി സോ പണ്ണാക്ഖന്ധസങ്ഗഹിതോതി വുച്ചതി, യഥാ സമ്മാസങ്കപ്പോ പണ്ണാക്ഖന്ധേന സങ്ഗഹിതോ, ഏവം വായാമസതിയോ സമാധിക്ഖന്ധസങ്ഗഹിതാതി. തേനാഹ - “ധമ്മോതി വായാമസതിസമാധയോ”തി. “ധമ്മോ”തി ഹി ഇധ സമ്മാസമാധി അധിപ്പേതോ, - “ഏവം ധമ്മാ തേ ഭഗവന്തോ അഹേസു”ന്തിആദിസു (ദീം നിം ൨.൧൩; മം നിം ൩.൧൯൮; സം നിം ൫.൩൭൮) വിയ. വാചാകമ്മന്താജീവാതി സമ്മാവാചാകമ്മന്താജീവാ മഗ്ഗപരിയാപന്നാ ഏവ, തേ സഞ്ചേപി ഗഹിതാതി. തേനാഹ - “ഏതേന അട്ഠംഗീകേന മഗ്ഗേനാ”തി.

ഉപായേനാതി യേന വിധിനാ അരിയമഗ്ഗോ ഭാവേതഞ്ചോ, തേന സമാധിപക്ഖിയം വിപസ്സനാധമ്മഞ്ചേവ മഗ്ഗധമ്മഞ്ച. “അരിയം വോ, ഭിക്ഖവേ, സമ്മാസമാധിം ദേസേസ്സാമി സഉപനിസം സപരിക്ഖാര”ന്തി (മം നിം ൩.൧൩൬) ഹി വചനതോ സമ്മാസമാധിആദയോ മഗ്ഗധമ്മാപി സമാധിപക്ഖിയാ. വിചിന്തേയ്യാതി വീമംസേയ്യ, ഭാവേയ്യാതി അത്ഥോ. തത്ഥാതി ഹേതുമ്ഹി ഭൂമ്മവചനം. അരിയമഗ്ഗഹേതുകാ ഹി സത്താനം വിസുദ്ധി. തേനാഹ - “തസ്മിം അരിയമഗ്ഗേ വിസുജ്ജന്തതീ”തി. പഞ്ചക്ഖന്ധധമ്മം വിചിന്തേയ്യ, പഞ്ചുപാദാനക്ഖന്ധേ വിപസ്സേയ്യ. തേസു ഹി വിപസ്സിയമാനേസു വിപസ്സനാ ഉക്കംസഗതാ. യദഗ്ഗേന ദുക്ഖസച്ചം പരിഞ്ഞാപടിവേധേന പടിവിജ്ജന്തതീ, തദഗ്ഗേന സമുദയസച്ചം പഹാനപടിവേധേന നിരോധസച്ചം സച്ഛികിരിയാപടിവേധേന, മഗ്ഗസച്ചം ഭാവനാപടിവേധേന പടിവിജ്ജന്തതീ, ഏവം അച്ചന്തവിസുദ്ധിയാ സുജ്ജന്തതീ. തേനാഹ - “ഏവം തേസു ചതുസു

സച്ചേശു വിസുജ്ഞതീ”തി. ഇയാപി നിമിത്തമേ ഭുജ്ഞവചനം. സച്ചേശു വാ പടിവിജ്ഞിയമാനേസുതി വചനസേസോ.

അവധാരണവചനത്തി വവത്മാപനവചനം, അവധാരണത്തി അത്ഥോ. സാരിപുത്തോവാതി ച അവധാരണം തസ്സ സാവകഭാവതോ സാവകേശു സാരിപുത്തോവ സേയ്യോതി ഇമമത്ഥം ദീപേതി. കിലേസുപസമേനാതി ഇമിനാ മഹാമേരസ്സ താദിസോ കിലേസുപസമോതി ദസ്സേതി, യസ്സ സാവകസ്സ വിസയേ പഞ്ഞായ പാരമിപ്പത്തി അഹോസി. യദി ഏവം - “യോപി പാരങ്ഗതോ ഭിക്ഖു, ഏതാവപരമോ സിയാ”തി ഇദം കഥന്തി? തേസം തേസം ബുദ്ധാനം സാസനേ പഞ്ഞായ പാരമിപ്പത്തസാവകവസേനേതം വുത്തന്തി ദട്ഠം. അഥ വാ - “നത്ഥി വിമുത്തിയാ നാനത്ത”ന്തി (ദീം നിം ദീം ന.മുർമ; വിഭം മുലദീം സുത്തന്തഭാജനീയവണ്ണനാ) വചനതോ സാവകേഹി വിമുത്തിപഞ്ഞാമത്തം സന്ധായേതം വുത്തം. തേനാഹ - “പാരങ്ഗതോതി നിബ്ബാനം ഗതോ”തിആദി. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

അനാമപിണ്ഡികോവാദസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൨. ഛരണോവാദസുത്തവണ്ണനാ

൩൮൯. ഛരണോതി ഇദം തസ്സ നാമന്തി ആഹ “ഏവംനാമകോ മേരോ”തി. യസ്സ പന സത്ഥാരാ പരിനിബ്ബാനകാലേ ബ്രഹ്മദണ്ഡോ ആണത്തോ, അയം സോ ന ഹോതീതി ദസ്സേന്തോ ആഹ - “ന അഭിനിക്ഖമനം നിക്ഖന്തമേരോ”തി, ലോകനാമസ്സ അഭിനിക്ഖമനകാലേ കപിലപുരതോ നിക്ഖന്തോതി അത്ഥോ. ഗിലാനപുച്ഛകാതി ഗിലാനസ്സ പുച്ഛനകാ, ഗിലാനഭാവസ്സ അവത്ഥം സോതുകാമാതി അത്ഥോ. സസനതോ ഹിംസനതോ സത്ഥന്തി ആഹ “ജീവിതഹാരകസത്ഥ”തി.

൩൯൦. ഉപവജ്ജം ഏതസ്സ നത്ഥീതി അനുപവജ്ജം, കരജകായം കത്വാ ആയതിം ഉപ്പത്തിരഹിതന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “അനുപ്പത്തിക”തി.

൩൯൧. വയവയം ത്താതി സങ്ഖാരഗതം ഖണ്ഡഭങ്ഗം നേത്വാ ഞാണേന യാമാവതോ ത്താ. നേതം മമാതി ദുക്ഖതോ സമനുപസ്സനാ സങ്ഖാരേസു ദിട്ഠേസു മമംകാരാഭാവതോ. നേസോഹമസ്സമീതി അനിച്ഛതോ സമനുപസ്സനാ അനിച്ഛതോ തേസു ദിട്ഠേസു അഹംകാരാഭാവതോ. ന മേസോ അത്താതി അനത്തതോ സമനുപസ്സനാ അനത്തതോ തേസു ദിട്ഠേസു അത്തഗ്ഗാഹാഭാവതോതി ആഹ - “നേതം മമ...പേ... അത്താതി സമനുപസ്സാമീ”തി.

൩൯൨. തസ്മാ പുമുജ്ജനോതി യസ്മാ അരിയോ സബ്ബസോ പരിഞ്ഞാതവത്ഥുകോ ദുക്ഖവേദനം അധിവാസേതും അസക്കോന്തോ നാമ നത്ഥി, തസ്മാ പുമുജ്ജനോ, കേവലം പന അധിമാനേനേവ - “നാഭികങ്ഖാമി ജീവിതം, പരിചിണ്ണോ മേ സത്ഥാ, നിരോധം ദിസ്വാ”തി വദതീതി അധിപ്പായോ. ഇദവീതി ഇദവി, “നിസ്സിതസ്സ ചലിത”തിആദി. തസ്ഹാനിസ്സിതഭാവേന ഹി ആയസ്മാ ഛരണോ മാറണത്തികം വേദനം അധിവാസേതും അസക്കോന്തോ ഇതോ ചിതോ പരിവത്തന്തോ ചലതി വിപ്ഫന്ദതി, തസ്മാ “നിസ്സിതസ്സ ചലിത”തിആദി മനസിക്വാതബ്ബം, തേന ഇദം സബ്ബം തം വിപ്ഫന്ദിതം ന ഭവിസ്സതീതി അധിപ്പായോ. കപ്പസദ്ദോ കാലപരിയായോപി ഹോതി, ന

കാലവിസേസവാചകോ ഏവാതി ആഹ - “നിചുകപ്പന്തിനിചുകാല”ന്തി. യമാ അപ്പഹീനതണ്ഹാദിട്റികോ പുഗ്ഗലോ തംനിസ്സിതോ അല്ലിനോ, ഏവം താഹിപി നിസ്സിതോ അമുത്തഭാവതോതി ആഹ - “തണ്ഹാദിട്റിഹി നിസ്സിതസ്സാ”തി. ചലിതന്തി യമാ യമാ അസമാരദ്ധായ സമ്മാപടിപത്തിയാ ആദിനവവസേന ചലന്തം പന യസ്മാ അരിയസ്സ വിനയേ വിരൂപം ചലിതം നാമ ഹോതി, തസ്മാ ആഹ - “വിപ്ഫന്ദിതം ഹോതീ”തി. താദിസേ പന പപഞ്ചവിക്ഖമ്ഭനവസേന ചിത്തസ്സ ചലിതേ അസതി ഭാവനായ വിമിപടിപന്നതായ കിലേസപടിപ്പസ്സദ്ധി ഏവ ഹോതീതി ആഹ “ചലിതേ അസതി പസ്സദ്ധി”തി. തേന വുത്തം - “കിലേസപസ്സദ്ധി നാമ ഹോതീ”തി.

ഭവന്തരം ദിസ്വാ നമനട്ഠേന നതി. തേനാഹ - “നതിയാ അസതീതി ഭവത്ഥായ ആലയനികന്തിപരിയുട്ഠാണേസു അസതീ”തി. പടിസന്ധിവസേന ആഗതി നാമാതി പടിസന്ധിഗുഹണവസേന ഭവന്തരതോ ഇധേവ ആഗമനം നാമ, ചുതിവസേന ചവനവസേന ഇതോ ഭവന്തരസ്സ ഗമനം നാമ ന ഹോതി ആഗതിഗതിയാ അസതി കരുപചിതസ്സപി കമ്മസ്സ ഉപ്പത്തിപരികപ്പവസേന പവത്തിയാ അഭാവതോ. ചവനവസേനാതി നിബ്ബത്തഭവതോ ചവനവസേന ചുതി, ആയതിം ഉപപജ്ജനവസേന ഉപപാതോ ന ഹോതി. യതോ ഗതി ആഗതി ചവനം ഉപപാതോ ന ഹോതി, തതോ ഏവ നേവിധ, ന ഹുരം, ന ഉഭയമന്തരേന, കായസ്സ ഗതിയാ ആഗതിയാ ച അഭാവതോ സബ്ബസോ ചുതുപപാതോ നത്ഥി; തേന ന ഇധലോകേ റിതോതി വത്തബ്ബോ. ന പരലോകേ റിതോതി വത്തബ്ബോ, ന ഉഭയമന്തരേന റിതോതി വത്തബ്ബോ. തേനാഹ “നയിധ ലോകേ”തിആദി. തത്ഥ ഇധലോകപരലോകവിനിമുത്തസ്സ സംസരണപദേസസ്സ അഭാവതോ, “ന ഉഭയമന്തരേനാ”തി വുത്തോതി ഉഭയപരിയാപണോ ന ഹോതീതി പടിക്ഖിപന്തോ, “ന ഉഭയത്ഥ ഹോതീ”തി ആഹ. അയമേവ അന്തോതി യോ ഇധലോകേ പരലോകേ ച അഭാവോ അവിജ്ജമാനതാ അനുപ്പജ്ജനം, അയമേവ സകലസ്സ ദുക്ഖമൂലസ്സ അന്തോ പരിയോസാനം.

൩൯൪. കണ്ഠനാളിം ചരിന്ദീതി നാളിം ചരിന്ദിതും ആരഭി. തസ്ഥിം ചരിന്ദിതും ആരദ്ധക്ഖണേ ഛേദോ ച വത്തതി; മരണഭയഞ്ച ഓക്കമി അവിതരാഗഭാവതോ, തതോ ഏവ ഗതിനിമിത്തം ഉപട്ഠാതി. “സോപി നാമ സബ്രഹ്മചാരിനം അനുപവജ്ജതം ബ്യാകരിത്വാ സരാഗമരണം മരിസ്സതീ”തി സംവിഗ്ഗമാനസോ സങ്ഖാരേ അനിചാദിവസേന പരിഗ്ഗണ്ഹന്തോ. അരഹത്തം പത്യാതി പുബ്ബേ ബഹുസോ വിപസ്സനായ ഉഭയബ്ബയത്താണം പാവിതത്താ താവദേവ അരഹത്തം പത്യാ അരഹത്തഫലപച്ചവേക്ഖണാനന്തരം കണ്ഠനാളിച്ഛേദപച്ചയാ ജീവിതനിരോധേന സമസീസീ ഹുത്വാ പരിനിബ്ബായി. ന ഹി അന്തിമഭവിക്കസ്സ അരഹത്തം അപ്പത്യാ ജീവിതന്തരായോ ഹോതി. മേരസ്സാതി ആയസ്ഥതോ ഛരണത്ഥേരസ്സ. ബ്യാകരണേനാതി ഹേതുമ്ഹി കരണവചനം “ബ്യാകരണേന ഹേതുനാ”തി. തന്നിമിത്തഞ്ഹി മേരോ വിരിയം പഗ്ഗണ്ഹന്തോ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേതി. ഇമിനാതി, “അത്ഥി, ഭന്തേ”തിആദിവചനേന. മേരോതി ആയസ്ഥാ സാരിപുത്തത്ഥേരോ. പുച്ഛതീതി, ഭന്തേ, തഥാ കുലസംസഗ്ഗപസുതോ കഥം പരിനിബ്ബായിസ്സതീതി പുച്ഛതി. “പുബ്ബേ കുലേസു സംസട്ഠവിഹാരി”തി സബ്രഹ്മചാരിനം പത്താതസ്സപി ഇമസ്ഥിം “ഹോന്തി ഹേതേ സാരിപുത്താ”തിആദിനാ ഭഗവതോ വുത്ത-ട്ഠാണേ അസംസട്ഠഭാവോ പാകടോ അഹോസി. പക്കമ്പി നിപക്കം വിധ

സമാപടിപജ്ജമാനാപി കേചി അസന്തതാ ഉപട്ഠഹന്തി. സേസം സുവിന്തേയമേവ.

ഛരണോവാദസുത്തവണ്ണായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൩. പുണ്ണോവാദസുത്തവണ്ണനാ

൩൯൫. അനന്തരസുത്തേ “പടിസല്ലാനാതി ഫലസമാപത്തിതോ”തി വുത്തം, തത്ഥ ധമ്മസേനാപതിനോ അരിയവിഹാരസ്സ അധിപ്പേതത്താ, ഇധ പന അകതകിച്ചസ്സ പടിസല്ലാനം നാമ കായവിവേകോതി ആഹ - “പടിസല്ലാനാതി ഏകീഭാവാ”തി. “ചക്ഖുവിന്തേയ്യാ രൂപാ”തി പനേത്ഥ വിന്തേയ്യാരൂപം വിജാനന്തസ്സ ദ്വാരഭൂതം ചക്ഖുന്തി ഉഭയം അജ്ഞാത്തീകം ബാഹിരഞ്ച ആയതനം അഭിനന്ദിതാദിസാമന്തേന തഞ്ചേതി ഏത്ഥ തം-സദേന ഏകജ്ഞം പച്ചാമട്ഠന്തി ആഹ - “തഞ്ചേതി തം ചക്ഖുഞ്ചേവ രൂപഞ്ചാ”തി. യം പനേത്ഥ വിന്തേയ്യാസദേന ജോതിതം വിത്താണം തം സമ്പയുത്തധമ്മാതി തദുഭയം, “മനോവിന്തേയ്യാ ധമ്മാ”തി പദേന കമിതമേവാതി ഇധ ന ഗഹിതം. ഏസ നയോ സേസേസുപി. സമോധാനേനാതി സഹാവട്ഠാനേന, ചിത്തേന നന്ദിയാ തണ്ഹായ സഹ പവത്തിയാ ചിത്തസഹുപ്പത്തിയാതി അത്ഥോ. തേനാഹ - “ഉപ്പജ്ജതി നന്ദി”തി. പഞ്ചക്ഖണ്ഡദുക്ഖസ്സ സമോധാനന്തി പഞ്ചക്ഖണ്ഡസഞ്ചാതസ്സ ദുക്ഖസച്ചസ്സ പച്ചവോകാരേ സഹപ്പവത്തി ഹോതി. യസ്മാ ദുക്ഖം ഉപ്പജ്ജമാനം ഛരണം ദ്വാരാനംയേവ വസേന ഉപ്പജ്ജതി, തഥാ സമുദയോതി, തസ്മാ ആഹ - “ഇതി ഛരസു ദ്വാരേസു”തിആദി. കിലേസവട്ടസ്സ കമ്മവട്ടസ്സ വിപാകവട്ടസ്സ ച കമിതത്താ ആഹ - “വട്ടം മത്ഥകം പാപേത്യാ ദസ്സേതീ”തി. ദുതിയനയേതി “സന്തി ച ഖോ”തിആദിനാ വുത്തേ ദുതിയേ ദേസനാനയേ. പാടിയേക്കോ അനുസന്ധീതി ന യമാനുസന്ധി നാപി അജ്ഞാസയാനുസന്ധീതി അധിപ്പായോ, പുച്ഛാനുസന്ധിസ്സ പന ഇധ സമഭവോ ഏവ നത്ഥീതി. സത്തസു ാനേസൂതി അക്കോസനേ പരിഭാസനേ പാണിപ്പഹാരേ ലേസ്സുപ്പഹാരേ ദണ്ഡപ്പഹാരേ സത്ഥപ്പഹാരേ ജീവിതാവോരോപനേതി ഇമേസു സത്തസു. “ഭദ്രകാ വതിമേ”തിആദിനാ ഖന്തിപടിസംയുത്തം സീഹനാദം നദാപേതും.

൩൯൬. ചണ്ഡാതി കോധനാ, തേന ദുസിതചിത്തതായ ദുട്ഠാതി വുത്താ. കിഞ്ചിസാതി പാപാ. ഫരുസാതി ഹുസകമ്പി പസാദസിനേഹാഭാവേന ലുദ്ദാ. ഫരുസവചനതായ വാ ഫരുസാ, തഥാഭൂതാ പന ലുദ്ദാ നാമ ഹോന്തി, തസ്മാ വുത്തം “കക്ഖളാ”തി. ഇദഞ്ച തേതി, “ഹത്ഥച്ഛേദം നാസികച്ഛേദ”ന്തി ഏവമാദിം ഇദഞ്ച അനിട്ഠം കരിസ്സാമാതി ഭയദസ്സനേന തജ്ജേസ്സന്തി.

ഘടികമുഗ്ഗരേനാതി ദണ്ഡാനം കിര അഗ്ഗപസ്സേ ഘടാകാരം ദസ്സേന്തി, തേന സോ “ഘടികമുഗ്ഗരോ”തി വുച്ചതി. ഏകതോധാരാദിനാ സത്ഥേന കരവാലഖഗ്ഗാദിനാ. “ഇന്ദ്രിയസംവരാദിനം ഏതം നാമ”ന്തി വത്ഥാ യത്ഥ യത്ഥ ഇന്ദ്രിയസംവരാദയോ “ദമോ”തി വുത്താ, തം പാഠപദേസം ദസ്സേന്തോ “സച്ചേനാ”തിആദിമാഹ . മനച്ഛട്ഠാനി ഇന്ദ്രിയാനി ദമേതി സംവരേതീതി ഇന്ദ്രിയസംവരോ, ദമോ. രാഗാദിപാപധമ്മേ ദമേതി ഉപസമേതീതി ദമോ, പത്താ. പാണാതിപാതാദികമ്മകിലേസേ ദമേതി ഉപസമേതി വിക്ഖമ്ഭേതീതി ദമോ ഉപോസമോ. ബ്യാപാദവിഹേസാദികേ ദമേതി വിനേതീതി ദമോതി ആഹ - “ഇമസ്മിം പന സുത്തേ ഖന്തി ‘ദമോ’തി വേദിതഞ്ചാ”തി. ഉപസമോതി തസ്സേവ

ദമസ്സ വേവചനം, തസ്മാ ദമോ ച സോ ബ്യാപാദാദിനം വിനയനട്ഠേന
തേസംയേവ ഉപസമനട്ഠേന ഉപസമോ ചാതി ദമൂപസമോ, അധിവാസനഖന്തി.

൩൯൭. തത്ഥ ഖന്തിയം കതാധികാരോ തം ജനപദം ഗന്ത്വാ മഹാജനസ്സ
അവസ്സയോ ഹോതി, തസ്മാ തദസ്സ അപദാനം സമുദാഗമതോ പട്ഠായ
വിഭാവേതും, “കോ പനേസ പുണ്ണോ”തിആദി ആരദ്ധം. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം
സുനാപരന്തജനപദേ. അസപ്പായവിഹാരന്തി ഭാവനാഭിയോഗസ്സ ന സപ്പായം
വിഹാരം.

ഭേഭാതരോതി അവിഭത്തസാപതേയ്യാ അവിഭത്തവോഹാരസംയോഗാ.
തേനാഹ “തേസു”തിആദി. ജനപദചാരികം ചരന്തോ ഭണ്ഡം ഗഹേത്വാ
ജനപദേസു വിക്യയം കരോന്തോ.

“ബുദ്ധപുജം ധമ്മപുജം സന്ഘപുജം കരിസ്സാമാ”തി തന്നിന്നാ. അട്ഠിമിഞ്ജം
ആഹച്ച അട്ഠാസീതി, “ബുദ്ധോ”തി വചനം അസ്സുതപുണ്ണം സോതപഥം ഉപഗതം
അനപ്പകം പീതിസോമനസ്സം സമുട്ഠാപേന്തം പീതിസമുട്ഠാനപണീതരുപേഹി
ഛരവിചമ്മാദിനി ഛരിന്ദിത്വാ അട്ഠിമിഞ്ജം ആഹച്ച അട്ഠാസി. വിസ്സജ്ജിതന്തി
വിക്ഖിണനവസേന വിനിയോജിതം. കമ്മട്ഠാനം ന ഉപട്ഠാതീതി ഭാവനാവിഥിം
ന ഓതരതി. മയ്ഹം അസപ്പായോതി മയ്ഹം കമ്മട്ഠാനഭാവനായ സപ്പായോ
ഉപകാരോ ന ഹോതി.

കോചി ചക്ഖമിതും സമത്ഥോ നാമ നത്ഥി മഹതാ സമുദുവീചിസദ്ദേന
ഉപദുതത്താ ഭാവനാമനസികാരസ്സ അനഭിസമ്ഭുണനതോ. തേനാഹ
“സമുദുവീചിയോ”തിആദി. സോതി മകുളവിഹാരോ.

ഉത്തമജവേന ഗച്ഛമാനാ യഥാധിപ്പേതം മഗ്ഗം അതിക്ഖമിത്വാ അത്തതരം
ദീപകം പാപുണി.

ഉപ്പാദികം ഉട്ഠാപേത്വാതി മഹാവാരമണ്ഡലസമുട്ഠാപനേന തസ്ഥിം
പദേസേ മഹാസമുദും സംഖോഭേന്തോ മഹന്തം ഉപ്പാദം ഉട്ഠപേത്വാ.

മേരോ, “അമ്ഹേ ആവജേയ്യുമാ”തി കനിട്ഠസ്സ വചനം സരിത്വാ
അന്തരന്തരാ ആവജേജതി, തസ്മാ തദാപി ആവജേജതി, തം സന്ധായ വുത്തം -
“തസ്ഥിംയേവ ഖണേ ആവജ്ജിത്വാ”തി. സമ്മുഖേതി സീസട്ഠാനേ.
പടിവേദേസുന്തി പവേദേസും, ഉപാസകാ മയന്തി പടിജാനിംസു. ഇമിനാതി
ഇമിനാ മയ്ഹം പരിച്ചത്തകോട്ഠാസേന. മണ്ഡലമാളന്തി
മുണ്ഡമണ്ഡലമാളസദിസം പടിസ്സയം. പരിചാരകാതി അവസേസഗാമിനോ.

സച്ചബന്ധസ്സ ഓകാസം കരോന്തോ “ഏകൂനപഞ്ചസതാന”ന്തി ആഹ. തം
ദിവസം...പേ... അഗ്ഗഹേസി, തേന സോ മേരോ പഠമം സലാകം ഗണ്ഹന്താനം
ഏതദഗ്ഗേ റപിതോ.

വാണിജഗാമം ഗന്ത്വാതി വാണിജഗാമസമീപം ഗന്ത്വാ. ബുദ്ധകോലാഹലന്തി
ബുദ്ധാനം ഉപഗമ്മ സത്താനം ഉപ്പജ്ജനകുതുഹലം.

മഹാഗന്ധകുടിയംയേവാതി ജേതവനമഹാവിഹാരേ മഹാഗന്ധകുടിയംയേവ.
പരിചരിതബ്ബന്തി ഉപട്ഠാതബ്ബം.

ഗന്ധകട്ഠാനീതി ചന്ദനഅഗരുസലളാദീനി സുഗന്ധകട്ഠാനി. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവാതി.

പുണ്ണോവാദസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്തകാസനാ സമത്താ.

൪. നന്ദകോവാദസുത്തവണ്ണനാ

നന്ദവ. സഞ്ചസ്സ ഭാരം അകാസി ഉപായേന നന്ദകത്ഥേരസ്സ ഓവാദേന വിനേതബ്ബാനം ഭിക്ഖുനീനം വിനയത്ഥം. തേനാഹ “ഇമം പനാ”തിആദി. പരിയായതി പവത്തതീതി പരിയായോ, പടിപാടീതി ആഹ - “പരിയായേനാതി വാരേനാ”തി. അസ്സാതി നന്ദകത്ഥേരസ്സ. വദാപേസി അഞ്ഞേഹി അത്തനോ അനോകാസഭാവം. പരിയായേന ഓവദന്തീതി ഓവദിതും സമത്ഥാ ഭിക്ഖുനിയോ വാരേന ഓവദന്തി. ഇദം പരിയായേന ഓവദനം. ചിത്തം ഏകഗ്ഗം ഹോതി പസീദതി പുബ്ബചരിയസിദ്ധേന ഗാരവബഹുമാനേന ഗേഹസ്സിതപേമവസേന.

ഗോതമീതി മഹാപജാപതിഗോതമീ. സേട്ഠിസ്സാതി ബാരാണസിസേട്ഠിനോ.

തേതി പച്ചേകബുദ്ധേ. കിം നു വോതി പുച്ഛി ചിരതരകാലം പുണ്ണകിരിയായ പരിഭാവിതസന്താനതായ, പച്ചേകബുദ്ധേസു ച ഗാരവബഹുമാനതായ. ദുഗ്ഗതേഹിപി സക്കാ കാതുന്തി ദുഗ്ഗതേഹിപി യഥാവിഭവം കതാ കുടി തുമ്പാകം വസിതും സക്കാതി പുച്ഛി.

ഹത്ഥകമ്മം ദേമാതി ഹത്ഥകമ്മം കത്വാ ദേമാതി അത്ഥോ. ആനിസംസം ആചിക്ഖിത്വാതി “താദിസാനം മഹേസീനം കതം വേയ്യാവച്ചം അമ്ഹാകമ്പി ദീഘരത്തം ഹിതായ ഹോതി. ആവാസദാനഞ്ച നാമ മഹപ്ഫലം മഹാനിസംസം നിബ്ബത്തട്ഠാനേ മഹാസമ്പത്തിആവഹം ഭവിസ്സതീ”തിആദിനാ ആനിസംസം ആചിക്ഖിത്വാ. ഗാല്ഘേന ഓവാദേന തജ്ജേതാതി, “ഇമേസു നാമ കരോന്തേസു ത്വം കസ്ഥാ ന കരോസി, മമ ജേട്ഠകദാസസ്സ ഭരിയഭാവം ന ജാനാസി. സബ്ബേഹിപി കരിയമാനസ്സ ഹത്ഥകമ്മസ്സ അകരണേ തുയ്ഹം ഇദഞ്ചിദഞ്ച ദുക്ഖം ആഗമിസ്സതീ”തി ഭയേന തജ്ജേതാ. സതം സതം ഹുത്വാതി സതം സതം ദാസപുത്താ ഏകജ്ജ്വലം ഹുത്വാ ഏകഞ്ച ഏകഞ്ച കുടിം കത്വാ അദാസി. ചക്ഖമനാദിപരിവാരന്തി ചക്ഖമനരത്തിട്ഠാനദിവാട്ഠാനഭോജനാദിപരിവാരട്ഠാനസഹിതം. ജഗ്ഗിത്വാ ഉപട്ഠാപേത്വാ. വിസ്സജ്ജാപേസീതി പരിച്ചജാപേസി. പരിവത്താപേത്വാതി ചേതാപേത്വാ. തിചീവരാനീതി സഹസ്സഗ്ഘനികാനി തിചീവരാനി കത്വാ അദാസി. കാലേന കാലന്തി കാലേ കാലേ, കിസ്ഥിഞ്ചി കാലേതി അത്ഥോ. രജ്ജേ റിതസ്സാതി സബ്ബഭൂതൂപകാരരജ്ജേ റിതസ്സ.

നന്ദകത്ഥേരോപീതി തദാ ജേട്ഠകദാസോ ഏതരഹി നന്ദകത്ഥേരോ പബ്ബജിത്വാ അരഹത്തം പത്തോ. ജേട്ഠകദാസിധീതാ ...പേ... അഗ്ഗമഹേസിട്ഠാനേ റിതാതി മഹാപജാപതിഗോതമിം സന്ധായ വദതി. അയമായസ്ഥാ നന്ദകോതി അയമേവ സമുദാഗമതോ ആയസ്ഥാ നന്ദകത്ഥേരോ. ഏതാവ താ ഭിക്ഖുനിയോതി ഏതാവതാ സമുദാഗമതോ പഞ്ചസതാ ഭിക്ഖുനിയോ.

൩൯൯. ഹേതുനാതി ഞായേന അവിപരീതപടിപത്തിയാ. പുബ്ബഭാഗാ ഹി പുരിമാ പുരിമാ പടിപദാ പച്ഛിമായ കാരണം. യാമാവസരസതോ ദിട്ഠി യമാഭൂതസഭാവതോ പച്ചക്ഖം വിയ.

൪൦൧. തം സഭാവം തംസഭാവന്തി തസ്സാ വേദനായ പച്ചയഭാവേന അനുരൂപം.

൪൦൩. പഠമതരംയേവ അനിച്ഛാതി തസ്സാപി ഛായായ അനിച്ഛഭാവോ പഠമതരംയേവ സിദ്ധോ. ന ഹി കദാചി അനിച്ഛം നിസ്സായ പവത്തം കിഞ്ചി നിച്ഛം നാമ അത്ഥീതി.

൪൦൪. അനുപഹനിത്വാതി അവിനാസേത്യാ. കഥം പന മംസകായം ചമ്മകായഞ്ച അവിനാസേത്യാ ഇതരേസം കന്തനം ഹോതീതി ബൃതിരേകമുഖേന ദസ്സേതും, “തത്ത്വാ”തിആദി വുത്തം. ചമ്മം അല്പിയാപേന്തോതി ചമ്മേ ലഗ്ഗാപേന്തോ ചമ്മപടിബദ്ധം കരോന്തോ. ചമ്മം ബദ്ധം കത്വാതി വിവരകാലേ ന ഫാലേന്തോ ചമ്മബദ്ധേ കത്വാ. ഏവം അകത്വാതി ഏവം മംസചമ്മകായാനം വിനാസനം അകത്വാ, വിലിമംസാദിവികന്തന്നേ അത്തമത്തം വിവേചേത്യാ. തത്ത്വ വിലിമംസന്തി ചമ്മനിസ്സിതമംസം, പടിച്ഛന്നകിലോമകന്തി ച വദന്തി. ന്ഹാരൂതി സുഖമന്ഹാരൂ. ബന്ധനന്തി ചമ്മമംസാനം സമ്ബന്ധം. തേനാഹ - “സബ്ബചമ്മേ ലഗ്ഗവിലിപനമംസമേവാ”തി. അന്തരകിലേസമേവാതി അന്തരേ ചിത്തേ ജാതത്താ സത്തസന്താനന്തോഗധതായ അബ്ഭന്തരഭൂതകിലേസമേവ.

൪൦൫. തജ്ജം വായാമന്തി നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠഞ്ചം. തമാ ഹി പുരിസേന കുഠാരിനാ ഛേജ്ജം ഛരിന്ദിതേ ഛേജ്ജട്ഠാനസ്സ സല്പക്ഖണം ഇച്ഛിതഞ്ചം, തസ്സ പടിഘാതഭാവോ ഇച്ഛിതഞ്ചോ, കായപരിഛാഹാഭാവോ ഇച്ഛിതഞ്ചോ, തസ്സ അവട്ഠാനം ഇച്ഛിതഞ്ചം, കീച്ചന്തരേ അജ്ജ്യാപേക്ഖണം ഇച്ഛിതഞ്ചം, ഏവം പത്തായ കിലേസേ ഛരിന്ദന്തസ്സ യോഗിനോ വീരിയബലേന സദ്ധിം സതി-പീതി-പസ്സദ്ധി-സമാധി-ഉപേക്ഖവാസമ്ബോജ്ജ്യാൺഗം ഇച്ഛിതഞ്ചന്തി ആഹ - “ഏവം ന വിനാ ഛഹി...പേ... സക്കോതീ”തി.

൪൦൭. തേന കാരണേനാതി യേന താസം ഭിക്ഖുനീനം സാ ധമ്മദേസനാ സപ്പായാ, ആസേവനമന്ദതായ പന അജ്ജ്യാസയേന പരിപുണ്ണസങ്കപ്പാ ന ജാതായേവ; പുന തമാ ദേസനായ സതി ആസേവനബലവതായ പരിപുണ്ണസങ്കപ്പാ ഭവിസ്സന്തി; തേന കാരണേന ത്വന്വി താ ഭിക്ഖുനിയോ തേനേവ ഓവാദേന ഓവദേയ്യാസീതി.

൪൧൫. സബ്ബപച്ഛിമികാതി സബ്ബാസം കനിട്ഠാ സോതാപന്നാ, അനരിയാ തത്ത്വ കാചി നത്ഥീതി അത്ഥോ. തേനാഹ - “സേസാ പന...പേ... വീണാസവാ ചാ”തി. യദിഏവന്തി അവിണാസവാപി താദിസാ ഭിക്ഖുനീ അത്ഥി. ഏവം സതി സുക്ഖവിപസ്സകഭാവേനപി സതി വീണാസവഭാവേ അരിയസ്സ വിനയേ അപരിപുണ്ണസങ്കപ്പാവാതി അധിപ്പായേന ചോദേതി, “കഥം പരിപുണ്ണസങ്കപ്പാ”തി? ഇതരോ അജ്ജ്യാസയപാരിപൂരിയാതി കാരണം വത്യാ, “യസ്സ ഹി”തിആദിനാ തമത്ത്വം വിവരതി. അജ്ജ്യാസയപാരിപൂരിയാതി തത്ത്വ അധിപ്പായപാരിപൂരിയാ, ന സബ്ബസോ ഗുണപാരിപൂരിയാതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “കദാ നു ഖോ”തിആദി. ഏതേന പാദകജ്ജ്യാനസമ്മസിതജ്ജ്യാനാനം വിസദിസതായ പുഗ്ഗലസ്സ വിപസ്സനാകാലേ പവത്തഅജ്ജ്യാസയവസേന

അരിയമഗ്ഗേ ബോജ്ജത്ഥംഗമഗ്ഗത്ഥാഗത്ഥാനം വിസേസതാതി അയമത്ഥോ ദീപിതോതി വേദിതബ്ബോ. സേസം സുവിഞ്ഠേയമേവ.

നന്ദകോവാദസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൫. രാഹുലോവാദസുത്തവണ്ണനാ

൪൧൬. വിമുത്തിം പരിപാചേന്തിതി കിലേസാനം പടിപ്പസ്സദ്ധിവിമുത്തിഭൂതം അരഹത്തം സബ്ബസോ പാചേന്തി സാധേന്തി നിബ്ബാപേന്തിതി വിമുത്തിപരിപാചനീയാ. ധമ്മാതി കാരണധമ്മാ. തേനാഹ - “വിസുദ്ധികാരണവസേനാ”തി, അരഹത്തസഞ്ചാതായ വിസുദ്ധിയാ സമ്പാദനവസേനാതി അത്ഥോ. സദ്ധിന്ദ്രിയാദയോ വിസുജ്ജ്ഞാനാ മഗ്ഗപടിപാടിയാവ സബ്ബസോ അസ്സദ്ധിയാദീഹി ചിത്തം വിമോചേന്താ അഗ്ഗഫലവിമുത്തിം സമ്പാദേന്തി. തേസം പന വിസുദ്ധി ബാലപരിവജ്ജനേന പണ്ഡിതപയിരുപാസനേന പസാദാവഹധമ്മപച്ചവേക്ഖണായ ച ഹോതി. തതോ ഇധ പന്നരസ ധമ്മാ അധിപ്പേതാതി ദസ്സേന്തോ, “വുത്തഞ്ഛേത”ന്തിആദിമാഹ.

തത്ഥ അസ്സഭേ പുഗ്ഗലേതി സദ്ധാരഹിതേ പുഗ്ഗലേ. തേ ഹി നിസ്സായ ന കദാചി സദ്ധാ സമ്ഭവതി, തേസം പന ദിട്ഠാനുഗതിആപജ്ജനേന അന്തേദത്ഥു അസദ്ധിയമേവ വഡ്ഠതി, തസ്മാ തേ പടിഭയമഗ്ഗോ വിയ ദൂരതോ വജ്ജേതബ്ബാ. അസ്സദ്ധിയന്തി ച സദ്ധായ പടിപക്ഖഭൂതാ അസഭേയുവത്ഥുസ്ഥിം അധിമുച്ചനാകാരേന പവത്താ സംകിലേസധമ്മാ വേദിതബ്ബാ. സഭേ പുഗ്ഗലേതി സദ്ധാസമ്പന്നേ പുഗ്ഗലേ. തേ ഹി നിസ്സായ സഭേയുവത്ഥുസ്ഥിം അനുപ്പന്നാ ഉപ്പജ്ജതി, ഉപ്പന്നാ ഭിച്ഛോഭാവം വേപുല്ല്വം ആപജ്ജതി. സഭേയുവത്ഥുതി ച ബുദ്ധാദിനി രതനാനി കമ്മകമ്മഫലാനി ച. സേവതോതി ലബ്ഭമാനം സദ്ധാസമ്പദം ഉപ്പാദേതും വഡ്ഠേതുമ്പ നിസേവതോ. സേസപദാനി തസ്സേവ വേവചനാനി. അഥ വാ സേവതോ ഉപസങ്കമതോ. ഭജതോ തേസം പടിപത്തിയം ഭത്തിം കുബ്ബതോ. പയിരുപാസതോതി തേസം ഓവാദാനുസാസനികരണവസേന ഉപട്ഠഹതോ. പസാദനീയസുത്തന്താ നാമ ബുദ്ധാദിഗുണപടിസംയുത്താ പസാദാവഹാ സമ്പസാദനീയസുത്താദയോ. തേ ഹി പച്ചവേക്ഖതോ ബുദ്ധാദിസു അനുപ്പന്നാ പസന്നാ ഉപജ്ജതി, ഉപ്പന്നാ ഭിച്ഛോഭാവം വേപുല്ല്വം ആപജ്ജതി. ഇമേഹിതീഹാകാരേഹിതി ഇമേഹി യഥാവുത്തേഹി തീഹി കാരണേഹി. പടിപക്ഖഭൂരിഭാവതോ പച്ചേകം സൂപഹാരതോ ച ആസേവനം ഭാവനം ലഭന്തി. സദ്ധിന്ദ്രിയം വിസുജ്ജ്ഞതി മഗ്ഗഫലാവഹഭാവേന അച്ഛതി വിസുദ്ധിം പാപുണാതി. ഇമിനാ നയേന സേസപദേസുപി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

അയം പന വിസേസോ - കുസീതേതി അലസേ സമ്മാപടിപത്തിയം നിക്ഖിത്തധുരേ. ആരദ്ധവീരിയേതി പഗ്ഗഹിതവീരിയേ സമ്മാപടിപന്നേ. സമ്മപ്പയാനേതി അനുപ്പന്നാനം അകുസലാനം അനുപ്പാദനാദിവസേന പവത്തേ ചത്താരോ ഉപായപ്പയാനേ. പച്ചവേക്ഖതോ പടിപത്തിം അവേക്ഖതോ. തേ ഹി പച്ചവേക്ഖതോ ലീനം അഭിഭവിത്വാ സമ്മദേവ ആരമ്ഭയാതുആദി അനുപ്പന്നാനം വിധിനാ സതിസമ്പദായ ഉപ്പാദായ ഭിച്ഛോഭാവായ സംവത്തത്തി. അസമാഹിതേ ഭന്തമിഗഭന്തഗോണസപ്പടിഭാഗേ വിബ്ഭന്തചിത്തേ. സമാഹിതേ ഉപചാരസമാധിനാ അപ്പന്നാസമാധിനാ ച സമ്മദേവ സമാഹിതചിത്തേ.

ത്യാനവിമോക്ചേതി സവിതക്കസവിചാരാദിത്യാനാനി പമാദിവിമോക്ചേ ച. തേസഞ്ചി പച്ചവേക്ഖണാ ഉപരുപരി അച്ചന്തമേവ സമാധാനായ സംവത്തതി. ദുപ്പഞ്ഞേതി നിപ്പഞ്ഞേ, അരിയയമ്മസ്സ ഉഗ്ഗഹപരിപുച്ഛാസവനസമ്മസനാഭാവേന സബ്ബസോ പഞ്ഞാരഹിതേ ച. പഞ്ഞവന്തേതി വിപസ്സനാപഞ്ഞായ ചേവ മഗ്ഗപഞ്ഞായ ച സമന്നാഗതേ. ഗമ്ഭീരണാണചരിയന്തി ഗമ്ഭീരം ഖന്ധായതന്ധാതുസച്ചപടിച്ചസമുപ്പാദാദിഭേദം ഞാണസ്സ ചരിതബുട്ഠാനം, യത്ഥ വാ ഗമ്ഭീരണാണസ്സ ചരിയം പവത്തതി. തത്ഥ ഹി പച്ചവേക്ഖണാ സമ്മോഹം വിധമതി, അനുപ്പന്നായ പഞ്ഞായ ഉപ്പാദായ ഭിച്ഛോഭാവായ സംവത്തതി. സുത്തന്തക്ഖണ്ഡേതി സുത്തസമുഹേ.

പുണ്യേ സദ്ധിന്ദ്രിയാദീനം വിസുദ്ധികാരണാനി, “വിമുത്തിപരിപാചനീയാ യമ്മാ”തി വുത്താനീതി ഇധ സദ്ധാദികേ അഞ്ഞേ ച യമ്മേ ദസ്സേനോ, “അപരേപി”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സദ്ധാദീനം വിമുത്തിപരിപാചനീയതാ ദസ്സിതാ ഏവ, അനിച്ചസഞ്ഞാദീനം പന വിമുത്തിപരിപാചനീയതായ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി വിപസ്സനാഭാവതോ. തേനാഹ - “ഇമേ പഞ്ച നിബ്ബേധഭാഗീയാ സഞ്ഞാ”തി. കല്യാണമിത്തതാദയോതി കല്യാണമിത്തതാ സീലസംവരോ അഭിസല്ലേഖകമാ വീരിയാരമ്ഭോ നിബ്ബേധികാ പഞ്ഞാ ഇമേ കല്യാണമിത്തതാദയോ പഞ്ച യമ്മാ. അയമേത്ഥ സങ്ഖേപോ, വിത്ഥാരോ പന “മേഘിയസുത്തസംവണ്ണനായം” (ഉദാ° അട്° ൩൧) വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ. ലോകം വോലോകേന്തസ്സാതി ബുദ്ധവേണേയസത്തലോകം ബുദ്ധചക്ഖുനാ വിസേസതോ ഓലോകേന്തസ്സ.

൪൧൯. ആയസ്ഥതോ രാഹുലസ്സ ഇന്ദ്രിയാനം പരിപക്കത്താ സദ്ധിം പട്ഠപിതപത്ഥനാ ദേവതാ ഉദിക്ഖമാനാ തിട്ഠന്തി, - “കദാ നു ഖോ ഉത്തരി ആസവാനം ഖയേ വിനേസ്സതീ”തി. യദാ പന സത്ഥാ ഏവം പരിവിതക്കേസി, താവദേവ സമാനജ്ജ്യാസയതായ സബ്ബകാലം തങ്ഖണം ആഗമേന്തിയോ താ ദേവതായോ തം സമവായം ദിസ്വാ ഏകസ്ഥിം അന്ധവനസ്ഥിംയേവ സന്നിപതിതാ. ഉപാലിസ്സ ഗഹപതിനോ ദീഘനഖപരിബ്ബാജകസ്സ ചതുസച്ചയമ്മേസു ദസ്സനകിച്ചേന പവത്തോ സോതാപത്തിമഗ്ഗോതി തേസു സുത്തേസു (പടി° മ° അട്° ൨.൨.൩൦) പഠമമഗ്ഗോ “യമ്മചക്ഖു”ന്തി വുത്തോ, തസ്സ ദസ്സനത്ഥസ്സ സാതിസയത്താ, ബ്രഹ്മായുനോ പന ഫലണാണാനി ഹേട്ഠിമാനി തീണി സാതിസയാനീതി ബ്രഹ്മായുസുത്തേ(മ° നി° ൨.൩൮൩ ആദയോ) തീണി ഫലാനി “യമ്മചക്ഖു”ന്തി വുത്താനി. ഇദം പന്നേത്ഥ ആയസ്ഥതോ രാഹുലസ്സ മഗ്ഗണാണം ഫലണാണഞ്ച ദസ്സനത്ഥോ സാതിസയോ, താഹി ച ദേവതാഹി യം ഞാണം അധിഗതം, തം സാതിസയമേവാതി വുത്തം - “ഇമസ്ഥിം സുത്തേ ചത്താരോ മഗ്ഗാ, ചത്താരി ച ഫലാനി യമ്മചക്ഖുന്തി വേദിതബ്ബാനീ”തി. കിം പന സാവകാനം സച്ചാഭിസമയണാണേ അത്ഥി കോചി വിസേസോതി? ആമ അത്ഥി. സോ ച ഖോ പുബ്ബഭാഗേ വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനായ പവത്തിയാകാരവിസേസേന ലഭേയ്യ കാചി വിസേസമത്താ. സ്വായമത്ഥോ അഭിധമ്മേ “നോ ച ഖോ യഥാ ദിട്ഠിപ്പത്തസ്സാ”തി സദ്ധാവിമുത്തതോ ദിട്ഠിപ്പത്തസ്സ കിലേസപ്പഹാനം പതി വിസേസകിത്തന്നേ ദീപേതബ്ബോ. കിം പന ആയസ്ഥാ രാഹുലോ വിയ താ ദേവതാ സബ്ബാ ഏകചിത്താ പഗേവ ചത്താരി ഫലാനി അധിഗണ്ഹിംസൂതി? നോതി ദസ്സേനോ “തത്ഥ ഹീ”തിആദിമാഹ. കിത്തകാ പന താ ദേവതാതി ആഹ “താസഞ്ച പനാ”തിആദി.

രാഹുലോവാദസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്വപ്രകാശനാ സമത്താ.

൬. ഛാർക്കസുത്തവണ്ണനാ

൪൨൦. ആദിമഹി കല്യാണത്തി ആദികോട്ഠാസേ കല്യാണം ഏതസ്സാതി വാ ആദികല്യാണോ, തം ആദികല്യാണം, ആദികല്യാണഭാവോ ച ദോസവിഗമേന ഇച്ഛിതഞ്ചോ. യത്ത്വേഹി സഞ്ചസോ വിഗതദോസം, തം പരിപുണ്ണഗുണമേവ ഹോതിതി “നിദ്ദോസ”ന്തി വുത്തം. കത്വാതി ച പദം, “കല്യാണം കത്വാ ഭദ്രകം കത്വാ”തി പുരിമപദദ്വയേനപി യോജേതഞ്ചം. ദേസനാകാരോ ഹി ഇധ കല്യാണസദ്ദേന ഗഹിതോ. തേനേവാഹ - “ദേസേതബ്ബധമ്മസ്സ കല്യാണതാ ദസ്സിതാ ഹോതി”തി, ദുതിയേ പന അത്ഥവികപ്ಪേ ദേസേതബ്ബധമ്മസ്സ കല്യാണതാ മുഖ്യേനേവ കമിതാ ഇതരസ്സ അത്ഥാപത്തിതോ. മജ്ജിമേകല്യാണം പരിയോസാനകല്യാണത്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. അയഞ്ച ദേസനായ മോമനാ ബുദ്ധാനം ആചിണ്ണസമാചിണ്ണാവാതി ദസ്സേതും, “ഇതി ഭഗവാ അരിയവംസ”ന്തിആദി വുത്തം. ധമ്മഗുഹണവി ദേസനായ മോമനാ ഏവാതി “നവഹി പദേഹീ”തി വുത്തം.

വേദനാ യാമാവതോ ജാനനം, തഞ്ച മഗ്ഗകിച്ചം, തസ്സ ഉപായോ വിപസ്സനാതിആഹ - “സഹവിപസ്സനേന മഗ്ഗേന ജാനിതബ്ബാനീ”തി. പരിഞ്ഞാഭിസമയാദികിച്ചേന നിബ്ബത്തിയാ അസമ്മോഹതോ ച പടിവിജ്ജയിതഞ്ചോ. തേഭുമകചിത്തമേവ കമിതം സമ്മസനട്ഠാനസ്സ അധിപ്പേതത്താ. ഏസ നയോ ധമ്മായതനാദീസുപി. ധമ്മായതനസ്സ വാ ആയതനഭാവതോ ബഹിദ്ധാഗഹണം, ന സഞ്ചസോ അനജ്ജയത്തഭാവതോ. വിപാകവേദനാപച്ചയാ ജവനക്ഖണേ ഉപ്പന്നതണ്ഹാതി ഛരത്തിംസവിപാകവേദനം നിസ്സായ ഏവം അസ്സാദേന്തീ അനുഭവേയുന്തി അകുസലജവനക്ഖണതോ ഉപ്പന്നതണ്ഹാ.

൪൨൨. പാടിയേക്കോ അനുസന്ധീതി യമാനുസന്ധിആദീനം അസമ്ഭവതോതി അധിപ്പായേന വുത്തം. ഹേട്ഠാതി വിഞ്ഞാണഹസ്സവേദനാതണ്ഹാനം പച്ചയായത്തവുത്തിതാദസ്സനേന ചക്ഖായതനാദീനം രൂപായതനാദീനഞ്ച പച്ചയായത്തവുത്തിതാ ദീപിതാ അപച്ചയുപ്പന്നസ്സ പച്ചയാഭാവതോ, യഞ്ച പച്ചയായത്തവുത്തികം, തം അനിച്ചം ഉപ്പാദസമ്ഭവതോ, യദനിച്ചം തം ദുക്ഖം, യം ദുക്ഖം തദനത്താതി ഖഡപഞ്ചകേ ച ഛരണം ഛരക്കാനം വസേന ഘനവിനിബ്ഭോഗകരണേന അത്ഥതോ അനത്തലക്ഖണം വിഭാവിതം. ന സരൂപതോതി സരൂപതോപി തം വിഭാവേതുകാമോ തേനേവ ഛരക്കാനം വസേന ഘനവിനിബ്ഭോഗനയേന ബൃതിരേകതോ ച അന്ധയതോ ച ദസ്സേനോ ഭഗവാ - “ചക്ഖു അത്താതി യോ വദേയ്യാ”തിആദിമാഹാതി യമാനുസന്ധികാവ ദേസനാ വിഭാവിതാ. തേനാഹ “ഹേട്ഠാ കമിതാനം ഹീ”തിആദി. ഹേട്ഠാ പന ഛരണം ഛരക്കാനം വസേന വിനിബ്ഭോഗദസ്സനമത്തം, ന അനത്തലക്ഖണം വിഭാവിതം , ഇധ പന സരൂപതോ അനത്തലക്ഖണം വിഭാവിതത്തി അധിപ്പായേന അനുസന്ധന്തരഭാവജോതനാ. യദിപി അനത്തഭാവോ നാമ ചതുസുപി സച്ചേസു ലബ്ഭതേവ, സഞ്ചേപി ഹി ധമ്മാ അനത്താ, ഇമേ പന്നേതമ ദേപി നയാ സമ്മസനവസേന പവത്താതി വുത്തം - “ദിന്നം സച്ചാനം അനത്തഭാവദസ്സനത്ഥ”ന്തി. ന ഉപപജ്ജതീതി ഉപപത്തിസഞ്ചാതയുത്തിയാ ന സമേതീതി അയമേതമ അത്ഥോതി ആഹ “ന യുജ്ജതീ”തി. അത്തവാദിനാ - “നിച്ഛോ ധുവോ സസ്സതോ”തി അഭിമതോ, ചക്ഖഞ്ച ഉപ്പാദവന്തതായ അനിച്ചം,

യം പച്ചയായത്മവുത്തിതാ, തസ്മാ “ചക്വു അത്താതി യോ വദേയ, തം ന ഉപപജ്ജതി”തിആദി. സക്കായവത്സു ചക്വു അനത്താ അനിചഭാവതോ സേയുമാപി ഘടോ, ചക്വു അനിചും പച്ചയായത്മവുത്തിഭാവതോ സേയുമാപി ഘടോ, ചക്വു പച്ചയായത്മവുത്തി ഉപ്പാദാദിസമ്ഭവതോ സേയുമാപി ഘടോ. വിഗച്ഛതീതി ഭങ്ഗുപ്പത്തിയാ സഭാവവിഗമേന വിഗച്ഛതി. തേനാഹ “നിരുജ്ജന്തീ”തി.

൪൨൪. യസ്മാ കിലേസവട്ടമൂലകം കമ്മവട്ടം, കമ്മവട്ടമൂലകഞ്ച വിപാകവട്ടം. കിലേസുപ്പത്തി ച തണ്ഹാദിഗ്ഗാഹപുണ്ണികാ, തസ്മാ “തിണ്ണം വാ ഗാഹാനം വസേന വട്ടം ദസ്സേതു”ന്തി ആഹ. യസ്മാ പന തണ്ഹാപക്ഖികാ ധമ്മാ സമുദയസച്ചം, ചക്ഖാദയോ ദുക്ഖസച്ചം, തസ്മാ വുത്തം - “ദിന്നം സച്ചാനം വസേന വട്ടം ദസ്സേതു”ന്തി. തണ്ഹാമാനദിട്ഠിഗ്ഗാഹാവ വേദിതഞ്ചാ സക്കായഗാമിനിപടിപദായ അധിപ്പേതത്താ. “ഏതം മമാ”തിആദിനാ ഗഹണമേവേത്ഥ അനുപസ്സനാതി ആഹ - “ഗാഹത്തയവസേന പസ്സതീ”തി.

തിണ്ണം ഗാഹാനം പടിപക്ഖവസേനാതി തണ്ഹാദിഗ്ഗാഹപടിപക്ഖഭൂതാനം ദുക്ഖാനിചാനത്താനുപസ്സനാനം വസേന, താഹി വാ തിണ്ണം ഗാഹാനം പടിപക്ഖവസേന വിനിവേണവസേന അനുപ്പാദനവസേനാതി അത്ഥോ. പടിപക്ഖവസേന വിവട്ടം ദസ്സേതുന്തി യോജനാ. സക്കായനിരോധഗാമിനീ പടിപദാതി ഏത്ഥ നിരോധധമ്മോ സരൂപേനേവ ദസ്സിതോതി ആഹ - “നിരോധോ...പേ...ദസ്സേതു”ന്തി. പടിസേധവചനാനീതി പടിക്ഖേപവചനാനി.

൪൨൫. തണ്ഹാദിനം അനുപാദിയനവചനാനി തണ്ഹാദിട്ഠിവസേനേവ വുത്താനി തണ്ഹാദിട്ഠിനംയേവ അഭിനന്ദനാദിവസേന പവത്തിസബ്ഭാവതോ. അപ്പഹീനത്ഥോ അനുസയത്ഥോതി ആഹ - “അനുസേതീതി അപ്പഹീനോ ഹോതീ”തി അരിയമഗ്ഗേന ഹി അപ്പഹീനോ മാമഗതോ രാഗാദികിലേസോ അനുസയോ കാരണലാഭേ സതി ഉപ്പജ്ജനാരഹഭാവതോ. യം പനേത്ഥ വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. വട്ടദുക്ഖകിലേസദുക്ഖസ്സാതി വട്ടദുക്ഖസ്സ ചേവ കിലേസദുക്ഖസ്സ ച. സുപാദിസേസനിബ്ബാനഞ്ചി കിലേസദുക്ഖസ്സ അന്തകരണം, അനുപാദിസേസനിബ്ബാനം വട്ടദുക്ഖസ്സ.

൪൨൬. തേസന്തി അനുസയാനം. പടിക്ഖേപവസേനാതി പജഹനവസേന, അപ്പവത്തികരണവസേനാതി അത്ഥോ. അവിജ്ജം പജഹിത്യാതി അനവസേസതോ അവിജ്ജം അപ്പവത്തിധമ്മതം ആപാദേത്യാ. കാമം ഹേട്ഠിമമഗ്ഗത്താണമ്പി അവിജ്ജാപഹായിനീ വിജ്ജാ ഏവ, തം പന ത്താണം അവിജ്ജായ അനവസേസപ്പഹായകം ന ഹോതി, അഗ്ഗമഗ്ഗത്താണേ പന ഉപ്പന്നേ അവിജ്ജായ ലേസോപി നാവസിസ്സതീതി തദേവ അവിജ്ജായ പഹായകന്തി ആഹ - “അരഹത്തമഗ്ഗവിജ്ജം ഉപ്പാദേത്യാ”തി.

൪൨൭. സയമേവ തമാഗതേ അത്തനോ ബുദ്ധാനുഭാവേന ദേസേനേ സട്ഠി ഭിക്ഖു അരഹത്തം പത്താതി അനച്ഛരിയമേതം, അഥ കിം അച്ഛരിയന്തി ആഹ “ഇമ”ന്തിആദി. കമേനേപിതി ഏത്ഥ ഇതിസദ്ദോ പകാരത്ഥോ, ഇമിനാവ പകാരേനാതി അത്ഥോ. പത്താ ഏവാതി സട്ഠി ഭിക്ഖു അരഹത്തം പത്താ ഏവാതി യോജനാ. ഏതമ്പി അനച്ഛരിയം, സത്ഥു സമ്മുഖാ സാവകാ സമുദാഗമാ മഹാഭിത്താ പഭിന്നപടിസമ്ഭിദാ തമാ തമാ സപ്പാടിഹാരിയം ധമ്മം ദേസേന്തിതി. തേനാഹ - “മഹാഭിത്തേപ്പത്താ ഹി തേ സാവകാ”തി.

മഹാമണ്ഡപേതി ലോഹപാസാദസ്സ പുരതോ ഏവ
മഹാഭിക്ഖുസന്നിപാതോ ജാതോതി തേസം പഹോനകവസേന കതേ മഹതി
സാണിമണ്ഡപേതി വദന്തി. തേസുപി റാനേസൂതി തേസു
യഥാവുത്തമഹാമണ്ഡപാദീസു റാനേസു. മഹാമേരോ അത്ഥീതി പദം ആനേത്വാ
സമ്ബന്ധിതഞ്ച. ദേവതേരസ്സ ഗുണേ സുത്വാ പസന്നമാനസോ മഹാമേരോ,
തഥാപി വത്ഥസമ്പത്തിയാ പസീദിത്വാ “ത്വം പന ന്ഹാപേഹീ”തി ആഹ.

ഹേട്ഠാപാസാദേതി ച കല്യാണിയമഹാവിഹാരേ ഉപോസമാഗാരേ
ഹേട്ഠാപാസാദേ ഏകദാ ഉപരിപാസാദേ ഏകദാ, കമേസീതി. ചുളുനാഗസ്സ
തഥാ മഹതീ പരിസാ ദേവതാനുഭാവേന അഭിഞ്ഞാപാദനം അഹോസീതി
കേചി . മേരോ പന മഹിദ്ധികോ അഹോസി, തസ്മാ താവ മഹതിം പരിസം
അഭിഞ്ഞാപേസീതി അപരേ.

തതോ തതോതി തസ്സം തസ്സം ദിസായം. ഏകോവാതി ഏകച്ചോ ഏവ, ന
ബഹുസോ, കതിപയാവ പുമുജ്ജനാ അഹേസുന്തി അത്ഥോ. സേസം ഹേട്ഠാ
വുത്തനയത്താ സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

ഛരഛരസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൭. മഹാസളായതനികസുത്തവണ്ണനാ

൪൨൮. മഹന്താനി സളായതനാനി അധികിച്ച പവത്തത്താ
മഹാസളായതനികം, മഹന്താ ച തേസം മഹന്തം ലോകസന്നിവാസം
അഭിബ്ബാപേത്വാ റിത്താ അയോനീസോ ഗയ്ഹമാനാനം മഹതോ അനത്ഥായ
സംവത്തനതോ, യോനീസോ ഗയ്ഹമാനാനം മഹതോ അത്ഥായ ഹിതായ
സുഖായ സംവത്തനതോ ച ദട്ഠഞ്ച. ജോതകന്തി ബോധകം.

൪൨൯. സിഖാപ്പത്തായ വിപസ്സനായ ജാനനമ്പി യഥാഭൂതജാനനമേവ മഗ്ഗേന
ജാനനസ്സ ആസന്നകാരണഭാവതോതി ആഹ - “സഹവിപസ്സനേന മഗ്ഗേന
അജാനനോ”തി. വുഡ്ഡിം ഗച്ഛന്തിതി പച്ചയസമോധാനേന
ഭവയോനിഗതിരിതിസത്താവാസപാളിയാ അപരാപരം പരിവുദ്ധിം ഗച്ഛന്തി.
ഏവംഭൂതാ പഗുണഭാവമാപാദിതാ സമമവിപസ്സനായമ്മാ വിയ സുട്ഠുതരം
വസീഭാവം പാപിതാ ത്യാനാഭിഞ്ഞാ വിയ ച വസീഭൂതാ ഹുത്വാ ഉപരുപരി
ബ്രൂഹേന്തിതി ആഹ - “വസീഭാവം ഗച്ഛന്തി”തി. തഥാ ഹി തേ കദാചി
ഭവപത്ഥനായ അനുപ്പാദിതായപി അപ്പഹീനഭാവേനേവസ്സാ തിട്ഠന്തി.
അകുസലാ ധമ്മാവ യേഭുയ്യേന ദസ്സനായതനേന വിനാസദസ്സനതോ പവത്തന്തി
പരിവഡ്ഡന്തി ച. പഞ്ചദാരികദരമാതി പഞ്ചദാരികജവനസഹഗതാ
അകുസലദരമാ. ഏവം മനോദാരികദരമാ വേദിതഞ്ച. സന്താപാതി ദരഥേഹി
ബലവന്തോ സമ്പയുത്തയമ്മാനം നിസ്സയസ്സ ച സന്താപനകരാ. പരിളാഹാതി
തതോപി ബലവതരാ തേസംയേവ പരിദഹനകരാ.

൪൩൦. പഞ്ചദാരികസുഖം, ന കായപ്പസാദസന്നിസ്സിതസുഖമേവ.
മനോദാരികസുഖന്തി മനോദാരികചിത്തസന്നിസ്സിതസുഖം, ന യം കിഞ്ചി
ചേതസികസുഖം തസ്സ കായികസുഖഗൃഹണേനേവ ഗഹിതത്താ.
പഞ്ചദാരികജവനേന സമാപജ്ജനം വാ വുട്ഠാനം വാ നത്ഥീതി ഇദം
മനോദാരികജവനേന തസ്സ സമ്ഭവം ദസ്സേതും, മഗ്ഗസ്സ വസേന വുത്തം, ന പന

തപ്പസങ്ഗസങ്കാനിവത്തനത്ത്. വിത്തത്തിമത്തമ്പി ജനേതും അസമത്ത്
സമാപജനസ്സ കമ്മ പച്ചയോ ഹോതി, ബുദ്ധാനം പന ഭഗവന്താനം ഹോതിതി
ചേ? തമാപി തസ്സ ആസന്നട്ഠാനേ പഞ്ചഭാരികചിത്തപ്പവത്തിയാ അസമഭവോ
ഏവ താദിസസ്സ പുബ്ബാഭോഗസ്സ തസ്ഥിം കാലേ അസമഭവതോ. ഏതേനേവ യാ
കേസഞ്ചി അരിയധമ്മേ അകോവിദാനം ഘടസഭാവാദീസു
ബുദ്ധിതൃപ്തുകാരിതാപത്തിചോദനാ; സാ പടിക്പിത്താതി ദട്ഠബ്ബാ
തത്ത്വപുരിമാഭോഗവസേന തേന തേന പഞ്ചഭാരികാഭിനിതമനോവിത്താണസ്സ
പരതോ പവത്തമാനമനോവിത്താണേന തസ്ഥിം തസ്ഥിം അത്ഥേ
വണ്ണസന്ഠാനാദിവിസേസസ്സ വിനിച്ഛിനിതബ്ബതോ. ഉപ്പന്നമത്തകമേവ ഹോതിതി
പഞ്ചഭാരികജവനം താദിസം കിഞ്ചി അത്ഥനിച്ഛയകിച്ചം കാതും ന സക്കോതി,
കേവലം ഉപ്പന്നമത്തമേവ ഹോതി. അയന്തി “ആദിനവാനുപസ്സിനോ”തിആദിനാ
വുത്താ.

൪൩൧. കുസലചിത്ത...പേ... ഭൂതസ്സാതി
വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാസഹഗതകുസലചിത്തസ്സ
സമ്പയുത്തചേതോസുഖസമങ്ഗീഭൂതസ്സ. പുബ്ബസുദ്ധികാതി മഗ്ഗുപ്പത്തിതോ,
വിപസ്സനാരമഭതോപി വാ പുബ്ബേവ സുദ്ധാ. തേനാഹ - “ആദിതോ പട്ഠായ
പരിസുദ്ധാവ ഹോന്തി”തി. സബ്ബത്ഥകകാരാപകങ്ഗാനീതി സീലവിസോധനസ്സ
ചിത്തസമാധാനസ്സ വിപസ്സനാഭിയോഗസ്സ മഗ്ഗേന പഹാതബ്ബകിലേസപഹാനസ്സാതി
സബ്ബസ്സപി മഗ്ഗസമഭാരകിച്ചസ്സ കാരാപകങ്ഗാനി. അട്ഠങ്ഗികോ വാതി
പഠമജ്ജ്യാനികോ വാ അട്ഠങ്ഗികോ, ദുതിയജ്ജ്യാനികോ വാ സത്തങ്ഗികോ
ഹോതി.

ഇമമേവ സുത്തപദേസം ഗഹേത്വാതി, “യാ തമാഭൂതസ്സ ദിട്ഠി”തിആദിനാ
സമ്മാദിട്ഠിആദിനം പഞ്ചന്നംയേവ തസ്ഥിം ഠാനേ ഗഹിതത്താ
ലോകുത്തരമഗ്ഗോ പഞ്ചങ്ഗികോതി വദതി. സോതി തമാ വദന്തോ
വിതണ്ഡവാദി. അനന്തരവചനേനേവാതി, “യാ തമാഭൂതസ്സ
ദിട്ഠി”തിആദിവചനസ്സ, “ഏവമസ്സായ”തിആദിനാ അനന്തരവചനേന.
പടിസേധിതബ്ബോതി പടിക്പിപിതബ്ബോ. “അരിയോ അട്ഠങ്ഗികോ മഗ്ഗോ”തി
ഹി ഇദം വചനം അരിയമഗ്ഗസ്സ പഞ്ചങ്ഗികഭാവം ഉജുകമേവ പടിക്പിപതി.
യദി ഏവം “യാ തമാഭൂതസ്സ ദിട്ഠി”തിആദിനാ തത്ത്വ പഞ്ചന്നം ഏവ
അങ്ഗാനം ഗഹണം കിമത്ഥിയന്തി ആഹ “ഉത്തരി ചാ”തിആദി. സമ്മാവാചം
ഭാവേതി അരിയമഗ്ഗസമങ്ഗീ. തേനാഹ “മിച്ചാവാചം പജഹതീ”തി. യസ്ഥിന്ഹി
ഖണ്ണേ സമ്മാവാചാ ഭാവനാപാരിപൂരിം ഗച്ഛതി, തസ്ഥിന്യേവ മിച്ചാവാചാ
പജഹീയതീതി. സഹേവ വിരതിയാ പൂരേന്തി സമുച്ഛേദവിരതിയാ വിനാ
ദുക്ഖപരിത്താദിനം അസമഭവതോ. ആദിതോ പട്ഠായ പരിസുദ്ധാനേവ വട്ടന്തി
പരിസുദ്ധേ സീലേ പതിട്ഠിതസ്സേവ ഭാവനായ ഇജ്ജ്യാനതോ. യമാവുത്തമത്ത്വം
ഗന്ധന്തരേനപി സമത്ഥേതും, “സുഭദുസുത്തേപി ചാ”തിആദി വുത്തം. അനേകേസു
സുത്തസതേസു അട്ഠങ്ഗികോവ മഗ്ഗോ ആഗതോ, ന പഞ്ചങ്ഗികോതി
അധിപ്പായോ.

സമ്മാസതി മഗ്ഗക്ഖണ്ണേ കായാനുപസ്സനാദിചതുകിച്ചസാധികാ ഹോതിതി തം
ചതുബ്ബിധം കത്വാ ദസ്സേന്തോ, “മഗ്ഗസമ്പയുത്താവ ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ”തി
ആഹ. ന ചതുമഗ്ഗസമ്പയുത്താവസേന. ഏസ നയോ സമ്മപ്പയാനാദിസുപി.
അത്തമത്താനതിവത്തമാനാ യുഗനദ്ധാ യുത്താ വിധ അരിയമഗ്ഗയുഗനദ്ധാ

അഞ്ഞമത്തെ പടിഞ്ചാതി യുഗനദ്ധാ. തേനാഹ - “ഏകക്വണികയുഗനദ്ധാ”തി അരിയമഗ്ഗക്വണേ ഏവ ഹി സമമവിപസ്സനാ ഏകക്വണികാ ഹുത്വാ സമധൂരം വത്തന്തി. തേനേവാഹ “ഏതേ ഹീ”തിആദി. അഞ്ഞസ്ഥിം ഖണേ സമാപത്തി, അഞ്ഞസ്ഥിം വിപസ്സനാതി ഇദം തേസം തത്ഥ തത്ഥ കിച്ചതോ അധികഭാവം സന്ധായ വുത്തം, ന അഞ്ഞമാ. ന ഹി പഞ്ഞാരഹിതാ സമാപത്തി, സമാധിരഹിതാ ച വിപസ്സനാ അത്ഥി. അരിയമഗ്ഗേ പന ഏകക്വണികാ സമധൂരതായ ഏകരസഭാവേനാതി അത്ഥോ. ഫലവിമുത്തീതി അരഹത്തഫലവിമുത്തീ. സേസം ഹേട്ഠാ വുത്തനയത്താ സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

മഹാസളായതനികസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

വ. നഗരവിന്ദേയസുത്തവണ്ണനാ

൪൩൫. സമവിസമം ചരന്തീതി കായസമാദിം സമഞ്ഞേവ, കായവിസമാദിം വിസമഞ്ഞേവ ചരന്തി കരോന്തി പടിപജ്ജന്തി. തം പന സമവിസമം അഞ്ഞമത്തെ വിരുദ്ധത്താ വിസദിസത്താ ന ഏകസ്ഥിം കാലേ സമ്ഭവതീതി ആഹ - “കാലേന സമം കാലേന വിസമ”ന്തി. സമചരിയമ്പി ഹി ഏതന്തി പുണ്ണേ സമചരിയായ ജോതിത്താ വുത്തം.

൪൩൭. ആകരോന്തി അധിപ്പേതമത്ഥം ഞാപേന്തി പബോധേന്തീതി ആകാരാ, ഞാപകകാരണന്തി ആഹ - “കേ ആകാരാതി കാനി കാരണാനീ”തി. അനുബുദ്ധിയോതി അനുമാനത്താണാതി. തത്ത്ഹി യമാദിട്ഠമത്ഥം ദിട്ഠഭാവേന അന്വേതി അനുഗച്ഛതീതി “അന്വയാ”തി വുച്ചതി. ഹരിതതിണചമ്പകവനാദിവസേനാതി ഹരിതകമ്ബലാദിസദിസതിണാദിവസേന വിത്ഥാരിതകനകപടാദിസദിവികസിതചമ്പകവനാദിവസേന. ആദിസദ്ദേന ചേത്ഥ കീചകവേണുസദുമധൂരസഫലാഫലവസേന സദുരസാനം അത്ഥിഭാവോ വേദിതബ്ബോതി. ചമ്പകവസേനേവ പന ഫസ്സഗന്ധാനമ്പി അത്ഥിഭാവോ വുത്തോതി. തേനാഹ - “രൂപാദയോ പഞ്ച കാമഗുണാ അത്ഥീ”തി. “ഇത്ഥിരൂപാദീനി സന്ധായേതം കമിത”ന്തി വത്ഥാ ഇന്ദ്രിയബദ്ധാ വാ ഹോന്തു രൂപാദയോ അനിന്ദ്രിയബദ്ധാ വാ, സബ്ബേപി ചേതേ കിലേസുപ്പത്തിനിമിത്തതായ കാമഗുണാ ഏവാതി ചോദനം സന്ധായ വിസഭാഗിത്ഥിഗതാ രൂപാദയോ സവിസേസം കിലേസുപ്പത്തിനിമിത്തന്തി ദസ്സേന്തോ, “താനി ഹീ”തിആദിമാഹ.

തത്ഥ താനീതി രൂപാദീനി. ഹി-സദ്ദോ ഹേതുഅത്ഥോ. തേന യമാവുത്തമത്ഥം സമത്ഥേതി, “യസ്ഥാ പുരിസസ്സ ചിത്തം പരിയാദായ തിട്ഠന്തി, തസ്ഥാ ഇത്ഥിരൂപാദീനി സന്ധായ ഏതം കമിത”ന്തി. പുരിസസ്സ ചിത്തന്തി പുരിസസ്സ ചതുഭൂമകം കുസലചിത്തം പരിയാദായ ഗഹേത്ഥാ അന്തോമുട്ഠിഗതം വിയ കത്ഥാ. “ഹത്ഥികായം പരിയാദിയിത്ഥാ”തിആദീസു (സം. നി. ൧.൧൨൩) ഹി ഗഹണം പരിയാദാനം നാമ, “അനിച്ചസഞ്ഞാ ഭാവിതാ ബഹുലീകതാ സബ്ബം കാമരാഗം പരിയാദിയതീ”തിആദീസു (സം. നി. ൩.൧൦൨) വേപനം പരിയാദാനം, ഇധ ഉഭയമ്പി വട്ടതി. ഇദാനി യമാവുത്തമത്ഥം സുത്തേനേവ സാധേതും, “യമാഹാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ “നാഹം, ഭിക്ഖവേ”തിആദീസു ന-കാരോ പടിസേധത്ഥോ. അഹന്തി ഭഗവാ അത്താനം നിദിസതി. ഭിക്ഖവേതി ഭിക്ഖു ആലപതി. അഞ്ഞന്തി ഇദാനി വത്തബ്ബം ഇത്ഥിരൂപതോ അഞ്ഞം. ഏകരൂപമ്പിതി ഏകമ്പി രൂപം. സമനുപസ്സാമിതി ഞാണസ്സ സമനുപസ്സനാ

അധിഷ്ഠിതാ, ഹേട്ഠാ ന-കാരം ആനേതാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. അയത്ത്ഹേതമ അത്ഥോ - “അഹം, ഭിക്ഖവേ, സബ്ബത്തുതത്താണേന സബ്ബസോ ഓലോകേനോ അത്തം ഏകരൂപമ്പി ന സമനുപസ്സാമീ”തി. യം ഏവം പുരിസസ്സ ചിത്തം പരിയാദായ തിട്ഠതീതി യം രൂപം രൂപഗരുകസ്സ പുരിസസ്സ സബ്ബമ്പി കൂസലചിത്തം പവത്തിതും അപ്പദാനവസേന പരിയാദിയിത്ഥാ ഗഹേത്ഥാ വേപേത്ഥാ ച തിട്ഠതി. യമയിദം ഇത്ഥിരൂപന്തി ഇത്ഥിയാ രൂപകായം. രൂപസദ്ദോ വന്ധാദിഅനേകത്ഥവാചകോ, ഇധ പന ഇത്ഥിയാ ചതുസമുട്ഠാണേ രൂപായതനേ വണ്ണയാതുയം ദട്ഠഞ്ചോ. “ഇത്ഥിരൂപം, ഭിക്ഖവേ, പുരിസസ്സ ചിത്തം പരിയാദായ തിട്ഠതീ”തി ഇദം പുരിമസ്സേവ ദജ്ജഹീകരണത്ഥം വുത്തം. പുരിമം “യമയിദം, ഭിക്ഖവേ, ഇത്ഥിരൂപ”ന്തി ഇദം ഓപമ്മവസേന വുത്തം, ഇദം പരിയാദാനഭാവേ നിദസ്സനന്തി ദട്ഠഞ്ചം. സേസം സുവിത്തേയുമേവ.

നഗരവിന്ദേയ്യസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൯. പിണ്ഡപാതപാരിസുദ്ധിസുത്തവണ്ണനാ

൪൩൮. ധമ്മസേനാപതിനോ പടിസല്ലീയനസ്സ അധിഷ്ഠേതത്താ, ഉപരി ച പാളിയം, “സുത്തതാവിഹാരേന ഖോ അഹം, ഭന്തേ, ഏതരഹി ബഹുലം വിഹാരാമീ”തി (മം നിം ൩.൪൩൮) വുത്തത്താ “പടിസല്ലാനാതി ഫലസമാപത്തിതോ”തി ആഹ.

വിപ്പസന്നാനീതി വിസേസതോ പസന്നാനി. ഓകാസവസേനാതി ഇന്ദ്രിയാനം പതിട്ഠിതോകാസവസേന. നനു താനി ഇന്ദ്രിയാനി സഭാവതോ വിപ്പസന്നാനി ഹോന്തീതി? സച്ചം ഹോന്തി. ന ഹിദം താദിസം പസന്നതം സന്ധായ വുത്തം, ഇദം പന സന്തപണീതസമാപത്തിസമുട്ഠിതാനം പച്ചുപട്ഠിതാനം ചിത്തജരൂപാനം വസേന സേസതിസന്തതിരൂപാനം സേട്ഠരം പണീതഭാവപത്തിം സന്ധായ വുത്തം. ഫലസമാപത്തിതോതി സുത്തതാനുപസ്സനാവസേന സമാപനഫലസമാപത്തിതോ. മഹന്താനം ബുദ്ധാദിനം പുരിസാനം വിഹാരോ മഹാപുരിസവിഹാരോ. തേനാഹ - “ബുദ്ധ...പേ... വിഹാരോ”തി. വിഹാരതോ പട്ഠായാതി പരിക്ഖിത്തേ ച വിഹാരേ പരിക്ഖേപതോ പട്ഠായ, അപരിക്ഖിത്തേ ച പരിക്ഖേപാരഹട്ഠാനതോ പട്ഠായ. കേചി പന “വിഹാരബ്ഭന്തരതോ പട്ഠായാ”തി വദന്തി. യാവ ഗാമസ്സ ഇന്ദ്രവീലാതി ഗാമസ്സ അബ്ഭന്തരിന്ദ്രവീലോ. ഗേഹപടിപാടിയാചരിത്ഥാതി പിണ്ഡായ ചരിത്ഥാ. യാവ നഗരദ്വാരേന നിക്ഖമനാതി നഗരദ്വാരേന യാവ നിക്ഖമനപദേസാ. യാവ വിഹാരാതി യാവ വിഹാരബ്ഭന്തരാ. പടിക്കന്തമഗ്ഗോതി നിവത്തനമഗ്ഗോ. ആരമ്മണേ പടിഹന്തനാകാരേന പവത്തമാനമ്പി പടിഫസമ്പയുത്തം ചിത്തേ പടിഹനന്തം വിയ പവത്തതീതി ആഹ - “ചിത്തേ പടിഹന്തനകിലേസജാത”ന്തി. ദിവസഞ്ച രത്തിഞ്ച അനുസീക്ഖന്തേനാതി ഏതംയേവ രാഗാദിപ്പഹായിനിം സമ്മാപടിപത്തിം ദിവാ ച രത്തിഞ്ച അനു അനു സീക്ഖന്തേന ഉപരൂപരി വഡ്ഡേന്തേന.

൪൪൦. പഹീനാ നു ഖോ മേ പഞ്ച കാമഗുണാതി ഏത്ഥ കാമഗുണപ്പഹാനം നാമ തപ്പടിബദ്ധശരണരാഗപ്പഹാനം. തഥാ ഹി വുത്തം - “തിട്ഠന്തി ചിത്രാനി തഥേവ ലോകേ, അത്ഥേവ ധീരാ വിനയന്തി ശരണ”ന്തി. ഏകഭിക്ഖുസ്സ പച്ചവേക്ഖണാ നാനാതി ഏകസ്സേവ ഭിക്ഖുനോ, “പഹീനാ നു ഖോ മേ പഞ്ച

കാമഗുണാ"തിആദിനാ പാളിയം ആഗതാ നാനാപച്ചവേക്ഖണാ ഹോന്തി. നാനാഭിക്ഖുനന്തി വിസും വിസും അനേകേസം ഭിക്ഖുനം. പച്ചവേക്ഖണാ നാനാതി വുത്തനാനാപച്ചവേക്ഖണാ. ഇദാനി തമേവ സഞ്ചേപതോ വുത്തമത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും, "കമ"ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ "പച്ചവേക്ഖതീ"തി വുത്തം, കമം പന പച്ചവേക്ഖതീതി ആഹ "പഹീനാ നു ഖോ"തിആദി. വീരിയം പഗ്ഗയ്ഹാതി ചതുഞ്ചിഡസമ്മപ്പയാനവീരിയം ആരഭിത്വാ വിപസ്സനം വഡ്ഡിത്വാ. മഗ്ഗാനന്തരം അനാഗാമിഫലം പത്യാതി വചനസേസോ. ഫലാനന്തരം മഗ്ഗന്തി തസ്സമിം അനാഗാമിമഗ്ഗേ റിതോ ഫലസമാപത്തിതോ വുട്ഠായ അഗ്ഗമഗ്ഗത്ഥായ വിപസ്സനം ആരഭിത്വാ തസ്സമിംയേവ ആസന്നേ ന ചിരേണേവ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്യാ അരഹത്തമഗ്ഗം ഗണ്ഹന്തോ നിരോധധമ്മാനുപ്പത്തിയാ വിപസ്സനാപരിവാസാഭാവതോ ഫലാനന്തരം മഗ്ഗപ്പത്തോ നാമ ഹോതീതി കത്വാ.

തതോ വുട്ഠായാതി മഗ്ഗാനന്തരഫലതോ വുട്ഠായ. മഗ്ഗാനന്തരതോ ഹി വുട്ഠിതോ മഗ്ഗതോ വുട്ഠിതോ വിയ ഹോതീതി തഥാ വുത്തം. "ഫലാനന്തരം മഗ്ഗ"ന്തി ഏത്ഥ ഫലം അനന്തരം ഏതസ്സാതി ഫലാനന്തരം. "ഫലാനന്തരം മഗ്ഗ"ന്തി പദദ്വയേനപി അനാഗാമിമഗ്ഗഫലാനി ചേവ വദതീതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. നീവരണാദീസുപി ഏസേവ നയോതി ഏത്ഥ, "പഹീനാ നു ഖോ മേ പഞ്ച നീവരണാ"തിആദിനാ യോജനാ വേദിതഞ്ചാ. ഏതേസന്തി ഏത്ഥ ഏതേസം നീവരണപഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡസതിപട്ഠാനാദീനം. പഹാനാദീനീതി പഹാനപരിഞ്ഞാഭാവനാസുച്ഛികിരിയാ. നാനാപച്ചവേക്ഖണാ ഹോതീതി താ പച്ചവേക്ഖണാ നാനാതി അധിപ്പായോ. ഏതാസു പന പച്ചവേക്ഖണാസൂതി ഏതാസു കാമഗുണപച്ചവേക്ഖണാദീസു ദ്വാദസസു പച്ചവേക്ഖണാസു. ഏകം പച്ചവേക്ഖണം പച്ചവേക്ഖതീ ദ്വാദസസു നയേസു ഏകേണേവ കിച്ചസിദ്ധിതോ. അഞ്ഞോ ഭിക്ഖു. ഏകന്തി അഞ്ഞം പച്ചവേക്ഖതീ. അഞ്ഞത്ഥോ ഹി അയം ഏകസദ്ദോ "ഇത്ഥേകേ"തിആദീസു (മം നിം ൩.൨൧, ൨൨) വിയാതി. നാനാഭിക്ഖുനം പന ഏകാ പച്ചവേക്ഖണാ, നാനാഭിക്ഖുനം നാനാപച്ചവേക്ഖണാതി ഏവം ചതുകപച്ചവേക്ഖണമ്പി ഏത്ഥ സമുഭവതി. ഇമസ്സ പന ദ്വയസ്സ വസേന അഭിസമയോ നത്ഥീതി തദുഭയം അട്ഠകമായം ന ഉദ്ധടം. സേസം സുവിഞ്ഞേയമേവ.

പിണ്ഡപാതപാരിസുദ്ധിസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൧൦. ഇന്ദ്രിയഭാവനാസുത്തവണ്ണനാ

൪൫൩. ഏവംനാമകേതി "ഗജങ്ഗലാ"തി ഏവം ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന ലദ്ധനാമകേ മജ്ജിമപദേസസ്സ മരിയാദട്ഠാനഭൂതേ നിഗമേ. സുവേളു നാമ നിചലരുക്ഖോതി വദന്തി. തതോ അഞ്ഞം ഏവാതി പന അധിപ്പായേന "ഏകാ രുക്ഖജാതീ"തി വുത്തം. ചക്ഖുസോതാനം യമാസകവിസയതോ നിവാരണം ദമനം ഇന്ദ്രിയഭാവനാ, തഞ്ച ഖോ സഞ്ചസോ അദസ്സന്നേന അസവന്നേനാതി ആഹ - "ചക്ഖുനാ രൂപം ന പസ്സതി, സോതേന സദും ന സുണാതീ"തി. സതി ഹി ദസ്സന്നേ സവന്നേ ച താനി അദന്താനി അഭാവിതാനേവാതി അധിപ്പായോ. ചക്ഖുസോതാനി ച അസമ്പത്തഗ്ഗാഹിതായ ദുരക്ഖിതാനീതി ബ്രാഹ്മണോ തേസംയേവ വിസയഗ്ഗഹണം പടികഖിപി. അസദിസായാതി അഞ്ഞതിത്ഥിയസമയേഹി അസാധാരണായ. ആലയന്തി കഥേതുകാമതാകാരന്തി അത്ഥോ.

൪൫൪. വിപസ്സനുപേക്ഖാതി ആരദ്ധവിപസ്സകസ്സ വിപസ്സനാണേന ലക്ഖണത്തയേ ദിട്ഠേ സങ്ഖാരാനം അനിച്ഛഭാവദിവിചിനനേ മജ്ജിമുലകത്താ വിപസ്സനാസങ്ഖാതാ ഉപേക്ഖാ. സാ പന യസ്ഥാ ഭാവനാവിസേസപ്പത്തിയാ ഹേട്ഠിമേഹി വിപസ്സനാവാരേഹി സന്താ ചേവ പണിതാ ച, പശേവ ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദിസഹഗതാഹി ഉപേക്ഖാഹി, തസ്ഥാ ആഹ - “ഏസാ സന്താ ഏസാ പണിതാ”തി. അതപ്പികാതി സന്തപണിതഭാവനാരസവസേന തിത്തിം ന ജനേതി. തേനേവാഹ -

“സുത്താഗാരം പവിട്ഠസ്സ, സന്തചിത്തസ്സ ഭിക്ഖുനോ;
അമാനുസീ രതീ ഹോതി, സമ്മാ ധമ്മം വിപസ്സതോ”തി. (ധ° പ° ൩൭൩);

ഇതിതി ഏവം വക്ഖമാനാകാരേനാതി അത്ഥേ. അയം ഭിക്ഖുതി അയം ആരദ്ധവിപസ്സകോ ഭിക്ഖുതി യോജനാ. ചക്ഖുദ്വാരേ രൂപാരമ്മണമഹിതി ചക്ഖുദ്വാരേ ആപാഥഗതേ രൂപാരമ്മണേ. മനാപന്തി മനാപഭാവേന പവത്തനകം. മജ്ജിമുലകത്തേ മനാപാമനാപന്തി ഇട്ഠമജ്ജിമുലകത്തേ മനാപഭാവേന അമനാപഭാവേന ച പവത്തനകം മനാപാമനാപം നാമാതി. തേനാഹ (“നേവ മനാപം ന അമനാപ”ന്തി). ഇമിനാ മനാപഭാവോ ഗഹിതോ, “നേവ മനാപ”ന്തി ഇമിനാ മനാപഭാവോ മജ്ജിമുലകത്തോ ച ഉഭയം ഏകദേശേതോ ലബ്ഭിതീതി, “മനാപാമനാപ”ന്തി വുത്തം. ഏവം ആരമ്മണേ ലബ്ഭിമാനവിസേസവസേന തദാരമ്മണസ്സ ചിത്തസ്സ പാകതികം പവത്തിആകാരം ദസ്സേതാ ഇദാനി തപ്പടിസേധേന അരിയസ്സ വിനയേ അനുത്തരം ഇന്ദ്രിയഭാവനം ദസ്സേതും, “തസ്സ രജ്ജിതും വാ”തിആദി വുത്തം. തത്രായം യോജനാ - തസ്സ ചിത്തം ഇട്ഠേ ആരമ്മണേ രജ്ജിതും വാ അനിട്ഠേ ആരമ്മണേ ദുസ്സിതും വാ മജ്ജിമുലകത്തേ ആരമ്മണേ മുയ്ഹിതും വാ. അദത്ഥാതി നിസേധേതാ. പരിഗൃഹേതാതി പരിജാനനവസേന ഞാണേന ഗഹേതാ ഞാതതീരണപഹാനപരിഞ്ഞാഹി പരിജാനിതാ. വിപസ്സനം മജ്ജിമുലകത്തേ റപേതീതി അനുക്കമേന വിപസ്സനുപേക്ഖം നിബ്ബത്തേതാ തം സങ്ഖാരുപേക്ഖം പാപേതാ റപേതി. ചക്ഖുമാതി ന പസാദചക്ഖുനോ അത്ഥിതാമത്തജോതനം; അഥ ഖോ തസ്സ അതിസയേന അത്ഥിതാജോതനം, “സീലവാ”തിആദിസു വിയാതി ആഹ - “ചക്ഖുമാതി സമ്പന്നചക്ഖു വിസുദ്ധനേത്തോ”തി.

൪൫൬. ഈസകം പോണേതി മജ്ജിമുലകത്തേ ഉച്ചം ഹുത്ഥാ ഈസകം പോണേ, ന അന്തന്തേന വക്കേ. തേനാഹ - “രഥീസാ വിയ ഉട്ഠഹിതാ റിതേ”തി.

൪൬൧. പടികുലേതി അമനുഞ്ഞേ ആരമ്മണേ. അപ്പടികുലസത്തിതി ന പടികുലസത്തി. തം പന അപ്പടികുലസത്തിതം ദസ്സേതും, “മേത്താഹരണേന വാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ പടികുലേ അനിട്ഠേ വത്ഥുസ്ഥിം സത്തസത്തിതേ മേത്താഹരണേന വാ ധാതുസോ ഉപസംഹാരേന വാ സങ്ഖാരസത്തിതേ പന ധാതുസോ ഉപസംഹാരേന വാതി യോജേതബ്ബം. അപ്പടികുലസത്തി വിഹരതീതി ഹിതേസിതായ ധമ്മസഭാവചിന്തനായ ച നപ്പടികുലസത്തി ഹുത്ഥാ ഇരിയാപഥവിഹാരേന വിഹരതി. അപ്പടികുലേ ഇട്ഠേ വത്ഥുസ്ഥിം സത്തസത്തിതേ കേസാദിഅസുചികോട്ഠാസമത്തമേവാതി അസുഭഹരണേന വാതി അസുഭതോ മനസിങ്കാരവസേന. ഇദം രൂപാരൂപമത്തം അനിച്ഛം സങ്ഖതന്തി അനിച്ഛതോ ഉപസംഹാരേന വാ. തതോ ഏവ, “ദുക്ഖം വിപരിണാമധമ്മ”ന്തി മനസി കരോന്തോ പടികുലസത്തി വിഹരതി. സേസപദേശുതി, “പടികുലേ ച അപ്പടികുലേ ചാ”തിആദിനാ ആഗതേസു

സേസേസു ദിസു പദേസു. തത്ത്വ ഹി ഇട്ഠാനിട്ഠവത്ത്വനി ഏകജ്ഞം ഗഹേത്വാ വൃത്തം യഥാ സത്താനം പഠമം പടികൂലതോ ഉപദ്ഠിതമേവ പച്ഛാ ഗഹണാകാരവസേന അവത്ത്വന്തരേന വാ അപ്പടികൂലതോ ഉപദ്ഠാതി. യഞ്ച അപ്പടികൂലതോ ഉപദ്ഠിതമേവ പച്ഛാ പടികൂലതോ ഉപദ്ഠാതി, തദ്യഭ്യേപി വീണാസവോ സചേ ആകഞ്ചതി, വൃത്തനയേന അപ്പടികൂലസഞ്ചി വിഹരേയ പടികൂലസഞ്ചി വാതി.

തദ്യഭ്യം അഭിനിവജ്ജേതാതി സഭാവതോ ഭാവനാനുഭാവതോ ച ഉപദ്ഠിതം ആരമ്മണം പടികൂലസഭാവം അപ്പടികൂലസഭാവം വാതി തം ഉഭയം പഹായ അഗ്ഗഹേത്വാ. സബ്ബസ്മിം വത്ത്വസ്മിം പന, “മജ്ജിമേക്കോ ഹുത്വാ വിഹരിതുകാമോ കിം കരോതി”തി, വത്വാ തത്ത്വ പടിപജ്ജനവിധിം ദസ്സേനോ, “ഇട്ഠാനിട്ഠേസു...പേ... ദോമനസ്സിതോ ഹോതി”തി ആഹ. ഇദാനി യഥാവൃത്തമത്ത്വം പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗപാളിയാ വിഭാവേതും, “വൃത്തം ഹേത”തിആദിമാഹ. തസ്സേതോ ഹേട്ഠാ വൃത്തനയോ ഏവ. സതോതി സതിവേപുല്ലപ്പത്തിയാ സതിമാ. സമ്പജാനോതി പഞ്ചാവേപുല്ലപ്പത്തിയാ സമ്പജാനകാരി. ചക്ഖുനാ രൂപം ദിസ്വാതി കാരണവസേന ചക്ഖുതി ലദ്ധവോഹാരേന രൂപദസ്സനസമത്ത്വേന ചക്ഖുവിഞ്ചാണേന, ചക്ഖുനാ വാ കരണഭൂതേന രൂപം പസ്സിത്വാ. നേവ സുമനോ ഹോതി ഗേഹസ്സിതസോമനസ്സപടികുലേപേന നേക്ഖമ്മപക്ഖികായ കിരിയാസോമനസ്സവേദനായ.

ഇമേസു ചാതി “അഞ്ചത്ത്വം ച പന്നാനന്ദ, അരിയസ്സ വിനയേ അനുത്തരാ ഇന്ദ്രിയഭാവനാ ഹോതി”തിആദിനാ (മം നിം ന.൪൫൩), - “കമ്മഞ്ചാനന്ദ, സേവോ ഹോതി പടിപദോ”തിആദിനാ (മം നിം ന.൪൫൪); - “കമ്മഞ്ചാനന്ദ, അരിയോ ഹോതി ഭാവതിന്ദ്രിയോ”തിആദിനാ (മം നിം ന.൪൫൫) ച ആഗതേസു തിവിധേസു നയേസു. മനാപം അമനാപം മനാപാമനാപന്തി ഏത്ത്വ മനാപഗ്ഗഹണേന സോമനസ്സയുത്തകുസലാകുസലാനം, അമനാപഗ്ഗഹണേന ദോമനസ്സയുത്തകുസലാനം, മനാപാമനാപഗ്ഗഹണേന തബ്ബിധുരുപേക്ഖായുത്താനം സഞ്ചഹിതത്ത്വം പഠമനയേ “സംകിലേസം വട്ടതി, നിക്ഖിലേസം വട്ടതി”തി വൃത്തം. പഠമനയേ ഹി പുമുജ്ജനസ്സ അധിപ്പേതത്ത്വം സംകിലേസകിലേസവിപ്പയുത്തമ്പി യുജ്ജതി. ദുതിയനയേ പന “സോ...പേ... അസ്സിയാതി”തിആദിവചനതോ “പഠമം സംകിലേസം വട്ടതി”തി വൃത്തം. സേക്ഖസ്സ അധിപ്പേതത്ത്വം ചസ്സ അപ്പഹീനകിലേസവസേന, “സംകിലേസമ്പി വട്ടതി”തി വൃത്തം. തതിയനയേ അരഹതോ അധിപ്പേതത്ത്വം, “തതിയം നിക്ഖിലേസമേവ വട്ടതി”തി വൃത്തം. സേക്ഖവാറേ പന “ചക്ഖുമാ പുരിസോ”തിആദികാ ഉപമാ ഏകമേവ അത്ത്വം ഞാപേതും ആഹ. തസ്മാ ചക്ഖുദാരസ്സ ഉപ്പന്നേ രാഗാദികേ വിക്ഖമ്ഭേത്വാ വിപസ്സനുപേക്ഖായ പതിട്ഠാനം അരിയാ ഇന്ദ്രിയഭാവനാതി. പഠമനയോ വിപസ്സകവസേന ആഗതോ, ദുതിയോ സേക്ഖസ്സ വസേന, പഠമദുതിയോ ച സേക്ഖപുമുജ്ജനാനം മൂലകമ്മട്ഠാനവസേന, തതിയോ വീണാസവസ്സ അരിയവിഹാരവസേന ആഗതോ. പഠമനയേ ച പുമുജ്ജനസ്സ വസേന, ദുതിയനയേ സേക്ഖസ്സ വസേന കുസലം വൃത്തം, തതിയനയേ അസേക്ഖസ്സ വസേന കിരിയാബ്ധാകതം വൃത്തന്തി അയം വിസേസോ വേദിതഞ്ചോ.

പപഞ്ചസുദനിയാ മജ്ജിമേക്കോയട്ഠകമായ

ഇന്ദ്രിയഭാവനാസൂത്രവണ്ണനായ ലീനത്മപ്പകാസനാ സമത്താ.

നിട്ഠിതാ ച സളായതനവഗ്ഗവണ്ണനാ.

ഉപരിപണ്ണാസദീകാ സമത്താ.